

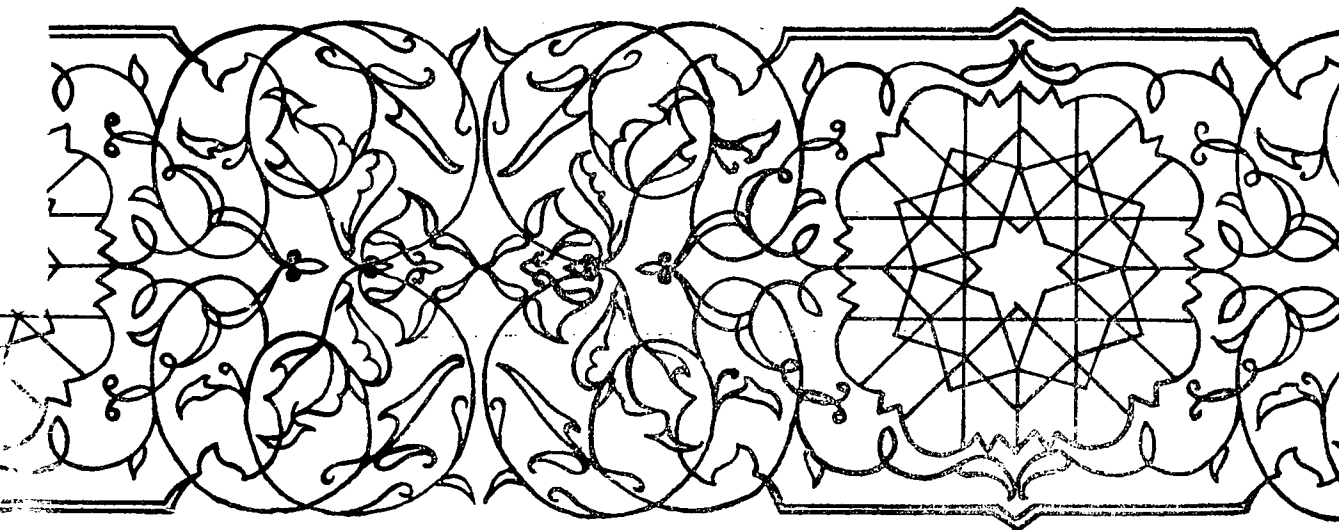
بۇلاق

AltunOgʻi

ئۇيغۇر شائىرى موللا بىلال بىن موللا يۇسۇپ ئوغلى
(1823 — 1899 - يىللار)

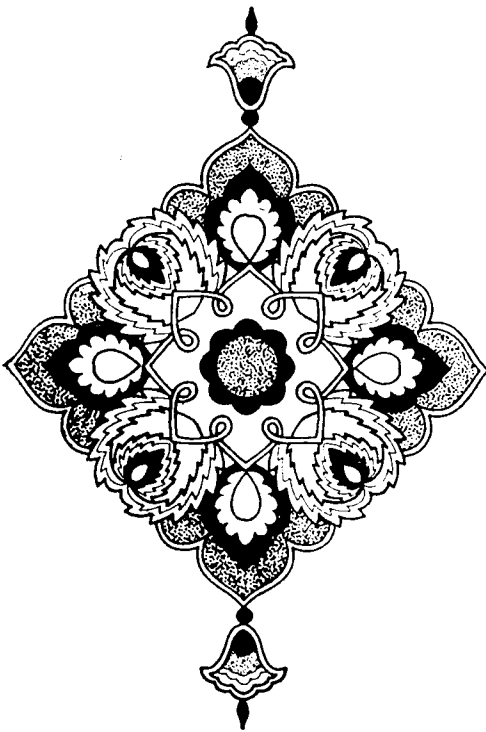
AltunOgA

بۇلاق

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە ئېغىز ئەدەبىياتى مەجمۇئەسى

(تومۇمى 9 - سان)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
1983 - يىل ئۈرۈمچى

بۇلاق

(ئومۇمى 9 - سان)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تۈزدى ۋە نەشر قىلدى
(ئۇرۇمچى شەھەر ئازاتلىق كوچا 306 No)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 787×1092 مىللىمېتىر 1/16
باسما تارۇنغى: 18 قىستۇرما ۋارىنغى: 1
1983 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى
1983 - يىل 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى
كىتاپ نومۇرى: M100980734
تىمراڭى: 12,300—1
باھاسى: 1.00 يۈەن

مۇندەرىجە

- 1 مەنتىقۇتتەيىر (داۋامى) ئەلىشىر ناۋايى
 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرېھىم توختى
- 92 جاھاننامە ئايىازبىك قۇشچى
 نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: توختى ئابىخان، ئابلىمىت ھاجى
- 149 غەزەلىيات موللا بىلال بىن موللا يۇسۇپ ئوغلى
 نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھمەت تۇرسۇن باھاۋىدىن
- 210 «دىۋان خەستە» دىن پارچىلار
 نەشرگە تەييارلىغۇچى: نىمەتۇللا ئەبەيدۇللا

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن

- 231 ئىككى داستان
 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئايىشەم ئەخمەت
- 238 شاھىزادە پەرزۇخ
 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرېھىم ئىسمائىل
- 284 ئۇيغۇر خەلق ماقالى - تەسەللىرىدىن

ئەلىشىم ناۋايى

(بېشى مەجمۇئەنىڭ 1982 - يىل 3 - ساندا)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرېھىم توختى

ھەكايەت پادىشا زادە

(پادىشا ئوغلىنىڭ ھەكايەسى)

پادىشاھى بار ئىدى گەردۇن جاناپ،
مەخرەنى — گەنج سۇپەھ دەك بى ھىساپ،
(ئاسمان قەدىرلىك بىر پادىشا بار ئىدى، ئۇنىڭ غەزنىسى ئۇنىڭ ئەسكەرلىرىگە
ئوخشاشلا كۆپ ئىدى.)

بار ئىدى ئۇل شەھەر بىر زىبا ئوغۇل،
بولغۇدەك شاھلەر ئانىڭ ئالدىدا قۇل.
(ئۇ پادىشانىڭ، پادىшалار ئۇنىڭغا قۇل بولغۇدەك بىر گۈزەل ئوغلى بار ئىدى.)

مېھىر، خاۋەر ھۇسەن ئارا شەرمەندەسى،
كۈيى تۇپراغى ئارا ئەفكەندەسى.
(ئاي بىلەن كۈن ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە نىسبەتەن شەرمەندە بولاتتى، ئۇنىڭ يولىنىڭ
تۇپرىقىدا يەرگە يىقىلاتتى.)

سەرۋەنىڭ نەخلى قەدىغە سايەدەك،
ئاي ئۇزارى مېھرىگە پىدايەدەك.
(سۇۋادان تىرەكنىڭ كۈچەتلىرى ئۇنىڭ بويى قەدىغە سايەدەك ئىدى، ئاينىڭ
ھەرىسى — جامالى قۇياشقا زىننەت بولغاندەك ئۇنىڭغا زىننەت ئىدى.)

ھەم قۇياش دەك ھۇسەن ئارا ئاپاق گىر،
ھەم قەمەردەك ئۇڭ بىلەن گىردون سەرسر.
(ئۇ شاھزادە گۈزەللىكتە قۇياشقا ئوخشاش پۇتۇن ئالەمنى ئىگەللەيتتى، ھەم
ئايغا ئوخشاش يۈزى بىلەن قاراڭغۇ كېچىنى يورۇتۇپ پەلەكنى ئايلانغانى).

كۈزى بىر باقماقچە ئالەمنى بۇزۇپ،
ئىشقى ئىلىگە ئۈزگە ئالەم كۈرگۈزۈپ.
(ئۇنىڭ كۈزى بىر قاراش بىلەن ئالەمنى بۇزاتتى، ئىشقى ئىلىگە باشقا جاھاننى
كورسەتەتتى).

جان ئېلىپ لەئلى تەكەللۇم ئەيلەسە،
جان بېرىپ لېكىن تەبەسسۇم ئەيلەسە.
(سوزلىسە لەۋلىرى جاننى ئالاتتى، كۈلسە ئۈلگەنلەرگە جان بېرەتتى).

ئاشىقى شەيداسى ئانىڭ ئالەمى،
ئالەم ئەھلى قەتلىدىن كۆرمەي غەمى.
(پۇتۇن دۇنيا ئۇنىڭ ئاشىقى ئىدى، ئالەم خەلقى ئۇنىڭ ئولتۇرۇۋېتىشىدىن غەم
يېمەيتتى).

كاپىرو ئەسرۇك كۈزى سالپ مەدام،
دىنو - ئىمان ئەھلى ئىچرە قەتلى ئام.
(ئۇنىڭ كاپىرانە كۈزى دىنو - ئىمان ئەھلى ئىچىدە ئومۇمى قىرغىنچىلىق پەيدا
قىلاتتى).

ئوت يالىن دەك رەخشى ھەر يانكىم سۇرۇپ،
ئول چاقىن بىرلە جاھاننى كۆيدۈرۈپ.
(ئۇ ئېتىنى چاقماق ئۈستىدەك ھەر تەرەپكە يۈگۈرتۈپ يۈرەتتى، ئۇنىڭ ئۇچقۇد -
لىرى بىلەن دۇنيانى كۆيدۈرەتتى).

ئالەم ئەھلى ۋالەۋۇ - شەيدا ئاڭا،
لىك مۇفرت ناز ئىستىغنا ئاڭا.
(دۇنيا خەلقى ئۇنىڭغا ئاشىقى شەيدا ئىدى، لېكىن ئۇنىڭدا ناز ھەددىدىن زىيادە ئىدى).

كۆز ئۈچىدىن خەلق سارى چۇن باقىپ،
زۇلم تېغىدىن تۈمەن مىڭ قان ئاقىپ.
(خەلىقكە كۆزنىڭ ئۇچىدا قاراپ قوياتتى، زۇلۇم قىلغىچى بىلەن تۈمەن مىڭ ئادەمنىڭ
قېنىنى ئېقىناتتى).

ئولسەلەر ئاپاق ئىلى پەرۋاسى يوق،
بەلكى ئەيلەپ قەتلى، ئىستىغناسى يوق.
(ئالەم خەلقى ئولسە پەرۋاسى يوق ئىدى، بەلكى ئالەم خەلقىنى ئولتۇرۇۋېتىپدۇ چاتىخى
يوق يۇرۇۋېرتتى.)

كوپىدا يول تاپمايىن پەيكى نەسىم،
ئاندا ئەسمەكەدىن يېتىپ جانغا بىسىم.
(ئۇنىڭ يولىدا خوشاللىق شامىلىمۇ يول تاپالمايتتى، ئۇ يەردىن ئوتۇشتىن
قورقاتتى.)

گۈلشەنى سارى ئىسە ئالماي شامال،
كىم تاپىپ ھەر بەرگى گۈلدىن گۇشمال.
(ئۇنىڭ گۈلشەنگە شامال سوقالمايتتى، چۈنكى شامال ئۇنىڭ گۈلشەندىن ئوتتە
گۈلنىڭ ھەربىر يوپۇرمىغىدىن كاچات يەيتتى.)

بىر كۈن ئول سەھراغا سۇردى ئاتلانپ،
يانغانى سەھرا قاراسىن ئايلانپ.
(ئۇ شاھزادە بىر كۈنى سەھرانى ئايلانپ كەلمەكچى بولۇپ ئاتلانپ چىقتى.)

يۈز تۈمەن ھەجىنۇن ئىدى دەشت ئۈزەر زار،
بارچە ئىشقى شىددەتتىن بىقارار.
(دەشتى - سەھرادا ئىشقىنىڭ شىددەتتىن بىقارار بولغان تۈمەن - تۈمەن مەجىنۇن
زارلاپ يۈرەتتى.)

لىك ئانىڭ سارى باقارغا زەھەرە يوق،
ئۈزگە ئول جانىپ نەزەردىن بەھەرە يوق.
(لېكىن شاھزادىغا قاراشقا تاقەت قىلالمايتتى، شاھزادىغا قارىماي باشقىغا قاراش -
تىنىمۇ ئۇلار بەھەرە ئالمايتتى.)

ۋەسلىغە تالىپ ۋەلى ياخشى - يامان،
تاپماغى لېكىن كىشىگە يوق گۇمان.
(بارلىق ياخشى - يامان كىشىلەر ئۇنىڭ جامالىنى كورۇشكە تەلەپكار ئىدى، لېكىن
ئۇنىڭ ۋىسالىنى تاپماق مۇمكىن ئەمەس ئىدى.)

ناگاھان شەھىزادە ئى پۇرسەتتە پەر
سالىدى ئول سەھرادىكى ئەلگە نەزەر.
(ئۇ بەختىيار شاھزادە تاسادىپى سەھرادىكى ئەلگە نەزەر سالىدى.)

كوزى چۇشتى ئىككى زارى خەستەغە،
ئىشىق زەنجىرى ئىلە ۋابەستەغە.
(ئۇ ئىشىق زەنجىرى بىلەن باغلىنىپ قالغان ئىككى بىچارىنى كورۇپ قالدى.)

ھۆكۈم چاۋۇشلارغا قىلدىكىم يۇرۇڭ،
ئول ئىككى دىۋانەۋۇشنى كەلتۈرۈڭ.
(يېنىدىكى مۇھاپىزەتچىلىرىگە بۇيرۇق قىلىپ، بېرىڭلار! ئۇ ئىككى دىۋاننى ئېلىپ
كېلىڭلار! دىدى.)

سۇردى چۇن دەۋلەت سارا سارى سەمەند،
يولدا ھازىر بۇ ئىككى مۇستەمەند.
(شاھزادە دولەت سارىيى تەرىپىگە ئات سالدى، بۇ ئىككى مۇھتاج ئاشىقنى ئوردىغا
ئېلىپ كەلدى.)

ئول بىرىن مەھبۇسى زىندان ئەيلەدى،
بۇ بىرىن ئالدا سەگىيان ئەيلەدى.
(ئۇنىڭ بىرىنى زىندانغا سالدى، يەنە بىرىنى ئات بېقىشقا قويدى.)

ئول بولۇپ بەندىلەر ئىچىرە پاي بەند،
بۇ بولۇپ زەنجىرلەرگە مۇستەمەند.
(ئۇلارنىڭ بىرى زىنداندا زەنجىرلەندى، بىرى زەنجىرلەنگەن ئىتلارنىڭ ھالىدىن
خەۋەر ئالدى.)

بۇ بەلىيەتدە ئىدىلار مۇددىتى،
تارتار ئىردىلار بۇ ياڭلىغ شىددەتى.
(بۇلار مۇشۇ ئەھۋالدا قېلىپ، بىر مەزگىل قاتتىق چاپا تارتتى.)

دەرمەندى ئەيلەدى بىر كۈن سۇئال،
كىم ئىدۇر سىزگە بۇ مېنەت ئىچرە ھال.
(بىر كۈنى بىر دەرتمەن ئۇلاردىن: بۇ چاپالار ئىچىدە ئەھۋالڭلار قانداق بولۇ -
ۋاتىدۇ؟ - دەپ سورىدى.)

بۇ دىدى مېنەت دىگەن قايسى بولۇر،
كام راھەتتۇر مەشەققەت نى بولۇر.
(ئۇلارنىڭ بىرسى ئېيتتىكى: چاپا دىگەن، مۇشەققەت دىگەن نىمە ئۇ؟ مەقسەتنىڭ
ئوزى راھەت ئەمەسمۇ؟)

مەن كى ئىشقى كۆڭلۈم ئىچىرە تۇتقالى،
رازى ئېردىم كويىدا ئىت بولغالى.
(كۆڭلۈمدە ئۇنىڭ ئىشقى ئورۇن تۇتقاندىن بۇيان، ئۇنىڭ مەھەللىسىدە ئىت بولۇشقا رازى بولۇپ كەلگەن ئىدىم.)

گەرچە ئىتلارگە مۇلازىم بولمىشەم،
لىك ئول خەيل ئوزرە ھاكىم بولمىشەم.
(گەرچە ئىتلارغا خىزمەتكار بولساممۇ، ئۆزۈمنى ئۇ ئىتلارغا ھاكىم بولسۇم، دەپ قارايمەن.)

ئول دىدىكىم، ئىشقى ئېتىپ كۆڭلۈمگە زور،
رازى ئېردىمكى ماقامىم بولسا گور.
(يەنە بىرى دىدىكى: ئىشقى مېنىڭ كۆڭلۈمگە زوراۋانلىق قىلىپ كەلگەن ئىدى، شۇڭا، ئورنۇم گور بولسۇم مەيلى، دەپ كەلگەن ئىدىم.)

گەرچە ھالا بەند ئارا مەن ئۈستۇۋار،
ۋەسلىدىن كۆڭلۈم ئېرۇر ئۆمىدىۋار.
(گەرچە ھازىر زىنداندا تۇرۇۋاتساممۇ، ئۇنىڭ ۋىسالىغا يېتىشتىن ئۈمىتۋارمەن.)

بۇ ھىكايەتلەرنى شاھى مەھ جەبىن،
ئىشىمتۇر ئېردى نەھان ئەيلەپ كەمىن.
(بۇ سۆزلەرنى ئاي پىشانىلىق پادىشاھ بىر چەتتە يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپ ئاڭلىدى.)

چۇن تەلەبىدە بويىلە سادىق ئىدىلار،
ئىشقى تۇرىدا مۇۋاپىق ئىدىلار.
(ئۇلار ئۆز تەلەپلىرىگە سادىق ئىدى، ئىشقى ئەخلاققا مۇۋاپىق ئىدى.)

مۇنبەست بولدى شەھى خۇرشىد ۋەش،
كۆڭلىگە سۆزلەر بىغايەت كەلدى خوش.
(قۇياشقا ئوخشاش پادىشاھ خوشال بولدى، بۇ سۆزلەر ئۇنىڭ كۆڭلىگە ئىنتايىن خوش كەلدى.)

پەھەم چۇن قىلدى بۇ ئىخلاىس ئەيلەدى،
ئول ئىككۈنى مەھرەمى خاس ئەيلەدى.
(پادىشاھ ئۇلارنىڭ مۇنداق ئىخلاىس - ساداقىتىنى پەملىدى. ئۇ ئىككىسىنى ئۆزىگە مەخسۇس خىزمەتكار قىلدى.)

چون تەلەپدە سىدىقدىن ئېردى ئەسەر،
ئاقىۋەت بۇ نەۋىي تاپدىلار سەمەر.
(ئۇلار تەلەپتە ساداقەتلىك بولغاچقا، ئاقىۋەت شۇنداق ئۇنۇمگە ئېرىشتى.)

ئىشقى ۋادىسىنىڭ سۈپىتى

چۇن تەلەپ ۋادىسىنى قىلدىڭ تامام،
قويغۇڭ ئول دەم ئىشقى ۋادىسىغا كام.
(تەلەپ ۋادىسىنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېيىن، ئىشقى ۋادىسىغا قەدەم قويىسەن.)

ئىشقى كەلدى مەشئەلى كىتى پۇرۇز،
دېمە مەشئەل شۇئەلى ئاپاق سۇز.
(ئىشقى جاھاننى يورىتىدىغان مەشئەل چىراقدۇر، مەشئەل ئەمەس، بەلكى ئالەمنى كۆيدۈرگۈچى بىر ئۇچقۇندۇر.)

ئىشقى ئوتى ھەر خەسىغە دەرخور بولماي،
ئوتىغە لايىق جۇز سەمەندەر ئولماي.
(ئىشقى ئوتى ھەممە خەسىگە لايىق بولۇۋەرمەيدۇ، ئوتقىمۇ سەمەندەردىن باش-قىسى لايىق كەلمەيدۇ.)

ئىشقى ئارا پاك قەلەندەرلىك كېرەك،
شۇئەلە بەھرىدە سەمەندەرلىك كېرەك.
(ئىشقى ئىچىدە پاك قەلەندەرلىك كېرەك، ئىشقى ئوتى ئۇچقۇنلىرى دېڭىزىدا سەمەندەرلىك كېرەك.)

كۆيمەك ئىشىدۇر ئاشىغى دېۋانەغە،
شۇئەلە ئىچىرە ئۆيلەكم پەرۋانەغە.
(پەرۋانە چىراغنىڭ شولىسىدا كويگەندەك، ئاشىقلارنىڭ ئىشىمۇ كۆيمەكلىكتۇر.)

دېمە رەئىنالىر ئىشى پەرزانەلىق،
كۆپىلەك ھەددى ئەمەس پەرۋانەلىق.
(گۈزەللەرنىڭ ئىشى ئۇلۇغلۇق بولمايدۇ، چۈنكى كېيىنەك پەرۋانە بولالمايدۇ.)

جىلۋا ئەيىلەر كۆپىلەك گۈللەر ئۇزا،
تېپىلەرغە ھۇسنىن زېبىن كورگۇزا.
(كېيىنەك گۈل ئارىسىدا جىلۋە قىلىپ، بالىلارغا ئۆزىنىڭ گۈزەللىك بىزەكلىرىنى كۆرسىتىدۇ.)

قايىسى پەشمان كىسۋەتى دىۋانەدەك؟
 شۇئىلەغە ئورماق ئۆزىن پەرۋانەدەك.
 (جەندە كىيگەن كىشىلا دىۋانە بولامدۇ؟ پەرۋانەدەك ئۆزىنى ئوتقا ئۇرالامدۇ؟)

كۆپىلەككە گەرچە بولغاي رەڭگى يال،
 بولماغاي پەرۋانە يەڭلىخ سوز ھال.
 (كېيىنەكنىڭ قاناتلىرى رەڭمۇ - رەڭ بولسىمۇ، لېكىن ئۇ پەرۋانەدەك ئۆزىنى ئوتقا
 ئۇرۇپ ۋۇجۇدىنى كويىدۇرەلمەيدۇ.)

بارچە قۇشنىڭ ئاتى بۇلبۇل بولمادى،
 تا ئەزەلدىن ئىشقى ئارا گۈل بولمادى.
 (ئەزەلدىن ئىشقى ئىچىدە گۈل بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەممە قۇشنىڭ ئېتى بۇلبۇل
 بولۇۋەرمىدى.)

كۆيىمگەن ئىشقى ئىچىدە ئىچىدە ئىچىدە پاكىز،
 ئاشىق ئىچىدە چۈشكى ئىچىدە جان گوداز.
 (ئىشقى ئوتىدا كۆيىمگەنلەر پاك ئەمەس، جېنىنى ئىشقى ئوتىدا ئورتىمىگەن كىشى
 ئاشىق ئەمەس.)

شاد ئىرۇر ئىشقى ئەھلى ئورتەنمەك بىلە،
 بولماغاي بۇ شۆۋە ئۈرگەنمەك بىلە.
 (ئاشىقلار ئورتەنمەك بىلەن خۇش بولىدۇ، ئاشىقلىقنى بىراۋدىن ئۈگىنىپ ئالغىلى
 بولمايدۇ.)

ئىشقى ئىلىنىڭ ئوتى كەلدى خانە سۆز،
 ئۆيلەكم ئەژدەر دەمى ۋەيرانە سوز.
 (ئەجدىھارنىڭ نەپىسى ۋەيرانىلەرنى كويىدۇرگەندەك، ئىشقى ئەھلىنىڭ ئوتىمۇ خانە -
 دانلارنى كويىدۇرىدۇ.)

فەرد ئىمەس ئۇششاق كوڭلى ئاھدىن،
 نى چىقار جۇز دۇد ئاتەش گاهدىن.
 (مورا ئىستىن خالى بولمىغاندەك، ئاشىقلارنىڭ كوڭلىمۇ ئاھتىن خالى بولمايدۇ.)

ئالەم ئۆرتەر ئىشقىدىن توشكەن يالىن،
 سۇزناك ئەتكەن ھاۋادىن دۇر چاقىن.
 (ئىشقىتىن پەيدا بولغان يالقۇن ئالەمنى ئۆرتەيدۇ، بۇ يالقۇن ئاسماندىن چۈشكەن
 چاقماقتىن كوتۇرىلىدۇ.)

ئىشىق ئوتىدىن ئاشىغى پاك ئورتانۇر،
بەرق دىن ئانداغكى خاشاك ئورتانۇر.
(چاقماق ئوتىدىن ئوت - خەشەكلەر كويسە، ئىشىق ئوتىدىن پاك ئاشىقلار كويىدۇ.)

دىمە ئاشىق كوڭلىنى ئاتەش زەدە،
كىم ئانى ئىشىق ئەيلەمىش ئاتەش كەدە.
(ئاشىقنىڭ كوڭلىنى ئوت كويىدۇرۇپتۇ دىمىگىن، ئىشىق ئۇنى ئاشۇنداق ئاتەشپەرەس -
لەرنىڭ ئوتخانىسىغا ئايلاندۇرۇپ قويغان.)

گەر تۇشەر ئاتەشكەدە ئىچرە كىشى،
نى بولا ئالغاي جۇز ئۆرتەنمەك ئىشى.
(ئوتخانىغا چۈشۈپ كەتكەن ئىكەن، كىشىنىڭ ھالى كويمەكتىن باشقا يەنە نىمە
بولىدۇ؟)

كىمە بولدى ئىشىق ئارا توشكەندە ئوت،
ئوتغە نىكىم تۇشتى بولدى ئول بۇ ئوت.
(ئوتقا نىمىلا چۈشە ئوتقا ئايلانغىنىدەك، ئىشىققا دۇچار بولغانلىكى كىشى ئوت
بولۇپ يانمايدۇ؟)

ئىشىق ئوتى كىم سارىغا كىم ئايلانۇر،
كىم چۈشەر ئوت دۇۋەسىگە، ئۆرتەنۇر.
(ئىشىق ئوتى كىم تەرەپكە قاراپ ئايلانسا، ئۇ ئوت دوۋىسىگە چۈشۈپ كەتكەن
كىشىدەك كويۇشكە باشلايدۇ.)

ئىشىق سەرگەردانى ئەمەس دۇرلار ئويۇن،
كىم ئېرۇر جىسىمىگە ئوت تۈشكەن قۇيۇن.
(ئىشىقنىڭ سەرگەردانى بولۇش ئويۇن ئەمەستۇر، چۈنكى ئاشىق ۋۇجۇدىغا ئوت
چۈشكەن ئارامسىز قۇيۇنغا ئوخشايدۇ.)

ئىشىق ئارا لازىم دۇرۇر ئۆرتانمەك ئوق،
ئىشىق ئارا كويمەككىن ئۆزگە چارە يوق.
(ئىشىق ئىچىدە ئۆرتەنمەك كېرەك. ئىشىققا كويۇشتىن باشقا چارە يوق.)

ئىشىق ئەۋجىدىن قاياپىم چۈشتى بەرق،
جاننى ئەيلەر شۇئەلە سەيلاپىدا غەرق.
(ئىشىق ئاسمىنىدىن قەيەرگە چاقماق چۈشسە، شۇئەلە سەيلاپى بىلەن شۇ يەردىكى
جاننى غەرق قىلىدۇ.)

ئىشىق بەرقى خانۇ - مانى كۆيدۇرۇر،
 خانۇ - مان يوقكىم جاھاننى كۆيدۇرۇر.
 (ئىشىق چاقىمى خانۇ - مانلارنى كۆيدۇرىدۇ، خانۇ - مانلارنىلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن
 جاھاننىمۇ كۆيدۇرىدۇ.)

تەركى جان ئاشىق غە ۋەرزىش ئاڭلاغل،
 يار ئۇچۇن ئۆلىمەك كەمىن ئىش ئاڭلاغل.
 (چۈشەنگىنىكى، ئاشىققا يارى ئۇچۇن جاندىن كەچمەكلىك ناھايىتى ئوڭاي ۋە ئەر -
 زىمەس بىر ئىشتۇر.)

ھەيكەلچەت

ئىسمەئى ھەج سارى ئېردى رەھ نەۋەرر،
 كوردى بىر مەنزىل ئارا ئەشجار ۋەرر.
 (ئىسمەئى ھەجگە كېتىۋېتىپ بىر جايدا بىر قىزىل گۈل دەرىخىنى كوردى.)

سەبزە بىرلە گۈل ئارا بىر چەشمە سۇ،
 غۇلغۇلى ھەيۋان سۈيىدىن نوكتەگۇ.
 (يېشىل مايىسلار ۋە گۈللۈكلەر ئارا ئېقىۋاتقان بىر بۇلاق سۈيىنىڭ شىلدىرىلىشىدىن
 ئابۇ ھاياتنىڭ سىرلىرى ئاڭلىنىۋاتتى.)

رەۋشەنو - پاكىزە ئاشىق ھالى دەك،
 ئارىغ ئانىڭ دىدەئى گىريانىدەك.
 (بۇلاق سۈيى ئاشىقنىڭ ھالىدەك روشەن ۋە ئاشىقنىڭ كۆزىدىن ئاقتان يېشىدەك
 پاكىز ئىدى.)

ئىسمەئى ئول سۇ ياقاسىدا دەمى،
 ئولتۇرۇپ يۈردى زەمىدىن غەمى.
 (ئىسمەئى ئۇ سۇ ياقاسىدا بىردەم ئولتۇرۇپ كۆڭلىدىكى غەم - قايغۇنى يۇيىدى.)

تەبئ ئول مەنزىلدە كورگەچ ئىنتىئاش،
 كوردى چەشمە باشىدە بىر تاخىتە تاش.
 (ئۇ مەنزىلدە كۆڭلى ئېچىلىپ قالدى، بۇلاقنىڭ يېشىدا بىر تاش تاخىتىنى كوردى.)

ئاندا يازىلغانكى ئەي ئەھلى ھىجاز،
 چارەسىن ئانىڭ چۇ بىلگەيسەن بۇراز.
 (تاش تاخىتىغا: ئەي ھىجاز ئەھلى، ئۇنىڭ چارىسىنى سىر بىلگىن، دەپ يېزىلغان ئىدى.)

كىمىسە بولسا ئىشىق زارى نەيلەسۇن،
بولماسا سەبرى - قارارى نەيلەسۇن.
(ھەركىمكى ئاشىقى زار بولسا، ئۇنىڭ سەۋرى قارارى بولمىسا قانداق قىلىدۇ؟)

ئىسىمى ئى چەكتى قەلەم بىرلە دوۋات،
يازدى ئول تەھرىرنىڭ ئاستىدا پات.
(ئىسىمى دۇۋەت قەلەم ئېلىپ كېلىپ، ئۇ خەتنىڭ ئاستىغا دەرھال مۇنداق دەپ يازدى:)

كىم بۇ ۋەرتە ئىچرە بولسا پاكلىق،
قىلماسۇن پاش ئىتكالى بى پاكلىق.
(كىمكى بۇ ئىشىق گىرداۋىدا پاك بولسا، ئىشىق سىرىنى پاش قىلىشتەك ھايىسىز -
لىقنى قىلمىسۇن.)

سوز جاۋابىن بۇيلەچۇن ئىنشار ئەيلەدى،
مەنزىلىدىن رىھەت ئاغاز ئەيلەدى.
(ئىسىمى بۇ سوزنىڭ جاۋابىنى مۇنداق يېزىپ قويۇپ ئۇ مەنزىلىدىن يۈرۈپ كەتتى.)

تاڭلاسى ئەيلەپ يانا ئول يان گۈزەر،
ئول پۈتۈلگەن تاشغە سالدى نەزەر.
(ئىسىمى ئەتىسى يەنە شۇ بۇلاق تەرەپكە ئۆتۈپ تاشقا نەزەر سالدى.)

كوردىكىم ئول خەتكە سۈرمىشىدۇر قەلەم،
بورناغى كاتىپ يانا سىزمىش رەقەم.
(ئىسىمى كوردىكى، ئىلگىرىكى كاتىپ ئۇ تاش تاختىدىكى خەتكە قەلەم سۈرۈپ
يەنە خەت يېزىپ قويۇپتۇ.)

كىم ئەگەر ئول ئاشىقى ئازۇردە جان،
بولسە، پاك تۇتسا ئىشقىن ھەم ناھان.
(“ئەگەر كىمكى جېنى دەرت چەككەن ئاشىق بولسا، ئۆز ئىشقىنى پاكىز ھەم
مەخپى تۇتسا”)

لىك ئول شەۋق مۇھەببەت شىددەتى،
تىز ئولۇپ تاق ئولسە ئانىڭ تاقىتى.
(لېكىن مۇھەببەتنىڭ شەۋقى قاتتىق بولۇپ مەخپى تۇتۇشقا تاقىتى بولسا.)

ۋەسىل بولسا ئېھتىياجى نەيلەسۇن،
تاپماسا بۇ ئىش ئىلاجى نەيلەسۇن.
(ئۇنىڭ نەلەپ - ئېھتىياجى ۋەسىل بولۇپ ئۇنى تاپالمىسا، قانداق قىلىسۇن؟)

ئىسمەئى كورگەچ بۇ موھامك رازنى،
تارتتىلار كىلىكى پوسۇن پەرۋازنى.
(ئىسمەئى بۇ ھالاكەتلىك سىرنى كورۇپ يەنە سىھىرلىك قەلىمى دەۋرەتتى.)

يازدىكىم ئول ناتوۋانى دەردەندەندە،
كىم ئاڭا ئىشقى ئىچرە يازدىم بۇيلە پەندە.
(مەن ئۇ، دەتەن ئاشىققا شۇنداق نەسىھەت يازدىكىمى:)

تاپماسا ئول پەندە بىرلە ئىختىساس،
ئولسۇن ئىشقى ئوتىدىن بولسۇن خالاس.
(بۇ نەسىھەتتىن خالاس بەھرە ئالالمىسا، ئۇ، ئولۇپ ئىشقى ئوتىدىن خالاس تاپسۇن.)

ناسەبى بى رەھىم بۇ موھامك جاۋاپ،
يازىپ ئوتتى چەشمەدىن ئەيلەپ شىتاپ.
(رەھىمىمىز نەسىھەتچى بۇ ھالاكەتلىك جاۋاپنى يېزىپ بۇلاق يېنىدىن ئالدىراپ كېتىپ قالدى.)

بىر كۈن ئەيلەپ ئول ناۋاھىدا ھىيەل،
ئاڭلاسى ئول يان يانا سۈردى جەمەل.
(بىر كۈن شۇ ئەتراپتا يۈرۈپ يەنە شۇ بۇلاقنىڭ يېنىغا توڭگىسىنى مىنىپ كەلدى.)

كىم يانا ئاشقى جاۋابىن ئاڭلاغا،
بىدىلى غايىپ خىتابىن ئاڭلاغا.
(يەنە ئاشىقنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ باقماقچى بولدى، ئۆزىنى كۆرسەتمەسگەن كوڭلى ۋەيرانىنىڭ خىتابىنى ئاڭلىماقچى بولدى.)

كوردى ئول چەشمە باشدا بىدىلى،
ئىشقى ئىچىندە ئومىردىن بى ھاسىلى.
(بۇلاقنىڭ بېشىدا بىر كوڭلى ۋەيران ئاشىقنى، ئىشقى ئىچىدە ئومىردىن ھىچ بەھرىمەن بولالمىغان بىچارىنى كوردى.)

ئاشكارا پەيكەرىدىن زارلىغ،
رەڭگ ۋەسپى دىن ئايان بىمارلىغ.
(ئۇنىڭ تۇرقىدىن ناھايىتى ئېچىنىشلىق ئىدى، رەڭگى - رەھمەتتىن كېسەللىك بىلىنىپ تۇراتتى.)

خەلق كوڭلىن بۇزغۇدەك ھالى ئانىڭ،
ئال بولۇپ ئىشقى ئىچرە ئەشكالى ئانىڭ.
(ئىشقى ئىچىدە ئۇنىڭ كورۇنۇشى سارغايغان، ئۇنىڭ ئەھۋالى كىشىنىڭ كوڭلىنى
بۇزاتتى.)

باشىن ئول تاش ئوزرە ئول ياڭلىغ ئورۇپ،
كىم ئىككىسىدىن بىر-بىرىدىن سىندۇرۇپ.
(ئۇ بېشىنى شۇ تاشقا ئورۇپ تاشنى سۇندۇرغان، ئوزىنىڭ بېشىمۇ يېرىلغان ئىدى.)
چەشمە سۈيىن قانى ئەيلەپ لالەگۈن،
سۇ سارى تاش ئۈستىدىن باشى نېگۈن.
(ئۇنىڭدىن ئاققان قان بۇلاقنىڭ سۈيىنى قىپ قىزىل قىلىۋەتكەن، ئۇنىڭ بېشى
تاشتىن سۇ تەرەپكە ساڭگىلىغان.)

ئول نەسىھەت كىم ئاڭا ناسىھەت پېتىپ،
بىدىل ئول سوز بىرلە تەركى جان ئېتىپ.
(يۇقۇرقى نەسىھەتنى ئۇنىڭغا نەسىھەتچى يازغان ئىدى، كوڭلى ۋەيران ئاشىق ئۇ
سوز بىلەن جېنىدىن كەچتى.)

جاننى ھەجران شىددەتىدىن قوتقارپ،
ئىشقى ئارا گويا يېتىپ ئوزدىن بارپ.
(ئۇ، جاننى ھەجراننىڭ شىددەتىدىن قۇتقازدى. ئىشقى ئارىسىدا گوياكى مەقسىدىگە
يەتتى، ئۆزلىگىدىن قۇتۇلدى.)

ئىسمەئى كورگەچ بۇ ھالى بولۇپ،
كوڭلىگە سانجىلىدى يوز نىش تەئەب.
(ئىسمەئى بۇ ئەجەپلىنەرلىك ھالنى كورۇپ يۈرىگىگە يۈز جاپا نەشتىرى سانجىلىدى.)

تون نى چاك ئەيلەپ ئامامە تاشلادى،
بىدىلى مەقتۇلغا ماتەم باشلادى.
(كىيىملىرىنى يىرتىپ تاشلاپ، سەللىسىنى چورۇۋېتىپ، كوڭلى ۋەيران ئاشىققا ما-
تەم بىلدۈردى.)

ھال كورمەيدۇر ئىدى مۇندىن قاتىغ،
نەۋھە بىرلە يىغلىدى ئاچچىق-ئاچچىق.
(ئۇ، بۇنىڭدىن قاتتىغراق بىر ھالنى كورمىگەن ئىدى، شۇڭا ئاچچىق-ئاچچىق
ئوكسۇپ يىغلىدى.)

كوڭلىن ئول ئىش ئەسرۇ مەھزۇن ئەيلەدى،
چاك ئېتىپ يەر، ئانى مەرىپۇن ئەيلەدى.
(ئۇنىڭ كوڭلى ئاجايىپ غەمناك بولدى، يەرنى كولاپ ئاشقنى دەپىن قىلدى.)

چۇن شەھىد ئېردى ھىلاك بولغان بەدەن،
جىسمىغە قانلىق لىاس ئولدى كىپەن.
(ئۇ شەھىد بولغان ئىدى، شۇڭا قانلىق كىيىمى ئۇنىڭغا كىپەن بولدى.)

پانىيا، ئىشقى ئىچرە پانى بۇيلە بول،
بولماسا سەبرۇ - شەكىلىڭ بىرلە بول.
(ئەي پانى، (ناۋايى) ئاشقىلىق يولدا مانا شۇنداق فانى بول، مۇنداق فانى بول -
مىساك سەبر - تەھەممۇل بىلەن بولغىل.)

كىمگە بۇ ئولمەك نەسىپ ئېتسە خۇدا،
يۈز تومەن جان بۇيلە ئولمەككە پىدا.
(مانا مۇشۇنداق ئولۇشنى خۇدا كىمگە نەسىپ قىلسا، ئۇنداق ئولگەنگە يۈز تۈمەن -
مىڭ جان پىدا بولسۇن.)

مەئرىپەت ۋادىسىنىڭ سۈپىتى

مەئرىپەت ۋادىسىنى سەن سوڭرە بىل،
دەشت بى پايانلىغىن نەززارە قىل.
(مەئرىپەت ۋادىسىنى سەن كېيىن بىلگىل، ئۇنىڭ پايانسىز دەشت باياۋانلىغىغا
كۆز سال.)

كىمكى بۇ ۋادىغا بولدى مۇتەسەپ،
تاپتى ئاندا ھاللارنى موختەلىپ.
(كىمكى بۇ ۋادىغا كىرسە ئەھلى مەئرىپەتلىك بىلەن سۈپەتلەنسە، ئۇ ۋادىدا تۇر -
لۇك ھالەتلەرنى تاپىدۇ.)

ۋادىمىدۇر يۈز تۈمەننىڭ ئاندا يول،
ئول بۇ بىر كەلىمەي ئۇنىڭدەك كىم بۇ ئول.
(بۇ، شۇنداق ۋادىدۇركى ئۇنىڭدەك يۈز تۈمەننىڭ يول بار. ئۇ يولى بۇنىڭ بىلەن
بىرلەشمەيدۇ، بۇ يولى - ئۇ يولى بىر كەلىمەيدۇ.)

ئىختىلافى "جۈز" ئىلە "كۈل" مۇندادۇر،
كىم تەرەققى تەنەزۇل مۇندادۇر.

(بولۇنۇش ئايرىملىق بىلەن بىرلىك ئومۇملۇقنىڭ قارىمۇ-قارشىلىقى بۇ ۋادىدا بار.
چۈنكى بۇ يولدا تەرەققى قىلىش بىلەن تۇشۇپ كېتىش - پەسىيەشمۇ بار.)

يۈز تۈمەن رەھرەۋ كورەرسەن بى قارار،
ھەر بىرى بىر يولنى ئەيلەپ ئىختىيار.
(يۈز تۈمەن سالىكىنى كورسەن، ئۇلار توختاۋسىز ماڭىدۇ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرى بىر
يولنى ئىختىيار قىلغان.)

ئۆز بارور يولغا ھەر بىر مۇقتەخەر،
ئۆزى ئەيلەپ ئۆز يولغا موختەسەر.
(بۇ يولدا يۈرگۈچىلەرنىڭ ھەر بىرى ئۆز يولىنىڭ يېقىن، قىسقا ھەم توغرىلىقى
بىلەن پەخىرلىنىدۇ.)

بۇ ئانى تۇتماي موسەللەم ئول مۇنى،
ھەر بىر ئۆزىدىن ئۆزگە كورمەي، ئول مۇنى.
(ئۇ يولۇچىلار بىر بىرىگە تەن بەرمەيدۇ، ھەر بىرى ئۆزىدىن باشقىنى كورمەيدۇ.)

پەشە ئەندازە نەۋەرد پەل ھەم،
پەشە ئاندا تايىر جىبرەئىل ھەم.
(ئۇ ۋادىدا پاشىمۇ قەھرىمانلىق قىلىپ پەلنى تاشلاپ كېتىدۇ، پاشا ئۇ يولدا ئۇچسا
جىبرەئىل ھەم ئۇچىدۇ.)

موسا، پىرئەۋن ئاندا راھ رەۋ،
بىل يېقىن كىم بىردەك ئىرمەس بۇ ئىكاۋ.
(ئۇ ۋادىدا مۇسامۇ ماڭىدۇ، پىرئەۋنمۇ ماڭىدۇ، لېكىن بۇ ئىككىسى بىر بىرىگە
ئوخشىمايدۇ.)

مەھدىيو - دەججالغا يول مەزھەبى،
لىك تەڭ بولماي مەسخى مەركەبى.
(ئىمام مەھدىنىڭمۇ كېتىۋاتقان يولى بار، دەججالنىڭمۇ كېتىۋاتقان يولى بار.
لېكىن يول يۇرۇشتە مىنگەن ئۇلاڭلىرىنىڭ شەكلى ئوخشاش ئەمەس.)

ئەھمەدۇ، بۇ جەھەل ئىشپ ئاندا زۇھور،
بۇ تۇشۇپ زولمەتغە، ئول غەرق نۇر.
(بۇ ۋادىدا، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالاممۇ، ئەبۇ جەھلىمۇ ئاشكارىلىنىدۇ، ئەبۇ جەھل
زۇلمەتكە پاتقان بولسا، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام نۇرغا چۈمگەن.)

دەئىب ئاندا سەيىر ئىتىپ ياخشى - يامان،
 موئىن ئاندا سالىك ۋە كاپىر ھامان.
 (ئۇ ۋادىدا ياخشىلىق ۋە يامان، ئەخلاق - ئادەتلەر بار. مومىنىمۇ، كاپىرمۇ بۇ يول -
 لاردا ماڭىدۇ.)

“لات” “لاسىن” دەير ئىلى ئەيلەپ پاناھ،
 كەبە ئەھلى لىك “لائىلاھ ئىللەللاھ”.
 (بۇتخانىدىكىلەر لات (بۇت) دىن پاناھ تىلىسە، مۇسۇلمانلار بىر خۇدادىن باشقا
 خۇدا يوق دەيدۇ.)

كۆپىر ئەھلى لاتنى ئىلاھ دىيان،
 لىك ئىسلام ئەھلى ئىللەللاھ دىيان.
 (ئىمانسىزلەر بۇتنى خۇدا دىسە، مۇسۇلمانلار خۇدانى بىر دەيدۇ.)

مۇختەلپ بولماي نە بولسۇن ئاندا ئىش،
 چۈن بۇ يەڭلىغ مۇختەلپ بولدى رەۋىش.
 (ئۇ يەردە ئىشلار قارىمۇ - قارشى بولماي قانداق بولىدۇ، چۈنكى ئۇ يولنىڭ رە -
 ۋىشى مۇنداق قارىمۇ - قارشى ئەمەسمۇ؟)

بۇنداق ئەيتىدۇر نەبىي راھبەر،
 كىم ئولوسغە ھەق سارى بولسە سەپەر.
 (پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسالام مۇنداق دەپتۇ: خەلق ھەق تەقەپكە ماڭە -
 دىغان بولسا،)

ئىستەسەڭ يول كەسرەتغە ئەدۋەھەر،
 خەلق ئەنخاسى بىلەن تەڭ بىل ئەدەر.
 (يولنىڭ كوپلىگىگە ئەدەر ۋە چەك - چېگرا ئىزلىسەڭ، تەڭ ئەدەر بار، يەنى خالا -
 يىقنىڭ تىنىغى باراۋىرىدا سان ۋە چەك مەۋجۇت.)

ھەم بارى دۇردى ئىمەس ھەم بارچە ساپ،
 بەس زوروردۇر ئولوسغە ئىختىلاپ.
 (ئۇ يولنىڭ ھەممىسى دۇغ (پاسكىنا) ئەمەس ھەم ھەممىسىمۇ ساپ ئەمەس، شۇڭا
 خەلق ئارىسىدا ئىختىلاپلار بار.)

بۇ مەھەلدە گەر گادادۇر گەر مۈلۈك،
 ھەر بىر ئۆزىگە يول بىلە ئەيلەر سۈلۈك.
 (بۇ جايدا مەيلى قەلەندەر، مەيلى پادىشاھلار بولسۇن، ھەر بىرى باشقا بىر يول
 بىلەن مېڭىشىدۇ.)

نەپىس چۇن بولدى مەھەللى ئىختىلال،
لازىم ئولدى مۇندا ئەۋساپ كامال.
(نەپىس ئىختىلاپنىڭ مەنبەسى بولغاچقا بۇ يەردە كامالەتنى سۈپەتلەش لازىم بولدى.)

مۇندا سالىك كە تاپاۋوت بولدى پاش،
ئاڭا مەھراب، موڭا بۇت بولدى قاش.
(بۇ يەردە يۈرگۈچىلەردە پەرق بارلىقى ئاشكارا بولدى، ئۇنىڭغا مەسجىد مەھرابى
نېسىپ بولسا، بۇنىڭغا بۇتقا چوقۇنۇش نىسىپ بولدى.)

بولدى ئوز ئىرپانى ھەركىمگە سۈپەت،
كوپ تاپاۋوت قىلدى مۇندا مەئرىپەت.
(ھەر كىمنىڭ تونۇشى ئوزىگە سۈپەت بولۇپ مەئرىپەت (بىلىش) دە ناھايىتى زور
پەرقلەر بولدى.)

ھەر كىشى ئوز تۇرىدە ئىستەپ كامال،
قىلدى ۋادى تەي قىلورغە ئىشتىغال.
(ۋە ھەر كىشى ئوز رەۋىشىچە كامالەت ئىزلەپ بۇ ۋادىنى كېسىپ ئوتۇشىگە
كىرىشتى.)

گەر سولوك ئەتمۇارىدا قەغىير ئىدى،
مەقسىدى لېكىن بارىنىڭ بىر ئىدى.
(ئەگەر يول يۇرۇشتىكى رەۋىشلىرىدا باشقىچە بولسىمۇ، لېكىن ھەممىسىنىڭ مەقسىتى
بىر ئىدى.)

يول ئەگەر ئەگرى ئىدى يا ئېردى تۇز،
يا يىراق، ياخۇد يېقىن كورگۈزدى يۈز.
(ئەگرى بولسۇن، تۇز بولسۇن، يىراق بولسۇن، يېقىن بولسۇن، بۇلارغا يول
كورۇندى.)

بەزى ئۇلدى، بەزى ئۇتتى يول ئارا،
بەزى ئاۋارە بولۇپ ھەر قەۋل ئارا.
(يول ئۈستىدە بەزىلىرى ئولدى، بەزىلىرى ئوتۇپ كەتتى، بەزىلىرى ھەر خىل
سوزلەر بىلەن ئاۋارە بولۇپ قالدى.)

بولمىدى بۇ يولنى چۇن قەتئ ئىتمەگەن،
بولمىدى مەقسەدغە داغى يەتمەگەن.
(بۇ يوللارنى بېسىپ ئۆتمىگەن ھەم مېڭىپ مەقسىدىگە يەتمىگەن كىشىلەر يوق.)

مەئرىپەت خورشىدى چۈن قىلدى تۇلۇد،
 ھەركىم ئۆز مەقسىدىگە ئىيلەپ روجۇد.
 (مەئرىپەتنىڭ قۇياشى تۇغۇپ ھەر كىم ئۆز مەقسىدىگە قايتتى).

ئۆز سولوكىگە ناتائىج ئىستەدى،
 قىلماق ئۆز نەقدىنى رائىج ئىستەدى.
 (ھەركىم ئۆز يولىغا نەتىجە ئىزلىدى، ھەر كىم ئۆز يولىنى ئۆتكۈزۈش چارد-
 سىنى ئىستەدى).

چۈنكى پەرتەۋ سالىدى ئول پاكىزە نۇر،
 بولدى ھەر كىمنىڭ كامالىگە زۇھور.
 (چۈنكى، ئۇ مەئرىپەتنىڭ پاكىز نۇرى شوئىلە سېلىپ، ھەركىمنىڭ كامالىگە
 يېتىش يولىنى ئاشكارە قىلىپ بەردى).

تايدىلار ھەر كىمكى چوكمىش ئىردى رەنج،
 ئۆز سولوكى رەنج نىڭ خورددە گەنج.
 (ھەر كىمكى قانچىلىك جاپا چەككەن بولسا ئۆز يولىنىڭ جاپاسى لايىغىدا خەزىنە
 تاپتى).

چۈن سولوك ئىچرە كۆپ ئېردى ئىختىلاپ،
 كوبراكى دۇرد ئېردى، لېكىن ئازى ساپ.
 (چۈنكى، يوللاردا كۆپ ئىختىلاپ بولۇپ، ئۇ يوللارنىڭ تولسى قاراڭغۇ تۇمانلىق،
 ئازراقى يورۇق ئىدى).

كىم رەۋىشە ساپ ئېردى مەشرەبى،
 بار ئېردى ئول تابىئى شەرىئى نەربى.
 (كىمنىڭ رەۋىشىدا مەي ئىچكەن ئورنى سۇلۇكى ساپ بولسا، ئۇ پەيغەمبەرىمىزنىڭ
 شەرىئىتىگە ئەگەشكەن كىشى ئىدى).

بەس مۇناسىبدۇر ئىشت بۇ ماجرا،
 نەقىل مۇنداق دۇركى ھىندىستان ئارا.
 (بۇ ماجراغا مۇناسىپ بىر ھىكايە بار، ئىشتكىل؛ رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە بۇ ۋەقە
 ھىندىستاندا بولۇپ ئۆتكەن ئىدى).

ھەيكايەت تەمسىل

تۇشتىلار بىر نەۋە ئىلە ئەھلى بەسىر،
يا مۇساپىرلىق بىلە، ياخود ئەسىر.
(بىر مۇنچە كوزى قارىغۇ كىشىلەر مۇساپىر بولۇپ ياكى ئەسىر بولۇپ ھىندىستانغا
كېلىپ قالدى.)

سوڭرەكم بەردى ئۇلارغا رۇزىگار،
مەسكەن مەئۇلارى ئىچرە قارار.
(كېيىن ئۇلارغا زامان تۇرار جاي-ئوي، تۇرمۇش بەردى.)

بىر كىشى سورىدى كۇرۇپ سىزلارچو پىل؟
دىدىلار ھادى دىدى ئانى دەلىل.
(بىر كىشى ئۇلاردىن پىل توغرىلىق سوز سورىدى، ئۇلار بىزنىڭ يولباشچىمىز
پىلنى ئۇستاز، توغرا باشلىغۇچى دىگەن ئىدى دىدى.)

چۇن ئۇلار كورمەيدۇ ئېردىلار ئانى،
ياخشى ھەم سورمايدۇر ئېردىلار ئانى.
(چۇنكى ئۇلار پىلنى كورمىگەن ھەم پىل توغرىسىدا ياخشىراق سوراپمۇ باقمى-
غان ئىدى.)

ھەر بىرى بىر ئونەۋغە سۇرتۇپ ئىلىك،
ھاسىل ئەيلەپ ئېردىلار ئاندىن بىلىك.
(ئۇلارنىڭ ھەر بىرى پىلنىڭ بىر ئەزاسىنى قولى بىلەن سىلاپ تۇتۇپ، ئۇنىڭدىن
مەلۇم چۈشەنچە ھاسىل قىلغان ئىدى.)

قوللاردىن مەس ئەيلەگەن دىدى سىتون،
قارنىن ئەتكەن مەس دىدىكىم بى سىتون.
(پىلنىڭ پۇتلىرىنى سىلىغان بىرى پىل دىگەن تۈۋرۈككە ئوخشاش نەرسە ئىكەن
دىدى، ئۇنىڭ قوسىغىنى سىلىغان بىرى تۈۋرۈكسىز نەرسە دىدى.)

ئول بىرىكىم مەسى خۇرتوم ئەيلەدى،
ئەۋدەھا ئەندامى مەلۇم ئەيلەدى.
(پىلنىڭ خۇرتۇمىنى سىلىغان بىرى ئەجدىھاغا ئوخشايدىكەن، دىدى.)

ئول بىرىكىم قىشلىرىن قىلدى بايان،
دىدىكىم ئىككى سوڭەك بولدى ئايان.
(يەنە بىرى پىلنىڭ چىشلىرىنى سوزلەپ ئىككى پارچە سوڭەك ئىكەن، دىدى.)

قۇيرۇغىدىن ئۆلكى كورگۈزدى خەبەر،
 دىدى بىر ئەفئى ئاسىلمىشدۇر مەگەر.
 (يەنە بىرى پىلنىڭ قۇيرۇغى توغرىسىدا خەۋەر بېرىپ، ئېسىلىپ تۇرغان بىر زە-
 ھەرلىك ئىلان ئىكەن، دىدى.)

باشقا ئۆل بىركى سۇرتۇپ ئېردى قول،
 بەرقىيانىڭ توشۇغى شەرھ ئەتتى يول.
 (پىلنىڭ بېشىنى سىلىغان بىرى "بەرقىيا" نىڭ توشۇغىكەن، دىدى.)

ئۆلكى يەتكۈزدى قۇلاقىغا ئاۋۇچ،
 دىدى تەھرىك ئىچرە ئىككى يەلپۈگۈچ.
 (پىلنىڭ قۇلىغىنى سىلاپ كورگەن بىرى ھەركەتلىنىپ تۇرغان ئىككى يەلپۈگۈچ
 ئىكەن، دىدى.)

بارچەسى "ئوقيا" سوزىدىن سوز دىدى،
 گەرچە ئۆل سوز بارچەسى ۋاقەد ئىدى.
 (ھەممىسى كورنىڭ پەرەز قىلغان سوزىنى سوزامدى، گەرچە ئۇلارنىڭ دىگەنلىرىنىڭ
 ھەممىسى بار نەرسىلەر ئىدى.)

لىك نۇقسان ئېرىدى تەقىرىر ئىچرە كۆپ،
 يوق ئىدى تەرتىپ - تەدبىر ئىچرە كۆپ.
 (لېكىن سۆزلەنگەن سۆزلەردە كۆپ نۇقسانلار بار بولۇپ، تەرتىپسىز ۋە تەدبىرسىز
 سۆزلەر ئىدى.)

چۇن ھەكمى كامىلى ھىندۇ نەۋاد،
 پىل يەڭلىغ شىۋەسىدە ئۇستاد.
 (پىل توغرىسىدىكى بىلىمگە ئۇستاد، ھىندى نەسىللىك بىر كامىل پەيلاسوپ؛)

بولدى ئۆل تەقىرىرلارگە مۇستەمەئە،
 نەقىل قىلغانلارغا بولغاي مۇمتەنەئە،
 (پىلنى تەرىپلىگۈچىلەرنىڭ سۆزىگە دەخىل بولمىسۇن دەپ، ئۇلارنىڭ سۆزىنى قۇلاق
 سېلىپ ئاڭلىدى.)

دىدى ھەربىر ئۇنچە ۋاقىپ ئېردىلا،
 پىل ھالىدىن نىشانى بەردىلار.
 (ھەر بىرى پىلنى ئۆزىنىڭ چۈشىنىشىچە چۈشەندۈرۈشتى، پىلنىڭ ئەھۋالىدىن بىردىن
 نىشان بېرىشتى.)

ھەر بىرىنىڭ سۆزىگە ئېرىدى خىلاق،
گەر جىدەل قىلدىلار ئېرىدىلار مائاف.
(ئۇلارنىڭ بىرىنىڭ سۆزى يەنە بىرىگە زىت بولۇپ، سۆز تالىشىپ جىدەل - ماسجرا
قىلىشسا ئەپۇ قىلىشقا تېگىشلىك ئىدى.)

ھەربىرى ئۆز بىلگەندىن دىدى سۆز،
سالمايغان ئېردى بىرى پىل ئۆزرە كۆز.
(بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى پىلنى كۆرمىگەن، لېكىن ھەر بىرى ئۆزى بىلگەنچە سۆزلىدى.)

لىك جەم ئولغاندا بۇ بارچە سۇپەت،
پىلغە ھاسىلدۇر ئۆلدەم مەئرىپەت.

(لېكىن ئۇلار دىيىشكەن ھەممە سۇپەتلەرنى يىققاندا پىلنىڭ شەكلىنىڭ قانداقلىقىنى
بىلىش ھاسىل بولاتتى.)

كامىلى بىناغە چۇن ئېردى يېقىن،
بى تەخەللۇپ دىدى بارى سۆزى چىن.
(ھىلىقى دانا پەيلاسوپقا پىلنىڭ ئەھۋالى ئېنىق ئىدى، دەرھال بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ
سۆزى راست دىدى.)

ئىستىغنا ۋادىسىنىڭ سۈپىتى
(ئۆزىنى بى ھاجەت - ئۈستۈن نازلىق تۇتۇش ۋادىسىنىڭ سۈپىتى)

ۋادى ئاندىن سوڭرە ئىستىغنادۇر ئۆل.
ئاندا تەڭ ئەلا ئەگەر ئەرنا دۇرۇر.
(مەرىپەت ۋادىسىدىن كېيىن ئىستىغنا (بى ھاجەتلىك) ۋادىسى يولۇڭدا ئۇچرايدۇ،
ئۇ ۋادىدا ئەلا بىلەن تۈۋەنلەر ئوخشاش.)

ھەردەم ئىستىغنا يىلى بولغاندا تىز،
سالبان ئاپاق ئارا يۈز رۇستىمىز.
(ھەر قاچان ئىستىغنا شامىلى سوققاندا، دۇنياغا قىيامەت قوزغىلاڭلىرى قوپۇرۇپ ئېتىدۇ.)

ياغىپ ئىستىغنا ساھابىدىن ياغنى،
يۈز تۈمەن ئالەمنى سۇ ئىلتور ساغىن.
(ئىستىغنا بۇلۇتتىن يامغۇر ياققاندا، يۈز تۈمەن ئالەمنى سەل ئېقىتىپ كېتىدۇ.)

يەتتە دەريا ئاندا بىر قەترە مەتەر،
يەتتە كوك خەشخاش چاغلىق مۇختەسەر.
(ئۇنىڭ ئالدىدا يەتتە دەريا بىر تامچە يامغۇر، يەتتە قات ئاسمان بىر تال ئەپيۇن
ئۇرۇغى چاغلىقتۇر.)

يەتتە دەۋزەخ ئاندا بىر ئۇچقۇن كېبى،
سەككىز ئۇچماخ ئاندا بىر شۇرۇپ كېبى.

(ئۇ ۋادىدا يەتتە دەۋزەخ بىر ئۇچقۇنچە بولۇپ سەككىز جەننەت بىر تامچە شەبنەمچىدۇر.)

مۇرلارغە تۇتۇمە ئاندا بارچە شىر،
پاشەسى پىل ئوۋلاماقچە بەس دەلىر.
(ئۇ ۋادىدا پۇنۇن شىرلار چۆمۈللەرگە تۇتۇمە (تاماق) بولىدۇ، ئۇنىڭ پاشىسى پىلنى
ئوۋلاشقا يۈرەكلىكتۇر.)

يەتتە كىشىۋەر ئۆزىرە شاھى قەھرىمان،
بىر گادا ئاندا ھامانۇ - ئول ھامان.
(ئۇ ۋادىدا يەتتە ئىملىنىڭ قەھرىمان پادىشاسى بىلەن بىر قەلەندەر گاداي تەڭدۇر.)

تىغ قاتىل تارتىمان يۈز مىڭ چىرىك
كۈزگە كەلمەي ئانچە قاقمىچە ئىرىك.
(يۈز مىڭ ئەسكەر تىغ تارتىپ قوراللىنىپ كەلسە كۈزگە ئىلمايدۇ، ئۇنىڭ ئالدىدا
بىر قاقۇمچە ① كورۇنىدۇ.)

ئەژدەھاكى كۈكنى چەككەي دەم بىلە،
ئاندا يەكسان رىشتەئى مەريەم بىلە.
(ئاسماننى دەم تارتىدىغان ئەجدىھار ئۇندا مەريەمنىڭ بىر تال يىمى بىلەن ئوخشاش
بولىدۇ.)

بولدى بىر خەيىل مالانىڭ بىر تەرەپ،
تاكى ئادەم كەلدى بىر تاج شەرەپ.
(ئادەم ئەلەيھىسالام ئۇلۇغۇق تاجىنى كەيگىچە پەرىشتىلەر گۇروھى بىر تەرەپ بولىمىدۇ؟)

بولدى يۈز مىڭ جىسىم ئىلە بىگانه روھ،
تاكى كىشىمانلىق ئايىن قىلدى نۇھ.
(ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسالام كىمچىلىك قائىدىسىنى پەيدا قىلغۇچىلىك، نەچچە يۈز
مىڭ تەن (ئادەم) جېنىدىنە ئايرىلىمىدۇ؟)

يۈز تۈمەن نەمرۇننى پىشە زەلىل،
قىلدى تا ئۆتنى چىچەك مەھرى خەلىل.

① قاقۇم — تېرىسى غايەت ئاق، يۇمشاق بىر كىچىك ھايۋان.

(ئىبراھىم خەلىلۇللاھنىڭ مۇھەببىتىدىن ئوت گۈلزارلىققا ئايلانغانغا قەدەر، يۈز تۈمەن نەمرۇد بىر پاشادەك خارلانمىدىمۇ؟)
 بولدى يۈزنىڭ تىپىلنىڭ قانى ھەدەر،
 تا كەلموللاھ بولدى تاجۋەر.
 (موسا ئەلەيھىسالام كەلمۇللاھلىق تاجىنى كەيگەنگە قەدەر، يۈزنىڭ بوۋاق بالىنىڭ قېنى بىكار توكۇلمىدىمۇ؟)

باغلىدى زۇننار يۈزنىڭ ئەھلىدىن،
 تا مەسىخ ئەنئەنىسىدىن جان تاپتى تىمىن.

(ئەيسا ئەلەيھىسالامنىڭ نەپەسىدىن يۈزىگەلىنغان جانلار تىنچىغانغا قەدەر، يۈزىگەلىنغان دىن ئەھلى بويىنغا زۇننار (بۇت كىرىست) ئېسىپ يۈرمىدىمۇ؟)

توكتى يۈزنىڭ قان بۇ زالىم كۈھنە دەير،
 تا مۇھەممەد قىلدى بىر تۇن ئەرشىنى سەير.
 مۇھەممەت ئەلەيھىسالام بىر كېچىدە مىراجقا چىققانغا قەدەر بۇ زالىم كونا دۇنيا
 يۈزىگەلىنغان ئىنساننىڭ قېنىنى توكىمىدىمۇ؟)

مۇندا يەكسان كەلدى يۇقۇ بار ھەم،
 ئەھلى دىن ۋە زۇمرەنى كۇپپار ھەم.
 (بۇ ۋادىدا بار بىلەن يوق، دىن ئەھلى بىلەن دىنىسىزلىر ئوخشاش بولۇپ كەلگەن.)

مېنىڭ يىل ئاز زۇھەك ئولۇستىن توكتى قان،
 تامەسىھ ئۆلگەنى بەدەنگە بەردى جان.
 (زۇھەك ناملىق پادىشاھنىڭ يىل خەلقنىڭ قېنىنى توكۇپ ئەيسا ئەلەيھىسالام
 ئۆلگەن بەدەنگە جان بەرگەنگە قەدەر، زۇھەك ① مىڭ يىلغا يېقىن خەلقنىڭ قېنىنى
 توكىگەن ئەمەسمۇ؟)

ياكى بوختەنەسىر قىلدى زۇلۇم كىن،
 ياكى نوشىرۋانغا ئەدل ئۆلدى قەرىن.
 (يسا بوختەنەسىر خەلققە زۇلۇم ياغدۇرۇپ دۈشمەنلىك قىلغان بولسا، نوشىرۋان،
 ئادالەت ئورناتقان ئەمەسمۇ؟)

ئىككىسىنىڭ مۇندا بىردۇر ھوكىمى بىل،
 كەل بۇ ئىستىغنا سارى نەززارە قىل.
 بۇ ئىستىغنا تەرەپكە قارىساڭ يۇقۇرقى ئىككىسى (زۇھەك، نوشىرۋان) ھوكۇمرانلىقى
 ئىران زېمىنىدا ئوخشاش ئەمەسمۇ؟)

① زۇھەك — مىلادىدىن ئىلگىرى ئىراندا ھوكۇمرانلىق قىلغان بىر زالىم قانخور پادىشاھ.

يۇز تۇمەن خورشىد ئەگەر بولسە ئەدەم،
بولدى ساغىن چەرخىدىن بىر زەررە كەم.
يۇز تۇمەن قۇياش ئەگەر يوقىلىپ كەتسە،
پەلەكتىن بىر زەررە كىمىگەندەكلا بولىدۇ.

يەرگە سىڭسە يۇز تۇمەن بەھىر ئەمىق،
قەترەنى ئۆكسۈلدى تۇغىل ئەي رەپىق.
(يۇز تۇمەن چوڭقۇر دېڭىز يەرگە سىڭىپ كەتسە،
بىر تامچە سۇ كېچىپ قاپىتىدۇ دەپ پەرەز قىلغىل ئەي يولداش!)

كۆيسە گەر يۇزمىڭ تۇمەن پەرى - ھورى،
كۆيدى توت بىر پاشەنىڭ سىنغان پەرى.
(ئەگەر يۇز مىڭ تۇمەن ھۇر - پەرى ئوتتا كۆيۈپ كەتسە،
بىر پاشىنىڭ قانىتىنىڭ سۇنغان قانىتى كۆيۈپتۇ دەپ پەرەز قىل!)

يەل ساۋۇر سابو توققۇز ئەپلاكنى،
دەم ئوچوردى ئاڭلاغىل خاشاكنى.
(بوران چىقىپ توققۇز پەلەكنى ئوچۇرۇپ كەتسە،
بىر پۇلەش بىلەن قۇرۇق غازاڭنى ئوچۇرۇپ كەتكەنلىكتۇر.)

قاپ دەك يۈز تاغنىڭ يوق بولماغىن،
يەر يۈزىدىن بىر قوم ئۆكسۈلدى ساغىن.
(كۆھى قاپتەك يۇز تاغنىڭ يوقىلىپ كېتىشىنى يەر يۈزىدىن بىر تال قۇمىنىڭ كېچىپ قالغىنىغا باراۋەر دەپ بىلگىل.)

سىدرە شاخى بىرلە تۇبا بولسە يوق،
ئۆكسۈدى توت پاشەدىن بىر ياپراق ئوق.
(“سىدرە” ۋە “تۇبا” دەرەخلىرىنىڭ يوقىلىپ كېتىشى پاشىنىڭ بىر تال قانىتىنىڭ يوقىلىپ كېتىشى دېگىل.)

ئاندا تەڭ كۈر، گۈمرەھۇ - ئاگاھنى،
دەير كۆپى بىلە بەيتۇللاھنى.
(ئۇ ۋادىدا ئازغانلار بىلەن توغرا يولدا ماڭغانلارنى بەيتۇللا بىلەن بۇتخانىنى تەڭ كۆرگىل.)

بىر تۇرۇر گەر كەبە بىرلە بۇت كەدە،
بولسەلار - مەئمۇر يا ئاتەش زەدە.
(ئۇ ۋادىدا كەبە بىلەن بۇتخانا، ئاۋاتجاي ئوتتا كۆيۈپ كەتكەن يەر ئوخشاشدۇر.)

مىڭ ياشا يىل تاڭلا توغقان ياش چە،
چەرخ ئەزەم دانە ۋە خەشخاش چە.
(ئۇنىڭ ئالدىدا مىڭ ياشقا كىرگەن پىل، ئەتە يېڭى تۇغۇلغان بالىسى بىلەن بۈيۈك
ئاسمان ئەپيۇنىڭ ئۇرۇغچە.)

كۆپىر ئىلى دىن دىنغەچۇ مىقداردۇر،
مۇندىدا ئىش سالىك گە بەك دىشۋاردۇر.
(كۆپىر ئەھلىنىڭ دىن ئەھلىگە نىسبەتەن مىقدارى — سانى (كاپىرلىق، دىندارلىق)
مەسىلىسى بۇ يولنى كېسىپ ئۆتكەن سالىككە بەك دىشۋاردۇر.)

ھەدايەت

ئىككى شىترەنچ ئويناغۇچى ئۇستاد،
ئەرسەئى شىترەنچ غە ئەيلەپ كوشاد.
(ئىككى شاخمات ئۇستىسى شاخمات تاختىسىغا شاخمات ئۇرۇقلىرىنى يايىدى.)

ئىككى جانىبىدىن بولۇپ ئارام گىر،
تۈكدىلار ئورتادا شىترەنجى كېىر.
(ئىككى تەرەپ ئۇرۇقلىرىنى تىزىپ بولغاندىن كېيىن ئۇلار ئارىسىدا چوڭ شاخماتۋازلىق
باشلاندى.)

ھەر تەرەپتىن بىر شەھ ئۆلدى ئاشكار،
بارچە ئايىنى سۇپاھى شاھۋار.
(ھەر ئىككى تەرەپتىن بىردىن شاھ ھەم شاھ ئەسكەرلىرى ئۆزىنى كۆرسەتتى، يەنى
شاخماتتا ھەر ئىككى تەرەپنىڭ كۈچى بىر بىرىگە تاقابىل تەڭ ئىدى.)

ھەر بىرىگە بىر ۋەزىر راست كام،
يەنە بىر پەرزىن ۋە لېكىن كەج خىرام.
(ھەر تەرەپكە بىردىن ۋەزىر كام ئىدى، يەنە بىردىن فەرزىن كېرەك ئىدى، لېكىن
ۋەزىر فەرزىن كام ئىدى.)

ئول ئىكاۋدىن بىرى رۇم ئىلىگە شاھ،
يەنە بىر زەنگ ئەھلىگە كىشۋەر پاناھ.
(ئۇ ئىككى شاھنىڭ بىرى رۇمنىڭ شاھى، يەنە بىرى ھەبىشىستاننىڭ شاھى ئىدى.)

ئۇستاد ئول شاھ ئىلە خەيلىن بىرىپ،
سەپلىرىگە زىن ئارايىش بىرىپ.

(شاخمات ئۈستىسى شاھ بىلەن ئەسكەرلىرىنى چىرايلىق قىلىپ سەپكە تىزىدى، ھەر تەرەپ ئۆز سەپلىرىنى چىرايلىق زىننەتلىدى.)

كىنەۋەرلەر ئات سالىپ مەيدان ئارا،
لەئىپ لەر زاھىر قىلىپ جەۋلان ئارا.
(بىر بىرىگە قارشى ھەر ئىككى تەرەپ مەيداندا ئات ئوينىتىپ جەۋلان قىلىپ ئو-
يۇنلىرىنى كورسىتىشتى.)

ھەم توزوپ مەيدان رەزم ھەم ھىسار،
بولسە مەغلۇپ ئىتكالى ئولىيان فىرار.
(ھەم ئۇرۇش - جەڭ مەيدانلىرىنى، سىپىل قورغانلىرىنى تۈزەتتى، مەغلۇپ بولسا قا-
چىدىغان تەرەپلىرىنىمۇ بەلگىلىدى.)

سەپلەر ئىچىرە پىل ئىلە زەراپە ھەم،
رۇخ بىلە، دەببائە ۋە كىشاپە ھەم.
(سەپنىڭ ئىچىدە پىل، زىراپە، رۇخ، دەببائە (ئېيىق) ۋە كەشاپەلەر بار ئىدى.)

ھەرپ ئەھلى ھەم ئۇرۇش رەسمىي تۇزۇپ،
كۆپ ئويۇن ھەم بىر بىرىگە كورگۈزۈپ.
(جەڭچىلار ئۇرۇش رەسمىيەتلىرىنى ھازىرلاپ، بىر بىرىگە كۆپ ئويۇنلارنى
كورسىتىشتى.)

قايسى بىر ھەم ئۆز سوپاھىن بەركىتىپ،
بوزغىلى ئول بىرسى تەدبىر ئىتىپ.
(قايسى بىر تەرەپ ئەسكەرلىرىنى بىر جايغا ئورۇنلاشتۇرماقچى بولسا، قارشى
تەرەپ ئۇنى بۇزۇۋېتىشنىڭ تەدبىرىنى قىلاتتى.)

ئورتادا زاھىر بولور ئەئجوبەلەر،
بەلكى بى ھەد يوزلىنىپ مەنسۇبەلەر.
(ئورتىدا ئاجايىپ قىزىق ۋەقەلەر بولاتتى، بەلكى كۆپ قېچىش ۋە قوغلاشلار يۈز
بېرەتتى.)

مۇندا كۆپ گۇرد سوپاھ سالا - ھەم،
زاھىر ئەيلەپ لەئىب ھەم پەيكار ھەم.
(بۇ يەردە پالۋانلار ۋە ئەسكەر باشلىقلىرى جەڭگىۋارلىق ئويۇن ھۈنەرلىرىنى
كورسىتىشەتتى.)

ئىتىداد ئانچە تاپىپ بۇ رەزمىگاھ،
كى چىرىك تارتىپ ئۇرۇشقا ئىككى شاھ.
(جەڭ مەيدانىدىكى ئۇرۇش ئۇزۇنغا سوزۇلدى، ئىككى شاھ ئەسكەر تارتىپ ئۇرۇشتى).

بەلكى كۆپرەك ھەم ئوتۇپ ئاندىن زامان،
كىم ئۇرۇشقا ئىككى شاھ قەھرىمان.
(بەلكى ئۇزۇن زامان ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ئىككى قەھرىمان شاھ ئۇرۇشقا چۈشتى).

مۇنچە ئايىنى سۇپاھى كەررۇ - پەر،
قەلئە مەيدان، جەۋلان، مەقەر.
(جەڭگىۋارلارنىڭ شۇنچە تەنتەنە، ھەشەمەتلىرى، قورغان، مەيدان، ئات چېپىشىلار
تۇرار جايلار،)

ھەم بەرانغار، ھەم جۋانغاركىن شىكال،
ھەم يانا ھىراۋولدا بۇ ھال.
(ھەم ئوڭ قول، ھەم سول قول ئەسكىرى سەپلىرى، دۈشمەنلىشىش ئالامەتلىرى،
ھەم قاراۋۇل - ئالدىنقى چارلاش قىسىملىرى،)

ھەر سۈپەك - بىك ئوغلى ئالدىدە يۇرۇپ،
ئاندىن ئول ئۆزگە ئىشىگە يەتكۈرۈپ.
(ھەر بىر ھەربى ئەمەلدار - بەگ ئوغۇللىرى قوشۇننىڭ ئالدىدا ماڭاتتى، ئۇنىڭدىن
كېيىن ئۇلار باشقىلارنى ئايرىم ئىشقا ئورۇنلاشتۇراتتى).

رەزم كىم مەيدانى قەتئە ئولغاچ تامام،
ئۆز ئاتاسىغا بولۇپ قايىم - ماقام.
(جەڭ تامام بولۇش بىلەن ئوغۇللار ئۆز ئاتاسى ئالدىغا بېرىپ ئاتلىرىغا ئىز باسار
بولاتتى).

ھەم ياياقو - ھەم ياراقدىن رەھ نەۋەرد،
كىم مۇسائە بولسە چەرە تىزگەرد.
(پىيادە ھەم ئاتلىق يول يۈرگۈچىلەر، تېز ئايلىنىدىغان پەلەك (زامان) يار بەرسە،)

چۈنكى مەيدان دەشتىنى رەپە ئەيلىگەي،
بىر چىرىك نى يالغۇز ئول دەفە ئەيلىگەي.
(مەيداننى كۆتىرىۋېتىدۇ. بىر ئەسكەرنى يوقىتىدۇ، جەڭ مەيدانى دەشتىنى يۇقىرى
كۆتىرىپ، شوھرەت قازىنىپ، پۈتۈن بىر قوشۇننى يالغۇز ئۆزى يوقاتتى).

ئانچە ئايىن دىن تولا بۇ رەزم گاه،
كىم ئۇرۇشتا ئىككى شاھى كىنەخۋاھ.
(مۇنداق رەسىم - يوسۇنلاردىن تولغان ئۇرۇش مەيدانى، دۈشمەنلەشكەن ئىككى پادىشانىڭ ئۇرۇشىدا).

ھەر بىرىدە يۈز تۈمەن نەۋخۋاستە،
بولمىغاي مۇنداق ماساپ ئاراستە.
(ھەر بىرىدە يۈز تۈمەن ياش يىگىتلەر بار ئىدى، ھىچقاچان مۇنداق جەڭ جاھاندا بولمىغان ئىدى).

ھەم ئىشىدە مۇنچە ئايىن ئولماغاي،
ھەم ئىلىدە مۇنچە نەسرەن ئولماغاي.
(ھەم ئۇلارنىڭ ئىشىدە مۇنچە قائىدە - ئىنتىزام بولمىغان ئىدى، ھەم يۇرتىدا مۇز - چىلار پۇراقلىق گۈللەر بولمىغانى).

مۇنچە بۇنيادو - ماساپو - كىن، رەزم،
چون ئويۇنچى يىغماقنى قىلدى ئەزم.
(شۇنچە ئاساسلار، تۈزۈلگەن جەڭ سەپلىرى، مەيدانغا جەڭ ئويۇنچىلىرىنى يىغماقچى بولدى).

ئەرسەنىڭ بىر گوشەسىدىن يوقكى ھىچ،
تارتىپان بوزغاچ بۇ مەجمۇد بولدى ھىچ.
(شاخمات تاختىسىنىڭ بىر بولۇڭىدىن بىر قانچە ئۇرۇقنى بۇزۇش بىلەن پۈتۈن تۈزۈلمە بىكار بولۇپ كەتتى).

نى قالۇر ئول رەزم ئىلەكىن دىن ئەسەر،
گۇي يوقدەك بولغۇسى زىرو - زەبەر.
(ئۇ، جەڭ بىلەن دۈشمەنلىشىشلەردىن نىمە ئەسەر قالسۇن؟.... مەيداندىن يوقالغان توپتەك ھەممىسى ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتتى).

مۇنچە مەزكۈر بولغان ئايىنى رۇسۇم،
رەزم تەربىيەتدە بىر ياندىن ھۇجۇم.
(يۇقۇرىدا دىيىلگەن شۇنچە رەسمىيەت ۋە قائىدىلەر جەڭدە قوللىنىلىدىغان بىر ياندىن ھۇجۇم قىلىشلار).

ھىچ ئولور ئولنەۋىكىم ئەھلى رەققى،
ئانچە زاھىر ئەيلەسە پىكرى ئەمىق.
(تەتقىق قىلغۇچىلار چوڭقۇرراق ئويلاپ، ئاشۇنداق بىكار بولۇپ كېتىدۇ).

ھېچ لىكىدىن ئۆزىگە تاپماس بىر پەشسىز،
 ئويلەكم بىر ھۈبە يۈز ياشار كەنز.
 (خۇددى يۈز ياشلىق چۇرى ئۆزىگە دوست تاپالمىغاندەك، يوقىلىپ كېتىشتىن باشقا
 ھىچنەرسە تاپالمايدۇ.)

باغلابان بىر پارە يۈز دە پىش كەم،
 ئوتقا ئانى تاشلا يالغاي شودا ھەم.
 (ئۇنى بىر پارچە ئۇزۇن، قىسقا لاتىغا ئوراپ، ئوتقا ياكى سۇغا تاشلىۋەتكىلى بولىدۇ.)

چون تەزەلزل توشتى ئول بۇنيادغە،
 نى تاپاۋوت ئەيلەگەي ئوستادغە.
 (چۇنكى ئۇ شاخماتنىڭ تۈزۈلمىسى ھالاكەتكە ئۇچرىغانلىقتىن، شاخمات ئۈستىسىنىڭ
 ماھىرلىغىغا نىمە پەرق بولسۇن؟)

چون خەرىتە ئىچرە باغلاندى بارى،
 شەھ قۇيى دۇر يا پىيادە يۇقۇرى.
 (چۇنكى ئۇنىڭدىكى بار يوقى شاخمات خەرىتىسىنىڭ ئىچىگە باغلانغان ئىدى، شاھ
 توۋەن بولسۇن ياكى پىيادىلەر يۇقۇرى بولۇپ كەتسۇن.)

ئول ھەم ئىستىغناندىن ئاسارى دۇرۇر،
 بەلكى ئاندىن بىرنە مودارى دۇرۇر.
 (بۇلار ھەم ئىستىغنانىڭ تەسىرى بەلكى ئىستىغنانىڭ بىر نامايەندىسىدۇر.)

چۇن بۇ تەمسىلى سارى نەززارە قىل،
 ئەسىل ئىستىغنانى يۈزىڭ مەنچە بىل.
 (بۇ تەمسىلگە دىققەت بىلەن قاراپ باق، ئەسلى ئىستىغنانىڭ بۇ ئىستىغناندىن نەچچە
 يۈز مىڭ ئارتۇقلىغىنى بىلسەن.)

چۇن بۇ مەنى سارى بولدۇڭ رەھ شۇناس،
 بارچە ئىشنى ئەيلەگىل مۇندىن قىياس.
 (مەنئە تەرەپكە مېڭىشنى بىلىدىك، ھەممە ئىشنى يۇقۇرقى ئىشلاردىن قىياس قىلغىل.)

تەۋھىد ۋادىسىنىڭ سۈپىتى

ۋادەئى تەۋھىد ئاندىن سوڭرە بىل،
 پەرد ئولۇپ تەجرىد ئاندىن سوڭرە بىل.
 (ئىستىغنا ۋادىسىدىن كېيىن تەۋھىد ۋادىسىنى بىلىشكە لازىم، ئاۋال ئۆزىدىن بىگانە بولۇپ
 ھەممىدىن ئۆزۈلۈپ ئاندىن باشقا كىشىلەردىن، يامان ئىشلاردىن بىگانە بولۇشنى بىلىش كېرەك.)

چۇن بۇ ۋادى سارى سەيرىڭ قويدى كام،
پەرد يەكتالغ ساڭا بولدى ماقام.
(بۇ ۋادىغا قەدەم قويۇشۇڭ بىلەن يالغۇزلۇق ۋە يىگانىلىق سېنىڭ جايىڭ بولىدۇ.)

چۇن بۇ ۋادىغا ناھايات تاپتى سەير،
مۇندا بىر يىل يۈز تۈمەن مىڭ بولسا تەير.
(بۇ ۋادىنىڭ سەيرىنى (يولنى) ئاخىرلاشتۇرسا، بۇ ۋادىدا قۇش ئۇچۇشىدا
ئۇچسا بىر يىل يۈز تۈمەن يىلغە تەڭ بولىدۇ.)

بارچەگە كامى ھاۋا تەجرىد ئولور،
بارچەگە لەھنى ھاۋا تەپرىد ئولور.
(ھەممىگە يالغۇزلۇق - يىگانىلىقنىڭ، ئۆزىدىن ئۇزۇلۇشنىڭ ھاۋاسى مەقسەت بولىدۇ.
ھەممىگە يىگانىلىقنىڭ، ھەممىدىن ئۇزۇلۇشنىڭ ئىشقى چۈشەدۇ.)

بۇ رەۋىشلارغە چۇ يەتتى ئول كەشەش،
بارچەگە بىرلىككە كىم بولماقدۇر ئىش.
(ئۇ، ئۆزىگە تارتىش بۇ رەۋىشلارغە يەتكەندە، ھەممىگە بىرلىككە ("تەۋھىد")
ماقامىدا ئىش كورۇش مۇمكىن بولىدۇ.)

بىردە بىردىن ھاسىل ئولدى بىر ئەدەر،
يوق خىرەرغە مۇندا دەم ئورماقغە ھەر.
("بىر" دە "بىر" دىن بىر ئەدەر "بىر" ھاسىل بولدى، ئەقىل - ئىدراكىغە بۇ
"بىر" ھەققىدە سۆزلەشكە ھەد يوق.)

چۇن سېنىڭ ھالىڭغە تۇشتى بۇيلە پىچ،
بىلىكى ئىرمىش بىردىن ئۆزگە بارچە ھىچ.
(سېنىڭ ھالىڭغەمۇ شۇنداق تۈگۈن چۈشتى، بىلىڭىكى "بىر" دىن بولەك ھەممىسى
ھىچ (يوق) دۇر.)

بىر يول، بىر كوز بەردى بىر بىلە،
مەيىل قىلما مۇندىن ئىككى لىك بىلە.
(ساڭا ئۇ بىر يول بەردى، بىر كوز بەردى. ئىككىلىك بىلەن باشقىغا مەيلى قىلما.)

ئىككى لىك بۇ يولدا ئەھۋەل لىك دۇرۇر،
سىررى ۋەھدەتدىن مۇئەتتەل لىك دۇرۇر.
(بۇ يولدا ئىككىلىك ئەلەسلىك (بىرنى 2 كوردىغان) لىق بولۇپ "ۋەھدەت" (بىر -
لىك) سىررىدىن بوش بىكار - كېرەكسىزلىكتۇر.)

ھىكايەت

بولدى چۇن مەنسۇر تەۋھىدى دۇرۇست،
كىم ئەنەلھەق ئېردى ئەلپازىغا ھۇست.
(مەنسۇر ھەللاچىنىڭ تەۋھىدى دۇرۇست بولغان ئىدى. ئۇنىڭ تىلىغا "ئەنەلھەق"
("مەن ھەق") دىگەن سۆز كەلدى.)

كۆپ نەسىھەت قىلىدىلار ئەربابدىن،
كىم بۇ ئېرمەس شەۋەئى ئەھلى يەقىن.
(ئۇنىڭغا دىن ئەربابلىرى كۆپ نەسىھەت قىلىپ، تەڭرى ھوزۇرىغا يول تاپقانلار -
نىڭ رەۋشى بۇ ئەمەس، دىدى.)

كۆپ سۈلۈك ئەھلىگە كەشپ ئولدى بۇ ھال،
ھەم ئەدەپ ئاسرايدۇرۇر ھەم ئىتتىدال.
(كۆپ سۈلۈك ئەھلىگە بۇ ئەھۋال يۈز بەرگەن، ئۇلار ئەدەپ ھەم نورمال (ئەۋ -
سەت) ھالىنى ساقلىغان.)

سەن داغى بۇ دەۋۋانى ئىزھار ئەيلەمە،
نەپسىنى موستەۋجىيې دار ئەيلەمە.
(سەن بۇ خىل دەۋۋانى ئارىغا چىقارما، ئۆز ۋۇجۇدۇڭنى دارغا تارتىلىشقا تەييار -
لىما، دىيىشتى.)

مەستراق چۇن توشمىش ئېردى جام ئاڭا،
يوق ئىدى بۇ نەغمەدىن ئارام ئاڭا.
(بۇ ھەقتە ئۇنىڭ جامى توشۇپ، مەسلىكتىن ئۇنىڭغا ئارام يوق ئىدى. ئۇ،
مەنسۇر ھەللاچىنىڭ ئىچكەن ئىشقى جامى ئۇنى ئىغىر مەس قىلغان ئىدى، ئۇ بۇ خىل
موزىكا ئويناش (ئەنەلھەق) سازىنى چېلىشتىن ئارام تاپمىدى.)

ئاڭا بىر كۈن ۋاقە ئېردى تۈرپە ھال،
ھەردەم ئىلتۇر ئېردى ئانى بۇ خىيال.
(بىر كۈنى مەنسۇر ھەللاچىغا ئاجايىپ بىر ھالەت يۈز بەردى، ئۇ ھالەتتىكى
خىيالى ھەر نەپەستە ئۆزىگە تارتاتتى.)

كىم رەسۇلۇلاھغە بولغاچ ماقام،
كىم بۇراقنى ئەيلەدى گەردۇن خىرام.
(ئالانىڭ رەسۇلى - مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامغا ئىراج ماقامى مۇيەسسەر بولغاچ، ئۇ
بۇراقنى پەلەككە چاپتۇردى.)

يەتتى بىرلىك گەۋھىرىدىن تاج ئاڭا،
بولدى ۋەھدەت پايەسى مىئراج ئاڭا.
(بىرلىكنىڭ گۆھىرىدىن تاج كەيدى. "بىرلىك" (بىرلىشىپ كېتىش) نىڭ مەر-
تۇبىسى رۇسۇللۇلاھقا مىئراج بولدى.)

قەبە قەۋسەيىن ئەۋجىن ھاسىل ئەيلەدى،
لى مەئەللاھ" قۇربى ۋاسىل ئەيلەدى.
(ئۇ قەبە قەۋسەيىن ماقامىنى ھاسىل قىلدى "ماڭا ئاللاھ بىلەن مەخسۇس بىرلىك
چاغلىرى بار" دىگەن يېقىنلىققا يېتىپ باردى.)

بىر خىتاپ ئولغاندا تەڭرىدىن نەسىپ،
كىم نىكىم كامىگدۇر ئىستە ئەي ھەبىب.
(خۇدا تەرەپتىن، ئەي دوستۇم نىمە مەقسىدىڭ بولسا تىلە! دىگەن خىتاپ نەسىپ
بولدى.)

تەڭرى لۇتپى ئۆزى خاھىن ئىستەدى،
ئاسى ئۆممەتنىڭ گۇناھىن ئىستەدى.
(مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام تەڭرىنىڭ مەرھىمىتىگە ئۆزى خالىق بايان قىلىپ ئۆم-
مەتنىڭ گۇناھىنى كەچۈرۈشنى تىلدى.)

ئانچە بەزلى غالىپ لۇتپى ئەمىم،
ئانچە لۇتپى مۇپرىتى خۇلقى كەرىم.
(شۇنچە ئۈستۈن سېخىلىق، ئومۇمى رەھبەت "شۇنچە چەكسىز لۇتب — مەرھەمەت
گۈزەل ئەخلاق،)

باۋۇ جۇدىكىم ھەق ئېيتقاي ئىلتىماس،
ئىستەگىل دەپ لوتىپ قىلغاي بى قىياس.
(تەڭرى ھەزرىتى مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامدىن ئىلتىماس قىلغان تۇرۇپ، تەلەپلىرىڭنى
تىلە دەپ مۇنداق قىياسدىن تاشقىرى مەرھەمەت قىلغان ئەمەسمۇ؟)

ئاسى ئۆممەت جۇرمىن ئەتكۈنچە تەلەپ،
ئىلتىماس ئىستەردى شەھى ئەرەپ.
(ئۇ مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام گۇناھكار ئۆممەتنىڭ گۇناھىنى كەچۈرۈشنى تەلەپ
قىلغىچە، يەنە تەڭرىدىن ئەپۇ ئىلتىماس قىلاتتى.)

كىم ئەزەلدىن تا ئەبەد ھەر كىمگە يول،
ئەگرى بارمىش بارچەنىڭ غەفۋارى ئول.

(ئەزەلدىن ئەبەت ھەر كىمىنىڭ يولى ئەگرى بولۇپ، ھەممىنىڭ گۇناھىنى مەغپىرەت قىلغۇچى ئۇ تەڭرىدۇر.)

رەھمەت ئېتىكىل بارچەغە ئىسيان بىلە،
جۇرمىدىن كەچ بارچەنىڭ، غۇپران بىلە.
(ئەي نەگرى گۇناھكارلارغا رەھم قىلىپ، ھەممىنىڭ گۇناھىنى مەغپىرىتىڭ بىلەن كەچۈرگىل دىدى.)

نى ئۇچۇن ئول مەئدەنى سىدقۇ - ساپا،
قىلدى ئىركىن مۇنچە بىرلە ئىكتىپا.
(ئۇ راستلىقنىڭ ۋە ساپلىقنىڭ كانى بولغان موھەممەت ئەلەيھىسسالام نىمە ئۇچۇن ئۆمەتنىڭ گۇناھىنى مەغپىرەت قىلىشنى تەلەپ قىلىپ، باشقىنى دىمەي كىپايەلانغاندۇ؟! دىگەن خىياللارنى قىلدى.)

باش ئۇرۇپ كوڭلىدىن ئانىڭ بۇ خىيال،
دەمبەدەم ئەيلەر ئىدى بۇ قىل - قال.
(مەنسۇر ھەللاجىنىڭ كوڭلىدىن بۇ خىيال ئورلەپ ھەر نەپەستە بۇ سۆزلەرنى سوز - لەيتتى.)

ئانى بۇ ئەندىشە پامال ئەيلەبان،
ئەجزۇ ھەيىرەت ئىلكىدە لال ئەيلابان.
(ئۇنى بۇ ئوي - ئەندىشە چىرمىۋېلىپ، ھەيرانلىق ئىلكىدە ئۇنى قالايمىقان سوز - لەيدىغان گاچا قىلىپ قويدى.)

كىم رەسۇلۇللا ئاڭا بولدى ئايان،
مۇشكۇل ھەللىن بۇ نەۋۋە ئەتتى بايان.
(شۇ چاغ رەسۇلۇللا ئۇنىڭغا ئايان بولۇپ، ئۇنىڭ مۇشكۇللىرىنى ھەل قىلىش يولىنى مۇنداق بايان قىلدى:)

كې فوزۇل ئايۋاندا ئولتۇرغۇچى،
لاپ ۋەھدەت دىن "ئەنەلھەق" ئۇرغۇچى.
(ئەي ئوزىنى بىلمەسلىكنىڭ ئايۋاندا ئولتۇرغان، "ۋەھدەت" (بىرلىشىپ كېتىش) توغرىسىدا "ئەنەلھەق" دەپ لاپ ئۇرغۇچى.)

بىلمەنىڭ كىم بۇ سۈپەت ئالى بۇرۇچ،
كىم مەن ئەيلەپ ئېردىم ئول ئاخشام ئۇرۇچ.
(بىلىمىدىكى، بۇ سۈپەتلىك ئالى مەرتىۋىگە مەن ئول بىر ئاخشام (كېچە) چىققان ئىدىم.)

ئاندا مەن لىكىنىڭ خىيالى يوق ئىدى،
 بەلكى لەپىزى ئەھتىمالى يوق ئىدى.
 (ئۇ يەردە "مەن" لىكىنىڭ خىيالى، بەلكى مۇنداق سوزنىڭ بولۇش ئەھتىمال-جۇ
 يوق ئىدى.)

ئىلىتىگەن ھەم ئېردى باشلانغان ھەم ئول،
 ئىستىگەن ھەم ئول، باغىشلاغان ھەم ئول.
 (مېنى مىراجىغا ئېلىپ بارغان، باشلىغان ھەم ئۇ ئىدى، مېنى ئىستىگەن (سۇي-
 گەن) ھەم ئۇ، ئۈمىت گۇناھىنى كەچۈرگەن ھەم ئۇ ئىدى.)

سەن ئەجەپ كۈتە نەزەرلىك ئەيلەدىڭ،
 بۇيلە يەردە بى بەسەرلىك ئەيلەدىڭ.
 (سەن ئەجەپ نەزىرىڭ قىسقىلىق قىلدىڭ؟ مۇنداق ئورۇندا كورلۇق قىلدىڭ؟)

كىم ئانىڭدەك ۋادىنى تەۋھىد ئارا،
 گۈلشەنى تەجرىد ئىلە تەفرىد ئارا.
 (شۇنداق تەۋھىد ۋادىسىدا ئۈزەڭنى ھەممىدىن ئايرىشتا، يەككە - يېگانىلىق گۈل-
 شەندە،)

ھەملەئى قىلدىڭ كى مەن، سەن لىككە يول،
 بۇ ئىككى لىك ۋەسىپىدىن پاك ئېردى ئول.
 (شۇنداق ھۇجۇم قىلدىڭكى "مەن" "سەن" لىككە يول ئاچتىڭ، سېنىڭ "مەن"
 "سەن" دىگەن سۈپەتلىرىڭدىن ئۇ پاك ئىدى؟)

ئول ئىدى دىگان ئوزى، بەرگان ئوزى،
 بەزل ئارا ساچقان ئوزى، تەرگەن ئوزى.
 (ئۇ دىگەنمۇ ئوزى ئىدى، بەرگەنمۇ ئوزى ئىدى. بەخش قىلىپ چېچىۋەتكەنمۇ
 ئوزى، ئۇنى تېرىۋالغانمۇ ئوزى ئىدى.)

ئول رەقەم پاك ئېردى "مەن" لىك رەڭگىدىن،
 نەغمىسى يەرد ئىككى لىك ئاھەڭگىدىن.
 (ئۇ خەت "مەن" دىگەن رەڭدىن پاك، ئۇنىڭ نەغمىسى ئىككىلىك ئاھاڭدىن
 بىگانە - يات ئىدى.)

ئاندا "مەن" "سەنلىك" تەخەييۇل ئەيلاگان،
 "ئىككى لىك" نەقشەن تەئەققۇل ئەيلاگان.
 (ئۇنىڭدا "مەن"، "سەن" لىكىنى خىيال قىلغان، ئىككىلىك شەكلىنى ئەقىلغە كەل-
 تۈرگەن.)

غەير ئەھۋەللىك ئىمەسدۇر بىل ئانى،
خاتىرىڭدا مەھۇ زايىل قىل مۇنى.
(كۆزى توغرا كۆرمەيدىغان ئەلەس باشقا نەرسە ئەمەس، بۇنى بىلىۋال، ئۇنداق
نەرسىنى خاتىرىڭدىن ئۆچۈرۈۋەت.)

ھەيرەت ۋادىسىنىڭ سۇپىتى (ھەيرانلىق ۋادىسىنىڭ سۇپىتى)

ۋادى تەۋھىد قەتئىي ئېتىكان زامان،
ۋادى ھەيرەت كۆرۈنۈر بى گومان.
(تەۋھىد ۋادىسىنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېيىن، ھەيرەت ۋادىسى گۇمانسىز چوقۇم
كۆرۈنىدۇ.)

بىر نەپەس يەتمەي كىشى باشقا تىخ،
باش ئورار مىڭ ئاھ ئىلە يۈز مىڭ دەرىخ.
(بۇ ۋادىدا ھەر بىر نەپەستە كىشىنىڭ بېشىغا ئاھ - دەردىنىڭ مىڭلىغان بالا
تېخى ئۇرۇلىدۇ.)

ھەيرەت ئەيلەر تىلىنى گۈنك ۋە لال ھەم،
ئەقىل زايىل ھۇشنى پامال ھەم.
(ھەيرەت تىلىنى گاچا - كىكەچ، ئەقىل ھۇشنى دەپسەندە قىلىدۇ.)

كىچى ۋە كۈندۈزگە باقسا ھەرنىچە،
ئاڭلاماس كۈندۈز مودور ياخود كىچى.
(كىچى بىلەن كۈندۈزگە شۇنچە سىنچىلاپ قارىساڭ، كىچىمۇ - كۈندۈزمۇ بىلەل -
مەيسەن.)

يوقنى بىلمەس، بارنى ھەم ئاڭلاماس،
نە بۇلارنى تاڭلار ۋە نە تاڭلاماس.
(يوقنىمۇ بىلمەيدۇ، بارنىمۇ بىلمەيدۇ، نە بۇنى ئاڭلىسۇن؟ ۋە نە ئۇنى، ھەممىنى
ئاڭلىيالمايدۇ.)

ھەرنىڭ كىم سالسا كۆز ھەيران بولۇر،
بۇيلە ھەيرانلىقتا سەرگەردان بولۇر.
(نىمىگە كۆز سالسا ھەيران بولىدۇ، مۇنداق ھەيرانلىقتا سەرگەردان بولىدۇ.)

موندا چۈن قويدى قەدەم ئەھلى رەۋىش،
ئاڭا ھەيرانلىقىدىن ئۆزگە بولماس ئىش.
(بۇ ۋادىغا ئەھلى رەۋىش قەدەم قويسا، ئۇنىڭغا ھەيرانلىقتىن باشقا ئىش بولمايدۇ.)

ھەرنى كەسىپ ئەيلەپ ئىدى تەۋھىد ئارا،
ۋادى تەفرىد ئىلە تەجرىد ئارا.
(“تەۋھىد” (بىرلىشىپ كېتىش) دىن نىمىنى كەسىپ قىلغان بولسا، ئۆزىدىن ئاي-رىلىش باشقىلاردىن ئۆزۈلۈشتە.)

بارچەسى ئاندىن بولۇر مەھۋى ئەدەم،
يوقكى ھاسىل قىلغىلى كىم ئۆزى ھەم.
(ھەممىسى ئۇنىڭدىن يوقىلىپ (ئوچۇرۇلۇپ) ياق! ئۆزىنى تېپىۋالغىلى ھەم بولمايدۇ.)

سورسالىار كىم بارمۇ سەن يا يوقمۇ سەن،
ھىچ قايسى يا ئىككىسى ئوقمۇ سەن.
(ئۇنىڭدىن سەن بارمۇ-يوقمۇ؟ دەپ سورىسا، سەن بۇ يولدىكىلەرنىڭ قايسىسى، ياكى ئىككىسى سەنمۇ دېسە:)

بىرا ئالماس ھىچ قايسىدىن جاۋاپ،
بار يوقلۇققا قىلا ئالماس خىتاپ.
(ھىچقايسىغا جاۋاپ بىرەلمەيدۇ. بار-يوقلۇق توغرىسىدا سورىغۇچىغا خىتاپ قىلالمايدۇ.)

ئورتادا يا بىر تەرەپ يا تاشقارى،
جەركەدە ياخۇد كېيىن يا ئىلگارى.
(ئۆزىنىڭ ئورتىدا ياكى بىر تەرەپتە ياكى تاشقىرىدا تۇرغانلىغىنى، قاتاردا ياكى كېيىن تۇرغانلىغىنى بىلمەيدۇ.)

ھىچ قايسى ئۆزىنى بىلمەس يەقىن،
ھەيرەت ئەيلەر ئانى خارىج بارچەدىن.
(ھىچ قايسى ئۆزىنىڭ بار يوقلۇغىنى جەزم بىلمەلمەيدۇ. چۈنكى ھەيرەت ئۇنى ھەممىدىن تاشقىرى چىقىرىۋەتكەن.)

فانى ئېركاننى ۋە باقىلىقنى ھەم،
مەست ئېركاننى ساقىلىقنى ھەم.

(يوقالغانلىقنى ياكى مەڭگۈلۈكنى، ئۆزىنىڭ مەسلىگىنى ياكى ساقىي (مەي قۇي-
غۇچى) ئىكەنلىگىنى بىلمەيدۇ.)

ئۆزى مەۋجۇدلىقىنىڭ - مەئرومىن داغى،
زاتى نىڭ مەجھۇل مەئلومىن داغى.
(بار نەرسىنىڭ ئېنىقلىغى ۋە مۇجمەللىكىنىمۇ بىلمەيدۇ، ئۆزىنىڭ مەۋجۇدلىقىنى
ھۈجەيرىسىدە بارلىقىنى، يوقلۇغىنى تېخى ۋۇجۇدلىق جاھانغا كەلگەنلىگىنى — نەدە ئىكەن -
لىگىنى ھەم بىلمەيدۇ.)

باقسا ھەريان ھەيرەتتىن ئەپزىن تاپار،
ئۆزىنى ھەيرەت ئىچىرە دىگەرگۈن تاپار.
(قاين قارسا ھەيرانلىقى ئارتىپ، ئۆزىنى شۇ ھەيرەت ئىچىدە باشقا رەڭدە
تاپىدۇ.)

دەركى ئاشىق ئىرکانىمنى تاڭلامان،
كىمگە ئىرکانىنى ۋە لېكىن تاڭلامان.
(ئۇ: دەيدۇكى، ئاشىق ئىكەنلىگىنىمۇ بىلمەيمەن، كىمگە ئاشىق بولغانلىغىنىمۇ
بىلمەيمەن.)

ياقسان ھەرزەررەغە زەرراتدىن،
ھەيرەت ئەيلەر نەفى، يا ئىسپات دىن.
(زەررەلەردىن بىر زەررەغە قاراپ، ئۇنى ئىنكار قىلىشىدىن ياكى ئىسپاتلاشتىنىمۇ
ھەيران بولىدۇ.)

بۇ ماقام ئىچىرە ئېرور ئەسرۇ ئەجەپ،
بىر تۈگەنمەي مىڭ كىلور ئەسرۇ ئەجەپ.
(بۇ ماقام، ماقاملارغىچە تولىمۇ ئاجايىپدۇر، بىرى تۈگىمەي تۇرۇپلا يەنە مىڭلىغان
ئاجايىپلار ئالدىڭغا كېلىدۇ.)

ھەيكەلچىلەر

بار ئىدى بىر خوسرۇۋى ئاپاق گىر،
خەدەمى دور گاھى يۈز ساھىب سەرر.
(دۇنيانى ئۆزىگە بويسۇندۇرغان بىر پادىشا بار ئىدى. ئۇنىڭ يۈزلىگەن تەخت
سەلتەنەت ئىگىلىرى بولغان خادىملىرى بار ئىدى.)

مۈلكى ئانىڭ قىرۋاندىن قىرۋان،

قىرۋان تاقىرۋان ھوكىمى راۋان.

(ئۇنىڭ مەملىكىتى كۈن چىقىشتىن، كۈن پېتىشقىچە بولغان يەرلەر ئىدى. ئۇنىڭ ھوكىمى شۇ كۈن چىقىشتىن كۈن پېتىشقىچە يۈرەتتى.)

پەردەدە ئېردى نەھان بىر گەۋھىرى،

ھۇسنى نىڭ شەرمەندەسى ھورۇ پەرى.

(ئۇنىڭ پەردە ئىچىدە يوشۇرۇن بىر گەۋھىرى (قىزى) بار ئىدى، ئۇنىڭ ھوسنى- جامالىدىن ھور ۋە پەرىلەر خىجالەت بولاتتى.)

خوبلۇق بوستانى ئىچىرە سەرۋ ناز،

قايسى نەخلى ناز سەرۋ سەر پەرەز.

(ئۇ گۈزەللىك بوستانىنىڭ نازۇك سۇۋادان كۆچىستى ئىدى، سۇۋادانىڭ نازۇك كۆچەتلىرى ئىچىدە ھەممىدىن ئۈستۈن ئىدى.)

جان شەبستانىدا شەمئى دىلپەزىر،

شەمئى يوقكەم مەشەلى مېھرى مۇرسىز.

(جان باغچىسىدا كوكۇلنى يورۇتىدىغان نۇرلۇق چىراق يوق ئىدى.)

ئەينى ناز ئىچىرە بالايى جان كوزى،

كورمەگەن ئانداق بالا دەۋران كوزى.

(ئۇنىڭ كوزى ناز ئىچىدە جانغا تەككەن بالا ئىدى، ئۇنىڭدەك بالانى دەۋرلەرنىڭ كوزى كۆرمىگەن ئىدى.)

زولپ، خال پىتنەدىن ئەنپەر پەشان،

پىتنە ئول ياڭلىغ كىشى بەرمەي نشان.

(ئۇنىڭ چېچى يۈزىدىكى دېڭى پىتنەدىن ئەنپەر چاپاتتى. ئەمما پىتنەمۇ كىشىگە مۇنداق نشان بېرەلمەيتتى.)

ئارىزىدە لەئل ئەنپاسى پەسە،

ئىتتەسال ئەيلەپ قۇياش بىرلە مەسە.

(ئۇنىڭ يۈزىدە ياقۇت، سوزلىرى پاساھەتلىك (گۈزەل)، گويىكى ئۇنىڭ جامالى ئەلەيھىسسالام قۇياش بىلەن تۇتاشقاندەك ئىدى.)

ۋەسىل ئۈمىدىدە ساھىپ جاھلار،

بەلكى ساھىپ تەخت ئالى جاھلار.

(مەنسەپ ۋە مەرتىۋىلىك كىشىلەر بەلكى يۇقۇرى مەرتىۋىلىك تەخت ئىگىلىرى
ئۇنىڭ ۋەسىلىنىڭ ئۆمىدە ئىدى.)

كىمەسەگە بولماي مۇيەسسەر— بۇ موراد،
كىم كوڭۇل قىلغاي ئانىڭ ۋەسىلىگە شاد.
(ئەمما ھېچكىشىگە ئۇنىڭ ۋەسىلىگە يېتىش مۇيەسسەر بولمىغان، ھېچكىمنىڭ كوڭلى
ئۇنىڭ ۋەسىلى بىلەن شاد بولمىغانى.)

ئول ھەم ئەل مەھرەملىغىن قىلماي ھەۋەس،
ئىككى ياندىن قەتئىي ئولۇپ بولتە مەس.
(ئول نازىنىن ھەم ھېچ كىشىنىڭ مەھرەمى (رەپقەسى) بولۇشنى ھەۋەس قىلمايتتى.
ئىككى تەرەپتىن ئۇنىڭ ۋەسىلىنى ئىستىگۇچىلەرنىڭ ۋە نازىنىنىڭ مۇنداق ئۆمىدى
ئۆزۈلۈپ قالغان ئىدى.)

يەئنى ئۆلكىم بولسە دەۋران ئىچرە تاق،
جۇپت ئاڭا نى نەۋدۇ توشكانى ئىتتىپاق.
(ئۇ نازىنىن شۇ دەۋردە يەككە— يىگانە بىرلا گۈزەل بولسا، ئۇنىڭغا قانداق كىشى
جۇپ بولالايدۇ.)

دەئىبى بۇ ياڭلىغ ئىدى جارى ئانىڭ،
ئەل بولا ئالماي خەرىدارى ئانىڭ.
(ئۇنىڭ ھېچكىشى بىلەن ۋەسىل بولماسلىق خاھىشى بولسا، خەلقلەر ئۇنىڭ خېرىدار-
رى بولالامدۇ؟)

ئىتتىپاقا بىر كىچە توش كوردى ئول،
پەيكەرى كىم تاقەتغە ئوردى يول.
(تاسادىپى بىر كېچە ئۇ نازىنىن بىر چۈش كوردى، بىر ھەيكەل سۈرەت (جامال-
شەكلى) ئۇنىڭ تاقەتغە يول تاپتى، ئۆزىگە مەپتۇن قىلدى.)

روھدىن بولغان مۇجەسسەم پەيكەرى،
ھوسىن ئەۋجى ئۆزى مېھرى خاۋەرى.
(ئۇ سۈرەت روھدىن تەركىپ تاپقان ئىدى، ئۇ گۈزەللىكنىڭ يۇقۇرى دەرىجىسىدە
شەرقىتىن چىقىپ ئورلەۋاتقان قۇياش ئىدى.)

سەفھەئى ھوسىندە موشىك ئاجىز خەت،
خالى ئول ياڭلىغ كى خەت ئۆزى نوقەت.

(ئۇنىڭ ھوسنىنىڭ سەھىپىلىرىدە ئىپار ئارىلاشقان سىزىقلار بار ئىدى. ئۇنىڭ يۈزىدىكى مېڭى ئىپاردا يېزىلغان خەتكە قويۇلغان چېكىت ئىدى. يەنى سۈرەت شۇنداق گۈزەل ئىدىكى، بۇرۇتلىرى ئەمدى خەت تارتقان يۈزىدە مېڭى بار يىگىت ئىدى.)

سەرۋەدەك سەركەشلىك ۋە رەئىئالىغى،
گۈل كېيى نازۇكلىق رەئىئالىغى.
(ئۇ، يىگىت سۇۋادان تىرەكتەك تىك - كېيىر بىلەن تۇراتتى ۋە شۇنداق تۇرۇقلۇق گۈلگە ئوخشاش نازۇك ئىدى.)

بۇچىراغى مەھر، ئۇل بەددى مۇنىر،
ئىككىسى بىر تەخت ئۈزە ئارام گىر.
(بۇ قۇياش چىرىغى بولسا، ئۇ يىگىت ئون تۈت كۈنلۈك تولۇن ئاي ئىدى، ئىككىسى بىر تەخت ئۈستىدە ئارام ئالاتتى.)

دەمبەدەم نوش ئەيلەبان جامى ۋىسال،
بىرى بېرىسىدىن ئېلىپ كامى ۋىسال.
(بۇلار ھەر نەپەستە ۋەسلى جامىدىن مەي ئىچىپ بىر بىرىدىن ۋىسال مەقسىدىنى ئالاتتى.)

چون بۇ ئويۇقۇدىن كۈز ئاچتى گۈل ئوزار،
ئىغىش ئېردى كوڭلىدىن سەبرۇ - قارار.
(گۈل يۈزلۈك نازىنىن ئويۇقۇدىن كۈز ئاچتى. ئۇنىڭ كوڭلىدىن سەبر - قارارى كېتىپ قالغان ئىدى.)

ئارتا ئېردى دەمبەدەم شەيدالىغى،
بولغۇدەك ئېردى ئايان رەسۋالىغى.
(بارا - بارا ئاشىغى شەيدالىغى ئارتىپ، رەسۋالىغى ئاشكارا بولغىدەك ئىدى.)

ھەر زامان ئۇل توشنى ئەيلەپ ئارزۇ،
كۈزدىن ئىلىتىپ ئېردى لىك ئويۇقۇنى سۇ.
(ئۇ ھەر زامان چۈشىدە كۈرگەن گۈزەلنى ئارزۇ قىلاتتى، كۈزىدىن ئاققان سۇ (ياش) ئۇنىڭ ئويۇقۇسىنى ئېلىپ كېتەتتى.)

كوڭلىدىن ئاسايىش كامى كىتىپ،
ھەم كېچە، ھەم كۈندۈز ئارامى كىتىپ.
(ئۇنىڭ كوڭلىدىن ئارام - راھەت كەتتى، ھەم كېچە، ھەم كۈندۈز ئارام ئالامىدى.)

بىر كۈن ئارتىپ ھىجر دەردىدىن ھالال،
چىقتى ئالەم قەسىر ئۈزە ئاشۇپتە ھال.
(بىر كۈنى ھىجر- پىراق دەردىدىن بى ئارام بولۇپ، پەرىشان ھالدا جاھان ساراينى
ئۈستىگە چىقتى.)

بىر تەرەپ باقىپ كوڭۇل تەسكىنىغە،
يول تىلەپ سەبرو شەتەپ ئاينىغە.
(كوڭلىنى تىنچىتىش ئۈچۈن سەۋرى تاقەتكە يول ئىزلەپ بىر تەرەپكە قارىدى.)

ناگاھان كوز سالىدى تارتىپ دور ئاھ،
ھەر تەرەپكە بەزم تۈزۈش ئېردى شاھ.
(تاسادىپلار، ئاھ- ھەسرەتتىن تۇمان چىقىرىپ، بىر تەرەپكە قارىدى. پادىشا ئۇ يەردە
بەزمە تۈزگەن ئىدى.)

تۈشىدە كۆرگەن كىمىگە تۈشتى كوزى،
ئاھ ئۇرۇپ ئۆز ھالىدىن باردى ئۆزى.
(ئۇ يەردە چۈشىدە كۆرگەن كىشىگە كوزى چۈشتى، ئاھ ئۇرۇپ ھۇشىدىن كېتىپ
قالدى.)

نەۋجۇۋانى ئېردى شەھ خۇدامىدىن،
دەھرىنىڭ سەرىپىتىن ئىيىمىدىن.
(ئۇ ئاتىسىنىڭ خادىملىرىدىن بىر يىگىت بولۇپ، شۇ زاماننىڭ گۈزەللىرىنىڭ سەردا-
رى ئىدى.)

ئول داغى كوز سالىدى چۇن بۇ تەرەپ،
ئىشىق ئوتغا تاپتى كوڭلىنى ھەدەپ.
(ئۇ يىگىتمۇ بۇ تەرەپكە كوز سالىدى، ئۆز كوڭلىنى ئىشىق مۇھەببىتىنىڭ ئوتىغا
نشان قىلدى.)

تۈشتى ئاشۇب ئۆيلە جانى زارىغە،
كىم، ئەسەر قىلدى تەن ۋە ئەفكارغە.
(ئۇنىڭ زارلىنىپ، بى ئارام بولۇپ تۇرغان جېنىغا ۋە ۋۇجۇدىغا پىكىر - خىياللىرىغا
بۇ پىتىنە تەسىر قىلدى.)

كوڭلى مولكى ئىچرە سالىدى قوزغالان،
جانى قەسىدىغە ياپۇشتى قوزغالان.
(كوڭۇل مەملىكىتىگە قوزغىلاڭ سېلىپ، ئۇ قوزغىلاڭ جاننىڭ قەسىمىگە يېپىشتى.)

ئوتتى ئاشامغىچە ئەھۋالى ئىرىك،
نە ئۇلۇك تاپىپ ئۆزىنى نە تىرىك.
(شۇ كۈنى ئاشامغىچە ئۇنىڭ ئەھۋالى قاتتىق ئوتتى، يىگىت ئۆزىنىڭ ئۇلۇكلىقىنى
ياكى تىرىكلىكىنى بىلەلمىدى.)

ھوش، سەبرى قالمىدى ئۆز ھالىدا،
ئۆزى ھەم باردى ئۇلار دونبالدا.
(يىگىتنىڭ ھالىدا سەۋىر - ھۇش قالمىدى. ئۆزى ھەم سەۋىرسىزلىك، ھۇشسىزلىقنىڭ
ئارقىسىدىن كېتىپ قالدى.)

تۇن ساۋادى يەرگە بولغاچ پەردە پوش،
زاھىر ئەتتى پەردىدىن يۈزىنىڭ خورۇش.
(تۇن قاراڭغۇلۇقى يەرگە پەردە ياپقاندا، پەردە ئىچىدىن يۈزىنىڭ نالە - زارى
ئاڭلاندى.)

تاڭغە تىكرو ھالىتى ئەپغان ئىدى،
ئاھ ئەشكى ئۇيلەكم توپان ئىدى.
(تاڭ ئاتقىچە ھالى يىغا بىلەن ئوتتى، كۆز ياشلىرى توپان سۈيىدەك ئاقتى.)

تاڭ قۇشى قىلغاچ سەھەر سىرىنى پاش،
تۇن كىچە ئۇرماق ئىدى باغرىغا تاش.
(تاڭ قۇشى (خوراز) چىللاپ سەھەرنىڭ سىرىنى پاش قىلىش بىلەن تۇن كېچىنىڭ
باغرىغا تاش ئۇرۇلدى - تاڭ ئاتتى.)

ئىككى ياندىن بويىلە سەۋدا سالىدى ئىشقى،
ئىككى كىشۋەر ئىچرە يەغما سالىدى ئىشقى.
(ئىشقى مۇھەببەت ئىككى تەرەپتىن ئىشقى بۇ خىل سەۋدالارنى سالىدى. گۇياكى
ئىككى مەملىكەتكە ئىشقى تالان - تاراج سالىدى.)

نەۋ جەۋان ئىشقى ئىچرە گەرچە زار ئىدى،
كوپ پوسۇن بىرلە ئۆزىن ئاسرار ئىدى.
(يىگىت گەرچە ئىشقى ئىچىدە شۇنچە زارلانسىمۇ، ناھايىتى كوپ ھىلىلە بىلەن ئۆزىنى
ساقلايتتى.)

لىك مەھۋەش بى قارار ئېردى بەسى،
ئىشقى دىن زارۇ - نازار ئېردى بەسى.
(لېكىن ئاي يۈزلۈك قىز تولىمۇ بى قارار ئىدى. ئىشقىدىن تولمۇ زارلىناتتى،
جۈدەپ كەتكەن ئىدى.)

كوردى بارغۇدەك ئىلكىدىن ئىختىيار،
ئىشىق رەسۋالىققا تۇتقۇدەك قەرار.
(ئۇ ئىختىيارى قولىدىن كېتىپ قېلىشنى ئىشىق ئۇنى رەسۋالىققا تارتىپ بارسىدىغان-
لىقنى كوردى.)

قىلدى چۈن بىچارەلىق بى ھەد زەھور،
چارە چولۇق شىۋەسىن كوردى زەرۇر.
(چەكسىز بىچارىلىق ئۆزىنى كورسىتىشكە باشلىدى، بۇ ھالغا چارە ئىزلەشنى زورۇر
تاپتى.)

ئوتتى ئىخچىپا ئەيلەمەكتىن چۈن ئىشى،
دېدىكىم يوق چارە تاپىلماس كىشى.
(ئۇنىڭ ئىشى يوشۇرۇشتىن ئوتۇپ كەتتى. بۇ ئىشتا كىشى تېپىلمىسا چارە يوق
دېدى.)

بار ئىدى ئىككى مۇۋاپىق مەھرەمى،
شادلىق بىرلە غەم ئىچرە ھەمدەمى.
(قىزنىڭ خوشاللىغىدا، غەم - قايغۇسىدا ھەمەنەپەس سىرداش بولىدىغان ئىككى مۇۋا-
پىق مەھرەمى بار ئىدى.)

چارەگەرلىككە موقەررەر ھەربىرى،
ساھىر، شۇخ پۇسۇنگەر ھەربىرى.
(ئۇلارنىڭ بىرى چارە تېپىشتا ماھىر ئىدى، گويىكى سېھرىگەر، شۇخ ھىلىگەر ئىدى.)

مەكىر ئەفسۇن غايىتى غە يەتكۈچى،
پاشە بىرلە پىلنى جۇپت ئەتكۈچى.
(مەكىر ھىلىنىڭ ئىنتىھاسىغا يەتكەن ئىدى، پاشا بىلەن پىلنى جۇپ قىلىشقا قادىر
ئىدى.)

ئويلەكم پاشا ئۆزىن كۆرمەي كىچىك،
پىل ئۆزىن تاپماي ئۇلۇغراق جۈسسەلىك.
(ئۇلارنىڭ تەدبىرى شۇ دەرىجىدە ئىدىكى، پاشا ئۆزىنى كىچىك كۆرمەي، پىل ئۆزى-
نى چوڭ گەۋدىلىك كۆرمەي جۇپ بولۇشۇپ قالاتتى.)

ھەربىرىگە يۈز - ئەفسۇن پەرپ،
ئىشىق بىرلە جەمە قىلغۇنچە شەكىپ.

(ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە يۈز خىل ھىلە - مىكر چارىلەرنى ئىشلىتىپ، ئىشقى بىلەن سە-
بىرنى بىر يەرگە ئەپكىلەتتى.)

با ۋۇجۇدى بۇ بىرى خوش نەغمەدۇر،
چالغۇچى ۋە چەككۇچى بۇ بىر سۇرۇر.
(مەھرەمنىڭ بىرى گۈزەل - ماھىر مۇزىكانت ئىدى، يەنە بىرى ھەم چالغۇچى ۋە
ناخونلاپ چالدىغان سازلارنىمۇ چالغۇچى ۋە ناخشىچى ئىدى.)

چون موۋافىق تاپىپ ئول سازۇ - ناۋا،
زۇھرە بورجىدىن قەلب ئىتمەك ھاۋا.
(ساز ۋە نەغمە بىر - بىرى بىلەن ماسلىشىپ، زوھرە يولتۇزى دائىرە بۇرچىدىن
ئىشقىنى يۈتكۈزۈپ تەمەكچى بولدى.)

بۇ بىرى سازى ئۇنىدىن جان ئېلىپ،
نەغمەدىن ئول بىر بەدەنغە جان سالىپ.
(ئۇنىڭ بىرى سازى ئاۋازىدىن جاننى ئالسا، يەنە بىرىنىڭ نەغمىسى بەدەنگە جان
كىرگۈزەتتى.)

بۇ چالىپ ساز ئول بىرى چەككەي خۇرۇش،
تەرك ھۇش ئەيلەپ ئىشتىكەچ ئەھلى ھۇش.
(بىرى ساز چالسا، يەنە بىرى ناخشا ئېيتسا، ھۇشيار كىشىلەر ئاڭلاپ ھۇشدىن
كېتەتتى.)

ماھۇشغە بۇيلە يەتكەچ شىددىتى،
ئول ئىككەننى ئىستەپ ئەتتى خىلمۇەتى.
(ئاي يۈزلۈك قىزغا مۇنداق قاتتىق تەسر قىلغاچ، ئۇ ئىككى مەھرەم سىرداش قىزنى
چاقىرىپ، بىر خىلمۇەت - خالى ئورۇندا سوزلەشتى.)

ددى ھالىن يىغلايان ئاچچىغ - ئاچچىغ،
كىم نىچوك ئىشقى ئەيلەمىش ھالىن قاتتىغ.
(قىز ئۆز ئەھۋالىنى ئاچچىق - ئاچچىق يىغا بىلەن سوزلىدى. ئىشقى ئۇنىڭ ھالىنى
قانداق بىر قاتتىق ھالغا چۇشۇرۇپ قويغانلىغىنى سوزلەپ بەردى.)

تۇشىدە كۈرگەن ئانى مەھزۇن قىلغانىدىن،
كۈرگەن ئويغاقلىقىدا مەجنۇن قىلغانىدىن.
(چۇشىدە كۈرگەن يىگىتنىڭ ئۇنى قايغۇغا پاتۇرغانلىغىنى، ئويغاق ھالەتتە كۈرگەندە
مەجنۇن قىلىپ قويغانلىغىنى،)

ئۇل يىگىت ئىشقىدە زار ئولغانى ھەم،
 ۋالە ۋە بى ئىختىيار ئولغانى ھەم.
 (ئۇل يىگىتنىڭ ئىشقىدا زار بولغانلىقى، ئاشىقى بىقارار ۋە بى ئىختىيار بولغانلىقى،)

دەپكى سىز ئىككى رەپىقى دىلناۋاز،
 شىددەتتىگە بولمىغايسىز چارە ساز.
 (سىز ئىككىڭىز مېنىڭ كوڭلۇمنى ئالغۇچى دوستۇم، قاتتىق ھالىمغا چارە قىلماھسىز-
 لەر؟ دىدى.)

خاراغادىم ئىشقى ئارا كۈل قىلغۇسى،
 پەيكەرلىمنى بو ئوتۇم كۈل قىلغۇسى.
 (غەم - قايغۇلىرىم ئىشقى ۋادىسىدا مېنى ئورتەپ كۈل قىلغۇسى، ۋۇجۇدۇمنى بۇ ئوتۇم
 كويىدۇرۇپ كۈل قىلغۇسى.)

كويىمە كىمدىن ھىچ غەم يوقدۇر ماڭا،
 ئۆلمە كىمدىن ھىچ ئەلەم يوقدۇر ماڭا.
 (كويۇشۇمدىن ماڭا ھىچ غەم يوق، ئۆلۈشۈمدىن ماڭا ھىچ دەرت - ئەلەم يوق.)

لىك ناموس ئولتۇرۇر كىم كۆپ گىزاپ،
 زاھىر ئەيلەپ مەن ئۇرۇپ تەقۋادا لاپ.
 (لېكىن نومۇس كىشىنى ئولتۇرىدۇ، مەن تەقۋا توغرىسىدا كۆپ سۆزلەرنى قىلاتتىم.)

ھەم ئاتام نامۇسىدىن بى ھال مەن،
 كىم، ئانىڭ شەرھىدە كۆڭگ، لال مەن.
 (ئاتامدىن نومۇس قىلىپ تېخى ھالىم مەن، ئىشقى ھەققىدە چۈشەنچە بېرىشتىن
 گاچا ۋە كىمكەچمەن.)

كىم، نىچوك شاھى پەلەك مىقدار ئېرور،
 روزگارغە بۇ ئىش كۆپ ئار ئېرور.
 (چۈنكى ئاتام ئاسمان قەدىرلىك شاھتۇر، ئۇنىڭ ھاياتى - دەۋرىگە بۇ ئىش كۆپ نۇ-
 مۇستۇر.)

يۈز مىنىڭدەك ئۆلسە ئاندىن باك يوق،
 ئۆيلەكىم دەريادا بىر خاشاك يوق.
 (مەندەكنىڭ نەچچە يۈزى ئۆلسە ھىچ گەپ ئەمەس. ئۇ دەريادا بىرخەس يوق
 بولغانچىلىك ئىش.)

شېدھنى بى نامۇسلۇققا تاقىتىم،
يوق ئۇچۇن بۇ ئىشدا ئارتار شىددەتەم.
(شاھ ئاتامنى نومۇستا قالدۇرۇشقا تاقىتىم يوق بولغانلىقى ئۇچۇن، بۇ ئىشتا شىددەت-
تىم بارا - بارا ئارتىپ كېتىۋاتىدۇ.)

مەن دىدىم ھالىمنى ئەمدى سىر بىلىڭ،
ئولتۇرۇڭ يا خۇد ئىلاجىمنى قىلىڭ.
(دوست - سىرداشلىرىم، مېنىڭ بۇ ھالىمنى سىر (مەخپى ھال) دەپ بىلىپ، مېنى
ئولتۇرۇڭلار ياكى بىر ئىلاجىمنى قىلىڭلار!)

توسان ئېردىم ئىشىقىدىن بولدۇم زەبۇن،
ئاجىز ئولدۇم گەرچە بار ئېردىم ھەرون.
(ھېچ قانداق ئىش كۆرمىگەن توسان - ئەركى ئىدىم، ئىشقى شىددىتىدىن مەغلۇپ
بولدۇم، گەرچە مەن سەركەشى - باشباشقا ئىدىم، ئىشقى ھۇجۇمىدىن ئاجىز بولدۇم.)

خاتىرى ناشادىمە رەھىم ئەيلىڭىز،
نالەئى پەريادىمە رەھىم ئەيلىڭىز.
(قايغۇلۇق كۆڭلۈمگە، نالە - پەريادلىرىمغا رەھىم قىلىڭلار.)

چۇن يىتتىشى ئول ئىكاۋىگە نىدا،
دىدىلار ئالىڭدا جان ئەيلەي پىدا.
(ئۇ ئىككى مەھرەم سوزىنىڭ تېگىگە يەتتى، ئالدىڭدا جېنىمىز پىدا! دېيىشتى.)

ئەيلەلى بىر چارەكەم ئول نازىنىن،
ئانداق ئولغا ئاي ساڭا مەئىئوس قەرىن.
(بىز بىر چارە قىلايلىكى، ئۇ نازىنىن يىگىت ساڭا مېھرىۋان - ئۆلپەت، يېقىن بولسۇن.)

كىم بۇ ئىشنى ھېچ ئادەم بىلمىگاي،
قايسى ئادەم ئول پەرى ھەم بىلمىگاي.
(بۇ ئىشنى ھېچ ئادەم، ھەتتا ئۇ يىگىت ھەم بىلمىسۇن.)

سەن - شەكبىا بول، ۋەلى بىرنەچە كۈن،
ھەردەم ئاھۇ نالە بىرلە چەكمە ئۇن.
(سەن بىر نەچچە كۈن سەۋىر قىلىپ نالە - پەرياد چەكمە.)

چۇن مورادىڭ ئىشقا ئىخپادۇر بەسى،
بىزگە بۇ ئىخپا تەمەتادۇر بەسى.

(سېنىڭ مەقسىدىڭ بۇ ئىشتا مەخپىلىكنى چىڭ ساقلاش، بىزگىمۇ بۇ مەخپىيەتلىكنى مەخپى تۇتۇش كۆپ ئارزۇدۇر.)

ۋەسىلە چۈن بولدى ئوھىدى ھوسول،
ماھۇش سەبۇ شەكىپ ئەيلەپ قەبول.
(ۋەسىلە ئۆمىت ھاسىل بولدى، گۈزەل قىز سەۋىر تەھەممۇلغا كۆندى.)

ئىككى دانەغە تەئەممۇل بولدى ئىشى،
تۈزدىلار مەتلۇپ ئىلە بارىش - كىلىش.
(ئىككى دانا بۇ ئىشنى ئورۇنلاشقا ئارزۇمەند بولۇپ، يىگىت بىلەن بېرىش كېلىش ئورناتتى.)

ئول يىگىت كە ئوزنى ئەيلەپ ئاشىنا،
ئىشقىدىن كوڭلىدە تاپتىلار پانا.
(ئۇ يىگىتكە بۇ ئىككىسى دانا قىز ئوزىنى دوست قىلىۋالدى، ئىشقىدىن كوڭلىدە ئارام تاپتى.)

ئانچە زاھىر قىلىدىلا مەكرو-پەرىپ،
كىم ئۇلارغە سەيد بولدى ئول غەرىپ.
(قانچە ھىلە ۋە نەيرەڭلەر بىلەن ئۇ يىگىت ئۇلارنىڭ دامغا چۈشتى.)

بۇ بىرى بولدى ئانا، بۇ بىر سىڭىل،
دىدىلار چارەڭنى بىزدىن ئاڭلاغىل.
(ئىككى مەھرەم بىرى ئانا، بىرى سىڭىل بولۇپ، ئىشنىڭ چارىسىنى بىزدىن ئاڭلا! دىيشتى.)

گەرچە ئەھۋالنى قىلماس سەن ئايان،
لىك بىلدۈك كىم نىدىن سەن ناتۇۋان.
(گەرچە ئەھۋالنى، نىمە ئۇچۇن ئاجىز - بىچارە بولۇپ قالغانلىقىنى ئاشكارىلىمايسەن، لېكىن شۇنداقتمۇ بىز بىلدۈككى نىمە ئۇچۇن ئاجىز - ناتاۋان!)

ئىشقى كۆڭلۇڭ مۈلكىن ئەتمىش پايىمال،
ھەجرىگە بىزدىن دۇر ئۆمىدى ۋىسال.
(ئىشقى كۆڭلۇڭنى ئاياغ - ئاستى قىلىپتۇ، ۋىسالنىڭ ئۆمىدى بىزدىن كېلىدۇ، دىدى.)

ئول يىگىت بۇ نۇكتەدىن خوپسەند ئولۇپ،
جاندىن ئول ئىككىگە ھاجەتمەند بولۇپ.
(يىگىت جېنى بىلەن بۇ ئىككىيلەنگە ھاجەتمەن بولدى، ئۇلارنىڭ سۆزلىرىدىن خۇر - سەن بولدى.)

نېكىم ئول ئىككى دېسە پەرمان بىلە،
بۇ بىرى ئەيلەپ ئىتائەت جان بىلە.
(ئۇ ئىككىيلەن نېمە دېسە، يىگىت پۇتۇن جېنى بىلەن ئۇنى قىلىدىغان بولدى.)

كاردانلار تىز ئىتىپ بازار شەيد،
قىلىدلا ئول تۇرپە قۇشنى ئۇيلە سەيد.
(ئىش بىلەرمەنلەر ھىلە - مېكىرنىڭ بازىرىنى قىزىتتى. ئۇ ئاجايىپ شوخ قۇشنى
مۇشۇنداق ئوۋلىدى.)

كەم، دىگاچكىم قولى بىزنىڭ مەنزىلەگە كام،
ئاتوۋان ئەزم ئەتتى ئول يان شادكام.
(ئۇلار، بىزنىڭ جايىمىزغا قەدەم قويىمىز، دېيىشى بىلەن، ئاشىق يىگىت خوشال بو -
لۇپ ئۇ تەرەپكە باردى.)

تۈزدىلار شاھانە بەزمى دېپەرىز،
بادە ئىچتى ئىشىق ئارا بولغان ئەسىر.
(شاھانە كوڭۇللۇك بەزمە تۈزۈپ، ئىشىق ئىچىدە ئەسىر بولغان يىگىت ئۇلار بىلەن
مەي ئىچتى.)

چۇن قەدەھ كەيپىيتى بولدى ئايان،
ئەيلە ئىدىلار ھىكايەتلەر بايان.
(مەينىڭ تەسىرى ئۈزىنى كۆرسىتىپ، ھىكايىلەرنى سۆزلىشەتتى.)

ئىشىق، ئاشىقلىق ئوتىنىڭ دودىدىن،
ۋىسال ئەلە ھىجران زىيانى سۇدىدىن.
(ئىشىق ئوتىنىڭ تۇتۇنلىرى ۋىسال بىلەن ھىجراننىڭ، كۆرۈشۈش بىلەن ئايرىلىشنىڭ،
خوشاللىقى ۋە ئازاپلىرىدىن،)

ئاشنا سۇزلار، مۇرەخخەپ رازلەر،
ئانچە شەرھ ئەتىملەر ئول دەمسازلار.
(دوستانە سۆزلەر، كىشىنى ئۆزىگە تارتىدىغان سىرلارنى بايان قىلىشتى.)

بۇيلە سۆزلەردە تۇتۇپ جامى مۇراد،
نامۇراد ئاندىن تاپىپ كامى مۇراد.
(مۇنداق سۆزلەرنى سۆزلىشىشتە بىر بىرىگە مەقسەت قەدەھلىرىنى تۇتۇشتى. نا -
مۇراد بۇ قەدەھتىن مەقسەت - مۇرادىنى تېپىشتى.)

مەي بىلە ئۇل نۇكتەلەردىن نەۋجوۋان،
ئىشقى ئارا ئۆلنەۋۇ بولدى ناتوۋان.
(يىگىت مەي بىلەن ھەم چوڭقۇر مەنىلىك سوزلەر بىلەن ئىشقى ئىچىدە شۇنداق
بىتاقەت بولدىكى،)

كىم ئاڭا يۈزلەندى كۈنگ ۋە لاللىق،
ھەر زامان ئۆز ھالىدىن بى ھاللىق.
(ئۇنىڭغا كىكەچ، گاچىلىق، بھۇشلۇق يۈزلەندى، تۇرۇپ-تۇرۇپلا ئۆز ھالىتىدىن كې-
تىپ ھالىزلىناتتى.)

بۇ مەھەلدە چەكتىلار بى ھەد سۇرۇر،
چالباڭ ھۇش ئالتۇنچى ئۇل نەغمەدۇر.
(شۇ يەردە كىشىنىڭ ھۇشىنى ئالدىغان نەغمە-ناۋالار قىلىندى، قىزلار ناھايىتى
كوپ ناخشىلارنى ئېيتتى.)

ناتوۋان ئۇل نەۋۇ قىلدى تەركى ھۇش،
كىم، دىڭگاي سەن ھۇش بەزمى قىلدى نۇش.
(ئاشىق بىچارە يىگىت ھۇشىدىن كەتتى. ياق، يىگىت ھۇش بەزمىدە مەي نۇش
قىلدى دىگەيسەن.)

تۇن قاراڭغۇ ئېردى بىخۇدلۇق ھەرىپ،
كامرانلىق ئەيلەپ ئۇل ئىككى زەرىپ.
(تۇن قاراڭغۇ ئىدى، ھۇشسىزلىق ئۇلارغا دۈشمەنلىك قىلاتتى. ئۇ، ئىككى چىچەن
قىز مەقسەتنى ئورۇنلىدى:)

ئىشقى دە بولماي سۇست، ئەيلەپ جىددى جەھد،
ھازىر ئەتىدىلار راۋان بىر تۈرپە مەھد.
(ئىشتا بوشاڭلىق، سۇسلۇق قىلماي جىددى جەھەت قىلىپ تىرىشىپ، ئاجايىپ بىر
بوشۇك ھازىرلىدى.)

ئانى مەھد ئىچرە سالپ ئەيلەپ شىتاپ،
كام ئوراردا زاھىر ئەيلەپ ئىزتىراپ.
(يىگىتنى بوشۇككە سېلىپ ناھايىتى ئالدىراپ ئۇ جايدىن ئېلىپ كەتتى.)

ماھىۋەش بەزمىگە ھازىر قىلدىلار،
سەرۋى گۈلخە ۋەسەل زاھىر قىلدىلار.

(يىگىتنى گۈزەل قىزنىڭ بەزمىگە ھازىر قىلىپ، سەرۋى قامەتلىك گۈلگە ئۇنىڭ ۋەسلىنى (كەلگەنلىكىنى) بىلدۈردى.)

ئاندا خود ئامادە ئەسبابى تەرەپ،
مونتەزىر خىلۋەتتە ماھى نۇش لەپ.
(ئۇ يەردە كوڭۇل ئېچىشنىڭ بارلىق لاۋازىمەتلىكلىرى تەييارلانغان، ئاي يۈزلۈك،
شىرىن لەب بىر خىلۋەت ئورۇندا كۈتۈپ تۇراتتى.)

كىم يىتوردىلار ئول ئىككى چارەگەر،
مەھد ئارا بىر سەرۋ قەدرى سىم بەر.
(ھىلىقى ئىش بىلىدىغان ئىككى قىز بوشۇكتە سەرۋى بويلۇق، كۈمۈش بەدەنلىك
يىگىتنى كەلتۈردى.)

ماھۋوشنى تەخت ئارا ياتقۇزدىلار،
ئايىنى خۇرىشىدغە تاپشۇردىلار.
(ئۇ ئاي يۈزلۈكنى تەختكە ياتقۇزۇپ، ئايىنى كۈنگە تاپشۇردى.)

ماھۋوش ۋەسىل ئىچرە بولغاچ كامىيپ،
دىدىكىم كەچكولغا ئوردىلار گۇلاپ.
(گۈزەل قىز مەشۇقى بىلەن كورۇشۇش مەقسىدىگە يېتىپ، يىگىت يۈزىگە گۇلاپ
(گۈل سۈيى) چېچىڭلار! دىدى.)

ھۇشىمىزغە ئەترەچۇن تاپتى مەشام،
كوز ئاچىپ كوردى بەشت ئايىن ماقام.
(گۇلاپ چېچىش بىلەن يىگىتنىڭ دىمىغىغا خۇشپۇراقلىق يېتىپ، كوزىنى ئېچىپ بىر-
ھىشكە ئوخشاش ئاجايىپ بىر جايىنى كوردى.)

ياندا ئول غەيرىتى ھورۇ پەرى،
كوڭلىنى زار ئەيلەگەن مەھ پەيكەرى.
(يېنىدا ھور پەرى كۈندەشلىك قىلىدىغان ئىككى قىز، يىگىتنىڭ كوڭلىنى زار قىلغان
ئاي يۈزلۈك قىز تۇراتتى...)

قوپۇپ ئولتۇردى ئەجەپ ھالەت بىلە،
باقىتى ھەريان يۈز تۈمەن ھەيرەت بىلە.
(ئاجايىپ بىر ھالەت بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، يۈز تۈمەن ھەيرانلىق بىلەن ھەر
يانغا قارىدى.)

ئاستىدا كوردى بۇيۇك شاھانە تەخت،
يانىدا مۇنسى شەھ، پۇرخەندە بەخت.
(ئاستىدا بۇيۇك شاھانە تەختىنى، يېنىدا شاھنىڭ سۇيۇملۇك بەختلىك قىزىنى كوردى.)

ددى يارەپ: كىم نى ھال ئىكەن بۇ ھال،
تۇشمۇ ئويغاقلىقمۇ ئېركەن، يا خىيال.
(ئەي تەڭرى! بۇ، ئوڭۇممۇ - چۇشۇممۇ، يا خىيالىمۇ؟ ددى.)

بەردى مەھۇش لۇتىپ ئىلە تەسكىن ئاڭا،
كۈرگۈزۈپ كامى ۋىسال ئايىن ئاڭا.
(نازىنىن يوشاقلىق بىلەن ئۇنىڭغا تەسكىن بېرىپ، ۋىسال ئارزۇسىنىڭ يوسۇنلىرىنى كۆرسەتتى.)

كىم تۇش ئېرمەس ئېردى، نى تاپ ھۇش،
شۇكىر ئىتىپ قىل ئەمدى جامى ۋەسىل نۇش.
(بۇ چۇش ئەمەس، ھۇشسىزلىقمۇ ئەمەس، شۇكىر قىلىپ ئەمدى ۋەسىل مەيىنى ئىچ، ددى.)

ئىستابان ئىچتى پەرى بىر جام نى،
سۆڭرە ئاڭا تۇتتى مەي كۇلفام نى.
(قىز بىر قەدەر قۇيدۇرۇپ ئىچىۋەتتى. ئوزى ئىچكەندىن كېيىن يىگىتكە گۈل رەڭ - لىك (قىزىل) مەيدىن قەدەر تۇتتى.)

ساقىيى گۈل خەد ئۇزارى ھۇللە پۇش،
ھوشسىزغە چۈن ئۇچۇردى ئانچە قوش.
(گۈل يۈزلۈك يىپەك كىيىملىك ساقى، ھۇشسىز يىگىتكە قوش - قوشلاپ قەدەر سۇندى.)

جامى مەي ئۇردى ھىجاب ئوتىغا سۇ،
بى ھىجاب ئولدى تەرىقى گۈپتۇ - گۇ.
(مەي قەدەرلىرى ئوتتۇرىدىكى پەردە ھايا ئوتىغا سۇ سەپتى، گەپ - سۆزلەر پەر - دىسىز سۆزلەندى.)

ئاشقى مەجنۇن، مەئشۇقى ھەزىن،
بولدىلار ئىشرەت ئويىدە ھەمەنەشىن.
(مەجنۇن ئاشق بىلەن، غەمكىن مەشۇق ئەيشى - ئىشرەت ئويىدە بىللە ئولتۇرۇشتى.)

ئانداغ ئۆلدى بىرلىك ئايىنى راۋا،
كىم ئىككىلىك ئورتادىن بولدى ھاۋا.
(بىرلىك يوسۇنى شۇنداق ئوبدان بولدىكى، ئىككىلىك ئوتتۇرىدىن ھاۋاغا كۆتىرىلىپ
كەتتى، يەنى ئاشىقنىڭ ئايرىلىپ تۇرۇش، مەشۇق ئايرىلىپ بىر ھالدا تۇرغان ئىككىلىك
يوقالدى.)

ھەر تەرەپ كىم بولغاي ئىمكانى ھەۋەس،
بىر بىرىدىن تاپتى ئىككى ھەمەنەپەس.
(ئىككى ھەمەنەپەس ئارزۇ ئىمكانى بولغانى بىر بىرىدىن تېپىشتى.)

بى تەھاشا ئۆيلە ئايىنى ۋىغاق،
كىم ئانىڭ شەرھى ئەدەددىن زور يىراق.
(ھېچ تارتىنىش بولمىغان شۇنداق مۇھەببەت، بىرلىك يۈز بەردى ئۇنى بايان قىلىش
مولچەردىن يىراق.)

ھەم يىگىت مۇشتاق ھەم مۇھتاج قىز،
يۈزگە يۈز قويۇپ ئېغىز ئۆزىگە ئېغىز.
(يىگىت ھەم مۇشتاق (ئارزۇ مەند) قىز ھەم مۇھتاج يۈزىگە يۈز قويۇلغان، ئېغىزغا
ئېغىز قويۇلغان...)

ئۆزىگەنى مۇندىن قىياس ئەتمەك بۇلۇر،
غايەت ئىمكانىغا يەتمەك بۇلۇر.
(باشقا ئىشلارنى يۇقۇرقى ئىشتىن قىياس قىلىشقا بولىدۇ. قىلىشقا بولىدىغان ئىشلار -
نىڭ ئاخىرىغا بۇ ھالەتتىن يەتكىلى بولىدۇ.)

تا سەھەر بۇ نەۋى ئىدى ئەيشى نەشات،
ئىككى ياندىن بى تەھاشا ئىنسان.
(تا سەھەرگىچە ھەر ئىككى تەرەپ تارتىنىشىمىز ئېچىلىپ - يېپىلىپ كەيىپى - ساپا سۇردى.)

سۇبھى چۇن ئەيلەرگە تۇن رازىنى پاش،
بولدى بىر مۇشكى ئۆزە كاپىر پاش.
(سۇبھى يورۇپ تۇننىڭ سىرىنى پاش قىلماقچى بولدى، قارا ئىسپار ئۈستىگە ئاق
كافۇر چېچىلدى - تاڭ ئاتتى.)

مەي داغى زاھىر قىلىپ بى ھەد سۇرۇر،
ئىلتىپ ئىردى بەزم ئەھلىدىن شوئۇر.

(مەي چەكسىز خوشاللىق ئاشكارىلاپ، بۇ كېچىلىك بەزم ئەھلىدىن ھۇشنى ئېلىپ كەتكەن ئىدى.)

كىم ئۇل ئىككى پەردە پوش پەردە "دەر"،
بولدىلار ئۇل پەردە ئىچىرە نەغمەگەر.
(ھىلىقى ئىككى سىر يوشۇرغۇچى، پەردىنى يىرتقۇچى قىز، ئۇ پەردە ئىچىدە (كې-
چىلىك بەزمىدە) مۇزىكا چالاتتى.)

بەزم ئىلىدىن غارەتى ھۇش ئەتتىلار،
ئۇل يىگىتنى ئۇيلە مەدھوش ئەتتىلار.
(بەزمە ئەھلىدىن ئەقلى-ھۇشنى تالان-تاراج قىلدى، ئۇ يىگىتنى ھەم باشقىلارغا
ئوخشاشلا بېھۇش قىلدى.)

كىم يىقىلدى زۇت ئانى بى ھال ئىتىپ،
غەش بىلە ئىدراكى ھالىدىن كىتىپ.
(ئاجىزلىق ئۇ يىگىتنى ھالسىزلاندۇرغانلىقتىن يىقىلىپ قالدى، ئەقلى-ھۇشى ئاينىپ
ھالىدىن كەتتى.)

چارەگەرلەرگە بۇ ئىش چۈن بەردى دەست،
مەھد ئارا بىدىل نى ئەيلەپ پاي بەست.
(ھىلىقى ئىككى تەدبىرچى قىز ھۇشسىز يىگىتنى بوشۇككە بولەپ پۇتلىرىنى تاكدى.)

نەقىل قىلدىلار ھەمۇل كاشانەغە،
ئاشىقى غەمخارەنى غەمخانەغە.
(بالدۇرقى ئۆزىنىڭ ئويىگە يۈتكەپ كەلدى، غەم-قايغۇلۇق ئاشىقنى غەم ئويىگە
ئېلىپ باردى.)

مەستلىك ئۇيقۇسىدىن بولغاچ پاراغ،
تاڭ يېلىدىن ھالىغە كەلدى دىماغ.
(مەستلىك ئۇيقۇسىدىن ئويغانغان چاغدا، تاڭ شامىلى ئۇنىڭغا كۈچ بېغىشلاپ ھالىغا
كەلدى.)

كۈز ئاچىپ بىدىل تەئەممۇل ئەيلەدى،
ئۆتكەن ئەھۋالنى تەخەييۇل ئەيلەدى.
(ھۇشسىز كەتكەن يىگىت كۈزنى ئېچىپ ھىلىقى بەزمىنى ئەسلىدى، بەزمىدە ئۆتكەن
ئەھۋالنى خىيال قىلدى.)

ئاھ ئۇرۇپ چىقتى دىماغىدىن تۇتۇن،
تاش ئىلە قويمايدى ئەزاسىن پۈنۈن.
(ئاھ ئۇرۇپ دىمىغىدىن تۇتۇن چىقتى، ئۈز-ئۈزىنى تاش بىلەن ئۇرۇپ ئەزالىرىنى
ساق قويمىدى.)

ئۈز-ئۈزى بىرلە قىلىپ كۆپ ماجرا،
ئەيلەدى كۆزىگە ئالەمنى قارا.
(ئۈز-ئۈزى بىلەن جەدەللىشىپ، پۈتۈن دۇنيا ئۇنىڭغا قاپ-قاراڭغۇ كۆرۈندى.)

نەۋھ تۇزدى ئەشەك ئەنجۇم رىزئە،
باشلىدى ئاشۇپ رۇستاخىز ئىلە.
(يۇلتۇزدەك ياشلىرىنى ئېقىتىپ يىغلاپ، ھەيرانلىق، ئارامسىزلىق بىلەن پاراكەندە بولدى.)

ۋەسىل بەزمىنى چۈن خىيال ئەيلەردى،
ناله ئى مەجنۇن مىسال ئەيلەردى.
(مەشۇقى بىلەن كۆرۈشكەندە، بەزمىنى خىيال قىلىپ مەجنۇنلاردەك ناله قىلاتتى.)

دەر ئىدى يارەپنى تەدبىر ئەيلەيمىن،
كىمگە ئۈز ھالىمنى تەقىرى ئەيلەيمىن.
(ۋە ئېيتار ئىدىكى، ئەي خۇدا نىمە چارە قىلاي، ھالىمنى كىمگە ئېيتاي!)

گەر دىسەم خامۇش ئولاي تاقتەمۇ بار،
ئۈزنى زەبىت ئەيلەي دىسەم قۇۋۋەتمۇ بار.
(شۇك تۇراي دىسەم تاقتىمۇ بارمۇ؟ ئۈزەمنى تۇتۇۋالاي دىسەم قۇدرىتىم بارمۇ؟)

ھالەتىم مەخپى توتاي يا پاش ئىتەي،
سوز دىيىن يا تىك تۇراي، بىلىمام نىتەي.
(ھالىمنى يوشۇرايمۇ ياكى پاش قىلايمۇ؟ سۆزلەيمۇ ياكى جىم تۇرايمۇ؟ نىمە قىل-
شىمنى بىلمەيمەن.)

گەر دىسەم ئېيتاي، قانى پايان ئاڭا؟
دەرگە مىڭ بىرنى يوق ئىمكان ماڭا.
(ئەگەر ئەھۋالىمنى ئېيتاي دىسەم ئۇنى تۈگىتەلەيمەنمۇ؟ مىڭدىن بىرنى سۆزلەشكە
ماڭا ئىمكان يوق.)

گەر نە ھال توتماغلىغىن قىلام خىيال،
يوقتۇرۇر جان ئىلتورۇرگە ئىھتىمال.
(ئەگەر يوشۇراي دەپ خىيال قىلام، جاننى ئېلىپ كېتىش ئىھتىمالى بار.)

ئەيلەر ئېردى بۇيلە غەۋغا ۋە قۇرۇش،
نى تىندەرۇھ، نى مەغزىدە ھۇش.
(شۇنداق غەۋغا ۋە دات-پەريات قىلاتتى، تىپىندە جان بولسۇن، نە مىگىسىدە
ھۇش بولسۇن؟)

ھەيرەتى ھەر لەھزە قەسىدى جان ئېتىپ،
ئەلنى ئانىڭ ھالىغا ھەيران ئىتىپ.
(ئۇنىڭ ھەيرانلىقى ھەر نەپەستە جانغا قەست قىلاتتى، خەلقلەر ئۇنىڭ ھالىغا ھەي-
ران قالاتتى.)

ھەر كىشى ئۆز ھالىدىن سوردى خەبەر،
تابىمادى ئانىڭ جاۋابىدىن ئەسەر.
(ئۇنىڭدىن ھالىڭ قانداق دەپ سورىغان كىشى ئۇنىڭدىن جاۋاپ ئالالمايتتى.)

مۇنچە زاھىد ئەيلەدىكىم سورماڭىز،
كويگەنم بەس دۇر، يانا كويدۇرماڭىز.
(مۇشۇنچىلىك سوزلەتتىكىكى ئەمدى سورىماڭلار، مۇشۇ كويگەنم يېتەر، يەنە
كويدۇرمەڭلار!)

ھالىتىم شەرھى ئىمەس تەقىر ئىشى،
بىلماس ئانى ئاندا تاپىلماس كىشى.
(مېنىڭ ئەھۋالىمنى بايان قىلىغىلى بولمايدۇ، ئۇنى شۇ يەردە بولمىغان كىشى
بىلمەيدۇ...)

مەنمۇ ئىدىم يارەب ئول ئىقبال ئىلە،
ۋەسىل بەزمىدە ئول ئىستىقبال ئىلە.
(ئەي تەڭرى، ئاشۇ ئىقبال-بەختكە ئېرىشكەن مەن ئىدىمەنمۇ؟ ۋىسال بەزمىدە ئۇ
ئىستىقبالغا ئىگە بولغان مەن ئىدىمەنمۇ؟)

شەرھ قىلماق ئىستەر ئىرسەم گەر ئانى،
كىمە، نى نەۋۇ ئەيلەگەي جاۋەر ئانى.
(ئەگەر ئۇ مەشۇقنى، ھالىنى بايان قىلاي دىسەم، كىم ئۇنىڭغا ئىشىنەر...)

ھەيرەتىم جانىمنى ئورتەر نەيلەيىن،
جىسىم ۋەيرانىمنى ئورتەر نەيلەيىن.
(قانداق قىلاي ھەيرانلىغىم جىسىمنى ھەم ۋەيران بولغان جىسىمىمنى
ئورتەۋاتىدۇ.)

ۋەھدەتى ۋەسىل ئىچرە ئۇل ياغلىغ مۇرار،
ئۇل سۇپەت مەشوق بىرلە ئىتتىھار.

(ۋەسىل ئىچىدە مۇيەسسەر بولغان "ۋەھدەت" (بىرلىك) مۇنداق مۇرات بىغىشلىسا،
مەشۇق بىلەن مۇنداق بىرلەشمەك يۈز بەرسە.)

سوڭرە ھىجراندىن بۇ ياڭلىغ شىددەتم،
ھەيرەت ئۆزرە - ھەيرەت ئۆزرە ھەيرەتم.

(ئايرىلغاندىن كېيىن مۇنداق شىددەت دۇچكەلسە، ھەيرانلىق ئۈستىگە ھەيرانلىق،
ھەيرانلىغىم ئۈستىگە ھەيرانلىغىمدۇر.)

ھالەتدۇر ئۈسرۈ بى پايان ئەجب،
كىمىگە قىلماي مۇنى بارى نەسپ.

(بۇ ھال تولىمۇ پايانسىز ئەجب ھالدۇر. كۈرگەنلا كىشىگە بۇ ھال نەسپ
بولمايدۇ.)

دەر شەرھى ھالات بەزى ئەز ئەھۋالى مۇسەننىس
(ئاپتور (ناۋايى) نىڭ بەزى ئەھۋالى توغرىسىدا)

پاندىيا سالدنىڭ يانا تەرھى ئەجب.

ئەيلىدىڭ قوشلار تىلىن شەرھ ئەجب.

(ئەي پانى (ناۋايى) يەنە ئاجايىپ، يېڭى بىر بىنانى قۇردۇڭ، قۇشلارنىڭ تىلىنى
ئاجايىپ بايان قىلدىڭ.)

بىر سۇلايمان نەبى ئېردىكى ئۇل،
تاپىپ ئېردى قوشلار ئەلپازىغا يول.

(بىرلا سۇلايمان پەيغەمبەر قۇشلارنىڭ تىلىنى بىلىشكە يول تاپقان ئىدى.)

ئاندىن ئاسىپ ① ئاڭلىدى تەلىم ئاڭا،

كىمىگە بىلدۈرمىدى تەپھىم ئاڭا.

(سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ۋەزىرى ئاسىپ سۇلايماندىن قۇشلار تىلىنى ئۈگىنىپ، ئۇنى

ھىچكىمگە بىلدۈرمىدى.)

① ئاسىپ—سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ باش ۋەزىرى بۇيۇك ئالىم ئاسىپ ئىبنى بۇرخىيا.

ئول ئىكاۋدىن ئۆزگەلەرگە يەتمىدى،
كىمىگە چۈن يەتمىدى پەھىم ئەتمىدى.
(سۇلايمان پەيغەمبەر بىلەن ئاسىپدىن باشقا كىشىگە قۇشلار تىلىنى بىلىش نىسىپ بولمىدى. نىسىپ بولمىغانلار پەھىم قىلالمىدى.)

تا- نىچە مىڭ يىل سۇ پەھرى تىزگەرد،
جەددۇ جەھد بىلە بولۇپ گىتى نەۋەرد.
(تېز چوگىلەيدىغان پەلەك نەچچە مىڭ يىل، جەد- جەھد ئالدىراشلىق بىلەن ئالەمنى ئايدىلىنىپ،)

زاھىر ئەتتى بىر ھۇمايدىن فال قۇش،
تېز سەيرۇ- تېز نۇتقۇ- تېز ھۇش.
(تېز ئۇچىدىغان، تېز سوزلەيدىغان، ئەقلى ئۆتكۈر، ھۇشيار بىر مۇبارەك بەختسىيار بىر قۇشنى دۇنياغا يارىتىپ ئاشكارا قىلدى.)

قايسى قۇش؟ قافى پانا ئەنقاسى ئول،
جۈملە قۇشلار تىلىدە داناسى ئول.
(ئۇ، قايسى قۇش ئىدى؟ ئۇ: "فانى" لىق تېغىنىڭ سۈمۈرۈشى ئىدى، بارلىق قۇش- لارنىڭ تىلىدا دانا دەپ ئاتالغان قۇش شۇ ئىدى.)

مۇرشىدى ئەتۋار قۇتبى ئەۋلىيا،
كوڭلىدە شەمئى ھىدايەتتىن زىيا.
(ئەۋلىيالارنىڭ قۇتبىسى، ئۇستاز خۇسۇسىيەتلىك كوڭلىدە ھىدايەت- توغرا يول چىرىغىنىڭ نۇرى بار.)

كەشپ ئەسرارى ھاقايىقدا پەرىد،
نوتقىدىن ئەھلى ھەقىقەت موستەپىد.
(ھەقىقەتنىڭ سىرلىرىنى كەشپ ئېيتىشتە يىگانە، ئۇنىڭ سۆزلىرىدىن ھەقىقەت ئەھلى پايدىلىنىلغان.)

ئەھىل ئىرپان سالىكى ئەتۋارى ئول،
مەئرىپەت بازارىنىڭ ئەتتارى ئول.
(مەرىپەت ئەھلىنىڭ سالىك خۇسۇسىيەتلىكى، مەرىپەت بازىرىنىڭ ئەترە ساتقۇ- چىسى.)

چۈن بۇ گۈلشەن ئىچرە كىم قىلدى زوھور،
كۈي ئاندىن نوتق ئورگاندى تۈيۈر.
(بۇ مەرىپەت گۈلشەنىدە ئۆزىنى ئاشكارىلىدى، قۇشلار ئۇنىڭدىن سۆز ئۆگەندى.)

قۇش تىلى بىرلە تەكەللۇم قىلماغى،
ئارتۇق ئاسىپدىن، سولەيماندىن داغى.
(ئۇنىڭ قۇش تىلى بىلەن سوز قىلىشى ئاسىپ بىلەن سۇلايماندىنمۇ ئارتۇقراق.)

كىم، ئۇلار كىم ئاڭلادىلار بۇ ماقال،
لىك ئەلگە قىلمادى نەفە ئىنتىقال.
(چۈنكى ئۇلار قۇش تىلىنى بىلدى، لېكىن ئەلگە مەنپەئەت يەتكۈزمىدى.)

بارچەنىڭ گۇيا بۇ نوتقىن ئاڭلىدى،
”مەنتىقۇتتەيىر“ ئاشكارا ئەيلەدى.
(ھەممە ئەلنىڭ گۇياكى ئۇلار قۇش تىلىنى بىلىپ ئەلگە مەنپەئەت يەتكۈزمىدى، دىگەن
سوزىنى ئاڭلاپ ”قۇشلار تىلى“نى مەيدانغا چىقاردى.)

بۇ تىل ئەلپازى كەماھى ئەيلەبان،
شەرھ ئەسرارى ئىلاھى ئەيلەبان.
(مۇشۇ تىلنىڭ تەلەپپۇزلىرىنى مۇكەممەللەشتۈرۈپ، خۇدانىڭ سىرلىرىنى شەرھىلىدى.)

نۈكتە دەپ ئەنجام ئىلە ئاغازدىن،
ئانچە گەۋھەر ساچتى گەنجى رازدىن.
(باشلىنىش ۋە ئاخىرلىشىشىدا مەنىلىك سوزلەر بىلەن سىرلار غەزەبىدىن نۇرغۇن
گۈھەرلەرنى چاچتى.)

كىم، زامان ھۇسنى تولا قىلدى گۇھەر،
تايدىلار ئاندىن زامان ئەھلى سەمەر.
(كى زاماننى گۈزەللەشتۈرۈپ گەۋھەرگە تولدۇردى، ئۇنىڭدىن زامانە كىشىلىرى
مەۋە يىدى.)

گەنجىدىن چۈنكى ئېچىلدى بۇ تىلىم،
ھەر گاداغا بۇ گۈھەردىن يەتدى قىسىم.
(چۈنكى غەزەبىدىن بۇ تىلىم ئېچىلىپ، ھەر بىر گادايىغا شۇ گۈھەردىن نېسبە
تەگدى.)

نەفئىنى ئام ئەيلەدى خۇرشىددەك،
جامىدىن ئوردى سالا جەمىشددەك.
(ئۇ، قۇياشتەك ھەممىگە ئاممىۋى نەپئى بەردى. ئۇنىڭ جامىدىن (مەي پىيالىسىدىن)
جەمىشدىنىڭ جامىدىن چىققان ئاۋازدەك ئاۋاز چىقتى.)

ھەركىم ئېردى تەشەنەلەپ نوش ئەيلەدى،
 سوز دىمەكەدىن تىلىنى خامۇش ئەيلەدى.
 (كىمكى تەشنا ئىدى، ئۇ جامىدىن مەي ئىچتى، ئۇنىڭ جامىدىن مەي ئىچىپ سوز -
 لەشتىن تىلىنى توختاتتى.)

قۇش تىلى بىرلە ھامان ئەيلاپ كالام،
 تۈتى گۇيادەك ئەيلاپ خاس-ئام.
 (ئۇ ئاممىغا قۇش تىلى بىلەن سوزلىدى، سوزلەيدىغان تۇتسىدەك ھەممىگە سوز
 قىلدى.)

پارىسى ئايىن ئولوسى پەھىم ئەتتىلار،
 بارچە پەھىمى دىققەتتە يەتتىلار.
 (ئۇنى پارىسى تىللىق خەلق چۈشىنىپ، بارلىق پەھىم، ئىنچىكە تەرەپلىرىگە يەتتى.)

غەير خەيل سادە ئەتراكى پەقىر،
 كىم، ئۇلاردەك دۇر ئىدراك كەسىر.
 (باشقا خەلقلەر، كەمتەر، ساددا تۈركلەركى، ئۇلارنىڭ پەمى كەملىك قىلامتى؟ - ياق،
 ئۇلارنىڭ ئەقلى ئىدراكى كۆپ ئىدى.)

قۇشدىن ئىرماس خالى ئاز كۆپنىڭ ئىلى،
 لىك پەھىم ئىرمەس بىرىگە قۇش تىلى.
 (ئۇلارنىڭ يۇرتلىرى قۇشدىن خالى بولمىسىمۇ ئەمما قۇشنىڭ تىلىنى بىلمەيتتى.)

قۇش تىلىن مۈشكۈللىرىنى ئىرشاد ئېيتىپ،
 ئول تەكەللۇمدا مېنى ئوستاد ئېيتىپ.
 (قۇش تىلىنىڭ مۈشكۈللىرىنى ئۆگىتىپ ۋە قۇش تىلىدا سوزلەشكە مېنى ئۇستاز
 قىلدى.)

چۈن ماڭا ئەتتار دۇككاندىن ئىش،
 شەككەرۇ قەن ئېردى ئالماق يازۇ قىش.
 (چۈنكى مېنىڭ ئىشىم ياز ۋە قىش شەيىخ ئەتتارنىڭ دۇككانىدىن قەن - شېكەر
 ئېلىش ئىدى.)

ئەككە تۈتى ياڭلىغ ئول دۇككاندا پەن،
 بار ئىدى بولماق ماڭا سەكەرۇ شەكەن.
 (ئۇ دۇككاندىكى ئىشىم تۈتى قۇشقا ئوخشاش شېكەر يىمەك ۋە شېكەر تەرمەك
 ئىدى.)

قۇش تىلى بىرلە ماڭا نىكىم خىتاپ،
قىلسا، تۇتىنىڭ بىرور ئىردىم جاۋاپ.
(ئەگەر ماڭا قۇش تىلى بىلەن خىتاپ قىلسا، ئۇنىڭغا تۇتىنىڭ جاۋاۋىنى بىرەر ئىدىم.
قۇشلارنىڭ تىلى ھەققىدە ماڭا خىتاپ قىلىنسا، تۇتىغا ئوخشاش چۈشەنمەي تۇرۇپ
جاۋاپ بېرەتتىم.)

بەلكى رۇھى قودىسىنىڭ گۇيا قۇشى،
ئەرش ياغدىن كېلىپ كۆڭلۈم تۇشى.
(بەلكى پاك روھنىڭ قۇشى ئەرش تەرەپتىن كۆڭلۈمگە ئۇزۇق يەتكۈزدى.)

چۇنكى تاپتىم ئول كالام ئىچرە كامال،
تۈركى ئەلپازى ئىلە سۇردۇم ماقال.
(چۇنكى ئۇ سۆزلەردىن (پەرىدىدىن ئەتتارنىڭ قۇش تىلىدىكى سۆزلىرىدىن) كامال
تېپىپ بۇ مەنتىقۇتتەيىرنى تۈرك تىلى بىلەن يازدىم.)

نەغمەلا تۇركانە ساز ئەتتىم ئوكۇش،
مەستلىكىدە ئويلەكم قۇش نەغمە قۇش.
(تۈركلەرچە ساددا گۈزەل نەغمىلەرنى تۈزدۈم. بەلكى مەسلىكتە بىر ئاۋازنى قوش
تەكرارلايدىغان قۇشنىڭ سايىرىشىدەك سايىرىغاندىمەن.)

قايسى قۇش بۇلبۇلكى مىڭ داستانى بار،
ھەر بىر ئول داستاندا يۈز ئەپغانى بار.
(قايسى قۇش، بۇلبۇلنىڭ مىڭ داستانى بولىدىكەن، ھەر بىر داستاندا نۇرغۇن دەرت-
پىغانلىرى بار.)

لىك ئول داستانلار گۈل شەۋقىدىن،
نالە ۋە ئەپغانلىرى گۈل شەۋقىدىن.
(لېكىن ئۇنىڭ داستانلىرى ھەم دەرت - پىغانلىرى گۈلنىڭ شەۋقىدىندۇر.)

مەن، مەن ئول بۇلبۇلكى مىڭ ئەپغان ئارا،
ھەر قايان لەھىندە بىر داستان ئارا.
(مەن، شۇنداق بۇلبۇلكى مىڭلىغان پىغانلىرىم ئىچىدە، ھەر بىر ئاۋازىمدا بىر
داستان بار.)

كىم ئاڭا ھەر خارىج ئەلھانلىق تۇيۇر،
چەكسە ئەپغان، تاپمىغاي ئاندىن قۇسۇر.
(مېنىڭ ئاۋازىمنىڭ تېشىدا سايىرايدىغان (مېنىڭ ئاۋازىمغا چۈشەنمەيدىغان) قۇشلار
پىغان چەكسە، مېنىڭ ئاۋازىمدىن قۇسۇر تاپماسمۇ؟)

شەيخ روھىدىن يېتىشتى بۇ مەدەد،
 كىم بۇ بۇلبۇل لەھنى بولدى بى ئەدەد.
 (ئۇستاز شەيخنىڭ روھىدىن ماڭا بۇ مەدەت يېتىشكەچ، مېنىڭ نەغمەم ھىساپسىز بولدى.)

بۇ تاناسوپ غا نەزەر سالغان كىشى،
 كۆپ ئاڭا ئوخشاش تاپار قەقنۇس ئىشى.
 (بۇ سېلىشتۇرۇشقا نەزەر سالغان كىشى، قەقنۇس قۇشنىڭ ئىشىغا ئوخشاش كۆپ پەرق تاپالايدۇ.)

ھىكايەتتى قەقنۇس (قەقنۇس ھىكايەسى)

بار ئىدى قەقنۇس دىگەن بىر تۈرپە تەير،
 ھىند مولكىدە ئاڭا ئارامى سەير.
 (ھىند مەملىكىتىدە قەقنۇس دىگەن ئاجايىپ بىر قۇش بولۇپ، ئارام تېپىپ سەير قىلاتتى.)

شەكلى مەتبۇئ توۋانا پەيكەرى،
 ئۈزگە نەقىش ۋە رەڭ بىرلە ھەر پەرى.
 (ئۇ قۇشنىڭ شەكلى - تۇرقى يېقىملىق ۋە ئۈزى كۈچلۈك، ھەربىر قاننى رەڭگا - رەڭ، گۈزەل نەقىشلەر ئىدى.)

بولمەپ ھەيئەت ئىلە مىنقار ئاڭا،
 نەقبەلەر مىنقار ئارا، بىسىار ئاڭا.
 (بۇ قۇش مۇنداق ئاجايىپ شەكىللىك بولۇشى بىلەن تومشۇغىدا ناھايىتى كۆپ نەقبەلەر (توشۇكلەر) بار ئىدى.)

چون چىكىم دىلكەش ناۋايى جان پازا،
 پەھىم ئولۇپ ھەر نەقبەسىدىن يۈز ناۋا.
 (ئۇ قۇش ناۋا قىلسا ھەر توشۇكتىن يۈز نەغمە ئاڭلىناتتى.)

بىشەئى كىم ئول نەشىمىن ئەيلەمىش،
 بىر ياغاچ باشنى مەئىمەن ئەيلەمىش.
 (ئۇنىڭ، جاڭگالدا بىر دەرەخنىڭ بېشىدا ئۈۋىسى بار ئىدى.)

نەقبەلەردىن ھەر زامان قىلسا خورۇش،
ئەيلەبان ئانى ئىشتىكان تەرك ھۇش.
(ھەر قاچان ئۇ قۇش تۇمشۇغىدىكى توشۇكلىرىدىن ئاۋاز چىقارسا، ئۇنى ئاڭلىغانلار
ھۇشىنى يوقىتىپ قوياتتى.)

جۇپتى بولماس ھىچ قۇش پەيۋەندى ھەم،
ھىچ تەير ئولماس ئانىڭ مانەندى ھەم.
(ئۇنىڭ جۇپتى ھەم بالىسىمۇ بولمايتتى. ھىچقانداق قۇش ئۇنىڭغا ئوخشاشمايتتى.)

فەيلىسۇفى قىلدى ئول ياندىن گۈزەر،
ئۇنلارى كەلدى قولاقىغە مەگەر.
(شۇ يەردىن بىر پەيلاسوپ (ئالم) ئۆتكەن ئىدى، پەيلاسوپنىڭ قۇلىغىغا ئۇ قۇشنىڭ
ئاۋازى كىردى.)

موختەلىپ تاپتى سادايى شىۋەسىن،
قىلدى ئاندىن ۋەزۇ موسقا پەنن.
(پەيلاسوپ ئۇ قۇشنىڭ ئاۋازى خىلمۇ - خىللىغىنى ئاڭلاپ، شۇ قۇشنىڭ ئاۋازىدىن
مۇزىكا ئىلمىنى ئىجات قىلدى.)

بىشەدە ئومرى بولۇر ئىرمىش ئۇزۇن،
ئۈەرىدە شۇلى ئۇنىڭ يىغماق ئوتۇن.
(ئۇ قۇشنىڭ ئومرى ئۇزۇن بولۇپ، ئومۇر بويى جاڭگالدا ئوتۇن توپلىماق بىلەن
ھەشغۇللىنىدىكەن.)

ئول ئوتۇندىن خاھى ھۇل، خاھى قۇرۇق،
چۇنكى بولدى خىرمىنى بى ھەر ئولۇق.
(ھول ۋە قۇرۇق ئوتۇنلاردىن ناھايىتى چوڭ خامان ياسايدىكەن.)

ئۈمىر پاياندا ئول مەسكەن ئۈزە،
نەچچە يىل جەم ئەيلەگەن خىرمان ئۈزە.
(بۇ چاغدا ئومۇر بويى توپلىغان ئوتۇن دوۋىسىنىڭ ئۈستىدە،)

تارتار ئىرمىش نەغمە تەير خۇش ناۋا،
پەس ھەزىن ئاۋاز ئىلە دىلكەش ناۋا.
(بۇ خۇش ئاۋاز قۇش نەغمە قىلىپ، غەمكىن ئاۋاز بىلەن دىلنى ئۈزىگە تارتىدىغان
ناۋا قىلىدىكەن.)

ئول سۈپەتكىم ھەم ۋوھۇشۇ - ھەم تۇيۇر،
 جەم ئولور ئىرمىش ئىشتىكاچ ئول سۇرۇر.
 (بۇ خۇش ناۋا ئاۋازنى ئاڭلىغان ۋەھشى جان - جانسۋارلار ھەم قۇشلار شۇ يەرگە
 توپلىنىدىكەن.)

شۈە نەيدىن ئول گۇرۇھى دەرد ناك،
 زۇتۇپ ئەيلەپ كۆپ بولۇر ئىرمىش ھىلاك.
 (قەقنۇسنىڭ تۇمشۇغىدىن چىققان ئاۋازىدىن ئۇ دەرتلىكلەر، ناھايىتى ئاجىزلىشىپ
 ھالاك بولىدىكەن.)

چۇن ناۋاسىغا يېتىشتى ئىنتىھا،
 سوڭرە تارتىپ بىر ئەجەپ ئوتلۇق ناۋا.
 (ئۇنىڭ ناۋاسى ئاخىرقى چېكىگە يەتكەندە، ئۇ يەنىمۇ ئاجايىپراق ئوتلۇق بىر ناۋا
 تارتىش بىلەن،)

سالۇر ئىرمىش ئول ئۇلۇغ خامانغا ئوت،
 ساكىن ئولغان مەنزىل - مەسكەنغە ئوت.
 (شۇ چوڭ ئوتۇن دوۋىسىگە يەنى قەقنۇسنىڭ تۇرغان ماكانىغا ئوت تۇتىشىدىكەن.)

ئوت ئەلەم تارتار ئىمىش ئەپلاڭغە،
 بەرق چۈشكەندەك خەسر - خاشاڭغە.
 (ئۇ ئوت، قۇرۇق ئوت چوپلەرگە چاقماق چۈشكەندەك ئاسمانغا بايراق تارتىپ
 كۈتىرىلىدىكەن.)

ئول ئوتۇن يانغاندىن ئول قۇش ھەم يانپ،
 پەرلارى ياپراقلاردەك ئورتانپ.
 (قەقنۇسنىڭ ئوزى، قانات قۇيرۇقلىرى شۇ ئوتتا ياپراقلاردەك ئورتىنىپ،)

ھەم ئوزى ھەم ئول ئوتۇنلار كۈل بولۇپ،
 يۈز تۈمەن جۇزۇ ئول كۈيەردىن گۈل بولۇپ.
 (قەقنۇسنىڭ ئوزى ھەم ئوتۇنلار كۈيۈپ كۈل بولۇپ، يۈز تۈمەنلىگەن باشقا نەرسىلەر
 شۇ كۈيۈشىدىن گۈل بولۇپ ئېچىلىدىكەن.)

چۈنكىم ئول كۈللەر ئوكۇلدى تاغچە،
 مەخپى بولىش كۈلدە بىر قەقنۇس بەچچە.
 (چۈنكى ئۇ كۈللەر گۈل بولۇپ كۈلۈپ تۇرىدىكەن، تاغىدەك دوۋىلەنگەن،
 كۈللەر ئىچىدە بىر قەقنۇسنىڭ بالىسى يوشۇرۇنۇپ قالىدىكەن.)

تەبرىنىپ كۈلدىن چىقىپ تەسكىن بىلە،
پەر چىقارپ زىنەتى تەزىمىن بىلە.
(ئۇ ئاستا - ئاستا مىدىرلاپ كۈلدىن چىقىش بىلەن، ناھايىتى چىرايلىق قانات چىقىرىدىكەن.)

چۇن ھاۋا ئەيلەپ كۈرۈپ ئۇل بىشەنى،
جەزم ئىتىپ ئوتۇن يىغار ئەندىشەنى.
(كۈلدىن چىققان قەقنۇس بالىسى ھەۋەسلىنىپ، ئۇ جاڭگالنى كۆرۈپ. ئوتۇن يىغىش
ئوي - پىكرىنى جەزمىلەشتۈرىدىكەن.)

ئۇمىدە ئۇل داغى جەمە ئەيلەپ ئوتۇن،
ئۇل ئىش ئەسناسىدە تارتىپ دىلگەش ئۇن.
(ئۇ ھەم ئومۇر بويى ئوتۇن يىغىپ، ھەم يىغىش جەريانىدا دىلگەش ناۋا چې -
كىدىكەن.)

چۇن ئاڭا ھەم يەتسە پايانغا ياش،
ئۇل داغى ئەيلەپ ئاتا قىلغاننى پاش.
(ئۇنىڭ ئومرى ئاخىرىغا يەتكەندە، ئۇ ھەم ئاتىسى قىلغان ئىشنى قىلىدىكەن.)

شەيخ گۇيا كەلدى ئۇل ئەۋالقى تەير،
كىم ناۋا ئىچرە قىلىپ ئودىمىدە سەير.
(شەيخ فەرىدىدىن ئەتتار گۇياكى ئاۋالقى قەقنۇس بولۇپ دۇنياغا كەلدى،
ناۋاسى پۇتۇن ئومرى بويىچە ئاڭلاندى.)

چەكتى ئانچە لەھن ئىلە دىلگەش ناۋا،
كىم، ساغىنغاي ۋەھشى، تەيىر ئەيلەپ ھاۋا.
(شەيخ دىللارنى ئۆزىگە تارتىدىغان ئاۋاز بىلەن ناۋا چەكتى، ۋەھشى جانىۋارلار،
قۇشلار ئۇنى سېغىنىپ ياد قىلسۇن، دىدى.)

بارچە ئۇل موھلىك ناۋادىن ئۆلدىلار،
خىرمىنى ساھىب كېيى كۈل بولدىلار.
(قۇشلار ئۇل ھالاك ئەتكۈچى ناۋادىن تەسلىنىپ ئۆلدى، ئوتۇن خامىنى ئىگىسى
(قەقنۇس) غا ئوخشاش ئۆز ئوتىدا كويۇپ كۈل بولدى.)

بەلكى ئۇل كۈلدىن ئەخكەردەك چىقىپ،
بەلكى ئەخكەردىن سەمەندەردەك چىقىپ.
(ئۇ كۈلنىڭ ئارىسىدىن چوغدەك، چوغدىن سەمەندەردەك چىقتى.)

گۈلشەنى دەۋران ئارا ھەر نەۋى قۇش،
يوقكى يالغۇز تەير بەس بەلكىم ۋۇھروش.
(دەۋران گۈلشەندىكى ھەرخىل قۇشلارلا ئەمەس، بەلكى جانلىق ياۋايى ھايۋانلارمۇ،)

يۈز ناۋا زاھىر قىلىپ مىنقاردىن،
بارچە ھەقىنىڭ ياشۇرۇن ئەسرارىدىن.
(تۇمشۇقلىرىدىن يۈز خىل ناۋا چىقىرىپ، ھەقىنىڭ يوشۇرۇن سىرلىرىنى ئاشكارا قىلىدۇ.)

ئۆزىگە، خىرمانغا داغى ئوت ئۇرۇپ،
ھەم ئۆزىن ھەم ئۆزگەلەرنى كۈيدۈرۈپ.
(ئۆزىگە، خامانغا ئوت يېقىپ، ھەم ئۆزىنى، ھەم باشقىلارنى كۈيدۈرىدۇ.)

مەن دىمانكىم ئول ئاتادۇر بۇ ئوغۇل،
ئول شەھى ئالى سۈپەت، مەن بەندە - قۇل.
(مەن، ئۇ، ئاتا، بۇ ئوغۇل دىمەيمەن، ئۇ ئالى سۈپەتلىك شاھ، مەن ئۇنىڭ بەندە قۇلى.)

كىم بۇ ئوتقا ئول كويۇپ ئالدى نەفەس،
بارىچە ئالەمگە ئول ئوت سالى بەس.
(كىم بۇ ئوتقا ئۆزى كويۇپ بىر نەپەس ئېلىشى بىلەن، پۈتۈن ئالەمگە ئوت تۇتاشتۇردى.)

سوڭرە ئاندىن كىمىسە تاپماي مەنچە سوز،
بۇيلە مۇھرىق شۇئەلەنى كىتى پوروز.
(ئۇنىڭدىن كېيىن مۇنداق جاھاننى يورۇتۇپ كويدۇرگۇچى، يالقۇنلۇق ئوتتا ھىچكىشى مېنىڭچە كويىمىدى.)

قۇش تىلىدىن شۇئەلەر زاھىر قىلىپ،
ھەم ئۆزەم ھەم ئول كۈل ئولماقنى بىلىپ.
(قۇش تىلىدىن يالقۇنلارنى ئاشكارا قىلىدىم، ھەم ئۆزەمنى كۈل قىلىشنى ھەم باشقىلارنى كۈل قىلىشنى بىلىپ قىلىدىم.)

ھەر نىكىم كوردۇم ئاتامدىن روزگار،
ھەم ئاڭا بولدى ماڭا ئامىرزگار.
(ھەر نەرسەكى زامان ئاتامدىن كوردۇم، ئۇ ھەم ئۇنىڭغا ۋە ھەم ماڭا نىجاتكار - قۇتۇلدۇرغۇچى بولدى.)

ئۇرتادىم ئالەمنى ئېلىنى ئۆزىنى ھەم،
قوش تىلىدىن ئۆزىگە قىلماي سوزنى ھەم.
(قۇش تىلىدىن باشقا سوز قىلماي، ئۆزەمنى ۋە پۈتۈن ئالەمنى كويىدۇردۇم.)

بۇدۇر ئۆمىدىمكى، بۇ سوزنى فانا،
بارىچە كويىگەنگە باقا بەرگەي يانا.
(ئۆمىدىم شۇكى، مېنىڭ بۇ سوزلىرىمنى "فانا" (يوقىلىش) بارلىق كويىگەنلەرگە "باقا"
(مەڭگۈلۈك) قىلغاي.)

مۇناجات

(تەلەپ)

ئەي خالايق تالىبى مەتلۇبى سەن،
ھەم مۇھەببەت ئەھلىنىڭ مەھبۇبى سەن.
(ئەي خۇدا تەلەپكار خالايقنىڭ مەتلۇبى (تەلەپ قىلىدىغىنى) سەن ھەم مۇھەببەت
ئەھلىنىڭ مەھبۇبى (ياخشى كۆرىدىغىنى) سەن.

ئىككى دۇنيادىن لارى تالىبلارنىڭ،
غەير سەندىن موختەلىق راغبىلارنىڭ.
(ئەھلى ئىمان ۋە كۆڭلىدىن ئىبارەت ئىككى دۇنياغا بولۇنۇپ تۇرغان تەلەپكارلىرىنىڭ،
سەندىن بولەككە تۈرلۈك شەكىل بىلەن رىغبەت قىلغۇچىلىرىنىڭ،)

سەندىن ئايرو گەر مەلەككۈر گەر پەرى،
تالىب ئولماقچە كېرەك قىلماس گەرى.
(ئەگەر پەرىشتە بولسۇن ياكى پەرى بولسۇن، سەندىن ئايرىلىشقا تەلەپكار بولمايدۇ،
سەندىن باشقىنى كېرەك قىلىشقا رىغبەت ۋە خاھىش قىلمايدۇ.)

جەننەت، كەۋسەر ۋە گەر تۇبا ۋە ھور،
ئىستاماك سەنسەز تەلەپتىن دۇر قوسۇر.
(سەن سىز تۇرۇپ جەننەت كەۋسەر تۇبا (جەننەتتىكى دەرەخ) ۋە ھور قىزلارنى
تەلەپ قىلىش تەلەپتىكى قۇسۇرلۇق بولىدۇ.)

جان كوڭلۇمنى ئۆزەڭگە تالىپ ئەت،
دەرد ئىلە ئىشقىڭىز شەۋقۇم غالىپ ئەت.
(ئەي تەڭرىم، جېنىمنى، قەلبىمنى، ئۆزەڭنى تەلەپ قىلىۋېتىپ قىلغىن، ساڭا بولغان
ئىشتىياق ۋە ئىشقى مەرھەببىتىمنى كۈچلۈك قىلغىن.)

ھەم تەلەب زەۋقىنى ۋاسىل قىل ماڭا،
ھەم تەلەب تاپماقنى ھاسىل قىل ماڭا.
(ھەم تەلەپ قىلىش زەۋقىنى ماڭا يەتكۈزگىل، ھەم تەلەپ تاپماقنى ماڭا ھاسىل قىلغىن.)

“ماسىۋەللاھ” خاتىرىمىدىن سەلب قىل،
ئاندا زىكرىڭنى ھۇزۇرى قەلب قىل.
(ئۈزەڭدىن باشقىنى كۆڭلۈمدىن يوقاتقىن، سېنى ياد ئېتىشىنى قەلبىمنىڭ ھوزۇرى قىلغىن.)

ھەكايەت بەرسە بىلى تەھسىل (تەھسىل يولى بىلەن ھەكايەت)

كەبە ئەزىمى قىلدى بىر تالىب مۇرىد،
كۆردى بەستام ئىچرە ئانى بايەزىد.
(تەلەپكار بىر مۇرىد كەبەگە بارماق بولۇپ يولغا چىقتى. ئۇنى بايەزىد بەستامى “بەستام” دىگەن جايدا كۆردى.)

شەيخ غە چونكىم موشەررەپ بولدى ئول،
قوپتى داغى كەبە سارى تۇتتى يول.
(ئۇ بايەزىدىنى كۆرۈشكە موشەررەپ بولۇپ، يەنە كەبە تەرەپكە قاراپ ماڭدى.)

چون مۇيەسسەر بولدى ھەج ئول خام غە،
قايتىبان يەتتى يەنە بەستام غە.
(ئۇ پېشىمغا مۇرىدقا ھەج تاۋاپ قىلىش مۇيەسسەر بولدى، قايتىپ بەستامغا يەنە كەلدى.)

سالىكى فازىل قىلىپ ئەرزى نىياز،
بولدى مۇرشىد خىزمىتىگە سەرپەراز.
(بۇ پەزىلەت ئىگىسى مۇرىد ئۆز ھاجەتلىرىنى بىلدۈرۈپ، بايەزىدىنىڭ خىزمىتىگە موشەررەپ بولدى.)

شەيخ ئۇنى كۆرگەچ دىدى ئەي رەھ نەۋەرد،
ۋەسىل ئىستاپ ۋادى يۇ-دەرگەھ نەۋەرد.
(شەيخ بايەزىد ئۇنىڭغا: ئەي يوللارنى كەزگۈچى، مەھبۇب ۋەسالىنى ئىزلەپ چول-
لەرنى، كەزگۈچى:)

بىر نىشان دەي سىزگە بەيتۇللاھدىن،
بۇ سوز ئولغاچ مورىشى ئاگاھدىن.
(سىزگە بەيتۇللاھدىن بىر نىشان دەپ بېرەي: بۇ سوز دانا مۇرىشردىن، تەرىپىدىن سوزلەندى:)

دىدى كورگەن ئوي بەسى ئالى ئىدى،
ئوي ئىگەسىدىن دىلى خالى ئىدى.
(بايەزىد مۇنداق دىدى: كورگەن ئوي ناھايىتى ئالى بولۇپ، لېكىن ئوينىڭ ئىگەسىدىن ئوينى ئىزلەپ بارغۇچىنىڭ دىلى خالى ئىدى.)

دىدى ئول ھاجىغا شەيخ باخەبەر،
كەئى تەلەپىدىن تاپمىغان ئەسلا خەبەر.
(خەۋەردار شەيخ بايەزىد ھاجىغا دىدىكى، ئەي تەلەپىدىن ئەسلا خەۋەرى يوق كەشى،)

ئۆيدە ساھىپ، يولدا ئىردى ھەمرەھىڭ،
ھەر قەدەم ئورغان يولۇڭدىن ئاگەھىڭ.
(ئۆيدە ساڭا ئىگە بولغان زات يولدا ھەمرايىڭ ئىدى، ھەر قەدەم باسقان يولۇڭدىن ئاگاھ ئىدىڭ.)

سەندە يوق ئىردى بۇ دولەتتىن شوئور،
تالىپ ئىردىڭ لىك سەئىگەدە قۇسۇر.
(سەندە بۇخىل دولەتنى ھىس قىلىش يوق ئىدى، سەن تەلەپكار بولساڭمۇ ئىجەت-ھادىڭ كەم، تىرىشلىرىڭدا يېتەرسىزلىك بار ئىدى، دىدى.)

بۇ تەلەندە كامىل ئىت يارەپ مېنى،
قىلمىغىل مەتلۇبىدىن غاپىل مېنى.
(ئەي خۇدا مېنى تولۇق بىر تەلەپكار قىلغىن، ئارزۇ تەلەپتىن مېنى غاپىل قىلغىن.)

ئىستارىمدا كىم قىلۇر ھەمراھلىق،
بەرگىل ئول ھەمراھدىن ئاگاھلىق.
(تەلەپ ئىستەكلىرىمدە ماڭا كىم ھەمراھلىق قىلسا، ماڭا شۇ ھەمراھدىن ئاگاھلىق بەرگىن، تەلەپ-ئىستەك يولىدىكى ھەمراھىمدىن غافىل قىلمىغىن، ئۇنى مەن بىلىۋالاي.)

مۇناجات

ئەي كوڭۇلنى ئىشقىدىن روشەن قىلىپ،
ھىجر خارىستانىنى گۈلشەن قىلىپ.
(ئەي ئىشقىدىن كوڭۇلنى روشەن قىلغۇچى جۇدالىق چولپىنى گۈلشەن قىلغۇچى،)

ئىشقىڭ ئوتىدىن ياروق ئېردى قۇياش،
كىم، تولۇپ بولدى ئۇلاردىن نۇر پاش.
(ئىشقىڭ ئوتىدىن قۇياش نۇرلانغان ئىدى، كى ئۇ قۇياش ئالەمنى نۇرغا تولدۇرۇپ
نۇر ئاشكارا بولدى.)

بەرق ئىشقىڭ سالىبان جانلارغا ئوت،
شۇئەسى ئابارۇ-ۋەيرانلارغا ئوت.
(ئىشقىڭنىڭ چاقىمى-يى جانلارغا ئوت سېلىپ، ئۇنىڭ شوئەسى ئاۋات جايلارغا
ۋە ۋەيرانلارغا ئوت سالدى.)

ئەختەرىدۇر ئىشقىڭ ئەمما تابىناك،
گەۋھەرىدۇر تىز ئىشقىڭ ئوسرو پاك.
(سېنىڭ ئىشقىڭ بىر يۇلتۇزدۇركى، ئۇ ناھايىتى ھارارەتلىك، ئىشقىڭ بىر گەۋھەر-
دۇركى تولىمۇ پاك.)

جانىمە يەتكۈر ئول ئەختەر بىرلە سۇز،
كوڭلۇمە سالغىل بۇ گەۋھەردىن سورۇر.
(مېنىڭ جېنىمغا شۇ يۇلتۇز بىلەن (ئىشقىڭ بىلەن) نۇر يەتكۈزگىن، كوڭلۇمگە شۇ
گەۋھەر بىلەن خوشاللىق سالغىن.)

بادەئى ئىشقىڭدىن ئەت كوڭلۇمنى مەست،
لىك ئول ياڭلىغ كى بولغاي مەي پەرەست.
(ئىشقىڭنىڭ مەيىدىن مەي پەرەسلەر مەس بولغاندەك كوڭلۇمنى مەس قىلغىن.)

ئەيلەمە بۇ مەي بىرلە لايەتقىل مېنى،
ئەقىل چۈن رەپە ئولدى قىل ۋاسىل مېنى.
(بۇ مەي بىلەن مېنى ھۇشسىز نادان قىلما، ئەقىل ھۇشۇم كوتىرىلگەن ھامان ئۈزەڭگە
يەتكۈزگىن.)

قەيس ئەمىرنى چو ئىشقى ئەتتى زەبون،
زايل ئەتتى ئىشقى ئارا ئەقلىن جۇنون.
(قەيس ئەمىرنى (مەجىنۇننى) ئىشقى بېچارە قىلىپ، ئىشقى يولىدا ئۇنىڭ ئەقلىنى
يوقاتتى.)

بۈيلە لەيلا ئىشقىدە مەغلۇپ ئىدى،
تالىپ ئول، گوياكى بۇ مەتلۇپ ئىدى.

(ئۇ لەيلنىڭ ئىشىدا مەغلۇپ ئىدى، ئۇ (مەجنۇن) تەلەپ قىلغۇچى بولسا، لەيلى مەتلۇپ (تەلەپ قىلىنغۇچى) ئىدى.)

ئەرگە خۇلق پىئىل ئرور زىبو- جامال،
يېڭى زەركەش ھەللەسدۇر ئەسكى شال.
(ئەركەك كىشىنىڭ ئەخلاقى ۋە ئەپئالى ئۇنىڭ زىننىتىدۇر، ئۇ ئەسكى مائا كەيسىمۇ يىپ- يېڭى زەرلىك كىيىم كەيگەندەكتۇر.)

ناز- ئىستىغنا ئرور مەھبۇپ ئىشى،
رەنج چەكمەي ئىلگەرۇ يەتەس كىشى.
(مەھبۇپنىڭ ئىشى- ناز بىلەن ئىستىغنا بولۇپ، جاپا چەكمىگەن كىشى مەھبۇپىغا يېتىشەلمەيدۇ.)

ئۆيلە موستەغرىق ئىدى ئول ئىشق ئارا،
لەيلى مۇتلەق ئىدى ئول ئىشق ئارا.
(مەجنۇن ئىشىققا شۇنداق غەرق بولغان ئىدىكى، ئۇنىڭ مەھبۇپى مۇتلەق بىرلا لەيلى ئىدى.)

كىم بىراۋ بىركۇن دىدى ئاتىڭ نىدور؟
دىدى "لەيلا" دىدى ئىسپاتىڭ نەدور؟
(بىر كۈنى بىر كىشى ئىپتىڭ نىمە دەپ سورىدى، "لەيلى" دەپ جاۋاپ بەرگەندە ئىسپاتىڭ بارمۇ؟ دىدى.)

دىدى ئۆلكىم لەيلا ئۆلدى زات ئاڭا،
ھاجەت ئېرمەس ئەيلەمەك ئىسپات ئاڭا.
(ئۇ: ئۇنىڭ ئەسلى لەيلى بولسا، ئىسپاتىنىڭ نىمە ھاجىتى بار؟ دىدى.)

گەر ساڭا شەككۇر ماڭا بۇدۇر يېقىن،
بۇيلە ئاشق لىقىغا يۈزەڭ ئاپىرىن.
(ئەگەر سەن شەك قىلساڭمۇ مەن ئىشىنىمەن، بۇنداق ئاشىقلىققا يۈزەڭ ئاپىرىن.)

ئىشق ئوتى سۇزىغە مەھروق ئەت مېنى،
ۋەھدەك ئىچرە بۇيلە مەشوق ئەت مېنى.
(ئىشق ئوتىنىڭ ئۈچىغىدا مېنى كويىدۇرگىن، "ۋەھدەت" (بىرلىك) ئىچىدە مېنىمۇ شۇنداق مەشوق قىلغىل.)

ئانداق ئىستىغراق ئىشقى ئەت قىسىتتىم،
كىم ئوزولگەي ئوزلىكىمدىن نىسبىتىم.
(ئىشقىغە غەرق بولۇشنى شۇنداق قىسمەت قىلغىنىكى، ئوزلىگەندىن مۇناسىۋىتىم ئوزۇل-
سۇن.)

ئىشقى ئارا پانىنى نابۇد ئەيلەگىل،
سوڭرە ئىشقىڭ بىرلە مەۋجۇد ئەيلەگىل.
(پانىنى (ناۋايىنى) ئىشقى ئارىسىدا يوق قىلغىل، يوق قىلغاندىن كېيىن ئىشقىڭ بىلەن
مەۋجۇد (بار) قىلغىن.)

تەمسىل

ئەي قىلىپ ئىنساننى كانى مەئرىپەت،
كوڭلىنى ئەيلەپ جاھانى مەئرىپەت.
(ئەي! ئىنساننى مەئرىپەتنىڭ كانى قىلىپ، ئىنساننىڭ كوڭلىنى مەئرىپەتنىڭ ئالەمى
قىلغان تەڭرى،)

مەئرىپەت ھەركىمگە كىم قىسىم ئەيلەبان،
دەھر ئارا ئارىپ ئاڭا ئىسىم ئەيلەبان.
(مەئرىپەتنى ھەركىمگە قىسمەت قىلغان، ئالەمدە ئۇنىڭغا "ئارىق" تەڭرىنى تونۇغۇچى
دەپ ئات قويغان.)

كىمنى ئەيلەپ مەئرىپەتكە مۇتەسەپ،
ئەيلەبان ئۇل خەيل ھالىن موختەلىپ.
(كىمنى مەئرىپەتكە لايىق قىلسا، ئۇ مەئرىپەت ئەھلىنىڭ ئەھۋالىنى ھەر شەكىل،
ھەرخىل ھالدا قىلدى.)

ھەركىشى سىرىن كەمالچە قىلىپ،
قۇربىن ئانىڭ ھەسب ھالىچە قىلىپ.
(ھەر كېشىنىڭ سىرىنى ۋە ئۇنىڭ يېقىنلىقىنى ئۆز ھالىچە قىلدى.)

بۇ بايابان يولىن ئەيلەپ بى ئەدەد،
ئۇيلەكىم يوق رەھ رەۋىجە ھەر ۋەئەت.
(بۇ مەئرىپەت باياۋاننىڭ يولىنى چەكسىز قىلدى. يولۇچىغا چەكسىزنى كۆرسەتمە-
دىڭ. بۇ يولدا ماڭغۇچىلارنى سانسىز، چەكسىز قىلدى.)

مەرىپەتدە يارەپ ئول يولكىم ئاڭا،
سالكىكىم كىرسە يەتكۈر ئاي ساڭا.

(ئەي خۇدا، مەرىپەتدە ساڭا يەتكۈزىدىغان يولغا كىمكى ئۇنىڭ يولى مەرىپەت
كىرگۈچىلەرنىڭ يولىنى،)

پانى يۇ ئاۋارەنى بۇ يولغا سال.
قەتئ قىلغاچ يول، نەسىپ ئەتكىل ۋە سال.
(پانى (ناۋايى) ئاۋارەنى بۇ يولغا سال، شۇ يولنى باسقاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا ۋىسالىنى
نەسىپ قىلغىن.)

سالكى قىلدى گۈزەر بىر شاعىغە،
شەھ باتىپ ئول سالكى ئاگاھىغە.
(بىر دەرۋىش بىر شاھنىڭ ئالدىدىن ئوتتى، شاھ ئۇ دەرۋىشكە نەزەر سېلىپ،)

ئىلتىماس ئەتتىكى، ئولتۇر بىر نەپەس،
تا قىلاي ھازىر، نىكىم قىلدىڭ ھەۋەس.
(بىر دەم قېشىمدا ئولتۇرغىن، نىمە خالىساڭ ھازىر قىلاي دەپ دەرۋىشكە ئىلتىماس
قىلدى.)

ددى سالىك تەڭرىنى تا تانىدىم،
مۇتلەق ئانىڭ غەيرىدىن مەيۋىس ئىدىم.
(دەرۋىش: تەڭرىنى تونۇغىنىمىدىن بۇيان ئۇنىڭ غەيرىدىن ئۇمىدىم ئۇزۇلگەن، ددى.)

نى كېرەك بولغاي بۇ پانى دەھىر ئارا،
كىم گەرى قىلغاي تىلارگە غەير ئارا.
(بۇ پانى دۇنيادا نىمە كېرەك بولاتتى؟ كىمۇ غەيرىلار ئارىسىدا كېرەكسىز نەرسىنى
تىلەشكە مەيلى قىلسۇن؟)

گەر كېرەك بولسا داغى ھەق بىرۈر،
بەس ساڭا بۇ ئىشتا كىم مۇھتاج ئىرۈر.
(نىمە كېرەك بولسا ھەق ئۆزى بېرىدۇ، شۇنداق ئىكەن، ساڭا بۇ ھەقتە ئېھتىياجىم
يوق.)

يارەپ ئول سالىككە بولغاندەك سوپەت،
ئۆيلە "پانى" غا نەسىپ ئول مەرىپەت.
(ئەي تەڭرى! شۇ دەرۋىشكە بەرگەن سوپەت - مەرىپەتنى پانى (ناۋايى) غىمۇ نەسىپ
قىلغىن.)

جەھل جەۋر زولمىدىن غەۋىسغا يەت،
 ھەم ئۆزىگە ھەم ئۆزۈڭگە ئاراپ ئەت.
 ("پانى" غە نادانلىقتىن يەتكەن جەۋر - زۇلۇمىدىن پەريادىغە يەتكىل، ئۇنى ھەم
 ئۆزىنى ھەم سېنى تونۇيدىغان قىلغىن.)

مۇناجات بەدەرگاھى قازىيەل ھاجات (ھاجەتلەرنى راۋا قىلغۇچى ئاللانىڭ ھوزۇرىغا ئىلتىجا)

ئەي جانابىڭ يۈز پەلەكتىن ھەم ۋەسىئە،
 ئاستانىڭ مىڭ زۇھەلدىن ھەم رەپئە.
 (ئەي دەرگاھىڭ يۈز پەلەكتىن كەڭ، بوسۇغاڭ مىڭ سەييارە يولتۇزىدىن ھەم
 بۈيۈك خۇدا،)

چەرخ ئەنجۇمىدىن قاشىڭدا نى ۋۇجۇد،
 گەر ئۇلار بودى تامام ئولسا نەبۇد.
 (پەلەكتىكى يولتۇزلاردىن سېنىڭ ھوزۇرىڭدا ھەچقانداق مەۋجۇتلۇق يوق ئىدى،
 ئەگەر ئۇ يولتۇزلار بولغان بولسا، پۈتۈن مەۋجۇد-پەيەتتىن ھە-چەنەرسە يوق
 ئىدى.)

ئالەم ئولسا نەفىى يا ئىسبات ئاڭا،
 بىر سەرى مو يوق تايماۋۇت ئاڭا.
 (ئالەم يوق بولۇپ كەتسۇن ياكى بار بولسۇن، ئۇنىڭغا قىلچىمۇ پەرقى يوق.)

بونە يەڭلىغ ھازرەتى ۋالا بولۇر،
 ئاللا - ئاللا بۇنى ئىستىغنا بولۇر.
 (ئاللا - ئاللا، بۇ نىمە دىگەن ئۇلۇغلۇق، نىمە دىگەن بى ھاجەتلىك.)

ھەزەرەتىڭدە مورلەڭ ۋە شىرغاب،
 بولسا ياخود بولمىسا بىردۇر ھىساپ.
 (ئالدىڭدا توكۇر چۇمۇلە ۋە جاڭگال شىرىنىڭ بارلىقى - يوقلۇقى ئوخشاشلا.)

شىر ئىرمەس مەن، ئىرورمەن مۇرلەڭ،
 بەلكى مەندىن ھەم ئاڭا يۈز ئار - نەڭ.
 (مەن، شىر ئەمەس، بىر توكۇر چۇمۇلە، بەلكى توكۇر چۇمۇلىمۇ مەندىن يۈز
 قېتىم ئارلىنىدۇ.)

غەيرىدىن بورازنى مۇستەغنى ئەت،
ئەلگە مۇھتاج ئىتمە پەريادىمغا يەت.
(مېنى غەيرىدىن بى ھاجەت قىل، كىشىگە مۇھتاج قىلماي پەريادىمغا يەتكىن.)

ھەكايەت بەر سەبىل تەمسىل (سەبەل يولنى بىلەن ھەكايەت)

قىلدى چۇن نەمروود سارى مەنچەنىق،
چونى خەلىلنى ئوتقا ئەيلەرگە غەرىق.
(نەمروود تەرىپىگە مەنچاناق بېرىپ، ئىبراھىم خەلىلۇلانى ئوتقا تاشلىماق بولدى.)

تاغ - تاغ ئوتۇنغا ئوتلار ئوردىلار،
شۇئەسىن ئەپلاڭغە يەتكۈردىلار.
(تاغ - تاغ بولۇپ ياتقان ئوتۇن دوۋىسىگە ئوت ياقىتى، ئوت يالقۇنى پەلەككە
يېتەتتى.)

ئاتاچ ئوت سارى خەلىلۇلانى،
ئىشىق كويىدا زەلىلۇلانى.
(ئىشىق يولىدا تەڭرى ئۈچۈن خارلانغان ئىبراھىم خەلىلۇلانى ئوتقا تاشلىغاندا،)

ھۆكۈم بولدىكىم يېتەشتى جېرەئىل،
ئوتغە يەتكەن چاغدا دىدى: ئەي خەلىل!
(ھۆكۈم بولۇپ جېرەئىل يېتىپ كېلىپ: ئەي خەلىل! دىدى.)

ئېيتىغىل كىم ئەھتىياجىڭ نىمگەدۇر،
لۇتىپ - ئەھساندىن مىزاجىڭ نىمگەدۇر.
(خۇدانىڭ لۇتىپ - ئەھساندىن نىمە خالىساڭ تىلىگىل.)

نىكى سەن دەرسەن موھەببەت ئەيلەلى،
ئۆلچە كامىڭ ئاشكارا ئەيلەلى.
(نىمە دىسەڭ شۇنى تەييار قىلايلى، شۇنىڭ بىلەن مەقسىدىڭنى ئاشكارىلايلى.)

دىدى ئۆلكىم، ئوت ماڭا روزى قىلۇر،
ئەھتىياجىم نى ئىكەننى ئۆل بىلۇر.
(ئىبراھىم خەلىلۇللا شۇنداق دىدى: ماڭا ئاللا ئوتنى نەسىپ قىلدى، مېنىڭ ئېھتىيا -
جىمىنىڭ نىمە ئىكەنلىگىنىمۇ ئۆزى بىلىدۇ.)

يوق ساڭا خود ئىھتىياجىم بۇ نەپەس،
 تاكى زاھىر ئەيلەگەيمەن مۇلتەمەس.
 (ھازىر بۇ نەپەستە سەندىن سورايدىغان ئىلتىماس قىلىدىغان ھىچنەرسە يوق.)

بارچە ھالىمىدە ئۈزەڭ مۇھتاجى بىل،
 ئىدىن ئىستىغنا نەسىپم ئەيلەگىل.
 (ھەرقانداق ھالەتتە مەن ساڭا موھتاج، ئەلدىن بى ھاجەت بولۇشنى ماڭا نەسىپ قىلغىن! دىدى.)

مۇناجات (تەلەپ)

ئەي جانابىڭدە خىرەد ھەيران بولۇپ،
 ۋادى ئى ھەيرەتتە سەرگەردان بولۇپ.
 (ئەي خۇدا سېنىڭ ئالدىڭدا ئەقىللار ھەيران ۋە ھەيرانلىقنىڭ ۋادىسىدا سەرگەر -
 داندۇر.)

ھەرنە سەندىن ئۈزگەدۇر ھەيران ساڭا،
 ھەيرەت ئاباد ئىچىرە سەرگەردان ساڭا.
 (ھەر نەرسە سەندىن باشقادۇر، ساڭا ھەيران، ھەيرانلىق ئاۋاتلىق ئىچىدىمۇ ساڭا
 ھەممە باش ئېگىدۇ.)

ئەقىل كۈل ھەيرەتدە زاتىڭ جابىدا،
 زات يوق ھەربىر سۇپاتىڭ بابىدا.
 (سېنىڭ ئەسلى زاتىڭ ھەققىدە ۋە بەلكى ھەر بىر سۇپەتلىرىڭ ھەققىدە ھەممىنىڭ
 ئەقلى ھەيراندۇر.)

كار گامىڭ ئىچىرە ھەر بىر رىشتە ناب،
 ئەقلىنىڭ بويىنىغا ھەيرەتتىن تاناب.
 (مەۋجۇدات ئىچىدىكى يالتمىراپ تۇرغان ھەربىر تال رىشتە ئەقلىنىڭ بويىنىغا ھەيران -
 لىقتىن ئاغامچىدۇر.)

ئەھىل ئىلىم ئەقلى ۋەسپىڭدە زەبۇن،
 ھەر بىرىنىڭ ھەيرىتى ھەردەم پوزۇن.
 (ئىلىم - پەن ئەھلىنىڭ ئەقىل - پاراسىتى سۇپەتلىرىنىڭ ھەققىدە ئاجىز، بەلكى ئۇلارنىڭ
 ھەيرانلىقى ھەردەم ئاشماقتا.)

ئۇشبۇ ھەيرەت سەلىكىدە توتغىل قوگۇم،
بو تەھەببۇر ئىچرە كورگۈزگىل يولۇم.
(مۇشۇ ھەيرەت يولىدا قولۇمنى تۇتقىل، ھەيرەت ئىچىدە يولۇمنى كورسەتكىل.)

ھەيرەت ئىچرە قويما سەرگەردان مېنى،
تارت ئۆز ۋەسلىك سارى ئاسان مېنى.
(ھەيرانلىق ئىچىدە سەرگەردان قىلىپ قويما، ئۆز ۋەسلىك تەرىپىگە ئاسان تارتقىل مېنى.)

ھەكايەت بەرسەبىل تەمسىل (مىسال يولى بىلەن بىر ھەكايە)

بار ئىدى بىرىبى دىلى زارۇ.. ھەقىر،
بولدى بىرىبى دىھىر ئىشقىدىن ئەسىر.
(بىچارە ھەقىر بىر كۆڭلى سۇنۇق زار بار ئىدى، ئۇ بىر رەھىم-سىزنىڭ ئىشقى بىلەن ئەسىر بولۇپ قالدى.)

نەچچە ئورتانە بۇ غەمدىن ئول غەرىپ،
دەۋلەتتى دىدار ئەمەس ئىردى نەسىپ.
(ئۇ غەرىپ قانچە ئورتەنگەن بىلەن مەشوقنىڭ دىدارىنى كۆرۈش نەسىپ بولمايتتى.)

ئۆتكۈرۈر ئىردى غەم ھىجران بىلە،
ۋەسلىل يادىدە بەسى ئارمان بىلە.
(ئۇ ھاياتىنى غەم ۋە پىراق بىلەن، ۋەسلىنى ئويلاپ تولىمۇ ئارمان بىلەن ئۆتكۈزەتتى.)

ھەددىدىن ئۆتتى چۈنكى رەنج زارلىق،
تارى ئولدى جىسمىغە بىمارلىق.
(ئازاپ ۋە رەنجىش ھەددىدىن ئېشىپ، ئۇنىڭ تېنىگە كېسەللىك كەلتۈردى.)

كۆڭلى چۈن مەشوقىدىن نەۋمىد ئىدى،
جانىدا ئەندۇھ ئوتى جاۋىد ئىدى.
(ئۇنىڭ كۆڭلى مەشوقنىڭ ۋەسلىگە يېتىشتىن ئۆتمەستىن ئىدى، جېنىمدا غەم - قايغۇ ئوتى مەڭگۈ ئورۇنلاشقان ئىدى.)

دەھىر ئارا يارەپ ماڭا بۇدۇر مۇراد،
كىم ئۇسۇل نەۋرەستە سەرۋى ھۇرزاد.

(ئۇ: ئەي خۇدا بۇ دۇنيادىكى مۇرادىم - مەقسەدىم شۇكى، ئۇ ياش، ئازات سەرۇ،
ھور بالىسى.)

يەتسە ئول باشىمغا، سالپ يۈزگە يۈز،
ئېيتسام كوڭلۇم غەمىدىن ئىككى سوز.
(ئۇ قېشىمغا كەلسە يۈزمۇ - يۈز قاراپ تۇرۇپ، كوڭلۇمدىكى غەم - قايغۇمدىن ئىككى
ئېغىز سوز قىلسام.)

خەلق ھالىغە تەرەھھوم ئەيلەبان،
دېلەرىغە كوب تەزەللۇم ئەيلەبان.
(كىشىلەر ئۇنىڭ ھالىغە قاراپ رەھىم قىلىشتى، ئۇنىڭ دېلەرىنى زورلىدى.)

ئاشىغى بىدىل سارى كەلتۈردىلار،
ئومرى ئانىڭ باشىغا يىتىكۈردىلار.
(دېلەرىنى بىچارە ئاشىقنىڭ قېشىغا كەلتۈردى، گويىكى ئاشىق بىچارىنىڭ بېشىغا
ھايات يەتكۈزدى.)

نازىنمىن كەلدى چو ئەيلەپ تەرك ناز،
ئەيلەبان ئول خەستەغە زاھىر نىياز.
(نازىنمىن نازنى قويۇپ، ئول بىچارە كېسەلگە مەيىل ۋە رىغبەت كۆرسەتتى.)

ددى ئەيتەككىم ئولچە بار كوڭلۇڭدە سوز،
ئول تىكىپ يۈزىگە ھەيرەت بىرلە كوز.
(كوڭلۇڭدە قانداق سوزۇڭ بولسا تارتىنماي ئېيتقىن ددى. ئۇ ئاشىق بىچارە دېلەرى
يۈزىگە ھەيرانلىقتا كوز تىكىپ قارىدى.)

ھەم تىلىن ھەيرانلىغى لال ئەيلەدى،
ھەم تىنمىن ئول زوئىپ بى ھال ئەيلەدى.
(بىچارە ئاشىقنىڭ ھەيرانلىغى ئۇنى گاچا قىلىپ قويدى، گەپ قىلالىمىدى ھەم
ئۇنىڭ تېنىنى ئاجىزلىق ھالسىزلاندۇرۇۋەتتى.)

ھەيرەت ئاندىن زايىل ئەتتى ئەقىل ھۇش،
دەرد - ھالنى دەر كىشى بولدى خادۇش.
(ھەيرانلىق ئۇنىڭ ئەقلى - ھۇشىنى كەتكۈزدى، دەرت - ئەھۋال ئېيتىماق بولغان ئۇ
دەرتەن شۇك بولۇپ كەتتى.)

ھوشىغا چۈن كەلدى، كەتمىش ئىردى يار،
تۇشتى سىھەتسىز تېنىگە ئىزتىرار.

(نازىنىن ئۇ يەردىن كېتىپ قالغان ئىدى، ئاشىق ھۇشىغا كەلدى. ئاجىز تېنىگە تىتى - رەك ئولاشتى).

ھەيرەتىدىن ئول زەئىپى - ناتۋۇان،
 بىرسوز - ئايىتالمايىن تاپشۇردى جان.
 (ھەيران بولغانلىقىدىن ئۇ زەئىپ بىچارە بىر ئېغىزمۇ سۆز ئېيتالماستىن جان تەس -
 لىم قىلدى (دۇنيادىن كەتتى)).

مۇناجات (تەلەپ)

كىمكى ئۇزلۇكتىن چىقاردىڭ ئانى ھەسەت،
 ئەيلەدىڭ ئالىڭدا تەۋھىدىن دۇرۇست.
 (كىمىدىكى ئۇزلۇقىدىن چىقىرىپ تەڭرىنى تونۇتساڭ، ھوزۇرىڭدا ئۇنىڭ تەۋھىدىنى (ئىما -
 نىنى) توغرا قىلدىڭ).

كىمگە كىم تەۋھىدغە بەردىڭ كوشاد،
 مەدھىدە كۆپىر ئىلە قىلدىڭ ئىتتىھاد.
 (كىمگە تەۋھىدغە ئاسانلىق بەرگەن بولساڭ، ھەمد ۋە سانادا كۆپىر بىلەن بىرلەش -
 تۇردۇڭ).

ئاڭا كىم ۋەھدەت سارى يول ئەيلەدىڭ،
 سەن قىلىپ نەفىي نەبور ئول ئەيلەدىڭ.
 (ۋەھدەت تەرەپكە يول بەرگەن كىشىگە، بارلىغىم - يوقلىغىم ئوخشاش دىگەنگە كەلتۈر -
 دۇڭ. مەن ئەزلەلدۇم يوق ئىدىم، ئاخىرى يوق بولمەن - ۋۇجۇدۇم يوق. شۇڭا بارلىغىم
 يىزىقلىغىم ئوخشاش دەيدىغان ئىمانغا كەلتۈردۇڭ).

مەن ۋە ئۇزلۇك شىركەتەن مەندىن ئىتتۇر،
 مەھىز تەۋھىدىڭ سارى يارەپ يىتتور.
 (مەن ۋە ئۇزلۇكنىڭ ئورتاقچىلىغىنى ئېلىۋەتكەن، خالىس - ساپ تەۋھىدىڭ تەرەپكە
 يەتكۈزگەن).

مەندە يارەپ قۇيما مەنلىكىدىن نىشان،
 ئۇزلۇكىڭدىن مەھۇى قىل دامەن كاشان.
 (ئەي خۇدا مەندە "مەنلىكتىن" نىشان قۇيما، مېنىڭ ئېتىگىمنى تارتىدىغان توسالغۇ -
 لارنى مەندىن يوقاتتىن).

ھەيكايەت

بىر كىچە مەھمۇد شاھى پاكباز،
 قوپتى كىم بىلىگاي نەئەيلابدۇر ئاياز.
 (پادىشا مەھمۇد غەزىنىمۇ بىر كىچە ئۆرنىدىن تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ياخشى كۆرىدىغان
 خىزمەتچىسى ئايازنىڭ نىمە ئىش قىلىۋاتقانلىغىنى بىلىمەك بولدى.)

گەرچە ئۇ ئۇيغاق ئىدى يۈمىدى كۆزىن،
 ھىلە بىرلە ئۇيقۇغا سالدى ئۆزىن.
 (ئاياز ئۇيغاق بولسىمۇ، كۆزىنى يۈمۈۋېلىپ ئۇخلايدىكەن بولۇپ يېتىۋالدى.)

تەخت ئايىغى سارى سالپ تەكىيەگاھ،
 ياتىپ ئىردى باشى ئۆزى كەلدى شاھ.
 (ئۇ تەختىنىڭ تۈۋەن تەرىپىگە تەكىيە قىلىپ ياتقان ئىدى. پادىشا، ئايازنىڭ
 بېشىغا كەلدى.)

ھەردەم ئەتتى ھۈسنىگە نەززارەنى،
 شەۋق ئوتىغا ئەيلەپ دەپ چارەنى.
 (ئايازنىڭ ھۈسنىگە قايتىلاپ - قايتىلاپ نەزەر سېلىپ، شەۋق ئوتىنى پەسەيتىمەك
 بولدى.)

شەۋقنى نەززارە ئەپزۈن ئەيلەپ،
 ئىشقى ئەھۋالدىن دىگەرگۈن ئەيلەپ.
 (ئۇنىڭغا نەزەر سېلىش بىلەن، شەۋقى زىيادە بولۇپ كەتتى.)

چەكتى مەھرەشنىڭ ئايىغىغا ئۆزىن،
 شەۋقىدىن قويدى تاپانغا كۆزىن.
 (ئاي يۈزلۈك ئايازنىڭ ئايىغىغا پادىشا ئۆزىنى ئېتىپ، شەۋقىدىن ئۇنىڭ تاپىنىغا
 كۆزىنى سۈرتتى.)

كۈز، كەپنى پايىغا سۇرتار ئىردى شاھ،
 ئول ئايىغىن تارتىپ ئالماي ئۆزى خاھ.
 (پادىشا ئۇنىڭ ئايىغىنىڭ ئالدىغا كۆزىنى سۈرتكەندە، ئاياز ئايىغىنى تارتىپمۇ
 ئالمىدى.)

بىلدى شەھ كىم، نازىنى ئۇيغاق ئىرور،
 دىدى: ئەي كىم، جاندىنىڭ داغ ئىدور؟

(پادىشا نازىنىڭ ئويغاق ئىكەنلىكىنى بىلىپ دىدىكى: — ئەي ئايىز، جاندا نىمە ئۈچۈن كويۇك بولدۇ؟)

مەندىن ئاڭلاپ مۇنچە ئىزھارى نىياز،
نىچىن ئىردى مۇنچە بى ئەندازە ناز.
(مەن شۇنچە توۋەنچىلىك قىلسام، نىمچۈن مۇنچە ئارتۇق ناز قىلسەن؟)

كىم ئايلاق تارتىپ قويۇپ ئولتۇرمىدىك،
زاھىر ئەيلەپ مەربان سوز سورىدىك.
(ئايىغىڭنى يىغىپ قويۇپ ئولتۇرمايسەن، مەربۇدانلىق كورسىتىپ سوز قىلمايسەن.)

دىدى: ئەي گۈلچەھرە كىم ساھىپ نەزەر،
بارمۇ ئىردى مەندە مەنلىكىدىن ئەسەر.
(ئايىز شۇنداق دىدى: ئەي ماڭا نەزەر سالغان گۈل يۈزلۈك، سەن نەزەر سالغاندا، مەندە مەنلىكتىن ئەسەر بارمىدى؟)

بىر كىشى ئۆزى ئەيتىگىم بولسا ئول،
مەندە ئول دەم يوق ئىدى مەنلىككە يول.
(بىر كىشى ئۆزى ئەيتىقايكى، ئۇ ئۆزى ئۆزلىگىدە بولسا، شۇ چاغدا مەندە مەن دىيىشكە يول يوق ئىدى.)

يوق ئىدى ئول دەم ئايىزۇ شاھ ئىدى،
ھەم ئۆزى بىدىل ھەمۇل دىل خاھ ئىدى.
(شۇ چاغدا "ئايىز" ۋە "شاھ" دىگەن يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۆزى بىھۇش ھەم پادىشانىڭ دىلى ئۇنى خالايتتى.)

كىمكى ۋەھدەت قىلسە مۇنداغ تەرك تاز،
پەرق بولماس ئاندا سولتانۇ-ئايىز.
(كىمكى ۋەھدەت مانا شۇنداق ھالغا كەلتۈرسە، ئۇنىڭ ئالدىدا پادىشا ۋە ئايىزنىڭ پەرقى قالمايدۇ.)

ئالەمى تەۋھىددىن تاپقان خەبەر،
"مەن لىك" ۋە "سەن لىك" دىن تاپماس ئەسەر.
(تەۋھىد ئالىمىدىن خەۋەردار بولغان كىشى "مەنلىك" ۋە "سەنلىك" تىن ئۆزىدە ئەسەر تاپمايدۇ.)

مۇناجات

(تەلەپ)

ئەي پانا ئەھلى سېنىڭ ۋاسىل لارىڭ،
 ۋەسىل نوز ھەنگاھىدا داخىل لارىڭ.
 (ئەي خۇدا پانا ئەھلى (يوق بولغانلار) ساڭا يەتكەنلەر، ئۇلار ۋەسىلىنىڭ
 خوشاللىق بېغىغا كىرگەنلەردۇر.)

كىم باقا تايماقغە سەندىن مەيىل ئىتىپ،
 چون سالىپ ئوزنى پانا سارى يىتىپ.
 (ئۇلار سەندىن مەڭگۈلۈك تېپىشنى خالاپ، ئوزنى پانا تەرەپكە سالغان.)

ئوزلۈكىن ھەر كىمكى پانى قىلمايىن،
 ئول پانانىڭ ھەم پاناسى بىلمايىن.
 (ھەر كىمكى ئوزلۈكىنى يوق قىلمىسا، ئۇ "پانا" نىڭ "پانا" لىغىنى بىلمەيدۇ.)

تايماق ئىمكان يوق ۋىسالىڭ كامىنى،
 ئول پانالاردىن باقا ئەنجامىنى.
 (ئۇ پانالاردىن (يوق بولۇشتىن) ۋىسالىڭغە يېتىش مەقسىدىنى، تېپىش مومىكىن
 ئەمەس، تاكى پانالاردىن مەڭگۈلۈكىنىڭ ئاخىرىنى قولغا كەلتۈرمىگەچە.)

بۈيلە پانى قىسمى يارەپ بەس پانا،
 كىم، باقا گەنجى دىن ئول تاپقاي ئىنا.
 (ئەي خۇدا، مۇنداق بىر قىسىم پانلىق "باقا" غەزىنىدىن مۇشەققەت تاپىدۇ.)

قىل ئوزۇڭدىن بۇدىنى ئەۋۋەل نەبۇد،
 ئول نە بودى ئىچرە كىم بەرگىل ۋۇجۇد.
 (ئەۋۋەل ئوزەڭدىن بارلىقنى يوق قىلىپ، ئاندىن ئول يوقلۇق ئىچىدە بار بول.)

كىم ئاڭا ئىش ئول ۋۇجۇد ئىچرە تامام،
 بولغان ۋە تاپقاي ۋىسالىڭ ۋەسىلام.
 (ئەنە شۇ بارلىق ئىچىدە ئىشنىڭ تامام بولسا، ئاندىن ۋىسالىڭنى تاپىدۇ.)

ھىكايەت ئىنسان كامىل بەتەرىق مۇناجات
 (كامىلەتلىك ئىنساننىڭ مۇناجات يولى بىلەن ھىكايەسى)

كامىلى ئىزھار ھاجەت ئەيلەدى،
 تەڭرىگە مۇنداق مۇناجات ئەيلەدى.

(كامالەت تاپقان بىر كىشى خۇداغا مۇناجات قىلىپ، ئۆزىنىڭ ھاجەتلىرىنى بايان قىلدى.)

كىم ئىلاھى زات پاكىڭىزغا "باقا"،
ئويلىدۇركىم، ئىرمەس ئىمكانى "فانا".
(ئەي تەڭرىم: پاك ۋۇجۇدىڭىزغا مەڭگۈلۈك شۇنىڭغا ئوخشاشتۇركى "فانى" 'يوق'،
بولۇشنىڭ ئىمكانى يوق بولغاندەك.)

ئويلىدۇركىم زاتىڭىزغا سابىتىدۇر قىدەم،
ئەيلەسەڭ ئانداغ ۋۇجۇدۇمنى ئەدەم.
(ئۆزۈڭنىڭ زاتىڭىزغا قەدىمىلىك ھەقدۇر، مېنىڭ ۋۇجۇدۇمنى ئۆز زاتىڭنىڭ قەدىمىيە-
لىكتەك يەق قىلىۋەتكىن.)

كىم، ئاڭا يول تاپماغاي رەڭگى ۋۇجۇد،
قالساغاي ۋەسىل ئىچرە جوز كامى شوھۇد.
(ئۇ بار بولۇشىغا ھىچقانداق بارلىقنىڭ شەكلى يول تاپالمايدۇ. ۋەسىل ئىچىدە
شوھۇد (ھەممە ئىشنى تەڭرىنىڭ بارلىقىدىن نامايەندە دەپ بىلىش) مەقسىدىدىن باشقا
ھىچنەرسە قالمايدۇ.)

ئىستەگان پانى ۋۇجۇدىدىن ئەسەر،
تاپقاي ئول فانى ۋۇجۇدىدىن خەبەر.
(پانى بولۇشنى ئىستەگەن كىشى، ئۇ "فانى" لىقنى فانى بولۇشنىڭ ئۆزىدىن تاپىدۇ.)

"مەن لىك" ۋە "سەن لىك" ئارامىزدىن كىتىپ،
قالاسىن، سەن ئوق ئارادىن مەن كېتىپ.
("مەنلىك" ۋە "سەنلىك" ئارامىزدىن كەتسە، سەن ئۆزەڭ ئارامىزدىن كەتكەندىلا
"سەن" قالسىن.)

ھىكايەت بەزى ھالات موسەننىپ ئەلەيھەر رەھمە،
(موسەننىپ (ئاۋتۇر) نىڭ بەزى ئەھۋالى توغرىسىدا ھىكايە)

يادىمە مۇنداغ كىلور بۇ ماجرا،
كىم توپولىيەت چاغى مەكتەپ ئارا.
(بالىلىق چاغلاردا مەكتەپتىكى بولغان بۇنداق بىر ۋەقە يادىمغا كېلىدۇ.)

كىم چىقار ئەپتال مەرھوم دىن زەبون،
ھەر تەرەپىدىن بىر سەبەق زەبىتى ئۈچۈن.
(ئاجىز - بىچارە بالىلار ساۋاق ئۈگىنىش ئۈچۈن ھەر تەرەپتىن مەكتەپكە كېلەتتى.)

ئورگانورلار چۈن سەبەق ئازاردىن،
يا كالا موللاھنىڭ تەكراردىن.
(ئاجىز بالىلار جاپا چېكىپ، تىرىشىپ ساۋاق ئۈگەنەتتى ۋە قۇرئاننى تەكرارلايتتى،
يادلايتتى.)

ئىستانبان تەشخىس خاتىر ئۈستاد،
نەزم ئوقۇتۇر كىم راۋان بولغاي ساۋاد.
(ئۈستادنىڭ خاتىرىنى ئىزلەپ ھەم ساۋات راۋان بولسۇن دەپ، نەزم شېئىر
ئوقۇتاتتى.)

نەسىردىن بەزى ئوقۇر ھەم داستان،
بۇ گۈلۈستان يەڭلىغ ئۇل بوستان.
(بەزى بالىلار نەسىرى ئەسەرلەرنى، بەزى بالىلار شېئىرى داستانلارنى ئوقۇيىتتى،
بۇ گۈلۈستان ۋە بوستاننىمۇ ئوقۇيىتتى.)

ماڭا ئۇل ھالەتدە تەبىئى بۇلەھۋەس،
مەنتىقوتتەير ئېردى مولتەمەس.
(ئۇ ھالەتتە ماڭا چۈشكەن تەبىئى ھەۋەس، "مەنتىقۇتتەيسىر" ئىدى، ئۇنى ئۈگەننىشكە
قىزىقاتتىم.)

تاپدى ساكىن خاتىر ئۇل تەكراردىن،
سادە كوڭلۇم بەھرە ئۇل تەكراردىن.
(ئۇ تەكراردىن خاتىرىم تىنچىپ، خاتىرىم تەسكىن تېپىپ، ساددا كوڭلۇم ئۇ تەكرار-
دىن بەھرىمەن بولاتتى.)

تەبئ ئۇل سوزلەرگە بولغاچ ئاشنا،
قىلىمادى مەيلى ئۈزگە سوزلەرگە يانا.
(تەبىئ، ئۇ مەنتىقۇتتەيسىردىكى سوزلەرگە ئاشنا بولغاچ، باشقا سوزلەرگە قىزىقمىدى.)

ئادەت ئەتدىم ئۇل ھىكايەتلەر بىلە،
قۇش ماقالىدىن كىنايەتلەر بىلە.
(قۇش تىلى بىلەن كىنايە سوزلەپ ھىكايە قىلىشنى ئادەت قىلدىم.)

چۈن بىرەر سوزدىن تاپىپ تەبىئ كوشاد،
تاپىپ ئىردىكىم نىدۇر ئاندىن مورا.
(چۈنكى بىرەر سوزدىن تەبىئىم يېشىلسە، ئىزلىگەن مۇرادىمنى تاپاتتىم.)

زەۋۇق كۆپ خوشال ئىتار ئىردى مېنى،
شەرھ ئانىڭ لال، ئىتار ئىردى مېنى.
(زەۋۇق - قىزىقىش مېنى كۆپ خوشال ئىتار، لېكىن قۇشلار تىلىنى ئىزاھلاش
قىيىن تۇيۇلاتتى.)

چون بۇ ئەھۋالغا بولدى ئۇستاد،
بولدى ئۇل دەپتەرگە غالىب ئىتقاد.
(ئۇستاد - شەيخ مەدەت قىلدى، ئۇ ئەسەرگە ئىشەنچىم كۈچەيدى.)

ئويلە كىم ئەلدى ئۇزۇلدى ئولپەتم،
ئۇل كىتاپ ئىردى ئەنسىر - خىلۋەتم.
(ئەل بىلەن ئولپەتچىلىگىم ئۇزۇلۇپ، ئۇ كىتاپ مېنىڭ ئولپەتم، مۇڭدەشتم، سوھ -
بەتدەشتم بولدى.)

خەلق رەسمى سوزلىرىدىن قىل قال،
ئۆتسە تەبىئەتتە يىتار ئىردى مالال.
(خەلقنىڭ ئادەتتىكى بەزى گەپ - سوزلىرىدىن مېنىڭ كۆڭلۈمگە مالاللىق يېتەتتى.)

ئاقبەت ئىشىق ئەيلەدى شەيدا مېنى،
بۇيلە مۇشغىق ئەتتى بۇ سەۋدا مېنى.
(ئاقبەت ئىشىق مېنى شەيدا قىلىپ، بۇ سەۋدا مېنى شۇنداق مۇشغىق (ئامىراق)
قىلدى.)

كىم، دېدىم ئىززەت ئىشىگىن ئاچقامىن،
دەھرى مەئنى ئىلىدىن قاچقامىن.
(دېدىمكى: ئىززەتنىڭ ئىشىگىنى ئاچقايمەن، زامانىنىڭ بىسمەنە كىشىلىرىدىن
قاچقايمەن.)

ئاڭلاغاچ ئەتىپال ئەيلەپ شۇر شەين،
ئىستىمائ ئەتتى بۇ سوزنى ۋەلىدەين.
(بالىلارنىڭ ۋاراڭ چۇرۇڭلىرىدىن، ئۆزئارا ئەيىپلەشلىرىدىن ئاتا - ئانا بۇ سوزنى
ئاڭلىدى.)

ۋەھم غالىپ بولدى ئانداغىمىم گاۋام،
كىم ئىرور سوز ئاتەشم ۋە تەبىئىخام.
(ئۇلارغا شۇندا ۋەھىمە كەلدىكى، سوزلەر ناھايىتى ئوتلۇق، تېخى تەبىئەتتىم خام،)

بولمىغا يېكەم دەست بەرگەي تىلبەلىك،
چەككۈلۈك بولغا ي سالاھىدىن ئىلىك.
(ساراڭلىق يۈز بېرىپ قالمايۇن، شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئىشتىن قولىنى تارتىش لازىم
دەيىشتى.)

ياشۇرۇپ دەپتەرنى مەئدۇم ئەتدىلار،
شوغلىدىن كوڭلۇمنى مەھرۇم ئەتدىلار.
(كىتاپنى يوقىتىۋېتىپ، مەشغۇللىغىدىن كوڭلۇمنى مەھرۇم قىلدى.)

مەنە كۈللى قىلدىلار ئول ھالدىن،
مەنئەقۇتتە يىر ئۈزەرە قىلو-قالدىن.
(“مەنئەقۇتتە يىر” توغرىسىدىكى گەپ سۆزلەردىن تامامەن مەنىنى قىلدى.)

چون ئارادىن ئوتتى بىر ئەھدى بەئىد،
بولدىلا ئول ھالەتتىن ناۋەمد.
(ئارىدىن ئۇزۇن بىر مەزگىل ئوتۇش بىلەن، بۇخىل مەنىنى قىلىشتىن ناۋەست
بولدى.)

لىك چۈن يادىمدا ئىردى ئول كالام،
ياشۇرون تەكراز ئىتەر ئىردىم مادام.
(لېكىن “مەنئەقۇتتە يىر” نىڭ سۆزلىرى مېنىڭ يادىمدا بولۇپ، مەخپى ھالدا
داۋاملىق تەكرار قىلاتتىم.)

ئاندىن ئۈزگە سۈزگە مەيلىم ئاز ئىدى،
قوش تىلى بىر كوڭۇل ھەمراز ئىدى.
(“قوش تىلى” بىلەن كوڭلۇم سىرداش بولۇپ ئاندىن باشقا سۆزلەرگە مەيلىم
ناھايىتى ئاز ئىدى.)

تۈركى نەزمىدە چۈمەن تارتتىم ئەلەم،
ئەيلەدىم ئول مەملىكەتنى يەك قەلەم.
(تۈركى نەزم (شېئىر) دە مەن بايراق كۈتىرىپ چىقتىم، ئۇ تۈركى تىل مەملىكىتىنى
پۈتۈنلەي بويىۋىندۇردۇم.)

تورت دەيۋان بىرلە نەزمى پەنج-گەنج،
دەست بەردى چەكمەيىن ئەندۇھ رەنج.
(“توت دىۋان” بىلەن “پەنج-گەنج” — بەش غەزەن ئەسەرلىرى كۆپ مۇشەققەت-
قايقۇ چەكمەستىنلا يېزىلىپ قولىدىن چىقتى.)

نەزم - نەسرەدىن تەخمىن قىلغىل شوناس،
يازسە بۇزە، ڭ بەيت ئىتار ئىردى قىياس.
(نەزم ھەم نەسر يىزىلغانلارنى تەخمىن قىلغاندا، يۈزىڭ بىيىت دەپ قىلىشقا بولاتتى.)

مۇنچەكىم نەزم ئىچرە قىلدىم ئىشىغال،
خاتىرىمدىن چىقماس ئىردى بۇ خىيال.
(شۇنچىلا نەزم ئىچىدە مەشغۇللاندىم، "مەنتىقۇتتەيىر" نىڭ خىيالى خاتىرىمدىن كەتمەيتتى.)

كىم، بۇ دەپتەرگە بېرىپ ھەۋىق ھەق،
تەرجىمە دەسمى بىلەن يازسام ۋەرەق.
(كى، تەڭرى بۇ دەپتەرنى يېزىشقا ئاسانلىق بېرىپ، تەرجىمە رەسمى بىلەن بۇ ئەسەرنى يازاي دىدىم.)

لىك سوز دىشۋار ئىدى مەن ناتاۋان،
بارماس ئىردى خامغە ئىلىكىم راۋان.
(لېكىن سوزلەر ئېغىر ئىدى، مەن ئاجىز ئىدىم، قولىم قەلەمگە راۋان بارمايتتى.)

ئاقبەت كوردۇمكى ئومر ئەيلەر شىتاپ،
ئولسەم قالپ قالغاي دىيالىماي بۇ كىتاپ.
(ئاقبەت كوردۇمكى ئومۇر ئالدىرايدۇ، ئولۇپ كەتسەم بۇ كىتاپ قېلىپ قالسىۇن دىدىم.)

ئول جاھان سارى بۇ ئارمان ئەيلەگۈم،
بۇيلە ئوتىدىن داغى خىرمان ئەيلەگۈم.
(ئۇ ئالەم تەرىپىگە كەتسەم بۇ ئارمان بىلەن كېتىدىكەنمەن، دىدىم، مۇنداق ئارمان ئوتىدىن بىر خامان ياسايدىكەنمەن، دىدىم.)

ئالتمىشغە ئومىر قويغاندا قەدەم،
قۇش تىلى شەرھ ئىتكالى يوندۇم قەلەم.
(يېشىم ئاتىشقا قەدەم قويغاندا «قۇش تىلى» نى يېزىشقا قەلەم ياسىدىم. قەلىمىنى قولۇمغا ئالدىم.)

شەيخ نىڭ رۇھىدىن ئىستىمداد ئىتىپ،
كورگەچ ئىستىمداد ئول ئىمداد ئىتىپ.

(شەيخ پەرىدىن ئەتتارنىڭ روھىدىن مەدەت تىلىدىم. مەدەت تىلىگەننىمى كورۇپ شەيخ مەدەت قىلدى.)

ئىردى يارىم كىچە ئىشغاللىم چاغى،
تەبىئە بۇ مەنىغە مەشغۇل ئولماغى.
(يېزىش مەشغۇلىيىتىم يېرىم كىچىلەرگە، چە داۋام قىلاتتى، تەبىئەتتىم بۇ مەنىغە مەشغۇل بولاتتى.)

خامە رەپتارىن نىچە سۇرسام نىچە،
قىرىق - ئەللىگى بەيت ھەر يارىم كىچە.
(قەلەمنىڭ يۇرۇشىنى قانچە يۈرگۈزسەم، ھەر يېرىم كىچىگە قىرىق ئەللىگى بېيىتى،)

سەپھەگە يازماي قارارىم يوق ئىدى،
بۇ رەقەمدە ئىختىيارىم يوق ئىدى.
(سەھىپەگە يازماي تۇرالمىيىتىم، بەلكى بۇنى يازماي تۇرۇشقا ئىختىيارىم يوق ئىدى.)

شەيخ روھىدىن تاپىپ كۆپ ئەھتىمام،
قىلىدىم ئاز پۇرسەتتە ئەرقامىن تامام.
(شەيخ روھىدىن كۆپ مەدەت بولغاچ، بۇ ئەسەر رەقەملىرىنى ئاز پۇرسەتتە يېزىپ تاماملىدىم.)

سوز دەقىق ئېردى مەنى ئانداكىم،
گەرچە قىلىدىم ئۆز - ئۆزىگە ئۈستەلىم.
(سوزلەر ناھايىتى ئىنچىكە ئىدى، ئۇنىڭ مەنىلىرى ھەم ئىنچىكە بولغاچقا، ئۆز - ئۆزىگە مۇشەققەت يۈكلىدىم.)

شەيخ روھىدىن ۋەلى يەتتى كوشاد،
كىم، مۇراددىن تاپتى ئۇشبۇ نامۇراد.
(شەيخنىڭ روھىدىن ئوڭايلىق يېتىپ، بۇ مۇرادسىز (ناۋايى) مۇرادىنى تاپتى.)

گەرچە غەۋۋاسى چىكىپ رەنج - ئىنا،
ئۆزىنى بۇ دەرياغا ئەيلەپ ئاشنا.
(ئەگەرچە بۇ دىگىزنىڭ غەۋۋاسى (سۇغا چۈمگۈچىسى) جاپا - مۇشەققەت چېكىپ ئۆزىنى بۇ دەرياغا ئاشنا - دوست قىلدى.)

دۇرغە گەرچە تاپمام ھەم دەست رەس،
يىغما دەريا مەۋجىدىن خاشاك - خەس.

(بۇ دىڭىزدىن ئەگەرچە گوھەر تېپىۋېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالامدۇ-ساممۇ، دەريانىڭ دولقۇنىدىن خەس، خەشەك (ئەخلەت-چاۋا) يىغىپ ئالارمەن.)

ھەم قورۇتسە-قىلىسالار ئانى ئوتۇن،
ياردىغا ۋەيرانەسى بولماي تۇتۇن.
(ئوت خەسلەرنى قۇرۇتۇپ ئوتۇن قىلسا، قۇرۇق ئوتۇن تۇتۇن بولماي كويىەر ئىدى.)

مەن بۇ دەريا ئىچىرە دۇررى پاكىنى،
تاپمايىن يىغدىم ئەرە خاشاكىنى.
(مەن بۇ دەريادىن پاك گوھەر تاپماي، ئوت خەسنى يىغدىم.)

نەيلەيسىن بۇ ئېردى مەتدىرىم مېنىڭ،
قانە ئۆلدى تەبىئى مەھجورۇم مېنىڭ.
(ئىقتىدارىم شۇنچىلىك ئىدى، ھىجران-پىراقلىق تەبىئىتىم شۇ يىققانلىرىغا قانائەت قىلدى.)

ساچتى ئىرسە نازىمى ئالى ماكان،
ئالەم ئەھلى ئۆزى بەھرى نەقد-كان.
(ئالى ماكانلىق شائىر ئالەم ئەھلى ئۈستىگە دېڭىز كانىنىڭ نەقدى 'گوھرى' نى چاچتى.)

مۇندىن ئارتۇق راق ھەد ئىمەسدۇر ماڭا،
جۈدىنى ۋەسىپ ئەيلەسەم بەسدۇر ئاڭا.
(بۇندىن ئارتۇغراق رەقەم چېكىشكە مېنىڭ ھەددىم ئەمەس، تەڭرىنىڭ سېخىلىغىنى-ئىلتىپاتىنى سۈپەت قىلسام يېتەرلىكتۇر.)

بۇدۇر ئۈمىدىم كى، ھەركىم سالىە كوز،
كىم، ھارارەت سالىا كۆڭلىگە بۇ سوز.
(ئۈمىدىم شۇكى: كىمكى بۇ كىتاپقا كوز سالىا مۇشۇ سوزلىرىم كۆڭلىگە ھارارەت-تەسىرات سالىا بولدى.)

شەيىخ ئەنپاسىغا ئانى ھەمل ئىتىپ،
پەيز تاپقاي كامىنە يەئنى بىلىپ.
(ئۇنى شەيىخ (پەرىدەددىن ئەتتار) نىڭ نەپەسلىرى دەپ بىلىسە، مەقسەت-ئۇچۇن پەيز تاپار.)

سېز داغى ئاندا كوزگە بىر تۈپەيل،
قىلماغاي كوڭلى ئىككى لىك سارى مەيل.
(ئۇ يەردە كوزدە بىرنىلا كورۇپ، بىرگە ئەگىشىپ، كوڭلىڭىزنى "ئىككىلىك"
تەرىپىگە مايىل قىلىمىغىسىز.)

تالىبى كوڭلىدە ئاشۇبى تەلەپ،
شەھىر ئارا بارۇر ئىدى تارتىپ تەئەپ.
(كوڭلىدە تەلەپ - ئارزۇنىڭ قوزغىلىشى بىار بىر تەلەپكار جاپا چېكىپ شەھەرگە
كېتىۋاتاتتى.)

كوردى دىۋارى يىقىلغان كوى ئارا،
جەمە بولغان ئەل ئوزاتىپ ماجرا.
(ئۇ كوچىدا يىقىلىپ چۈشكەن بىر تامنى كوردى، بىر توپ خەلق يىغىلىپ ۋاراڭ -
چۇرۇڭ قىلىشۋاتاتتى.)

كىم بۇ شارە دىن ئىدى ئېلىگە ئۇيۇر،
ئەمدى يارەپ قاي سارى توشكەن مورۇر.
(چۈنكى: بۇ يولدىن - كوچىدىن شەھەر خەلقى ئۆتەتتى، خەلقلەر، ئەي پەرۋەردىگار،
ئەمدى قەيەردىن ئۆتەرەمىز، دېيىشىپ چۇقان سالاتتى.)

كىم، ئىمارەت ئەيلەگەي ئايا مۇنى،
يا ياسارغە ئەيلەگەي پەۋا مۇنى.
(بۇ يىقىلغان تامنى كىممۇ ياساپ تۈزىتەر ياكى كىم بۇ تامنى ياساشقا كىم -
بولەر؟ دېيىشەتتى.)

مۇددىتى باغلاندى ئۇ ئىلگە مادام،
راھ ئاممە كىم، ئۆتەر ئېردى ئاۋام.
(بۇ كوچا ئەلىگە بىر مۇددەت داۋاملىق توسىلىپ قالدى، بۇ ئاممىۋى يول،
ئاممىنىڭ ئۆتەر يولى ئىدى.)

ئەل ئارا بۇ ئىزتىرابۇ - ئىزتىرار،
كىم يىتمىشى تالىپ ئۆمىدۋار.
(خەلق مۇشۇ بىارامچىلىق - پاراكەندىچىلىكتە تۇرغاندا، ھىلىقى تەلەپكار - ئۆمىستۋار
بۇ يەرگە كېپقالدى.)

كورگەچ ئول ھالەت تۇشۇپ كوڭلىگە خۇش،
ئەجد ھال ئەتتى ئايان ھەردەم خۇرۇش.

(تەلەپكار ئۇ ھالەتنى كورۇپ كوڭلىگە خوشاللىق چۈشۈپ، قاينىغۇ-غەم ئايدان قىلىپ، پەريات، چۇقان سالىدى.)

ئەل تەئەججۇپ قىلدىلار كىم بۇ پەقىر،
بى جەھەت قىلدى ئايدان ۋەجدى سەغر.
(خەلقلەر بۇ پەقىرنىڭ ئورۇنسز ئاشقىلىق كۆرسەتكەنلىگىگە ئەجەپلىنىشتى.)

كەيپىيەت سوردىلار ئول بىچارەدىن،
كامى مەقسەد دەشتىدە ئاۋارەدىن.
(تەلەپ، مەقسەت دەشتىدە ئاۋارە بولۇپ يۈرگەن بىسچارسىدىن خەلق ئەھۋال سورىدى.)

ددى مەن بۇ خەلقنىڭ جەمئىيەتىن،
كوردۇم ئەمما بىلىمدىم كەيپىيەتىن.
(ئۇ بۇ يەرگە يىغىلغان خەلقنى كوردۇم، ئەمما قانداقلىغىنى بىلىمدىم، ددى.)

لىك سالىپ بۇ تەرەپ رەپتارنى،
ئەيلەسەم نەززارە بۇ دىۋارنى.
(لېكىن بۇ يەرگە كېلىۋېتىپ بۇ تامغا قارايدىغان بولسام،)

مەيلىنى دايمىم كورار ئېردىم بۇيان،
كىم يىقىلماق ئەيلەمىش ھالا ئادان.
(ھەمىشە يانتۇ بولۇپ قالغانلىغىنى كۆرەتتىمكى بۈگۈن يىقىلىپ چۈشۈپتۇ.)

چون جەمارى زاھىر ئەتسە بۇ سۈپەت،
مەيلى-قىلماقۇ-يىقىلماق ئاقىبەت.
(ئەگەر ئۇلۇك جىسىملار مۇشۇنداق يانتۇ بولۇپ، قىلىشىنى، ئاقىۋەت يىقىلىپ چۈشۈشىنى ئاشكارىلاپ تۇرسا،)

مەنكى بار ئېردىم ئۆزۈمدىن ناۋۇمىد،
مەيلى قىلغان كاندىن بى ھەد بىتىد.
(مەن ئۆز-ئۆزۈمدىن ئۆمىتىمىز بولۇپ، ئارزۇ-ئۆمىت قىلغان كاندىن ناھايىتى يىراققا ئىدىم.)

ئەيلەگەچ دىۋار بۇدەم ئاشكار،
بولدى بۇ نەۋمىد ھەم ئۆمىدۋار.
(تام بۇ قېتىم مايىللىغىنى ئاشكارىلىدى. مەن ناۋۇمىت ھەم ئۆمىتۋار بولدۇمكى،)

كىم، قايرانكىم مايىل ئەتتى ھەق مېنى،
ئول تەرەپ ئوق باشلاغان مۇتلەق مېنى.
(خۇدا مېنى قايسى تەرەپكە مايىل قىلسا، مېنى مۇتلەق شۇ تەرەپكىلا باشلىدى.)

چۇن ماڭا پەقرۇ-فانا كەلدى مۇراد،
ئول تەرەپتىن ھەق نەسىپ ئەتتى كۈشاد.
(چۇنكى مېنىڭ مەقسىدىم پەقسىرلىك ۋە خانىلىق ئىدى، ئۇ تەرەپتىن ھەق
ئاسانلىق بېرىپ ماڭا پانلىق، نېسىپ قىلدى.)

مەيلى ئەيىلەپ سارى بەرگەي ئىختىيار،
سالغاي ئول جانىب مېنى ئىختىيار.
(مېنى قايسى تەرەپكە مېڭىشقا ئىختىيار بەرسە، شۇ تەرەپكە مەيلى قىلدىم.)

چۇن كىچىك ياشدىن ماڭا بولغاي نەسىپ،
نەزم ئاراسىدا خىياللىرى غەرىپ.
(كىچىك ۋاقىتىدىن ماڭا نەزم ئىچىدە ئاجايىپ خىياللار نېسىپ بولغان.)

شېر ھەر سىنىپىن كى قىلدىم ئاشكار،
تۈرك ئەلپازى بىلە تاپتى قارار.
(شېرنىڭ ھەرخىل ئۇسلۇب، تۈرلەرنى ئاشكارا قىلدىم. ئۇ شېئىرلىرىم تۈرك
تەلەپپۇزى (تىلى) بىلەن مۇقەررەرلەشتى.)

ئۆيلىك كىم ھەركىمىسە نىكىم قىلغۇسى،
بەزى ئىشدا بار ئۇنىڭ بىر بەلگىسى.
(شۇنداقكى ھەر كىشى بىر ئىشنى قىلىدىكەن، بەزى ئىشتا ئۇنىڭ بىر
بەلگىسى بار.)

سەپپە دىباسى نەزم ئىنشاسىدۇر،
كىم، تەخەللۇس نازىمى تامغاسىدۇر.
(سەھىپە-قەغەزنىڭ ئىپەك تاۋارى نەزم (شېر) نىڭ ئىنشا قىلىنىدىغان ئورنىدۇر.
كى، تەخەللۇس ئۇ شائىرنىڭ سەھىپىگە باسقان تامغىسىدۇر.)

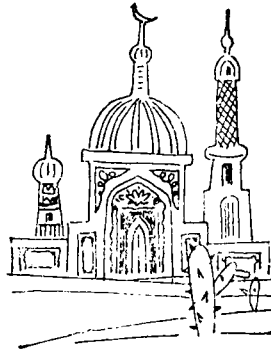
بۇ نىشانى بىزگە تاپتى ئىمتىياز،
بى ۋەرەق كىم نەزم قىلدى ئەھلى راز.
(بۇ نىشان-بەلگە (تەخەللۇس) بىزگە ئىمتىياز تاپتى-يەنى شېئىرنىڭ شائىرىنى
پەرقلەندۈردى، ئۇنى ئەسرار ئەھلى ۋەرەقسىز (قەغەزسىز) نەزم قىلدى.)

كىم، بۇ، سەئىدىيۇ نىزامى نىڭ دۇرۇر،
يا بۇ، خىسرەۋ بىرلە جامى نىڭ دۇرۇر.
(كى بۇ، شەيىخ سەئىدى نىڭ ۋە نىزامىنىڭ ياكى خىسرەۋ بىلەن جامىنىڭدۇر.)

مەنكى تۈرك ئەلپازىغا ئەتدىم شورۇد،
نەزم تاپىدى تەبئە كىلىكىم دىن پۇرۇد.
(مەن تۈرك تىلى بىلەن يېزىشقا كىرىشتىم، نەزم (شېئىر) تەبىئى ھالدا قەلىمىم-
دىن شاخلاپ ئورلەۋەردى.)
چون ساھابى تەبىئىم ئولدى دۇر پەشان،
نەزمىمە ئېردى "ناۋايى" دىن نشان.
(تەبىئىم ۋە ئىلاھىيەتنىڭ بۆلۈتى گوھەر چاچتى. نەزمىمدە "ناۋايى" دىگەن تەخەللۇس
'بەلگە' بولدى.)

پارسى نەزم ئىچرە چۇن سۇردۇم قەلەم،
نەزم نىڭ ھەر سونىغە ئۇردۇم رەقەم.
(پارسىچە نەزمىدە قەلەم يۇرگۈزۈپ (نەزم شېئىر) نىڭ ھەرخىل سەنئەتلىرىگە قەلەم
ئۇردۇم.)

پەيز يەتكەچ ئول مائانىدىن ماڭا،
تاپتى نەزمىم بىلگۈ "فانى" دىن ماڭا.
(ماڭا شۇ مەنىلەردىن پەيز يېتىپ، پارسىچە شېئىرلارمى "فانى" بەلگە (تەخەللۇس)
بىلەن تەخەللۇسلاندى.)

(داستان)

ئايازبەك قۇشچى

نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: توختى ئابىخان، ئابلىمىت ھاجى

ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىنىڭ قاراخانىلار دەۋرىدە (840 — 1212) ئاساس سېلىنغان يېڭىچە يازما ئەدىبىياتى يۇسۇپ خاس ھاجىنىڭ مەشھۇر داستانى «قۇتادغۇبىلىك» ۋە ئەخ-مەت يۈكەننىڭ داستانى «ھىبەتۇل ھەقايىق» دا ئۆزىنىڭ نادىر ئۆلگىسىنى كۆرسەتكەن ئىدى. يېڭىچە يازما ئەدىبىيات ئۆزىنىڭ كېيىنكى تەرەققىياتىدا مۇھەممەت خارازمىنىڭ لىرىك داستانى—«مۇھەببەتنامە»، رابغۇزىنىڭ نەزىم-نەسىرلىك داستانى «قىسسەسۇل ئەدىبىيا»، ئەخمەت يەسەۋىنىڭ «دىۋانۇل ھەكمەت» قاتارلىق ئەسەرلىرى، بولۇپمۇ لۇتىپى، سەككاكى، ئاتايىلارنىڭ شېئىرىيىتى ۋە ناۋايىنىڭ ئالەمشۇمۇل ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان «خەسە»، «چاھاردىۋان» ناملىق توپلاملىرى بىلەن تەپەككۇر تىمرەنلىگى ۋە بەدىئى گۈزەللىك يېقىم-دىن يۈكسەك پەللىگە كۆتىرىلدى.

سەئىدىيە دەۋرى (1514 — 1678) پۈتكۈل ئوتتۇرا ئاسىيا بويىچە ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىنىڭ قاراخانىلار ۋە تىمۇرىلەر دەۋرىدىن كېيىن يەنە بىر قېتىملىق گۈللىنىش دەۋرىگە كىرگەنلىكىنى كۆرسەتتى.

سەئىدىيە خانلىقى ئۇنى قۇرغۇچى سۇلتان سەئىدخاننىڭ نامى بىلەن ئاتالغان. بۇ خانلىق يەركەننى پايتەخت قىلغانلىقى ئۈچۈن تارىختا يەركەن خانلىقى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. سۇلتان سەئىدخان 16-ئەسىردە ئۆتكەن تۇرپان ھۆكۈمرانلىرىنىڭ نەسلىدىن بولۇپ، ئۇنىڭ نەسەپنامىسى: خىزىر غوجا — ئوغلى مۇھەممەتخان — ئوغلى شېئىر مۇھەممەتخان — ئوغلى ئو-ۋەيسخان — ئوغلى يۈنۈسخان — نەۋرىسى سۇلتان ئەخمەتخان — ئوغلى سۇلتان سەئىدخان بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.

سەئىدىيە دەۋرى ئەدەبىياتىدا — سەئىدى، مەۋلانا خۇلقى، مىرزا ھەيدەر قەشقەرى، ئايازبىك قۇشچى، رەشىدى، قەدىرى، نەفىسى، خوجا ئابدۇرازاق، مەخمۇت جوراس قاتارلىق شائىر ۋە ئەدىبلەر ئالاھىدە ئورۇن تۇتىدۇ.

ئايازبىك قۇشچى — شائىر، سەركەردە ۋە دولەت ئەربابلىرىدىن بىرى. ئۇ سۇلتان سەئىدخاننىڭ ئەندىجانغا بېرىپ ھاكىم بولغان ياشلىق دەۋرىدىكى يېقىنلىرىدىن بىرى بولغان. ئايازبىك قۇشچى سۇلتان سەئىدخان ۋە سۇلتان ئابدۇرېشىتخان دەۋرىدىكى گۈللەنگەن سەئىدىيە ئەدەبىياتىنىڭ ئاتاقلىق ۋەكىللىرىدىن بىرى. ئۇنىڭ «مەخمۇتنامە»، «جاھاننامە» ناملىق ئىككى داستانى ۋە ئابدۇرېشىتخاننىڭ خانلىق سەلتەنىتىگە چىقىشىغا بېغىشلانغان «ساقى مەيى پەرەخ بەخش تۈتىم باھار كەلدى، ئىشرەت زامانى يەتتى ئول گۈل ئۇزار كەلدى» سەدىرى بىلەن يېزىلغان مۇبارەكناھىسى، ئابدۇرېشىتخاننىڭ خەلققە ھىيئەتلىق توي قىلىپ بەرگەنلىكىگە بېغىشلانغان «ئىدۇ باھار ئەيىمادۇر ساقى لەپا لەپ جام تۇت، ئەيىشى تەرەپ دەۋرانىدۇر جۇمى مەي گۈلپام تۇت» سەدىرى بىلەن يېزىلغان قەسىدىسى قاتارلىق شېئىرلىرى ھازىرغىچە كۆچۈرۈلمە نۇسخىلاردا ساقلىنىپ كەلمەكتە.

سەئىدىيە دەۋرىنىڭ ئاتاقلىق شائىرى ئايازبىك قۇشچىنىڭ گۈزەل داستانى «جاھاننامە» 2650 مىسرا (1325 بىيىت) دىن تەشكىل تاپقان، مەسىلىسى شەكلىدە يېزىلغان چوڭ ھەجىملىك داستان. داستاندا ئەينى زاماننىڭ كىتابەت ئادىتى بويىچە، تەڭرى، پەيغەمبەر ۋە ئۇنىڭ چاھار يارلىرى سۈپەتلىرىگە 60 مىسرا قەسىدە بېغىشلانغان. داستاندا يەنە ئەسەرنىڭ يېزىلىش سەۋەپلىرىگە ئائىت مۇقەددىمە خاراكتېرىدا 160 مىسرا بىلەن بايان، ئەسەرنىڭ ئاپتور ھەسسىياتلىرىغا ئالاقىدار خاتىمىسىگە ئاتالغان 32 مىسرا بىلەن بايان بار. خاس «جاھاننامە» قەسىمىنىڭ ئۆزى 2398 مىسرا بىلەن بايان قىلىنغان.

سۇلتان سەئىدخان ھاكىمىيەت ئۈستىگە چىقىپ ئۇزاق ئۆتمەستىن مەيدانغا كەلگەن بۇ چوڭ ھەجىملىك گۈزەل داستان، سەئىدىيە دەۋرىنىڭ شېئىرىيەت مۇنبەرىدە يۇلتۇزدەك چاقناپ، ئۆز دەۋرىنىڭ زور ھۆرمىتى ۋە بەدىئىي زوقىنى قوزغىغان ئىدى.

«جاھاننامە» داستانى شوييان خاننىڭ سەئىدىيەگە تەۋە بولغان بەدەخشان زۇپەر قەلئەسىگە سالغان تەھدىتلىك قارشى ھەربىي بۇرۇشلار پەيتىدە يېزىلغان. شۇنى قەيت قىلىش كېرەككى، زوھرىدىن مۇھەممەت بابۇرنىڭ «بابورنامە» ناملىق ئەسىرىدىكى كۆپلىگەن ئەسلىمىلەرمۇ دەل شۇ شوييان خان ۋە قەسىگە ئائىتتۇر.

تارىخقا مەلۇمكى، ئۆزبېك خان 1313 — 1340 يىللىرى ئالتۇن ئوردىدا مۇسۇلمان بولغان جۇجىخان قەسىملىرىنىڭ خانى ئىدى. ئۇ، ئوبۇلخەيرى دەۋرىدە، سەمەرقەنتنى ئىشغال قىلغان ئۆزبېك خان، تومۇرلەڭنىڭ نەۋرىسى بولغان ئۇلۇغ بىكىنىڭ ئۆزىنىڭ ئىسيان قىلغان جەيىنى ئالدىلىق باستۇرۇش ئۈچۈن ھىراتقا ماڭغىنىدىن پايدىلانغان ئىدى. ئۇ بۇلخەيرى ئۆلكەندىن كېيىن، دەشتى قىپچاق ئۆزبېكلىرى پارچىلاندى. ئۇلارنى ئوبۇلخەيرىنىڭ نەۋرىسى مەھمەت شوييان خان (1450 — 1510) قايتا تۇيۇشتۇردى. ئۇ 1499 — 1500 يىللىرى بۇخارانى ئىگەللىدى. بابۇرنىڭ ۋە سۇپان ھوسەين بايقارا (1416 — 1506) نىڭ قولىدىكى ماۋرەننەھرى ۋە خوراسان رايونلىرى كۆپ ئۆتمەي شوييانخاننىڭ قولىغا ئۆتتى. شوييانخان پەرغانە ۋە تاشكەنتنى ئېلىشتا، بۇ يۇرتلارنىڭ ھاكىمى بولغان سۇلتان مەخمۇت.

خان بىلەن ۋە ئاڭا ئاقسۇدىن ياردەمگە قوشۇن تارتىپ چىققان ئىسمى ئەخمەتخان بىلەن كۆپ قېتىم ئۇرۇشۇپ، مەخمۇتخان پاجىسىنى پەيدا قىلدى. ئەخمەتخان ئاقسۇدا كېسەل بىلەن ئۆلدى. ئۆز غەلىبىلىرىدىن ئېسىنى يىقاتقان شويبانخان ئىران ساپاۋى خانلىقىنىڭ پادىشاسى ئىسمائىل شاھ بىلەن ئۇرۇشتى ۋە 1510 - يىلى مەرۋىي يېنىدىكى جەڭدە ئۆلتۈرۈلدى. مۇھەممەت بابۇر شويبانخاننىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىدىن روھلىنىپ ئىسمائىل شاھقا مەك - تۇپنامە ئەۋەتكەن ئىدى. بابۇر پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ سەمەرقەنتكە كېلىپ، تىمۇرىيلەر سۇلالىسىنىڭ ۋارىسى سۈپىتىدە ماۋرەننەھرىگە خان بولدى. سۇلتان سەئىدخان بولسا ئاق - سۇدىن چىقىپ تاغىسى مەخمۇتخاننىڭ ۋارىسى سۈپىتىدە شويبانخان ئىگەللەپ ئالغان پەر - غانە رايونىغا بىر مەزگىل خان بولدى.

ئابازىك قۇشچى «جاھاننامە» داستانىدا ئۆزىنىڭ سۇلتان سەئىدخانغا ئەگىشىپ ئەد - دىجانغا كەلگەنلىكى ھەققىدە توختىلىپ:

”جاھان ئىچرە بى ھەسەل ئول جان ئېرۇر،
ئانادىن ئاتاخان بىرخان ئېرۇر.
تابۇغىندا كەلدىم قەدىمى قۇلى،
نەچۈككىم گۈل ئۆلسە بولۇپ بۇلبۇلى.
ئەلىپ ئۆلتۈرۈپ ئەندىجان مۈلكىنى،
ئالاي دەپ خىيالى جاھان مۈلكىنى.“

دەپ يازغان ئىدى.

سۇلتان سەئىدخان ئەندىجاندا خان بولۇپ تۇرغان چېغىدا، قەشقەر ھاكىمى ئابابەكرى مىرزا ئوڭا قارشى 20 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن ھۇجۇم قىلىپ يېڭىلىگەن ئىدى. كۆپ ئۆتمەي، شويبانخاننىڭ ئورنىغا دەسسىگەن ئۇنىڭ تاغىسى بولغان ئەبەيدۇللاخان باش - چېلىغىدىكى ئۆزبېك تورلىرى بابۇرنى سۇرۇپ ئۇنى ئۆز يۇرتىنى مەڭگۈ تاشلاشقا مەجبۇر قىلدى. بابۇر ھىندىستان تەرەپكە سۇرۇلدى ۋە 1519 - يىلى دېھلى سۇلتانى ئىبراھىم رو - دىنى يېڭىپ، ھىندىستاندا بابۇرىلەر سۇلالىسىنى قۇردى. مانا شۇ خىل تارىخىي شارائىتتا، ئەبەيدۇللاخاننىڭ قوشۇنلىرى پەرغانە ۋادىسىگە كېڭىيىپ، سۇلتان سەئىدخاننى قىسىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، يېشى يەتمىشتىن ھالقىغان، قېرىغانسىرى زالىملىشىپ كەتكەن ئابابەكرى مىرزدىن بىزار بولغان قەشقەرىيە خەلقى سۇلتان سەئىدخاننىڭ ئانا يۇرتىغا قايتىپ كېلىشىنى ئىلتىماس قىلىپ، ئۇنىڭ ئالدىغا يوشۇرۇن كىشىلەر ئەۋەتتى. بۇ ئىككى ئەھ - ۋال سۇلتان سەئىدخاننىڭ قەشقەرىيەگە قاراپ يۈرۈش قىلىشىغا سەۋەپ بولغان ئىدى.

«جاھاننامە» داستانىدا بۇ ۋەقە مۇنداق تەسۋىرلەنگەن:

”ئابابەكرى ئەردى كاشغەر ھاكىمى،
كى يوق ئەردى رۇستەمدىن ئۇنىڭ كەمى،
ئەنىڭ مۈلكىدىكى ئەل - ئولۇس تامام،
تاپىپ ئەردى بەندۇ بالادا مۇقام.

.....

مۇسۇلمانلار ئەرمىشتۇك ئەسرۇ خاراپ،
كورۇپ زالىم ئىلكىدە تۇرلۇك ئازاپ.
بولۇپ ئۇشۇلار بائىس شەھرۇيار،
بولۇپ ئىتتىپاقۇ سىغارۇ كىبار.
راۋان بولدى خان كاشىغەر مۈلكىگە،
كىم ئول خەبىرى بىخەبەر مۈلكىگە“.

سۇلتان سەئىدخان ئابابەكرى مىرزىنى تارمار قىلدى. ئابابەكرى مىرزا تىبەتكە قاچ-
قاندىن كېيىن، ئۇنىڭ تەخت ۋارىسى سۈپىتىدە باش كۈتەرگەن جاھانگىر مىرزىنىمۇ يو-
قاتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇ يەركەندە خانلىق سەلتەنىتىگە چىقتى. ئەبەيدۇللاخان باشچىلى-
غىدىكى ئۆزبېك ئاقسۆڭەكلىرى پەرغانىنى ئىشغال قىلىش بىلەن قىسانائەتلىنىپ قالماستىن،
بەدەخشاننى، ھەتتا قەشقەرىيەنىمۇ ئىشغال قىلىش قەستىگە كىرىشكەن ئىدى. ئايازبىك
قۇشچى «جاھاننامە» داستانىدا بۇ ۋەقەلەر توغرىسىدا مۇنداق يازغان:

“تابوغىندا مەن بولۇپ سۇبھو شام،
تۇرۇپ قۇللۇغىدا قىلىپ ئىتتىمام.
بولۇپ لۇتپى ئىھسانىدىن سەرپىراز،
بولۇپ ئەردى مەخمۇت يەڭلىغ ئاياز.
كى ۋەقە بولۇپ ئانداق ئەيىام ئىشى،
كەلىپان بەدەخشان سارىدىن كىشى.
خەبەر بەردى بى سەر قاپتۇر ئولۇس،
بۇزۇغلۇققا كوڭۇل ساپتۇر ئولۇس.
ئول ئەلنى ئىلىكلا ماساخان ئازىپ،
ئەسىر ئولغۇسىدۇر پەقىرۇ - غەرىپ.
ئولۇر ئول ۋىلايەتكە ئۆزبېك كېلىپ،
مېنى ئەل ئىبەردىلەر ئانداق بىلىپ.
راۋان بولدۇم ئەمىر ئىلاھى بىلان،
كىرىپ يولغا پەرمان ئىلاھى بىلان“.

بەدەخشان ئەسلىدە قەشقەرىيەگە قاراشلىق بىر ۋىلايەت ئىدى. ئابابەكرى مىرزا زا-
مانىدا مىرزاخان بۇ ۋىلايەتنىڭ ھاكىمى بولۇپ، ئۇ سۇلتان سەئىدخاننىڭ تاغىسى خان
مىرزىنىڭ ئوغلى ئىدى. ئابابەكرى مىرزا ھاكىمىيىتى غۇلىتىلغاندىن كېيىن، ئۇ ئۆزبېك تو-
رىلىرىنىڭ كۈشكۈرتىشى بىلەن سەئىدىيە خانلىغىغا نىسبەتەن “مۇستەقىل” بولۇۋالغان.
بۇ قېتىمقى بەدەخشان يۇرۇشىگە سۇلتان سەئىدخان ئۆزى باشچىلىق قىلدى. ئۇزۇپەر
فەلىئەسىگە يېتىپ بارغاندا، مىرزاخان ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ، خاتالىغىنى تونۇدى. سەئىد-

خان ئۇنى ئەپۇ قىلدى. بۇ قېتىمقى ھەربى يۇرۇشكە قاتناشقان سەركەردىلەر ئىچىدە سەئىد - خاننىڭ ئوغلى ئابدۇرىشىتخان بىلەن بىللە ئايازبېك قۇشچىمۇ بولغان.

ئايازبېك قۇشچى «جاھاننامە» نىڭ مۇقەددىمىسىدە ئۆزىنىڭ بەدەخشان سەپىرىدە يى - گىرمە يىل ئىلگىرىكى سۆيگەن مەھبۇبىنى ئۇچراتقانلىغىنى، كونا ئىشقى ۋە ئۆتكەن ئىشلار توغرىسىدا ئويلاپ ھاياجانلىنىپ شۇ كۈنى كەچتە بارىگادا ئۇخلىيالمىغانلىغىنى، ئۇنىڭ بىلەن بىر بارىگادا ياتقان ياش ئۆلپىتىگە بۇ سىرىنى سوزلەپ بەرگەنلىگىنى ھەمدە ئۇنىڭ تەك - لىشى بىلەن «جاھاننامە» داستانىنى يازغانلىغىنى ئىزھار قىلدۇ.

داستاندىكى:

”بۇ تەقەررۇپ بولدى كەل ئى نەۋجوۋان،
مۇبارەك زەمرىگە يەتسە كامان.
مەن ئاندىن ساڭا بىر ھىكايەت قىلاي،
ۋاپاسىز جاھاندىن شىكايەت قىلاي.“

دىگەن مىسرالارغا قارىغاندا بۇ نەۋجوۋان (ياش يىگىت) ئەمدى يېقىنلاشقان (تەقەررۇپ) يېڭى سىرداش بولۇپ، سىر خۇددى ئوقيا ئوقى (كامان) دەك ئۇنىڭ سىر ساقلىغۇچى قەل - بېگە (زەمرىگە) يوشۇرۇنۇپ تۇرۇشى تەۋسىيە قىلىنغان.

داستاننىڭ ئاياقلاشقان ۋاقتى ھەققىدە ئۇنىڭ خاتىمە قىسمىدا تولىمۇ ئېنىقسىز ھالدا پەقەت:

”يىل ئات ئەردى ماچىن تارىخىدا،
رەجەپ ئاي فۇرخەند تارىخىدا.
تۈگەتتىم جاھان مېھنەتى غوسسەسىن،
قىلىپ نەزمە بىر داستان قىسسەسىن.
جاھاننامە قويدۇم ئۇنىڭ ئاتىنى،
دىدىم چۇن ئۇنىڭ ھالۇ ھالاتىنى“

دەيلىگەن خالاس.

ئايازبېك قۇشچى «جاھاننامە» داستانىدا چوڭقۇر بىر پەلسەپىۋى پىكىرنى - كائىنات - نىڭ ئۆزلىكىنى ھەركەتتە ۋە ئۆزگىرىشتە بولىدىغانلىغىنى ھىكايەت شەكلىدە ئوبرازلاشتۇرۇپ، تۇغۇلماقتا ئۆلمەكلىك، خوشاللىقتا قايغۇ - ھەسرەت، گۈللىنىشتە خاراپلىق ئامىللىرى ساق - لىنىدىغانلىغىنى، جاھان ئۆز ماھىيىتى بويىچە بۇ قانۇنىيەتكە زادى خىلاپلىق قىلىمىغانلىغىنى، ئالەمنى، ھاياتلىقنى، خوشاللىق ۋە گۈللىنىشنى مەڭگۈ ئۆزگەرمەس تۇرغۇن ھالەتتە دەپ قاراش "ئەجەپ غەپلەت" ئىكەنلىگىنى تەكىتلەيدۇ. ئۇ:

”ئايازا ئەجەپ غەپلەت ئەمەسمۇ بۇ،
كى سەن خاھى بىدار، خاھى ئويۇ.“

نە ۋاقتى نە سائەتكى سەندىن بۈگۈن،
ئوتەر ئومۇر ئىرۇر ئول ئەمەستۇر ئوكۇن.
يوق نەرسە ئوشال ۋاقت سائەت تورۇر،
كىم ئاي - يىلۇ ھەر كۈنۈ - تۇن يۇرۇر.
ئوتەردىك كورۇنەر ساڭا ئول ۋەلى،
يورۇرلەر جاھاندىن سېنى سورغالى.

دەپ، ئوتۇۋاتقان نەرسە ۋاقت، سائەت، ئاي، يىل ئەمەس، بەلكى ئومۇر. ۋاقت سېنىڭ
كويۇڭدا، ئۇ سېنى جاھاندىن ئېلىپ كەتمەك پېيىدا يۇرىدۇ، دەپ خىتاپ قىلىدۇ.
ئايازبېك قۇشچى بۇ پەلسەپىۋى ئىدىيەسىگە ئىسپات قىلىپ مۇنداق بىر گۈزەل ھىكا -
يىنى سۆزلەيدۇ:

شەھرىيار ناملىق بىر پادىشالىق بولۇپ، ئۇنىڭ پايتەختى سىمىن شەھرىدە شەھىسۋار
ئىسىملىك پادىشا بولغان، ئۇ ئوغۇلسىزلىق دەردىدە ياشايدۇ. كېيىن فىروز شاھ ئىسىملىك
بىر ئوغۇلغا ئىگە بولىدۇ. فىروز شاھ بالاغەتكە يېتىدۇ. ئۇ بىر كۈنى مەي ئېچىپ، مەيدىن
كېيىن ئۇخلاپ چۇش كورىدۇ. چۇشىدە چارۋاغىدىكى بىر قەسىر ئىچىگە كىرىپ ئۇ يەردە
پەرىلەر ئارىسىدا تۇرغان رەنا ئىسىملىك پەرىزاتنىڭ قارشى ئېلىشىغا مۇيەسسەر بولىدۇ. قە -
سىردە كۆڭۈللۈك سوھبەت ۋە شىرىن بەزمىلەر بولىدۇ. بەزمە شارابىدىن مەس بولۇپ ئۆي -
قۇغا كەتكەن فىروز شاھ ئويغىنىپ، ئۆزىنى يەنە ئۆز ھەرىمىدە كورىدۇ. شۇندىن باشلاپ، ئۇ
رەنا ئىسىملىك پەرىزاتقا ئاشىقى بىقارار بولۇپ ئۇنى ئىزلەيدۇ. ئۇنىڭ ئىز - دېرىگىنى ئا -
لالماي كېسەل بولىدۇ. بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقان سەلىم ئاتلىق ۋەزىر ئۆز ئوغلى فىروز -
رايىنى شاھزادىدىن ئەھۋال ئۇقۇشقا دەۋەت قىلىدۇ. ئۇلار شاھزادىنى ئوۋغا ئېلىپ چىقىدۇ.
ئوۋدا يۈرگەندە فىروز شاھنىڭ ئالدىدىن بىر كىيىك ئۆتىدۇ، ئۇ، كىيىكنى قوغلايدۇ، كىيىك
شاھزادىنى ئەگەشتۈرۈپ چۇشىدە كورگەن چارۋاغقا ئېلىپ بارىدۇ. شاھزادە رەنا ئىسىملىك
پەرىزاتنى كورۇشى بىلەن بىمھۇش بولۇپ يىمىقىلىدۇ. پەرىزات ئۇنى
ئۆز قۇچىغىدا ھۇشىغا كەلتۈرىدۇ. ئۇلار نەسەب ۋە ھال - ئەھۋال سورىشىدۇ. پەرىزات
شاھزادىنىڭ ئىشىقى ئارزۇسىغا ئۇچ تۇرلۇك شەرت قويدۇ. بۇ ئۇچ شەرت: پەرىزات ئۆي -
قۇغا كەتكەندە ئۇنى تېرەن مەنىلىك سۆزلەر بىلەن ئۇچ قېتىم ئويغىتىش كېرەك ئىدى.
پەرىزات بىرىنچى قېتىم ئۇيقۇغا كەتكەندە، شاھزادە پەرىزات ياتقان تەخت پايە
بىلەن سوھبەتلىشىدۇ:

”نە كىم سەرگۈزەشت ئەيلەگەن ئەردى تەخت،
پەلەك جەۋرىلەر زۇلىمىدىن نەرىم - سەخت.“

تەختى پايە ئۆزىنىڭ ئەسلى نىل ۋادىسىدىكى مول يوپۇرماقلىق دەرەخ ئىكەنلىكىنى
سۆزلەيدۇ، سايىسىدىن ھوزورلانغان بەزمىچىلەر ۋە شېخىدىن بەھرىلەنگەن ئۇچار قۇشلار توغ -
رىلىق بايان قىلىدۇ. دەرەخ ئاخىرى ۋەيرانلىق قىسمىتىگە مۇپتىلا بولۇپ قۇرىغان، كېسىلگەن

ۋە تەخت قىلىنغان. شائىر تەختى پايتەختى ھىكايىسى ئارقىلىق پەرىزاتىنىڭ تەسىرلىنىپ ئويىغانغانلىقىنى ئېيتىپ، ئالەمنىڭ بىقارارلىقىنى دەلىللەيدۇ.

پەرىزات ئىككىنچى قېتىم ئۇيقۇغا كەتكەندە، شاھزادە پەرىزاتىنىڭ ئالدىدا تۇرغان تاش قاچا بىلەن سۈھبەتلىشىدۇ:

“سوراھى ئىچى ھەم تولا قان ئىدى،
پەلەك دەردى بېھەد بايان ئىدى.”

تاش قاچا ئۆزىنىڭ ئىلمىرىس تېغىدىكى قورام تاش ھەتتا ئىلمىرىس تېغىغا ئاسماندىن چۈشكەن سەنگى (مېتورىت) ئىكەنلىكىنى ئېيتىدۇ. ئۇ سۇلايمان، جەمىش، كەيكۇبات ۋە ئىسكەندەر دەۋرلىرىنىمۇ كۆرگەن. كېيىن ئوبۇلخەيرى ھەككاك ناملىق تاشچى ئۇنى ئېلىپ كېتىپ قاچا ياسىغان. شائىر بۇ دىئال ئارقىلىق مېتورىت ھەم قورام تاشنىڭمۇ ھادىسىسى ئالەمدىن خالى ئەمەسلىكىنى دەلىللەيدۇ.

پەرىزات ئۈچىنچى قېتىم ئۇيقۇغا كەتكەندە، شاھزادە پەرىزاتىنىڭ يېنىدا يېنىغىلىق تۇرغان شام بىلەن سۈھبەتلىشىدۇ:

“دېيەلمەي غەمىن شەمى ھەم زار ئىدى،
پەلەكتىن بەسى ئوتلىرى بار ئىدى.”

شام ئۆزىنىڭ ئەسلى قوزا بولۇپ كېيىن قوي بولۇپ ئىككىنچى قوزىلىغانلىقىنى ئېيتىدۇ، شۇندىن تارتىپ ئۇنىڭ مېنىدا شام ياسىغىچە بولغان، بېشىدىن ئۆتكەن ھادىسىلەر ئۈستىدە سۆزلەيدۇ، شائىر شام ھىكايىسى ئارقىلىق ئالەم ئۆزگىرىشلىرى چۈشەنچىسىنى تېخىمۇ كېڭەيتىدۇ.

شۇندىن كېيىن پەرىزات شاھزادىغا ئۆز رايىنى بېرىپ، دادىسى شاھ تاجى ۋە ئانىسى ماھىرۇنىنىڭ ھۆرۈرىغا بېرىپ، ئىككى ئاي توي قىلىپ نىكالىق بولىدۇ. شائىر بىر خوشاللىق ئىزىدا بىر قايغۇنىڭ تۈرىدىغانلىقىدىن بىشارەت قىلىپ، فرۇز شاھنىڭ ئانىسىنىڭ ئوغۇل ھىجرىدە ئالەمدىن ئۆتكەنلىكىنى، ئانىسى شەھىسۋارنىڭ ئوغلىنىڭ دېرىگىنى ئالالماي بارام بولغانلىقىنى ھىكايە قىلىدۇ ۋە ۋەزىر سەلىمنىڭ تېلىدىن كەنئانلىق ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بىلەن ئوغلى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئارىسىدىكى ھىجران ۋە ۋىسال قىسسىسىنى بېرىدۇ. بۇ چاغدا، شاھزادە فرۇز شاھ چۈشىدە ئاتا-ئانىسىنى كۆرىدۇ ۋە چەكسىز پەرىشانلىق ئىچىدە پەرىزات رەنا بىلەن سىمىن شەھرىگە قاراپ ئاتلىنىدۇ. ئۇلار سىمىن شەھرىگە يېتىپ بارىدۇ. شەھەر سىۋار ئوغلىغا خانلىق سەلتەنىتىنى بېرىپ ئاندىن ئالەمدىن ئۆتىدۇ. فرۇز شاھ تەختتە ئۇزاق ئولتۇرىدۇ. كېيىن پەرىزات ۋاپات بولۇپ، شاھ تەركى دۇنيا بولىدۇ. خەلقنىڭ ئەلۋى ۋە ۋەزىر فرۇزراينىڭ تەكلىۋى بىلەن فرۇز شاھ ئوغلى پەررۇخسۋارغا شاھلىقنى ئۆتۈنۈپ بېرىدۇ.

فرۇز شاھ تەركى دۇنيالىقتا يۈرگەندە، يەنە ياشلىق چېچىدا ئۇچراتقان ھىلىسىكى كىيىنكى ئۇچرىتىپ قېلىپ، ئۇنىڭ ئىزىدىن يەنە چار باققا كېلىپ قالىدۇ. قارىسا، ئۇنىڭدا

ھىچنەرسە قالمىغان...

ئايازىك قۇشچى ئۆز داستانىدا ئىرىش ئۈستى، دېۋە-پەرىلەر، مېنىراللار ۋە ئۆسۈملۈكلەر، ھايۋانلار ۋە ئىنسانىيەت، روھى ھايات ۋە تەپەككۇردىكى ئۆزلۈكسىز ئۆزگىرىشلەر ئۈستىدە توختالدى. ئۇ:

”تۈزۈلگەن زاماندىن پەلەك گەردىشى،
ئېرۇر خانىدانلارنى بۇزماق ئىشى.

.....

قايان باردى بۇ ھەم نەشنىلەر دىمەس،
ئۇلارنى كورۇپ ئۆز غەمىن يىمەس.

ئىكەنلىگىنى بەدى ئۇسۇلدا بايان قىلدى. ئەمما ئايازىك قۇشچى ئۆز داستانىدىكى ۋەقەلەردىن پاسسىپ، ئۈمىتسىز ۋە روھانى خۇلاسى چىقارمايدۇ، بەلكى قىسقا ئومۇرنى خەلققە، جامائەتكە بېغىشلاش لازىملىقىنى، پادىشاھلارنىڭ ئادىل ۋە رەھىمىدىل بولۇشى كېرەكلىگىنى ئېيتىپ، ئۆزىنىڭ رىئالىستىك ۋە ئىنسانپەرۋەرلىك قاراشلىرىنى ئىپادىلەيدۇ. ئۇ مۇنداق دەپ يازغان ئىدى:

”تۈزۈك تەرھ ئەيلە ئەدلۇ بۇنىاد قىل،
ئادالەت بىرلە مۈلكۇ ئاباد قىل.

.....

دىل ئازارلىق پىشەسى شۇمدۇر،
نە بولغاي دىل ئازارى مەلۇمدۇر.
بولۇپ رەھىمدىل خەلق ئىچىن شاد قىل،
دۇئادا بىرەر تەبىزنى ھەم ياد قىل.

.....

ئادالەت بىرلە تۈزدى ئانداق ئۆزىن،
ئىككى قىلمادى بىر ئېيتقان سۆزىن.

تۆۋەندە «جاھاننامە» داستانىنىڭ تولۇق تېكىستى بېرىلدى. ئىشنىمەنكى، بۇ داستاننىڭ تېپىلىشى ۋە ئېلان قىلىنىشى سەئىدىيە دەۋرى ئەدەبىياتى تەتقىقاتىنى مول مەزمۇن بىلەن بېيىتىدۇ.

ئەچۇق دەستۇگەر نىيىزە مىسكىن دۇرۇر.
نىكىم ئالىمۇ ئەھلىدە باردۇر،
ئەننىڭ قۇدرىتى ئاندا ئىزھاردۇر.
جاھاندا نىكىم جانسىز دۇرۇر،
ھاۋادا ئۇچار، يەردە يۈگۈرۈپ يۈرۈر.

سانايى جاھان ئاپرىنغە بىرۇن،
كىم ئاندىن ئەمەستۇر ئىشى يوشۇرۇن.
نە كىم ئادىمىنىڭ خىيالى يىتەر،
ھەر ئىشكىم ئۆلۈستىن نەھانە ئىتەر،
بارى ئەننىڭ ئالدىدا يەكسەن دۇرۇر،

بۇلارنىڭ كامالۇ زاۋالنى بىرۇر.
ياراتماقتا ھەر بىرىنى با ھىكمىتى،
نە ھىكمەت قىلاي دەر، يىتەر قۇدرىتى.
ئىرۇر ئادەم ئوغللىغا، ھەم ئۇشبۇ ھال،
بىرگە كامالۇ، بىرگە زاۋال.
زاۋال ئولىمىسا قانى بولغاي ئىدى،
جاھان ئادىمى بىرلە تولغاي ئىدى.
ۋاپاسىزدۇر ئۇشبۇ جاھان ئى رەپىق،
ۋاپا بولسا ئىدى قانى ئۇل شەپىق.

ئەنىڭ قۇدرىتىدىن پەرۇ بال ئۇچار،
ئەنىڭ قۇدرىتى بىرلە يۇگۇرۇپ قاچار.
دەرەخت، گۈلۇ، سەبزۇ خارۇ خەس،
ئەنىڭ قۇدرىتىدىن ئۇنۇپ ھەر نەپەس،
چىقار يەردىنمۇ سەبزە خۇررەم بولۇپ،
كوڭۇلدىن غەم ئۇل ۋەقىتىلار كەم بولۇپ.
تاپىپ ھەر بىرى بىر سۈپەتتە كامال،
تاپار چۇن كامالىغا يەتسە زاۋال.
باھارۇ خەزان مەۋسىمى كىم ئىرۇر،

ھەزرىتى رىسالەت سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمىڭ ۋە چاھار يار بەرگەزىدەنىڭ سۈپەتلىرى

نە جەم ئە-كىم ئەنى كوردى شات،
كى بىر بىردىن ئەتتۇرمادى خەيرباد.
نە مىسكىنكى ئەمدى ۋەتەن قىلدى كەرەم،
ئانى سورمادى ئاندىن ئۇل نەرەم-نەرەم.
ئەجەپ غەپلىتى ئادىمىزادىغە،
قويار مەھرى بۇ مەنەت ئابادىغە.
كورەر كىم كوزى ئالدا ھەر زامان،
چىقىرار ھەم نەشىلەرنى بۇ خاكدان.
قايان باردى بۇ ھەم نەشىلەر دىمەس،
ئۇلارنى كورۇپ ئوز غەمىنى يىمەس.
ھەمىشە بولۇر ئۇشبۇكىم ئۇشبۇ كۈن،
سالامەتمۇدۇر جەمى باغرى پۈتۈن.
چۇ تاڭلا باقارسەن ئۇشۇل جەمى ئادا،
ئەچىلىپتۇر ئەلۋەتتە بىردىن جودا.
بولار تەجرىبە بولمىغان بولسا ھېچ،
بىلۇرسەن بۇگۈن تاڭلا بولماس بۇ كېچ.

ھەببى خۇدا ھەزرىتى مۇستەفا،
كىم ئەردى جاھان ئەھلىغە پىشەۋا.
گەزىن قىلغان ئۇل پىشۋا ئەھلىدىن،
ئەبايەكرى سىدىق بەرھەم نەشىن.
بەزور بولغاچ ئىسلامغا ھەق زەپەر،
سائادەت تېپىپ بائەس ئولغاي ئومەر.
تەقى ئىبنى ئەففان ھەيا مەئدەنى،
ئەچىلغان يۈزىدە ساپا گۈلشىنى.
تەقى ھەيدەر ساھىبى زولفىقار،
كى شىرىم دىگەن ئەردى پەرۋەردىگار.
ئۇلارغە ۋەفا قىلىمىدى بۇ جاھان،
سەنۇ مەندەك ئەۋارىلارغە نە سان.
نە شاھۇ، نە دەرۋىش، نە ئامۇ خاس،
پەلەك جەۋرىدىن ئولغان ئەرمەس خالاس.
تۈزۈلگەن زاماندىن بارى گەردىشى،
ئىرۇر خانىدانلارنى بۇزماق ئىشى.

بۇ شىكەستەنىڭ ئوز سەرگۈزەشتەسىدە ھەزرىتى خان قۇلۇقىغە مۇشەررەفى بولۇپ بۇ جاھاننامىنى ئەيتقاننىڭ سەۋىبى

خەبەردار ئۇلۇپ بۇ ھىكايەت ئىشت،
ئۇشۇل ۋاقىتلار كىم بار ئەردىم يىگىت.
ۋىلايەتتە ساكىن ئىدىم نەچچە يىل،
ماڭا ئۇل ۋەتەندەك بولۇپ ئەردى بىل.
بار ئەردىم بولەك يارۇ ياران بىلە،
ئۇرۇغۇ قاياشۇ جەمى تۇققان بىلە.
تۈزدۈك خانۇ خەندەن پۇر ھوزۇر،
كوڭۇل جەمى ئەھباب ئەيشۇ سورۇر.

بۇ تەقەررىپ بولدى كەل ئەي نەۋجۇۋان،
مۇبارەك زەمىرىڭگە يەتسە كامان.
مەن ئاندىن ساڭا بىر ھىكايەت قىلاي،
ۋاپاسىز پەلەكتىن شىكايەت قىلاي.
ماڭا سەرگۈزەشتە ئولغان ئىشتىن دەيمەن،
كوڭۇل غەم بىلە تولغان ئىشتىن دەيمەن.
ئاقىل كوزى بىرلە قىلسا نەزەر،
جاھان ئۆتمۇشۇ نە بىرۇر تېخى بىخەبەر.

كشى كورسە قىچىپ كىتەر ئەردىلەر،
باش ئېلىپ ئاياغىن ئىتە ئەردىلەر.
ئابابەكرى ئەردى كاشىغەر ھاكىمى،
كى يوق ئەردى رۇستەمدىن ئۇنىڭ كەمى.
ئەنىڭ ئىلىكىدىكى ئەل ئولۇس تامام،
تاپىپ ئەردى بەندۇ بالادا مۇقام.
ئولۇپ بەندى زىنداندا ئولگانلىرى،
قازىق بىرلە دەرماندە قالغانلىرى.
تۇتۇپ بەزىلەرنىڭ قۇلاغىن كىسىپ،
قۇلاغۇ ئىلىكۇ ئاياغىن كىسىپ.
يەنە بەزىلەرنى تۇتۇپ ئاختىلاپ،
ئەلىپ تۇتۇ تۇرۇپ مال مۈلكىن تالاپ.
مۇسۇلمانلار ئەرمىشكۈك ئەسرۇ خاراپ،
كورۇپ زالىم ئىلىكىدە تۇرلۇك ئازاپ.
بولۇپ ئوشىۇلار يائىس شەھرۇ يار،
بولۇپ ئىتتىپاقۇ سىغارۇ-كىبار.
راۋان بولدى خان كاشىغەر مۈلكىگە،
كىم ئول خەبىرى بىخەبەر مۈلكىگە.
خەبەردار ئولۇپ كىلىپ ئول بەدكەر،
چىرىكىن سالىپ قەلئەنى كاشىغەر.
يىتىپ خان ئالەم ئېلىپ قەلئەسىن،
تەۋبەتكە قاچىپ ئول سالىپ قەلئەسىن.
سوغىغە توشۇپ چىرىك ئاخىر يىتىپ،
باشىنى ئەلىپ كەلدىلەر قۇل ئېتىپ.
خوتەن كاشىغەرچە ئەلىپ خان يۇرۇپ،
ئادالەت بىلە تەخت ئۈزە ئولتۇرۇپ.
ئولۇسى بەر قارار ئولدى دەۋراندا،
كشى قالامىدى بەندۇ زىندانىدا.
كىم ئول خەۋاجۇ مالدار ئولمىغاي،
خەزىنە ئاڭا گەنج ئىلە تولىمىغاي.
تابوغىندا مەن ھەم بولۇپ سوبىھۇ-شام،
تۇرۇپ قۇلاۋغىندا قىلىپ ئىھتىمام.
بولۇپ لۇتپى ئېھسانىدىن سەرىپراز،
بولۇپ ئەردى مەھمۇت يەڭلىغ ئاياز.
سالىپ ئىلتىپاتى كوكۇلگە ھوزۇر،
توشۇپ باشىغە ھەرلە ھەز ئاندىن غورۇر.
پەلەك جەۋرۇ-زۇلۇمىن پارامۇش ئىتىپ،
نەشاتۇ تەرىپ جامىنى نۇش ئىتىپ.
يۇرۇر ئەردىم ئەسۈدە دىل شادۇ خۇش،
پەلەك جەۋرۇ زۇلۇمدىن ئازادەۋۇش.

باھارۇ خازان مەۋسىمى سەير ئىتىپ،
نە يەركىم ساپالىق ئىشتىپ يىتىپ.
گاھى ئولتۇرۇپ، گاھى جەۋلان ئورۇپ،
بىيىك بېشە ۋە سەبزەلەردە تۇرۇپ.
كوكۇل خوشلىغان يەردە مەجلىس قۇرۇپ،
مەي ئىچمەككە مەشغۇل ئولۇپ ئولتۇرۇپ.
بىرى بىرىمىز بىرلە خۇشال ئىدۇق،
ھەممىشە خۇشانۇ خۇش ئەھۋال ئىدۇق.
خازان پەسلى ھەم باغ ئارام جەم ئولۇپ،
يۇرۇر ئەردۇق ئاسۈدە ئويىناپ كۈلۈپ.
ئاياققە تۇشۇپ ھەر خازان ياپراغى،
دەر ئەرمىشتۇق ئولەم بۇ ئىشرەت چاغى.
غەنىمەت دۇرۇر جەمى ئەھبابىغە،
جاھان ۋاقىت قويماست بۇ ئەسبابىغە.
بىز ئولەم يىگىتلىك غورۇرى بىلە،
ئوشۇل ۋاقىت ئەيشۇ سۇرۇرى بىلە،
خىيال ئەتمەست ئەردۇق ئالەم نىدۇر،
جاھان ۋاقىت قويماست نە غەم نىدۇر،
نەچە يىل بۇ تۇر ئاندا ئىشرەت بىلە،
كەچۇردۇك جاھاننى پاراغەت بىلە.
پەلەك ئاقىبەت شەجەر بۇنىاد ئىتىپ،
بۇ جەمىيەتتىمىزنى بەرباد ئىتىپ.
سالىپ ھەر بىرىمىزنى بەريان غەمكىن،
قىلىپ پاراغەت ئەندۇھى بىرلە ھەزىن.
غەمۇ غۇربەت ئەكسەرنى ئەيلەپ ھالاك،
تۇگۇندىلەر ئارمانۇ ھەسرەتتە پاك.
مەن ئول جەمىدىن ئايرىلىپ يالغۇزۇن،
بۇ خاقانكى ھەق ياشىن ئەتسۇن ئۇزۇن.
جاھان ئىچرە بى مەسەل ئول جان ئىرۇر،
ئاتادىن ئاتاخان بىر خان ئىرۇر.
تابوغىندا كەلدىم قەدىمى قۇلى،
نىچۇككىم گۈل ئولسە بولۇر بۇلۇلى.
ئەلىپ ئولتۇرۇپ ئەندىجان مۈلكىنى،
ئالاي دەپ خىيالى جاھان مۈلكىنى.
بار ئەردى ۋەلى كاشىغەر سارىدىن،
كىلىپ جەمى بەدخوۋا ھەر سارىدىن.
كەچىلەر ئوغۇرلۇق يوسۇنى بىلە،
يۇرۇپ كەنتلەرگە ئىت ئۇنى بىلە.
مۇسۇلمانلار ئۇستىگە يۇرۇپ تالاپ،
ئېلىپ ئولتۇرۇپ ئېتى تاغ ئارىلاپ.

بىرىدىن ئەسىر كورمادىم ئول زامان،
قاراڭغۇلۇق ئولدى كوزۇمگە جاھان.
پەرىشان بولۇپ خاتىرىم ئانچە زار،
يىغى يىغلايدىم ئانچە ئەمەل بار.
ئۇنۇت بولغان ئۆچكەن پىراق ئوتلىرى،
تۇتاشتى ۋۇجۇدۇمغا ئاندىن بارى.
ئەلەم يۈزلەنمىتۇر ماتەم بىلە،
كەچە - كۈندۈز ئولدى ئىشىم ماتەم بىلە،
نەچە كۈنگىچە ئورتەنسىپ ئوشۇ ھال،
چەكەر ئەردى ئازاردە جانىم مالال.
نە كۈندۈز كۈڭلىدىن چىقار ئەردى غەم،
نە كەچە يىتەر ئەردى ئويۇقۇ ھەم.
بۇ يەڭلىغ كويۇپ ئورتەنسىپ ھەر كەچە،
پىراق ئوتى بىرلە ياتىپ بىر كەچە.
يۈمۈلماي كوزۇم ئويۇقۇغە ھەر سەھەر،
ياتىپ ئەردىم ئۆلدەم قاشىدا مەگەر.
بىراۋ ئوشۇ ھالەتتىن ئاگاھ ئىدى،
مەنىڭ بىرلە كىم ئاندا ھەمراھ ئىدى.
ئاڭا ھەم پۈتۈن ئويۇقۇسىزلىق يېتىپ،
ماڭا ئويۇقۇ ئۇچقاننى مەلۇم ئىتىپ.
ياتىپ ئىكەن ئۆلدەم چۈ بىلىدىم ئانى،
دەپ ئەيدىم ئويۇقۇ ئىلتىمىش سېنى.
ماڭا بۇ كەچە ئويۇقۇ كەلگەن ئەمەس،
مەگەر كوزلەردىم قاندى ئويۇقۇنى بەس.
ئولار كىم پەلەك دەۋرىدىن قوزغالىپ،
بارىپ ئەردىلەر مەنى مۇنداق سالىپ.
ئولارنىڭ فىراقى بىرلە زاردەن،
سەھەر ۋاقتى بولدىيۇ بىدارمەن.
غەم پەكەر بىرلە دىل ئاشىتىمەن،
كوزۇمدىن ئۇچۇپ ئويۇقۇ ئالىپتىمەن.
ۋاپاسىز پەلەك دەردىغە ئەتەمدى،
قېلىپ بولماس ئەرەش جاھاندىن ئۆمدى.

كى ۋاقىتە ئولۇپ ئانداق ئەيىپام ئىشى،
كەلىپان بەدەخشان سارىدىن كىشى.
خەبەر بەردى بەسىر قالىپتۇر ئولۇس،
بۇزۇغلۇقغە كوڭۇل سالىپتۇر ئولۇس.
ئول ئەلنى ئىلىكلا ماساخان ئازىپ،
ئەسىر ئولغۇسىدۇر پەقىرۇ - غەرىپ.
ئولۇر ئول ۋىلايەتكە ئۆزىك كىلىپ،
مەنى ئەل ئەبەردىلەر ئانداق بىلىپ.
كى خاندىن ئول كۈن يوقتۇر ئۆمىدىمىز،
يۈرۈشلۈك بىرور كوزگە خۇرشىدىمىز.
ئىشتەكچ راۋان بولدى خان ئولزامان،
بۇ قۇلغا دىدىكىم راۋان بول راۋان.
كى سەندىن خەبەر تاپسۇن ئەل بۇرناراق،
بارۇر بىزمۇ ئەلگە نىدۇر پىراق.
راۋان بولدۇم ئەسىر ئىلاھى بىلان،
كېرىپ يولغە پەرمان شاھى بىلان.
پىراق كەتتۇك يىگىرمە يىل ئاندىن بىرى،
بولۇپ ئەردىكىم يارى بىر ئول سارى.
بۇ يەڭلىغ باھانە نەپىش ئۇقتاد،
قىلىپ بەرگىلى ئۆتكەن ئىشلارنى ياد.
گەزارىمنى سالىدى پەلەك گەردىشى،
ھەدەشە بۇدۇر ئەلگە ئەننىڭ ئىشى.
كى ھەر رەڭ ئىلە بىر چاپا ئەيلىگەي،
چاپاسى بىلە مۇپتالا ئەيلىگەي،
ئوشۇل چاغدىكىم جەمى ئەھباب ئىلە،
يۇرۇپ ئولتۇرۇپ ئەردىم ئەسباب ئىلە.
بارىنى تاندىم يۇرۇپ ئول زامان،
بارىسى كوزۇمگە كورۇندى ئايان.
ئوشۇل باغۇ سەھرا ۋە مەنزىلىكى بار،
تۇرۇپتۇر بىر يېنىدا يارى بەرقارار.
ۋەلى ئول جامائەتكە باھەم ئىدىم،
ئوشۇل جاي مەنزىلدە ھەدەم ئىدىم.

جاھاننامە داستانىنىڭ باياناتى

دىدى بىر ھىكايەت قىلاي شايىت ئول،
بولۇپ بائىس ئويۇقۇ كۈزۈنكوزدا يىل.

چۇ ئەۋۋەل ئاڭلاپ ئەردىم مەنى پىكرۇ غەم،
پەرىشان قىلىپ ئىلتىمىش ئويۇقۇنى ھەم.

قويۇپ باشنى يەرگە بولۇپ قەترە رىز
قىلۇر ئەردى ئەيلەپ كېچىلەردە سەير،
تۇل، ئوكسۇككە پىنھان ئەھسانى خەير.
مەزارۇ مازارات تەۋقە يۈز،
قويۇپ سۇرتەر ئەردى يۈزىن يەرگە تۈز.
كى بەرگەي خۇدا بىر جىگەربەندە ئاڭا،
كى قالغاي جاھان ئىچرە پەرزەنت ئاڭا.
ئۆزى بارسا ئورنىدا ئۇ ئولتۇرۇپ،
تۇرسا چىراغدىن بۇ ئەۋۋەل ياندۇرۇپ.
تۇتۇپ مۇلۇك ئەيشۇ سەرۋەر ئەيلىگەي،
ئۇنى كۆرسە ئۇ ھەيىيۇ ھوزۇر ئەيلىگەي.
تەلەپ ئۈستىدە سىدىقى چۈن بار ئىدى،
دىلۇ جانى بىرلە تەلەپكار ئىدى.
بولۇپ ئاخىرىلەمىر ھەق لۇتپى يار،
ئاڭا بەردى پەرزەنت پەرۋەردىگار.
ئولۇس مۇستەھقىلىرىنى قىلدى شات،
ھەمۇل دەم قۇل - كېنىزەك قىلىتۇر ئازات.
چۇ ئۆلدەم ئاتىنى ئاتاپ پادىشاھ،
كى ئاندىن كېيىن قويدى فروزە شاھ.

تاپىپ قىلغايىسىز ئىستىراھەت دەمى،
چىقىپ كۆڭلۈڭىزدىن غەمى ئالىمى.
تەكەللۇمگە تىلىدىن راۋان ئەيلىدى،
راۋان داستاننى بايان ئەيلىدى.
كىم ئۇل زامانلاردا بىر شەھرىيار،
بار ئەرمەش تۈك ئاتى مۇلۇك شەھىسۋار.
كىلىپ شەھرى سىمىن ئاڭا پايتەخت،
توكوز تەڭرى بەرگەن ئاڭا تەختۇ بەخت.
ۋىلايەت دىنۇ دەل ئولۇستىن كەمى،
يوق ئەردى جاھاندا نىمىدىن غەمى.
مۇسەخىر ئىدى يەتتە ئىقلىم ئىلى،
خەزنىسىدا ۋە يەنە ئەنىڭ ھاسىلى.
جاھان شاھلىرىدا ئۇنىڭ دولتى،
بولۇپ ئۆتكەن ئەمەس ئىدى نوبىتى.
ۋەلى ئىككى يۈزگە يەقنى ياش ئاڭا،
يېتىپ بولمىغان ئىرۇر بىرى باش ئاڭا.
بۇ غەمدىن ئىچى تەبىئە قان ئىدى،
ئوغۇلسىزلىق ئۆتىدا بەريان ئىدى.
تىلار ئەردى ھەقتىن مەدام ئوغۇل ئېزىز،

مالىك زادە تۇغۇلۇپ سۇت ئەبلىگەندىن تا بالاغەتكە يەتكەن ھالى، تۇشمە كۆرگەن چاھار باغ ۋە قەسىر زەر نىگار ئىچىندىكى مەشۇققىنىڭ خىمالى

تەبۇقچىلار سۇبۇك روھۇ دىلئارام.
مۇنەڭدەك خۇش كۆچۈرۈپ ئومرىنى شات،
چىقىپ كېزەر ئىدى سەرۋەر ئازات.
خۇش ئەردى بىر كېچە ۋاقتى بىغايەت،
ئوتۇپ سوھبەت ۋە ھەر تۈرلۈك ھىكايەت.
كى ئۆگەتتىلەر خوتەن رىبالىرىنى.
زامانە رۇمىنىڭ رەئالىرىنى،
گەھى چىن خوپلىرىدىن سوزلىدىلەر،
كى ئۆزىدىن پەرىلەر كوزلىدىلەر.
ئىتىپ ھەر بىرى بىر كەشۇرنى تەھسىن،
قىلا بىلمايدىلار بىر يەرنى تەئىين.
مالىك زادە بولۇپ خۇشۋەقت ھەردەم،
لىبى خەندان مەسەل سەل زۇلنى دەرەم.

سۇت ئەمگەندە سائادەت پايە بولدى،
تىلى چىققاچ ھۈنەر ھەم سايە بولدى.
تاپىپ نەشۋە ناما دولەت ئىچىندە،
يېگانە بولدى ئاز مۇددەت ئىچىندە.
كىچىك ياشىدا قامۇق فەنلارنى بىلدى،
كۆپىن ئاز ئەقىل بىرلە نەھم قىلدى.
نە تۇردى بىر نەپەس، نە يۇردى بىر دەم،
تامام ئۆرگەندى بىلدى بارچە ئادەم.
گەھى قۇش قۇشلىماق كى ئوۋلىماقتا،
كىيىك ئاتماق، تۈلكى قوۋلىماقتا.
كېچە بولسا تەنەھھوم بىرلە مەشغۇل،
مەساھىبلار بارى مەزۇنۇ مەقبۇل.
پەرى ئەۋساپ ساقىلار گۈل ئەندام،

پەرىلەر ئۆز شەھەر ئالدىغە سالدى.
كى تەكلىپ ئەتتى تەخت ئۆز رەشاھنى،
ئىرىتتى جەبھەسىدىن گەرد راھنى.
كى گەردەشكە كەلتۈردىلەر پىيالى،
قىلىپ نەي بىرلە چاڭ، تەنبۇرە نالە.
پەرى شاھى ئوشۇلدەم تۇقتى بىر جام،
مالىك زادە ئەلبان قىلدى ئاشام.
چۇ ئۇل مەيدىن بولۇپ ئان يىتىپ بىخۇت،
يىقىلدى يەرگە بولدى بودى نابۇت.
بىناگاھ ئۇيىقىدىن بىدارە بولدى،
بۇرۇن كۆرگەنلىرىگە زارە بولدى.

بۇ ھالەتتە خۇرامان بولدى ساقى،
مالىك زادىغە يەتتى دەۋىر ئاياغى.
ئايلاق ئېلىپ ئىچەر ئىچمەس دە ئۇل شاھ،
كى ئۇيىقىغە ئىبەردى ئۆزىنى ناگاھ.
ئاجايىپ باغۇ-بوستانلارنى كوردى،
غارايىپ قەسرۇ ئايۋانلارنى كوردى.
كى ئۇل قەسىر ئىچەر كۆپ ئەرمەش پەرىلەر،
كى ئەيىپ نەقىسلەردىن دۇر بەرىلەر.
خۇسۇسەن ئولتۇرۇپتۇر بىر پەرىزات،
يۈزى ئاي، كۆزى چولپان، قەددى شەمشات.
مالىك زادىنى قولىدىن قولغا ئالدى،

فەروزە شاھ ئۇيىقىدىن بىدارە بولۇپ، تۇشمە كۆرگەنلىرىنى ياد ئەيىلەپ غەمكىن بولغانى

سەبەب نە بولۇبان يىتەرەن ئاڭا.
دەدىيۇ تەۋەككۈلغە بەردى كۆڭۈل،
ۋەلى كۆڭلىدىن چىقماس ئەردى بۇ گۈل.
خەبەردار ئەرمەس ئەردى ئاندىن كىشى،
ۋەلى بار ئەردى ياشۇرۇن نالىشى.
نە مۇندىن سەلىمۇ فەروزەراي،
خەبەردار ۋاقىپ ئىدى جۇز خۇداي.
ئۇلارغە چۇ بۇ زاھىر ئەتكەن ئەرمەس،
نە بىلىسون كىشىكىم ئىشىتكەن ئەرمەس.

چۇ بىدار ئۇلۇپ ئۇيىقىدىن ئولزامان،
تاپالماي ئۇل خوپلاردىن نشان.
دىدى نە تۇش ئەردى، نە ئەھۋال ئىدى،
نە كۆردۈم ئىشتىمۇ، نە ھال ئىدى.
بۇ بىھىكمەت ئەرمەس مۇنى نىھان،
تۇتاي تا زامانكى بولغاي ئايان.
كۆرەي بارى تابۇنى تەئىبىر ئىتەر،
ماڭا بۇ پەرى ۋەسلى قايدىن يىتەر.
نە مەنزىلدە ۋە قايدا ئۇچرار ماڭا،

سەلىم فەروزە شاھنىڭ خاراپ بولغانىن ئاڭلاپ فەروزەرايدىن سورغانى

نە ھالەت تۇرۇر شاھ فەروزەم،
كىم ئەۋۋەلغىدەك لۇتپى ئەيىلە كۆزەم.
كۆرۈنمەي كۆرۈنىدۇ ئاشۇقتەراق،
كى تۇتقاي ئۆزىنىڭ پاناھىدا ھەق.
نە بار ئەل بىلە بۇرناغى ئىلىپىتى،
نە ئەيشۇ تەنەئىئوم بىلە رىغىبىتى.
نە خەندانۇ خۇشۋاقىت خۇشھال ئىرۇر،
نە ئەۋۋەلغىدەك چەمەرىسى ئال ئىرۇر.

ئايان ئۆلىمىدى مەخسۇدى ھېچ،
نەچەكىم نىھان ساقلادى قالدى كېچ.
بۇ گېز ھالى كۈندىن كۈن، ئۆلدى خاراپ،
تۇشە باشلىدى جانىغە ئىزتىراپ.
بۇرۇنقىدەك ئەل بىرلە ئويىناپ كۈلۈپ،
مەئاش ئەتمەس بولدى غەمكىن بولۇپ.
سەلىم ئۆغلىدىن سورىدى بىر كۈن نەھان،
كى ئى غۇنچە، ئى گۈلىن باغۇ جان.

بۇ كىم پەم ئىتىپسىز ئاياندۇر ئايان.
بۇ غەم بىرلە مەن ھەم گىرىپتارىمەن،
بىلالمايىن مەن ھەم ئىپكارەمەن.
غەمى باردۇر ئەلۋەتتە خۇد يوق ئەمەس،
ۋەلى ھەر نەچچە كىم سورامەن دىمەس.

غەمى بارمۇدۇر، غەم نىدىندۇر، نە يوق،
نە كوڭلى تىلەر سوزنى ۋە كورمەكنى نە يوق.
ئەننىڭ دولىتىدە بارى مەندە بار،
نىكەم كوڭلى ئىستەر تاپار سەدھازار.
ئاڭا دىدى ئى مېھرىۋان كارىۋان،

سەلىم فىروزە شاھ ھالىنى ئاڭلاپ فىروزە راينى تەدبىر ئۆگىتىپ ئەمبەرگىنى

بۇرۇن ھەر تەرەپتىن ھىكايەت قىلىپ.
گەھى مىسىرۇ شامۇ ئىراقۇ ھەرى،
خىتايو خوتەن خوبلىرىدىن بەرى.
گەھى چۇر گاھى پەرى سارىدىن،
جاھان شوخ رەنالىرى سارىدىن.
بىرار - بىرار ئەيلەپ ھىكايەت نەزەر،
قىلىپ كوركىم ئەيلەر نە يەردە ئەسەر.
ئوشۇل يەرگە يەتكەندە بىخىتايار،
سىراپ قىلىپ دەر ساڭا ھەر نە بار.
دىدىيۇ ئىبەردى بۇ تەدبىر ئىلە،
غەمىن ئاڭلىغاي تا بۇ تەزۋىر ئىلە.

دىدى ئى جىگەر بەندى فىروزە بەس،
قىلىپ تۇرۇر ئەلۋەتتە ئول بىر ھەۋەس.
سوراپ بىلىگىل ئەلۋەتتە ھالى نىدۇر،
غەمۇ پىكىرۇ روي خىيالى نىدۇر؟
بۇلاردىن چۇ ئەمەستۇر باشقە ھال،
غەمۇ پىكىر يادەر ۋە ئىرۇر با خىيال.
غەمۇ پىكىرۇ ئولۇپ ھېچنىمە كەم ئەمەس،
ئەگەر ۋىردى باردۇر نە ئۇچۇن دىمەس.
خىيالى قىلىپ تۇرۇر ئەلۋەتتە ئول،
كىشىگە دىيەلمەيدۇر ۋە رەبائىتى ئول.
سەن ئەۋۋەل ئەننىڭ بىرلە خىلۋەت قىلىپ،

فىروزە خىلۋەت قىلىپ ئولتۇرۇپ غەمىنى ئەيتقانى

كى نەچە بۇ غەمنى ئىچىدە تۇتاي،
نەچە پىكىر ئەندۇھ بىلە قان يۇتاي.
ئىچىم تولدى، تاشتى بۇ غەم بىلە،
دىمەي مۇنى بىر يار ھەمدەم بىلە.
يىتىشتى بۇ ھالەتتە ئەپرۇزەراي،
دىدى ئولتۇراي مەھرەمۇ دىلكۇشاي.

چۇ فىروزەراي ئول سۇپەت راي ئىلە،
قوپۇپ بار سادەردۇ غەمى نە بىلە.
بۇ يەتكەندە فىروز شاھ ھەزىن،
قېلىپ خىلۋەت ئولتۇرغان ئىكەن غەمكىن.
ئۆز - ئۆزى بىلە ئەيتىشىپ قىسەسىن،
ئىچىدە نىھان ساقلىغان غۇسسەسىن.

فىروزە راي فىروزە شاھقە سىرىنىڭنى ماڭا ئەيتىمەن دەپ گىلە قىلغانى

نە ئۇچۇندۇر دەر تىرەلىك غەم زاغۇ.
نىچوك ئەيشى ئىتەي دىسەڭ ئەسپاچەم،
نە كەم خاتىرەڭ ئىستەر ئەھباب جەم.
بارى سەرۋ قامەت بېك ئوغلانلىرى،
گۈل سۇرۇخ يۈزلۈك يىگىتلار بارى.

چۇ ئولتۇرۇپ فىروزە شاھ قاشىدا،
غەمۇ غۇسىدىن كوردى كوز ياشىدا.
دىدى ئى شاھىنشاھ رويى زىمىن،
زاغۇ بۇ سۇپەت ئولتۇرۇپسەن غەمىن.
نە كەمدۇر، نە يوقتۇر نەدۇر ئارزۇ،

سوزۇڭ ئىل سوھىتى بىلە قالماي.
ئادۇقۇشقا ئاتلانماڭ ھەر تەرەپ،
بولۇپ بارادۇر جەمىيەت بىر تەرەپ.
جامالىڭ گۈلى سارغىمىپ بارىدۇر،
دىمەيسەنكى بۇ غەم كانى جاريدۇر.
ئەگەر ھەر كىشىگە دىمەك مەسلىھەت،
ئەمەس ماڭا دىمەسكە نەدۇر جەھەت؟
كى مەن بار ئىدىم مۇتەئەسسل مۇھەررىمىڭ،
بىلە پۈتكەن، توراغان ھەمدىمىڭ.
نە بولدىكى بولدى نەھانە سوزۇڭ،
ئىنايەت بىلە كورمىگەندەك كوزۇڭ.
ئومۇدىم ئەمەستى سەندىن پۇتۇر،
كى جانىمغا قىلغانسەن ئاخىر پۇجۇر.

فەروزىي گىلە قىلغاچ، فەروز شاھ تۇش كورۇپ، ئۇن ئىشىتىپ، ئاشىق
بولۇپ ئويغانىپ، تۇشىن ياشۇرغانىڭ سەبەبىنى ئىيتقىنى

سېنى مۇنداق ئازاردا جان ئەتىكىم.
ئەنەڭ ئۇچۇن ئەردىكىم دەرلەر كىشى،
كورۇپ ۋاقىئە زاھىر ئەتكەچ ئىشى.
تاپىپ روناق ئول ئىش ئاچىلماس ئىشى،
تەلەپكار ئىل ئول ئىشنى قىلماس ئىشى.
ئەچىلماق ئوتۇپ ئوتتى جانغە ئەلەم،
ۋۇجۇدۇمنى باشتىن ئاياغ تۇتتى غەم.
ئەزەلدىن ئەتىگدۇر چۇ فەروزىي،
كورەيكىم ماڭا كورستەرسەن نە راي.
ددى ئېيتتى بارى ھالىنى،
بارى كورگەن، ئىشتىكەن ئەھۋالىنى.
ۋەلى ئول پەرىزات دىلدارىنى،
كورەلەيمىن چەككەن ئازارىنى.
دەپ ئەيتىپ تۈگەتمەيىن ئارمانىنى،
سالور ئەردى ئوتقە ھەزىن جانىنى.

فەروزىي فەروزە شاھنىڭ تۇش كورۇپ، ئاشىق بولغانىنى
بىلىپ نەسىھەت قىلغانى

ئەيتتىكىم ئى شەھرىيار جاھان،
يامان كوزدىن ئولسۇن جامالىڭ نەھان.

تۇرۇر جان بىلە خىزمىتىڭ تىلەپ،
قىلۇر خىزمىتىڭ دولىتىڭنى تىلەپ.
ۋەگەر بولسا مەھبۇپ زىبا ھەۋەس،
پەرى چىھرىلىك شوخ رەنا ھەۋەس.
شەھ مىسرۇ شامۇ ئىراقۇ ھەرى،
بۇخارا، سەمەرقەنت، ۋە چىندىن بەرى.
دىساڭ قايسى شەنەڭ قىزى نىسبىتىن،
نە مەنى دۇر ئى شەھ ئەيتساڭ ئاتىن.
بىلىپ خان بىلەن كۈشىش ئەيلەپ ئانى،
سېنىڭ خىزمىتىڭگە كەلتۈرسەك قانى.
غەمىڭنى كىشى بىلسە بولمايدۇرۇر،
بىلا ئالماي كىشى قىلسە بولمايدۇرۇر.
ئىشنىڭ ئەيشۇ... ئىشرەت بىلە قالماي،

چۇ مۇنداق گىلە قىلغاچ ئول نىك خۇۋاھ،
خىجالەت تاپىپ شاھ فەروز شاھ.
ددى كەلگىل ئى مېھرىبان ھەمدىمىم.
ۋە ئى ئالدىڭدا ئەمدى نەھانە غەمىم.
بۇ يەڭلىكى ئاشىقتە ۋە خەستەمەن،
كورۇنمەس بەلايىغە دىل بەستىمەن.
نەچە كۈن نەھان ساقلادىم ئىچىمدە غەم،
ھەزىن جانىمە ئاشتى ئانچە ئەلەم.
سەنۇ كىم ماڭا مۇھەررەم راز ئىدىڭ،
نە يەڭلىغ ئىشىم بولسە دەھساز ئىدىڭ.
ئارامىزدا يوق ئەردى ئىش ياشۇرۇن،
نە ئىش بولسە بىر بىرىمىزدىن بۇرۇن
دشۇر ئىدۇق ياخشىيۇ كەرىمان،
ئارامىزدا سوز قالماس ئەردى نەھان.
بۇ سىرىمنى سەندىن نەھان ئەتىكىم،

چۇ فەروز بىلىدىكى فەروز شاھ
كورۇپ ۋاقىئە بولمىش ئەندىۋە خۇۋاھ.

بۇ يەڭلىغكى ۋاقىتە بولۇپتۇر ساڭا،
نەسبە يۈزى ئورۇلۇپتۇ ساڭا.
جامالىنى كۆرسەتسە ئەردى ھەبىب،
يەقىندا كۆرەر ئەردىڭ ئۇشبۇ نەسب.
بۇ كىم يۈزىنى كورماي ئول يارنىڭ،
سېنى زار قىلغان دىل ئازارنىڭ.
ئاچىلمىش كوزۇڭ ئۇيقىدىن ئۇن بىلە،
قالپسەن بۇ ھالە دىگىر كۈن بىلە.
نە ئىمكان خۇۋا ئەلبەتتە رەھمانەدۇر،
بۇ شاھزادە فىروزنىڭ جانەدۇر.
نەسب ئولماي ئاخىر نە ئىمكان بار،
تىلەگەي كىشى مۇنى تال جانى بار.
ۋەلى ئالەم ئەھلى ئاراسىغە بۇ،
تۇشۇپ قىلماسە ياخشى بولغاي غەلۇ.
كى ئالەمدۇر ۋە بارچەدىن باردۇر،
يامان، ياخشى دىگۈچى بىسىياردۇر.
كىشى تۇش كورۇپ تۇشىگە خۇرسەند ئولۇپ،
تۇشىنىدەكى دىلبەرغە دىلبەند ئولۇپ.
جاھان لەززەتىن كامىغە تەلىخ ئىتىپ،

ئوزۇپ ئەلدىن ئىلىپتە ئوزىدىن كېتىپ.
نە ئىشۇر بۇ ۋۇجۇدىنى سەۋدا دىگەي،
نەچە بولغاي ئۆلكىم بىلىپ غەم يىگەي.
تەھەممۇل قىلىپ سىرنى نەھان تۇتۇپ،
نەچە بولسا خوناۋە ئىچىدا يۇتۇپ.
بۇرۇنقىدەك ئەل بىرلە ئويناپ كۆلۈپ،
تۇزۇپ ئەيشۇ بەزمىنى خەندەن بولۇپ.
گەھى ئاتلانپ ئوۋغەكى قۇش سالىپ،
ئىنايەت بىلە خەلق كۆڭلىن ئالىپ.
كۆڭۈلنى تەنە ئەمگە مەشغۇل ئىتىپ،
تەنە ئەم بىلە غەم يولىن بەركىتىپ.
كىشىگە بۇ ھالەتنى بىلدۈرمەيىن،
كىشى پەھمىگە پەھىم قىلدۇرمايىن،
تەھەممۇل بىلە ئەيشى سۈرمەك كېرەك،
سالىپ تەڭرىگە ئىشنى كۆرمەك كېرەك.
كى ھەقتىن نىسپ ئولغان ئولسا ئول ئاي،
مەھەللىدا كۆرسەتكۈسىدۇر خۇداي.
نە غەمۇ نەچە غەم بىرلە ئوزىن خاراب،
قىلىپ شاھىم ئەتمەك كېرەك ئىزتىراب.

**فىروز شاھ فىروز رايىغە: سىرنى كىشىگە ئەيتما، ئاتاڭغە ئەيت، مالىكىگە ئەرز
ئەتسۇن، ئوۋغە ئاتلانپ چىقسەلەر كىيىك ئاتقۇلاب كوڭۇل ئوۋلاسا، دىگانى**

بۇ يەڭلىغ دىگەچ ئاڭا فىروزىراي،
ئەيتتى بەس ئى ھەمدەم دىلىكۇشاي.
دىدىم بۇ ئىشنى ساڭا سەن بىلۇ بەس،
كىشى سەندىن ئۆزگە ئىشتىكەن ئەمەس.
تەھەممۇل قىلاي پىششىق سەبرى ئىتەي،
كوڭۇل ئوينى غۇسىدىن بىر كىتەي.
ۋەلى سەن داغى تۇت مۇنى ياشۇرۇن،
ئاتاڭ سورىسا ھەم قىلما زىنھار ئون.
مۇنى ئەيت ئاتاڭغەكى شاھزادە دەر،
ئېرۇر شەھەر بىسىيەر دىلىگىر يەر.

شەئلىنىدا ئەرز ئەتسە كىم شە ئوزى،
ئەگەر قىلسەلەر مەيىل سەھرا يۈزى.
بەغايەت لەتىپۇ خوش ئايەندەدۇر،
كوڭۇلكىم گىرەدۇر كۇشايەندەدۇر.
نەچە ۋاقىت سەھرا نەشەن قىلسەلەر،
غەززال ئوۋلابان لالەچىنىن قىلسەلەر.
ئەگەر بىلسە كىم شاھ بىمەيىل ئېرۇر،
قوشۇپ ئەلنى بىزگە ئىجازەت بىرۇر.
بارىپ نەچە كۈن يۇرۇپ ئوۋ ئوۋلاسا،
كىيىك ئانتوللاشاق، قولان قوۋلاسا.

فىروزىراي سەلمۇ ۋەزىرغە فىروز شاھنىڭ ئوۋ مەسلىھەتى قىلغانىنى ئەيتقانى

بارىپ چۈن ئاتاسىغەم فىروزە راي،
دىدى كوردى شاھزادە بوتۇر راي.

كى سەھرا يۈزىدۇر گۈلۇ لالەزار،
كوڭۇلدىن غەم ئىلتۇرۇر، كوزدىن غۇبار.

ھەۋەسلىك يىگىتلەر كىيىك ئاتىسەلەر.
نەچە شەھەر ئىچىدە بۇتۇر ئولتۇرۇپ،
كوڭۇللەر ئېچىلسۇن ئىلە تەڭ تۇرۇپ.
ئەگەر شاھ ئۆزى چىقىمسا ئاتلانىپ،
بولۇرمۇ بارىپ كەلسەك ئوۋلاپ يانىپ.

چىقىپ شاھۇ شەھزادە ئەل بارى،
تۇتۇپ كوهۇ سەھرا يۈزىن ھەرسارى.
تاماشا ۋە ئەيشۇ سەرۋەر ئەتىسلەر،
كوڭۇل ئىستىگەندەك ھوزۇر ئەتىسلەر،
ئولۇسنى گاھى ئوۋغە تارقاتىسەلەر،

سەلىم مالىككە فىروز شاھنىڭ ئوۋ شەۋىسى، قىلغانىن ئەيتىقانى، مالىك ئوۋ جارى قىلدۇرغانى

قالىپ ماڭا تەڭ تىرىگلىكتىن ئاد.
ئولۇپ ئولمان ئولگەر سالامەت دۇرۇر،
تىرىگلىك ماڭا ئانىسىز ئاپەت دۇرۇر.
يىغىلسۇن ئولۇغۇ كىچىك خاسۇ ئام،
يىبەرگىل تەۋاچىلار ئىلىگە تامام.
سەلىم جاھان دىدە ئۆلدەم چىقىپ،
مالىك ئالدىن شادۇ خۇررام چىقىپ.
تەۋاچىلار ئەتتى راۋان ھەر سارى،
كىم ئۈچ ئايلىق ئەيلاپ ياراغ ئەل بارى.
يىغىلسۇنكى شەھزادە فىروز شاھ،
چىقار ئوۋغە ھەم شاھى ئالەم پاناھ.

سەلىم جاھان دىدە خوش ئىشتىب،
خىيالىدا ئوۋلارنى تەئىيىن ئىشتىب.
شە ئەلىندا يازىپ چۇ ئەرزۇ ئەيلادى،
ئۆزى بارماغىن شاھ فىروز ئەيلادى.
كى نە ئۈچۈن ئۆزۈم بارماي ئەنىڭ بىلە،
يۈرمەي جامالىن تەفەررۇج قىلە.
بۇ يەرگە يىتىپ ھاسلىم ئۆلدۈرۈر،
كۆرەر كۆزۈ جانۇ دىلىم ئۆلدۈرۈر.
ئەنىڭ بىرلە ئالەمدە خۇرسەندىمەن،
ئەنىڭ بىرلە يەر يۈزىدە بەندەمەن.
يوق ئەرسە ماڭا ئانىسىزىن نە ھايات،

مالىك ۋە فىروز شاھنىڭ ئوۋغە ئاتىلانغانى، مالىكنىڭ فىروز شاھنىڭ چابۇكلىقىغە قوۋانغانى

بارىغە نەزەر ئەيلىسە شەھرىيار،
بارىدىن ئىرۇر ئوغلى چابوكسۇۋار.
نىچۇكىم ئىرۇر ھوسىندە پاكراق،
ئىرۇر پاكىدىن جۇستۇ چالاکراق.
قۇۋانىپ جىگەر بەندىغە ئولزىمان،
قىلىپ شۇكرى پەرۋەردىگار جاھان.
دىدى باراقتىڭ تاڭلا ئاد ئاۋاللى،
كوڭۇللەر مىرادچە قۇش قۇۋاللى.
كىيىك ئاتقۇلاپ بولسا فىروز شاد،
شەكەستە كوڭۇللەرگە ئۆلدۈر مىراد.

تەۋاچى يۇرۇپ ئەلگە چۇن جار ئىشتىب،
بارى ئەلگە جارى تەۋاچى يىتىپ.
يىغىلىپ ئولۇس ئاتلانىپ چىقتى شاھ،
جاھاننىڭ يۈزىنى تۇتتى خىلۋە سىپاھ.
كى چۇن بولدى بىر دەفئە شەھزادە بىرلە سۇۋار،
ئەجىب زۇلفۇ سۇنۇل يىگىتلەر ھازار.
چىقىپ ئەردىلەر ساچراتىپ ئىلگارى،
بارى بىر قۇراملىق بىك ئوغلانلىرى.
خىجالەت تېپىپ سەبىزۇ لالەزار،
ئايلاق ئاستىدا قالدىلار خاكسار.

مالىك ئاۋنى ئىمىتىمىھام قىلىپ ئارادىن كىيىك ئوتكازمىسۇنلار دەپ تۇتقە قىلغانى

ئاراسىدىن ئۆتكەنسە ھەر كىم كىيىك،
مۇنى جەزىم بىلىسۇنكى قالماستىرىك.
نەچە تەربىيەت قىلغانچە بولسە ئول
بىرىپ شەھەر ئولۇس ئەھلىگە نىمە بولسە ئول.
كىيىك ياندا پارە قىلغۇم دۇرۇر،
ھەمۇل لەھەز ئەۋۋارە قىلغۇم دۇرۇر.

تاپىپۇ ئولۇس كەلدى چۇن جەمى ئولۇپ،
چىرىك قالدى سەھرا يۈزىگە تولۇپ.
يورۇتۇردى بۇگا قالكىم ھەر كىشى،
دىسا كىم تاپار روناق ئارتىپ ئىشى.
تۈزۈك چىركالاب چىركىدىن قالماسۇن،
قىلىپ جەھەد ئارانى ئاچۇق قويماسۇن.

فەروز شاھنىڭ ئالدىدىن كىيىك ئۆتكەنى، ئەنەنىڭ قىوۋلاپ بېرىپ تۇش كىورگان چاھار باغنى تاپغانى، پەرىزادىلار ئەنى كۆشەككە ئەلب پەرىزاد رەئىنا قاشىغە كەلتۈرگەنى

ئەلب ئەردى ئاتماق ئۇچۇن ياغە ئوق،
دىدىكىم نە يەئنى بۇ رەئىناغە ئوق.
ئاتىپ ئەپىلەگەيسەن مۇنى خەستە ھال،
كى ئالەمدە بولماس مۇنىڭدەك غەززال.
قىلىپ ھەلقە بويىنغە زەررىن كەمەند،
سالاي تا تۇتۇلغاي ماڭا بىگىزەند.
دىدىيۇ كەمەندىگە ئۇردى ئىلىك،
كەمەند ئولغۇچ ھەلقە سۇردى كىيىك.
ئەردى توۋاغ شاھنىڭ رەختىسىدىن،
كورۇپ قالدى شىبەھتەك ئۇنىڭ نەقىشىدىن.
بوكىز تۇندى بولدىكى تا يەتمەيسىن،
يىتىپ بويىنەنى ھەلقە بەند ئەتمەيسىن.
نە ئىمكانكى مۇندىن سالىپ يانغايىمەن،
مىگەر نۇتسام ئانى ئېلىپ يانغايىمەن.
ئاتىن قامچىلاپ قاۋدى قاۋغانىچە،
كىيىك ھەم قاچىپ باردى بارغانىچە.
نەچە كىم سۇرۇپ ئېتى ئىلداملادى،
كىيىك داغى ئانچە يىراق چاملادى.
ئارادا نەچە دەشت سەھرا قالپ،
كىيىك شەنى ئول يەرگە كەلدى ئېلىپ.
كى بىر كۆھى زەررىن يەكبەرەئى،
باشىدىن ئاياق ئىلە ھەمراۋائى.

چۇ مۇنداق قىلىپ ھوكۇم ئېتىپ ئىتىپاق،
يىباردى ئوتۇ ھەر سارى بەش قوناق.
ئارا ئۆزەيمىن ئەل يۇرۇپ سەربىسەر،
نە دەشتۇ، نە سەھرا، نە كۆھۇ كەمەر.
يىغىپ ھەر سارىدىن سۇرۇپ كەلدىلەر،
جاھاننىڭ قىزىغىن تۇرۇپ كەلدىلەر.
نىكىم بۇ باياۋاندا جاندار ئىدى،
چىقا ئالماي ئورتىدا زار ئىدى.
يىغىلىپ تىمەنۇ مىڭ كىيىك ھەر تەرەپ،
تۇزۇپ نۇرۇپ ئەردى نەچە يەر دەسسەپ.
كى ناگا ئۇلاردىن بىرى ئايرىلىپ،
ئوتەر سويىن ئەپىلەپ ئورۇنۇپ كىلىپ.
ئوتەلمەي ئەل سىپاھ ئالىدىن،
كىلىپ ئوتتى فەروز شاھ ئالىدىن.
بۇ ۋاقىتەنى چۇن كوردى فەروز شاھ،
كىيىك ئالىدىن ئوتتى ئوتتى راھ.
سوكىغە تۇشۇپ ئاخىر يەقسىن،
يىتىپ كۆرسە بىر جانئۇر نازىنىن.
كى ھەر لەھەز بىر رەڭ زىبا بىلە،
كوزىگە كورۇنۇپ قاچار تاب ئىلە.
باقار ئورۇلۇپ ھەر زامان شاھىغە،
كىزى تەلمۇرۇپ شاھ دىلخۇاھىغە.

يەنە مۇندا ھازىر بولاي مەن ساڭا.
سەن ئوشۇندا تۇر، مەن چىقىپ ھالىنى،
تۇشەي كورۇپ بىلىپ ئەھۋالنى.
قەدەم قويدىۇ چىقتى دەرۋازىغە،
سانادەت ئىشكى بۇ گۈلۈ تازەغە.
ئاچىپ كىرگەچ ئوق سالىسە كوز ھەرقايان،
مۇئەييەن ئىرۇر بۇ ئوشۇل گۈلستان.
كى تۇشىدە كورۇپ ئۇنى ئىشتىپ،
بولۇپ ئەردى بىدار ئوزىدىن كىتىپ.
قەلبۇ ھەم ياز بۇ ھەم تۇش بولۇپ،
مەن ئويغانمايمىن يانى ناخۇش بولۇپ.
دې ئىلگىرى قويغاچ قەدەم ئول راۋاق،
كېرۇنۇپ كوزىگە ھەم ئايۋانۇ تاق.
پەرىزاتلار جەمى ئولۇپ ئالىغە،
راۋاق ئۇستىدىن ئورۇلۇپ ئالىغە.
توشۇپ ئىلىك - ئىلىككە ئېلىپ راۋان،
راۋاق ئوزىرە چىقتىلار ئالىپ خۇشان.

كى قونماق ھەۋەس قىلسە ئاندا مەگەس،
قونۇپ توختىماغلىق مەلۇم ئەمەس.
يوقارى نەزەر قىلسا كوز يەتكۈسىز،
ئۇنىڭ ئۈستىۋ كىكىنى پەرق ئەتكۈسىز.
ئوق ئاتسا يىتەر يەرگىچە زىنەپا،
توشۇپ ئاندا دەرۋازەنى دىلىكۇشا.
يىتىپ چىققاچ ئول زىنەپادىن كىيىك،
جىلاۋى چەكىنى شەھزادە تاشلاپ ئىلىك.
كىم ئايا بۇنى جايۇ مەنزىلى دۇرۇر،
مىگەر مۇددىئا مۇندا ھاسىل دۇرۇر.
دەپ ئاتتىن توشۇپ زىنەپاغا قەدەم -
قويۇپ ئەردىكىم يەتتى فىروز ھەم.
ئىزىدىن مالىك زادىنىڭ قالمايىن،
يەنە ئوزگە سارى نەزەر سالمايىن،
كورۇپ ئانى شەھزادە خۇشەال ئولۇپ،
ئالىپ كوڭلى قۇۋۋەت خۇش ئەھۋال ئولۇپ.
ئاڭا دىدى ئى ھەمدەم باۋاپا،

فىروز شاھ پەرىزاد رەئىئانى كورۇپ بىخود بولغاندا، پەرى باشى ئۈستىگە كىلىپ،
ئەنىڭ باشىنى قويىنىغە ئېلىپ، تەخمىتتە بىلە ئولتۇرۇپ مەجلىس تۇزگانى

بارىسى ئۇنىڭ ئەمرۇ پەرمانىدا.
قويۇپ ھەر سارى سەندەل زەرىنىڭ،
تاپىپ ھەر بىرى ئوز جايىندا قارار.
ھەزىن نالە بىرلە خوش ئاۋازلار،
قىلىپ نەغمە ئول نالە دىلسازلار.
بارى نىشائى بىرلە سەرەنداز ئىدى،
ئەنىڭ نىشائىسىدىن سەرەقراز ئىدى.
نەزەر قىلغاچ ئول سەرۋە رەئىناغە شاھ،
ھەزىن جانىدىن تارتىپان ئوتلۇق ئاھ.
يەقىملى ئوزىدىن بېرىپ سارغايىپ،
قويۇپ ئول پەرى باشى ئوزرە بارىپ.
ئېلىپ باشىنى قويىنىغە ئىلىكىنى،
سالىپ قويىنىغە بويىنىغە ئىلىكىنى.
دەر ئەردى نە بولدىكى بۇ نامىراد،
كورۇپ بىزنى قالماي مۇڭا ئېقىل ياد.

ئالىپ ئانداكىم ئول پەرىزاد ئېيىدى،
كورىدىلار ئول سەرۋە ئاۋاد ئېيىدى.
چۇ شاھزادە كىردىۋ قىلدى نەزەر،
راۋاق ئىچرە ھەريان پەرىزادلەر.
بارى سەرۋى قامەت، بارى گۈلئۇزار،
بارى زۇلفى مىشكىنلىرى مىشكىبار.
ۋەلى يۇقارى باقسە بىر سەرۋەناز،
كىشى ئاڭا يۈز قاتار جان بەرسە ئاز.
قىلىپ جىلۋە تەخت ئوزرە يۈز ناز ئىلە،
تەكەللۇم قىلىپ نازۇكۇ ئاۋاز ئىلە.
بولار بىرلە ئوي گۈلشەن ئول گۈل بولۇپ،
بولار بارچەسى ئاڭا بۇلبۇل بولۇپ.
ئانىڭ ئالدا جامۇ گۈلگۈن چىكىپ،
بارىسى ئۇنىڭ ھەرسىگە كوز تىكىپ.
ۋاپاسى ئۇنىڭ بارىنىڭ جانىدا،

تۇتۇپ ئاكىدىن ئول بۇ ئاخىر قوپۇپ،
تەۋازۇد يۈزىدىن ئاياغى ئوپۇپ.
ئىككۈلەن بولۇپ تەخت ئۈزرە ھەم نەشەن،
بارى شوخلار ھەر تەرەپ نازىنى.
پەرىزاد ئىتىپ ھۆكۈم بىر گۈللۈزار،
قوپۇپ تۇتتى جام مەيىمى خۇشكۈزار.
پەرىزاد ئېلىپ تۇتتى شاھزادىغە،
ئەلىب جان بىرە يازدى ئول بادىغە.
چۇ بىر نەچە پەيدەر - پەي ئولغاچ ئاياغ،
چىقىپ بادە باشىغە قىزىتتى دىماغ.
تىلەر بولدى ھەرلە ھەز كىم شەھرىيار،
پەرىزادنى ئەيلىگى دەر كانار.
ۋەلى ناز ئىتەر ئەردى ئول سەرۋە ناز،
پەرى قىزلىرىدىن قىلىپ ئىھتىراز.

يىقىلدى ئۈزىدىن بارىپ سارغايىپ،
بىزنىڭ مۈلكىمىزدە توشۇپتۇر غېرىپ.
قىلىپ مېھرىۋانلىق گۈلابۇ ئەتىر -
سىپىپ يۈزىگە، كوكسىگە دىلپەزىر.
كوز ئاچسا ئۈزىگە كېلىپ شەھرىيار،
ئالىپ قوينىغە باشىن ئول گۈللۈزار.
قىلۇر مېھرىۋانلىقنى غەمخۇۋاردەك،
نەچە يىل بىلە بولغان ئۈز يارىدەك.
بۇ ھالەتنى كۈرگەچ قىلىپ چەھرە زەرد،
يەنە باردى ئۈزىدىن چىكىپ ئاھ سەد.
كى بۇنە سائادەت دۇرۇر تۇش ماڭا،
بۇ ئويغاغلىق ئەركەنمۇ يا تۇش ماڭا.
نەچە مۇنداقكى ئۈزىدىن بار بىكىي كىلىپ،
ئاڭا گۈلدەك ئول نازىنى ئاچىلىپ.

پەرىزاد فىروز شاھىغە ئەسلى ۋە نەسەبىنى، بۇ مەنزىرىدە بولغانى جەھەتتىن ۋە شەرتلىرىنى ئەيتقانى

توشۇمەن ئاتادىن ئانادىن يىراق،
ئۇلار بىرلە مۇنداق قىلىپ ئىتتىپاق.
كى ھەر شاھۇ شاھزادە خۇش سىۋەر،
ۋىسالىدىن ئولماق تىلار با دەۋەر.
بۇ مەنزىرىگە كىم مۇددىئاكى كەلتۈرۈر.
بار ئۇچ شەرتىم ئەۋۋەل بىجا كەلتۈرۈر.
مەن ئەنىڭ مەنۇ تاجۇ تەختىم ئەنىڭ،
نىكەم ھاسىلۇ بەختۇ رەختىم ئەنىڭ.
پەرىدىن نەچە شاھۇ شاھزادىلار،
يۈزى گۈل، قەددى سەرۋە ئازادىلار.
ۋىسالىم ھاۋاسىدا ئورتەندىلەر،
بۇ ئۇچ شەرتىنى ئۆتمەيىن ياندىلار.
ۋەلىكىن سەن ئادەم شاھ ئوغلەن،
ئىرۇر ئادەم ئوغلدا بىسپار پەن.
دىسەڭ شەرتلىرىنى بىجا كەلتۈرەي،
سېنى ھەم قىلاي ئىمتىھان كورەي.
دىدى: ھەرنە شەرتىڭ بار ئى نازە بوي،
دىگىل ھەق سائادەت سارى بەرسە رۇي.

چۇ كوردىكى شاھزادىغە ھىچ تاب،
توشۇپ كۈلسە تا باشلىدى ئىزتىراب.
دىدى ئاڭلىغىن مۇنى ئى شەھرىيار،
بۇ گۈلچىھرىلەر كىم ھوزۇرۇمدا بار.
پەرى قىزلىرىدۇر بارى مۇنداقى،
ھەممىشە بۇ يەڭلىغ پاراغەت داغى.
ئاتامدۇر پەرى خىلىنىڭ سەرۋىرى
ھاۋا خۇۋاھىدۇرلار ئاتامنىڭ بارى.
ئىرۇر شەھرى زەررىن ئاڭا پايتەخت،
ئۈزىنىڭ مۇبارەك ئاتى تاجۇ بەخت.
ئانامنىڭ ئاتى ماھروى زەررىپ،
يوق ئانداق جاھان ئىچرە زات شىرىپ،
ئاتالار مېنى ناز بۇ سەرۋە ناز.
سۇرارلار شەلار ئالىمىدا روي نىياز.
ئاتام ھەلىمى بىرلە بۇ مەنزىل بولۇپ،
مېنىڭ خاتىرەم مۇندا مايىل بولۇپ.
بۇ گۈلشەننى دەرلەر ئارامى گۈلشەنى،
چىكىپتۇر مۇنۇنىڭ خۇشاۋاسى مېنى.

بىجا كەلتۈرۈپ بولغان كامران،
 ۋىسالىڭ گۈلۈستانىدا شادمان.
 دىدى شەرت بۇدۇركى ئۇچ قەترە مەن
 ئويۇقلار مەن ئولتۇرۇپ ئۇچ قەترە سەن —
 ئاتىمنى تۇتۇپ قاتىغ ئۇن قىلمايىن،
 بويۇمغە ئىلىكىڭ يەقنى كەلمەيىن،
 مېنى بىر لەتاپەت بىلە ئويىغاتىپ،
 مۇشان ئەيلەسەڭ شۈەئى كورسەتپ.
 ھەر ئۈچ شەرتكىم بار بۇ ھالەت دۇرۇر،
 نەمەنىدۇر ئەمدى كى پۇرسەت دۇرۇر.

پەرزادنىڭ شەرت ئويۇقۇسىغە بارغانى، فرروز شاھنىڭ ئىلھام ئىلاھى بىلەن تەختىم ھەسبۇ ھال سورغانى

چۇ ئۆلدەم كۈنى ئاخشام بولۇپ ئەردى جەمە،
 ئىجازەت ئېلىپ باردىلەر كەلدى شەمسە.
 پەرزات ئويۇقىغە سالدى ئۈزىن،
 مەلىك زادە ئولتۇرۇپ كورۇپ يۈزىن.
 تەپەككۇر بىلە كىم نە ئىش كورسەتاي،
 نە پەن بىرلە بۇ شوخنى ئويىغەتاي.
 ئىنايەت قىلىپ خالىق زۇل جەلال،
 خىيالىغە يەتكۈردى مۇنداق خىيال.
 كى بۇ تەخت زىباكى بۇ ناز بوي،
 ياتىپتۇر ئەنىڭ بىرلە قىل گۇفتىگوي.
 خىيالىغە كەلگىنى خىيالى ياقىپ،
 دۇرست ئولتۇردى تەخت سارى باقىپ.
 ئەيتتىكىم ئى تەخت پىرۇز بەخت،
 ئىنايەت قىلىپ ھەق سېنى قىلدى تەخت.
 پەرزاد ناز ئويۇقىسىغە باقىپ - باقىپ،
 ئولتۇرۇپمەن توشۇپ ئەش غەرىپ.
 دىل ئويۇقۇدا تۇن بىغايەت ئۇزۇن،
 سەن ئەمدى ئۇنى غەمىن يالغۇزۇن.
 جاھاندىن تىلار ئەيلاڭ سەرگۈزەشت،
 يېرىڭ بورنا باغ ئەردى يا كۈھى دەشت؟
 نە ھالۇ نە تەقەررەپ ئىلە بۇ سۇپات،
 تۇشۇپ مۇندا بولدى ساڭا تەختۇ ئات؟

تەخت ھال تىلى بىلە فرروز شاھنە سەرگۈزەشت ھالىن ھەيكايەت قىلىپ، فرروز شاھدىن كەلگەن سۇئال قىلغانى

بېرىپ قۇدرەت ئۆلدەم ئاڭا زۇلجەلال،
 دىدى ھال تىلى بىلە ئەرزۇ ھال.
 كى ياخشى سۇئال ئەيتىڭ ئى شەھرىيار،
 دىن ئەرزۇ ھالىمنى بول ھۇشيار.
 مېنىڭ ھەم ئىچىمدە پاراۋان ئەلەم،
 پەلەك جەۋرىدىن ئەردى نىتەي بۇ دەم.
 مەن ئەۋۋەل ئىدىم مىسر سەھراسىدا،
 بىرەر ئىلدىزىم نىل دەرياسىدا.
 تۇتۇپ ھەريانىم بىر ياغاچ سەبزە دەشت،
 بارى ئىشرەت ئەھلىگە ئۇل جاي كەشت.
 تۈپەمدە توشۇپ يانە پۇر چەشمە سار،
 تۇتۇپ ھەريانىمنى گۈلۈ لالزار.
 يىگىتلەر كېلىپ ئاندا جەۋلان قىلىپ،
 باھار ئەۋۋىلى كۈي غەلتان قىلىپ.
 گاھى ئولتۇرۇپ بادە نوشان ئولۇپ،
 بولۇپ مەست سايىمدا غەلتان ئولۇپ.
 بارۇر ئەردىلەر ئەيشۇ ئىشرەت قىلىپ،
 دەمى خوش كورۇپ خوش پاراغەت قىلىپ.
 كامالىغە يەتكەندە ھەرسارى ئوتۇپ،
 يۈز كىشىگە تىگەر ئەردى سايەم توكۇپ.
 ھەر ئۆتكەن مۇئەززەم جاھان شاھلىرى،
 كىلىپ نەچە قانلا بەھەم شوكرى،

نەزەر قىلدىيۇ كوردى خوش مەۋجەدار،
ياغاچ مەن ياتىب نە بولۇپ خاكسار.

تۇرۇپ ئۈستۈ قۇمدا قىلىپ ئىھتىمام،
قويۇپ بەندە بەندەمگە ئەررە تامام.

قىلىپ خەۋلە - خەۋلە بۇرۇن ئول ئەنى،
تىلىپ تەختە - تەختە سۇڭ ئول خەۋلەنى.

خەچرۇ توگىلەرگە يۈكلەتتۇرۇپ،
تۇشۇردى ئويىگە ئېلىپ كەلتۈرۈپ.

ياغاچتىن نىكەم قىلغۇلۇق ئەردى ئول،
كىشىنى بۇيرىدى قىلىپ بەردى ئول.

قالىپ ئەردى ئاندىن نەچە تەختە جۈپ،
پەلەك گەردىشىدىن بولۇپ غوسە كۈپ.

كى كەلدى بىراۋ بۇ پەرىزاتتىن،
تىلەي تەخت مىسلى يوق ئۇستاددىن.

ھەمۇن ئەلەز بونىياد تەخت ئەيلادى.
ئارادىن نەچە تەختىنى سايلادى.

نەچە رەندىيۇ، تىشە ئەررە سۇرۇپ،
تامام ئىككى كۈندە بەھەم يەتكۈرۈپ.

مۇلازىمەت تاپشۇردىيۇ ئول مېنى،
ئېلىپ كەلدىيۇ مۇندا بۇ گۈل مېنى.

نەسىمىن قىلىپتۇر نەچچە يىل دۇرۇر،
ماڭا مۇندا مەقسۇد ھاسىل دۇرۇر.

ئەگەرچە پەلەكتىن چاپا ۋە سىتەم،
بىغايەت ھىكايەت كوردۇم ئەندۇھۇ غەم.

نەچەكىم يىدىم نىشە ئۇستاددىن،
چىكىپ ئەررەھۇ رەندە پىداددىن.

يۈز ئەنچە نىسىپ ئەيلەدى ھەق ھوزۇر،
كى مۇنداق پەرىزات قويىنۇمدا دۇر.

يەنە ئەمدى بىلىمەنكى مۇندىن نارى،
نىلەر بولغۇسىدۇر پەلەك ئىشلارى.

سەن ئى شاھۇ ئالەم نە ۋاقىئە بولۇپ،
توشۇپسەن بۇ مەنزىلىگە تالە بولۇپ.

كى كەلمەس بۇ يەرگە كىشى بىسەۋەب
نە ئەردى بۇ كەلمەكتە سەئىيۇ تەلەب؟

توپەمدە توشۇپ ئىستىراھەت قىلىپ،
ھاۋا ئىسىغىدا پاراغەت قىلىپ.

گەھى بەشۈ ئالتە يەتتى قونۇپ،
تۇرۇپ ئوخچۇپ ئاسۇد كەتتى قونۇپ.

نەچە مۇددەتۇ پۇرسەتۇ ئاي، يىل،
ئوتۇپ ئاقبەت دەھرى پىيما كىسل.

قەرلىغىنىڭ ئەسبىنى يەتكۈرۈپ،
كىلۇر بولدى شاخمىنىڭ ئۇچى قۇرۇپ.

نەچە مۇددەت بېرىپ ئاندا شەھرى شور
قەرلىق تامامى ۋۇجۇدۇمغە زور.

قىلىپ ئاخىر ئەمرى باشتىن ئاياغ،
قۇرۇدۇم بۇ دەۋر بارچىغە سۇلۇك ئاياغ.

شول چەشمە زارە ئوشۇل سەبزۇ دەشت،
قۇرۇپ بولدى بىرشور زارۇ بىكەشت.

ئۇشۇندا كىشى سەبزە لالەزار،
بار ئەردى دىسە يوق ئىدى ئەھتىبار.

نەچە يىللار ئانداق تېنىم خۇشك ئولۇپ،
گۈلۈ سەبزەددىن بەريانەم خەشك ئولۇپ.

نەھايەتتىن ئارتا تىگىپ يەل ياغىن،
ئۇچۇرۇپ سۇرۇپ ئىلدىزىم تۇپراغىن،

ئاچىلىپ قالىپ ئىلدىزىم بىمەدار،
ئېلىشىپ تورۇپ ئىبەردىم ئاخىر گوزار.

ئورۇپ يىقىتتى بىر تەندۇ توپان كىلىپ،
مېنى سالىدى يەر بىرلە يەكسان قىلىپ.

تىكىپ يەرگە شاخم بولۇپ كۈل كۈمەك،
ئاچىلدى تەنىمدىن نەچچە يەردە دەك.

نەچە ۋاقىت ياتتىم بولۇپ خاكسار،
باسىپ غەم يەلدىن تەنىمنى غۇبار.

ئوتتەر ئەردى بىر كۈنى قالىن كارىۋان،
بار ئەردى ئاراسىدا بىر كارىۋان.

ياغاچچىلىق، ئولغان ئەنىڭ پىشەسى،
ياغاچ بابىدا ئەررۇ تىشەسى.

جاھان ئىچرە بىمىسل مانەند ئىدى،
نىچۇكىم دىسلەر ھۇنەرمەند ئىدى.

فەروز شاھ كەلگەن سەبەبىنى بۇ ھەمكايەتكە ئۇلاپ، پەرىزادنى بۇ تەقەررىپ بىلە ئۇيغاتقانى

بىراۋ ئولتۇرۇپ ئاڭا ئويۇقۇ كىلە.
بىرىمىز قويۇپ ئولتۇرۇپ ئول ھال،
ياتىپ يەنە بىرنى نوبەتتە ھەم ئوشۇ ھال.
بولۇپ ئاتتۇرۇپ تاڭنى بىدار ئولۇپ،
بۇتۇن ئۆزىمىزدىن خەبەردار ئولۇپ.
سالامەت قويۇپ تەبرىسەك ئەرتىلەپ،
تاڭ ئاتقۇنچە ھەق دىن ئاسانلىق تىلەپ.
چۇ بۇ مەسلىمەت بىرلە چۇمچە تەراش،
تۇرۇپ ئۆزگىلەر قويدى ئويۇقىغە باش.
ئويتۇلاپ ئۇلار بۇ ۋاقىت ئولتۇرۇپ،
رەبات ئىچرە بىر تەختە چوبى كورۇپ.
ئەلىپ ئىلىكىگە ئانى ئۇستاد كار،
چاقىپ قويدى بىر سۈرەت گۈلئۇزار.
ئەغزۇ كوزۇ، قاش، ئىلىك، ئاياق
بارى بىر بىردىن كىلىپ ياخشىراق.
مۈكەمەل قىلىپ ئول سەنەم سورىتىن،
بۇتۇردى ئوتكارىپ ئۆزىنىڭ نوبىتىن.
قويۇپ تۇردى ئانى نەمۇدار ئىتىپ،
باشىن قويدىيۇ دەرىزىنى بىدار ئېتىپ.
قويۇپ ئولتۇرۇپ ئاچسە دەرىزە كوزىن،
سالا بەرمەيىن ئويۇقىغە دەپ ئۆزىن.
تۇرۇر توردە بىر ئادىمى سورىتى،
چوچۇپ قوپتى ساجراب كىلىپ ھەيىپتى.
كى بۇ كوزلارمىگە كورۇنگەن نەدۇر،
يالنىڭاچ قويۇپ توردە تۇرغان نىدۇر.
كىلىپ ئەھتىيات ئىلە كورگەچ ئانى،
دەدى ئەرمىش ئۇستادنىڭ قىلغانى.
چىقاردى يۇ ھەم بۇغچەدىن ۋالەئى،
قىلىپ چىن بۇتى چاھاردە سالەئى.
تىكىپ كۆڭلەكۈ نىمچىنى ئولتۇرۇپ،
مۈكەمەل سەرۇپا قىلىپ كەيدۇرۇپ.
قويۇپ ياتتى زەرگەرگە نوبەت قويۇپ،
ھەمىنكىم باشىن قويدى قالدى ئويۇپ.

دىدى شەھكىم ئى تەخت ۋەدىرىنە سال،
مۇنى سەن داغى ياخشى قىلىدىڭ سۇئال.
بىزنىڭ شەھرىمىزدىن بەھەم تورت يار،
چىقىپتۇرلەر ئەيلەپ سەپەر ئىختىيار.
بىرى كۆڭۈلنى ئىلىم ئىلە پەرىۋەرىش،
قىلىپ بىلىمگەن ئىلىدىن ئۆزگە ئىش.
قىلىپ ھەر نەچچە كۈندە خەتمە كالام،
ئەنىڭ بىرلە ئەۋقاتى ئۆتكەن تامام.
يەنە بىرسى زەرگەرى بىنەزىر،
نىچۇك ئىش كىم ئالتۇندا دۇر دىلپەزىر.
ئەنىڭ دەك بىلىپ قىلغان ئەرمەس كىشى،
ئولۇستە پىسەندىدە كەلگەن ئىشى.
بىرسى داغى دەرىزىنى تىزكار،
ئاڭا قانچە ئىكەندە ئىختىيار.
نىچۇك كەسسە ئانداق تىكىپ كەلتۇرۇپ،
كىشى قىلغۇسىز پەھىم ئانى كورۇپ.
بىرسى ھەم ئۇستاد چۇمچە تەراشى،
ئەنىڭ بىرلە ئۆمرىنىدا قىلغان مەئاشى.
ياغاچدىن نە تۇرلۇك ئىش ئەھلى جاھان،
بۇ يۈرسە بولۇر ئەردى ئاندىن ئايان.
ۋە لېكىن لەقەپ ئاڭا ئەل ئىچرە پاش،
بولۇپ ئەردى ئۇستاد چۇمچە تەراش.
بارۇر ئەردىلەر بىر كۈنى ئاخشام بولۇپ،
ئىككى تاغ ئاراسىدا كۈن كام بولۇپ.
ھەمە ئەردى ھاۋادا بولۇتتىن ئەسەر،
بېرۇر ئەردى يېلۇ يېغىن دىن خەبەر.
پەناھى تاپىپ قونغالى ئىزتىراپ،
قىلىپ بارسالار بىر رەبات خاراب.
دۇچار ئولدىيۇ قوندى ئاندا ئۇلەر،
قاراڭغۇ تۇن ئەردىيۇ يەرۇ پۇر خەتەر.
دەدىلەركى ئوشۇ رەبات كۈن،
زورۇر ئولدىيۇ مۇندا بولدۇق پۇنۇن.
تاڭ ئاتقۇنچە بۇ كىچە نوبەت بىلە،

ھەم ئالتۇنچى قىلمىش ئىشنى ئادا.
 مەن بىدىل ئۆزگە ھۇنەر بىلمادىم،
 جاھان كەسب كارىنى ھەۋەس قىلمادىم.
 ھەۋەس ئەيلىدىم ئىلمى قۇرئانىگە،
 كوڭۇل باغلىدىم ئەمىر پەرمانىگە.
 بۇ كۈنلۈكتە بارچە ھۇنەر مەند ئولۇپ،
 ھۇنەر كورساتىپ ئاڭا خۇرسەنت ئولۇپ.
 بولارنىڭ ئاراسىدا مەن بھۇنەر،
 بولۇپ قالسام ئى داۋايى دادىكەر.
 خىجالەت تاپىپ بولسام ئىش بىلمىگەن.
 نە ئىش قىلغان ئولغا يەنۇ تىلەگەن،
 كەلامۇ ئەزىمىڭ ھەققى ھورمىتى،
 مۇكەممەل بولۇپ بۇ سەنەم سۈرىتى.
 مۇئەتتىل سېنىڭ ئەمىر ئېھسانىگە،
 تورۇپتۇر باقىپ لۇتىي پەرمانىگە.
 كى جانى ئەتا قىلساڭۇ جىلۋە ساز،
 بولۇپ بۇ سەنەم مەن داغى سەرەفراز.
 بولۇپ تاپقاي ئەردىم بەسى ئابروي،
 قىلالىمغاي ئەردىلار گۇفتا - گوي...
 چۇموللا بۇ يەڭلىغ دىل ئەپكار ئولۇپ،
 باشىن يەرگە قويدى تەلەپكار ئولۇپ.
 ئىنايەت قىلىپ خالىق با كەرەم،
 رەۋا ئەيلا بان ھاجەتنى ئۇششۇ دەم.
 ئەلىب ئەبىرۇ بەخشاپىشدىن نەسىم،
 تاپىپ ئول سەنەمنىڭ دىماغى شەمىم.
 كىرىپ جان ئۇرۇپ ئەتسە بولدى راۋان،
 تاڭ ئەتىب چەقىپ كۈن يارۇدى جاھان.
 بارى قوپتىلار ئويغانىپ ئويقىدىن،
 بولۇپ جىلۋە ساز ئول سەنەم ئوتىرىدىن.
 تىشى دۇررى، لەبى لەئلى سىمىن تەنى،
 ساچى سۇنبۇلۇ يۈزى گۈل خەرمىنى.
 كۈزى نەرگەسۇ قەددى سەرۋە سەھى،
 جاھان شوخى رەئىنالىرىنىڭ شەھى.
 بارى ئول سەنەم ئاشىقى بولدىلەر
 بارىسى ئەنىڭ لايىقى بولدىلەر.
 بىرى دەر مۇنىڭ سورتىن بۇرنا مەن،
 قىلىپمەن، تىگەر ماڭا بۇ سىم تەن.

قوپۇپ ئولتۇرۇپ تورگە باقسا بۇ ھەم،
 تورۇپتۇر مۇكەممەل قوپۇپ بىر سەنەم.
 تۇتۇپ كۈزىن ئەستەغپىرۇللا، دىدى،
 يەنە ئاچسە، كورسە ياندا ئىدى.
 تۇشۇپ جانىغە ۋەھىم ئۆزىدىن كىتىپ،
 كىلىپ ئاقىبەت كورسە تەھقىق ئىتىپ.
 قوپۇپ ئىككى ئۇستاد ئىششەن كورساتىپ،
 ئويۇقلاپ ئىمىشلەر مۇنى ئويغاتىپ.
 بۇ ھەم ئاختۇرۇپ ئېلىپ ئەسبابىنى،
 دۇكان قۇرۇپ ئالتۇن ئېلىپ تاپغانىنى.
 ئۈزۈكۈ، سىرغا، بىلەيزۇك قىلىپ،
 بارىنى زىبا ۋە نازۇك قىلىپ.
 قوللاغۇ ئىلىك بىلاكىگە سالىپ،
 سەھەر ۋاختى موللاغە نوبەت قالىپ.
 ياتىپ زەرگەر، ئويغاندى موللا سەھەر،
 قوپۇپ ئولتۇرۇپ سالىپ بۇ ھەم نەزەر.
 تۇرۇر توردە بىر دىلەبەر نازىنىن،
 قىلالىمغاي ئەبلە نەققاشى چىن.
 تەفەھمىز قىلىپ كورسە ئۇستادلەر،
 بارى كورسە تىپتۇرلار ئاندا ھۇنەر:
 بولۇپ مۇندىن ئول لەھەز موللاغەمىن،
 تاھارەت قىلىپ كىلىپ ئول پاكىدىن.
 ئۆتەپ ئىككى رەكەت ناماز ئولزامان،
 قىلىپ كۈزلىرىدىن ياشىنى راۋان،
 باشىن يەرگە قويدىكىم "ئىبىرۇ بار،
 سېنىڭ ھەزرىتىڭدە ئىرۇر ئاشكار.
 كى چۈمچە تاراش ئەتتى تىشى ئىششەن،
 ھەممىشە بولۇپ تىشىگە ھەم نەشەن.
 ھۇنەر كورساتىپ ئابرويۇق بولۇپ،
 قوپار ئويقىدىن ھالى ئويىناپ كۇلۇپ.
 قىلىپ دەرئىزى ھەم ئىگەنى خىزمىتىن،
 تىكىپ كەيدۇرۇپ بۇ سەنەم خىلىتىن.
 قىلىپتۇر ئۆزىنىڭ ئىشنى ئادا،
 ئۆز ئىشىدا قالمايدۇر ئۆزەرە ئاڭا.
 بىلىقىمى ئىشنى قىلىپ ئىھتىمام،
 ئەنىڭ خىزمىتىدە بولۇپ سۇبھى شام.
 ھۇنەر خۇرج ئىتىپ جانىن ئەيلاپ پىدا،

كى دانا ۋە ئاقىل پەرزات ئىرۇر،
 بەسى مۇشكۇل ئىشلار مۇڭا ياد ئىرۇر.
 سورايكىم قايسىغە تىگەر بۇ سەنەم،
 يەنە ئۆزگىلەر چەكماسۇنلار ئەلەم.
 بۇ ھەم باردى تازا ئويىقىسىغە باتىب،
 مۇنى كىمسە بولمايدۇرۇر ئويغاتىب.
 ئەگەر بارماي ئويۇغۇغە بىدار ئولۇب،
 بۇ كىم ئەرز قىلىدىم خەبەردار ئولۇب.
 قوپۇب ئولتۇرۇپ كوزلەرنى ئەچىب،
 شوكرلەرلە بۇ شەكىرىدىن ساچىب.
 دىماسەكىم ئول شوخ كىمگە تىگەر،
 ھەق مۈلكى كىمگىدۇر ئول سىمبەر.
 ئۇلارنىڭ ۋابالى قىيامەت كۈنى،
 قىيامەتكى باردۇر نەدامەت كۈنى.
 بۇرەننا پەرزاتنىڭ بوينىغە،
 قەددى سەرۋە ئازادنىڭ بوينىغە.

بىرى دەركى مەندىن كىيىپتۇ لىياس،
 ماڭا تەككەي ئول دەپ قىلارمەن قىياس.
 بىرى دەركى مەندۇرمەن ئول دەر مېنى،
 سىرغا، بىلايزۇك، ئۇزۇك سالغانى.
 بىرى ئېيتۇر ئول ئالىمى پاك راۋ،
 كى تارتىڭ بارىڭىز بۇ سوزدىن جىلاۋ.
 كى ھەق ساقلاپ ئوز ئىلمىنىڭ ھورمىتىن
 راۋا ئەيلەبان خەستەنىڭ ھاجەتىن.
 ئاتا ئەيلادى جان بەردى ھايات،
 كىرەككىم ماڭا ئەيلەسە ئىلتىپات.
 ئەجىب ھالەت ئىچرە قالىپ ئول سەنەم،
 گىرىفتار ئولۇب تارتادۇر بۇ ئەلەم.
 كى قايسىغە بولسام رىزا ھەق رىزا
 بولۇب مەندىن ئولغاى ھەققەت ئادا؟
 مەن ئۇشۇ پەرزات تەھسىنىنى
 ئىشتىب كىلىپ ئەردىم ئەينىنى.

پەرزاتنىڭ بى ئىختىيار ئويغانىب بۇ سۇئالنىڭ جاۋابىنى بەرگانى

نەمەرسە تەۋقىئى قىلۇر بىرى بار.
 يەنە بىرىكى تىكسە خىلئەت ئانى دىمەك،
 ئاڭا خىلئەتنىڭ باھاسى كېرەك.
 يەنە بىرىگە ھەم بولسا ئول ئىزتىراب،
 ئاڭا داغى بۇدۇر مۇئەييىن جاۋاب.
 ئىرۇر ئول پەرى چەھرى موللا ھەققى،
 كېرەك بولسە موللا بىلە رەۋنەقى.
 كى ھەق ساقلاپ ئوز ئىلمىنىڭ ھورمىتىن،
 راۋا قىلغان ئەرمىش ئەننىڭ ھاجەتىن.

بۇ يەڭلىغ دىگەچ شەھرۇ يارۇ جاھان،
 چۇ ئول شوخ ئەيدى ساھىب ئىمتىھان.
 خەبەردار ئەردىيۇ بىدار ئىدى،
 ئەننىڭ ئىمتىھانى ئىلە بار ئىدى.
 كوزىن ئاچتىيۇ قوپتى بى ئىختىيار،
 دىدى ئى شاھىنشاه نۇسرەت شوئار،
 نە مەئىنى جەمئى سۇئالنى ماڭا
 سالىب يۈكلىگەيسەن ۋابالىن ماڭا.
 ئەگەر تىشنى فەرۋەي ئۇچۇن تىشدار،

فەروز شاھ بىر شەرت بىجا كەلگەننى پەرزاتدىن سوراپ ئول

قوبۇل قىلغانى ۋە يەنە ئويۇغۇغە بارغانى

يەنە ئىككىسىنى ھەم بۇ يەڭلىغ بىجا،
 ئەگەر كەلتۈرەرسەن قىلىبىسەن ئادا.
 دىدىيۇ يەنە تەككىگە قويدى باش،
 ئۆزىنى سالىب ئويۇغۇغە ئول قۇياش.

دىدى شەھكىم ئى شوخ روشەن زەمىر،
 ئادا بولدى بولغايمۇ شەرتىگە بىر.
 دىدى ئارى بىرىنى ئادا ئەيلادىڭ.
 ئاداسى بىلە ھەم بىجا ئەيلادىڭ.

فەروز شاھ سۇراھى سەنگىنىدىن سەرگۈزەشت ھال سۇئال قىلغانى

ھىكايەت قىلىپ تاپتى جانم نەراھ،
خۇشان ئەتتى كۈڭلۈمنى چەكمەي قەداھ.
نىكەم مۇشكۇلۇم بار ئىدى بولدى ھەل،
سېنىڭ سەرگۈزەشتىڭىزگە ئەمدى مەھەل.
بولۇپتۇركى سەن ھەم بايان قىلغايەن،
پەلەكتىن نە كوردۇڭ ئايان قىلغايەن.

بۈگۈن شەھرىيار ئولتۇرۇپ ھەسبىيال،
سۇراھى سەنگىنىدىن ئەتتى سۇئال.
كىم ئى زەرق ئاب زۇلال ھەبىب،
تەربى ئەھلىغە نىشان سەندىن يىتىپ.
نەكىم سەرگۈزەشت ئەيلىگەن ئەردى تەخت،
پەلەك جەۋر ئىلە زۇلمىدىن نەرم - سەخت.

سۇراھى سەرگۈزەشتىن ھىكايەت قىلىپ، فەروز شاھنىڭ كەلەككى جەھەتتىن سورىغانى

پەلەك كورسىمىتەر بولدى چۇن سەرزەنش
جاھاندىن چۈشەر بولدى باشىغە ئىش.
توپەمنى قازىپ يەل ياغىن بىمەدار،
بولۇپان تۇرۇپ ئەردىم ئى شەھرىيار.
كى بىركۈن ھاۋادا بۇلۇت كور كاراشىب،
قىلىپ يەلۇ يامغۇر چەقىن چاقناشىب.
قىيامەت تۈنىدەك قارايىپ جاھان،
يوق ئەردى يارۇغلۇق سارىدىن نىشان.
كى يەر تەبرىدىيۇ مەن ئاندىن جۇدا،
بولۇپ تەبىرىدىم چارە قالماي ماڭا.
يېرىم يولدا ئوق پارە - پارە بولۇپ،
كىلىپ يەرگە تۇشتۇم كۈلۈم سورۇلۇپ.
نەچە يىللار ئول يول ئۈزرە پايىمال
بولۇپ ياتتىم ئول ئەردى دىشۋار ھال.
كى ھېچكىمىسە پەرۋايىم ئەتمەس ئىدى،
يوزۇمدىن غۇبارىم ئەرتەمس ئىدى.
كى بىر كۈن قالىن كارىۋان دەر گۈزەر
ئەيدىكىم بىر ئۇستاد ساھىب ھۈنەر.
ئۇلار بىرلە ئول يولدا ھەمرا ئىكەن،
ھۈنەر مەند ئۇستاد دىلخۇۋاھ ئىكەن.
كىلىپ خوجا ئوبۇلخەير ھەككاك ئانى،
جاھان ئىچىرە تولغان ئاننىڭ شورەتى.
نەزەر قىلدىيۇ كوردى تاشى ياتىپ،
مۇئەييىن ئامان توپراق ئىچىرە پاتىپ.

چۇ شاھزادە مۇنداق سۇئال ئەيلىدى،
نىچۇك پەرىشۇ ھەسبىي ھال ئەيلىدى.
سۇراھى ئىچى ھەم تولا قان ئىدى،
پەلەك دەردى بىمەد بايان ئىدى.
دىدى ئى شەھنشاھ ئالەم پاناھ،
نەدىلخۇۋاھنىڭ ئولسە يەتكۈزگەي ئىلاھ.
مەن ئەلبەرز تاغكىم ئانداق بەلەند،
يەر ئۈزرە يەنە تاغ ئەمەس دىلەند.
ئەننىڭ ئۈستىدە پارە سەنگى ئىدىم،
نە پارەكى سەنگى نەھەنكى ئىدىم.
مۇئەللەق تۇشۇپ تەڭرى ئەمرى بىلە،
تۇرۇپ ئەردىم ئافاقدىن بەكلە.
ئىتاكى بىلە بىر ئۇلۇق يول تۇشۇپ،
قارار ئەتمەس ئەردىلەر ئەل يۇرۇشۇپ.
نەچە قاتلە ئىسكەندەر، كەيقۇباد،
سولايىمانو جەمىشت دىل قەۋمى ئاد.
مۇئەززەم چىرىك بىرلە ئەيىلەپ گۈزەر،
تەئەججۇب قىلۇر ئەردىلەر سەربەسەر.
دەر ئەردىلەر ئى قادىر بىرۋىبار،
كى خوش سەقۇدرەت ئىلە مۇنى بەر قارار.
قىلىپسەن مۇئەللەق تۇرار يەر تاسىپ،
كى كىمدۇر مۇنىڭدەك ئاجايىب غەرب.
نەچە يىللار ئانداق تۇرۇپ سەرىپراز،
نەزەر قىلماي ئۈتكەن ماڭا ئەردى ئاز.

مېنى خالىق باكرەم بۇ سۇپەت.
 بۇ رەئنا بىلە ھەمدەم ئەيلاپ تۇرۇر،
 مۇنىڭ بەزمىدەنى غەم ئەيلاپ تۇرۇر.
 تۇرۇبمەن ئۇزاتىپ بويۇن بىمىلال،
 كى مەيلى ئەيلىگەي مەندىن ئابزىلال.
 ھەمىشە نىشات ئۆزى سۈھبەت تۇتۇپ،
 پەرىلەر مەيلى لەئلى مەندىن يۇتۇپ.
 بولۇرلار خوشان نەشائى پەيدا قىلىپ،
 گۈلسۇرۇختەك يۈزلىرى ئاچىلىپ.
 بۇلار بىرلە خوش ۋاقىت خۇشەلمەن،
 بىخايەت خۇشانۇ خوش ئەھۋالەن.
 مۇنى بىلمان ئەمدىكى ئاخىر ئىدۇر،
 يەنە ئەمرى پەرمان قادىر ئىدۇر.
 سەن ئىس شەھ ناغۇ مۇنچە تارتىپ مالال،
 كوزۇڭدىن ئۇچۇپ ئۇيقۇ ئاشىقتە ھال.
 بولۇپ ئولتۇرۇپسەن ئىدۇر مۇددىئا،
 ئىنايەت قىلىپ ئېيت سەن ھەم داڭا.

تۇشۇپان ئەرتىپ يۈزۈمدىن غۇبار،
 نەزەر قىلسە تاش مەن ئەجەب مەۋجدار.
 ئارابى ئېلىپ كەلتۈرۈپ شەھەردىن،
 سالىبان ئول ئۇستاد روىى زىمىن.
 دوكانىغە سالدى مېنى كەلتۈرۈپ،
 ئوتەردە بۇ رەئنا كەلسە شاھ كورۇپ.
 سۇراھى بۇيرۇدى ئول ئۇستادىغە،
 چاپا ئىلىكىگە قويدى بىدادىغە.
 توپەمگە قەيۇپ ئەررە ھىريان كىسىپ،
 مىتىنلەر ئېتىپ ھەريانىغە نىسىپ.
 سەتەمكار ئەلدىن ئىچىم كوۋلانىپ،
 تاشىمىدىن تەنىم خىراج يەپ ئايلانىپ.
 تامام ئولتۇم مېنى ئەرسە تاپشۇرۇپ،
 مېنى پىشكەش قىلدى ئول كەلتۈرۈپ.
 ئەگەرچە پەلەكتىن بۇ يەڭلىغ چاپا،
 كورۇپ يەتتى تۇرلۇك باشىمىغە بالا.
 قىلۇرمەن مۇڭا شۇكرىكىم ئاقىبەت،

فەروز شاھ كەلگەننىڭ سەبەبىنى بۇ ھەيكايەتكە ئۇلاپ مۇنىڭ بىلە پەرىزاتىنى ئويغاتقانى

ئۇلار كويىدىن خالى قالماستى.
 كىچە - كۈندۈز ئول كوي ئۆزى ئايلانىپ،
 يۇرۇر ئەردىلەر ئىشقىدا ئورتانىپ.
 دىسسە ھەر بىرى بىلە نىسبەتتىن،
 قەلبان تېتى كورمەي مېھنەتتىن.
 يەنە ئىككىسىدىن بولۇپ ۋەھىمناك،
 ئىدى تۇغماغۇر قىزى بىرلە ھالاك.
 كى بىر كۈن چىقىپ ئويىدىن ئول سىمبەر،
 تۇرۇپ ئەردى ھويلىسىدا بىخەبەر.
 بار ئەرمىش توك ئول يەردە بىر ئاق دېۋە،
 ھەم ئول قىز جامالىغە مۇشتاق دېۋە.
 كىلىپ ھەركۈن ئول كوي ئۆزى ئايلانىپ،
 بارۇر ئەركەن ئول خالى تاپماي يانىپ.
 ئېلىپ كۆككە چىقتىيۇ بولدى راۋان،

دىدى شەھكى بۇدۇر مالالم مېنىڭ،
 ئىرۇر مۇندىن ئاشىقتە ھالىم مېنىڭ.
 كى سەمىنىكى باردۇر مېنىڭ كەشورم،
 ئەنىڭ ئەھلۇ خەيلى مېنىڭ لەشكىرىم.
 ئول ئەل ئىچىرە بىر زاھىد پاك دىن،
 بار ئەردى ئەنىڭ بىر قىزى نازىنىن.
 ئەنىڭ ئىشقىدا ئۇچ كىشى بىتقارار،
 كىزەر ئەردى كويىدا دىلەفكار.
 بىرى بېكۇ، بىرى سىپاھى ئىدى،
 بىرى سەنگى ئەنداز شاھى ئىدى.
 ئولۇس ئىچىرە مەشھۇر ئۇلارنىڭ ئىشى،
 بولۇپ ئەردى دەرماندا زاھىد كىشى.
 كى ھەر بىرى زاھىدغە بىر سوز سالىپ،
 جۇۋابىدا بىچارە ئاجىز قالىپ،
 ئۇلارغە جاۋاب ئەيتالماس ئىدى،

يۇرۇب يىتىپ ئەردىلەر ئەلگە يېقىن،
كى بىدار ئولۇب دىۋە ئۇلاردىن كېيىن.
باشىغە تۇتۇن ئورلەپ ئاچچىغانىب،
غەزەب بىرلە جانىغە ئوتلار يانىب.
قۇيۇندەك پەلەككە تەنورە ئۇرۇب،
چىقىپ بىر زاماندا ئۆزىن يەتكۈزۈپ.
بۇلۇتتىن چاقىن چاقناغاندەك تۇشۇپ،
دەمدىن جاھان كويىگەلى ياۋۇشۇپ.
ئارادىن ئەلىپ چىتى چانگال ئۇرۇپ،
باقىپ قالدىلار كوزلىرى تەلمۇرۇپ.
توكۇب سەنگى زىن كوزىدىن ياشىنى،
فەلاخەن كەپىگە قويۇپ تاشىنى.
ئۇلۇق تەگرەنىڭ ئاتىنى ياد ئىتىپ،
دۇرۇدى ھەبىمىنى بۇنياد ئىتىپ.
ھامانكىم تاش ئىلكىدىن ئەتتى جۇدا،
بۇلار ھالىغە رەھىم ئەيلاپ خۇدا.
ئەنئەدەك بارىپ دىۋە بويىنغە تاش،
تىگىپ سەكرىبان جىسمىدىن باشقا باش.
تەندىن باشى باشىدىن باشقە تەن،
ھاۋادىن كىلۇر ئەردى ئول ئەھرىمەن.
ھەم ئاندىن بولۇپ باشقە ئول سەرۋەناز،
تۇشۇبان كىلۇر داھىم ئول سەنگىياز.
ھاۋادا تۇتۇپ يەرگە يەتكۈرمەيىن،
سالامەت قالىپتۇر زەرەر كۆرمەيىن.
بىرى ئەيتۇر ئالەمدىكى ئول سىمتەن،
بولۇپ ئەردى ئول دىۋىنىڭ مۈلكى مەن.
ياڭىلماي بارىپ يەرنى كورۇپ كىلىپ،
ئالىپ باردىم ئىككىڭنى ئاگاھ قىلىپ.
ئەگەر بارىبان كۆرمىسەم ئەردى مەن،
ئەنئەككى بولۇپ ئەردى ئول سىمتەن.
كېرەككىم مېنىڭ ھەمدىم بولسە ئول،
يۈگۈردۈم ئانىڭ ئۈچۈن ئوشۇنچە يول.
يەنە بىرى ئەيتۇر يۈگۈردۈڭ نە سۇد،
بارىپ مەنزىلىن ھەمكى كوردۇڭ نە سۇد؟
مەن ئول چاغىغە باغلاپ بىلىغە كەمەند،
تۇشۇپ چىقتىم ئەنى ئالىپ بىر گىزەند.
ئىگەر توشماسام ئەردى ئول چاھەنە مەن،

بولۇبان خەبەردار بىك ئول زامان،
سۇڭىچە راۋان بولدى كوككە باقىپ،
ياڭىلماي راۋان بولدى ئەشكى ئاقىپ.
باردىپ ئاقىبەت تۇشتى بىر تاغ ئارا،
ئۆزىن بىك يەتكۈرسە ئولۇم قارا.
ئىرۇر تاغ ئاراسىدا بىر ئار دىۋە،
تۇرۇر ئىزلارنى روشەن ئول ياردىۋە.
كىرىپ كۆرسە غار ئىچىرە جامى نەھەك،
دەھىن پۇشى ئۈستىدە بىر تەختە سەك.
مۇئەييىن كورۇپ يانىپ ئاندىن كىلىپ،
ئول ئىككىنى ئاندىن ئاگاھ قىلىپ،
ئوچۇيىلان بولۇپ كىلىپ ئول چاھ ئۆزىرە،
تورۇب بىك ئۇلارغە ئەنى كورگۈزە.
سىپاھى دىدىكىم بۇ ئىشتۇر مېنىڭ،
ئەمەسنۇر بۇ ئىش بەندىدىن ئۆزگىنىڭ.
ماڭا ئۇشۇ چاھ ئىچىرە تۇشمەك كېرەك،
نە بولسە چاھ ئىچىرە كۆرمەك كېرەك.
كەمەند ئالدىيۇ بىلىگە قىلدى بەند،
كەمەر بەند ئىدى چاھقە سالى كەمەند.
تۇشۇپ كۆرسە چاھ ئىچىرە بىر تاش ئىشك،
ئاچىلدى ئىشك چۈنكى ئۆردى ئىلك.
قىلىچىنى يالاڭ ئەيلاپ ئول مەردكار،
قەدەم قويىسە تەخت ئۆزىرە ئول گۈلئۇزار.
بولۇپ لالىدەك ئەشكىدىن كوزلارنى،
خازان ياپراغىدەك سۇلۇب يۇزلارنى.
باقىپ ئولتۇرۇپ لالۇ ھەيران قاتىپ،
قويۇپ قويىنغە دىۋە باشى پاتىپ.
ئۇيۇقلاپتۇرۇر، كوردى تىغى تېز
سالاي دەپ ئەيدى، دىدى قىز: ئەي ئېزىز.
قاتىلماكى ناگاھ تىغىڭ زەرەر،
يەتكۈرمەي بولۇپ بۇ يەنە باخەبەر.
قوپۇپ قىلماسۇن مۇندا زايلا سېنى،
بۇ قالسۇن ئويۇقلاپ ئەلىپ چىقى مېنى.
ئالىپ تەككىيە ئەنى باشىغە قويۇپ،
بۇلار چىقتىيۇ دىۋە قالدى ئۇيۇپ.
چىقىپ تەبىرىدىلار ئاراغە ئالىپ،
بولۇپ غافىل ئول دىۋە ئويۇقلاپ قالىپ.

قىلالماسا قالمايىن ھىچ ئىشى.
بۇلارنىڭ ئاراسىدا ئۇل قىز غېرىپ،
تاللاشقە قالىدۇر ئۆز ئەركى بارىپ.
بۇرە ئىنادىن ئۇل مۇپتالا ھالىنى،
سوراي دەپ كىلىپ ئەردىم ئەھۋالىنى.
بۇ ھەم ئۇيغۇغە باردىيۇ مەن بۇ ھال،
باقىپ ئولتۇرۇپمەن چىكىپ يۈزمالال.
ئىگەرمۇندا بىدار ئولۇپ قەسەد ئوزىن،
سالىپ ئويغۇغە سۇزگان ئولسە كوزىن.
ئاچىپ كوزلارنى قويۇپ ئولتۇرۇپ،
تەرەھھۇم ئۇنىڭ ھالىغە كەلتۈرۈپ.
دىماساكىم ئۇل كىم بىلە يار ئولۇپ،
سانادەت يۇزى قايسىغە ئويۇرۇلۇپ.
قىيامەتكى روزى نەدامەت ئىرۇر.
ئۇلارنىڭ جۇۋابىنى بۇرە ئىنا بىرۇر.

تۇرۇپ ئەردىڭىز بىلمايىن ھىچ پەن.
مەن ئەتتىم ئانىڭ يولىدا جانىنى تۇفەيل
كېرەككىم مېنىڭ سارى ئۇل قىلسە مەيىل.
يەنە بىرى ئۇل سەنگى زەن دەر جاۋاب،
كى ھەر ئىككىڭىز قىلماڭىز ئىزتىراب،
بىرىڭ باردىيۇ كوردى مەنزىل نەسۇد،
بىرىڭ قىلدى مەقسۇد ھاسىل نەسۇد.
يەنە بارچىنىڭ ئورتاسىدىن ئالىپ،
بارىپ ئەردى دۇشمەن بارىڭىز قالىپ.
پەلەكتىن توشۇردۇم ئۇرۇپ تاش ئىلە
باشىن تەندە قويماي تەننى باش ئىلە.
ھاۋادىن تۇشۇرماي تېغى يەرگە ھەم،
تۇتۇپمەن سالامەت قالىپتۇر سەنەم.
كېرەككىم مېنىڭ بىرلە دەئۋايى كىشى،

پەرىزادنىڭ بىئەختىيار ئويغانىپ جاۋاب بەرگەنى

سوزى قالغىي ئەردى ھىچ كىشىگە.
بەھرى رەڭ ئالىپ چىققانى خۇب بولۇپ،
ئەركان ئەمما كېيىن ئالدۇرۇپ.
بولۇپ چارەسىز قالغان ئەھۋالدا،
ھاۋا ئۆزى ئەلىپ بارۇر ھالدا.
ئاتىب سەنگى زەن جان ستان تاشىنى،
ئۇرۇپ ئۆز كۈچى دېۋىنىڭ باشىنى.
ھاۋادىن توشۇپ كەلگۈچى قىزنى ھەم،
يۇقارى تۇتۇپتۇر يەتكۈرمەي ئەلەم.
ئېرۇر سەنگى زەن ھەققى ئۇل سەر ۋە ناز،
كېرەك ۋەسىلىدىن بولسا ئۇل سەرفەراز.

ئىشتىكەچ قويۇپ ناز ئىلە ناز بوي،
دىدى ئىدى مەلىك بۇ نىچۇك گۈپتىگۈي؟
بولۇر كىم تۇغۇپ كورمىگەن بىلمىگان،
كىشىلار جاۋابىن بىرۇر بۇ دىگان.
ئىگەر بىك يۈگىرىپ بارىبان يەرنى،
كورۇپ كەلدى ئالسۇن ئاياغى تەرنى.
سىپاھى ئىگەرچە بارىپتۇر دىلىر،
ۋەلى ئەيلىمەپتۇ ئىشىن دىلپەزىر.
كېرەك ئەردىكىم چاھدا ئوق دېۋە ئىشىن
قىلىپ چىققاي ئەردى داغى ھىچ كىشىن.
شىرىك ئەتىگەي ئەردى ئۆز ئىشىگە،

فەرۇز شاھنىڭ يەنە بىرى ئادا بولىدۇ دەپ سوراغىنى پەرىزادنىڭ

قوبۇل قىلغانى ۋە يەنە ئۇيغۇغە بارغانى

ئارامىزدا قالماس تۇرۇر ئۆزىگە سوز،
كىشى ئەيتالماس تۇرۇر ئۆزىگە سوز.
دىبان يانى باش قويغاچ ئولگۇلۇزار،
بۈكەز خاتىرىن جەم ئېتىب شەھرىيار.

دىدى شەھرىيار ئى دىلئارام بۇ،
مۇبارەك زەھرىڭىغە خۇش كەلدىمۇ؟
دىدى ئارى ئەمدى يەنە بىرنى ھەم،
بۇ يەڭلىغى بىجا كەلتۈرۈرسەن نە غەم.

فەروز شاھنىڭ شەمەندىن سەرگۈزەشتە ھال سۇئال قىلغانى

چۇ خۇش كەلگەننى بىلدى دىلدارىغە،
باقىپ ئولتۇرۇپ شەمى رۇخسارىغە.
دېدى ئەمدى ئى شەمى روشەن زەمىر،
دېگىل سەرگۈزەشتەڭنى داغى بىر.
كۈنى كوردۇڭ ئاتامدىن خەيرۇ شەمەر،
ھىكايەت قىلىپ بىزنى قىل باخەبەر.
دېيەلمەي غەمىن شەمى ھەم زار ئىدى،
پەلەكتىن بەسى ئوتلىرى بار ئىدى.

شەمى سەرگۈزەشتىن ھىكايەت قىلغانى، فەروز شاھنىڭ كەلگەننىڭ سەبەبىنى سورىغانى

دېدى ئى شەھنىشا فەروز بەخت،
قۇۋانسۇن سېنىڭ بىرلە بۇ تاجۇ تەخت.
چۇ سوردۇڭ مېنىڭ سەرگۈزەشتەم ئىشت
قازا ئەيلاگان سەر نەۋەشتەم ئىشت.
مەن ئەۋۋەل قوزى ئەردىمۇ بىر چاپاي.
ئىگامدىن تىلەي ۋە ئىگەم ئەردى باي.
مېنى بەردىيۇ كەلدى ئويگە ئېلىپ،
قىلىپ پەرۋەرىش سۇ بىرىپ، ئوت سالىپ.
ئولۇق بولدىمۇ بەردىم ئىككى قوزى،
چىراغدەك يورۇدى چاپاينىڭ قوزى.
مەنۇ ھەم ئول ئىككى قوزى ھەم ئىككى رار،
قوزى بەردىكۇ بۇ دەستۇرلار.
بەش - ئالتە يىل ئۆتمەي بۇ ھەم بولدى باي،
دەر ئەردىلەر ئەل باي بولدى چاپاي.
ئولۇس ئىچرە مەشھۇر باي ئولدى ئاتى،
مەن ئولدۇم ئۇنىڭ بائىس دولتى.
قەربلىغ يىتىپ ئاخىرلىق مۇرمەن،
قىسى قالدىمۇ تولدى ياغ بىرلە تەن.
نىكەم ئىرىك قويلارنى سايلا تۇرۇپ،
بارۇر بولدى ساتماققە ھايداتتۇرۇپ.
مېنى ھەم دېدى ئىرىك ھوكىمدەدۇر،
قېرىپ بەرمەيىن قوزى سەمىرۇپ يۇرۇر.
قوشۇپ ھايدىتىپ كەلدى بازارغە،
كى خىراجىگە ساتقاي خېرىدارغە.
كىلىپ كوردى قاسساب بەردى باھا،
باھاسىن بىرىپ قىلدى بايى رەھا.
بارمىزنى ھايداب سۇرۇپ كەلتۇرۇپ،
ئارادىن مېنى تاللاپ تۇتۇرۇپ،
ئاياغىمنى باغلاپ تۇرۇپ تىغى تېز،
قويۇپ ھەلقۇغە بولدى خونا بەرنىز.
تىرمەنى سويۇپ پارە - پارە قىلىپ،
كانارىدا ھەر پارىسى سانجىلىپ،
ئەلىپ باردى ھەر كىشى بىر پارەنى،
قىلىپ توھمە ئول پارە بىچارەنى.
ياغىمنى قىلىپ جەمى بىر شەمى رىز،
ئەلىپ ساتقۇن ئىلتىپ قىلىپ رىز - رىز.
قازانخە سالىپ مېنى ئوت ياقىلىپ،
قادۇرۇپ ۋە ئەلىپ سىزغۇرۇپ سۇ قىلىپ،
قويۇپ شەم قىلىپ دەستە - دەستە ئاسىپ،
دۇكان ئۆزى قويدى ئول ئەردى نىسب.
نەچە كۈن دۇكاندا ئەسلىپ تۇرۇپ
ئۆتەردە بۇ رەئنا كىشى كورۇپ.
بارمىزنى ساتقۇن ئالىپ كەلتۇرۇپ،
ھەر ئاخشام بىرمىزنى بۇ كويىدۇرۇپ.
ئۆتەرمىز جاھان مۈلكىدىن سوز ئىلە،
كويەرمىز بۇ رەئنا دىلغەرۇز ئىلە.
ۋەلى ھەر نەچە كوپسە ئۆرتەنسە ھەم،
كىشى ئارزۇسى باردۇر دەر بۇ سەنەم.
قىلۇرمىز مۇڭا داغى يۇز قەترە شۇكرى،
بولۇرمىز رىزا داغى يۇز قەترە شۇكرى.
كى مۇنداق پەرىزاد ئۇنىڭ شامىدا،

سەنئى شاھ خۇبان ئالەم نىتىب،
بۇ مەنزىلگە كەلدىڭ بۇ يەڭلىغ يېتىب؟
كى بۇ گۈلىستاندۇر پەرىلەر يېرى،
بۇ مەنزىلگە ئادەم ئاتىدىن يېرى،
يوق ئەرمىش گۈزەل ئادەم قىلغانى
سەۋەب نە ئىدى مۇندا كوردۇك سېنى؟

كويۇپ بۇ سۈپەت بەزم ئەيىامدا.
بىزنىڭ رۇشىنىمىزدە گۈلچەرلەر،
چىكىپ جامە كەلكۈن قىلىپ نەشئەلەر،
پەراغەت ئىلە ئۆتكۈرۈرلەر جاھان،
بىرى بىرى بىرلە بولۇرلار خۇشان.
قىلاي مەن داغى ئەمدى گۈستاخلىغ،
جۇۋابىنى لۇتىيى ئەيلاپ ئەتىمە دەرىغ.

فەروز شاھنىڭ كەلگەنلىكى بۇ ھىكايەتتە باغلاپ بۇ تەقەررۇپ بىلە پەرىزاتنى ئويغاتقانى

ئەۋەل ئۆلدۈر يالغۇز مالالەت بىلە.
نېتىب نە قىلىپ ئۆلتۈرۈر يالغۇزۇن،
نېتىب ئۇيقۇ كىلۇر ئاڭا تۇن ئۇزۇن.
دىبان بارسا ئۆلدەم قىلىپ ئىزتىراب،
ياقېب شەمە ئالغە سالىپ كىتاب.
غەمىن ئۆلتۈرۈپ ئىلە يالغۇز قالىپ،
ئوقۇماي كىتابىغە تىك كوز سالىپ.
كىرىپ كەلدىيۇ كوردى ئول ھالىنى،
ئۆزىدىن بولۇپ تۈشكەن ئەھۋالىنى.
دىدى ئول رەفقۇ ۋاپادارىغە،
ئىشىدىن پۇشمان بولۇپ يارىغە.
كىم ئى يار نە قىلماغۇر ئىشنى مەن
قىلىپ مەنكى يالغۇز بۇ ھالەتنى سەن.
جۇدا بولغان ئەرمەس ئىدۇك ھېچدەم،
مەن ئەيتتىم ئۆزۈمگە ماڭا بۇ سىتەم.
ئىماس ياخشى ئەمدى بۇ ئادەت بولۇپ،
ماڭا ئەيلىسە، ساڭا ھالەت بولۇپ.
موقىم ئولساق ئوشۇندا مەنزىل تۇتۇپ،
ۋەتەن قىلساق ئۆز تورمىزدىن ئوتۇپ.
سەپەر ئەيلىيلىك ئەرتە ۋە بىر نەچچە
يۇرۇپ سەيىر ئەيلاپ نەچچە كۈنگەچە.
بولۇپ بىر بىرىمىز بىلە شادمان،
كوڭۇل ئىستىگانچە يۇرۇپ ھەر قايان.
ئاچىلىپ كوڭۇللارچۇ پەسلى باھار،
پارامۇش ئولۇپ مەنەت روزگار.

دىدى شەھرىيار ئى جىگەر سوز ئىشت،
بىزنىڭ يەردە ئىككى مۇساھىپ يىگىت.
بىرى بىرىدىن باشقە بىر سائىتى،
بولۇپ ئەيلاماس ئىدى تاقىتى.
ھەمىشە بولۇپ بىر بىرى بىرلە شاد،
تىلاپ بىر بىرى خوشلۇغىدىن مىراد.
سەپەر قىلىسلار ھەم ئىكاۋ ھەم سەپەر،
مۇقىم ئولسلار ھەم چۈشۈرۈ شىكەر.
بىرىگە فەرەھ يەتسە بىرى خۇشان،
بىرىنى خۇشان، بىرىگە ئەيشى جاھان.
جاھان خوشلىغىن بىر بىرىدىن تىلەپ،
قىلىپ بىر بىرى بىلەن ئەيشۇ تەرەپ.
يۈرەر ئەردىلار ئەيشۇ ئالەم قىلىپ،
بىرى بىرى ۋەسلىن غەنىمەت بىلىپ.
كى تاكى بىرى گەد خۇدالىق ھەۋەس،
قىلىپ دىسە ئول دىدى مەنى ئەمەس.
سوراب بىلىدىلار ئاندا سىمتەن بىرى،
بەس سالىپ پارىسا دىلىبىرى.
ئاراغە سالىپ سوز تىلاپ سوئىبتىن،
رىزا بولدى چۇن قىلدىلار نىسبەتتىن.
نەچچە كۈن بولۇپ گەد خۇدا بۇ بىرى،
بىر ئاخشام پەرىشان بولۇپ خاتىرى.
كى نە قىلماغۇر ئىشنى قىلدىم ھەۋەس،
مۇئەييىن ئەمەس بۇ ئىش ئىش ئەمەس.
بولۇپ گەد خۇدا مەن پاراغەت بىلە،

ئۇلار ياتماسۇنلار بولۇپ خاكسا
بارىپ ئەيلا مەنزىللىرىن بەقارار.
ئىشتىكەچ بۇ سوزنى زەئىپە راۋان،
تەشەنە بولۇپ جانى سۇ باغرى قان.
ياتىپتۇرلار ئىككى رەفئۇ ھەرىن،
تاپىپ قەتلۇ بىرەھىمىلەر ئىلكىدىن.
كەسەب باشلارنى تاشلامىشلا جۇدا،
ئەلىب كەلتۈرۈپ دىبابەرۇ پارىسا.
قويۇپ ھەر بىرىنى بىر تەن بىلە،
تەزەرروھ قىلىپ ئاھۇ شەبۇن بىلە.
تەھارەت قىلىپ ئىككى رىكەت ناماز،
قىلىپان سۇرۇپ يەرگە روي نىياز.
دىمىش كوز ياشىن ئاقىزىكى ئى ئىلاھ،
ئاياندۇر ساڭا بۇ ئىككى بىگۇناھ.
تاپىپتۇر سىتەم كارلاردىن زەرەر،
بۇلار دەردىدىن ماڭا قاندۇر جىگەر.
كىم ئەردى بولار بىزەرەر بەندىلار،
يوق ئەردى بۇلاردىن كىشىگە زەرەر.
تىلەب بىرى بىرى خوشلۇغىنى مادام،
يورۇر ئەردىلەر سەير ئىتەپ سۇيى شام.
نە ئۆلكىم بولارغە يۇرۇپ ئالىمى،
مەتائى جاھان ئولغا ئى ئەردى غەمى.
غەمى بىر بىرىنىڭ رىزاسىيۇ بەس،
بىرى بىرىنىڭ موپتەلاسىيۇ بەس.
بىرى بىرىدىن ئايرىلالمايىن،
بىرى بىرىنىڭ خاتىرىنى سالمايىن،
كىلىپ ئوچرامىشلار بۇ ئاپەتغە،
مىنى تاشلامىشلار بۇ ئوقەتغە.
ئەگەر رەھم قىلماي سىتەم كارلار،
سەتەم قىلدى بىرەھىم خۇنخۇۋارلار.
سەن ئەيلەب تەرەھھۇم بۇلار ھالىغە،
مەنى زارە مەزلۇم ئەھۋالىغە.
بىرىپ يانە باشىدىن بۇلارغە ھايات،
ماڭا يەتسە ماتەم ئويىدىن نەجات.
سىنىڭ لوتفوك ئالدا ئاسان ئىرۇر،
ئانىڭ چۇن رەھىمىيۇ رەھمان ئىرۇر.
چۇ مۇنداق نىياز ئۆزرە مەزلۇم زار،

يانىپ كەلسەك ئاندىن يەنە گورگابىز،
نە كەلسە جاھاندىن ئانى كورگەيمىز.
بۇ يەڭلىغ قىلىپ ئىتىپاق ئىككى يار،
ساباھ ئەيلاڭ دەپ سەپەر ئىختىيار.
كىلىپ بۇ ھالالىغە دىدىكى بىز،
ساباھ ئەيلاڭ ئىتىپاق ئىككىمىز.
كى ئەزم سەپەر قىلغانىز سەير ئوچۇن،
كوڭۇللەر ئەچىلغاي يورۇپ نەچە كۈن.
كى بىر بىرىمىزدىن جۇدا بىر زامان،
بولۇشقان ئەمەس ئەردۇكۇ باشقە جان.
ماڭا بولغالى بۇ سۇپەت نېسىب ئول،
چىكىپ پۇرقەتۇ مەنەت غۇرەت ئول.
پەرىشان ئاشۇفتە ئەھۋال ئېرۇر،
ئەۋۋەل ئول خۇرىسە ماڭا نە ھال ئېرۇر.
يۇرۇپ نەچە كۈنگەچە سەير ئەيلەيلى،
بىر بىرىمىزگە كوڭۇل ئوۋاللى.
زەئىپە قويۇپ توشە ئى راھ ئىتىپ.
ئوزۇغۇ ياراغىنى ۋە بىخورە ئىتىپ.
ساباھ بولدىيۇ تەبىرىدى ئىككى يار،
بىرى - بىرىگە بولۇپ غەمگۇزار.
يەنە ئەرتىمىگە كىلىپ بىر ئېزىز،
تەرەھھۇم كوزىدىن بولۇپ قەترە رىز.
خەبەردار قىلدىكىم ئى سىمىتەن.
قونۇپ ئەردىم ئاخشام فالان يەردە مەن.
كىلور ئەردىم ئاندىن قويۇپ ئەر تىلەب،
كى يول ئۆزرە كوردۇم بولۇپتۇر ئەجەب.
رەفئىكى كى جۇپتۇ ھالالىڭ بىلە،
بار ئەردى قۇۋانغان ۋىسالىڭ بىلە.
قاراقچىغە ئوچراپ ھەدايكە نەزار،
تۇتۇپ ئولتۇرۇپتۇر ياتۇرلار بىكار.
قىلىپ باشلىرىنى تەنلىرىدىن جۇدا،
سالىپتور ياتۇرلار بولۇپ خاكىپا.
بۇ بولسا خۇدا ھوكىمى نە چارەدۇر،
ئەزەلدە نە قىسمەتتۇر ئول بارەدۇر.
چۇسەن - سەن ئۇلارنىڭكى غەمخوۋارى ھەم،
جاھان ئىچىرە يارۇ ھاۋادارى ھەم.

كى قايسى بولۇر ئول سەنەم ھەمدەمى،
باش ئولغايمۇ يا تەن ئۇنىڭ مەھرەمى؟
مۇنى بۇ پەرزاتتىن سورغالى
مەھەللەدە ئەرزىگە يەتكۈرگالى.
كىلىپ ئەردەم ئويۇغە سالىپ ئوزىن،
ياتىمپتۇر يۇمۇپ ناز بىرلە كوزىن.
ئىشتىب ياتىپ بولسا بىدار ئولۇپ،
بۇ كىم ئەرز قىلىدۇم خەبەردار ئولۇپ.
جوۋابىن قويۇپ ئولتۇرۇپ بەرمىسە،
ئۇلارنىڭ ۋابالىن ئالۇرمەن دىسە.
ئۇلارنىڭ ۋەبالىيۇ بۇ سەرۋە ناز،
ئوزى بىلگەي ئار قىلمىسا ئېھتىراز.

تەزەددۇرۇ يۇزىن سورسە پەرۋەردىگار.
راۋا ئەيلابان ھاجەتتىن ئولزامان،
ئۇلارغە ئىنايەت قىلىپ بەردى جان.
ھەر ئىككىسى قوپتىيۇ ئولتۇردىلار،
بىرى بىرىدە باشلارنى كوردىلار.
پەرشانلىق ئەھۋالدا ناتەۋان،
ئەلىپ كەلتۇرۇپ باشلىرىنى ئولزامان.
بىرىن بىرگە بىرىنى بىرگە قوشۇپ،
قويۇپ ئەردى جانىغە ئوتلار تۇشۇپ.
بىرى بىرىگە ياڭىلىش بىرىپ باشلارنى،
قالىپ ھەيرەت ئىچرە ئاقىپ ياشلارنى.
قۇرۇپتۇرلار ئولزار مەزلۇم ئىشى،
نە تۇرلۇك بولۇر بىلمايمىن ھىچكىشى.

پەرزاتنىڭ بىمىختىيار ئويغانغانى، قوپۇپ جوۋاب بىرىپ فەروز شاھغە دۇئا قىلغانى

نىكەم كامىڭ ئەتسەن مۇبارەك ساڭا.
ئىرور ئاشنا گەرچە تاھىردا باش،
ۋەلى تەندەدۇر تەنغە مۇھەررەم مائاش.
كېرەككى ئۇنىڭ مۇھەررىمى بولسا تەن،
كى مۇھەررەم دورۇر تەنگە باشتىن بەدەن.

ئىشتىكەچ قوپۇپ ئولتۇرۇپ ئولپەرى،
دىدى ئى شەھىشاھلار سەرۋىرى.
كالامىڭغە روھۇ رەۋانم پىدا،
ھەددۇ ئىشتىكەچە جانۇ جاھانم پىدا.
سائادەت بىرىپ ھەق تەبارەك ساڭا،

پەرزات ئىختىيارىنى فەروز شاھغە سالغانى، فەروز رايىنىڭ كىلىپ قوشۇلغانى، پەرزات ھەم ئاتا - ئانىسىغە خەبەر بەرگەنى، بارچەسى يىغىلىپ كەلگەنى

كىشىلەر ئىبەردىكى قىلغاي خەبەر.
يېتىپ چۇن خەبەر بىلىدىلار ھالىنى،
بارى شەرت ئادا بولغان ئەھۋالىنى.
بارى ئەھلۇ خىلىن خەبەردار ئىتىپ،
يېتىپ جەمى ئەسباب تەييار ئىتىپ.
ئارام گۈلشىنى كارۋان كەلدىلار،
ئۇلۇغۇ كىچىك شادمان كەلدىلار.

بۇ ئۇچ شەرتىنى چۇ دىن ئادا شەھرىيار،
قىلىپ ئەردى ئول نازىن گۈلئۇزار.
دىدى سەندەدۇر ئىختىيار ئى مەلىك،
ماڭا قالماي ھىچ نەۋى ئۆزگەلىك.
بۇ شاھزادە ئەمرىدە بولدى ئول ئاي،
خەبەر بەردىيۇ كەلدى فەروزراي.
ئاتا ۋە ئانىسىغە ھەم سىمبەر،

پەرىزادىنىڭ ئاتا-ئانىسى كەلگەنى، فەروز شاھنىڭ ئەسلى
نەسەبىن سۇراپ بىلگەنى، فەروز شاھنى فەروزى
بىلە كەلتۈرۈپ كۆرگەنلەرى

نە ئىش بولسا پەھمۇ پاراسەت بىلە،
بىلۇر قىلۇر يۈز لەتاپەت بىلە.
دەدىلاركى بىز ھەم كۆرەيلىك ئانى،
كىلىپ بىزنى كورماسمۇ ئول ھەم قانى.
تىلاب كەلتۈرۈپ شاھ فەروزنى،
بەھەم كوردى ھەم يارۇ سوزنى.
مۇبارەكلىك ئەيلاي پەرى قىزلىرى،
تەبەقلاردا ئالىب جاۋاھىر بارى.
تۇرۇپ ئەردىلار باشىغە ساجىتلار،
گۈل بەخت ئول شوخنىڭ ئاچتىلار.
سەرۇ پايدە مائىدە كەيدۇردىلار،
مۇناسىب بارى تورىدا كوردىلار.

كىلىپ چۇن جىگەر بەندىنى كوردىلار،
مەلىك زادە ئەھۋالىنى سوردىلار.
كى قايدىن دۇر كىمگەدۇر نىسبىتى،
نىدۇر تور رەسمىيۇ كىمدۇر ئانى.
دىدى شەھرى سىمىن مەلىك زادەسى،
جاھان شاھلارنىڭكى ئازادەسى.
ئاتىسىنىڭ ئاتى مەلىك شاھسۇۋار،
بېرىپ ئىككى يۈز ياش ئاڭا بىرۇ بار.
ئوغۇل-قىزدا بولغان بارى ھاسلى،
بۇ ئەرمىش كۆرەر كوزۇ جانۇ دىلى.
كىلىپ ئوز ئاتى شاھ فەروز شاھ،
توكۇز بارچە ئىشىدا ياراتقان ئىلاھ.

پەرىزادىنىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭ فەروز شاھنى خوشلاپ
ئىككى ئاي توي قىلىپ نىكا باغلاپ پەرىزادىنى
فەروز شاھىغە بەرگەنى:

باھار ئەۋۋەل بولسا نىسان چاغى،
چىقىپ بەھرە ئۆزرە ھەرنە دەر ياداغى.
تۇرۇر قەترەئىغە چىكىپ ئىنتىزار،
كى قىلغاي نىسب ئاڭا پەرۋەردىگار.
نەسىب ئەيلاگەن قەترەئى جەزب ئىتىب،
تىنىپ كۆڭلى دەريا تويىگە كىتىپ.
تاپىپ مۇددىئاسىنى ئەيلاپ قارار،
بولۇر ئەرمىش ئانىنىڭ بىلە دا نەۋار.
نەچەگە نەسىب ئولماي ئول قەترە سۇ،
يانالار ئىمىش بەرمەي ئول ئەبرۇ.
يەنە ئەبىر نىسان غىچە كوز تۇتۇپ،
يەنە بولسا ھەم روزبەر قىلغاي پۇتۇپ.
گەھى خوش، گەھى ناخوش ئەھلى جاھان،
ئوتەرلار ئىمىش ياخشى، گەھى يامان.

ئاتا ۋە ئانا داغى خۇش قىلدىلار
رىزا باغدا گۈلدەك ئاچىلدىلار.
ئولۇق توي ئىتىپ ئىككى ئاي چىرغالان
قىلىشىپ پىرى خىلى ياخشى-يامان.
پەرىزادىنىڭ باغلىبان ئەقىدىنى،
مەلىك زادىغە بەردىلەر نەقىدىنى.
چۇ نەقىدىنىڭ قۇلىغە توشتى كىلىد،
ئاچىلدىيۇ ساچىلدى سورخۇ سەفەد.
يۇكلىگەچ دۇررۇ دانە سىمىن سەدەق،
ئەلىپ كامىغە گاهى تاپتى شەرەق.
نىسار ئەيلادى لەئلىۋ ياقۇتىنى،
دۇردانىدىن تاپتى چۇن قۇۋۋەتىنى.
سەدەق قەبىلە ئومۇر تاباقدۇر،
ھەمىشە دۇردانە مۇشتاقدۇر.

فەروزرايغە ھەم بىر نازىنەن پەرىنى تويلاپ ئەقىمدە باغلاپ بەرگانلارنى

ھەمىشە ئۇنىڭ ھەمدەم مەھرىمى،
ئول ئەردى ئاندىن يوق ئەردى كەمى.
بارى ھوسىن تورىدا كامىل ئىدى،
نەكەم ئاندا دۇر، مۇندا ھاسىل ئىدى.
ئەنىڭ ۋالىھى بولدى فەروز راي،
چۇ بۇ ۋالە بولدى مۇڭا ھەم ئول ئاي.
بىرى بىرىگە نىسبەتەن قىلدىلار،
ئۇلار ھەم جاھان ئىشرىتىن قىلدىلار.

چۇ تاپتىلار ئول ئىككى يار ئەتىئال،
چىگىب بىر بىرى بىرلە جامۇ ۋىئال.
جاھان باغدا كامىران ئولدىلار،
ئەيشۇ ئەھىب شادمان ئولدىلار.
بار ئەردى پەرىزاد رەئناغە ھەم،
كوكۇلداش ئوزىدەك تىلىگەن بەھەم.
ئىمىب بىرسۇت ئولغان ئىككاۋ پەرىۋىش،
جۇدا بولمىغاي بىر زامان يازۇقش.

مەلىك شەھسۇۋارنىڭ فەروز شاھنىڭ ئىزىچە بارىپ تاپالماي يانىپ كەلگەنى، ئاناسى فەروز شاھنىڭ ئاناسىنىڭ ئوغۇل فەراقىدا ئولگەنى

بىر ئايچە يۇرۇپ ئىستاپ ئەل سەربىسەر،
نە دەشتۇ نە سەھرا نە كوھۇ كەمەر.
تاپالمايىن ناۋمىد ئولدىلار،
جاھاننى كەزىيان بىر ئاي يۇردىلار.
قاراردى كوزىگە جاھان شاھنىڭ،
فەراقىدا فەرزەندىمۇ ۋاھنىڭ.
يۈرەكى سۇ باغرىيۇ بەريان ئىدى،
بۇ ۋەھمۇ غەم ئىچىرە ئىچى قان ئىدى.
كى قايسارى ياردى جىگەر پارەسى،
قالۇرمۇ ماڭا بۇ يۈرەك يارەسى.
بىلىڭ ئەتتىمۇ تۆنمە پىمىشە ئارا،
ئالەب كەتتىمۇ تاغ ئارا ئەجدىھا.
سۇغا تۇشتىمۇ يۇتتىمۇ يا نەھەك،
ھاۋا قىلدى سومرۇغ ئەلەب با بەچەك.
يىقىلدىمۇ ئاتتىن يامان يەر كىلىپ،
ياياق قالدۇمۇ ئاتتىن ئايرىلىپ.
سۇباب سايەئى ئارزۇ قىلدىمۇ،
پاناھى تاپىپ ئاندا يىقىلدىمۇ؟
يىقىلغاندا يا بىخۇت ئاتتىن يامان،
كىتىپ ھوشىدىن بىخۇد ئولغان زامان.
بورىلەر گۈزەرىغە توش بولدىمۇ،
قېنى تۆنمەئى، روھى قۇش بولدىمۇ؟

بۇلار مۇندا بۇ ئەيشۇ ئىشرەت بىلە،
كوكۇل ئىستىگەندەك پاراغەت بىلە.
تۇرۇپ بىز ئوقۇيان مەلىك شەھسۇۋار،
كى قالدى ئۇ ئۇستىمدا كوكۇلى فەكار.
ئەنىڭ، ھالىدىن ھەم بايان ئەيلايلى،
نە بولدى نە قىلدى ئايان ئەيلايلى.
كىيىك كىم ئوتۇپ شاھ فەروزانە،
قاۋۇپ كەتتى ئول پەردىلەسوزانە.
كورۇپ تۇردى تا بولدى كوزىدىن يىراق،
ھەزىن جانغە تۇشتى دەردۇ فەراق.
تەھەمۇل قىلالماي ئاۋنى سالىپ،
جىگەر كوشەسىنىڭ ئىزىنى ئالەپ.
راۋان بولدىيۇ تاپتى ئەل ھەم خەبەر،
توشۇپ شاھنىڭ سوڭىغە سەربەسەر.
سورۇبان يىتىپ ئىستاشىپ ھەرنەچە،
ئىزىنى ئىزارلاپ قاراڭغۇ كېچە.
تاپالماي ئىزىنى ھەم ئىيتتۇردىلار،
ئوتۇپ ئول كېچە تاڭلا ھەم سوردىلار.
بىلالەدىلار كى باردى قايان،
تىلابان تاپالمادى نامۇ نىشان.
كىيىكنىڭ ئىزىچە كىلىپ ئەتىلەر،
كىشى بىلمەدىكىم قايان كەتتىلەر.

ياقاسنى قىلىپ چاكۇ فەرياد ئىتىپ،
يانىپ تۇشتى ماتهەدا تۇندەك بولۇپ،
ئول ئىشرەتتى غۇسسە ئويۇرۇلۇپ،
ئاناسى جاھان بانۇي پاك چېچەرە،
خەبەر تاپتى كىم ۋە ھەر تەرك ئەتتى مەرە،
قويۇپ شاھ ئاياغىغا باشىن زار،
قىلىپ يۇزۇ كوكسىنى ئەيلاپ فىگار،
قويۇپ ماتهەم ئوتى بىلە ناتىۋان،
قىراق ئىچرە تەڭرىگە تاپشۇردى جان.

دەپ ئەيلار ئەردى ھەر زامان بىر خىيال،
تاپىلماغلىق بولدى ئاخىر مەھال،
نە ئىزنىيۇ نەز ئىرىدىن ئولدى نشان،
يارۇغ كوزلىرىگە قاراردى جاھان،
ئۆمىدىن جىگەر كوشەسىدىن ئۇزۇپ،
بۇلۇتتەك قارا چىرماب ئەفغان تۇزۇپ،
خازان يامغۇرىدەك ئاقىزىپ ياشىن،
تۇتوبدۇر ماتهەم ئوتىدىن باشىن،
بولۇپ ئاق ساقالىنى بەرباد ئىتىپ،

مەلىك شەھسۇۋار ئوغلنىڭ ۋە ھەمغۇۋانەنىنىڭ فىراقىدا خاراپ بولۇپ ئەفغان قىلغانى

ئاڭا ھەمدەمنى پىدا ئەيلىدىڭ،
بۇلارسىز ماڭا ئىندۇر ھايات،
مۇنىڭدەك ھايات ئۆتكەننى ياخشى پات،
دەپ ئەفغان قىلۇر ئەردى بىچارە پىر،
بولۇپ ماتهەم ئىلىكىدە جانى ئەسىر،
تەرىكلىكتىن تارتىپان يۇز مالال،
بولۇپ ئەردى زەئىپ ئىچرە ئانداغىكى ئال،
ئوغلۇ دەردىيۇ ھەم نەشەن غەمى،
خاراپ ئەيلەر ئەردى دەمىدىن دەمى.

چۆكۈردى مەلىك شەھسۇۋار ئىلە ھال،
دەدى ئى ئەجەل جانىمنى ئال،
يىگىتلىكتە مۇنداق بالا كورمادىم،
نىشات تەرىپىدىن ئۇ كۈن سورمادىم،
كۈچۈ قۇۋۋىتىم بارىدا دەردۇ غەم،
يىتىپ چەكمادى جان كوكلۇم ئەلەم،
قەربلىغىم داغى دولتتۇ ھورمىتىم،
جىگەر كوشەم ئەردى كۈچۈ قۇۋۋىتىم،
كۈچۈ قۇۋۋىتىمىدىن جۇدا ئەيلىدىڭ،

سەلىمنىڭ مەلىك شەھسۇۋارغە كوڭۇل بېرىپ نەسىھەت راي كورساتكانى

ئۇلارغەدۇر ئەلبەتتە بىر ھالىتى،
كىشى چۇن كوزى بىرلە كورگەن ئەمەس،
نەھى بولغان ئولغان ئۇلارغە قەپەس،
يامان فال نىچۇن كېرەكتۇر بۇتۇر،
سالۇر بۇ سۈپەتنى ئەييامىدۇر،
ئەمەستۇر مۇڭا بىتە ھەمىۋاللۇق ئىش،
تەھەممۇل قىلۇر مۇندا قوللۇق ئىش،
تەزەررۇ قىلىپ تەڭرىگە سۈپى شام،
تەلەب ئۇستىدە ئەيلەيلۇق ئەھتىمام،
يىتىمۇ، پەقىرۇ ئەسرۇ غېرىب،
خۇدا يولىدا بىزدىن ئالسۇن نەسىپ.

چۇ شاھ ئولدى ھىجران غەمىدىن خاراب،
سەلىم جاھان دىدىغە ئىزتىراب،
تۇشۇپ ئورتانىپ جانى بىر كۈن كىلىپ،
شاھ ئالىدا ئولتۇردى مەھزۇن كىلىپ،
ئەيتتىكىم ئى شاھ نىچۇن سەتەم،
ئوزۇڭگە قىلىپ تارتادۇرسەن ئەلەم،
تەۋەللا قىلىپ ھەققە سەبىر ئەيلاڭىل،
غەمۇ غۇسسەغە ئوزىنى كۆپ بەرماڭىل،
خۇدا بەندەسىدۇر ئۇلار بىز داغى،
ئۇلارنىڭ مۇنىڭدەك ئىتىپ بارماغى،
ئىماس تۇرۇر ئەلبەتتە بىھكىمتى،

خىتاپ ئەيلىدى ھەق ئى مەردى ھەق،
 ئەگەر بولدى ئوغلۇڭ جۇدا بىزگە باق.
 بىز ئەيتتۇق جۇداسىدىن بىزنىڭ بىرلە بول،
 بىزنىڭ بىرلە بولساڭ قاين بارغاي ئول.
 ئەگەر ئەمدى مۇندىن نارى غەم يىسەڭ،
 بولۇپ سەبىرسىز يۇسۇب ئاتىن دىسەڭ.
 سالۇر بىزنى ھەم بىز ئۆزىدىن يىراق،
 بىلورسەن ئوزۇڭ قايسدۇر ياخشىراق.
 ھەر ئىنسان ئولۇپ تەڭرى پەرمانىدىن،
 چىقىپ كۈشەئى بەيتۇل ئەھزانىدىن.
 ئونۇتتى تامامۇ غەمۇ مېھنەتتىن،
 ئىككىنچى ئەيتىمىدى يۇسۇب ئاتىن.
 تەھەممۇل قىلىپ تەڭرى يادى بىلە،
 بولۇپ ئەردى ئانىڭ مىرادى بىلە.
 جاھان ئاپىرىن ھەم پەلەك گەردىشىن،
 تۇزۇپ راي ئىلە قىلدى ئاسمان ئىشىن.
 جۇدا بولغان ئوغللىن بىرىپ ئىززۇ جاھ،
 قىلىپ مىسرى تەختى ئۆزە پادىشاھ.
 خوشا بەردىيۇ ئەيلىدى شادىمان،
 يارۇدى قارا كوزىگە جاھان،
 جاھان مۈلكىدىن جان دەۋلىتۇ ئىلە،
 دىلۇ روشنۇ جان ئاگاھ ئىلە.
 ئابىد مەنزىلغە قەدەم قويدىلەر،
 ئەل ئۇنىڭ ئېتىنى ئەدەم قويدىلەر.
 بارىمىزغە داغى ئىش ئۇشبۇدۇر،
 ئۆكۈن ئىش ئەمەستۇر ئىش ئۇشبۇدۇر.

گۇناكارلار زىندانى ۋە بەندىلەر،
 كى بەندۇ بالا بىرلە شامۇ سەھەر.
 دىلئازارىدە دەردۇ غەم دىدەدۇر،
 پەرىشان مەھجۇر رەنجىدەدۇر.
 ئۇلارنى قىلىپ لۇتقى ئازاد ئىتىڭ،
 ئەلب كۈڭلىنى خاتىرىن شاد ئىتىڭ.
 تول ئوكسۇككە خەيرئىلە ئەھسان قىلىڭ،
 بۇ ئەلنىڭ دۇئاسىن ئەجابت قىلىڭ.
 بىرىنىڭ دۇئاسىنى ھەق مۇستىجاب،
 ئەگەر قىلدى بولدۇق بىلىڭ مېباب.
 بۇ ئىشنى قىلىپ شەھ سەبىر ئەيلىماڭ،
 ئېرۇر جۈملە مەقسۇددىن بەر يىماڭ.
 پەيغەمبەرلەر ئەچرە ۋە ھەم شەھرىيار،
 سالىتۇر بۇ ھەجران ئوتتى كەردكار.
 بار ئەركىن ئۇنىڭ تانچۇك ھەكىمىتى،
 نىتەي دىسە ئانى قىلۇر قۇدرىتى.
 ئەنگىدەككى يەتقۇپ پەيغەمبەرىن،
 ھەسەد ئوتىغە سالىپ ئوغلانلارنى.
 سەبەب قىلدى يۇسۇپتىن ئەتتى جۇدا،
 فىراقى بىلان ئەيلىدى مۇبىتەلا.
 ھەممىشە كويۇپ داغ ھەجران ئارا،
 غەمىن ئولتۇرۇپ بەيتۇلەھزان ئارا.
 يىغىدىن دەمى خالى ئەرمەس ئىدى،
 كۈرەر كوزلارى نۇر بەرمەس ئىدى.
 نەھايەتۇ ئاشتى ئىسە غۇسسەسى،
 قىلغان بىرلە سەبىرلىك قىسسەسى.

مەلىك سەلىمىنىڭ سوزىگە خوشال بولۇپ، ئىختىيارنى سەلىمىغە سالىپ خەندە جان قىلغانى

ھەدىسنىڭ مىنى قىلدى ئۇمۇتۋار،
 نىچۇككىم تىلەر رايىڭ ئول ئىختىيار،
 نىكىم بەندۇ زىندانى ئاردۇر بارىن،
 قوبۇڭۇ بىرىڭ ئانچە سىمۇ زەرىن.
 كى ھىچكىمگە مۇھتاجلىق چەكىمىسۇن،
 خۇدا يولىدا ئالسۇنۇ رەنجىمىسۇن.

بۇ سوزلەرنى شاھ ئۇ جاھان دىدەدىن،
 ئىشتىكاچ ياش ئەيلاپ راۋان دىدەدىن.
 دىدى ئى ھەدىسنىڭدا جان راھىتى،
 سېنىڭ بىرلە بولسۇن جاھان دولتى.
 كىم ئولغايمۇ ئانداقكى فروز شاھ،
 تىرىك بولغايمۇ قوشقاي ئەنى ئىلاھ.

يېتىمۇ پەقەتۇ غەرىبۇ ئەسىر،
تۇلۇ بىۋە خاھى يىگىت خاھى پىر.
بىرىڭ خىلمۇ تۇ، ئاشۇ، نانۇ، تاڭام،
قۇرۇق قالمىسۇن بەندە خاسۇ ئام.
سەلىم ئۇنچە پەرمان قىلىپ ئەردى شاھ،
يۇز ئانچە قىلىپ كۈشەش ئول نىكخاھ.
قىلىپ بەندۇ زىندانلارنى خالاس،
بولۇڭ دىدى دەرگاھ ئالدا خاس.
نىكەم ئەردى دۇنيادا مۇھتاجلار،
غېنى بولدىيۇ توپىدىلار ئاچلار.
ئولۇسىنىڭ دۇئاسى بولۇپ رەھبەر،
تەزەررۇ بىلەن ئوزى شامۇ سەھەر.

تەلەب ئۈستىدە بولدى ئۈمىتۋار،
كى بەرگەي تىلەكنى پەرۋەردىگار.
بىلە كىمكى خالىق رىزاسىن تىلەر،
بولۇر خەلقى ئەھۋالىدىن باخەبەر.
ئەنىڭ ھالىدىن ھەم ئول ئاگاھ ئىرۇر،
يۇمۇب ئاچقۇچ كوز مەرادىن بىرۇر.
ۋەلى ئادىمى ئەسرۇ غەپلەتتەدۇر،
تىكىپ كوزىنى دۇنياغە مەھنەتتەدۇر.
ئەگەر بەندىسى بولسە ئەنىڭ بىلە،
ئەنىڭ لوتقى ئەھسانىدىن نەكىلە.
نەچە غەپلىتى بولسە ھەم ئادىمى،
كىرەم كوركى رىزقىن كەم ئەتمەس دەمى.

فەروز شاھ تۇشمىدە ئاتىسىنى مۇناجات ئۆزى كورۇپ پەرىشان ئويغانغانى، پەرىزات پەرىشانلىقىنىڭ سەبەبىنى سورغانى

مۇناجات ئۆزى دەيدۇ ئى بىرۇ بار،
سېنىڭ ھەزرىتىڭدە ئىرۇر ئاشكار.
كى يىللار تەلەبكار پەرزەند ئىدىم،
ئەسرۇ خاراب جىگەر بەندە ئىدىم.
كى مەن بارسام ئورنۇمدا ئولتۇرغاي ئول،
ئوچۇرگەن چىراغىمنى ياندۇرغاي ئول.
ئولۇسۇم ئۆزى پادىشالىق قىلىپ،
كىيىپ تاجۇ، تەختىم ئۆزى ئولتۇرۇپ.
جاھان ئىچىرە ئەيشۇ سەرۋەر ئەيلەگەي،
ئۇنى كورسە روھۇم ھوزۇر ئەيلەگەي.
نەچكەم تىلەر ئەردى خاتىر ماڭا،
بارى روشەنۇ زاھىر ئەردى ساڭا.
ئىنايەت قىلىپ بەردىڭ ئانداق ئوغۇل،
كىم ئېچىلغان ئەمەس ئەردى ئەيلا گۈل.
ۋەلى غۇنچەسى ئەچىلۇر چاغىدا،
كورۇنۇپ كىلۇردە نەزەر باغىدا،
نەغمە تەندۇ باغىغە قىلدىڭ دۇچار،
قايدان سالىدى گەردىدىن بىئىتبار.
كى نامۇ نىشانىدىن ئانىڭ خەبەر،
بىلالىمىدىم باردى نۇرى بەرسەر.

بۇلار مۇندا تۇرسۇن ئۇ ئۈستىدە،
ئولار كىم نىشاتۇ تەرەپ ئۈستىدە.
قالىپ ئەردىلار ئەمدى ئوليان كىزەر،
قىلىپ ئەيلەيلى قىسسەنى مۇختەسەر.
پەرىزاد رەئنا بىلە شەھرىيار،
چىكىپ جامۇ كەلكۈن ئالشىپ كانار.
ياتىپ ئەردىلەر كىم سەھەرگاھ ئىدى،
كوز ئويۇقۇدا ۋە كوئۇل ئاگاھ ئىدى.
كى كوردى ئۆزىن شاھ سىمىن ئارا،
ئولۇسىنىڭ باشىدا تۇتۇندەك قارا.
ئاتاسى ھەرىمىغە قوسىيە قەدەم،
قاراڭغۇلۇق ئەردى ھەرەم سەھنە ھەم.
تاپالماس ئەردى كىشىكىم خەبەر،
سوراب بىلگەي ئول تۇندۇر يا سەھەر.
قەدەم قويسە ئىلگىرى ئول شاھسۇۋار،
قاراڭغۇلۇق ئىچىرە چىكىپ ئىنتىزار.
قويۇپ باشىنى يەرگە گەريان ئېرۇر،
فەراق ئوتىدا باغرى بەربات ئېرۇر.
قىلىپ ئالۇ زار ئەفغان تۈزۈپ،
فەغان بىرلە ھەر لەھەز كوئىلىن بۇزۇپ.

پەرىشان ئاشىپتە ئەھۋال ئىلە.
كى نا ئۇمىدلىك ئۆزىرە ئەيلەپ نەفىر،
فراق ئوتىدا ئورتەنۇر خەستە پىر.
پەرىشان ئولۇپ قوپتى بىدار ئولۇپ،
ئاتاسى فراقىدىن ئەپكار ئولۇپ.
كوزىدىن تەرەھھوم ياشى ئاقىلىپ،
ئاتاسى ئوتى جانىغە ياقىلىپ.
پەرىزاد رەئنا داغى سەسكىنىپ،
كوزىن ئاچسە فروز شاھ ئويغانىپ.
قوپۇپ ئولتۇرۇپ زار - گەريان ئىرۇر،
پەرىشانلىق ئوتىدا بەريان ئىرۇر.
دىدى شوخ رەئناكىم ئى شەھرىيار،
ناغۇ خاتىرەڭ بولدى مۇنداق فىكار؟
ناغۇ نەركەسىڭ ئەشىك ئىلە لالە نام،
بولۇپ ئىشرەت ئۇيقۇسىن ئەيلەر ھارام.
مېنى ئەيلە بۇ ھالدىن باخەبەر،
كى قان بولدى ماڭا بۇ غەمدىن جىگەر.

كىيىكىنىڭ ئىزىچە بولۇپ روبىراھ،
قاين باردى پەرزەندىم دىلبەندىم ئاھ.
جاھاندا تىرىكىمكىن يا ئولۇك،
يانا بارمۇكىن ئانى كورگۈلۈك.
ۋە يا خۇد بۇ ئارمان ئىلە خارۇ زار،
بېرىپ جان قالارمەنمۇ بىبەركى بار.
دەرەختىكى بىبەركى بار ئولغاى ئول،
جاھان ئىچرە نىقەدەر دارئولغاى ئول.
نە سايە ئىرۇر ئاڭا نە مەۋەئى،
كى ساياسىدا بەرە يىگەي سىۋەئى.
كىسىپ ئوتقە ياقماقتىن ئۆزىگە ئانى،
جاھان بوستانىدا سودى قانى.
مېنى ئەسلا جەبرىدكۇبار ئەيلەدىڭ،
كى بىقەدىر ۋە بىئىتىبار ئەيلەدىڭ.
كىسىلىمەي ئۆمىدىنىڭ بولدى قانى،
نە قىلدى فراق ئوتقە ياقماي مېنى.
ئاتاسىنى چۇن كوردى بۇ ھال ئىلە،

فروز شاھنىڭ تۇشىدە ئاتاسىنى كورگانىنى پەرىزادقا ئەيتقانى

قانى ئول بۇ يەرگە يىتىپ ھاسلىم،
كورەر كوزىمۇ جانۇ ئەقلىمۇ دىلىم.
ئانامدىن ھېچ ئاسار پەيدا ئەمەس،
مۇناجات ئۆزىرە بىر ئاتامدۇر بەس.
ئاتام ئانچە قىلغاندا مەزلۇم ئانام،
يىمەسمو ئەيدى بولسە يۇز مۇنچە غەم.
فراقىمدا مەزلۇم مىسكىن ئوتۇپ،
ئاتام قالدىمۇ يالغۇزدىن غەم يۇتۇپ.
ئاتام ياندا ئوران خالى دۇرۇر،
مىگەركىم ئەجەل پايىمال دۇرۇر.
پەرىشانلىغىڭ سەۋەب ئوشۇدۇر،
بۇ غەم بىرلە جان خارمىنىم سۇدۇر.

دىدى ئى كوزۇم روشنى مەھۋەشىم،
دىباڭكىم نە ئۇچۇن راۋاندۇر ياشىم.
ناغۇ مۇنداق ئاشىقتە ئەھۋال مەن،
بولۇپ خاتىرەم خەستە بەرھالىەن.
تۇشۇمدا ئاتام ھالىن ئەسرو خاراب،
كورۇپ تۇشتى كۆڭلۈمگە بۇ پەچ تاب.
مېنىڭ ئۇچۇن ئەسرودىل ئەپكار ئىمىش،
فراقىدا ئەھۋال دىشۋار ئىمىش.
باشنى قويۇپ سەجدىگە خەستە پىر،
يۇزىنى سورۇپ يەرگە پىر پەقىر.
مۇناجات ئۆزىرە ئىدۇروركى ئى ئىلاھ،
قانى كوزلەرىم نورى فروز شاھ؟

پەرىزادنىڭ فروز شاھنىڭ تۇشىنى ئاڭلاپ پەرىشان بولۇپ، شەھرى سىمىن گە بارور مەسلىھەتلىرىنى كورگانى

توكۇپ شەمىدەك ئەشىك دۇردانىسىن،
كورەلمەي ئول ئوتتا پەرۋانەسىن.

ئىشتىكەچ بۇ ۋاقىئەنى ئول نازىنىن
بولۇپ خاتىرى خەستە جانى ھەزىن.

ئاتاڭ ئانداق ئولسە فىراقىڭدا زار،
ساڭادۇر نە پەرمانلىساڭ ئىختىيار.
ۋەتەن سارىغە خاتىرەڭ قىلسە مەيىل،
نەدەنسى يولۇڭدا تۈمەن جان تەفەل.
موڭا مۇنچە خاتىر پەرىشان نەدۇر،
دەلدۈدە بەريان گەريان نەدۇر.
ئاتا - ئانا ئاندا ئانداق خاراب،
بولۇپ بىزگە تورماغلىقى ئەرمەس ساۋاب.

ددى ئى ئىزىڭ تۈزى تاجۇ سەپەرىم،
باشىمدىن ئاياغىم تەپلىك بارىم.
سىمىن مېنىڭ مېنىڭدەك زەئىبو ھەزىن،
ساڭا سەدىقى بولسۇن سەن ئولمە غەمىن.
نەپەرگە قەدەم قويساڭ ئول يەردە مەن،
باشىمدۇر ئاياغىڭدا ھەر قايدا سەن.
پەلەك ئەمدى سەندىن يىراق ئۆتمەسۇن،
فىراقىڭ بالاسىنى كۆرسەتمەسۇن.

شاھ تاجى بىلە ماھىروى شەھىرى زەرىنىدىن كەلىپ فىروز شاھ بىلەن پەرىزادىنى ياخشى ياراغلار بىلە شەھىرى سەمەنگە ياندۇرغانى

بۇلار ھەم ئىجازەتلىش ئاتلانىپ،
راۋان بولدىلار ئەرسە ئوتتەك يانىپ.
ئاتا ۋە ئانا يىغلاشپ قالدىلار،
فىراق ئىچرە غەم نەغمىسىن چالدىلار.
بارى ئالەم ئەھلىغە ھال ئوشۇدۇر،
بىل بارچىغە ئوشۇ ئەھۋالدىدۇر.
كى بارچە تەلەپكار پەرزەند ئىرۇر،
چۇ بۇلدى ئاڭا جانى دىلىبەند ئىرۇر.
ئەگەر كۆرسە كۆز قەترە ياشىدىن،
يىتەر ئۆلدەم ئويۇلگەنى ياشىدىن.
كېپى پايىغە تەگسە ناگمەن خار،
قىلۇر جانىغە نەيزە يەتكەنچە كار.
بۇ يەڭلىغ جىگەر خۇنلۇق ئىلە مەدام،
قىلۇر پەرۋىرش كۆرسەتپ ئىھتىمام.
ھەمىنىكىم يىتىپ ياشقە بالىغ بولۇر،
ئەنىڭ شۈەسى بىۋالىق بولۇر.
دەرىخاكى، ئالەم ئىشى ئوشۇدۇر،
جاھان ئەھلىنىڭ ئىشى ئوشۇدۇر.
بۈگۈنكىم كۆرەر مېھرىبانلار ۋىسال،
ئۆتەرچۇن بۈگۈن تاڭلا باردۇر خىيال.
چۇ تەڭرى تائالا بۇ ئەمىر ئەيلىمەش،
جاھان ئەھلىنىڭ شۈەسى بۇ ئىمەش.

بۇ سۆزدىن بولۇپ شاھ بىغايەت خۇشان،
مۇۋاپىق ئىككى يار ئۇلۇپ ئولزامان.
قىلىپ ئىتىپاق ئەيلەدىلەر ياراغ،
بەرەرغە ئەيلەدىلەر بىئەيشۇ فاراغ.
خەبەردار ئۇلۇپ كەلدى شاھ تاجۇ بەخت،
كى باغلار جىگەر بەندى سىمىن گەرەخت.
ئاناسى داغى ماھىروى زەرىنى،
دىل ئەفكار كەلدى ئىرۇر چۇن زەئىنى.
زەئىفۇ قەۋى ئالەم ئىچرە بىلە،
ئىرۇر بارچەغە ھىجرى مۇشكۇل ۋەلە.
زەئىنى ئەلگە دىشۋار ئىرۇر ئۆزگەدىن،
زەئىنى ئەل دىل ئەفكار ئىرۇر ئۆزگەدىن.
مۈكەممەل بولۇپ بارى جابدۇقلارى،
چىقىپ يۈككە جابدۇقتىن ئارتۇقلارى.
پەرىدىن بىرىپ شاھ قىرق ئوي قىزى،
كى ھەر بىرىنىڭ يەرگە باسقان ئىزى.
پەلەكلىكلەر كۆزىگە تۇتىما،
بولۇر ئەردى ئادەملەرغە خۇدەنە بالا.
يەنە نەچچە قۇل بەتچىلەر ھەم بۇتۇر،
كى كۆرگەن ئەمەس ئەردى ئەيىامدۇر.
تۇتۇپ ھەر بىرى بىر باھار قاتار،
راۋان بولدىلار يولغە بىئىختىيار.

فەرزىزادىنىڭ شەھىرى سىمىنىڭگە يېتىپ بارغانى، مەلىك شەھىرلىرىنىڭ بۇ خەلپىنى ئىشەنچ بىلەن ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ كۆرۈشۈپ بىك ئوغلىنى كۆرۈپ شاد ئولغانى، فەرزىزادىنىڭ ئانىسىنى يوقلاغانى

راۋايەت قىلۇر بۇ سوپەت پەرىزادە،
كى چۇن يەتتى سىمىنىڭگە فەرزىزادە.
ئاتاسى خەبەردار ئولۇپ شادمان،
بولۇپ كۆزلىرىگە يارۇدى جاھان.
كىم ئۆچكەن چىراغنى ھەق ياندۇرۇپ،
يوقالغان جىگەر بەندىنى يەتكۈزۈپ.
قۇرغان گۈلۈستانىنى سەزە ئىتىپ،
چىقىپ كەلدى سەرۋەر دانە يىتىپ.
چىقىپ ئالغە ئوتتۇرا شاھۇ گادا،
كۆرۈشۈپ قىلىپ جانلارنى پىدا.
ئاتاسى ئاياغىغا ئوغلى تۇشۇپ،

قۇچۇپ ئوغلىنى كۆزلىرى يورۇشۇپ.
تۈكۈپ شادلىق ئەشكىنى كۆزىدىن،
كۆتەرمەي كۆزىنى ئوغلىنىڭ يۈزىدىن.
قىلۇر ئەردى شوگۇر خۇدايى كىرەم،
نەچۈككىم بۇ ئوغلى بىلە ھەم تەسلىم.
ۋە لېكىن ئانىسىنى فەرزىزادە،
ئاتاسى بىلە كۆرمىگەچ تارتىپ ئاھ.
دىدى ئەي دەرىغ ئول ۋەلى نەمەت،
دەمى كۆرمىگەن خەبەر غەمۇ مەنەت.
ئانام مېھرىبانىم قىلەم قانى،
كى سۇلتان ئانام بىرلە كۆرۈمەن ئانى.

مەلىكىنىڭ فەرزىزادە ئانىنىڭ سېنىڭ فەرزىزادە بارى دەپ ئەيتقاننى،
شەھىر خەلقى ئالىدە پادىشاھنى فەرزىزادە نەسەبەت قىلىپ
تاپشۇرغانى ھەم ۋەسىيەت قىلىپ جان بەرگەننى

چۇ دەرد فەرزىزادە ئانىنىڭ شاھ جاھان،
بولۇپ ئەردى زەئىف ئىچىرە بەس ئاتاۋان.
ۋەلى ئوغلىنى كۆرمەك ئۈمىدىدە،
يۈزىنى يۈزىگە سۈرمەك ئۈمىدىدە.
ئېلىنىپ تۇرۇپ ئەردىنىڭ ئولمايىن
تىرىكلىك ئۆلۈك ساندا بولمايىن.
يوق ئەرسى ئوتتۇپ دەردۇ غەم مەغزىغە،
چىقارغە يىتىپ ئەردى جان ئاغزىغە.
كى يەتتى جىگەر بەندىيۇ بىر زامان،
ئەننىڭ خوشلۇغى بىرلە جىسمىدا جان.
تورۇپ ئەردى بىرلە ھەز ئەيلاپ قارار،
ئانىسى سۇئال ئەيلەگەچ شەھرىيار.
فەرزىزادە دەردۇ غەم يادىغە،
توشۇپ سالىپ جان ناشادىغە.
ئەيتتىكىم ئى نۇرى دىدەم مېنىڭ،
مەنە سالىدى يالغۇز فەرزىزادە سېنىڭ.

فەرزىزادە بەرباد قىلدى ئۆزىنى،
فەرزىزادە غەمى بىرلە يۈمىدى كۆزىنى.
يېتىپ ئەردىم ئول ھالغە مەن داغى،
بولۇپ ئەردى ئۆمرۈمنىڭ ئاخىر چاغى.
سېنى كۆرمەك ئەردى بىر ئارزۇ،
ھايات ئىتەرمىدىن غەرەز ئەردى بۇ.
كى سەن بولساڭ ئۆرنۈمدە تاجۇ تەخت،
ساڭا بولسە ۋە ئورناسا تەختۇ تەخت.
بولۇپ خاتىرەم جەمى سەندىن تامام،
جاھان باغىدىن ئەيلىگەيەن خۇرام.
بەھەمدىلا ئۆلكىم مىرادىم ئىدى،
سېنى بەردى باشتىن ياراتقان ئىدى.
ساڭا بولسۇن ئەمدى جاھان گۈلشىنى،
خۇدا سالامەت تۇتسۇن ئەمدى سېنى.
گۈلۈ گۈلشەننىڭ تازا بولسۇن سېنىڭ،
جاھان ئىچىرە ئاۋازىڭ بولسۇن سېنىڭ.

نە بولغاي دىلئازارى مەلۇم دۇر.
 بولۇپ رەھىم دىل خەلق ئىچىن شاد قىل،
 دوئادا بىرەر تە بىزنى ھەم ياد قىل.
 بۇ يەڭلىغ ۋەسىيەتلەر ئۈستىدە ھەرق،
 سورۇپ قىلدى جانەنى جانانغە سەرق.
 مەلىك زادە ئەيلەپ ياقاسىنى چاك،
 بولۇپ بارچە بۇ غۇسسەدىن دەردناك.
 چىكىپ دەردلىغى ئاھ ئازا تۇتتىلار،
 ئازا ئىچرە خۇناب غەم يۇتتىلار.
 مەقامىكى ھەم خانەسى مەنزىلى،
 بولۇپ ئەردى جانانسى مەنزىلى.
 ھەم ئول شاھ ئالەمنى يەتكۈردىلەر،
 ئاڭا يار ھەمدەمنى يەتكۈردىلەر.
 قويۇپ مەنزىلغە يانېپ خاسۇ ئام،
 بولۇپ خەتمى ئولۇسقە چىكىلىپ تائام.
 قاراسىنى شاھزادىنىڭ سالدىلار.
 ئىزا خىلىتىن ئىگەندىن ئالدىلار.

نەھال قەددىڭ سەرۋىرىڭ سەرفىراز،
 بولۇپ چەكىمسۇن دەھرىدىن ئىھتىراز.
 فىراقىڭدا ئەگەر باردى ئول ھەمدەمم،
 مېنىڭ ھەم قېلىپ ئەردىن ئوشۇ دەمم.
 مۇنۇ شەھرۇ مەلىكۇ ۋىلايەت سېنىڭ،
 بارى تەركو تاجۇ رىئايەت سېنىڭ.
 توزۇك تەرى ئەيلە ئەدلۇ بۇنىياد قىل،
 ئادالەت بىرلە مۇلكو ئاباد قىل.
 فەقىرۇ غېرىبۇ يىگىتۇ قېرى،
 سېنىڭ خەيرىڭ ئىلە قۇۋانسۇن بارى.
 بوتۇر ئەل دوئاسى كى ھەمرا ئولۇر،
 نە قىلساڭ ئىشنىڭ بارى دىلخۇۋا ئىرۇر.
 ئولۇس ياخشى خۇلقۇڭدىن ئولۇسۇن خوشان،
 نىكەم فېتىنىدىن مۇلكۇڭ ئولۇسۇن ئامان.
 ئولۇس كۆڭلىكىم شاھىتىن جەمى ئىرۇر.
 نە مەقسۈتكم بولسا تەڭرى بىرور،
 دىل ئازارلىق پىششىسى شۇمدۇر،

فەرزى شاھنىڭ تەختىتە ئولتۇرۇپ ئەدلى بۇنىياد قىلغانى، يۇز ئەللىك يىل پادىشاھلىق سۇرگانى

ھەم ئاندىن ئوكۇن بىلمادى ھىچكىم.
 ئادالەت بىلە تۇزدى ئانداق ئوزىن،
 ئىككى قىلمادى بىر ئەيتقان سوزىن.
 يىتىمۇ پەقىرۇ غېرىبۇ ئەسىر،
 تۇلۇ بىۋە، خۇۋاھى يىگىت، خاھى پىر،
 غېنى بولدىلەر خەيرى ئىھسانىدىن،
 تەمە قىلمايدىلەر كىشى خانىدىن.
 ئولۇس بولدى خوشال ئۇنىڭ تورىدىن،
 كىشى كورمىدى زور ئەنىڭ جەۋرىدىن.
 ئولۇس ئىچرە پەيۋەستە غەۋغا ئىدى،
 تويۇ ئىشۇ ئەيشۇ تاماشا ئىدى.
 يوز ئەللىك يىل ئانداق پەلەك گەردىشىن،
 كورۇپ دولتۇ ئىشرەت ئاسايىشىن.
 گولۇستان ۋەسىل ئىچرە شاد ئەردىلەر،
 فاراغەت ئوزرە خودمىراد ئەردىلەر.

چۇ شاھزادە سالىدى ئىزا خىلىتەن
 ئاڭا قويدى گەردىن جاھان نوبىتىن.
 ئاكابىر يىغىلىپ تەۋازۇد بىلەن،
 كىلىپ بىكلار ئەھلى توۋابى بىلەن.
 قويۇپ تەخت كەيدۇردىلەر تاجۇ زەر،
 تابوغىندا ئەل باغلىدىلەر كەمەر.
 ئەنىڭ ئاتىدا خۇتبەنى تۇزدىلەر،
 ئەنىڭ ئاتىدا سەككە كورگۈزدىلەر.
 ئەنىڭ دولتى نوبىتىنى چالدىلەر،
 ئولۇس ئىختىيارىنى ئاڭا سالدىلەر.
 ئولۇسنى بىلىپ تەخت ئوزرە ئولتۇرۇپ،
 ئاتاسى ئورنىدا پادىشاھلىق سۇرۇپ.
 ئولۇس ئوزرە سۇلتانلىق ئاينەنى،
 ئەنىڭدەك توزۇپ قويدى يەنەنى.
 كىم ئاندىن ئوكۇن قىلمادى ھىچكىم،

خازان بورجىغە يۈز كەلتۈرۈر باھار،
قۇيار شاخ گۈللەرنى بىبەرگى بار.
قىلور تىرە تۇن ۋەسىل ئەييامنى،
ياپار يۈزىگە ھىجرى ئەجەل دامنى.

خىيال ئەيلەمەس ئەردىلەر كىم پەلەك،
قىلور ئىشرەت ئەييامنى ئۈزگىرەك.
يىتىپ كىلىشى ئىشرەت ئىچرە قۇيۇن،
ئوچۇرمەككە گۈللەرنى باشلار ئويۇن.

پەرىزادنىڭ فىروز شاھ بىرلە گۈلۈستاندا ياتىپ، سەھەر ئويغانىپ چىقىپتىن
ئالە ئىشتىپ، زوھرە دەردىدە بولۇپ ئالەدىن ئۆتكەنى

خەبەردار ئولۇپ شاھ ئۇنىڭ ھالىدىن،
ۋەلى بىلىمى ئول ئالەش ئەھۋالىدىن.
نە تورلۇك ئىلاجىكى دەرلەر بارىن،
قىلىپ كۆرمەدى سەھىتى دىلىپىرىن.
تەسەددۇق قىلىپ مۈلكىتو مالنى،
تاپالمايدى سەھىت ھالىنى.
ئوشۇل بىخود ئولغان بىلە گۈلۈزار،
جاھان گۈلىستانىدىن ئەتتى كانار.
ئوشۇل ۋەھىم ئىلە زەھرىسى يارىلىپ،
قالىپ ئەردى تەن روھىدىن ئايرىلىپ.
قاراردى كۆزىگە جاھان شاھىنىڭ،
پانا دەردى ياپىتى يۈزىن ماھىنىڭ.
فراق ئوتى ياندى خىرران جانىغە،
خازان يەتتى سەرۋە گۈلىستانىغە.
ياقاسىيۇ كوكسىن قىلىپ چاك - چاك،
دەرس ئەردىكىم قىلغاي ئۆزىنى ھالاك.
ئۇرۇپ ئۆزىنى يەرگە پەرياد ئىتىپ،
ئونۇت بولغان ئوتلارنى بۇنياد ئىتىپ.
تاپالمايدى ھىچ دەرمەنى،
نە قىياسە بولۇر تەڭرى پەرمانىنى.
خازان يامغۇرىدەك توكۇپ ياشنى،
بولۇتتەك قارا قىلدى پوي ياشنى.
يۈز ئەللىك يىل ئىچرە خۇدا بەرگەنى،
بولارغە بىر ئوغول بار ئەردى ئەنى.
مەلىك تاجۇ بەخت ئەسرا ئىلىتىپ ئىدى،
قىزىم ئورنىدا ئولغاي ئول دەپ ئىدى.
قويۇپ ئەردى ئاتىن فەرروخ سۇۋار،
يىگىرمە ياش ئەردىلەر ئول شەھرىيار.

راۋايەت قىلور بۇ سۇپەت پىردون،
كى كۆركىم نىچۈك كورسىتۇر ئويۇن.
خازان پەسلىيۇ بەرك رىزان چاغى،
ساۋۇق يەل بىلە سورۇلۇر زان چاغى.
كى شاھ سەرەخىراز ئىلە گۈلۈزار،
چىمەن سەھنىدە بادەئى خۇشكۇۋار.
چىكىپ بىر بىرى بىلەن ھەم خۇۋاب ئىدى،
تاڭ ئاتقۇچە ئۇل كىچە ماھتاب ئىدى.
كى ۋاقتى سەھەر ئەردى سالقىنى،
ئەسەب دارىدى ماھىنىڭ جالغىنى.
كۆزىن سەسكەنىپ ئاچسا گۈلزارىدىن،
كىلور ئالەئى زار ھەر سارىدىن.
نەشاخۇ، نە بەرگۈ نە سەھنى چىمەن،
قىلور ئالەئى زار گايى سىمىتەن.
خازان يەتسە بىزگە سەن ئەردىڭ باھار،
سېنىڭ بىرلە ئەردۇك گۈلۈ گۈلۈزار.
سېنىڭ خوشلۇغۇڭ بىرلە فىروز شاھ،
قىلور ئەردى بۇ سەھنىنى جىلۋىگاھ.
سېنىڭ بىرلە ئالەم گۈلۈستان ئىدى،
سېنىڭ بىرلە فىروز سۇلتان ئىدى.
فراقىڭ ئونى مويىتالا قىلغۇسى.
غېرىبۇ ئەسرۇ گادا قىلغۇسى،
دەرىخاكى بۇ ئالەم بىۋاپا،
قىلور خەستە جانلارغا ئاخىر جاپا.
ئىشتىكەن بۇ ئالەشنى نازۇك سەنەم،
تۇشۇپ جانىغە ۋەھىم ئۆزرە دەردۇ غەم.
ئەنئىدەك توتۇپ شەنى پەرياد ئىتىپ،
يىقىلدى سولۇپ مەڭزى ئۆزىدىن كىتىپ.

كى بۇ غەمدە قىلغاي پەرىشان كۆڭۈل.
ئەنىڭ بىرلە باھەم بولۇپ يىغلىغاي،
بىرى بىرىگە ھەمدەم بولۇپ يىغلىغاي.

ۋەلى بۇ زامانلاردا ھازىر ئەمەس،
فىراق ئىچىرە كويگۇچى شەرورۇ بەس.
يەنە قىز يوق ئەردى ۋە يانە ئوغۇل،

پەرىلار ئاسماندىن ئاڭلاپ كېلىپ پەرىزادنىڭ جىنازىسىنى ئېلىپ ئۇچقانى،
فىروز شاھنىڭ فىراقىدا نالە قىلىپ يىغلاغانى ۋە پادىشاھنى
تەرك قىلىپ گادالىقنى ئىختىيار قىلغانى

دەي ئالغايۇ مەن ئوزۇرۇ تەقسىر ئاڭا.
دېدىۇ گادالىققە قويدى كۆڭۈل،
غەمۇ بىناۋالىققە قويدى كۆڭۈل.
ئازا خانەدا چىللە ئولتۇرۇپ،
چىقىپ كەزگەي ئوزگە جاھاننى يۇرۇپ.
بۇ يەڭلىغ خىيال ئەيلاپ ئول شەھرىيار،
بولۇپ فۇرقەت ئەندۇھى بىرلە فىكار.
ئوتۇپ تەختتىن تاشلىدى تاجۇزەر،
تاڭىپ غەمۇ قۇرىدىن بىلىگە كەمەر.
كىيىپ ئىگىنىگە بىرقارا ئېسىكە شال،
نەھالىن فىراق ئەيلاپ ئانداقكى ھال.
قىلىپ كۈشەئى بەيتەل ئاخىرىن ۋەتەن،
فىراق ئوتى بىرلە بولۇپ شەئىلە زەن.
كۈيۈپ ئورتانىپ زار گەريان ئىدى،
ئىشى كۈچى پەريادۇ ئەفغان ئىدى.
ۋىلايەت دىنۇ ئەل ئولۇسىدىن غەمى،
يوق ئەردى ئوزى ئەردىيۇ ماتەمى.
ئولۇستىن خوشانلىق بولۇپ بىرتەر ب،
بارۇر بولدىلەر تارقىشىپ ھەرتەرەپ.
قويلار زابۇنلارغە بىداد ئىتىپ،
يورۇر بولدىلەر ئاھ پەرياد ئىتىپ.
ۋىلايەت ئىشى قالدى بىزەيت ئولۇپ،
ئولۇسىنىڭ باشى غەم بىرلە ئۇيرۇلۇپ.

چۇپاك ئەردى ساندۇق ئارا پاك ئىتىپ،
سالىب ساندۇق ئاغزىن تۇتۇپ بىكىتىپ.
تۇرۇپ ئەردىلار چەرخنىڭ تاقىدىن،
پەلەك سەبەسىدىن كوك ئوراقىدىن.
سىيەپوش جەمئى توشۇپ كەلدىلەر،
ياقايتىشمان فىغان قىلدىلەر.
مەلەك ئەرىپلەر يا ئۇلار ھور ئىدى،
كىشى كورسە جاندىن ئىلىك يۇۋار ئىدى.
بۇلار بارچە ھەسرەت ۋە ھەيران باقىپ،
تۇرۇپ ئەردىلەر زارۇ گەريان باقىپ.
بىلالىي ئول جامائە نە خىلدۇر،
كى كوز ياشلارى ئىلە كىم سەلدۇر.
ئىلىپ چىقتىلەر كوككە پەرۋاز ئۇرۇپ،
باقىپ قالدىلەر كوزلەرى تەلمۇرۇپ.
فىغان بىرلە شاھ يىغلار زارۇ زار،
كىم ئوز خىلىغە ئاقسەت باردى يار.
نە تەقسىر كەچتىكى بۇ دىلرارا،
مۇنىڭدەك ۋاپاسىزلىق ئەتتى ماڭا.
بىلالىدىم ئوزۇرنى قوللادىم.
خەبەردار بۇ ھالدىن بوللادىم.
گادالىق تەرىقى بىرلە دەر بەدەر،
يۇرۇپ ئىستىسەم ئونى شامۇ سەھەر.
تاپىلغايۇ نامۇ نىشانى ماڭا،

خەلق كېلىپ فىروز رايغە پادىشا نە ئۇچۇن مۇنداق قىلادۇر؟
خەلق چايقالمايدۇر، خەلق ھالىن پادىشاغە ئەرز قىل
دەپ ئۇنى مەلىككە ئىبەرگانلار

كىلىپ باردى فىروزراي ئالدا،
سالىب سەئىيۇ تەدبىرۇ راي ئالدا.

چۇ تۇشتى بۇ ھالەت خالايتى ئارا
يىغىلىپ ئولۇغۇ كىچىك بىنەۋا.

كىم ئادەم ئاتا چاغىدىن تا بۇ دەم،
كىم ئولغان ئەمەس ئادىمىدىن بۇ غەم.
توغۇپتور بارى ئادەم ئولمەك ئۇچۇن،
ئولۇم زاھىر ئولغان ئەمەستۇر بۇگۇن.
ئولۇم باردۇرۇر تا جاھان باردۇرۇر،
فراقۇ بۇ ئاھۇ فىغان باردۇرۇر.

دىدىلەركى ئى شاھ غەمخوۋارەسى،
دۇئاسى سەن بۇ ئىشنىڭ نىدۇر چارەسى.
ئولۇس قالدى بىسەر جاھان چايقالىب،
تامام ئەل بۇزۇقلۇققە كوڭلىن سالىب.
كىرىب شاھ ئالىندا ئەرز ئەيلەگىل،
يامەن - ياخشى ھەرسارىدىن سوزلەگىل.

فەرزىي فەرزىي شاھىغا بارىپ خەلقنىڭ مەسلىھەتىنى ئېيتىپ نەسىھەت قىلغانى، ھىچ بولمىسا پادىشالىق ساڭا كىرەكمەس بولسە ئۇنى ئوغلۇڭ فەرزىي خۇشخۇۋارغە بەرەلى دەپ ئېيتىلغانى

بىر بىرىدىن ئول يىراق ئولمىغاي.
ساڭا تۈشكەلى بۇ فراقۇ بۇ غەم،
تىگىدۇر ئولۇسىغە بىغايەت ئەلەم.
قويۇدۇر بۇزۇغلۇققە يۈز بارچە ئەل،
تاڭىدۇر پاراكەندە بولماققە بەل.
زەبۇنلارغە كۈچلۇقلارى زور ئىتىب،
يۇرۇرلەر ئىشكىدىن ئىشكىكە يىتىپ.
سورۇب ھوزورىغە كىمەسە يەتمايدۇرۇر،
كىشى كىشى سوزىن ئىشىتمەي دۇرۇر.
قىيامەتنى سەندىن سورالارمۇ،
سەنەندى قىلماغل بۇ غەمۇ قايغۇ.
قالىب بىسەر ئەل كورماسۇن زولۇمۇ زور،
پەلەك سالماسۇن ناكى ئاشۇبۇ شور.
چىقىپ دولتۇ تەختنىڭ ئۈستىدە بول،
ھەمۇل ئىلە بەختنىڭ ئۈستىدە بول.
ئاتاڭدىن ئاتاڭغە يىتىپ تا بۇ دەم،
تىگىپ ساڭا بۇ دولتۇ مولىكۇ جەم.
قالىب ئەردى گەر تەرك ئىتار ھەم ئىسەك،
ماڭا شاھلىق ئەمدى كېرەكمەس دىسەك.
مەلىك زادە پەررۇخ سوۋارىڭغە بەر،
يىتىلدى ئىككىن ئەمدى ئول داغى ئەر.
پەرزاد قىزلار بىرلەن نازىنىن،
ئاچىپ جەددىجە ھەد ئۆزىرە بالۇ پەرىن.
راۋان شەھرۇزەرىغە يەتسۇن بارىپ،
بۇ ۋاقىئەنى ئاندا ئەيتسۇن بارىپ.

قوپۇب بارىسە شاھ ئالدىغە نىكخۇۋاھ،
غەمىن ئولتۇرۇپتۇر چىكىپ دەردۇ ئاھ.
كىرىپ تۇردى چۇن كوردى شاھ جاھان،
دىدى ئولتۇراي مۇھەررەم مېھرىبان.
دىگىل كىم پۇتەرمۇ يۈرەك يارەسى.
بولۇرمۇ فراق ئوتنىڭ چارەسى.
فراق ئوتى بىرلە تۇناشتىم تامام،
بۇ غەم بىرلە تولدۇرمۇ تاشتىم تامام.
دىدى ئاڭا فەرز كايمىما شەھرىيار،
بىنايى جاھان تا تاپىدۇر قارار.
بۇ دەردۇ فراقۇ بۇ ئەندىۋۇ غەم،
بۇ سوزۇ گەدازۇ بۇ ئوتۇ ئەلەم،
جاھان ئەھلىدىن خالى بولغان ئەمەس،
سېنىڭ جانىڭ ھالى بولغان ئەمەس.
ئاتالار ئانالار قاين باردىلار،
بىرى بىرىگە ئەيلەب فىغان باردىلار.
بارىمىزغە داغى بارار يول بۇدۇر،
بارى ئالەم ئەھلىغە ھال ئۇشۇدۇر.
تەھەممۇل كېرەك تەڭرى پەرمانىغە،
رىزا بەرمەك كېرەك ئۇنىڭ بويرۇغانىغە.
خۇدا بەندە ئىنى قىلۇر پادىشاھ،
كى بولغاي خالايققە پۇشتى پاناھ.
قويلار زابۇنلارغە كۈچ قىلمىغاي،
كوڭۇللەرنى بىر بىرىگە ئۈچ قىلمىغاي.
خالايق ئەچىنىد، تەپاك ئولمىغاي،

ئۇلارغا ئەگەرچە ئاياندۇر بۇ ئىش،
ۋە لېكىن كېرەككە بۇ ياندىن بارىش.
پەرىزادنىڭ ھەم بىلىپ ھالەتتىن،
كىمۇر قايدادۇر ھەم كورۇپ تەربىيەتتىن.
پەرىلار ئالدىكىم ئېلىپ كەتتەلەر،
ئالىپ بارىپ ئول يەردە دەفنى ئەتتەلەر.

مەلىك زادە فەرروخنى ئەلىپ كىلىپ،
ئوز ئورنوڭدا سەن ئانى سۇلتان قىلىپ.
نە ئىشكە رەجۇ ئەيتساڭ ئى شەھرىيار،
ساڭا ئاندا دۇر ھەر نىچۇك ئىختىيار.
يوق ئەرسە ئولۇسنى بۇ يەڭلىغ خارا،
قويۇپ ئۆزگە ئىش قىلماق ئەمەس ساۋاب.

فەرز شەھىرە فەرورايىنىڭ مەسلىھەتتى خوش كېلىپ نازىمىنىڭ پەرى قىزلارنى قوشۇپ يىمبارگانى

فەرق ئوتى بىرلە گىرىفتار ئىتىپ.
ۋاپاسىزىلار ئاينەنى تۇتقايسەن،
فەرقنىڭ بالاسىدا قان يۇتقايسەن.
ئەگەر بولسە مەقدۇرۇڭ ئى جان دىگىل،
مېنى ھەم ئوزۇڭ بىرلە دەمىساز قىل.
فەرق ئىلىكىدە مۇپتالا قويماغىل،
بۇ يەڭلىغ سىرۇ گادا قويماغىل.
سېنى بىر زامان كورمىسام ئەردى ئاھ،
بولۇر ئەردى ئالەم كوزۇم سىياھ.
دەر ئەردىم جۇدا بولسام ئولكۇن دۇرۇر،
ئورۇپ تىغ باغرىمنى بولگۇم دۇرۇر.
نەچە كۇندۇرۇر سەندىن ئايرىلغالى،
فەرق ئوتى جانىمىغە ياقىلغالى.
ئەگەرچە فەرقنىڭدا بولدۇم كاۋاب،
ئولەي دەپ ئولالمىدىم ھىچىباب.
كىشى دەردۇ غەم بىرلەن ئولمەس ئىمىش،
بالا ۋە ئەلەم بىرلە ئولمەس ئىمىش.
بۇ يەڭلىغ بارى ھالىتىم ئەرز ئىتىپ،
بالا ۋە غەمۇ مېھنىتىم ئەرز ئىتىپ.
ئەيلادى شوخنى شەھرىيار راۋان،
پەرى قىزلاردىن قوشۇپ ھەر زامان.
مەلىك زادە فەرروخنى فەروراي،
ددى ئى ئايىغىغە دىدەمدە جاي.
ئېلىپ كەل كەل ئەلەتتە بۇ شەھرىيار،
ئوتۇپتۇر تۇتۇپ مەملىكەتتىن كانار.
ئولۇس ئوزرە بولسۇن كېلىپ شادۇ ئول،
ئىرۇر شەھىرە داغى دىلخۇۋاھى ئول.

بۇ سوزلەر كىلىپ شەھىرە بىسىيار خوش،
ددى كەلسون ئول نازىمىن ئول ماھىۋۇش.
كىلىپ نازىمىن شاھ ئايىغىغە زار،
توشۇپ يۇزۇ كوكسىنى ئەيلىپ فەكار.
قىلىپ شاھ يەنە پارە - پارە ئوزىن،
فەرق ئەيلادى يەرگە سۇرتۇپ يۇزىن.
كى تاش ئولسە ئولەم يارىلغاي ئىدى،
ئۇلار ھالىغە نالە قىلغاي ئىدى.
ددى شاھكىم ئى نازىمىن گولۇزار،
ئەنەڭدەك فەرق ئوتىدا بەقارار.
بولۇپ مەن تەخت نە تاجۇ كەمەر،
نە شەھەرۇ نە خەلقۇ نە سىمۇ نە زەر.
بارىدىن كەچىمەن جاھاندىن ئوتۇپ،
ئەمدى مەن گادالىق تەرىقىم تۇتۇپ.
ئەنەڭ بىرلە ئەردى مېنىڭ شاھلىغىم،
شاھى بولمىدى ئاڭا ھەمراھلىغىم.
بارىپ ئەمدى شاھ تاجۇ تەخت ئالسا،
ھەم ئول ماھىرۇيىنىڭ بەخت ئالسا.
بۇ ۋاقىتتىن ھەم بەندىنىڭ ھالىنى،
پەرىلار ئالىپ ئۇچقان ئەھۋالىنى.
قىلىپ ئەرزۇ مەلۇم ئىتىپ كەل ماڭا،
بۇلارنى بىلىپان يىتىپ كەل ماڭا.
ئەگەر گۇلتۇزارىمنى ئىتىپ ئۇلار،
مۇقامىنى ئوز شەھرىدە قىلسالار.
يىتىپ مەنزىلىگە سالام يەتكۈر،
دىگىل يارلىغ رەسمى مۇنداق بۇدۇر.
كى مۇنداق مېنى زارۇ ئەپكار ئىتىپ،

نازىنىن شەھرى زەھرىنىغە يېتىپ شاھ تاجۇ بەخت بىرلە ماھىرۇيغە كوڭۇل
ئەيتىغانى ۋە نازىنىنى كورۇپ شاھ، ماھىرۇي ۋە فەررۇخسۇۋار -
نىڭ يېڭىۋاشتىن ھازا تۇتغانى

بارى ئىلگە ماتەم بۇ غەمدىن دۇرۇر،
سىياپسوش ئولۇس بۇ ئالەمدىن تۇرۇر.
مۇنى قىلدى مەلۇم ئول پەرى،
كىلىپ مۇندا بولمىش ماقام ئول پەرى.
كىلىپ ماھىرۇي نازىنىن ئالىدا،
توشۇپ يەرگە ئانداغكى كوي ئالىدا.
يۇزىنى سۇرۇپ يەرگە پەرياد ئىتىپ،
كورۇپ ماھىرۇي ئانى ئوزىدىن كىتىپ.
كىلىپ شاھ كوكسىن قىلىپ چاك - چاك،
بولۇپ ئالەم ئول غۇسسەدىن دەردناك.
ئورۇپ تاجىنى يەرگە فەررۇخسۇۋار،
كى قانى ئانام ناز بوي گۇلۇزار.
بۇ غەمدىن بارى خەلق نالان بولۇپ،
ئۇلۇغ - كىچىك بارچە گىريان بولۇپ.
يەنە يېڭى باشتىن ئازا تۇتتىلار،
ئازا غۇسسەسى بىرلە قان يۇتتىلار.

راۋان بولدى چۇ نازىنىن ئولپەرى،
ئاجىلدى ھاۋا ئۇزرە بالۇ پەرى.
يۇرۇپ شەھرى زەھرىنىغە يەتسە راۋان،
ئېرۇر بارچە شەھەر ئەھلى پىرۇ جۇۋان.
سىيەپۇش باشىدىن ئاياققاچە پاك،
دىل ئەپكار ئاشىفتە سىنە چاك.
بىراۋدىن سۇئال ئەتتى ئى نىكىمەرد،
بۇ يەڭلىغ نىمىدىدۇر بۇ ئەھۋالى دەرد.
دىدى بولدى بىر ھەفتە كىم ناز بوي،
جاھان ئەھلىدىن باغلامىش گۇپتەگۇي.
ئەلىپ كەلتۇرۇبان ياراغ ئەتتىلار،
ئارام گۇلشىنىگە ئالىپ كەتتىلار.
كىم ئول گۇلشەن ئەردى ئەنىڭ مەنزىلى،
ھاياتىدا ئەردى ئەنىڭ مايىلى.
قويۇپ ئاندا ئىلىتىپ بولۇپ دىلىڭىكار،
بۇگۇن كەلمىش ئاندىن يانىپ شەھرىيار.

نازىنىن تاجۇ بەخت ئالىدا فىروز شاھنىڭ ئەرزۇ ھالىن ئېيتىپ فەرروخ
سۇۋارنى خەلق تىلاگىن ھەم ئەرز قىلىپ، شاھ تاجۇ بەختكە ماقۇل
كىلىپ قوبۇل قىلغانى

ئىشكىتىن ئىشىككە يېتىپ سورغۇچى.
تاپالمايىن زار بولغانلارنى،
ئولۇس زار ۋە ئەپكار بولغانلارنى.
كورۇپ مەسلەھەت شاھ يۈكلەگىنى،
مەلىك زادەنى ئەل تەلەب قىلغانى.
چۇ غەرەز ئەتتى ئەرسە دىدى راستدۇر،
نە چارە نە كىم تەڭرىگە خاسدۇر.
دەپ ئەردىم قىزىم ئورنىدا بولغاي ئول،
قۇۋانغاي ئەنىڭ بىرلە جانۇ كوڭۇل.
ئانى كورسەم ئەلەمدە دەپ ناز بوي،
قىلۇر ئەردىم ئانىڭ بىرلە گوپتاگوي.

چۇ خەتمى ئولدىيۇ ئەل دۇئا قىلدىلەر،
بېرىپ خەتمە ئېشىنى ئادا قىلدىلەر.
قۇيۇپ نازىنىن شاھ فىروز شاھ،
غەمۇ ھالىتىن تارتىبان ئوتلۇق ئاھ.
ئوتۇپ تەختىدىن تاجىنى سالغانى،
گادا قورچاغىن باشىغە چالغانى.
كىيىپ ئىگىگە بىر قارا ئەسكى شال،
تەقى قىلغانى دەربەدەرلىك خىيال.
ئولۇس چايقالىپ جەمئەت بىر تەرەپ،
بولۇبان بارىدۇرغانى ھەر تەرەپ.
تىگىپ كۇچسىز ئەلگە قەۋىلار كۇچى،

بەراکەتدەلىككە يۈز ئۇيرۇپ تامام،
يەنە بىر چىقىپ كۆرسەتەن ئىھتىسام.
ئەھلۇ مەلىك ئىلكىدىن چىقىپ بىر يولى،
قۇرۇق قالغىغا بۇ مەلىك لەر قولى.
ئەلىب بار مەلىك زادە پەررۇخنى پات،
خۇدا قايدا كىم بولسا تۇتسۇن ھايات.

ئول ئەردى ماڭا جانۇ دىل مۇنسى،
كىلۇر ئەردى ئاندىن قىزىمنىڭ ئىسى.
مۇنى دەپ ئانى گەرى بارماي دىسەم،
ئوزۇمنىڭ بۇ ھالى ئۇچۇن غەم يىسەم.
ئاڭا تاكى ئادەم دەمىدىن بۇ دەم،
يىتە كەلگەن مەلىكۇ خەلۇ ھەشەم.

فەررۇخسۇۋارغە رۇخسەت بولۇپ شەھىرى سەمەننىڭە كىلىپ پادىشالىقنى ئالغانى

قانى بائىسۇ جامۇ جەمىشتىم.
بۇ ھىجر ئوتىدىن ئىلە ھالەتتە مەن،
جاھان خوشلۇغىدىن مالالەتتە مەن.
مونۇ تەختۇ تاجۇ ۋىلايەت سېنىڭ،
بارى خەلقۇ شەھرۇ رەئايەت سېنىڭ.
نە قىلساڭ سېنىڭ ئىختىيارىڭ بولۇر،
يامان ياخشى سېنىڭ شۇئارىڭ بولۇر.
مۇنۇ پادىشالىقنى بەردىم ساڭا،
مۇئەتتەل باقىپ تۇرۇپ ئەردىم ساڭا.
بېرىپ تەختۇ تاج سۇلتانلىغىن،
ئۆزىگە راۋا كوردى ۋەيرانلىغىن.
كىيىپ تاجۇ تەختىم ئۆزىگە قىزىم سۇۋار،
چىقىپ ئولتۇرۇپ خەلق تاپتى قارار.

چۇ رۇخسەت بېرىپ شاھ ياراغىن قىلىپ،
ئىجازەت لاشىپ يىغلاشىپ ئايرىلىپ.
راۋان بولىدىلەر نازىنىن مەلىك،
ھاۋا ئۆزىگە ئەلىپ ئىلكىدىن ئىلىك.
راۋان شەھرى سىمىن غە يەتكۈزدىلەر،
چۇ شەھەر ئەھلى شەھەر زادەنى كوردىلەر.
سۇيۇندىلەر ئانداغىكى جان سوزەندىن.
يىتەر جان نىچۇك كىم باھارىن چۈمەن دىن،
كورۇپ ئوغلىنى يىغلادى شەھرىيار،
كىم ئى غۇنچە ئى نۇرەس يادىكار.
ۋۇجۇدۇڭ گۈلىنىڭ باھارى قانى،
بۇ مىسكىن ئاتاڭ غەمگۈزارى قانى؟
قانى لەززەت بادەئى ئىشرەتم،

فەرزى شاھ فەرزى سۇۋارنى تەختىگە ئولتارغۇزۇپ پادىشالىق تور ۋە تەرىقىسىن تەلەم بېرىپ ئاۋغە ئەلىپ ئاتلانغانى، ئول گۈلۇستان ئارامىغە راھىبەر بولغان ئوشول كىيىمكەم يەنە ئوچراغانى

چەرىكىنىڭ تۈزۈكىنى ئاۋ بىلدۈرۈر،
تۈزۈكۇ بۇزۇغىنى ئاۋ بىلدۈرۈر.
ئەننىڭ ئۇچۇن ئاۋنى قىلۇر شاھلەر.
كى بولغاي چەرىك ھالىدىن باخەبەر.
تاپىپ جار بەرچە سىغارۇ كىبار،
چىقىپ ئاتلانىپ شاد خوررام سۇۋار.
يىغىلىپ ئەل ئول مەزىلىگە تامام،
قىلىپ ئۆزى فەرزى شاھ ئىھتىسام.

چۇ شاھ ئوغلىنى قىلدى مۇسەد نەشىن،
بىللە ئولتۇرۇپ ئول شاھ مەلىكودىن.
بارى بەكلارى چەركاسىن كۆرسەتەن،
بارى رەسىمۇ ئاينىلارنى ئورگەتەن.
بىرۇر ئەردى ھەرلەھزى تەلىمى شاھ،
نىكەم شاھلىغىدا ئېرۇر رەسىمۇ راھ.
دىدى بىر كۈن ئاۋغە قىلغىل ئەمرى جار،
چىقسۇن يىغىلىپ سىغارۇ كىبار.

بۇ يەڭلىغ قىلىپ ھوكۇم ئېلىشىپ دەررۇ،
ئوتۇپ ھەر ئىككى تەرەپ دىن كىلىپ روبىرو.
ئارادا قېلىپ يۈز تۈمەن جانىۋار،
سورۇلۇپ تۇرۇپ ئەردىلەر كىم مەككار.
بىرى ئايرىلىپ كىلىپ ئاندىن راۋان،
ئوتۇرگە شاھ ئالىدىن ئولدى راۋان.

ئوتۇ باشلانىپ ھەرسارى بەگلارنى،
سوڭچە يانا چىركالىك دەكلارنى.
يىباردىيۇ تۇتتۇردى توختالىكىم،
ئارادىن كىيىكنى بەھەر ھالى كىم.
چىقارسا گۇناكار بولسۇن ئوزىن،
ئولار جەزم زىنھار بىلسۇن ئوزىن.

فەروز شاھ ئول كىيىكىنى تونۇپ يەنى سوڭىچە بارىپ گۈلىستان ئەەرەمغە
يېتىپ، كوشكىنى قىرا ھىلە بىلە ياپىغلىق كورۇپ زىنەپايەسىن
ھەم قوپاراغلىق كورۇپ ھەيران بولغانى

كوزىن بىدار ئاققىزىپ ياشىن، تارتىپ ئاھ.
مۇئەييىن تۇرۇپتۇر ئۇ شۇل گۈلۇستان،
بارسا كوزىگە كورۇنۇپ ئايان.
ئىچىلىپ گۈلۇ لالە سەبە زار،
تۇرۇپتۇر يېرىدا بارى بەرقارار.
چىكىپ قەد سەرۋە رەئىئالارى،
ئۇ شۇل مەنزىلۇ جاي مەئۋالارى.
ۋەلى ئول جامائەتكىم ئاندا بىلە،
بولۇپ ئەردىلەر ئول چىمەندە بىلە.
بىرىدىن ئەمەس ئەردى پەيدا ئەسەر،
كوزىدىن ئاقىپ سەل خۇن جىگەر.
راۋاق ئالىغە بارسا باشتىن ئايلاق،
قارا ھىلە بىللە يەپىغلىق راۋاق.
چىقار زىنەپايەسىن بىر كىتىپ،
قوپارغان تامى بىرلە ھەمۋار ئىتىپ.
قوبۇلدۇرلارۇ ھىچ جاندىن ئەسەر،
كورۇنمەي دۇرۇر كىم كىشى بى خەبەر.
سوراب بىلگەيكى ئاندىن مەھ پارەسى،
مازارىغە كىرمەكنىڭ نە چارەسى.
نىچۇكتۇر قايدىن كىرىپ زار - زار،
مازارىن قۇچۇپ يىغلىغاي شەھرىيار

تابىندى شاھ ئەنى دىدى ئى جانىۋار،
سەن ئەردىڭمۇ مەقسۇدۇم رەھبەر.
سەن ئىلتىپ مېنى گولئوزارم بىلە،
قىلىپ ئەردىڭ ئاسۇدە يارم بىلە.
سەن ئىلتىپ مېنى گۈلىستان ئەرەم،
بولۇپ ئەردى گولچىھەر يارم پەھەم.
سېنىڭ پەرۋىيىڭ بىرلە بەھۇ بۇدۇم،
سېنىڭ مۇقەددىمىڭ بىرلە مەقسۇدۇم.
يىتىپ ئەردىم ئەمدى داغى جان بىلە،
ئىزىڭچە باراي چەشمە گەريان بىلە.
دىبان ئول كىيىك يول ئەچىپ بىرىپ،
راۋان بولدى ئەنىڭ سوڭىغە كىرىپ.
مەلىك زادە ۋە ئەل بولۇپ ئاۋغە كىرەم،
كىيىك ئاتماق ئوزرە نىكو دوغە كورەم.
ئەمەس ئەردىلەر قازا ۋە ئاندىن كى شاھ،
كىيىكنىڭ سوڭىغە كىرىپ تۇتتى راھ.
كىيىك باشلاپ ئانداق ئەلىپ كەلدى راست،
ئەرەم گۈلىشىگە كىم ئول ئەردى خاست.
كورۇپ ئۇنى قىلىپ ئولدى ئىزىتراپ،
تۇشۇپ خەستە جانىغە يۈز پىچ تاب.
قەدەم زىمىنى پاغە قويۇپ چىقسە شاھ،

فەرزىز شاھ گولەستان ئەرەمنى كېزىپ كورۇپ پەرىزات بىلە يۈرگەن، ئولتۇر-
غان، قويغان جاي- مەنزىلارنى كورۇپ ياقالارنى چاڭ قىلىپ،
گاھى بىخۇد، گاھى ھۇشيار بولۇپ دىۋانلاردەك كوشىك ئىشىكىگە
كىلىپ، مېنى ھەم پەرىزاتىغا قوش دەپ ئالان بولۇپ مۇناجات
قىلغانى، ھەقتائالا ھەم ئۇنىڭ مىرادىچە كوشىك پەردىسىن
ئاچىپ ئىلىك چىقىپ، فەرزىز شاھنى ئىلىپ بارغانى

پەرىزاتلاردىن مەجاۋەرلەرى،
تاپىلغايىمۇ دەپ كوز سالىپ ھەر سارى.
كېزىپ جايۇ، مەنزىلارنى كورۇپ،
قىلىپ نالە ھەر يەردە بىر دەم تۇرۇپ.
نەسەبۇ گۈلۈ لالەزار ئالدا،
يۇرۇپ يا تۇرۇپ ئەردى يار ئالدا.
نى سەبىزە ئۆزىرە ئولتۇرۇپ جامۇ ۋەھىل،
چىكىپ ئەردىلەر بەزمۇ ئەيىپام ۋەھىل.
نە ئەرەغ ياقاسىدا بىر ئولتۇرۇپ،
قوپۇپ ئەردىلەر بەزمەنى تورۇپ.
نە مەنزىلدە سەرمەست باھەمە ياتىپ،
قوپۇپ ئەردىلەر بىر بىرىن ئويغاتىپ.
بىرەر بىرەر ئانى كورۇپ يىاد ئىتىپ،
ئۆزىنى ئورۇپ يەرگە پەرياد ئىتىپ.
يۈرگەن يىرىدە يۈزىنى سۇرۇپ،
بىلە بولغان ئۆزىنى يالغۇز كورۇپ.
قىلۇر ئەردى ھەرلەھەز كۈلسە نە چاڭ،
ئورۇپ يەرگە ئۆزىن ساچىپ باشقا خاڭ.
گاھى نالە ئەيلەپ گاھى ئاھ ئورۇپ،
ياللاڭ باش ياقا چاكۇ گەريان يۇرۇپ.
گاھى ئۆزدە، گاھى ئۆزدىن كېتىپ،
تۇرۇپ تەلبەلەر كەبى پەرياد ئىتىپ.
قەھەممول قىلالماي ھىچ نەۋىي،
ئۆزىنى بىلەلمەيىن ھىچ نەۋىي.
راۋاق ئاستانىغە ئاخىر كەزار،

كىلىپ بولدى ئالان كىم ئى بىرۋار.
مېنى بۇ بالادا راۋا كورمەگىل،
فراق ئوتىغە مۇپتالا كورمەگىل.
كويۇپ قالدى ھىچ ھالىم مېنىڭ،
يانا ئورتانۇرغە مەجالىم مېنىڭ.
ھاياتىمدىن ئەسەرىۈ مالالەتتە مەن،
تىرىگىلىكىنى نىلەي بۇ ھالەتتە مەن.
تىرىگىلىكىنى ئىستەر كىشى جان ئۇچۇن،
تىلار جاننى ھەم كىشى جانان ئۇچۇن.
ھەزىن جاننى جاناندىن ئايرۇ نىتەي،
قۇرۇق جىسمىنى جاندىن ئايرۇ نىتەي.
ئىنايەت قىل ئى قادىر با كىرەم،
كى بىر پەردىدە يار بىرلە بەھەم.
بولاي داغى كورمەي جاھان مېھنەتتىن،
يامان فورقەت ئىچرە غەمۇ ھەسرەتتىن.
چۇ مۇنداق تەزەرىۋدا ئالان بولۇپ،
كوزۇ كوڭلى گەريانتۇ بەريان بولۇپ.
تەلەپ ياشى يەرگە قۇيدى ئىسە
تەزەرىۋ ئوتى بىرلە كويىدى ئىسە.
ئىجابەت ئىشىكىنى ئاچىپ بىرۋار،
ئالپ پەردىنى ئورتىدىن پەردىدار.
چىقىپ پەردىدىن بىر ئىلىك شاھنى،
ئىلىپ باردى ئۆزىگە ھەمراھنى.
كىشى بىلمەدىكىم قاين باردىلەر،
قويۇپ خالى جايۇ ماكان باردىلەر.

ۋە يانا راباتنىڭ يولىدىن ھەمىشە ئالەم ئەھلى تىنچاي ئۆتمەيدىن ۋە
 قاينان بارۇرلارنى بىلمەستىن ۋە ھۈنەرلەردىن خەبەردار
 ئېرىمەستىن ۋە بۇ تۇتەنەب ئول بولماستىن ھەيرەتتە ئالغانى،
 ئەھلى ئاجىزنىڭ مۇناجات قىلىپ سوزلەگەنى

بىنا بولغانى بۇ رابات جاھان،
 ئۆتەرلەر كىلىپ تىنمايىن كارىۋان.
 بىرسى خەبەردار ئىمەسكىم قاينان،
 بارۇرلار نە يولۇ نە مەنزىل ئايان.
 بىرىنى بىرىنىڭ سوڭىچە دەمبۇ دەم،
 ئەزىمەت قىلىپان بولۇرلار ئەرەم.
 خەبەردار ئەمەس ھىچ ئۇلاردىن كىشى،
 كى نە بولدى ئەرەك ئۇلارنىڭ ئىشى.
 تۆمەن مىڭ بېرىپ بىرى يانمايدۇ،
 بارىپ ئول تولۇپ بۇ تۈگەنمەيدۇ.

قايمىل شەكەستە ئۆزىگە نادامەت قىلغانى كىم ھەردەم ۋاقىت ۋە سائەت -
 تىمكىم ئول ۋاقىت ۋە سائەت ئۆتمەس، ئومرۇڭ ئوتادۇر
 دەپ ئىزتىراپتا بولغانى

ئايازغا ئەجىب غەپلەت ئەمەسمۇ بۇ،
 كى سەن خۇۋاھى بىدار، خۇۋاھى ئۇيۇ.
 سەمەند ھاياتنىڭ ئەزىمەتتەدۇر،
 نىكەم ھاسىل نەقىدىڭ ئول ئاتتەدۇر.
 باردۇر تىنمايۇ نەچچە مەنزىل قالدۇر،
 ئۆتەرسەنۇ غەپلەتتە ھاسىل قالدۇر.
 نە ۋاقتۇ نە سائەتكى سەندىن بۈگۈن،
 ئۆتەر ئومۇر ئىرۇر ئول ئەمەستۇر ئۇ كۈن.
 يوق ئەرە ئول شول ۋاقىت سائەت تۇرۇر،
 كىم ئاي يىلۇ ھەر كۈتۈ - تۈن يۇرۇر.
 ئۆتەردەك كورۇنەر ساڭا ئول ۋەلى،
 يۇرۇرلەر جاھاندىن سېنى سورغالى.
 قانى سورماسا يارو يارانلارنىڭ،
 ئانا ۋە ئانا جەمى توققانلارنىڭ.
 ئولارنى سۇرۇپ ئۆتكەرب نوبەتتىن،
 ساڭا يەتكۈرۈپتۈركى بىر پۇرسەتتىن.
 تاپىپ سورغاي ئەمدى سېنى ھەم راۋان،
 يۇرۇرلەرنىڭدە بولۇپان داۋان.
 چۇ مۇنداق تورۇپ قەسدى ئۆزە ئالەمى،
 ئۆتەردىن كەزمۇ قىلۇر ئادەمى.

قايمىل شەكەستە ھەزرىتى رىسالەتنىڭ ۋە يارانلارنىڭ ھورمىتىدىن شەفى
 كەلتۈرۈپ ھەزرىتى پەرۋەردىگارىغا مۇناجات قىلا سوزلەگەنى

ئىلاھا ھەبىبىڭ ھەققى ھورمىتى،
 تەقى تورت يارىكى ھەم سوھبىتى.
 ئېرۇرلەر ئۇلارنىڭ تىغلى ئوچۇن،
 تەقى ئالۇ ئەسھابى خىلى ئوچۇن.
 بۇ ئاسىيۇ مۇھەررەمكى دەرماندادۇر،
 باشىدىن ئاياق بەھرى ئىسياندادۇر.
 دەمى خالى ئەرمەس گىنە ئەتمەيىن،
 ئەمەل نامى سېنى سىيا ئەتمەيىن.
 ئىنايەت قىلىپ تارتىپ ئول ۋەرتتىن،
 سالىپ كوڭلىگە زەۋق ئىلە شەۋق ئوتتىن.
 قىلىپ ئۆز تەرىقەدىن ئاگاھ ئانى،
 گۇنا يولىدا قويما گومراھ ئانى.
 ھاياتىدا جاننى ئاگاھ قىل،
 بارۇرىندا ئىماننى ھەمرا قىل.

داستان تامام بولۇپ ئەڭا جاھاننامە ئات بولغانى ۋە تارىخ فوروخەندە بولغانى

تاپىپ خىلۋەتى گاهۇ بىگاھدا،
كېچەلەردە ئەكسەر سەھەرگاھدا.
بولۇپ پۇرسەتتىم گاهى پېشۇ ئونار،
خىيال ئېتىم ئولغايدىبان يادكار.
يىل ئات ئەردى ماچىن تارىخدا،
رەجەب ئاي فۇرخەندە تارىخدا.
تۈگەتتىم جاھان مېھنەتى غۇسسەسىن،
قىلىپ نەزمە بىر داستان قىسسەسىن.
جاھاننامە قويدۇم ئانىڭ ئاتىنى،
دېدىم چۇن ئۇنىڭ ھالۇ ھالاتىنى.
مەشەۋەش ئىدى كۆڭلۈم ئول ھالدىن،
چۇ ئەيتۇر ئەردىم ئۆتكەن ئەھۋالدىن.
سوزومدە قۇسۇرى بولوب بىلىسىلەر،
كەرەم ئەيلەپ ئەسلاھىنى قىلىسىلەر.
سالاھ ئىچرە سالىم توتۇب مۇتتەسىل،
نەبى روھى ئولغاي ئولاردىن بەھىل.

كەل ئى مونشە ئى تەبىئە روھىن نەھاد،
قىلۇرمەن جاھاننامەدىن خەيرىياد.
كوڭۇل لەۋھىدىن دەفى ئىتىب غۇسسەنى،
قىلۇرمەن تامام ئەمدى بۇ قىسسەنى.
بۇ ئول قىسسە ئەردىكىم ئول ھەم نەشىن،
قىلىپ ئەردى كۆڭلۈمنى كورگەچ ھەزىن.
مۇۋاپىق كورۇپ ئانى ئوز ھالىمە،
مۇناسىب كورۇتۇپ ئوز ئەھۋالىمە.
خىيال ئەيلىدىم ئەرسە تەقەررىب ئىلە،
بۇ چاغلىق ھىكايەت تەرتىب ئىلە.
تېزىلدى كىلىپ نەزمە سۇلكىن تۇتۇپ،
تامام ئولدى بۇنيادىدىن يىل ئوتۇپ.
ئەنىڭ ئوچۇن ئانداغكى دوۋران غەمى.
سالۇر ئەردى ھەر سارى ھەر بىر دەمى.
كوڭۇل جەمى ئەرمەس ئەردى ئەييامدىن،
كى نۇش ئەيلەسام ئەردى بۇ جامدىن.

لۇغەت

ئا

پاراكەندە، پەرىشان
خەۋەر، ئۇچۇر، ئالامەت
ئۇستۇن
قائىدە - يوسۇن

ئاشۇفتە
ئاسار
ئافاق
يەننە

ب

تاشقىرى، سىرت
قانات
خۇداغا شۇكرى
بىلەن

بىرون
بال
بەھەمدىللا
با

بۇ قېتىم
تاللانغان
ئارىلىشىپ كېتىش
كۈچ بىلەن
يامان نىيەتلىك
كوڭۇلدە كورۇش، كورۇش
ئاساس، ھۇل، سەۋەپ
بىر، بىر قېتىم، بىر مەررە
باشسىز، باشلىقسىز
بولغان ئىدى
تاللانمىغان
نارازىلىق بىلەن
بارلىغىم

بۇتۇر
بەرگەزىدە
بەرھەم
بەزور
بەد خۇۋاھ
بەسار
بۇنياد
بىيەك
بىسەر
بودى
بىگىزەند
بەگىلە
بەھبۇدۇم

ت

تېخى، يەنە
ئايىغى ئاستى، بوسۇغىسى
سەۋىيىلىك، تۈپەيلىك
تاۋاقچى
كوپچىلىك
ساياھەت قىلىش
يېقىنلاشماقنى ئىزلەش
بويسۇنغان
تاراشلىغۇچى، تاراشلىغان
ئويلاپ كورۇش
ئاچچىق، تەنتەك، ئالدىراڭغۇ، توسۇن
كەكە، پالتا

تەقى
تابۇغى
تەپلىك
تەبۇقچى
توپقال
تەپەررۇج
تەقەررۇب
تەسلەم
تەرانىشى
تەفەھھىز
تۇند
تېشە

چ

چاققان، تېز
چۇمۇچ

چابۇك
چۇمچە

خ

ئەخلەت

خەس

كۆز پەسلى، غازاڭ
ئىستىقامەت ئورنى
قانلىق، قانغا ئارىلاشقان
ئۇرۇق تۇققانلار
ياراقتۇچى
ياخشىلىق
ئوزى، پەقەت، يالغۇز

خازان
خاكدان
خۇنابە
خىشان
خالىق
خەير
خۇد

د

ئىچكىرى، ئىچى
يەنە، قايتا، باشقا، ئىككىنچى
دىلى چىگىلگەن، رەنجىگەن
مۇشۇ يىلدا
قىيىن، ئېغىر ھال، مۇشكۈلچىلىك

دۇرۇن
دىگىر
دىلىگىر
دىرىنە سال
دىشۋار

ر

ئىبەرتىلىمەك، ئىبەرتىلگەن
① توكۇلگەن، پارچە؛ ② قۇم، تاش
جازانە
دەڭ، لەنگەر، ئوتەڭ
ئوي - پىكىر، مەيىل، ئىختىيار
ھاجەتمەن، ھاجەتنى بايان قىلىش
يۈز، ماڭغان

رسالەت
رىز
رىبا
رەبات
رەي
روي نىياز
رەۋ

ز

ھۇشيار، ئەقىللىق
كاتتىلىقنىڭ ئىگىسى
سارغايغان

زەرىپ
زۇل جالال
زەرىف

س

ماختاش، مەدھىيىلەش
يېشىل
ئۇنىڭغا خۇدا رەھمەت قىلسۇن

سانا
سەبزە
سەللە لاھۇ

سەن ئەمدى	سەنەندى
كىچىك	سىغار
يەڭگىل	سۇبۇك
قىزىل	سۇرۇخ
باش، ئۇچ	سەر
قىممەت باھا	سەمىن
قارا	سىياھ
توختاش، تۇرۇش	ساكىن
قاچا	سۇراھ
ئاق	سەفەد
سالامەت قىلسۇن	سەللەم

ش

يامانلىق	شەر
ئۇلۇق	شىرىپ
مېھرىبان	شەفىق

غ

سۇ ئۆزگەن	غۇلتان
-----------	--------

ف

ئەگەشكەن	فىرەۋى
----------	--------

پ

پەرۋەردىگار	پەرۋىرىش قىلغۇچى، تەربىيىلىگۈچى
پۇشت	ئارقىسى
پۇجۇر	گۇنا، يامان ئىش
پىيما كىسىل	قېرى، سۇس، ھورۇن
پۇرسەش	سوراش

ق

قۇمۇق پەنلەر	تۇرلۇك پەنلەر، بارلىق پەنلەر
قەرشۇ	ئالدىغا چىقىش

قەۋى

كۈچلۈك

ك

كىبار
كەرىمان
كەشت
كەسى
كەشۈر

چوڭ
سەخىلەر
ئايلىنىش، ئۆزگىرىش
ئادەم
دۇنيا

گ

گىر
گەزىن

ئىگەللەش، قولغا كىرگۈزۈش
ئىلانغان، تاللانغان

ل

لۇتقى

مۇلايىملىق

م

مەتائى
مۇتئەسىل
مۇئەزرىم
مۇلازىم
مەۋجدار
مۇستەفا
مۇسئەد

نەرسىلەر
دائىم، توختىماي
ئۇلۇق، كاتتا
خىزمەتچى
ئورلىگەن، ئۆركەشلىگەن
تاللانغان، ئېسىل، ئەڭ خىل
تەخت

ن

نەيزە
نەشىن
نەرەم
نەۋجۇۋان
نەشۈە
ناغۇ

ھەم، شۇنىڭدەك
ئولتۇرغان
ئۇششاق، يۇمشاق
ياش يىگىت، بالاغەتكە يەتكەن ياش
كورۇنەرلىك، گۈزەل
نەمىشقا

چاققان
ئەتىياز ۋاقتى

نەشە
نەسان چاغى

ئو — ئو

چۇشتى، يېقىلدى
تۇل ئايال
بول
ئو چاغ، ئو ۋاقت

ئۇقتار
ئوكسۇك
ئول
ئولەز

ۋ

ئادەت، ئوقۇپ ئادەتلەنگەن ۋەزىپە
ئاشىق، سەرگەردان

ۋىردى
ۋالەئى

ھ

شامال، ئارىسلان، باتۇر
ئوزئارا يۈز كۈرۈشۈش
ئۈزىگە لايىق، قەدىر ئەھۋال
گەپ - سۆز
ھەشەمەت

ھەيدەر
ھەم تەسلەم
ھەسبۇھال
ھەرفى
ھەشەم

ئە

سۇپەتلەر
خۇدادىن گۇنايمىنى تىلەيمەن
ھەرە، كەكە - پالتا
ئۇنىڭغا

ئەۋساب
ئەستەغفىرۇللا
ئەننۇ - تىشە
ئەلەيھى

ئى

بالىسى، ئوغلى
يىتلىمىسە، باشلىمىسا
ئىشەنگەن، يولەنگەن

ئىبنى
ئىلىكلىمىسا
ئىھتەماد

غەزەلىيات

موللا بىلال بىن موللا يۇسۇپ ئوغلى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھمەت تۇرسۇن باھاۋىدىن

يارنىڭ كويىدا ئۆلمەكلىك سائادەتدۇر ماڭا،
بەلكى ئىشقىدا زەبۇن بولماق ھالاۋەتدۇر ماڭا.

يارىسىز كۆرگەن ئۆمۈرنىڭ قانچە بولسۇن لەززىتى،
چۇن ئانىڭىز بۇ مۇسۇلمانلىق زەلالەتدۇر ماڭا.

بەلكى بىر مەنەتچىلىكدۇر كىم ئانىڭىز دەۋلىتىم،
بولسا گەر شەھلىغ مۇبەسسەر ئول شەقاۋەتدۇر ماڭا.

زاھىدا، يارىسىز ئەمەل بىرلە سېنىڭ زوھدىڭ نېتەي،
ئول نىگارم يادى كىم قۇربى ۋەلايەتدۇر ماڭا.

نە كېرەك يارىسىز ماڭا شاھى پەرىدۇن دەۋلىتى،
يار بىلە بولسام، گادالىق كىم ئەسالەتدۇر ماڭا.

تەئە قىلما زاھىدا كىم گەرچە بولسام بىئەمەل،
يار—مەشۇق قىلماقەم تەغدىر ئىرادەتدۇر ماڭا.

بۇ مېنىڭ ھالىمغا كۈلدى تەئىن ئېتىپ خەلقى جاھان،
ئۇشۇ نەۋۋ بولماقلىغىم ھەقدىن ئىنايەتدۇر ماڭا.

نە خۇش ئېردى، ئەي مۇھبىلەر، قەتىل قىلسا يار ئەگەر،
بىلىڭىز ئۇشۇ قەتىل رۇتبە شەئادەتدۇر ماڭا.

يارنىڭ ۋەسلى بەھەم بولماس بىلالغا شۇبھىسىز،
جەھد ئېتىپ خاكى قەدەم تاپسام كۇپايەتدۇر ماڭا.

× ×

ئىلاھا ئۇل پەرگە مەن غېرىپنى ئەيلەگىل شەيدى،
پىراقىدا مېنى قىلغىل مىسالى بۇلبۇلى گويى.

مەجازىي ئاپتايىدا قۇرۇتقىل بۇ جەسەتنى پاك،
كى ئاندىن سۇختە ئەيلە ئىشىق ھەقىقەت ئىچرە، ئەي شاھا.

ئېنى ھەم چۇن بەدىئى، چۇن مېنى سەيغىل مۈلك ئەتكىل،
مېنى مىسلى قىلىپ مەجنۇن، ئۇل ئاينى ئەيلەگىل لەيلا.

ئۇل ئاي مانەندى شىرىندۇركى ئارى مەن ئاڭا پەرھاد،
تەقى ئەيلە مېنى ۋامىق، ئۇل ئاينى ھەم قىلىپ ئۇزرا.

شەھىدى ئىشىق قىلغىل ئۇل پەرىنىڭ كويىدا يارەپ،
ھىكاياتىم ئوقۇپ يۇرسۇن قىياماتكە ھەمە ئەشيا.

بەشەرنىڭ بارچەسى يارىم ئۇچۇن ۋابەستە ھەيراندۇر،
كى بەرداش قىلا ئالغايىمۇ مەلائىك كورسەلەر ئايا.

نىگارم بىر مەجازىي ھەم ھەقىقى دۇر ئانىڭ ئىشىقى،
مەجازىي گەرچە زەردۇر كىم ھەقىقى گەۋھەرى يەكتا.

بىلالنىڭ بۇ مەجازىنى كى تەبىدىل قىل ھەقىقەتكە،
بولۇپدۇرلەر مەجازىي چۇن ھەقىقى نەزدىدە رەسۋا.

× ×

ئەي، سەبا، يەتكۈز بوگۇن مەندىن نىگارمىغە دۇئا،
نەچچە ئايدىن ئايرۇ چۈشكەن بەند تارىمىغە دۇئا.

سورسا ھالىمنى، دېگىل ئىشىقىڭدا كۆپ ئاۋارىدۇر،
ئەندەلىب يەڭلىغ، دېگىل ئۇل لالەزارمىغە دۇئا.

بىكەسۇ—بىچارەئى، ۋابەستەئى ھەيران ئېرۇر،
ئەيلەگىل ئىزھار ئەھۋالىمنى يارىمىغە دۇئا.

بەندەلىك ئەيغىل، دېگىل يىغلار سېنىڭ ئىشقىڭدە كىم،
كۆپ خىجىللىقتىن دېدى رويى ئانارمىغە دۇئا.

بىر بىر ئېيتىپ بۇ بىلالنىڭ ئەرزىنى يار ئالدىدا،
ئانچە زىنھارلاپ دېگەيسەن شەھسۇۋارىمغە دۇئا.

× ×

جەھد ئەيلەپ، ئەي سەبا، بىر نامە كەلتۈرگىل ماڭا،
ئول پەرىۋەش نەزدىدىن پەيغامە كەلتۈرگىل ماڭا.

غۇنچە بويلۇق يارنىڭ باسقان ئىزىدىن بىر سىقىم،
بۇ كۆزۈمگە سۈرگىلى توھپانە كەلتۈرگىل ماڭا.

تارىمى مويىنى كەلتۈر، ئەيلەيسەن تەۋزىگە باغ،
يا ئوزۇڭ بىلگەنچە بىر يادنامە كەلتۈرگىل ماڭا.

ياكى مەي كەلتۈر بۇ دەردىمگە داۋا بولغاي دەمى،
ئىشقىدا سېغۇرغىلى پەيمانە كەلتۈرگىل ماڭا.

يالبارىپ بادى سەباغە بۇ بىلالى دەرت ئىلە،
يىغلاپ ئېيتۇر قىسسەنى جانانە كەلتۈرگىل ماڭا.

× ×

ئەرزىم ئىشتىكىل، ئەي يار، دىلغاھ،
ھەر تۇن چىكەرمەن سەد ئاھۇ-ۋەيلا.

ئىشقىدا دايم يىغلاپ يۇرۇرمەن،
بولغىن بۈگۈن سەن ھالىمدىن ئاگاھ.

بىچارە بولدۇم، ئىشكىگە كەلدىم،
قىلغىل تەرەھھۇم: ئەي يار، ھەمراھ.

ئىشقىڭ ئەسرى — بىچارەدۇرمەن،
لۇتپۇ كەرەم قىل، ئەي رويى بەرنا.

جانا سۇپاتىڭ
 ھەم غۇنچە لەبلىك رۇخسارى بەيزا.

ھەم قامىتى گۈل، ھەم ساچى سۇنبۇل،
 مەن مىسلى بۇلبۇل يارىمىغە شەيدا.

چۈن نەرم سوزلۇك ھەم ئاھۇ كوزلۇك،
 خورشىد يۈزلۇك ھەم قەددى زىبا.

سەيفۇل مۇلۇكمەن، سەن - سەن بەدىئى،
 مەن مىسلى ۋامىق، سەن مىسلى ئۇزرا.

مەن مىسلى پەرھاد، سەن بىزگە شىرىن،
 مەن مىسلى مەجنۇن، سەن بىزگە لەيلا.

سېنى سوراغلاپ، ئىزلەپ چىقارمەن،
 شەھرى ئىلىدىن سويى بۇخارا.

لۇتپۇ كەرەم قىل بىكەس بىلالغە،
 ھەم كوڭلى تىنسۇن، ئەي ماھ سىيما.

× ×

ئاھ، نە ئەيلەي بۇ پەلەك قىلدى نىگارمىدىن جۇدا،
 ئەندەلب يەڭلىغ بولۇپمەن گۈلئۇزارمىدىن جۇدا.

ھەم جۇدالىقتىن بېرى ئەندۇھۇ - غەمگە يارمەن،
 ھەم مېنى قىلغان ئۇچۇن ئەغيار يارىمىدىن جۇدا.

يىغلىماي نەيلەي بوگۇن بىر خەستەئى ئاۋارەمەن،
 كىم ئەمىن سائەتتە بولدۇم بىقارارىمىدىن جۇدا.

بەختى قاچقان بولمىسام، ھەم تالىيم شۇم بولمىسا،
 بولغاي ئېردىممۇ بوگۇن روبى ئانارىمىدىن جۇدا.

غۇنچەۋەش نازۇك بەدەننىڭ ئاي يۈزىدىن كورگەن زامان،
 بۇ بىلال ئېيتۇر: بولۇرمەن ئاھۇ - زارىمىدىن جۇدا.

× ×

بولغالى، ئەي نازەنن، ئول ئاي جامالىكىدىن جۇدا،
كىم بولۇپمەن بارچە غەم — ئەندۇھلەرغە ئاشنا.

بازىنى تىغلانە بولدۇم دەردى ھىجرىگە سېنىڭ،
تاش ئاتۇر ئارقامدىن، ئەيلەرگە ئىزا بىرلە جاپا.

دىلرەبا، ئاڭلاپ پىغانىم زەررە رەھىمىڭ كەلمىدى،
سىنماي كۆڭلۈمنى بەرگەنگە بۇ ھىجراندۇر سەزا.

ئىشتىپ ھالىمغە ھەيران بولدىلەر خەلقى جاھان،
بەلكى نالەمدىن مەلۇل بولدى جەمئى ئاشيا.

نەزم قىلسا ئۇشبۇ دەردىڭنى بىلالى تىنمايىن،
قايسىبەر دەردىڭنى دەپتەرگە پىتىپ قىلغۇم ئادا.

× ×

بىر كۈنى قىلدى تەكەللۇم ناز ئىتىپ يارىم ماڭا،
قەھ — قەھە بىرلە كۈلۈپ ئول يارى دىلدارم ماڭا.

دېدىلەر: نە ۋەجھىدىن بولدى چىرايىڭ زەپىران؟
سوردى ھالىم، رەھىم ئەيلەپ ئول دىلئازارم ماڭا.

يىغلىدىم دەردىمنى ئېيتىپ ئول دىلئازارمىغە كىم،
لۇتق ئىتىپ قىلدى تەكەللۇم ئول شەكەر خارىم ماڭا.

ئۇشبۇ نەۋىي سوزلىشىپ تۇرغانى كوردى شۇم رەقەب،
رەشكىدىن قەست ئەيلەدىلەر نەچچە ئەغيارم ماڭا.

تىز تون ئالغىل پەنا غارىغە ئوزى، ئەي بىلال،
دىدى — يۇ، قىلدى نەسبەت نەرم گۇپتارىم ماڭا.

× ×

ئەي نىگارا، قەتلى قىلماققە مېنى قىلما شىتاب.
خوب ئەمەسمۇ داغ ھىجرىڭ بىرلە قىلساڭ ئىھتىساپ.

بەس ئىدى ئول رىشتەنى كاكۇل مېنى بەند ئەتكىلى،
نە ئۇچۇن تاپماققە قىلدىڭ جۈستىجۇ ئۈزگە تاناپ.

داغ ئۈزرە داغ قويدۇڭ ياشۇرۇپ رويوڭنى كىم،
ئاي يۈزۈڭنى ياشۇرۇپ جانا نىچۇن تارتتىڭ نىقاب.

ئارى بىلدىمكى، قانم تۈكمەك ئىكەن قەسدىڭ سېنىڭ،
بۇ سەۋەپتىن رەھىم قىلماي قىلغان ئېرمىشسەن ئازاب.

گەر ئەزەلنىڭ تەغدىرى بولسا بىلالغە چارە يوق،
خاھى ئولتۇر، خاھى كويدۇرگىل بوگۇن تۇردى قاراب.

× ×

ۋەھ، نە خۇشتۇر خەستەلىكىدە كورسىلەر يارىم كېلىپ،
ياكى يالغۇزلۇقتا ياندا تۇرسا دىلدارىم كېلىپ.

ياد ئېتەر بولسام بىناگاھ ئول پەرى يۈزلۈكىنى كىم،
كۈلبەم ئىچرە ئول دەمى ئولتۇرسا گۈلزارىم كېلىپ.

كەلسە غەمنىڭ لەشكىرى باشىمنى ئايلاندۇرماقە،
گۈپتىلىق قىلسا يانىمغە ئول شەكەرخارم كېلىپ.

قۇتۇلۇر ئېردىم بۇ غەمدىن ئول دىلئارامم كورۇپ،
ۋەھ، ئەگەرچەندىكى قەتىل ئەتسە دىلئازارىم كېلىپ.

بۇ كوڭۇلنى بارچە غەملەردىن خالاس قىلغاي ئىدى،
بىر نەزەر قىلماق بىلە ئول شوخ خۇنخارم كېلىپ.

نەچچە ۋاخ ئەيلەپ تەھەممۇل، ئەي بىلال، بولغىل خامۇش،
مەرھەمەت ئەيلەر سىتەم يەتكەندە غەمخارم كېلىپ.

× ×

چىقساڭ تاماشاغە، دەمى قىلماغىل شىتاب،
زىنھار كېزەرگە چىقما يۈزۈڭدىن ئېلىپ نىقاب.

زۇھرا، زۇھەل، شەمس بىلە مۇشتەرى خىجىل،
يوقتۇر ئەجەپكى كورسە يۈزۇڭ بەلكى ماھى شاپ.

لەئلىك بويىدىن بوي ئېلىپ رەشك ئەيلەگەي،
ئۇيالىغىنىدىن مۇشك خۇتەن، زەپىران گۇلاب.

لەئلىك بويىدىن كورسە بولۇر غۇنچە شەرمسار،
روپۇڭ گۈلىنى كورۇپ، بولدى ئەندەلب خاراب.

ئول ئاي يۈزۇڭ شولسىنى كورسە ھەر كىشى،
ھەجرىك ئوتىدا ئورتەنباي بولغۇسى كاۋاب.

بىكەس بىلالىك نە ئۇچۇن گىرىيە قىلىمىسۇن،
ۋەسلىك غېمىدە ئاقتى جىگەر خۇنى مىسلى ئاب.

× ×

بۇلبۇلى ئەيلەر ناۋاكىم گۈل يۈزۇڭ رەيھان كورۇپ،
ساچە يەلداسى ئارا گۈل غۇنچەنى پىنھان كورۇپ.

پادىشاھى ھۈسن ئېردى ئول زۇلەيخايى جاھان،
كىم ساڭا قىلغاي مۇھەببەت ھوسن ئارا سۇلتان كورۇپ.

ھەم لەتاپەت گۈلشەنگە لەيلى ئېردى پىشۋا،
ئارى زىۋەرلىكتە شەك ئەيلەر سېنى تابان كورۇپ.

بولسا شىرىن بىرلە ئۇزرا ئۆلكى دىلسوزى جاھان،
قىلغاي ئېردى تۈرپە خىزمەت چۈن سېنى مىھمان كورۇپ.

ھەم ئېرەم باغىدا ئېردى ئول بەدىئى چۈن قەمەر،
ئۇ يالغۇر كورگەچ سەن ھورنى چۈن ئۆزىن غىلمان كورۇپ.

مۇرغ، تاۋۇقتەك ئېرۇرمەن چۈن سېنىڭ ئىشقىڭداكىم،
بول غەرەزدىن تىلىنۇرمەن ئاي يۈزۇڭدە دان كورۇپ.

ھاتەمى تەي ① زەر ساخاۋەت ئەيلىسە، ۋەسلىكىنى سەن،
چۈن بىلال ۋەسلىك تىلەيدۇر ھاتەما دەۋران كورۇپ.

× ×

ھەق ئۇچۇن بىزنى يىراق قىلما ئوزۇڭدىن، ئەي ھەبىب،
پەردە تارتىپ بىنەسب ئەتمە ئوزۇڭدىن، ئەي ھەبىب.

سۈرمە ئەيلەرگە تىلەپ كەلسە ساڭا ئاشىقلىرىڭ،
ناۋمىد ياندۇرمىغىل باسقان ئىزىڭدىن، ئەي ھەبىب.

باقمىساڭ بىزگە نىگار، ئوزگىگە ھەم ھاقىمىغىل،
يوقسە بىزنى قوغلىما ئاھۇ كوزۇڭدىن، ئەي ھەبىب.

گەر سوزۇڭ بولسا ماڭا ئېيت، قىلمىغىل ئەلدىن ئىبا،
بەھرى ئالسۇن بۇ دىلىم شىرىن سوزۇڭدىن، ئەي ھەبىب.

گەرچە بولدى بۇ بىلال ۋەسلىڭ تىلەپ خاشاك سۈپەت،
ئەندى خەۋپ ئەتمەك نەدۈركىم قەقنۇسىڭدىن، ئەي ھەبىب.

× ×

ئەي دىلا خۇش تۇت ئوزۇڭنى، كەلدىلەر بويى ھەبىب،
ھەم قۇۋانغىل، ئەي كوڭۇل، كورگۇڭ بۈگۈن رويى ھەبىب.

كوپ نەھىب بولدۇڭ نىگارنىڭ پۇرقتىدە باھار،
ئەندى شات ئەيلەر سېنى ئول چەشم ئاھۋىي ھەبىب.

كەلگۈسى بىر بىر بېسىپ ئول ماھى تەلئەت ناز ئىلە،
ھەلقە - ھەلقە چىرماشىپ قەددىگە گىسۋىي ھەبىب.

چۈن ئىشكىدىن كىرسە قەھقە ئاچىلىپ گەر گۈل كەبى،
چىقىمىغاي ھەرگىز كوڭۇلدىن بۇ سۈپەت خايى ھەبىب.

چۈن قەدەم رەنجىگە باشىڭنى بىلال قىلغىل نىسار،
گەر كېلىپ كۈلبەڭ ئارا ئولتۇرسا زانويى ھەبىب.

× ×

ناگىھان يۈزۈڭنى كورسەم كويىدۇر دىلىم بىغايەت،
خوۋپ ئېتىپ ياشۇرماقنىڭدىن بۇ يۈرەك بولۇر جەراھەت.

كۆرمىسەم يۈزۈڭ، ئەي جان، رەقۇ - ئۇستىخانلار بولۇر خەشەك،
تەرك ئولۇر بۇ ۋەجىھىدىن كىم ھەمە زوھدۇ تائەت.

ھەم سېنىڭسىز، ئەي نىگارم، نە كېرەك ماڭا تىرىكلىك،
ماڭا كەلسە گەر ھۇمايى بۇ ئېرۇر تەقى شەقاۋەت.

ۋەسلىك ئولمىدى مۇيەسسەر ئەي لەبى غۇنچە بۇختەر،
تىلەك ئەيلىدىم ۋىسالىك بولمىدى دۇئا ئىجابەت.

بارچە بىزگە بولدى ئەدا، ساڭا مەن، ئەي پەرىۋەش،
قىلمايىن ماڭا تەرەھھۇم كۆرمەيىن دەمى ھەلاۋەت.

ھەددىن ئاشتى ئەندى دەردىم، كۆرگىل بۇ راي زەردىم،
قۇتۇلالمىدىم بۇ غەمدىن، ماڭا بۇ ئېرۇر ئىرادەت.

دەمبەدەم بولۇپ بەتەرمەن، ئەندى نە ئىلاج ئېتەرمەن،
تەبىب ئىزلەپان كېتەرمەن، تارتىپان نەچە رىيازەت.

مۇنقەتى ئولۇر ھەياتىم، يېتىشىپ تۇرۇر ماماتىم،
دېمى قالمايىن نەجاتىم، ئەيلىسەڭ مېنى شەھادەت.

ئۇشبۇ ۋەجىھىدىن مېنى زار، دەمى ۋەسلىگە گىرىپتار،
بولغىلى چېكەرمەن ئازار، ئەل ئارا چېكىپ مەلامەت.

ماڭا بولدى ئەندى مەلۇم چۈن ئىكەن بۇ تالىمىم شۇم،
ئىشقىدا بولۇپ چوڭ بوم، چىرلەماكنى ئەيلەپ ئادەت.

بۇ نېچچۇك ئەلەمدۇر، ئەي يار، كۆرەردۇر يۈزۈڭنى ئەغيارە
مېنى سورغالى قىلىپ ئار، كۆرەرسەنمۇ بى بىزائەت.

يوقسە ئەيلەگىل تەرەھھۇم بۇ نەھىپ بىلالىگە يار،
نە ھەيا يۈزىدە قالدى، نە دىلدە سەبىرۇ تاقەت.

× ×

كى ئەرزىمنى ئېيتاي سىدىقنا ئىشت،
ئايا غۇنچەۋەش روي بەرناھ، ئىشت.

بولۇپدۇر مېنى شىقتە قىلماق ئۈچۈن،
قەدى - قامەتلىك تۇرپە زىيا، ئىشت.

قاشلىق ياسىغا كىرىپلىك ئوق ئېتىپ،
ئاتارسەن دەما - دەم كى گویا ئىشت.

سەبەب بۇ ئېرۇر يىغلاماقىم مېنىك،
چۈشۈپدۇر بۇ باشىمغا سەۋدا، ئىشت.

ساچلىك ئەجدەرى بىزنى دەم تارتادۇر،
نېدىن قىلمايىن ئەندى غەۋغا، ئىشت.

كى يەلدا تۈندە كۈتەرسەك نىقاب،
يۈزۈڭدىن پەرىۋەش بىناگاھ ئىشت.

مۇبەددىل بولۇر كۈنگە ھەم ئۇشبۇ تۇن،
شۇئائى يۈزۈڭدىن كى بەيزا، ئىشت.

سېنى كۆرسە ناگاھ بولۇر بەندەۋار،
كى بەھرام ۋە يا بولسا دارا، ئىشت.

كى ھورمەت قىلۇر گۈل نىھالىك كۆرۈپ،
كى باغى ئەرەم ئىچرە ئەسما، ئىشت.

تەقى زەۋق ئېتەرلەر يۈزۈڭنى كۆرۈپ،
يەنە لەيلى، شىرىن كى ئۇزرا، ئىشت.

ئوتۇپدۇر بەدىئى رەبئۇل جامال،
بۇ ئەسرىدە سەن - سەن زۇلەيخا، ئىشت.

يۈزۈڭ غۇنچە گۈلدۇر، بىلال ئەندەلب،
كۆرۈپ غۇنچەنى بولدى شەيدا ئىشت.

× ×

مۇغبەچە دىلخەستەمەن كەلگىل بۇگۈن پەيمانە تۇت،
تولدۇرۇپ پەيمانەگە ھەم بادەئى جانانە تۇت.

سېغۇراي ئول بادەنى يار ۋاپاسىز ئىشقىدا،
قالمىسا پەيمانەدە ھەم تولدۇرۇپ سەن يانە تۇت.

دەمبە - دەم، سائەت - بەسائەت مەينى كەلتۇر نۇش ئېتەي،
سۇبەي - شام بەلكى دەۋام ئۆتكۈزمەيىن ئەييامە تۇت.

ئەندى مەدھۇش بولدى دەپ، قىلما خىيال، ئەي ساقىيا،
دەپتى غەم ئەيلەر ماڭا، سەن بادەنى ئىنئامە تۇت.

يارنىڭ دەردۇ - پىراقىنى ئونۇتقۇم بىر يولى،
ھەم ئوزۇڭنى ساقىيا ئەيلەپ ماڭا مەيخانە تۇت.

بادەنى ھەر قانچە تۇتساڭ، ھەم بىلال لەب تەشەندۇر،
شامدىن تا سۇبەگە ھەم سۇبەدىن تا شامە تۇت.

× ×

نە بولغاي زەررە رەھىم ئەتسەڭ، بولۇپمەن بىقارار، ئەي دوست،
يۇرۇرمەن دەردۇ - ھىجرىڭدا كى يىغلاپ زار - زار، ئەي دوست.

تىلەپ دايم ۋىسالىڭنى قۇيۇندا تەلجۇرۇپ يۇردۇم،
كورەلمەي ئائۇمىت بولدۇم، بولۇپ كۈزلەر غۇبار، ئەي دوست.

ئەگەر رۇمۇ - يەمەن كەتسەم، ئۇزۇلمەس بۇ دىلىم سەندىن،
قىلىپسەن مەن غەرىپنى غەمزە بىرلە بەند تار، ئەي دوست.

جامالىڭ شەمئىدە كويدۇم بولۇپ مانەندى پەرۋانە،
مېنى قىلدى پىراقىڭ خەلقى ئالەم ئىچرە خار، ئەي دوست.

قالىپمەن خىرمەتى ئوت ئىچرە گوياكى سەمەندەردەك،
ئول ئوتتىن ئاجرىتىپ ئالماققا قىلدىڭ بىزنى ئار، ئەي دوست.

كى بۇلبۇل، تۇتى، قۇمىرى، سەۋەرلەر ھالىمغە زار بولدى،
تەرەھھۇم قىلىمىڭ بىردەم، بولۇپمەن خاكسار، ئەي دوست.

ئەلەم دەشتىدە مەجنۇندەك بولۇپتۇر بۇ بىلالىڭ ھەم،
ۋەلى ئىشقى زورىدىن رۇستەم كى ئولغاي بىمەدار، ئەي دوست.

× ×

ئاھكىم، كۆڭلۈمنى ئالدى بىر لەتاپەتلىك يىگىت،
ئوينىتىپ ئەسسىبى سىياھنى ئول ئەسالەتلىك يىگىت.

قامىتى شەمشادىغا ئەيلەي تومەننىڭ جان پىدا،
ھوسىن ئىقلىمدا يوق ئانداق مەلاھەتلىك يىگىت.

بولغۇسى ھەيران قەمەر رويى زىياسىغا ئېنىك،
بولمامش پەيدا يەنە ئانداق سەئادەتلىك يىگىت.

ماڭا نە سۇد ئەلگە ۋەسىپىن نەزم قىلماققا ۋەلىك،
ھىچ سەلاتىن ئىچرە يوق ئانداق ئەدالەتلىك يىگىت.

ۋەسىپىنى ھەددىن قۇزۇن قىلساڭ بىلال يوقتۇر ئەجەپ،
كائىنات ئىچرە ئېنىڭدەك يوق دىيانەتلىك يىگىت.

× ×

ئەرزىم ئىشتىكىل ئەي بالە تاپەت،
قىلغىل تەرەھھۇم ئەيلەپ شەپائەت.

سەن بىر ھۇمايى، مەن بىر گادايلىك،
يايغىل باشىغا چەتر سەئادەت.

نە گىرىيە قىلماي، نە زار بولماي،
نە غەمگە قالماي، ئەي سەرۋ قامەت.

دەردىم بەسى كۆپ، ھەددىن زىيادە،
دائىم كورەرمەن ئەلدىن مەلامەت.

مەجنۇنلىقىمدە بى مەرگەردۇن،
باشىمغا ئۇردى سەنگى شەقاۋەت.

مەن رازىغە كىم يار ۋاپاسىز،
دىلخەستە قىلدى ئەيلەپ زەرەپەت.

پەقرى بىلالى قىلغىل دۇئايى،
يارغا يېتەرسەن بولساڭ سەلامەت.

× ×

ئەرزىم ئىشىت بۇگۈنكىم، ئەي يار بالەتاپەت،
كورگەن ئەلەمنى بىر بىر قىلغۇم ساڭا شىكايەت.

كارىم پىغان بولدى، زەرداپ يۈرەككە تولدى،
ياشمىغە يەر سۇ بولدى، مۇنداغ ئىكەن ئىرادەت.

لەئلى لەبىڭ ئۇزارى، بەيزا يۈزۈڭ شۇئائى،
ئەيلەپ ماڭا ۋاپايى، قىلغىل ماڭا سەخاۋەت.

يوقسە، مېنى ھەلاك ئەت، خەستە يۈرەكنى چاك ئەت،
بىر يولى دەردىناك ئەت، ئەيلەپ ماڭا جالالەت.

بۇ نەۋائى سوز قىلىمەن، رەھىم ئەيلەسەڭ ماڭا سەن،
قىلغىلىكى نوكتەئى پەند، بولغاي دىسەڭ سەلامەت.

ھەردەم بىلال ئول ئايدىن، تارتار ئىمىش ئاھانەت،
ئەلدىن كورۇپ مەلامەت، بولدى ئەجەپ خىجالەت.

× ×

مېنى ناشاد قىلماقچە ئېرۇر ئول دىلرەبا بائىس،
كېچەلەر زار بولماقچە ئېرۇر روىى زىيا بائىس.

يەنە پەرۋانە بولماغلىق، ئېنىڭ شەمئىدە كويىمەكلىك،
ھەمىشە گىرىيە قىلماغلىققە ئىشقى مەھلىقا بائىس.

ئول ئاي يوزىنى كورمەككە، ئېنىڭ كويىدا يۈرمەككە،
ئېنىڭ ئېلىكىنى تۇتماقچە بۇ كوز ھەم دەست - پا بائىس.

پىراقىدا پىغان قىلماق، ۋىسالنى تىلەپ يۈرمەك،
يېتەرمەن دەپ ئۇمت قىلماقچە دىلدا مۇددىئا بائىس.

ئاڭا مەن ۋالە بولماغلىق، كى ياشىم ژالە بولماغلىق،
دىلىم ئەفگارە بولماغلىققە ئىشقى كىمىيا بائىس.

كى يەتمەك جۇملە مەقسەتكە، ئۇلانماق قۇربى دەۋلەتكە،
يېتىشمەك جاھى ئىززەتكە، سەھەر قىلغان دۇئا بائىس.

بىلۈرسەنمۇ بىلالى سەن بولار بۇلغاندۇ بائىس دەپ،
بىلىك بۇ بارچىغە دوستلارنى تەغدىرى خۇدا بائىس.

× ×

كى بەندە ھەقنى تاپماقغە ئىباداتى ئېرۇر بائىس،
ئۇلۇم ئەھلىگە ھەم ئىلمى مۇباھاتى ئېرۇر بائىس.

دۇ ئالەم ئىچرە ئىززەتلىك، كى بولماق تۈرپە ھىممەتلىك،
ۋەلىلەر بولسا رىقئەتلىك، كەمالاتى ئېرۇر بائىس.

ئاتى نوشرۋان ئادىل كى دەۋزەخ ئىچرە كۆيمەسلىك،
ئۇلۇمالەر دېمىشدۇر كىم ئەدالاتى ئېرۇر بائىس.

يەنە ئول خاتەمى تەينىك كى دەۋزەخ ئىچرە كۆيمەسلىك،
دېمىشلەر ئەھلى تەھقىقلەر سەخاۋاتى ئېرۇر بائىس.

گۇناھدىن پاك بولماقغە، ئەدەن مۈلكىگە كىرمەككە،
ھەمە ئول ئاسى جافى نىك نىداماتى ئېرۇر بائىس.

بېمىشت يۈزىنى كۆرمەسكە، كى دەۋزەختىن قۇتۇلماسغە،
ھەمە كاپىر بېدىنىنىڭ شەقاۋاتى ئېرۇر بائىس.

خۇداغە ئاھى يەتمەككە، ھەمە غەمدىن قۇتۇلماقغە،
جاھاندا بارچە دەرۋىشنىڭ مۇناجاتى ئېرۇر بائىس.

كى ھەر يەرگە بالا كەلسە، خالاينى ئىچرە غەم ياغسە،
بىلىك دوستلار يامانلارنىڭ كەساپاتى ئېرۇر بائىس.

خۇداغە كۆپ يېقىن بولماق، شەياتۇنلارغە زەخم ئۇرماق،
بىلىك ئەھلى سۇلۇكنىڭ نەپتى ئىسباتى ئېرۇر بائىس.

كى بولسا خەلقى ئالەم شات، ئېنى سەن شۇبھىسىز بىلگىل،
ئىبادەت ئەھلىنىڭ ھەم ۋىرد ئاياتى ئېرۇر بائىس.

بىلالنىڭ گاھى بىغەم، گاھى ناشات بولماغى دوستلار،
ئۆزىنىڭ پەيلى خويى، دەسم ئادىتى ئېرۇر بائىس.

× ×

ئۇشبۇ كاج رەفتار پەلەكنىڭ بىلەسلەر دەۋرانى ھىچ،
يەر يۈزىنىڭ خەلقىگە بولسا بىراۋ سۇلتانى ھىچ.

ھۇسن ئارا بولسا بىراۋكەم مۇشتەرىدەك جىلۋەلىك،
بولسا ئاي يۈزلۈك، كوزى ئاھۇ، تىشى دۇردانى ھىچ.

ھەزرىتى نۇھدەك ئومۇر كۆرسە بىراۋ ئول ھەم نىدۇر،
تىب ئارا خەلقى جاھاننىڭ بولسەلەر لوقمانى ھىچ.

يا بىراۋنىڭ قۇۋۋىتى بولسا ئەگەر رۇستەمچە ھەم،
ياكى ئۆز ئەسرىدە بولسا بارچەنىڭ ئوبدانى ھىچ.

ئەي بىلال تەرك ئەيلەگىل ھەم لاپ ئاشىقلىقنى سەن،
گەر بەھەم قىلساڭ ئوزۇڭگە مەھلىقا ئۇززانى ھىچ.

× ×

جانىم ئالۇرغە نىگارم بولۇپدۇرۇر ھوججاج،
نە چارە، گىرىيەدىن ئۆزگە قىلۇرغە يوقتۇر ئىلاج.

كورۇڭ بۇ سۇنئەلھى تىغىنى قىلىپ بۇرران،
ھالاك قىلغالى بىزنى ئول ئايغە بەردى رەۋاج.

نە چارە غۇنچە دىھانىم قىلسە قەتىل گەر بىزنى،
پەرىۋەش دەردىدە مەن مىسلى بىر زەئىپ دەدرراج.

مەنى شىكەستەگە يارىم قىلدى جەھد شىتاپ ئەيلەپ،
بولۇپتۇرۇر بۇ جاھان ماڭا خانەئى سەللاج.

ئول ئاينىڭ قايسىكى بىر زۇلىمىنى بايان قىلغۇم،
نە زۇلىمدۇركى كورۇپتۇر دار ئۆزە ئۇشۇل ھەللاج.

كى تاپسا گەر مېنى خۇشۋاخت بىر كۈنى ۋە يا بىردەم،
ئالۇرلەر زۇلم قىلىپ خۇشلىغىمىدىن ئۆلدەم باج.

غورۇرى دەۋلەت ئۇلۇپ، ئونۇتۇر گەھى بىزنى،
كىمىپ لىباسى ھەرىنى قىرىق سەرگە قويىمىش تاج.

كى ئەندى ساچى تارىدىن بەند ئېتىپ بىلالنى،
ھەمىشە قاشىغە ئەندى تارتارۇر بېرىپ ئىلۋاچ.

× ×

كوپ ۋالە بولۇپمەنكى ئوشۇل يارىنى كورگەچ،
بولدۇمكى ئەسەر لەبلەرى گۈلنارنى كورگەچ.

كويۇرمەك ئۇچۇن جىلۋە قىلىپ ناز ئىلە ھەردەم،
ياندۇردى چىراق مەن كەبى پەرۋانەنى كورگەچ.

كويۇمكى ئېنىڭ ئىشىقىدا قەقنۇس كەبى، ئەي دوست،
رەھم ئەيلىمىدى مەن كەبى ئاۋارەنى كورگەچ.

بېخۇد بولۇبان ياتتىم ئېنىڭ كويىدا مەنكىم،
مۇساغا مىسىل پەرتەۋى ئەنۋارنى كورگەچ.

بۇلبۇل بولۇبان نالە قىلۇر مەنكى ئول ئايغە،
ئانداقكى ئوشۇل كوزلەرى خۇنخارنى كورگەچ.

مانەندى سەمەندەر بولۇبان ئوت ئارا قاندىم،
نەچۈنكى ئۇشۇل چىشلىرى دۇردانەنى كورگەچ.

ھەجرىدە ئېنىڭ كويىدۇم - ئوچتۇم، خەبەرى يوقە
ياد ئەيلىمەدى مەن كەبى بىچارەنى كورگەچ.

بۇ خەستە بىلال يىغلىدى تىنماي كېچە - كۈندۈز،
دۇنياغە كېلىپ دىلبەرى ئەييارنى كورگەچ.

× ×

ياتار ئېرىدىم جاھان خەلقىگە كوپ بى ئېتىۋار ئولغاچ،
يۈرەلمەي ئىل ئارا ھەم تەئە پەقرى بىشۇمار ئولغاچ.

كېچەلەر تۈرپە بىر ھال ئىردىمۇ كۈندۈز مەلامەتلىك،
غەنىيلىق دەۋلىتىگە چۇن يېتەلمەي تۈرپە زار ئولغاچ.

چىقىپ ئېردىمكى بىر كۈن سەيىر قىلماقنى ھەۋەس ئەيلەپ،
بۇ كوڭلۇم زەررە خۇش بولغان ئىدى پەسلى باھار ئولغاچ.

بىناگاھ جىلۋەلەر بىرلە كورۇندى بىر پەرى پەيكەر،
جامالىنى كورۇپ شەيدا بولۇپمەن بىقارار ئولغاچ.

ئىختىيارىمنى ئالىپدۇرلەر ئېنىڭ ئىشقى،
ئۇرۇمچىدىن مەكەس ئارى قۇتۇلماس بەند تار ئولغاچ.

كى ھەركىم كوردى ئول ئاينى، ئىلىندى ئىشقى دامىغا،
كى ئەقلىن ئىلدۇرۇپ مەجنۇن بولۇپدۇر خاكىسار ئولغاچ.

پەرۋەشنىڭ جامالىنى كورەلمەي ھىجرىدە يەنى،
دەما - دەم قان يۇتارمەن ئىتلەردىن بەلكى خار ئولغاچ.

بەھەم بولماس ئېمىش ئەمدى بىلالغا شۇبھەسىز دوستلار،
كى دىلبەرنىڭ ۋىسالىغە خالايمىق ئىنتىزار ئولغاچ.

× ×

كى ئەلنى ھەشر كۈنى كويدۇرۇر ئېسە دەۋزەخ،
كى بىزنى ئورتەدى مۇندا، كورۇڭلەر ئىشقى ئوتى نەرخ.

ئول ئايدىن جەۋرى - جاپالەر يېتىپ تۇرۇر ئانداغ،
مېنى شىكەستەگە دايمىم مىسالى مورۇ مەلەخ.

كى مۇنچە بولماس ئېدىم ئول پەرى يۈزىن كورگەچ،
ئەجايىپ قىلدى نەھىپ ھەم ئۆزىدە ئىككى زەنەخ.

ئوتى ھەرارەتىدە ئەندى قۇرىدى پەيۋەند،
يىقىلدىم، چۈنكى قاتىپمەن مىسالى زاھىد نېخ.

مەجازى ۋادىسىدە بۇ بىلال يىقىلمىشتۇر،
قۇلىدىن ئۇشلا ئېنىڭ، ياتماسۇن دىسەڭ، ئەي شەيخ.

× ×

ناگاھ كورۇندى ئول كۈن پەرىزادە،
كوڭلۇمنى ئالدى ئول سەرۋى ئازادە.

بىر غەمزە بىرلە ۋالە قىلىپنۇر،
بىزنى ئۆزىگە ئول قەددى شەمشاد.

تىپىرى خەدەڭگى تەگدى يۈرەككە،
پەرران ئوتۇبدۇر مانەندەئى باد.

ئۇشبۇ ئوتىغە بەرداش قىلۇرمۇ؟
مەككىدە خالىد، تەبىرىزدە زەر باد.

تاقت تۇتالماس بۇ تىپىر ئىشققا،
رۇستەم، سىياۋۇش، سام بىرلە قۇززاد.

مەن زار ئولماي نەيلەي، يارانلار،
قىلدى ئەسرى ئول كۆزى جاللا.

بىر شىر مەرتنى بار دەپ ئىشتىتىم،
تەبىرىز ئىچىندە ئىسمى خۇدا داد.

خەلايىق ئېرىمىش ھەم پانى ئولمىش،
گەر بولسا ئېردى قىلغاي ئېدىم داد.

ھالا پەرىۋەش بېكەس بېلالنى
ئىشقىدا قىلدى مانەندى پەرھاد.

× ×

يارنىڭ لەئلى زۇلالى شەھدى - شەككەردىن لەزىز،
ئاي يۈزىنىڭ شوئەسى خۇرشىدى - خاۋەردىن لەزىز.

ساچلەرنىڭ تارىدىن ۋەقتى سەھەردە بويى كېلەر،
ئول بويى ھەم بويىنى كافۇر، ئەنبەردىن لەزىز.

گۈلسۇرخدەك ئاچىلىپ كۈلسە نىگارم قەھ - قەھە،
دۇر چىشىنىڭ نۇرىنى كوردۇمكى گەۋھەردىن لەزىز.

قامەتنىڭ تۈزلىگى شەمشات دەرەختىدىن دۇرۇست،
بەلىكى بىلىدىم قامەتنى سەرۋۇ - سەنۋۇبەردىن لەزىز.

ئەي بىلال، ئانداغ پەرۋەشكە جاننىڭ قىلغىل نىسار،
يارنىڭ ئىشىقىدە ئۆلمەك بارچە بەختەردىن لەزىز.

× ×

ئەجايىپ جىلۋە بىرلە چىقتى بىر كۈن ئول پەرى پەيكەر،
تىپەيلى مېھمان ئولباغلىق ئۇچۇن سەھرا سارى دىلبەر.

كىيىپتۇر رەڭگى شەترەنچ تون، باشىغە يورگۇبان رومال،
كۈزىگە سۈرمە تارتىپتۇر، كىيىپ ئەللەين قەدى ئەر - ئەر.

لەتاپەت بابىدا يەكتا بولۇپ غۇنچە دېھان ئول كۈن،
مىنىپتۇر بىر سىياھ رەڭ ئات ئېرۇر مانەندەئى ئىشقىەر.

كى خورشىد خەۋەرگە ئورگۇتۇپ ئول جىلۋەگەرلىكىنى،
بولۇپ تاۋۇس مەستەك ئاتلانپتۇر غۇنچەئى زىۋەر.

تەكەللۇم قىلغانىدىن رەشىك ئەيلەر قۇمرى ھەم تۇتى،
لەبىنى كۆرسەلەر مەرجان شىكەست يەپ بولغۇسى كەمتەر.

تەقى ئىشقى پېچاندەك ساچلەرى قەددىگە چىرماشىش،
ئۆزىنىڭ شۈللەسىگە ۋالەدۇر ياقۇت بىلە گەۋھەر.

نەدەي ئەۋساق يارىمنى، ئېرۇرلەر ھۇسن ئارا شەھباز،
مەلاھەت كىشۋەرنىڭ شەھلەرىگە ئول پەرى سەرۋەر.

قاپاغى مىسلى بادام، قاشى يادۇر، كۈزلەرى ئاھۇ،
ئېنىڭ كىرىپىكلىرى بۇ خەستە جانىمغە ئېرۇر خەنجەر.

سەنۋۇبەر مۇنغەئىل بولدى نىگارم قامەتنىڭ كۈرگەچ،
ئۇزارى شۈللەسىدىن رەڭ ئالىپتۇر لالەئى ئەھمەر.

يۈزىدىن بۇرقەئىن ئالسا يارۇتۇر مىسلى كۈن شەينى،
قاماشىب كۈزلەرى ئۆلدەم ئۇچالماس مۇرغەكى شەبىكەر.

ئايا دوستلار، بىلىڭلەر كىم ئول ئاي ھورى جانانىمدۇر،
لەبى لەئلى زۇلالى مەن غېرىپىغە ئابىيى كەۋسەر.

بىلال بىچارىلىكتىن نەزم قىلدى يار مەدھىنى،
ئىشتىسە ئاشىقى سادىق دەمى دەردى بولۇر بەختەر.

× ×

غەم يېمەڭىز تالىبانىم شەب ئىچىرەكى ئول يار ئوتەر،
قىلماق ئۇچۇن كۆڭلۈڭنى شات جىلۋە بىلە نىگار ئوتەر.

ئاشىق ئېلى ئانى كورۇپ، بىلمەي ئوزىنى مەست بولۇپ،
شات ئولۇبان كى رەقس ئۇرۇپ، ئاشىقى بېقارار ئوتەر.

بارچە ئېنىڭكى پەرى روي، چۈنكى بەشەر بىرلە پەرى،
بەلىكى ئول ئېردى بەختەرى دىلپەرى شەھسۇۋار ئوتەر.

بەلىكى بۇ پەسلى باغ ئوتەر، قۇمىيۇ-تۇتى، زاغ ئوتەر،
سەۋە يەنە بەدماغ ئوتەر، بەلىكى بۇ نەۋ باھار ئوتەر.

گۈللەر بىلە خار قىلىمىغاي ھەم بولبۇلى زار قىلىمىغاي،
ئول يۈزىنى نار قىلىمىغاي، بارچەسى بىر قاتار ئوتەر.

رۇستەمۇ، زال، ئىسكەندەرى ① بولسا بىراۋ قەلەندەرى،
روپى زىيايى ئەنبەرى، بارچەسى بېمەدار ئوتەر.

شادۇ-مالالى قالىمىغاي، روپى ھىلالى قالىمىغاي،
خەستە بىلالى قالىمىغاي، بەلىكى بۇ گۈلزار ئوتەر.

× ×

شاد ئولغىل ئەي ئىلى، كۈلبەمگە جانانىم كېلۇر،
مىزبان ئولغىل ئانىڭ ئالدىدا، مېھمانىم كېلۇر.

كەلسە ناگاھ كۈلبەم ئىچىرە، ئەيلىگىل جاننى نىسار،
شاد ئەتمەككە مېنى ئول شاد سۇلتانىم كېلۇر.

① ئالېكساندىر ماكېدونىسكى.

كەمەرى قۇللۇقنى بەلگە باغلايىن باشلاپ بۇگۈن،
روىى گۈلدەك ئاچىلىپ، ئۇل غۇنچە رەيھانم كېلۇر.

كاپىر ئەھلى تاب كېلەلمەسلەر ئېنىڭ بىر تىغىغا،
قاتىلۇ - جالاد ئاتالغان نۇر - ئىمانىم كېلۇر.

ھەم بولۇپ ھەق ئەمرى بىرلە يەر يۈزىگە پادىشاھ،
ھەم سۇلايمانىدەك بولۇپ ئۇل شاھ كەيۋانىم كېلۇر.

ئاتىغان ئىسىملىرىنى ھەم ئىمام ئەل مەھدى دەپ،
بارچە موئمىنلەر ئاتاسى ئۇل سۇلەيمانم ① كېلۇر.

تالىب ئېرسەڭ، ئەي بلال، دائىم دۇئا قىل روھىغا،
گەر ئىجابەت قىلسا تەڭرىم غەۋسى كالانىم كېلۇر.

× ×

بەند تار ئەتكەن مېنى ئۇل يارنىڭ گىسويىدۇر،
يىغلاپ كۆپ بىمەدار ئەتكەن ئېنىڭ بەھايىدۇر.

ھەم ئەلەمنىڭ ۋادىسىدا مىسلى مەجنۇن قىلماق،
ئۇل زەنەخدانى بىلە ھەم مۇشتەرىدەك روئىدۇر.

دال سۈپەت ئىگىلىمەڭى بۇ سەرۋ يەڭلىغ قامەتىم،
يارنىڭ ھېجرى بىلە ئىشقى - مۇھەببەت زورىدۇر.

زاھىدا، تەئىن ئەتمەڭىل ئىشقى ئىچىرە مەجنۇن بولدى دەپ،
چۇن سەۋەپ بولغان ماڭا ئۇل دىلبەرى چادۇيدۇر.

زار بولسا بۇ جاھان خەلقى مۇنەججىم ئەھلىسىز،
توھمەت ئەتمە سەن زۇھەلگە ئۇل پەرىنىڭ روئىدۇر.

سۈبھىدىن سوڭ چىقسا ئەختەر خەلق ئۇنى چولپان ئاتار،
بۇ بلال ئېيتۇر پەرۋەشنىڭ يۈزىنىڭ نۇرىدۇر.

① تەۋراتتىكى (بىبلىيە) سولومون پادىشاھ. ئىسلام دىنىدا پەيغەمبەر ھىساپلىنىدۇ.

× ×

كورۇپ رويۇڭ شۇئائىنى پەرىلەر جان پىدا ئەيلەر،
سۇخەندىن قامەتتىكى نەقىشسىغە ئىپتىدا ئەيلەر.

سىزالمىي قامەتتىكى نەقىشسىنى ئول سۇخەندىن ھەم،
قەدىك نەقىشنى تۈزگەنگە كېلىپ كوپ ئىلتىجا ئەيلەر.

لەتاپەت گۈلشەننىڭ گۈللەرنىڭ بېھتەرى دۇرسەن،
يۈزۈڭ يۇلتۇزنى بەيزالىق، ساچىڭ شەبىنى قارا ئەيلەر.

ئەگەر يەلدا تۇنىدە ئاي يۈزۈڭدىن پەردەنى ئالساڭ،
بۇ يەلداغا بېرىپ بەرھەم ئوشۇل شەبىنى زىيا ئەيلەر.

ئىشكىكە جىلۋە ئەيلەپ مەسىت تاۋۇستەك بولۇپ چىقساڭ،
مەلاھەت خەيلى كورگەچ، خىزمەتتىكى بېئىبا ئەيلەر.

بىلالغا لۇتق ئەيلەپ ئاستانىڭدىن ئورۇن بەردىك،
بۇ ۋەجھىدىكى قۇللۇق رەسىمىنى ئولھەم بېجا ئەيلەر.

× ×

مۇرغ دىلىم غۇنچە ئۈچۈن بېقاراردۇر،
ئانداغكى بۇلبۇل ۋالە گۈلزاردۇر.

مەجنۇن مەتۇ، لەيلى ئۈچۈن بېقارارمەن،
مىسلى زۇلەيخا يۈسۈپ ئۈچۈن بېقاراردۇر.

زۇننۇن سۇپەت يارىم ئۈچۈن كوپ يىغلىدىم،
ياشم كورۇپ خەلقى جاھان نالە زاردۇر.

بەرگىم قانى يەر يۈزىنى لالەرەڭ قىلۇر،
كورسە كىشى دىگەي ئەجەپ لالە زاردۇر.

دەريادە قان كورسە بەلىق زەخم دېيۇر،
قان يىغلاغانى بىلىمدى نە روزىخاردۇر.

بېكەس بىلالغا زەررە ۋاپا قىلماغانغە،
قان يىغلاماقدىن باشقا پېقىرغە نە چارىدۇر.

× ×

ئەي نىگارا، مەن غېرىپقە نە قىلۇرسەن ئېتىراز،
تىلغىنىڭ ئىشقى خەنجەرى باغرىمنى سەن بىلىدىڭمۇ ئاز؟

ئاي يۇزۇڭ كورگەچ كۆڭۈل ئانداغىكى ئەپغان ئەيلەگەي،
گۈبە دەرياسىدا لاچىن كورسە ئوردەك بىرلە غاز.

ئاي يۇزۇڭنىڭ شەمىغە پەرۋانە يەڭلىغ زارمەن،
بەلكى ياندۇرغانمۇدۇر سەن تۈندە بىر شەمئى تىراز.

كورمىگەن ھالدا سېنى بۇ خەستە كۆڭلۈم شاد ئىدى،
ھەم پاراغەتتە يۈرەر ئېردىم ھەمىشە: قىش ۋە ياز.

ئەندى بىلگىل، ئەي نىگارا، تۈرپە بەد ھال ئولىمىشەم،
ھەم سالىپ باشىمغە ئىشقى سەۋداسىنى ئول بىنىياز.

ساز ئىشتىمەكنى پېقىرغە ئانچە قىلساڭ ئىختىيار،
بۇ بىلالنى چىرلاغىل قىلغاي ئەجەپ ئاھەڭى ساز.

× ×

يارەب مېنى ئەيلە ئول ئايغا قارارسىز،
بۇلبۇل مەنۇ قويما دەمى گۈلزارىسىز.

مۇرغ دىلىم بەند ئېيتىپان يار دامىغە،
بەرگىن تېخى ئىشقى - مۇھەببەت شۇمارىسىز.

يارنىڭ قۇلغە بەلكى ئىنان دىلىم بېرىپ،
ئەيلە ئەسرى بەلكى قىلىپ مەدارىسىز.

تاپماي ئىلاج ھېجرىدە كۆپ ئورتەنىپ ياتاي،
ئول غۇنچەۋەش ئىشقىدا قىل تۈرپە چارەسىز.

يارنى سوراغلاپ دەشت - بەدەشت، كۆھ - بەكۆھ يۈرەي،
مەجنۇن سۈپەت دىلەبەر ئۇچۇن ئەيلە ئارىسىز.

قىلغىل ئىجابەت خەستە بىلالنىڭ دۇئاسىنى،
قويما ۋەلىك ئىككى جاھان ئىچرە يارسىز.

× ×

ھەركىشىنىڭ كوڭلىدە ئىشقىنىڭ ئوتى پەيدا ئەمەس،
بولمىسا بۇلبۇل سۈپەتلىك يار ئۇچۇن شەيدا ئەمەس.

يار ئۇچۇن ئورتەنمىسە، يا كۆپ چاپالەر چەكمىسە،
قىلمىسا جاننى پىدا، ئول ئاشقى دىلخاھ ئەمەس.

يۇرمىسە يارنى سوراغلاپ سۇبھۇ - شام بەلكى داۋام،
ئانداق ئەر ئابدۇلقەرىندۇر، تەرك ئىززۇ جا ئەمەس.

دىللەرى يەلدا تۇندۇر نە كەۋاكىب بار ئاڭا،
بىر تۇتۇننىڭ ئۇچقۇندۇر، كەۋكەبى بەيزا ئەمەس.

ھەر سەدەپكە تاممىسا رەخمەت سۈيى بىشەك بىلىڭ،
بولغۇسى ھەر مەخرە پەيدا گەۋھەرى يەكتا ئەمەس.

ھەر پەرى ئولماس بەدىئى، ھەر گۈل ئولماس نەستەرىن،
ھەر بەشەر بىلىسەڭ مۇھەممەددەك دىلى ئاگاھ ئەمەس.

ھەر دەرەخ شەمشات بولالماس، ھەركىشى مەجنۇن سۈپەت،
ھەرچە مەشۇق ئولكى مەشۇقتەك مەلەك سىيما ئەمەس.

ئاشىق ئىرسەڭ ئۇشبۇ سوزنى ئاڭلىغىل جانىڭ بىلە،
ئەي مۇھىب، ئەھلى خىرەد سەن، بۇ سوزۇم بىجا ئەمەس.

تەئە قىلما، ئەي غىنا ئەھلى، مېنى پەقەر ئەھلى دەپ،
تالىبى ياردۇر بىلالى، تالىبى دۇنيا ئەمەس.

× ×

پەراغەتمىگە غەمىڭ، ئەي پەرى، بولۇپ يولداش،
قىلىپتۇر بارچە ئەدۋغە بۇ نىھان سىرمىنى پاش.

مېنىڭدىن خەلقى جاھان ئاڭلىدى سۇپاتىڭنى،
يىغلىدى جۇغلشپ ئەندى ۋىسالنىڭ قىلدى تالاش.

ۋىسالنىڭ ئىزلەپ تاپماي، بارچەسى بولۇبدۇر زار،
بۇ زارىلەر ئارىسىدا زارىمە كۈتەردى باش.

قەلەندەر ئۆلدى ھەمە مالنى پىدا ئەيلەپ،
قىلۇر يولۇڭ تۇپرىغىن كىرىپكى بىلە قاراش.

بۇ نەۋىي خىزمەت ئېتەر بارچەسى ساڭا، ئەي جان،
كى زەررە رەھم قىلا بىلىمىڭنىڭ، ئايا دىلى تاش.

قاراڭخۇ تۈندە يۈزۈڭ كۈرگەچ ئوق ساغىمە بۇلار،
كى بەزىلەر بۇ قەمەردۇر، بەزى دەر ئىمىش بۇ قۇياش

يۈزۈڭ شۇئائىنى كۈرگەچ كۈزىنى يۇمدى بىلال،
كى ئارى كۈرسە قۇياشنى ئۇچالماغاي خۇپپاش.

× ×

بۇ نەزاكەت ئەھلىغە ئول غۇنچەۋەش سۇلتان ئىمىش،
ھەم مەلاھەت كىشۋەرىغە شەھلەر ئىچرە خان ئىمىش

ھەم لەتاپەت گۈلشەندە بارچە گۈلنىڭ بەختەرى،
ھەم سەئادەت ئەختەرى ئىچرە مەھى تابان ئىمىش.

ساچىنىڭ تارى ئېتەر ئېرىمىش كۈڭۈلنى بەند تار،
تۆكتەدانلىغ بابىدا گويا بالايى جان ئىمىش.

غەمزەلىك ھەم شېۋەلىك دەيدۇر ۋە لېكىن پەيلىنى،
ئاڭلىسام ئول غۇنچەۋەشنى ئاپەتى دەۋران ئىمىش.

ئەي، ئول ئاي يالغۇز ماڭا زۇلم ئەتتى دەپ ئىگراىماغىل،
ۋاي ئول ئاينىڭ زۇلمى بۇ ئالەم ئارا يەكسان ئىمىش.

زۇلم يەتكەن ئادەملەر زار ئىكەندۇر مەن مىسال،
بەلكى لوقمان ئۇشۇ دەرتتىن ئاجىزۇ-ھەيران ئىمىش.

ئەي بىلال، خوپ ئاڭلادىڭ ئول ماھلىقانىڭ ۋەسىيىنى،
ئۆزى جاللا، كىرىپكى نەشتەر، يۈزى خەندان ئىمىش.

× ×

سۈبھىدىن سوڭ بىركۈنى مەسجىد سارى قىلىدىم تۇرۇش،
ھەم يولۇقتى ئالدىمە بىر مەھۋىشكىم خۇلقى خۇش.

بادەئى ئىشقىدىن ئىچتىم، ئانچە سەرخۇش ئەيلەدى،
بېخۇد ئۆلدۈم ئول زاماندا، بۇ باشىدىن كەتتى ھۇش.

مۇرغە ئەيلەپ كۈلۈپ ئوتتى يانىمىدىن ئول پەرى،
ھەم مۇھەببەتنىڭ مەيىدىن ئول زامان قىلدۇردى نۇش.

ھەم كوزۇمدىن بولدى غايىپ، كورمىدىم ئاندىن بېرى،
يادىدا دىۋانەلىق ئەندى قىلۇر ھەردەم خۇرۇش.

كۈندۈزى ئايدەك يۈزى چىقماس خىيالىمىدىن دەمى،
كېچەسى چىقماس چۈشۈمدىن دىلبەرى زەيتۈنە قۇش.

ئەندى تاپسام خاك پايىن سۈرمە ئەيلەي كوزۇمە،
بول ئۇمۇتدۇركى مۇھەببەت بەھرىدىن ئالسام ئۇلۇش.

گەر تاپاي دىسەڭ بىلال ئول ماھىرونىڭ ۋەسلىنى،
باتەنىڭدە يىغلا ھەققە، زاھىرىڭدە بول خومۇش.

× ×

ئاھكىم، زوھد ئەھلى بىزنى قىلغۇدەك ياردىن خالاس،
تەڭرىگە قىلسۇن ئەبادەت دەپكى، دىلداردىن خالاس.

ئەتتىسەپ ئەھلى ھەمە جۇغلاشتى مەن بىچارىغە،
شۈبھەسىز قىلماق بولۇپ ئول كوزى خۇنخاردىن خالاس.

ئوز يولۇم ئوبدان ئىدى مەن تەلبەگە زوھد ئەھلىدىن،
ھېچ ھالدا بولماس ئېردىم ئەجىز ئىنكاردىن خالاس.

ئوتىدا مىسلى سەمەندەر كويىمەك ئېردى كەسپىتىم،
بولمىغاي ئېردى دەمى ئول زەۋقى دىداردىن خالاس.

زۇلىم بىرلە مۇھتەسب قىلدى پەرۋەشتىن جۇدا،
چۈنكى بۇلبۇل گۈل كورۇپ بولغايمۇ گۈلزاردىن خالاس.

شەرىئەدە زاھىد سوزى ھەقتۇر، ھەقىقەتتە — مېنىڭ،
ئىشقى ئىلى خوشلۇقتىن ئېرسە، زوھد ئىلى ناردىن خالاس.

ئىختىيار سەندە بىلال گەر خۇشلەر ئېرسەڭ ئىشقىنى،
زۇھىدىن بولغىل خالاس، يوقسە دىلئازاردىن خالاس.

× ×

بولمادىم مەن ھېچ ھالدا دەردى - كۈلپەتتىن خالاس،
يارنى ئىزلەپ ھەر زامان تارتقان بۇ مېھنەتتىن خالاس.

يارنى ئىزلەپ ھەر زامان خۇنابە يۇتتۇم سۇبھى - شام،
يار ۋىسالغە بەھەم بولماي بۇ ھەسرەتتىن خالاس.

يىغلىماي نەيلەي بۈگۈن ھاجەت مەقبۇل بولمادى،
بولمادىم ھەرگىز دەمى ئاھۇ - نادامەتتىن خالاس.

بىۋاپا يارنى دېدىم، دائىم بەلاغە ئۇچرادىم،
بولمىغايمەن، دوستلار، مۇنداق مۇشەققەتتىن خالاس.

بۇ كوڭۇل ئىشقى ئوتىدىن ھەم بۇ زەبان يار ۋەسقىدىن،
ھەم باشىم بولماس دەمى سەڭگى مەلامەتتىن خالاس.

ئاتەشى ھىجران باغى بىرلە بۇ تالنى ئورتىدى،
شول جەھەتتىن بۇ يۈرەك بولماس ھارارەتتىن خالاس.

بۇ نىھان سىرنى مۇھەببەتسىز كىشىگە قىلما پاش،
يوقسە، بولماسسەن بىلال، تەئىنە - ئاھانەتتىن خالاس.

× ×

ھەم كىرەرگە باغ ئارا، كۆرمەككە بوستاندۇر غەرەز،
ھەم نىگارى بىرلە ئەيش ئەتمەككە ئاياندۇر غەرەز.

سەير ئىتىپ گۈللۈككە بارماق، گۈلنى ئۈزمەك رەسمىدۇر،
ھەم نىگارغا ئىبەرەمەكلىككە رەيھاندۇر غەرەز.

نەۋ باھارلىقتا يەنە گۈلزار سارى قويماق قەدەم،
سەير ئەتمەكلىكتە بىلىمەك سەنئى سۇبھاندۇر غەرەز.

غەرەزى زاھىد بۇدۇر: بولسا جەھەننەمدىن خالاس،
ئاشىق ئەھلى زار يۈرمەك تەرك خەنداندۇر غەرەز.

ئۇشبۇ كوھىستان ئارا بېكەس بىلالى ھەر كېچە،
خەتمە قۇرئان ئەيلىمەكلىك ۋەسلى جاناندۇر غەرەز.

× ×

دەريا، كەلىمدى مەن خەستىگە ئول دىلرەبادىن خەت،
تۇرۇپ ئېردىم تۇتۇپ كوز كەلىمدى رويى خىنادىن خەت.

ۋەيا بىر دەرتكە قالدى، يا بىراۋنىڭ پەندىنى ئالدى،
كى بىر باھانە بولدى، كەلىمدى ئول مەھلىقادىن خەت.

كى بەلكى نامەسى، پەيغامەسى، ھەڭگامەسى ھەم يوق،
نېچۇكتىن كەمدى ئول غۇنچەۋەش، قاشى قارادىن خەت.

كى مەندىن كوڭلى قالدى، يا مېنىڭدىن ئوزگەنى تاپتىمە
كى يوقسە كەلگەي ئېردى دىلپەرى ساچى قارادىن خەت.

كى ئىنساۋىن تىلەپ ھەقتىن بىلال ئەندى تەھەممۇل قىل،
كېلۇرلەر سەبىر قىلساڭ بىر كۈنى ئول بې ئىبادىن خەت.

× ×

ئايرىلۇر بولساڭ مېنىڭدىن ئەي دىلاۋەر ئەلۋىدا،
مەنمۇ ھەم ئەندى كېتەرەمەن سۈيى بەربەر، ئەلۋىدا.

ھەم بولۇپ سەيپىل مۈلك، تىنماي يۈرەي تاغلار كېزىپ،
چۇن ۋىسالىڭ ئىزلەبان، ئەي دۇررى - گەۋھەر، ئەلۋىدا.

بەلكى مەجنۇندەك بولۇپ ئىشقى ۋادىسىدا سەر - بەسەر،
ھەم بەھايىمغا بولۇپ ئىشقىڭدا سەرۋەر، ئەلۋىدا.

ھەم بەھايىملەر مېنىڭ ھالىمغا زار ئولغاي داغى،
رەھم ئېتىپ ھالىمغا يىغلار بەلكى ئەجدەر، ئەلۋىدا.

مۈشكۈل ئىشتۇر، ئەي پەرى، سەندىن دەمى ئايرىلماغم،
ئۇرغانىڭ خوپراق ئىدى باغرىمغا خەنجەر، ئەلۋىدا.

ئەندى مۇندىن قەتئى رەھ قىلغۇم، پەرىۋەش بول بېھىل،
ياكى مەن ھەجگە بارۇرمەن، ياكى خەيبەر، ئەلۇندا.

بۇلبۇلۇڭدۇر بۇ بلال، رەھم ئەيلە، ئەي گۈل، يوقسەكەم،
سەرسەرى بادى خەزان ئەي غۇنچە ئەھمەر، ئەلۇندا.

× ×

ئەلۇندا، ئەي ماھى پەيكەر، ئەلۇندا،
ئەلۇندا، ئەي بويى ئەنپەر، ئەلۇندا.

ئەلۇندا، ئەي نۇرى گەۋھەر، ئەلۇندا،
ئەلۇندا، ئەي غۇنچە زېۋەر، ئەلۇندا.

ئەلۇندا، ئۇستاد - مۇئەللىم، ئەلۇندا،
ئەلۇندا، ئەي خەلقى ئالەم، ئەلۇندا.

ئەلۇندا، ئەي جۈملە ئاشىق، ئەلۇندا،
ئەلۇندا، ئەي جۈملە سادىق، ئەلۇندا.

ئەلۇندا، ئەي جۈملە ئابىد، ئەلۇندا،
ئەلۇندا، ئەي جۈملە زاھىد، ئەلۇندا.

ئەلۇندا، ئەي جۈملە سۇلتان، ئەلۇندا،
ئەلۇندا، ئەي جۈملە مەردان، ئەلۇندا.

ئەلۇندا، ئەي جۈملە دەۋران، ئەلۇندا،
ئەلۇندا، ئەي جۈملە دوستان، ئەلۇندا.

ئەلۇندا، ئەي جۈملە مەسئۇد، ئەلۇندا،
ئەلۇندا، ئەي جۈملە مەۋجۇد، ئەلۇندا.

ئەلۇندا، ئەي جۈملە مەسۇم، ئەلۇندا،
ئەلۇندا، ئەي جۈملە مەرھۇم، ئەلۇندا.

بەلكى ھەم پەرزەندۇ - زەن بولغىل بېھىل،
چۇن مېنىڭدىن جۈملەنى قوۋم ئەلۇندا.

ئىشقى ئارا بولدى بىلال دىۋانەدەك،
ئەلۋىدا، ئەي جۈملە ئالەم، ئەلۋىدا.

× ×

ئەي دىلرەبا، شەرھىڭ ئۈچۈن مەن ئەيلەدىم شورۇد،
ھۈسەن ئەھلى ئىشتە، بولۇرلەر رەڭگى ئۈزگە نۇد.

چۈنكى سەھەردە چىقساڭ دەمى ئىشىككە، ئەي دىلەبەر،
خەلقى جاھان قىلدى دىگەيلەر "بۇ شەب قۇياش تولۇد".

ئەيلە ھەم مەسرۇئۇدۇر يۈسۈپ نە يۇردۇڭسەن،
مېنىڭ سوزۇم ساڭا بولدى ھەر زامان نامەسمۇد.

كى ئاتەش دىسە ئاشىق ھالىدىن ئولۇڭ ئاگاھ،
جامالىڭ كورساتىپ ھەم قۇتۇلدۇرۇڭ ئەزجۇد.

كوڭۇل ساچمىدى ھەر تەرەپىگە بىلالنىڭ،
كى لۈتۈپ ئېتىپ دىلىمنى ئەندى سىز قىلىڭ مەجبۇد.

× ×

نىگارا، سورمادىڭ ھالىم دەمى، ھوججاي زامان يەڭلىغ،
كويۇپ پۇرقەت ئوتۇڭدا بولدى چەرىم زەئىپران يەڭلىغ.

نېگە تۇتۇڭ ئەداۋەت ئىشقى ئىلىگە، ئەي دىل ئازارىم؟
ھەلاڭ ئەتتىڭ نېگە ئىشقى ئەھلىنى ساھىپقىران يەڭلىغ؟

ئەزاپىڭدىن ئىتىپ خەۋپ، ساھىبى تەبەدەك كى تىترەرمەن،
بۇ ۋەجھىدىن بولۇپتۇركىم، چىرايىم ھەم سامان يەڭلىغ.

يارىپتۇر كۆكرەگىمنى خەنجەرى ئىشقىڭ، ئايا مەھۋەش،
بۇ ۋەجھىدىن تامارلەر كوز ياشىم گويىكى قان يەڭلىغ.

نەزەر ھەم سالىمادىڭ بۇ ھالىمە، ئەي شاھى خۇبانىم،
بولۇپ دەۋلەتتە مەغرۇر ئۇنۇتۇپ شاھى جاھان يەڭلىغ.

ۋىسالىڭنى تىلەپ، ھەر يەرگە بارساڭ ئەگەشەن بارىدى.
تۇرار ساقلاپ بىلالى پايىگاھتا باغىبان يەڭلىغ.

× ×

ئىشقى ئوتىنى ئاتىپ ئېرىنىڭ تاشلىغان بالايى ناپ،
چۇن كېلىپ تەڭدى يۈرەككە، قىلدى باغرىمنى شىكانى.

ئەجدەھا تاقەت تۇتالماس بۇ خەدەڭگە سېنىڭ،
ھەم مەلەك بەرداش قىلۇرمۇ، سەبرى بولسا قان-قان.

ئەھلى دەردلەر سىرىنى بىلمەس ئېمىش بېدەرد كىشى،
بىۋەپادۇرسەن ۋەلى، ئەندى ۋەپادىن ئورما لاق.

دەردى ھېچرىڭنىڭ غەمى يۈزلەنگەندىن، ئەي سەنەم،
بۇ ئىدى يېقىلغانى خەستە بېشىمغا كۆھى قان.

ئىشقىڭ ئىچرە بۇ بىلال پەرۋانە يەڭلىغ ئورتەنۇر،
بۇ سوزۇم راستۇر، نىگارا، زەررە يوقتۇر ئىختىلاق.

× ×

ماڭا ئادەت بولۇپدۇر يارىنىڭ كويىدا زار بولماق،
پىراقىدا كويۇپ ھەم كېچە-كۈندۈز بىقارار بولماق.

كېچەلەر زارى يىغلاپ، ئۇيقۇنى كۈزگە ھارام ئەتمەك،
يۇرۇپ كۈندۈز جۈنۈنلەردەك يەنە بى ئىختىيار بولماق.

كى ئىشقى ئوتىدا ھەم رەسمى ئىكەن يۈرەكنى كويىدۇرمەك،
يۈرەككە ۋاجىپ ئولدى ئورتەنپ ھەم خاكسار بولماق.

زەبانىڭ پىلىدۇرلەر دىلرەبانىڭ ۋەسىپىنى ئېيتماق،
كوزۇمنىڭ پىلىدۇر يارىنىڭ كويىدا ئىنتىزار بولماق.

كوڭۇلنىڭ كارى يادلانماق، يۈرەكنىڭ پىلى ئورتەنمەك،
بۇ ئىشلاردىن بىلمىڭلار، بۇ زەئىپ تەن بىمادار بولماق.

× ×

ھەم سېغىنغاندىن بىلىك ئول ئايچامالىك، ئەي رەپىق،
چىقىمغاي ھەرگىز خىيالىدىن گۈل نىھالىك، ئەي رەپىق.

ئىشقى زارى بۇ ئىلىپ قەددىمى دال ئەتتى نېتەي،
رەھمى قىلماسسەن، نېدۇر خىيالىك، ئەي رەپىق.

ئولتۇرۇرسەن، كويدۇرۇرسەن مەن بۈگۈن ئاڭلاپ ياناي،
قىل ئايان ئىشقىڭنى، كەلدىم، قىلۇ - قالىك، ئەي رەپىق.

مەن گۇناھكارىڭكى، ئالدىڭدا تۇرارمەن يىغلايۇ،
لۇتپى قىل لەب تەشەنمەن ئابى زۇلالىك، ئەي رەپىق.

سەرۋى، شەمشاد ھەم سەنەۋبەر بولغۇسى قەۋس - قۇزەھ،
شەرمىسارلىقتىن كورۇپ قەددى كەمالىك، ئەي رەپىق.

مۇرغى دىلدىن سېغىنىپ ھەم بەند تار ئولدى نېتەي،
چۇن كورۇپ ئول ئاي يۈزۈڭدە ئىككى خالىك، ئەي رەپىق.

ئوت كورۇنگەيلەر بىلالنىك كوزىگە ئول ئاي يۈزۈك،
بىلمەدىم قۇياشمىدۇر نىسبەتتە ئالىك، ئەي رەپىق.

× ×

ئەي نىگارا، تەئە قىلغۇنچە ماڭا سىز، ئولتۇرۇك،
يادىڭىزدا سەيھە تارتقان ئاھى - ئەپغانىم كورۇك.

ئورۇمەسمەن يۈز سېنىڭ دىن قانچە زار ئولسام داغى،
قوغلىغۇنچە ئاستانەڭدىن، تەرەھھۇم كورگۈزۈك.

ھەم تەرەھھۇم ئەيلەبان بۇ خەستە ئەھۋالىمغە سەن،
جىلۋە ئەيلەپ مەن غېرىپنىڭ ياندا بىردەم تۇرۇك.

ئىشقىڭىزدا گەر ھالاك بولسام، نىگارا، سىز كېلىپ،
ھەم تىكىپ قەبرىمغە چادىر، سىز كېلىپ مەجلىس قۇرۇك.

يوقسە ھەرنە غەم باشىغە كەلسە ناگاھ، ئەي پەرى،
مەرھەمەت ئەيلەپ بىلالنىڭ ھالىدىن ئاگاھ بولۇڭ.

× ×

نەچچە كۈن كوڭۇلگە، ئەي جان، چۇشۇيان سېنىڭ خىيالىڭ،
بۇ يۈرەكنى پارە قىلدى قەددى سەۋرىدەك نىھالىڭ.

كى قىلىپ خىيال، دانە ئاتىلۇر زامان — زامانە،
كوڭلۇم قۇشكى يانە كورۇبان يۈزۈڭدە خالىڭ.

سەۋرى قامەتسىم بولۇپ نۇن، جىگەر دىلىم بولۇپ خۇن،
يېشىم بولدى مىسلى جەيخۇن^①، تاپالمىيىن ۋىسالىڭ.

دىلىمگە بېرۇر سەپايى، دەردىمگە بېرۇر دەۋايى،
ماڭا دەۋلەت ھۇمايى، گۈل نەستەردىن كەمالىڭ.

قالمايدى كوڭۇل قارارى، پايى دەستىن مادارى،
تىلىگىم جاھاندا بارى قۇمرى سۈپەت جامالىڭ.

سەبرى قىل بۈگۈن بىلال، ۋاھ، ئاقىبەت كىلۈرلەر ئول ماھ،
ئۇرماغىن سەھەردە كۆپ ئاھ، ئانى تۇتماسۇن ۋۇبالىڭ.

ئەجىبا بۇ تىغى ھىجران ئىتىبان دىلىمنى كۆپ چاك،
يەتكۈزۈپ ئەلەم دەمادەم مېنى قىلدى تورپە بېپاك.

بۇ دىلىمنى بەنت ئېتىپ ھەم كۈزلەرمىنى قىلدى پۇرنەم،
كورۇنۇپ ئول ئاي دەمادەم دىلىم ئالدى چۈستى چالاك.

قالمىدى بۈگۈن قارارىم، نە كوڭۇلدە ئىختىيارىم،
نە كوڭۇلدە بار مادارىم، نە ئۈزۈمدە پەمۇ — ئىدراك.

ئالدى سەبىرىم ئول پەرىزاد، دىلىم ئالدى قەددى شەمشاد،
مېنى كورۇپ بولدى ناشاد بەتەمام خەيلى ئەپلاك.

① جەيخۇن — ئامۇ دەرياسى.

قېنى ھەزرەت نەۋائى قىلسا ئىدىلەر دەۋايى،
ئىشقى ئوتى قىلىپ ئەدائى كويدۇرۇر مېنى بۈگۈن پاك.

قېنى ھەزرەت جۈنەيدى يەنە شەيخ سۇھرەۋەردى،
ماڭا رەھىم قىلغاي ئېردى، بۇ كوزۇمنى كورسە نەمناك.

ساڭا شەيخ سەئىدى جالالى مەدەت ئەيلەدى بىلالى،
بەھەم ئۆلدى يار جامالى، بولمىغىن بۇ دەمدە غەمناك.

× ×

ئاھ مۇيەسسەر بولمىدى كوڭلۇمدە ئارمانىم مېنىڭ،
بۇ جەتتىن تامدى يەرگە ئەشكى خۇنبارىم مېنىڭ.

سەر نەۋىشت روزى ئەزەلدە ئۇشبۇ ئېرمىش قىسمەت،
ئورۇلۇر پەسلى خازانغا پەسلى گۈلزارىم مېنىڭ.

دوستلار يەتتى دىلىمگە ھەر زامان يۈزىڭ شىكەست،
قالماي شەرىم يۈزۈمدە، تەندە ئىمكانىم مېنىڭ.

ئاتەشى ئىشقى ئىچرە قالدۇم مەن سەمەندەردەك بولۇپ،
زەررە قالماي پاك قۇرۇپتۇركى يەككى قانىم مېنىڭ.

قايسى كۈن كوردۇم ئول ئاينى مەن بولۇپ دىۋاندىك،
گۈمبەزى دەۋۋارغا يەتتى ئاھى - ئەپغانىم مېنىڭ.

ئول پەرىۋەشكە نىسلا ئەيلەي تەنۇ جانىمنى ھەم،
جان نە ئېرمىش بەلكى بولسۇن نۇرى ئىمانىم مېنىڭ.

ئارزۇ ھورى جىننات ئېرمىش جەمىي بەندەلەر،
ئول پەرىۋەش نازەندىدۇر ھورى - غەلىمانىم مېنىڭ.

كۈلەم ئىچرە بولسا ئول كىم دىلبەرى نازۇك بەدەن،
بولغۇسى باغى ئېرەم بۇ خانە ۋەيرانىم مېنىڭ.

يىغلاپ ئەيتۇر بۇ بىلال: بولدۇم گىرىپتارى ئەلەم،
غۇنچەۋەش يادى ئېرۇر بۇ دەرتكە دەرمانىم مېنىڭ.

× ×

تەخت ئۈزە چىقىپ، ئەي جان، بىزگە ھۆكىم سۇلتان قىل،
تىمىرە تۇن ئاراسىدا گۈل يۈزۈڭنى تابان قىل.

ھەم بېرىپ گۈلىستانغا سەيرى گۈل ئېتەر بولساڭ،
بىر سەپەر جامالىڭنى باغ ئارا نامايان قىل.

گۈل يۈزۈڭ كورۇپ ئۆلدەم تۈرپە سايرامشى بۇلبۇل،
كورسەلەر ساچمىڭ سۇنبۇل داغ ئېتىپ پەرىشان قىل.

مۇشتەرى نىھالىڭنى نەستەردىن مىسال ئەيلەپ،
سەۋرى بىرلە شەمشادنى ئاندا تۈرپە ھەيران قىل.

دەم - بەدەم ئىچىپ بادە ئوينابان شەبستاندا،
ئاي يۈزۈڭنى ئول جايدا شەمسىدەك دەرەفشان قىل.

ئاشقىڭ كورۇر بولساڭ، ھالىنى سورار بولساڭ،
ئىلتىپات قىلۇر بولساڭ، بارچەلەرگە يەكسان قىل.

ھەم قىلىپ بۈگۈن بىغەم ئەيلەگىل دىلىم خۇررەم،
ئىلتىپات ئېتىپ ھەردەم بۇ بىلالنى خەندان قىل.

× ×

دىلرەبا، مەن زارىنىڭ كوڭلىنى سەن شاد ئەيلەگىل،
يۈز تۈمەنىنىڭ قايغۇدىن بىر يولى ئازاد ئەيلەگىل.

كوپ رەقپ تەننە ئېتىپ، خۇنابە يۇتقۇز ماڭا،
ئادىل ئېرسەڭ ئول ئەدۈنى قەتلى جالاد ئەيلەگىل.

قەتلى ئولسا ئول ئەدۈرلەر سەيرى گۈلشەن ئەيلەلى،
ھەم بېرىپ لەئلى گۈلابىڭدىن كى ئىمىداد ئەيلەگىل.

ئىككىمىزنى باغدا كورسە، شۇم رەقپلەر رەشىك ئېتەر،
ئىلتىپات ئەيلەپ ماڭا دۈشمەننى ناشاد ئەيلەگىل.

بادە بەرگىل، سىبغۇرۇر قويماي بىلالى قەترەئى،
 ھەم بۇزۇلغان كۆڭلىنى مەي بىرلە ئاباد ئەيلەگىل.

× ×

نە خۇش بولغاي ئىدى ئول ماھلىقانىڭ ئاي يۈزىن كۆرسەم،
 بەھەم بولسا ئول ئاينىڭ خاكىپايىن كوزۇمە سۇرسەم.

ئەگەر كۆرسە مېنى خىزمەتكە لايىق، ئول پەرى پەيكەر،
 كېچە - كۈندۈز داغى خىزمەت قىلىپ ئالدىدا مەن تۇرسام.

كى مەجلىس قۇرسا دىلبەر، بادە تۇتسام مەن بولۇپ ساقى،
 ئەگەر يوقسە ئول ئاي ئالدىدا چەڭ بىرلە ساتار چالسام.

ئېنىقكى پۇرقەتىدە كويگەنمىنى بىلدۈرۈپ، دوستلار،
 كى نەزمى ئەيلەبان دەردىمىنى ئالدىدا ناۋا قىلسام.

تۇتۇپ بادە تەرەھھۇم ئەيلەبان ھەم سورسە ھالىمىنى،
 كى مىسلى لائەقىل ئولغاندا ئاڭا ھال - دىلىم ئېيتسام.

كى رەھىم قىلسەلەر تاشتەك دىلى مۇمدەك بولۇپ ئۆلدەم،
 تەھىيەت رەسمىنى كىم ئول پەرئۇش يارغا بىلدۈرسەم.

كى باۋەر قىلمىسا ئۇشبۇ سوزۇمگە بىۋاپا دىلبەر،
 يېرىپ بۇ كۆكرىگىم خەنجەر بىلەن باغرىمنى كۆرسەتسەم.

كى باغرى زەخمىنى كۆرگەچ بىلالغا رەھىم ئېتەر بولسا،
 مەيى ۋەسلىدىن ئىچسەم ھەم جامالى شەمئىدە كويسەم.

× ×

قاچانغىچە ھىجرەڭ ئوتىدا ئورتەنەي يارىم،
 يېتەرمىدى ساڭا ھەرگىز دەۋلەتى نىگۇنسىرىم.

كى يىغىلىشۇر ھالىمە ئىشتىپ رەقىپلەر ھەم،
 كى رەھىم قىلمادىڭ ئەي ماھىروي جاپاكارىم.

غۇرۇرى دەۋلەت ئولۇپسەن قىلمايدىڭ ماڭا پەرۋا،
كى يەتمىدى ساڭا ھىچ ئاھۇ نالە ھەم زارىم.

نە جايدا بولساڭ ئايا يار شۇ جاي ماڭا جەننەت،
كى يوقسە ھىجرىڭ ئارا خار ئېرۇر بۇ گۈلزارىم.

مىسالى قەيسىنى ھالاک قىلدى لەيلىنىڭ ئىشقى،
بۇ نەۋىنى جانىم ئالۇر ئول لەيلىۋەش دىلئازارىم.

بىلالى مۇزتەر ئولۇپ دەردىڭىزنى نەزىم ئەيلەر،
بۇ مۇزتەر ھالىمە نەسۇد ئېتەر بۇ ئەشئارىم.

× ×

ئەي پەرى، سەنسىز مېنىڭ بۇ شاتلىغىم ئېرىشىش سىتەم،
بۇ جەھەتتىن كوز يېشىم يەر ئوزرە تامىشىش دەم - بەدەم.

ھەم سېنىڭ ۋەسلىڭ تىلەپ كويۇڭدا يۇردۇم، ئەي پەرى،
ھەم بەھەم بولماي ۋىسالىڭ بەلكى چەكتىم كوپ ئەلەم.

يار سوراپ ئالەمنى كەزدىم، تاپمىدىم بىر مەھلىقا،
كورمەدىم بۇ دەھىر ئارا سەندەك لەتاپەتلىك سەنەم.

ئاي يۇزۇڭگە ۋالە بولغاندىن بېرى شات بولمادىم،
بەلكى بۇ سەۋدايى ئىشقى شاتلىقنى غەمگە قىلدى زەم.

كوھى ئىشقى باشىمغە چۈشتى ئولزامان بولدى قۇيى،
شۇ سەۋەپتىن بۇ ئىلىپتەك قامىتىم ھەم بولدى خەم.

گىرىيە قىلماي نەيلەيىن، ۋەسلىڭ كويىدا زارمەن،
بۇ غېرىپ باشىمغا، جانان كۇھى - كۇھ يۈزلەندى غەم.

سەلتەنەت بابىدا جەمىشەد ① ھەم ساڭا شاگىرت ئېرۇر،
غەم مەيىن ئىچمەككە ۋەسلىڭ يارى ئولمىش جامۇ - جەم.

ھەم سەھەرلىكتە گىياھنى ھول كورۇپ شەبەنەم دىمە،
پۇرقتىڭدا يىغلىغان ئىشكىم سۇيىدىن بولدى نەم.

① قېدىمقى ئىراننىڭ ئەپسانىۋى شاھلىرىدىن بىرى.

ئاي جامالىڭ شەۋقىدە بولدۇم قەرارسىز، ئەي رەپىق،
قورقادۇرمەن يادىڭىزدا ئاقىبەت ئولغۇم ئەدەم.

قىچقۇرۇرسەن سىيىمۇ - زەرلىكلەرنى كۆرسەڭ قاشىگە،
زەررە ياد ئەتمەي بىلالنى، بەلكى بىلىڭ، بىدەرەم.

× ×

قاچانكىم ئاي يۈزۈڭنى كوردۇم، ئەر سە مۇپتىلا بولدۇم،
پىراقىڭ ھەسرەتدە ئۆرتەنىپ - يانىپ ئادا بولدۇم.

ۋىسالىڭ يادى بىرلە يۇردۇم ئانداغىكى جۇنۇنلەردەك،
بەھەم ئولغايمۇ دەپ، ۋەسلىڭ مەيىنى، بىنەۋا بولدۇم.

لەبىڭ لەئلى زىلالنى تىلەپ شەب - رۇزەئى جانان،
چىكىبان شەيئى لىلاھ دەپ ئىشىكلەردە گەدا بولدۇم.

تىلەپ ئابى ھەياتىڭ خىرىدەك زۇلمەت سىرى باردىم،
مۇيەسسەر بولماغاندىن تۈرپە غەمگە ئاشنا بولدۇم.

سېنىڭ بۇ دەردى ھەجرىڭ مىسلى مەجنۇن ئەتتىلەر نەيلەي،
سېنى ئىزلەپ جاھاندا خەلقى ئالەمدىن جۇدا بولدۇم.

كى ئەندى لۇتىپ ئېتىپ، قىلغىن تەرەھھۇم بۇ بىلالىڭغە،
داغى ئىمىداد ئېتىپ جانان، گىرىپىتارى بالا بولدۇم.

× ×

ئول ئاينىڭ ھەجرىدە دوستلار، ئاجايىپ بىقارار بولدۇم،
مىسالى ئەندەلىب يەڭلىغ ئەسرى گۈللۈزار بولدۇم.

ئاندىكى ئىشقى ئوتىدا قالىپتۇرمەن سەمەندەردەك،
يېرىم ئۆلگەن شېھىددەك يىغلايان كۆپ بىمادار بولدۇم.

ئەگەر ھەرقانچە يالبارسام، تەرەھھۇم قىلمىغاي ئول گۈل،
سوزۇمنى ئالىمدى نەيلەي رەپىقىم تۈرپە زار بولدۇم.

كېلىپ ئىشكىگە دائىم گادادەك تەلمۇرۇپ تۇردۇم،
گادالىق بەد ئىدى، دوستلار، گادادىن بەلكى خار بولدۇم.

كى ئەيىب ئەتمە، ئايا زاھىد، كورۇبان ئاھۇ - ئەپغانىم،
نە چارە ئەيلىسۇن بېكەس، بىلالى خاكسار بولدۇم.

× ×

مۇددەتدۇر، ئەي پەرىۋەش، كويىڭىزدا زارەمەن،
ئىشقى خەيلى ئىچرە مەجنۇندەك دىلى ئەپكارىمەن.

چۇن جامالى ماھى تابانىڭنى ئىزلەپ، ئەي پەرى،
ئۇشۇ كۈھىستاندا پەرھادىتەك بەسى ئاۋارەمەن.

مىسلى يەتتۇپ ئورتەنىپ ۋەسلىك پىراقىدا داغى،
ئىشقى بەندىدە يۇسۇپتەك ھەر زامان بىچارەمەن.

ئاھ ۋامىقنى ئىشتەكچ، يىغلىدى خەلقى جاھان،
سەد ھەزار ئاھ ئۇرمىشەم، ھەر كۈندە ۋامىقۋارەمەن.

كورىنۇر ئۇشۇ جاھان سەنسز ماڭا بەيتىل خەزان،
ھەردەمى سەنسز ئوتۇپدۇر ئول دەمى بىمارەمەن.

ئول زامان كوردۇم يۇزۇڭنى ئەيلىدى ئىشقىڭ ئەسىر،
بۇ جەھەتتىن سەرۋىدەك بىخۇد گەھى ھۇشيارەمەن.

بۇ بىلالدىن سىزگە مەئروز ئواكى ئەي خۇرشىد روي،
كۆپ بارۇرمەن گۈل يۇزۇڭنى ساغىنىپ گۈلزارەمەن.

× ×

دەرىغە ئايرىلىپمەن ئول مەھى نامىھرىبانىمىدىن،
ئەگەر ئايرىلسام ئېردى كاشكى تەن ئىچرە جانىمىدىن.

كى سەندىن ئايرىلىپمەن تەنمايىن ھەر لەھزە يىغلارمەن،
بىلىك گەردۇن قۇلاغ كەر بولۇپتۇر بۇ پىغانىمىدىن.

باشىمىدىن تا ئاياغىمغە تۇتاشتى ئاتەشى ئىشقىڭ،
چىقار ھەر سارى جانانىم، تۇتۇنلەر ئۇستىخانىمىدىن.

ئۇمىدىم كوپ ئىدى سەن ياردىن بىر نامە كەلگەي دەپ،
ماڭا ھېچ كەلمىدى نامە ئۇشۇل سەرۋى راۋانىمىدىن.

ھەمىشە توھپە قىلدىم ئەشكى سايلىنىم پەرىۋەشكە،
ماڭا ھېچ توھپە كەلمەيدۇر ئۇشۇل شاھى جاھانىمىدىن.

تەھەممۇل قىل بىلالى زۇلىمى قىلسا ھەشرىگە تەگرو،
تىلە دادىڭنى ھەشرىدە ياراتقان بىر خۇدايىمىدىن.

× ×

ئەي مەلاھەت كىشۋەرىنىڭ خەيلىغە سۇلتانىمۇ سەن،
بىر باقىپ كوڭلۇمنى ئالدىڭ ئاپەتى دەۋرانىمۇ سەن؟

كوڭلۇم ئالدىڭ ئەرسە ھەرگىز باقمادىڭ ئەي ماھلىقا،
دۇرمۇ يا لەئلىمۇ سەن ياخۇد لەبى مارجانىمۇ سەن؟

ئولتۇرۇرسەن، كويدۇرۇرسەن، پۇرقەتىڭدە ئەي پەرى،
يىغلىتىپ ھەم كۈلدۈرۈرسەن بىر بالايى جانىمۇ سەن؟

ئاتەشى ئىشقىڭنى ياقتىڭ بۇ ۋۇجۇدۇمغا بۇ كۈن،
دوستۇمۇ سەن، دۈشمەنىمۇ سەن، مەن بىلىمىدىم جانانىمۇ سەن؟

گۈل يۈزۈڭگە ئەندەلب يەڭلىغ قىلىپ زار ئەيلىدىڭ،
گۈلۈمۇ سەن، رەيھانىمۇ سەن، يا ھورمۇ سەن، غۇلمانۇمۇ سەن؟

گۈل سۈپەت گۈللۈكتە تۇرساڭ، نەستەرىن بولغاي خەجىل،
كورمىدىم ھەرگىز مەلاللىقەدە، لەبى خەندانىمۇ سەن؟

چىلۋە ئەيلەپ چىقساڭ ئويدىن رەشك ئەيلەر مۇشتەرى،
ھۇسىن ئىخلىمىغە گويما بىر مەھى تابانىمۇ سەن؟

كورمىدىم بۇ پاندا سەندەك مەلاھەتلىك كىشى،
يا پەرسەن، يا مەلەك سەن، بىلىمىدىم ئىنسانىمۇ سەن؟

گۈلى سۇرخ يەڭلىغ يۈزۈڭگە بۇ بىلال بىچارەنى،
ئەيلىدىڭ مانەندى بۆلۈل غۇنچە ئى رەيھانىمۇ سەن؟

× ×

خالايتقلەر، دەپ ئېردىڭلار، ئول ئاينى بىر بالادۇر بۇ،
كى ھەركىم ئىشقىغە بەند ئولسا جانىغە جازادۇر بۇ.

دەپ ئېردىڭلار نەسىھەتنى ماڭا، ئەي ئەھلى كوھىستان،
مەنھەم سىزلەرگە دەپ ئېردىمكى شوخى بى ھەيادۇر بۇ.

قېلىپ جىلۋە، ئوزىگە ئاخىرى قىلدى مېنى شەيدا،
كى تەئە ئەيلىمەڭ ئەندى، بۇ دەردىمگە داۋادۇر بۇ.

نەسىھەت ئاڭلاپ ئېردىم، كورمىگەن چاغدا نىگارمىنى،
كورۇپ يارىمنى دىدىمكى: ماڭا لۇتپى خۇدادۇر بۇ.

كى دوستلار پەندىنى ئالماي بىلال ئول ئايغا ۋالەدۇر،
كى ئولماس سىمۇ زەرسىز ھىچ بەھەم شەھرى ئىلەدۇر بۇ.

× ×

زۇلۇم قىلىپ ماڭا، سەنەم، ئەسلى خىيالىڭىز نىمە؟
قەتلى قىلىش بولسا، قىلىڭ ئەندى سۇئالىڭىز نىمە؟

قىلىڭ ئەجەپ ماڭا سىتەم، بەس ئەندى بىزگە بۇ ئەلەم،
جانىم ئالۇر بولساڭ سەنەم، زىشتى پەئالىڭىز نىمە؟

ئەي پەرى چۈست خېز بول، جانىم ئالۇرغە تېز بول،
يوقسە ماڭا ئەي ئوغۇل، قەھرۇ ئىتابىڭىز نىمە؟

رەھىم ئەيلىسەڭ بۇ جانىمە، توكمەس ئىسەڭ بۇ قانىمە،
سورماق ئىسەڭ بۇ ھالىمە تىپىرە ھاۋالىڭىز نىمە؟

خۇش كورسىڭىز بىلالنى، سورسىڭىز ئەندى ھالىنى،
بىلگەن ئىسەڭىز خىيالىنى، تەركى ۋىسالىڭىز نىمە؟

× ×

كورمەدىم تويغۇنچە مەن ئايدەك جامالىڭ بىرگىنە،
بىقارار ئولدۇم بەھەم بولماي ۋىسالىڭ بىرگىنە.

ئۇشبۇ ھىجران دەشتىدە لەب تەشنا يۇردۇم، ئەي سەنەم،
بولمادى ھەرگىز بەھەم ئابى زىلالىڭ بىرگىنە.

مەھۋى ئۆلدۈم دەھر ئارا ھەيرەت مەقامىدا قېلىپ،
نە ئۇچۇنكىم بىلىمەدىم ئەسلى خىيالىڭ بىرگىنە.

زار بۇلبۇلدەك داغى بىچارە بولدۇم نەيلەيىن،
كورمەيىن نەچچە زامان، ئەي گۈل نىھالىڭ بىرگىنە.

سەئۇە يەڭلىغ سايىرىدىم، قۇمرى سۇپەتلىك قىچقارپ،
يىغلىدىم ھىچ كورمەيىن قەددى كامالىڭ بىرگىنە.

يۇردىلەر شەھرى ئىلىدا بۇ بلال دىۋانەۋار،
چۇن ئىشىتمەي نەچچە ۋاقىت شىرىن كەلامىڭ بىرگىنە.

× ×

كى بىزدىن مەئزۇر ئولسۇن ئول مەھى نامېرىدىنمىغە،
تەرەھھۇم قىلىمىغان ئوتلار يېقىپ بۇ خەستە جانىمىغە.

نېچۇك دوستلۇق ئېرۇركىم قەستنىڭ ئېرىمىش جانىمى ئالماق،
نېچۇك ئېرىمىش ئەجەپ مۇھىتاجدۇرسەن قەترە قانىمىغە.

داغى ئاشۇفتە كوڭلۇم ئاي يۇزۇڭنىڭ ئېردى مۇشتاقى،
ئەجەپدۇر ۋالەدۇرسەن بۇ مېنىڭ روھى رەۋانىمىغە.

سارىغ چىمەرەم كورۇپ رەھىمى كىلۇر دەپ يىغلاپ ئېرىدىمەن،
كى تەئسىر قىلمادى بۇ كوز ياشىم سەن بەد گۇمانىمىغە.

مېنىڭ نالەمنى ئاڭلاپ سەڭگى سەخت بولدى سىماپ يەڭلىغ،
ئايا ھوججىجى دەۋران رەھىم قىلماي سەن پىغانىمىغە.

كى قۇتتا ئىتتەرىقتەك بەرھەم ئۇردۇڭ بۇ كوڭۇل مۈلكىن،
كى يەتكۈزمەي داغى مۇرغى دىلىم دارىلئامانىمىغە.

بۇ نامەم يەتكەچ ئۇق رەھىم ئەيلە ھالىمىغە ئايا دىلدار،
تىلىڭدىن نامە بەر ھەر نەۋۇ سوزۇڭ بولسا بىلالىڭغە.

× ×

ئاھ كىم بولدۇم مەن ئول روپى زىياغە مۇپتەلا،
ئەندەلىب بولغان سۇپەتلىك بىۋەپاغە مۇپتەلا.

بىلىمەس ئىدىم ھەر زامان ئىشقى ئىچرە گويا تەلبەدەك،
يۇرگەي ئېردىم بولمايىن مۇنداغ بالاغە مۇپتەلا.

پەقىرى دەشتىدە يۇرۇر ئېردىم ھەمىشە ئايلاىىپ،
نە پاراغەتتە ئىدىم، نە بىر جاپاغە مۇپتەلا.

ناگىھان ئول ئايىنى كوردۇم ھوسىن ئىلىغە شاھ ئىكەن،
مۇرغى دىل بولدى ئۇشۇل ماھىلىقاغە مۇپتەلا.

تىرە ئىشقىلىق تەگدى ناگاھ بۇ يۈرەككە تورپە تېز،
دەر مەھەل بولدۇم پەرىۋەش - دىلرەباغە مۇپتەلا.

نەيلەيىن مەن يىغلاماي ئىشقىدا كويىدى بۇ يۈرەك،
كىم بولۇپتۇر مەن سۇپەت قاشى قاراغە مۇپتەلا.

بۇ بىلالدىن ئۆزگە ئول ئاي ئىشقىدا ئىگرانمىسۇن،
بەلكى زى جان بولماسۇن زۇلىپى سىياغە مۇپتەلا.

× ×

مەن ئىلى شەھرىدە كوردۇم كى ئاجايىپ بىر پەرى،
نە پەرىدۇر مەھۋەشكىم ھور سۇپەتلىك دىلبەرى.

دۇختەرىدۇر جىلۋەلىك نازۇ كەرەشمە بىرلە كىم،
قويىدىلەر ناگاھ قەدەم ئول كۇچادىن بازار سەرى.

كەينىدىن سۇرئەت بىلەن باردىم كورەي دەپ يۇزىنى،
ناگىھان ئاچتى يۇزىنى ئول سائادەت ئەختەرى.

ئول زامان كوردۇم يۇزىنى، بۇ باشىمدىن كەتتى ھۇش،
قالدى ھەسرەتتە قەمبەر، ھەيران خۇرشىد خاۋەرى.

نە بالاغە ئۇچرادىم، كەتتىم ئۆزۈمدىن ئول كۈنى،
يىغلادى ھالىغە كۆھستان ئارا ياشۇ قېرى.

ئاتەشى ئىشقى تۇتاشتى، ئورتەدى باغرىمنى كۆپ،
بۇ جەھەتتىن تۇتتى دىل شات ئەمەس ئاندىن بېرى.

مەن نە دەپ ۋەسىپنى ئېيتاي ھور چىنان يەڭلىغ ئېرۇر،
ھۇسنى ئىقلىمىدا گويا بارچە قىزلار سەرۋەرى.

جۈملە دۇختەر ئەختەر ئولسا، ئول پەرىۋەش شەمسىدۇر،
بارچە بەلكى لەئلى بولسا، ئول سەدەپنىڭ گەۋھەرى.

بەلكى مېھراپ قاشنىڭ، تال بۇيىنىڭ، گۈل رويىنىڭ،
بواياغاي مانەندىسى شەھبال پەرىنىڭ دۇختەرى.

ھەر كىشى ۋەسىپىن ئىشتى ئىشقىدا بولدى ئەسىر،
ھەم بىلالى تەلبەدۇر ئۇشبۇ ئەسىرلەرنىڭ بىرى.

× ×

ھەر كۈنى يۈز ئولتۇرۇرلەر يار جادۇيى مېنى،
قاتىلۇ دۈشمەن بولۇپ ھەم چەشمى ئاھۇيى مېنى.

ۋامغۇ پەرھاد - مەجنۇندەك قىلىپ دىۋانەۋەش،
ئەيلىدى خەلق ئىچرە رەسۋا، ئول پەرى رويى مېنى.

قىلمىغىل ھەرگىز ئاھانەت بىئەمەل دەپ، زاھىدا،
ئىشقىغە قىلدى ئەسىر ئول چەشمى ئاھۇيى مېنى.

كېچە - كۈندۈز نەۋە قىلماق ئادەتەم ئولمىش، ۋەلىك،
گاھى خۇشۋاقت ئەيلەگەيلەر ئەنبەرى بويى مېنى.

مۇمكىن ئېرمەستۇر بىلالغە ئىشقىنى تەرك ئەتمەگى،
نە ئۇچۇنكى بەند ئېتىپتۇر تارى گىسۇيى مېنى.

× ×

ئەي مۇقەددەس روھ يارىم، مەن ساڭا گۇپتار ئېتەي.
بۇ نىھان سىرىمنى ئالەم خەلقىغە ئىزھار ئېتەي.

ئەي نىگارا، سەن ئىدىڭ بۇ خەستە كۆڭلۈم شاتلىغى،
ئەندى بۇ غۇربەت ئىچىندە كىم سېنى دىلدار ئېتەي.

بەلكى كۆرمەس بولدۇم، ئەي جانان، جامالىڭ دائىما،
تا تىرىكمەن ھەشەرىگە تەگكۈ ئۆزۈمنى زار ئېتەي.

قايسى تىل بىرلە سېنىڭ ۋەسپىڭنى مەن ئەيلەي بايان،
قايسى يۈز بىرلە سېنىڭ سەيرەئى گۈلزار ئېتەي.

قايسى كۆز بىرلە سېنىڭدىن ئۆزگەنى مەن كۆزلەپىن،
قايسى پايىم بىرلە سەنسەز كۈچىدا رەپتار ئېتەي.

ئېتادۇركى بۇ بىلال ئەي ماھىروي قايسى بىرىن،
بۇ پەلەكنىڭ زۇلمىسىدىن مەن ساڭا ئەشتار ئېتەي.

× ×

دەرىخ، تۇرپە جاپا يەتتى بىزگە ئىززۇ جاناب،
بۇ ۋەجھىدىنكى دەما - دەم بۇ يۈرەك بۇلۇر بىتاب.

كۆزۈمدىن ئۇچتى ئول ئاي، جېنىمدۇر ۋەيا مۇرغى،
كەبۇتەرى مەن ئۇنىڭ سەيدى ئول ئېرۇركى ئىغاب.

بىناگاھ كوردى مېنى سالىدى ئىشقى چەڭگىنى،
تېنىمغە زەخمى ئۇرۇپ، بۇ دىلىمنى قىلدى خەراب.

ئول ئايغا پەررۇخ ھومايىدەك تىلەپكى ئىكرا مەن،
كۆزۈمدىن خۇنى جىگەر ئاققۇزۇپ مىسالى ئاب.

كۆزۈم ياشىنى كورۇپ، قەتلىمە قىلۇر جەھدى،
قانم تۈكەرنى پەرىۋەش ئەجەپكى بىلدى ساۋاب.

بىلالى غەم يىمەگىلىكى، شەھىدى ئىشقى ئولغۇڭ،
بۇ نەۋۋ بولمىغىڭ ئېرىمىش ئىرادەئى ۋەھىباب.

× ×

ئىشتىكىل مەندىن ئەندى خاسۇ - ئامى،
يىتىشتىلەر كىتابىمنىڭ تامامى.

بۇ سوزنى سوزلىمەكتە بول غەرەزدۇر،
ۋەلىلەر ئىسمىنىڭ بولغاي بايانى.

خالايتقلار مېنى شائىر دىگەيلەر،
نېچۇك بىلگەي كۆڭلىدە مۇددىئانى.

يۈرەكنى يار ۋىسالى ئورتەگەيلەر،
نىدىن قىلماي سۈپەتكىم دىلرەبانى.

ئەگەر تارىخى ھىجرەتتىن سورارسەن،
دۈسەد، شەست، ھەشت تۇر ئەلىپ سانى.

ئەگەر پەسلىن سورار بولساڭ ھەمەلدۇر،
ئەگەر ئايدىن ئېسە بىلگىل دۇئانى.

ئەگەر سورساڭ بىلالنىڭ ياشىدىن كىم،
يىگىرمە يەتتەدۇرلەر سىنىنى سالى.

× ×

رەپىقا يىغلىماي نەيلەي قىرىنداشىدىن ئايرىلدىم،
گۇمان ئەتمە تىرىك دەپ، تەن قالىپ باشىدىن ئايرىلدىم.

نېچۇك ئەتكۇم، قايان كەتكۇم، نېچۇك مەقسەت سىرى يەتكۇم،
كۇيۇمچان مەھربانم بىرلە يولداشىدىن ئايرىلدىم.

نېدىن مەن ئۇرمايىن كىم ئوتلۇغ ئاھلار، بىنەۋادۇرمەن،
كىمە يىغلاپ، كىمە ئېيتايكى مۇڭداشىدىن ئايرىلدىم.

قانائەتسىز قۇش كەبى بولدۇم نېچۇك پەرۋاز ئېتەلگەيمەن،
ئانىسىم، مۇنىسىم قەرداش - سىرداشىدىن ئايرىلدىم.

كى بىدەرت، بىتەمىز، بىپەھىمى ئادەم ماڭا كۆلگەيلەر،
گەرسىيە تەشەنە لەبدۇرمەن، ئىچەر ئاشىدىن ئايرىلدىم.

ھۈسەيىن بەگنىڭ پىغانىنى بىلالى نەزمىگە ئالدى،
قېرىدىم قەسەد ئەشئار بىرلە چۇن ياشىدىن ئايرىلدىم.

× ×

يامان كۆرمەڭ مېنى دوستلار، ئىگەمنىڭ بىر قۇلى دۇرمەن،
كەشى قەدرىمنى بىلمەيدۇ، ۋەتەننىڭ گەۋھەرى دۇرمەن.

كەشى بىلمەس لەتىپ سوز دۇررىنى خەلپ ئۈزە چاچتىم،
كى سوز بابىغە كەلگەندە سۇخەنۋەرلەر دۇرى دۇرمەن.

ئۈزۈم ۋەسپىنى ئېيتسام، دىلبەر ئېيتۇر: "ئانچە ئېرمەسسەن"،
كېتۈرگەن سوزگە سىزنى دىلبەر ئۈزرە بىر پەرىدۇرمەن.

كى تەرىپ ئەيلەدىڭ كۆپ باغ ئارا غۇنچە كۆرۈپ ئانى،
تامامى نەۋشۇگۈپە غۇنچىلەرنىڭ مۇشتەرى دۇرمەن.

نەھەد بىزگە ئول ئايىمۇزىلۇك سوزىنى تىلغە كەلتۈرمەك،
قۇلىنىڭ قۇللىرى ئالدىدا مەن بىر چاكىرى دۇرمەن.

قىيا باقسا تەرەھھۇم ئەيلەبان بىز خەستەگە ئول ئاي،
دىگەيمەن شات ئولغاندىن خەلايىق بۇختەرى دۇرمەن.

ئىلى بازارىدا يىغلاپ، بۇ نازىم يالۋۇرۇپ يارغا،
كى ئېيتۇر بىر قىيا باقساڭ، نە بولغاي بىر قېرىدۇرمەن.

× ×

قاشنىڭ قارىسى ئۈزگە، كەشى سوز بەردىمۇ سىزگە،
كەشى سوز بەرسە بەرگەندۇ، يامانلىق قىلىدىم سىزگە.

قىز تەرىپىنى دىسەم: يۈزلىرى تولۇن ئايدەك،
ساچى غولغا پاتىماس، كاكۇلى يېتەر تىزگە.

يۈزلىرى قىزىل ياقۇت، قىزغا قىزىل ئالما تۇت،
جانىم ئارا سالىدى ئوت، دەردىمنى دىيىن سىزگە.

يىاتقا بۇلادۇر ھەمىزە، بىزگە قىلادۇر غەمىزە،
ئەغيارغا قىلىپ ئەلتاپ، قەھرى قىلادۇر بىزگە.

ياردىنى كورۇپ نازىم، قوشلاپ قىلدۇر تازىم،
بولدى بۇ كوڭۇللەر بەند ئاچچىغى يامان قىزىگە.

× ×

قاش ئاتارم كىلەدۇر، كىرىپك ئاتارم كېلەردۇر،
بىلىگە ئالما تۇگۇپ، يالغانچى يارىم كېلەردۇر.

زەيتۇنە توننى كىيىپ، خەستە كوڭۇلگە ئوت سېلىپ،
نەۋ ئېچىلغان غۇنچىدەك يۈزى ئاتارم كېلەدۇر.

ئەتىيازنىڭ شامىلى تەگسە بولۇر ئاق تەن قارا،
غەم قەشنى ھايدىماققا نەۋ باھارىم كېلەدۇر.

بىر كورۇپ ھەسرەت ئوتىدا ئورتەنۈرمەن بارھا،
كويدۇرۇپ، ئولتۇرگىلى كوزى خۇمارىم كېلەدۇر.

نازىمى غەم باغىدا بۇلبۇل سۈپەت ئېپغان ئېتەر،
غەمنى بەربات ئەتكىلى چۇن گۈلئۇزارىم كېلەدۇر.

× ×

قاشىڭنى كۆپ قارا دەرلەر، يۈزۈڭنىڭ ۋازىھى دەرلەر،
مەگەر ئىشقىڭدا جان بەرسەم، شەھىدى كەرباك دەرلەر.

بارارغە يوللۇروڭ بولسۇن، قىزىلگۈل ھەمىرىيىڭ بولسۇن،
سېنىڭدەك مېھرىۋان يارغا مېنىڭدەك قۇللۇرۇڭ بولسۇن.

ئىلىنىڭ باغىدا غۇنچە سۈپەتلىكسەن گۈلى رەنا،
گۈلى رەنانى ياد ئەتمەككە مەندەك بۇلبۇلۇڭ بولسۇن.

سېنىڭ چاچۇشلىرىڭ ئالتۇن، ساماۋەر قۇرسىڭىز زەردىن،
كى خاقان ئاراسىدا سەيرى گاهىڭ ھەم يولۇڭ بولسۇن.

ئەگەر سەن خاھىش ئەتسەڭ ئەسپى تازىنى يۈگۈرتىمەككە،
بۇ نازىمنىڭ تېنى ئاتىڭغا سالماققا يولۇڭ بولسۇن.

× ×

يار ئىشىگىدە تۇرسا، قىزىلگۈل ئېچىلغاندەك،
كېتەي دەپ كېتەلمەيمەن باش ئەگىتىپ ئالغاندەك.

ئۆمىدىم ئۆزۈلمەيدۇ، ياردىن ئايرىلالمايمەن،
ياندىن كېتەلمەيمەن ئىشقى غولنى سالغاندەك.

يىغالمىي خىيالىمنى بىر يەردە قالالماسمەن،
خىيال كېتىدۇ ھەريان دانىلەر چېچىلغاندەك.

يار ئىشىگىدىن كەتمەي ئاھ ئۇرۇپ قاراپ تۇردۇم،
يار تۇرار ئوي ئالدىدا قىزىلگۈل ئېچىلغاندەك.

نازىم كېتىپان ئۆزىدىن، قان ياش ئاقىدۇ كۆزىدىن،
قالدى قانچە كۈن سۆزىدىن غەم ئىچىدە قالغاندەك.

× ×

باغ ئىچىدە بوستانلار، ياشرىپىتۇ چوكانلار،
يارنىڭ دەردىدە يىغلاپ ئاقتى كۆزۈمدىن قانلار.

يارىم يانمە كەلسە، بوينۇمدىن قۇچۇپ سويسە،
قۇچاغىمدا ئولتۇرسا تازە بولىدۇ جانلار.

يار ئويگە كېلۇر بولسا، يانمىزدا ئولتۇرسا،
جانىمنى خەرىد ئەيلەپ قىلسام ئانى مېھمانلار.

يارىم باققا بارالى، گۈل غۇنچەسىن ئالالى،
مودەنگۈل ئېچىلىپىتۇ قىسىڭ باشقا رەيھانلار.

نازىم بارىدۇ باققا، ئو ئولاپ كۈيۈك تاققا،
غۇلجىدا سوزۇم ئاڭلاپ خوشال بولىدۇ خانلار.

× ×

لاچىن بولۇپ ئەگىيمەن ھويلاڭدا، تىرەككەڭدە،
بېلىق بولۇپ ئوينايىمەن كوكسۇڭدە، يۈرەككەڭدە.

ئۆزەم قارچىغاي بولسام، تورۇڭغا ئىلىندۇرساڭ،
مېنى قۇلۇڭا ئالساڭ، تەلپۈنسەم بىلەكمەڭدە.

ياز كۈنى تومۇزلاردا، ياز ئاخىرى كۈزلەردە،
قىش كۈنى مەسچىتلەردە يۇردۇمىمەن تىلەكمەڭدە.

بېغىڭدا گۈلۈڭ بولسام، بېشىڭدا گۈلۈڭ بولسام،
باققا سۇغا كىرگەندە سۇ بولسام چىلەكمىڭدە.

غۇلجىغا بېرىپ كۈزدە، ياتتىم مەن تالا-تۈزدە،
ھوقۇش بولۇبان نازىم قىچقىرۇر تىرەكمىڭدە.

× ×

مەن ئەندى نېچۈك ئەيلەي غەمگە قالغان باشىمنى،
كورگىلى ئوزاق بولدى سېغىنىدىم ئاداشىمنى.

سېغىنغان بىلەن يارىنى، مىنگىلى تېپىلماس ئات،
ئات بولسا كورەر ئىدىم بېرىپ قارا قاشىمنى.

مەن ئالاي دېسەم بىر ئات، ئاتنىڭ بىر خۇيدۇر يات،
ئەندى مەن بىلەلمەسمەن يارىمغا باراشىمنى.

يار ئارقىسىدىن باردىم قورغاسنىڭ مازارىغا،
يارىمدىن بىلەلمەيمەن بىر خەۋەر ئالاشىمنى.

قۇمىردەك قىلىپ گۈ-گۈ، شەيخەلەردەك ئىتىپ ھۇ-ھۇ،
يىغلاپ يۇگۇرۇپ ھەر سۇ توكۇپ كوزدە ياشىمنى.

بىۋاپا بۇ دۇن ئەپلاڭ، يۈرەكنى قىلىپدۇر چاڭ،
قىلىپتۇر زەھەر ئاغۇش ھەركۈن ئىچەر ئاشىمنى.

دۈشمەنلەر جاپا قىلدى، دىلبەردىن جۇدا قىلدى،
نازىم تولا ئاھ قىلدى كورەلمەي ئاداشىنى.

× ×

سۇغا سالسام سۇ كوتەرمەس مىسقال تومۇرنى،
ئالتۇن بىلەن ئېلىپ بولماس قالغان كوڭۇلنى.

يارىم بىزگە باقماي يۇرۇپ دىلگە غەم سالدى.
شەپقەت بىلەن سورغان بارمۇ كوڭلى مەلۇلنى.

بەختىم قارا بولغان ئۇچۇن يار بىزگە باقماس،
يىغلالتقىنى ياخشى ئەمەس بىزدەك ئوغۇلى.

يارىم بىزگە باقماس بولدى، بايلار نامراتقا،
ئەرەنلەر ھەم يوقلىماسلەر ئېرى يوق تۇلى.

ئايا يارىم قەھ-قەھ كۈلۈپ ئېچىك كۈڭلۈمنى،
يامان بولماس يوقلىسىڭىز نازىمىي قۇلى.

× ×

بۇ ئالەمگە كېلىپ تاپقان مېنىڭكى مەھربانمىسەن،
كوزۇمنىڭ رۇشىنى، كۈڭلۈم خۇشى، ئارامى جانمىسەن.

سېنىڭدەك نازىمىنلەر كەلمەگەنلەر دەھرىگە ھەرگىز،
ھەممە قىزلاردىن ئارتۇق بېخىرت، شىرىن زەبانمىسەن.

ئىشتىن قوغلىما، چۇنكى، غۇلامنىڭ غۇلامى مەن،
مېنىڭدەكلەرگە شەپقەت ئەتكىلى شاھى زامانىمىسەن.

لەبى لەئلى زىلالىڭ بىزگە دۈركىم ئابىيى ھەيۋان،
ئۇلۇك تەنلەرنى زىندە ئەتكىلى روھى راۋانىمىسەن.

بۇ نازىم ئېيتىدۇر يۈز ئىلتىجا ئەيلەپ نىگارغا،
ماڭا پەندى-نەسىھەت ئەتكىلى بىر نۇكتە دانىمىسەن.

× ×

مەن ئۆلسەم ئېتىم ئۆچەر، بېشىمدىن شامال ئۆتەر،
ئۇرۇق-تۇققان، دوستلىرىم يېنىمدىن يىغلاپ ئۆتەر.

ئاتام ھەم ئولۇپ كەتكەن، ئانام ھەم ئولۇپ كەتكەن،
قېرىنداش بولغان بىلەن كۈڭلى بولۇنۇپ كەتكەن.

ياتلارنىڭ دەردى چاغلىق قېرىنداشنىڭ دەردىدىن،
قېرىنداشنىڭ دەرتلىرى ئىچىمگە تولۇپ كەتكەن.

ئانامۇ ھايات بولسا، ئانامۇ ھايات بولسا،
دەردىمنى ئاڭا ئېيتسام ھالىمغا بۇ دەم يەتكەن.

مەۋسۇمى باھار كەتتى، نوبىتى خازان يەتتى،
ۋاقىت بىزگە يېقىن يەتتى نازىم بۇنى دەپ كەتكەن.

× ×

جۇگانمۇ تىگەي دەيدۇ، چوكانمۇ تىگەي دەيدۇ،
چوكاننى ئالاي دىسەم ۋاقتىمغا باقاي دەيدۇ.

ۋاقتىمغا قاراپ ھاردىم، ھەر كۈندە ئاڭا باردىم،
ھالىمغا قاراڭ دىسەم، ئانامدىن سوراي دەيدۇ.

شەھرى غۇلجا ئىچىدە سىز، تاپماسسىز بۇ قىسمى قىز،
مەن قىلسام ئىشارەتنى خالىغا باراي دەيدۇ.

بېشىغا قىسىپ غۇنچە، تۇرماس دەمى سۇيگۈنچە،
كۆيسەم ئاڭا ئولگۈنچە، كوڭلۇڭنى ئالاي دەيدۇ.

بۇلبۇلدەك قىلىپ ئۇيغان، دايم بولمەن گىريان،
ئالماققا تېنىمدىن جان ئىشق تىغى سالاي دەيدۇ.

پۇل تاپسا دىگەن نازىم، مەككىگە قىلاي تازىم،
يار ياخشى قېلىڭ دىسەم، مەن بىرگە باراي دەيدۇ.

× ×

ئۆگزەڭدىكى قۇمۇشنى مەن دەسسەپ ئوتەرمەنمۇ،
كوڭلۇمدىكى يار بىلەن بىر كېچە ياتارمەنمۇ؟

يالۋۇرۇپ ساڭا ھەركۈن، ياد ئېتىپ سېنى ھەر تۇن،
باغرىمنى قىلىبان خۇن ۋەسلىڭگە يېتەرمەنمۇ؟

بارسام ئىشىكىڭگە يىغلاپ، ئاچچىڭ كېلىپ قوغلاپ،
بۇ قىسمى كورۇپ خورلۇق دۇنيادىن ئوتەرمەنمۇ؟

يارىم ماڭا باقمايدۇر، سىنەسىنى ياقمايدۇر،
مۇنداق بىۋاپا يارغا بېھۇدە كۈيەرمەنمۇ؟

باقماي ماڭا دەرت قىلىدىك، چىرايمىنى زەرد قىلىدىك،
دەردىڭگە داۋا تاپماي ئاخىرى ئۆلەرمەنمۇ؟

بىزلەرنى خاپا قىلىدىك، جانىمغا جاپا قىلىدىك،
سەندەك بىۋاپا يارغا ئاۋارە بۇلارمەنمۇ؟

× ×

قارالاسام كورۇنمەيدۇر ئابراىنىڭ تاغى،
ئوتتا كويۇپ ئادا بولدى يۈرەكنىڭ ياغى.

يار دەردىدە سارغايىدىمەن زەپىران سۈپەت،
كۈز ۋاختىدا سارغايغاندەك تىرەك ياپراغى.

غۇنچە يۈزلۈك نىگارمىنى كورەر كۈن بارمۇ،
تەسۋى-تەھلىل بولدى ماڭا يارنىڭ سوراغى.

يارىمىزنىڭ قىلغان سوزى داغ بولدى بىزگە،
يۈرگىمىنى مەجرۇھ قىلدى شول سوزنىڭ داغى.

ئارا ئۈستەك توغراقلىقتۇر يارىمىنىڭ جايى،
قاراپ يارغا بەسىر بولدى كوزنىڭ قاراغى.

ئۇلاغىمىنىڭ يوقلىغىدىن كورمىدىم يارىنى،
كورەر ئېرىدىم زالى زەرنىڭ بولسا ئۇلاغى.

× ×

دەردىڭنى ماڭا ئېيتساڭ، سېنىڭ ھالىڭغا مەن يەتسەم،
ئوزۇمنىڭ ئىلكىدە بولساڭ، چوللەرگە ئېلىپ كەتسەم.

چوللەر ئىچىدە يۇرسەك ئىككىمىز بولۇپ مۇنىس،
سىيىنەمنى يېرىپ تىغدا يۈرەكىمنى كورسەتسەم.

بىزگە مەرھەمەت ئەيلەپ دەردىمنى ئىشتىكەندە،
ئۇن توققۇز قىلىپ تازىم مەن يارىمنى خوش ئەتسەم.

يارىم يۇرتىغا كەتسە ئاتاسىنى كورگىلى،
بوز ئېتىمنى ئىگەرلەپ يارىنىڭ كەينىدىن يەتسەم.

× ×

نادان بىلەن دوست بولما ۋىژدانى يوقتۇر،
يولى كەلسە دوست ساتۇر، ئىمانى يوقتۇر،
نادانلارنىڭ دايمى پىكرى بۇزۇقتۇر،
قىلار ئىشى ھەمىشە كاززاپچىلىقتۇر.

نادانلارنى قويۇپ بەرسەڭ مەيلىگە،
ئەقلىن سېتىپ كېرەر جەھلى كەينىگە،
دوست بولساڭ كۈلكە قىلۇر جاھان ئەھلىگە،
نادان قىلار ئىشنى ئويلىشى يوقتۇر.

نادانلاردىن قاچ نازىم، بولمىغىن سادىق،
ئۇلار بىلەن دوست بولساڭ، بولۇرسەن پاسىق،
نادان ئۈچۈن ئاچما دەرۋاز، ئۇ تۇرسۇن ياپىق،
نادانلاردا ئىشقى - مۇھەببەت يوقتۇر.

× ×

دەمادەم تىرى ئىشقىڭ تەگدى دىلغا ئەيلەبان كوپ زار،
يۇرۇرمەن بۇ جەھەتتىن نالىلەر ئەيلەپ كى مەجنۇنۋار،
ئاقىزىپ خۇنى دىلنى ئىككى كوزىدىن ئەي رەپىق ھەر بار،
غەمىڭدىن تا قاچانغا يىغلاي ئەي شوغى پەرى رۇخسار،
نقابىڭنى يۇزۇڭدىن ئاچقىلۇ كورسەت ماڭا دىدار.

ۋىسالىڭ شەۋقىدە ئىزلەپ يۇرۇپ ھەم ئاچتىمۇ ھاردىم،
مۇھەببەت تېغى بىرلە بۇ يۈرەكنى مىڭ تىلىم ياردىم،
مەيى ئەللىك غەمىدە گاھ قىزارىم، گاھى سارغايىدىم،
جامالىڭ پۇرقەتىدە مەن چىمەنگە سۇبھىدەم باردىم،
ئۇزارىڭ شۇئىلىسى يوق، كوزۇمە گۈللەر كورۇندى خار.

ئەجايىپ بىمەدار ئەتتىڭكى ھىجرىڭ زەربەتى بىرلە،
نەھىپ بولدۇم داغى شىرىن كەلامىڭ ھەسرەنى بىرلە،

سارىخ چېهرەم قىزاردى بۇ يۈرەكنىڭ خىرقەتى بىرلە،
قاچانغە كويدۇرۇرسەن بىزنى سەۋدايى ئوتۇڭ بىرلە،
بۇ ئوتلۇغ كۆڭلۈمە بىر لەھزە رەھىم ئەتكىن، ئايا دىلدار.

غەمىڭنىڭ سەلكىنىدۇر ئەي رەپىق ساۋۇرغۇچى گەرىم،
ۋىسالىڭ خەۋىپىدىن بولغان ئېرۇر بۇ چېهرەنى زەردىم،
سېنىڭ يادىڭ دىلىم ئارامىدۇر، زىكرىڭ ئېرۇر قەندىم،
كۆڭۈل يورۇتقۇچى شەمەم، جان كويدۇرگۇچى بەرقىم،
كى ھىجرىڭ دوزىخىمىدە بىزنى كۆپ كويدۇرمىگىل ئەي يار.

ۋىسالىڭ ئىشقى، ئەي دوست، بىزنى ئانداغ بىقارار ئەتتى،
كى بەلكى شەبلىدەك ئىشقىڭ كويىدا تۇرپەزار ئەتتى،
رەڭگى چەشمىمنى ئۇزنى، كۆز قاراقىمنى غۇبار ئەتتى،
دىدىم: پىنھان تۇتاي دەردىڭنى، لېكىن ئاشكار ئەتتى،
سارىخ چېهرەم ئۆزە قانلىغ يېشىم جەزبە جۇنۇن ئىزھار.

بۇ ئاشىق ئىشقى ئىلىنى كۆرسەكم، دىلدارىنى سورىدى،
ئوشۇلدەم شەيخ ئىشقى يارىنىڭ يولىنى بىلدۈردى،
بىلالىڭ كىردى شۇ يولغا جامالىڭ ئاندا بەلگۈردى،
كى تاھوسىنىڭ كوردى، ئىشقى ئىچرە پويەلەر ئۇردى،
دىۋانە شاھ غىياسىدىن يۇرۇپتۇر كۇچا ھەم بازار.

× ×

مەن بىلمەس ئىدىم ئىشققە گېرىپتار بولۇرۇمنى،
ئىشقى تىرى تىگىپ خەستەيۇ بىمار بولۇرۇمنى،
ھىجرىدا داغى يىغلايۇ كۆپ زار بولۇرۇمنى،
مەجنۇن بولۇبان ئىشقىدا ئاۋار بولۇرۇمنى،
بۇلبۇل بولۇبان ۋالەئى گۈلزار بولۇرۇمنى.

چۇن رۇزى ئەزەلدە قىلىپ ئېركەن مېنى غەملىك،
روھىمنى مېنىڭ ۋالەئى زار، دەردى - ئەلەملىك،
بۇ دەپىرى پەنا ئىچىدە ئاۋارە ستەملىك،
مەن خەستەتى بىچارەنى ئول شاھى كەرەملىك،
چۇن بىلمەس ئىدىم بەندەئى خار - زار بولۇرۇمنى.

ئىشقى كويىغا سالغان مېنى ئېردى يۈزى بەرنا،
كۆرسە يۈزىنى ۋالە بولۇر ئېردى زۇلەيخا،

ھەيران بولۇر ئېردىكى بەدىئى بىلە ئۇزرا،
بەرھەم يىگەي ئېردى كورۇبان ھەشمەتى دارا،
كىم بىلدى ئوتى ئىشققا گىرىپتار بولۇرۇمنى.

يار بارەسدە قىلدى خەلق تۇرپە رىۋايەت،
بەلىكى ئىشىتىپ خەستە يۈرەك بولدى جەراھەت،
ئەيلەپ بۇ ئىلى خەلقى ماڭا ئانچە مەلامەت،
قىلدىكى نەسىھەتنى ماڭا بارچە بەغايەت،
بىلمەس ئىدى ئىشقى دانىغە ئامبار بولۇرۇمنى.

ئاشىق ئىلىغە پەندۇ سۇخەن تەسىر ئېتەرمۇ،
يارنىڭ غەمى ئاشىق بېشىدىن ئەسلە كېتەرمۇ،
تىل سوزلىگىلى يار سوزىدىن باشقىنى دەرمۇ،
ئىشقى ئوتى ئەگەر بولمىسا ھەر دىلدا كويەرمۇ،
يوقسە نە ئېستەر مەنىكى بىئار بولۇرۇمنى.

قايرىپ سۇندۇرۇر بولسا ئول ئاي بۇ پەرۇ بالىنى،
رەت قىلما ئىلى خەلقى سەن ئېيتىپ قىلۇقالىنى،
مەنى ئەتمە داغى ئولتۇرۇر ئېرسە بۇ بىلالىنى،
دۈشمەن كورۇپ ھەم سوكمە داغى روي ھىلالىنى،
رەت قىلما داغى شىپتەئى دىلدار بولۇرۇمنى.

× ×

جۇدا قىلدى پەلەك سەندىن، قاياندۇرسەن قېرىنداشىم،
سېنىڭدىن ئايرىلىپ بولدى زەھەر-زوققۇم ئىچەر ئاشىم،
پەراغەت كەتتى، غەم يەتتى، ستەملەر بولدى يولداشىم،
قېرىنداش مەرببان كەتتى مېنى تاشلاپ كوكۇلداشىم،
بۇ ۋەجھەدىن توكۇلدى قانغە ئاغۇشتە بولۇپ ياشىم.

يۈرەك پارە، بېغىر پارە، بولۇپمەن تۇرپە بەچارە،
يۈرەك كويگەن قېرىنداش يادىدا ھەر بارە-ھەر بارە،
كوچالار يۇرۇپ يىغلاپ، بولۇپ ئاۋارە-ئاۋارە،
بۇ غەمدىن بولدى ئەي دوستلار يۈرەك مىڭ پارە-مىڭ پارە،
نە قىلغانىمنى بىلمەسچەن بۇ غەمدە ئايلىنىپ باشىم.

تەھەببۇل رەخشىسى ھەر بارەكىم سەن سارىغە تارتار،
بۇ ۋەجھەدىن پىراقىڭ ئاتەشىنىڭ سوزىشى ئارتار،

گۈلىستانىم خازان بولدى، بولۇپمەن ئەندەلىدەك زار،
نېچكۈك تاقەت قىلۇرمەن پۇرقەتكۈ ئۆرتەر مېنى ھەر بار،
ئەلەمدىن ئۆرتەنپ زەرداپغا ئورۇلدى ئىچى - تاشىم.

باشىمغا يۈز تومەن غەم سالدى، كورگىل نىگۈن گەردۇن،
قېرىنداشتىن جۇدا قىلدى، قىلىپ باغرىمنى خۇن گەردۇن،
بېشىمدا دەۋرى كاج ئەيلەپ مۇدام بۇ بى ستۇن گەردۇن،
يۇقاتىپ مەغزى سېرىنى، ئاقىبەت قىلدى جۇنۇن گەردۇن،
بولۇپمەن يۈز ياشار پىردەك، تورت توقتۇز ئىدى ياشىم.

قېرىنداشىم غەمى قىلدى ئېلىپتەك قامەتمىنى دال،
ئەقىل ساچمىلدى، غەم باستى، بولۇپمەن بىر يولى بەدھال،
سۇرۇر كەتتى، قانات سۇندى، يولۇندى مۇرغى يەڭلىغ بال،
قېرىنداش يادىدا خۇنابەلەر يۇتتى بىلالى زال،
ئۆزى كەتتى مېنى تاشلاپ جالالىدىن ① قارا قاشىم.

× ×

روھىمنى ئەزەلدە ئول ئىلاھىم،
كويۇردى سېنىڭ ئۇچۇن نىگارم،
ۋالەدۇر ساڭا بۇ خەستە جانىم،
ھەم قالماي دىلدا ھىچ قارارىم،
ئىشقىڭدا سېنىڭ، ئايا نىگارم،
مانەندى ھۈسەين توكۇلدى قانىم.

قايسى كۈن ئىدى يۈزۇڭنى كوردۇم،
ئەقلىم قۇشىنى قويۇپ ئۇچۇردۇم،
پايسىڭ ئىزىنى كوزۇمگە سۇردۇم،
لاھەۋلە ئوقۇپ يۈزۇمگە ئۇردۇم،
ئىشقىڭدا سېنىڭ ئايا نىگارم،
مانەندى ھۈسەين توكۇلدى قانىم.

ئىشقىڭدا بولۇپ مىسالى مەجنۇن،
كوز ياشلىرىم ئولدى ھەم چۇ جەيھۇن،
ئېلىپقا مىسالى قەددىم بولۇپ نۇن،

① جالالىدىن — بىلالنىڭ ئاكىسى.

ھەم ئۇخلاماي كوزۇم بولۇپ خۇن،
ئىشقىڭدا سېنىڭ، ئايا نىگارم،
مانەندى ھۈسەين توكۇلدى قانم.

ئول ئاي يۈزىنىڭ غۇرۇرىدىنكىم،
كوزلەر قاماشۇر نۇرىدىنكىم،
يارنىڭ غەمى بىرلە جەۋرىدىنكىم،
ھەيھات، بۇ ئىشقى زارىدىنكىم،
ئىشقىڭدا سېنىڭ، ئايا نىگارم،
مانەندى ھۈسەين توكۇلدى قانم.

ئىشقىڭدا يۈرەك قىلۇر ھەررەت،
بۇ بەسىرى خەلق قىلۇر مەلامەت،
تا ئولگۇچە بولىدىم سەلامەت،
ھەم قالمايىدى مەندە سەبىرۇ تاقەت،
ئىشقىڭدا سېنىڭ، ئايا نىگارم،
مانەندى ھۈسەين توكۇلدى قانم.

ئېردىڭ بۇ دىلىمنىڭ گولتۇزارى،
يادىڭ ئىدى بۇ جانم مادارى،
كويۇڭدا يۇرۇپ يوق بولدى بارى،
ھەم قالمايى بۇ يۈزۈمنىڭ ئارى،
ئىشقىڭدا سېنىڭ، ئايا نىگارم،
مانەندى ھۈسەين توكۇلدى قانم.

يۈزۈڭنى قىلىپ مىسال قۇياشقا،
ئاشىق ئىلى چۈشتىلەر تالاشقا،
ۋالە بولۇپان قوشۇما قاشقا،
ياشم يەتكەن ئىدى بىشەست شەشكە،
ئىشقىڭدا سېنىڭ، ئايا نىگارم،
مانەندى ھۈسەين توكۇلدى قانم.

بولسۇنكى زىيادە يار جامىلى،
ھەم قامەتى بىرلە گۈل نىھالى،
ھەم بولمىسۇن ئومرىنىڭ زاۋالى،
بۇ قىسمى تەلەپ قىلىپ بىلالى،

ئىشقىڭدا سېنىڭ، ئايا نىگارم،
مانەندى ھۈسەين توكۇلدى قانم.

× ×

ئەسلى مەقسەتكە يېتەلمەي ئەندى مەن بولدۇم جۇنۇن،
ۋادىنى پۇرقەتتە ئايلاندىمكى مانەندى قۇيۇن،
ھەم يۈرەككە ئوت تۇتاشتى چىقتى رەڭلەردىن تۇتۇن،
پاك كويدى بۇ بەدەن ئوپكەمگە تولدى ئەمدى خۇن،
كوھى ئىشقى يۈزلەندى بىزگە باشم ئولدى سەرنىگۇن،
قىل مەدەت مەن زارىغە يا شاھ غىياسىددىن بۇگۇن.

ئەۋۋەلا ھالدا بۇ ئىشقى دەردىنى كۈزگە ئىلمەدىم،
ئىشقى بار ئادەمنى كۆرسەم كۈزلەرمىگە سۈرمەدىم،
قىسسەنى ئىشقىنى ئىشتىكەن بىرلە پەرۋا قىلمەدىم،
تىرى ئىشقى تەگدى يۈرەككە سەبىر ئېتەرنى بىلمەدىم،
كوھى ئىشقى يۈزلەندى بىزگە باشم ئولدى سەرنىگۇن،
قىل مەدەت مەن زارىغە يا شاھ غىياسىددىن بۇگۇن.

ئىشقى ئوتى تەككەن ھامان قىلدى يۈرەكنى يارەلىغ،
ھەم بېغىرنى پارەلىغ قىلدى مېنى ئاۋارەلىغ،
يار ئوزى دىلدارلىغ، قىلدى تېنىم بىمارلىغ،
كۈندۈزى كۆپ زارىلىغ، دايم كىچە بىمارلىغ،
كوھى ئىشقى يۈزلەندى بىزگە باشم ئولدى سەرنىگۇن،
قىل مەدەت مەن زارىغە يا شاھ غىياسىددىن بۇگۇن.

ئارزۇ قىلدىم سېنى، لېكىن بەدەخشان بارمىدىم،
كۆپ ئۆمىت قىلغان جەھەتتىن مۈلكى گىلان بارمىدىم،
ھەم ئىمام باقىرى^①نى ئىزدەپ كوھى ئۇممان بارمىدىم،
سەن بەدەخشاندا ئۇچۇن شەھرى نەمەنگان بارمىدىم،
كوھى ئىشقى يۈزلەندى بىزگە باشم ئولدى سەرنىگۇن،
قىل مەدەت مەن زارىغە يا شاھ غىياسىددىن بۇگۇن.

سەن ئېرۇرسەن بۇ زامان لەئلى بەدەخشانىم مېنىڭ،
توغرى يول كۆرسەتكەلى ھەم شاھى گىلانم مېنىڭ،

① ئەخمەت يەسەۋىينىڭ (۱۱ ئەسىر) شاگىرتى — سۇلايمان باقىرغانىي.

ھەم مەدەت قىلماق ئۈچۈن دۇررى ئىمانىم مېنىڭ،
جان ئىچىدە ساقلىغان ھەم تۈرپە مېھمانىم مېنىڭ،
كوھى ئىشىق يۈزلەندى بىزگە باشىم ئولدى سەرنىگۈن،
قىل مەدەت مەن زارىغە يا شاھ غىياسىددىن بۇگۈن.

بۇ بىلال بىچارە ئىشىقنىڭ ئىلگىدە بولدى ئەسىر،
قىلىمىغاي ھەرگىز تەرەھھۇم مەھلىقالىق تاش بېغىر،
ئىككى دۇنيا خەلقىگە تەڭرىم سېنى قىلدى ئەسىر،
ئەلمەدەت يا مىرغىياسىددىن ۋەلى سەن دەستىگىر،
كوھى ئىشىق يۈزلەندى بىزگە باشىم ئولدى سەرنىگۈن،
قىل مەدەت مەن زارىغە يا شاھ غىياسىددىن بۇگۈن.

× ×

ئىشتىكىل ئەي مۇھىبىم ئۇشبۇ ئەشتارى شۇئارىمنى،
ئەگەر سەن ئاشىق ئېرسەڭ ئەيلەيىن مەن قىلۇ-قالىمنى،
نەمەنگان شەھرىدىن كەلتۈردى تەڭرىم شەھسۇۋارىمنى،
نەسار ئەيلەي ئانىڭ مەسلۇكىگە تەن ئىچىرە جانىمنى،
سۈبەرگەن بولغاي ئول بۇ خۇشكى ئولغان سەبىز زارىمنى.

ئول ئەر كەلمەس بۇرۇن بارچە خەلايىق بىناۋا ئېردى،
ئىلى خەلقى تەرىقەت ئەھلىدىن بەلكى جۇدا ئېردى،
تەرىقەت كارىنى بىلمەسلىكىدىن روھىسىيا ئېردى،
كى بىلمەي توغرى يولىنى نەپسى بەدكە مۇپتىلا ئېردى،
ئانا قىلدى ئىلى خەلقىگە ھەق قۇتبى زامانىمنى.

ئوشۇل قۇتبى زامانىم كېلىبان راست يولىنى بىلدۈردى،
مەسھادەك بولۇپ كۆپ مۇردەدىل ئەللەرنى تىرگۈزدى،
كى ھەر گەردەنكىشانى ئۇردى-سۈكتى يولغا كىرگۈزدى،
خۇپى ھەم نەپى ئىسپاتنى زەبانغا جارى قىلدۇردى،
كى شۇكرى، ھەق ئىبەرمىش بىزگە ئول شاھى جاھاننىمى.

سۇلۇكى نەقىشەندىگە ئۇشۇل ئەر بەردى زىۋەرلىك،
بولۇپ قۇتبى جاھانم بۇ ئىلى خەلقىگە رەھبەرلىك،
قىلىپ تارىك كوڭۇللەرنى ئول ئەر تۈرپە مۇنەۋۋەرلىك،
كوڭۇلنىڭ خانەسىنى قىلغان ئېردى بەلكى گەۋھەرلىك،
ئىبەردى بىزگە ھەق ئول ساھىبى دارىلقارارىمنى.

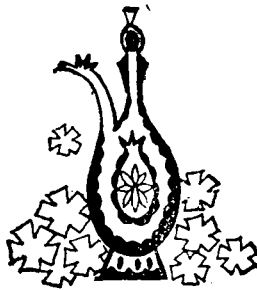
تەرىقەت ئىچىرە ئول ئەر بارچە مۇرشىد بېھتەرى ئېردى،
جاھاننىڭ شەيخلىرى ئىچىرە سائادەت ئەختەرى ئېردى،
مۇرىدى ھەزرەتى شاھ ئەۋلىيانىڭ سەرۋەرى ئېردى،
بۇ كوھىستان ئىچىدە بىزگە خورشىد خاۋەرى ئېردى،
نەسار ئەيلەي پىرىمنىڭ ئىشىقىدا ھەم يوقۇ بارىمنى.

كورە بىلمەي ئىكەنمەن تەغلى چۇن روبى ھىلالىنى،
جامالىنى داغى گۈل يۈزى بىرلە نەۋ نىھالىنى،
تۈشۈمدە بىر سەپەر كورگەن ئىدىم قەددى كامالىنى،
ۋەلى ياخشى بىلمۈرمەن يەنى ئەسھاپ بىرلە ئالىنى،
بۇ ۋەجھىدىن دەما - دەم سوزلىدىم دۇررى پىشانىمنى.

پىرىم ئەۋساپىدىن مەڭدىن بىرىنى مەن بايان قىلدىم،
قىلۇرغە ۋەسپى ئەۋساپىن تىلىمنى مىڭ تىلىم قىلدىم،
پىرىمنى بىلمەس ئېردىم ۋاقىئەدە كوردىمۇ بىلدىم،
كى ئەيتۇر بۇ بىلالى ھەرنە قىلدىم بى ئىبا قىلدىم،
داغى ئالغان بىلىڭ ئول ئەر ئىنانى ئىختىيارىمنى.

فەشرگە تەييارلاشتا پايدىلىنىلغان مەنبەلەر.

- ① «بىلال نازىم» (تاللانغان ئەسەرلەر) ساۋۇت موللايىدوۋ.
- قازاقىستان دولەت گۈزەل ئەدەبىيات نەشرىياتى ئالمۇتا 1961 - يىل نەشرى.
- ② «غەزەلىيات» نىم شېھىت ئارمىيە ئىلى سايرامى
- «ئىتتىپاق» ژورنىلى 1949 - يىل 6 - 7 - سان.
- ③ «غەزەلىيات» «شىنجاڭ ئەدەبىياتى» ژورنىلى 1962 - يىل 6 - 7 - سان.

نەشرگە تەييارلىغۇچى: نىمەتۇللا ئەبەيدۇللا

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

شائىر خەستە (ئابدۇللاخۇن شىرىپ ئاخۇن ئوغلى) 1854 - يىلى يەكەندە تۇغۇلغان. ئۇنىڭ دادىسى شىرىپ ئاخۇنۇم يەكەندىكى رەستە مەدرىسىدە مۇددەرىسلىك قىلاتتى. ئۇ ئۆز ئوغلىنى كىچىكىدىن باشلاپلا ئالاھىدە ئېتىۋار بىلەن ئوقۇتتى. شۇڭا ئابدۇللاخۇن ئون يەتتە ياشلارغا كىرگەندە دىن ۋە ئەدىبىيات بىلىملىرى بويىچە شوھرەت قازىنىپ، خەلق ئىچىدە ئىززەت - ھۆرمەتكە سازاۋەر بولدى.

شائىر ئون يەتتە ياشقا كىرگەندە، يەكەندە چوڭ تەسىرگە ئىگە بولغان مولىلا نىياز ناملىق ئىشاننىڭ تەكلىۋى بىلەن تىراۋاغ (ئەسلى ئىسمى تىرەكبىاغ) خانقاسىنىڭ مەخسۇس مەدرىسىگە مۇددەرىسلىككە تەكلىپ قىلىندۇ. ئابدۇللاخۇن مەدرىستە 2 - 3 يىل ئىشلىگەندىن كېيىن، موللانىياز ئىشان ئۇنىڭ بىلىمى ۋە قابىلىيىتىگە قايىم بولۇپ، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ چوڭ قىزى بىبى خېنىمنى بېرىپ، ئۇنى ئۆزىگە كۆيۈغۇل قىلىۋالدى. ئابدۇللاخۇن تىراۋاغ خانقا مەدرىسىدە ئىشلىگەندىن تاشقىرى، ئۆز دادىسى دەرس بېرىدىغان رەستە مەدرىسىدىمۇ دەرس ئوتتۇ. ئابدۇللاخۇن بىبى خېنىم بىلەن ئوتتۇز يىل ھايات كەچۈرۈپ بەش پەر - زەنت كۆرىدۇ. شائىر 1907 - يىلى ئەللىك ئۈچ يېشىدا ۋاپات بولىدۇ. ئۇ تىراۋاغ خانە - قاسىنىڭ مەخسۇس مازارلىغىغا دەپنە قىلىندۇ.

شائىرنىڭ ئەدىبىي پائالىيىتى قانداق باشلىنىپ قانداق راۋاجلانغان، بۇ ھەقتىكى كود - كىرىت ماتېرىياللارنى ئېنىقلاش مۇمكىن بولمىدى، ئۇنىڭ توغرىسىدىكى ئەسلىمىلەردە ئېيتىلىشچە، ئۇ ئىلھامى تېز ۋە چوڭقۇر پىكىرلىك شائىر بولغان ئىكەن. ئۇ ئات ئۈستىدە كېتىۋېتىپ ياكى ئۇيقۇدىن ئويغىنىپمۇ شېئىر يېزىۋېرىدىكەن. ئۇ تىراۋاغ خانقاسىدا ھاپىزلىقمۇ قىلغان بولۇپ، كۆپىنچە ئۆزى يازغان شېئىرلارنى ئاھاڭغا سېلىپ ئوقۇيدىكەن. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ مەزمۇنى چۈشمىشلىك، تىلى راۋان ۋە ئاممىباب. شائىر ئۆمرىنىڭ كۆپ قىسمىنى خانقادا ئۆتكۈزگەن - لىكى ئۇچۇن، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە مەزمۇنەن دىنى پۇراقىمۇ خېلى كۈچلۈك. ئەمما بۇ شۇ دەۋر شارائىتىدىن قارىغاندا نورمال ئەھۋال بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. لېكىن ئەسەرلىرىدىن قارىغاندا ئۆز دەۋرىدە يۈز بەرگەن بەزى ئىجتىمائىي ۋەقەلەرمۇ شائىرنىڭ نەزىرىدىن چەتتە

قالمىغان. ئۇ ئۆز شېئىرلىرىدا ئىجتىمائى ھاياتتىكى تەڭسىزلىك، ئادالەتسىزلىك ۋە جەۋرى-زۇلۇم ھادىسىلىرىگە بولغان نارازىلىغىنىمۇ ئىپادىلىگەن.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇنىڭ «كوللىياتى خەستە» ناملىق بىر توپلىمى بولۇپ، 444 پارچە شېئىرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىكەن. ئەمما ئۇ توپلام تېخى تېپىلمىدى. مەن يېقىندا قارقاش ناھىيىسىدىن ئۇنىڭ ئىككى مۇسەددەس، ئون مۇخەممەس، ئون مۇرەببە، ئەللىك غەزەلدىن ئىبارەت يەتمىش ئىككى پارچە ئەسىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 2 مىڭ 7 يۈز توقسان ئۈچ مىسرىلىق بىر قوليازما دىۋانىنى تېپىشقا مۇيەسسەر بولدۇم. بۇ قېتىم شۇ دىۋاندىكى شېئىرلاردىن دەسلەپكى قەدەمدە بۇ تاللانمىلارنى نەشرگە تەييارلىدىم. ئالاقىدار خادىملار ۋە كەڭ كىتاپخانىلارنىڭ تەتقىق قىلىپ كورۇشلىرىنى سورايمەن.

خوشلىماس كوڭلۇم مېنىڭ ئىشقى ئوتىدىن زار ئولمىسا،
ھەر زامان دىلدا خەيالى گۈلئۇزار يار ئولمىسا.

گۈلئۇزارنى تاماشا قىلغىلى سىئەمدە مىڭ،
رەخت ئەيلەپ دىلدا ئانچە خارۇ پەيكار ئولمىسا.

ۋەسلىغە گەر يەتمىسەم يارى بىلە ئۆلپەتتە كۆپ،
ماسىۋادىن كوڭلۇم ئىچرە ئەسلا ئازار ئولمىسا.

باغۇ جەننەت ئىچرە كىرسەم ئەسلى كوڭلۇم خوش ئەمەس،
ئەرزۇ ھالىم ئەيغىلى ئالدىمدا دىلدار ئولمىسا.

باققا كىردىم گۈلنى كوردۇم ھەممىسى ماتەم زىدە،
كوزىنى ئاچماق ھامان ئەپسەردە ئەپكار ئولمىسا.

رەھىم قىلماس دىلبەرى رەئنا گەدا يا شاھقە،
ئاچىلبان توزغىلى دۇنيا ۋاپاكار ئولمىسا.

ئۇنىسى ئۆلپەت ئەيلابان يا يەنە بىردەم يوق بولۇپ،
شۇغىل ئەيلەپ ئومۇر ئۆتكەرسەمكى ئەغيار ئولمىسا.

يارنىڭ يادىدىن ئۆزگە قەندۇ شەكەر تاتماغۇم،
تامماقلىم ھول بولسا يادى بىرلە ئىزھار ئولمىسا.

خەستەنىڭ كوڭلىدە دىلبەر يادى بولسا تولا خوش،
كەتكۈسى ھەسرەت بىلەن دىلدا سەبەكبەر ئولمىسا.

× ×

پۇرقەتى بىچارە يارى ئىشقىدا ئىنشا قىلۇر،
نېچە ئەبىيات بىرلە كوڭلى سىررىنى ئىپشا قىلۇر.

ئىشقى بىر دەردى بالاكىم ئاسرىماق مۇمكىن ئەمەس،
ئەشكى سۇرخى رويى زەردى بىلدۈرۈپ غوغا قىلۇر.

ئىشقى بىر زور ئەۋدېھاكىم ھەملە قىلسا شاھقە،
ژىندە پوشى گۈلخەن نىشىن ئەيلەپ ئۇنى رەسۋا قىلۇر.

يەخ سۈپەت زاھىدقا يەتسە ئىشقى ئوتىدىن ئەندەكى،
تەختىنى بەرباد ئىتىپ كوز ياشىنى دەريا قىلۇر.

ئىشقى بىر ئاپتاپ مۇسەللىك شۇئە ئۇرمىش ھەممىگە،
كوممەك ئانى مۇمكىن ئەرمەس سەئىنى بىجا قىلۇر.

بەرق ئۇرسا ئىشقى ئوتى نازۇك نىھالۇ تازەگە،
پىچ تاب ئەيلەپ ئۇنى شەمشاد قەدىن دۇتا قىلۇر.

كۈھى باتەمكىنگە ئەندەك تەگسە ئىشقىنىڭ شامىلى،
خەس كەبى رەقس ئەتتۈرۈپ مەجنۇن سۈپەت سەيلا قىلۇر.

ھەرگىران جانغا ئەگەر ئىشقى ئوتىدىن بىر زەردەئى،
تەگسە بارىن كويدۇرۇپ پەرۋاز ئىتىپ ھا ھا قىلۇر.

سادلەۋھ دىۋانەلار ئىشقىدە كويىسە يوق ئەجەپ،
ئىشقى ئوتى ئەبلەھكە چۈشسە پۇختە ئىتىپ دانا قىلۇر.

ئەي ھەكىم ئىشقى ئەھلىنىڭ نەيىقىن تۇتۇپ ھوكىم ئەيلىمە،
مەۋج ئۇرۇپ نەپەسى ئانىڭ ھەردەم سېنى ئەيىا قىلۇر.

ئىشقى ئېلىغا سەرزەنش ئەيلەر بەسى بىدەر تىلەر،
قەندۇ شەكەر تاپ دىسە تاپماي ئۇنى لالا قىلۇر.

جان بىلە تەئبىر قىلۇر ھوكۇمالار ئىشقىدىن،
ئىشتىسىز ئادەم تىرىك ئەرمەس ئولۇك ئىمزا قىلۇر.

پۇرقە تىنىڭ ھىرقە تى بۇ خەستەنى گويا ئىتىپ،
مۇپتالالەر ھالىغا كۆپ ئاھۇ ۋاۋەيلا قىلۇر.

× ×

بۇ زامان ئەھبابلىرى سوھبەت قىلۇرغا ئەرزىمەس،
قەدىردان ئەرمەس ھەمە ئۆلپەت ئالۇرغا ئەرزىمەس.

ئالدىدا بىر رەڭ بولۇپ كەتسە ئۇ يەردىن ئۆزگەچە،
ھەققە سوھبەت ساقلىماس غەيبەت قىلۇرغا ئەرزىمەس.

ئەھلى ھەقىقەت ئالدىغا بارساڭ تۇسۇڭنى ساقلىغىل،
قىلسا ھەركىم ئىتىراز لەئىنەت قىلۇرغا ئەرزىمەس.

ئولما خەيلى ھەمە زالىمغا ئەيلەر ئىلتىجا،
مەنسەبى دۇنيا ئۇچۇن ئىززەت قىلۇرغا ئەرزىمەس.

بولسا ئىشانلار ھەمە شەرد تەرىقەتتە مۇستەقىم،
نەقدى جان بەرسەڭ ئاڭا رەھمەت قىلۇرغا ئەرزىمەس.

ھەر مۇرت قاچسا پەرىدىن باشقا كەلگەي يۈز بالا،
يۈزىگە سالپ ئۇنىڭ كۈلپەت قىلۇرغا ئەرزىمەس.

سوپى ئېنىلىۋەقت بولغىل يائا بولۇۋەقت دۇنياكىم،
بىر زامان غاپىل بولۇپ مەنەت قىلۇرغا ئەرزىمەس.

ئۇشۇ دۇنيادا زىرائەت ئەيلىگىل ئوقبا ئۇچۇن،
بولمىسا خالىس ئەمەل ھورمەت قىلۇرغا ئەرزىمەس.

خەيىرى ئىھسان ئەيلىسەڭ يار قىلما ھەرگىز، سەن ئۇتۇت،
قىلىمىغىل نابۇت ئۇنى، مەننەت قىلۇرغا ئەرزىمەس.

ئالدىگە كەلتۈرسە ھەركىم زەررە يەڭلىغ توھپىنى،
مىلىنى بەرسەڭ ئاڭا، قۇربەت بولۇرغا ئەرزىمەس.

خەستەنى مىسكىن سېنىڭ قىلغان كالامىڭ ھەممە پەۋج،
ئەھلى مەنا ئالدىدا جۇرئەت قىلۇرغا ئەرزىمەس.

مۇخەممەد سى

كەجرەۋ پەلەكتىن پەرياد قىلماغ،
شاھۇ گاداغا بۇنياد يۇرماغ.
تەخت ئۆزى ياتسۇن بىستەردە يۇمشاغ،
بۇ سوزنى ئەيدى ئاشق ئۆلەر چاغ،
ھەسرەتتە كەتتى باغرىدا يۈز داغ.

كەلدۇق بۇ يەرگە ئول لاكاندىن،
بۇيى ۋاپا يوق كەۋنۇ ماكاندىن،
ئالغاي ئامانەت ياخشى - ياماندىن،
نى نازىنىلار ئوتتى جاھاندىن،
نى گۈل بەدەنلەر بولغۇسى تۇپراق.

مالۇ زىمىن دەپ ئەسلا سۈيەنمە،
پەرزەندۇ زەن دەپ ئاكا قۇۋانما،
قىلغىل ئىبادەت ھەرگىز ئۇيانما،
ئەي سەرۋى ئازات مۇنچە قۇۋانما،
سەندەك نەچچىنى يۇشۇردى تۇپراق.

ئىبرەت كوزۇڭ ئاچ كەتكەننى كورگىل،
يارۇ بۇرادەر ئوتكەننى كورگىل،
دوستىنى دوستى كۈمگەننى كورگىل،
بىچارە بۇلبۇل باغلارنى كورگىل،
باغلارنى كورسەڭ ئەمدى تۇلا زاغ.

ۋەيرانە قىلدى "مەنمەن" دىگەننى،
"ئىقلىمنى ئالغان شاھمەن" دىگەننى،
ئاباب قىلىپتۇر زاغلار چىمەننى،
باغلارنى كورسەڭ - زاغۇ زۇغۇننى،
ئۆلدەم ئەيتۈرسەن: "ھەيپۇ ئىسىز باغ".

ئازدىم يارانلار ماڭغان يولۇمدىن،
ئەقلۇ ھۇشۇمنى بەردىم قولۇمدىن،
ھىچكىم قۇتۇلماس ئاخىر ئۆلۈمدىن،
ھۇشۇم ئۇچۇپتۇر ئۇشبۇ ئۆلۈمدىن،
تەلبە بولۇپمەن دىمە مېنى ساغ.

كەلسە ئەجەلنىڭ ساقىسى ئاندىن،
مۇمكىن ئەمەستۇر قاچماق سەن ئاندىن،
ئارامنى ئالغاي ئۆلدە بۇ جاندىن،
گەر كۈچ كۈتەرسەڭ ئۇشبۇ جاھاندىن،
قالغاي بۇزۇلۇپ بۇ باغ ئىلە داغ.

ھەقنى دىگەنلەر كۈلپەتكە پاتتى،
خاكى مۇزەللەت، غۇربەتكە پاتتى،
يوقلۇق ئىچىدە قۇربەتكە يەتتى،
زاغۇ زۇغەنلەر راھەتكە پاتتى،
بۇلبۇل قەپەزدە، ئىشرەت قىلۇر زاغ.

خازان بولۇپ گۈل تىكەنلەر ئۇندى،
رەيھان توزۇبان مەغلان ئۇندى،
ياخشى كىتىبان يامانلار ئۇندى،
گۈلشەندە ئەندى ئازغانلار ئۇندى،
باغلارنى كۆرسەڭ جاڭگالۇ يانتاغ.

شەپقەت كىتىپتۇر ھەممە ياراندىن،
ئۆلپەت كىتىپتۇر پىرۇ جۇۋاندىن،
يۈز دادۇ پەريات ئۇشبۇ زاماندىن،
بۇيى ۋاپا يوق ياخشى - ياماندىن،
سوھبەت تېپىلماي داغ ئۈستىگە داغ.

ئى يارى ياران دۇنيا كىزەر گاھ،
كەتكەي ھەممە جان ئەيلەپ پىغان - ئاھ،
بۇ باغ ئىلە راغ مەنسەپ بىلە جاھ،
ئارا تۇرالماس ئەجەلگە ناگاھ،
سارغايىدى چەپرىم خازاندا ياپراغ.

بىچارە خەستە پۇرقەتتە كەتتى،
ھەمدەم تاپالماي ھىرقەتتە كەتتى،
ئۆلپەت تاپالماي غۇربەتتە كەتتى،
خالىس جاھاندىن ھەسرەتتە كەتتى،
ئارمان قالپىدۇر كۆكسىدە يۈز داغ.

قىلدى تەتەببۇد، خالىسقا خەستە،
 ھالى پەرىشان كوڭلى شىكەستە،
 نەپسى ھاۋانىڭ قەيدىگە بەستە،
 ئۆتكۈردى ئۆمرىن ھايى ھەۋەستە،
 كوڭلى مۇكەددەر ۋاقتى ئەمەس چاغ.

× ×

بولدى يۈرەك باغرىم كاۋاپ، ئول ماھ گۈل رۇخسار يوق،
 ھەر كۈن بەتەر ھالىم خاراپ ئول شاھى شاھسالار يوق.

غەم - غۇسسەدە قاتتى بېشىم، ئاقتى كوزۇمدىن قان يېشىم،
 گەردۇنغا يەتتى ئاللىشىم، ئول خوجەئى ئەھرار يوق.

ئۇچقان زامان شۇڭقار قۇشۇم، كەتتى تامام ئەقلى ھۇشۇم،
 كەتتى كوڭلۇدىن ھەم خۇشۇم، ئول شەھسۇۋار شۇڭقار يوق.

پەس كەلدى بۇ دۇن ھەممىتىم، كەتتى قولۇمدىن ھورمىتىم،
 ۋەيرانە بولدى ئۆلپىتىم، ئول مۇنسى غەمخار يوق.

غەم باستى قەددىم بولدى نۇن، تولدى ئىچىم زەردان خۇن،
 ئۆلپەت كىتىپ بولدۇم جۇنۇن، ئول پىرى بۇزرۇكۋار يوق.

باتىن ئىشى بولدى خاراپ، كوڭلۇمدەدۇر كوپ پىچۇ تاب،
 "بولغايمۇ" دەپ "بىر پەتھى باب" ئول رەھبىرى دىلدار يوق.

ياراندا شەپقەت قالمىدى، ھىچكىمدە ئۆلپەت قالمىدى،
 بىر بىرىگە ھورمەت قالمىدى، ئول مەھرەمى ئەسرار يوق.

بىدەرت ناداندىن قىچىپ، باشىمغا تۇپراقلار چىچىپ،
 يىغلاي نادامەت ئاھ چىكىپ مەندىن بولەك بىمار يوق.

ھەمدەرتلىرىم! قانداق قىلاي؟ كوكسۇم ئېچىپ باغرىم تىلاي،
 بۇ دەرتكە نە دەرمان قىلاي ئۇ شەيخى خۇش كىردار يوق.

كوڭلۇم تىلەر سەيىرى چىمەن، ھەم لالەزارۇ ياسىمەن،
 تا كورگەي ئول سىمىن زەقەن، باغ ئىچىرە ئول دىلدار يوق.

باغ ئىچىرە قىلسام ئاھۇ ۋاھ، بۇلىۋۇل دىگەي: ”بۇ نە بالا“،
ھەسرەتتە قىلماس ھىچ ناۋا، بىچارىگە گۇپتار يوق.

گۈل گىرىبانى چاك ئىتىپ، ئۇزنى مۇسبەتتەك ئىتىپ،
يىغلاپ كوزىن نەمناك ئىتىپ بويىن قىسىپ رەپتار يوق.

باغ ئىچىرە قۇمرى: ”ھۇ“ دىيۇ، ”يارىك سىنىك گۇ - گۇ“ دىيۇ،
”ھىچ بارمۇ ئۇندىن نۇ“ دىيۇ، مۇنداق غىرىپ بىچارە يوق.

پەرۋانە كوردى شەمۇ يۇزىن، چەرخ ئەيلابان ئۇردى ئوزىن،
”ھاي - ھاي دىسەم ئالماس سوزۇم، ئىشقىدىن قىزىق بازار يوق.

كەلدى شۇ دەم غەيپتىن نەدا: ”بەھۇدە قىلما ئاھۇ ۋا،
پەرۋانەدەك سەن قىل جان پىدا، بەرگىلۇ ھىچ زار يوق“.

خەستە يولۇڭغا تىكتى كوز، كورسەتمە ئول ماھ يۇز،
بولغاي باھارى ئەمدى كۆز يىغلار ئۇنىڭ مىقدارى يوق.

مۇرەببە

ئەدەبىنىڭ خىلئەتتىن كىيىگىل ئەدەبىدىن ياخشى زىمىنەت يوق،
كىشىكىم بىئەدەب بولسا ئۇنىڭدا ئەسلا خىسلىت يوق،
ئۇلۇغلار ئالدىغا بارساڭ ئەدەبىدىن ئۆزگە خىلئەت يوق،
ئەدەبىنى ئۆزگە پىشە قىلمىغانغا ئەسلا رىپئەت يوق.

خۇدا جۇيۇلۇق قىلاي دىسەڭ ئەدەبىنى ئۆزگە پىشە ئەيىلە،
بىلىپ ئەبىزەل ئوزۇڭدىن خارۇ خەسنى سەن رەۋىش ئەيىلە،
ئوزۇڭنى پەس تۇتۇپ نەپسىڭگە ھەردەم سەرزەنش ئەيىلە،
تەكەببۇر ئەيلىگەنگە ھەق قاتىدا ئەسلا قۇربەت يوق.

”پالان ئوغلى پالانىمەن“ دەپ ئوزۇڭگە پەخرى ناز ئەتمە،
بەھايىمىدەك كۈلۈپ ئويىناپ دۇتار، تەمبۇرنى ساز ئەتمە،
”پالان ئوغلى“ دىيان مەھشەردە ئوزنى شەرمىساز ئەتمە،
ئەمەل لازىم، سەيىدىلىك خوجىلىققا ئەسلا ھورمەت يوق.

ئۇلۇغلۇق خالىساڭ ئەيىلە تەۋەزۇ پەس تۇتۇپ ئوزنى،
ئۇلۇغلارغا قىلىپ ھورمەت كىچىككە پەس قىلىپ سوزنى،

دۇرۇشلۇق قىلىمىغىل ھىچكىمگە ھەرگىز چوڭ تۇتۇپ ئۆزى،
بۇ ئالەم ھەم ئۇ ئالەمدە دۇرۇشت كويلارغا ئىززەت يوق.

ئەگەر سالىك ئىرۇرسەن ھىچ تەرەپكە بىخەبەر باقما،
خۇدا مەخلۇقىنى كۆرمەك ھەقىر دىنىغا خەتەر، باقما،
ئۆزۈڭنى چوڭ تۇتۇپ جانىڭغا دوزاختىن شەرەر ياقما،
كى مەزھەر بولمىغان ھەققە جاھاندا ئەسلا خىلۋەت يوق.

نوبۇۋەتكە ئەگەر تەسدىق قىلساڭ ئىززەت - ئىكرام ئەت،
قىلىپ ھۆرمەت ماشايىخقا ئۆزەڭگە خىزمەت ئىلزام ئەت،
دۇئا ئەيلەپ نەزەر قىلسا ئۆزەڭگە رىيئەت ئەللام ئەت،
نەزەر تاپماي بىرودىن ھىچ كىشىگە ئەسلا ئۆلپەت يوق.

تاپاي ئۆلپەت دىسەڭ ھەققە، پىرى كامىلىنى ئاخبارىغىل،
بېرىپ جان نەقدىنى بىر ئالىمى ئامىلىنى ئاخبارىغىل،
دىلى ئاينەدەك بىر مۇرىمدى پازىلىنى ئاخبارىغىل،
ئۇلارنىڭ سوھبىتىن تاپماي كىشىگە ئەسلا لەززەت يوق.

سورار ھەق ھەشردە ئەئالىدىن، ھەرگىز نەسەپ سورماس،
"نە ئىش قىلدىڭ" دىبان سورغاي ئەمەلدىن، ھىچ لەقەب سورماس،
سورار ھەر بەندىنىڭ ئەئالىدىن، ئەجداد دەپ سورماس،
قۇرۇق سەيىد بولۇپ قىلماي ئەمەل، يۈرمەككە رۇخسەت يوق.

تەرەكبىاغ خانىقاھىدا يىتىپ قالغان غەرىپ خەستە،
كۈتەرپ خانىقاھى نام، ھاۋايى نەپىسگە بەستە،
سېنىڭكى شۇملۇغۇڭدىن ئوت تۇتاشىپ كويىدى بۇ رەستە،
كۈتەرپ سوپى ئات، ھەرگىز سېنىڭدە ئىستىقامەت يوق.

مۇخەسسەس

قىلدى كۆڭلۈمنى يارا تېغى پىراق،
تەشتى سىنەم، ئەزدى باغرىم ئىشتىياق،
كۈل قىلىپ سارغايىدى جىسمىم ئىھتىراق،
ئاقىتى سەيلايى سىرىشىم چۇن بۇلاق،
يۈز ناداھەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

ئەي يارانلار ھەيرەت ئۆزى ھەسرەتىم،
كۈندىن - كۈنگە ئەپزۇن ئۆلدى ھەيرەتىم،

قەدىردانلار كەتتى مەن بولدۇم يېتىم،
بولمىدى نادان بىلەن ھېچ ئۆلىپىتىم،
يۈز نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

ياخشى ئۆلپەتلىك بۇرادەرلەر قېنى؟
ھەممەنەپەس يارۇ بۇرادەرلەر قېنى؟
زۆھمىدى تەقۋايۇ ساپاكارلار قېنى؟
ھەمپىرە مۇڭداشچى يارانلار قېنى؟
يۈز نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

بۇ چىمەن ئىچىدە بۇلبۇل خوشناۋا،
قىلۇر ئەردى كۈندە يۈز تۇرلۇك ناۋا،
چاھى زىندان ئىچىرە بولدى مۇپتالا،
بۇلبۇل ئورنىدا قىلۇر زاغلا سادا،
يۈز نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

سەير ئېتەر باغ ئىچىرە ئەمدى زاغلەر،
گۈل توزۇپ يانتاققا تولدى باغلەر،
باغرىمە قويدى بۇ ئىش كۆپ داغلەر،
قان يۇتۇپ ھەسرەتكە تولدى باغلەر،
سەن مېنىڭ بۇ چەشمى گىرىيانمىغا باق.

تۇتى خۇش گۇپتارلىغىدىن بولدى بەندە،
قەپەسى ئامەن ئاڭا بولدى سەجەن،
يۈز بالاغا مۇپتالا سىمىن زەقەن،
ئەيشى ئىشرەتلەر قىلۇر زاغۇ-زۇغەن،
يۈز نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

ياخشى پىردىن ئايرىلىپ بولدۇم غېرىپ،
يۈز نادامەت بىرلە قالدىم سارغىيىپ،
قەدىر بىلىمەسلەر قاتىدە كۆپ مەئىپ،
قەدىردانلار ئالدىدا ئەردىم نەجىپ،
يۈز نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

ئەيتقىلى زارىمنى ھەمدەم ماڭا يوق،
قەدىر بىلىمەسلەرگە ھېچ غەم ئاڭا يوق،
خەۋپى ھەقتىن چەشمى پۇرنەم ئاڭا يوق،

كۆپ غەنىمەت ياخشى سۈھبەت يەنە يوق،
يۈز نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

ياخشىلاردىن ئايرىلىپ ھالىم خاراپ،
ياخشى سۈھبەت تاپمايىن باغرىم كاۋاپ،
بەس يېقىن يەتتى ئەجەل ئۈزگە تاناپ،
بىئەمەلمەن، نالە ئەيلەي چۇن رۇباب،
مىڭ نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

مۇمكىن ئەرمەس دۇنيادا ئۆلمەي تۇرۇش،
بولمىغىل ياخشى يامانغا رو تۇرۇش،
ئەيلىگىل ھەركىمنى كۆرسەڭ خۇلقى خوش،
مۇرچەنى ئاغرىتىمىغىل قىلغىل يۇرۇش،
مىڭ نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

سەن يورۇتساڭ كۈن سۈپەت يەر ئاسمان،
ئاي كەبى، ئالەمگە بولساڭ پاسبان،
ھەر يامان ياخشىغا بولساڭ بىزۇبان،
بولمىغۇڭ ياخشى، جاھانغا سەن يامان،
مىڭ نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

ئەي يارانلار ئۆلمەيىن ھېچ چارە يوق،
يولدىن ئازغان مەن كەبى بىچارە يوق،
خاھى شاھى ساھىبى سەجىجادە يوق،
خانقاھى، سەن كەبى بىچارە يوق،
مىڭ نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

خەستە سەن غەپلەتتە ياتما توبە قىل،
بۇ ئەجەل يەتمەسە ئويغان توبە قىل،
كىمكى ھەقچوي بولسا گەردىن سۈرمە قىل،
نەپئى قىلماس ساڭا بۇ قال ئىلە قىل،
مىڭ نادامەت بىرلە ھەسرەت ئىشتىياق.

× ×

ياردىن كەلگەن ئەلەم مەرۇ ۋاپاسى بولدى تەڭ،
پەزلى ئىنئامى ئۇنىڭ جەۋرۇ جاپاسى بىرلە تەڭ.

ياخشىدىن ھەر نەرسە كەلسە ياخشىدۇر مەرغۇبتۇر،
ئاشىقى شۇرىدەغە لۇتپى بالاسى بىرلە تەڭ.

ئابدقادر مۇپتى ئاخۇن كەتتى پانى دۇنيادىن،
ئەمدى بولدى پەزىل ئىلى مەكتەپ بالاسى بىرلە تەڭ.

ئىمتىياز تاپماس خالايق ئىچرە جاھىل موللىدىن،
ئەھلى مەنسەپلەر ئىچىدە ئەمدى جاھىل موللا تەڭ.

زۇلۇم ئىلى تاپتى رىۋاج ئالىم كىشى بولدى غېرىپ،
مۇتەقى ئالىم بىلە ئەمدى قاراقچى بولدى تەڭ.

تولدى ھەسرەت ئىچىمە، بىلىمەي قىلىپمەن قەدرىنى،
خىلى بولدى كوزلىرىم كىچەيۇ - كۈندۈز بولدى تەڭ.

ئەمدى كوردۇم ئەنجۈمەن ئىچرە نازاكەت قالمىدى،
بۇ جاھاننىڭ قىش كۈنى بىرلە باھارى بولدى تەڭ.

ئارىمىزغا تەپرىقە تاشلاپ ئاداۋەت سالىدى كوپ،
دوست تاپتى دۈشمەن ئەمدى، دوست - دۈشمەن بولدى تەڭ.

ئولمىلەر دىللىرى بۇ دەھرىدىن ئازۇردەدۇر،
دۈشمەن ئىلگىدە ھەقۇرۇ پەقىرىدىن ھەم بولدى تەڭ.

جەھىللەر ئالدىدا ئالىم كىشىلەر بولدى ھەقىر،
خۇن توكۇپ گەر تاپسا پۇل بولدى ماللىك بىرلە تەڭ.

تەكلىپ ئەيلەپ ئولمىنى بەزمىدە ئولتۇرغۇزۇپ،
ئالدىدا تارتسا چىلىمنى تىلىغانى بىرلە تەڭ.

ئولمىنى تىللىسا ھەر كىم بولۇر دوزاخ ئىتى،
خەير ئەھسان قىلغىنىمۇ قىلىغانى بىرلە تەڭ.

ئولمىلار ئالدىدا تارتسا چىلىم قىلسا سۇكۇت،
تارتقۇچى بىرلە سۇكۇت قىلغان گۇناھى بولدى تەڭ.

جاھىلا ئىنساپ قىلغىل شەرم قىلغىل كوپ ئۇيات،
ئۇشۇ پىلىك غاڭزا تارتقان ھىندۇ تەرسا بىرلە تەڭ.

ئۇشبۇ بىدئەت قىلغۇچىنى ئولما تەرك ئەتمىسە،
ئاغزىغا ئوتلۇق كىشەن سالۇر قىيامەت، ھالى تەڭ.

ئولمالار قەۋلىدىن قىلدىم رىۋايەت ئاڭلىغىل،
تەرك قىلساڭ سەن چىلىمنى ئەتقىيالەر بىرلە تەڭ.

مەن نەسىھەت قىلغۇدەك ئادەم ئەمەس، ئەمما ئېشت،
يانغۇچى بىر پىئلى بەدەتنى ئەۋامپالار بىرلە تەڭ.

ئولمايۇ سالماغا كۆپ زىياپەت ئەيلىگىل،
ئىزىتىن قىلساڭ ئۇلارنىڭ، ھەجگە بارغان بىرلە تەڭ.

ئولمالار رەۋنەقى كەتتى پىرىمدىن ئايرىلىپ،
چوڭ - كىچىك بىرلە بارابەر بولدى ئالەم بىزگە تەڭ.

خەستە سەن بەس قىل سوزۇڭ غەيبەت - شىكايەت بولمىسۇن،
خانقانىڭ كۈنچىگە كىرگىل جاھان كۆپ بولدى تەڭ.

مۇسەددەس

كۆز ئۇچى بىرلە باقسا نىگارم،
ئەيلەپ تەرەھھۇم ئول شەھسۇۋارم،
ئىتلار سانغا كىرگۈزسە يارم،
ئالەمگە سىغماس جىسمۇ نە زارم،
ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارم،
"كەل قۇل" دىگەيمۇ ئول گۈلئۇزارم.

سۈھبەت تەلەپ مەن ھەمدەم تاپالماي،
مۇڭداشقىلى ھەم مەرەم تاپالماي،
ئالەمنى كەزدىم بىغەم تاپالماي،
دەردىمگە دەرمان مەرەم تاپالماي،
ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارم،
"كەل قۇل" دىگەيمۇ ئول گۈلئۇزارم.

ئىتلار سانغا كىرگۈزسە دىلدار،
ياتسام ئىشىكتە زارۇ دىلەپكار،
مەيخانىسىگە يول بەرسە بىر بار،

ئۈزلۈكنى قاشلاپ بولسام سەبەكبەر،
ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارىم،
”كەل قۇل“ دىگەيمۇ ئول گۈلئۇزارىم.

بىر قەترە بىرلە قىلسا سەرەپراز،
كەتسە كۈگۈلدىن ئەنجامى ئاغاز،
بولسام ئۈشەلدەم ئىتلەرگە ھەمراز،
قىلسام ئۈزۈمگە كۆپ پەخرۇ ھەم ناز،
ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارىم،
”كەل قۇل“ دىگەيمۇ ئول گۈلئۇزارىم.

بۇ دەھرى دۇندىن ۋاختىم ئەمەس خوش،
يۈز دەردۇ غەمگە بولدۇم ھەم ئاغۇش،
مەدھۇشلەردەك بولسام كەلەپۇش،
ھالىمغا قالدىم ئۈزۈلدى سەرپۇش،
ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارىم،
”كەل قۇل“ دىگەيمۇ ئول گۈلئۇزارىم.

بۇلبۇل قەپەزدە كۈلپەتكە ھەمراز،
كۆپ تالپاننىبان قىلماقتا پەرۋاز،
مەخسەتكە يەتمەي ھەم قىشۇ ھەم ياز،
زاغۇ زۇغەنلەر باغدا قىلۇر ناز،
ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارىم،
”كەل قۇل“ دىگەيمۇ ئول گۈلئۇزارىم.

نەرگەس خەجىلدۇر بەرەھتەلىكتىن،
باشى تۈبەندۇر شەرمەندەلىكتىن،
پىيازنى كورگىل پۇرخەندەلىكتىن،
قات - قات ھەرىرۇ پۇشەندەلىكتىن،
ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارىم،
”كەل قۇل“ دىگەيمۇ ئول گۈلئۇزارىم.

بۇلبۇل قەپەزدە گۈلشەندە زاغىلەر،
بولدى بارابەر باغ بىرلە تاغىلەر،
گۈللەر توزۇبان چول بولدى باغىلەر،
ئەپسۇس نادامەت سىنەمدە داغىلەر،

ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارىم،
 "كەل قۇل" دىگەيمۇ ئول گۈلتۇزارىم.

دانا كىتىبان ئالەم بۇزۇلدى،
 يانتاق ئۇنۇبان گۈللەر توزۇلدى،
 ناداننى كورگىل ھالى بۇ بولدى،
 خۇنابە يۇتۇپ باغرى سۇ بولدى،
 ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارىم،
 "كەل قۇل" دىگەيمۇ ئول گۈلتۇزارىم.

ھەر نەرسە بولسا تەقدىرچە بولمىش،
 تەڭرىم ئەزەلدە شۇنداقچە يازمىش،
 ئەھلى رىزالەر خۇرسەندە بولمىش،
 ھەقتىن دىبان كۆپ پۇرخەندە بولمىش،
 ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارىم،
 "كەل قۇل" دىگەيمۇ ئول گۈلتۇزارىم.

بىر قەترە مەيدىن ساقى ماڭا سۇن،
 ھالىم مىنىڭكى بولسۇن دىگەرگۈن،
 ئەيلەي پارامۇش ھەر نەرسە بولسۇن،
 بىچارە خەستە ھەققى بويۇن سۇن،
 ئى يارى ياران ئاشتى خۇمارىم،
 "كەل قۇل" دىگەيمۇ ئول گۈلتۇزارىم.

× ×

باھار بولدى گۈل ئاچىلدى مېنىڭ ئاچىلمىغان كۆڭلۈم،
 كىچەدىن تا سەھەر پەريادۇ ئەپغان ئەيلەگەن كۆڭلۈم.

كى پىردىن جۇدا بولغان، دىياردىن يىراق چۈشكەن،
 بۇ كاككۇك مىسلى ئاھ ئۇرغان داۋام قان يىغلىغان كۆڭلۈم.

نىكۈلەر سوھىبتىن ئىزلەپ كىچەلەر ئاھ ئۇرۇپ يىغلاپ،
 ھەممىشە پىردىن سوزلەپ ئەجەپ بىخانىمان كۆڭلۈم.

قەيەرگە بارسا غەم ھەمراز، كىشىگە ئەيتمايىن ھىچ راز،
 كى خوشلۇق ۋاختى ئازدىن ئاز ئېچىلىپ كۈلمىگەن كۆڭلۈم.

ئاناردەك كۈلكۈ ئاغزىدا، تۈمەن خۇندانە باغرىدا،
خالايتلار ئاراسىدا ئەجەپ خوش خانىمان كوڭلۇم.

نە يەردە بولسا كۆپ كۈلپەت، يەنە ئازار ھەم پۇرقەت،
نادامەت بىرلە يۈز ھەسرەت بارىغا ئۇچرىغان كوڭلۇم.

كورۇپ رەھىم ئەيلىمەس دىلبەر، مېنىڭ نازۇك چىرايىمنى،
بۇ ئىشقىنىڭ ئوتىغا تاشلاپ، ئاجايىپ، قاينىغان كوڭلۇم.

مالامەت قىلغۇچى زاھىدقا بەرگەيسەن بالايى ئىشقى،
”مېنىڭ تارتقان جاپايىمنى بۇ ھەم تارتسۇن“ دىگەن كوڭلۇم.

شەكەرلەر خەندەيۇ شېرىن تەبەسسۇم غەمىزلىك كۈزلەر،
ئۇرۇپ پەرۋانە يەڭلىغ ئىشقى ئوتىغا داغلىغان كوڭلۇم.

سەھى قەد سەرۋى قامەت دىلدەبايى غەمزەنى يارەپ،
”ئۇزۇك ھەل ئەيلىگىل بىر مۇددەئاسىنى“ دىگەن كوڭلۇم.

ئەگەر كەلسە ئۇلاردىن مېڭ جاپايۇ جەبرىلەر خەستە،
”تەھەممۇل ئەيلىگىل“ دەپ ماڭا دەرمان ئەيلىگەن كوڭلۇم.

× ×

بۇ كوڭۇلنىڭ يارىنى قويسام كۈتەرمەس بۇ زىمىن،
ئەيتا ئالمام زەررەنى باردۇر ئەدۇ ئەندەر كەمىن.

قەدىردان يارى مۇناسىپ تاپمايىن ھالىم خاراپ،
بىلىمگەي نادان، كوڭۇلنىڭ زەنجىشىن دەردى غېمىن.

رەڭگى رويىم سارغىيىپ ئاقتى كوزۇمدىن ئەشكى دەم،
ئاھ ئۇرۇپ قىلسام پىغان تىترەر پەلەك ئەرشى بىرىن.

مەۋج ئۇرۇپ دەردۇ ئەلەم، ئاقسا كوزۇمدىن قان سىرشك
ئىنىسى جىن رەھىم ئەيلەبان ھالىمغا قىلغاي ئاپىرىن.

كاپىرى تەرسا كورۇپ ھالىمنى كوز ياشىن تۈكەر،
دەردىسىز ناداننى كوردۇم چىقىمىدى كوزنىڭ نىمىن.

ئەھلى دانا قەدرىنى دانا بىلىۋر، نادان قاچان،
چۇنكى بىلىمەس خىزىرنىڭ قەدرىنى ھەر دىۋە لەئىن.

ھەر كىشى ئۆز ھىممىتىچە يار ئىزلەر دەھر ئارا،
زەرنى زەرگەر ئىختىيار ئەتكەي نىجاسەتنى چېبىن.

ئول جەھەننەم سوھىبتىنى ناداندىن قىلىش كوپ ھەزەر،
ئى خۇدايا قىلىغىل ھەركىمنى نادانغا قەرىن.

دانىش ئەھلى ساقلىغىل ئۆزنى بۇ نادان ئەھلىدىن،
چۇنكى ئالدىدا بارابەر تاش بىلەن دۇررى سەمىن.

ئولمايۇ سالىھانى كۆرسە گەردەنكەش بولۇپ،
پىسىق ئىلىن ئەيلەپ تەۋەزۇ سۇرتكۇسى يەرگە نەمىن.

ساقلىغىل خەستە تىلىگىنى مەجلىس ئىچرە زىنھار،
چۇنكى نادان سوھىبتىدە بولىدىك ھەرگىز ئەمىن.

× ×

كۆرۈندى بىركىچە ئات ئوينۇتۇپ ئول جانى جانانە،
ئاچىپ يۈزدىن نىقابىن ئەيلىدى ھەستىلەرگە جەۋلانە.

تويۇپ جاندىن، ئاياغىغا يىقىلدىم زار-زار يىغلاپ،
دىدى: "باشىڭ كۈتەرگىل تۇر بۇ مەيدان ئىچرە مەردانە."

تەلەتتۇپ ئەيلەبان: "ھالىڭ نىچۇك؟" دەپ سوردى ئول دىلبەر،
دىدىم: "سوھبەت خۇمارىدا قىلۇرمەن ئاھى مەستانە."

خۇمارى سوھىبتىڭ، ھەجرىڭ پىراقى قىلدى باغرىم خۇن،
قاچان سەندىن جۇدا بولدۇم، بۇ دەردىڭ بىرلە ھەمخانە.

دىدى: "كۆردۈم سېنى غەمكىن، پەجىئەردەيۇ ئازۇردە"،
دىدىم: "قانداق قىلاي ئاقسا كوزۇمدىن ئەشكى دۇردانە!"

دىدى: "پەريات ئۇرۇپ كۈچابە كۈچا يىغلىسام دەرەمەن"،
دىدى: "نادانلىغىڭدىن قىلما ئىشقىم ئەلگە ئەپسانە."

دېدىم: "دەردۇ پىراقىڭ تىلىبە ئەيلەپ قىلدى بى ئۆلپەت،
بۇ بائىستىن مېنىڭدىن قاچتى ياران خىشۇ بىگانە."

دېدى: "نادانلىغىڭدىن بىلىمىڭنىڭ ئىشقىنىڭ رۇسۇمنى،
كى ئاشىق ئەھلى جان بەرمىش تۇتۇپ سىردىنى پىنپانە."

دېدىم: "ھەجرۇ پىراقىڭ، ئالدى قولىدىن ئەقلى ھۇشۇمنى،
بۇ مەستلىك بىرلە قانداق ساقلىغۇم ئىشقىڭنى خۇپپانە."

دېدى: "ئەي تىلىبە خەستە، ئەيلەڭ دىۋانلىك بېيەد،
ئەجەپ سەركەش ئىكەنسەن" — دەپ تەبەسسۇم قىلدى خەندانە.

× ×

ئەي نىگارم چىقسا بۇ جان خوش سېنىڭ شەۋقىڭ بىلە،
تاتماغۇم جان ئاچچىغىن بولسام بۇ دەم زەۋقىڭ بىلە.

ئىشقى ئىلىنىڭ دەپتىرىدە بولمىسا نامم مېنىڭ،
ئىتلىرىڭ سانغا قاتقىل رەھىم ئېتىپ لۇتپۇڭ بىلە.

كوڭلۇم ئەيتۇر: "ئار ئەتكەي ئىت سېنىڭدىن، بىر ئوزۇڭ،
شەرم قىلمايسەن ئەجەپ بۇ پىئلى ئەتۋارىڭ بىلە."

ھەرنىچە بولسام يامان كويۇڭدا يۇردۇم ئىت كەبى،
بۇ ئىشكىتىن قەھر ئىتىپ سەن قوغلىما قەھرىڭ بىلە.

ئايىرىلىپ سەندىن نىگارم ھەممە ئەھۋالىم بۇزۇق،
يوق ئەجەپ، ئوڭلانسا ھالىم بىر نەزەرگاھىڭ بىلە.

غەم بىلەن پۇرقەت ئوتى جانۇ دىلىمنى ئورتىدى،
كۈل بولۇپ سورۇلغاي ئەردىم بولمىسام يادىڭ بىلە.

بىلگەننىچە ئەرتەيۇ ئاخشام سېنى ياد ئەيلەدىم،
بىلىمىمۇ ياخشى خىسلەت نامۇ ئەۋساپىڭ بىلە.

ياشلىغىمدا بىلىمىدىم قەدرىڭنى كۆپ ھەسرەتتە مەن،
ئاققۇسى ئەشكى نادامەت دەردى ھىجراننىڭ بىلە.

دەردىمە دەرمان تىلەپ سورسام دىلىمدىن، ئەيتقۇسى:
 “تولدۇر ئەي تىلىبە، جاھاننى ئاھۇ ئەپغانىڭ بىلە.”

“داغى ھىجران ئەزدى باغرىم، ھىچ ئاڭا بارمۇ ئىلاج”
 دىسەم ئەيتۇر: “رەۋزىگە كىر پەۋت قىلىپ ياشىڭ بىلە.”

خەستە دەردىڭنىڭ داۋاسى، ئىستىسەڭ پىر رەۋزىسى،
 كىرپىڭنىڭ جارۇپ سۇپۇرگىل، سۇ سېپىپ ياشىڭ بىلە.

× ×

كەل ئى ساقى پىدا ئەيلەي جېنىمنى، بىر تەرەپ ئەيلە،
 بېرىپ بىر قەتىرە مەي مۇھلىك خۇمارىم بىر تەرەپ ئەيلە.

بېرىپ ۋەھدەت مەيدىن جۇرئەيى، ھالىمنى سەن شاد ئەت،
 گەدانى لۇتىپ ئېتىپ شاھى ئەجەم بىرلە تەرەپ ئەيلە.

خۇمارىم ئاشتى ھەددىدىن، مەس بولۇپ پەريات پىغان قىلسام،
 مېنى مەئزۇر تۇتۇپ دىۋانە دەپ مەجنۇن لەقەب ئەيلە.

پىراق دەردىدە مەن تەشەنە بولۇپ ئاشتى خۇمارىم كۆپ،
 قاچان يەتسە ماڭا نوبەت پىيالىلە لەب بەلەب ئەيلە.

تولا. دىۋانەلار مەدھۇش، خۇمارى مەي قىلىپ بىھۇش،
 ئېچىپ خۇمخانە ئاغزىنى قىچىرماقلىقنى دار ئەيلە.

“ئېچىپ مەيخانە ئىشكىن مەست ئولغانلارغا بىر سۇنسۇن”،
 دىبان دىۋانەلەر تۇن كېچەلەردە سەن تەلەب ئەيلە.

ئەگەر يار بەرسە بەختنىڭ سۇنسا ساقى ساڭا بىر جام مەي،
 قوپۇپ تەزىم ئېتىپ خەستە، جېنىڭ بىرلە ئەدەپ ئەيلە.

× ×

ساقى، خۇمارىم ئاشتى، سۇنغىن ماڭا پىيالىلە،
 ھىچ قالمىسۇن كۆڭۈلدە كۈدۈرەتى بۇ سالە.

پەسلى رەببىئەدە گۈلشەن ئەجەپ تاپمىش تاراۋەت،
گۈللەر ئۇنۇپ رەڭبەرەڭ، ئەتراپ باغلەرگە لالە.

ۋاختى باھاركى بولمىش، شاخلارمۇ ھەم كۈكەرمىش،
كۈڭلۈم مېنىڭ بۇزۇلمىش كۈرگەچ زامان بۇ ھالە.

باغلاردا قۇمرى خۇشەال، "گۈ - گۈ" دىيان سورار ھال،
سۇنغان ماڭا بىرۇ بال، قىلغۇم پىغانۇ نالە.

مەھجۇر قىلدى ئول مەھۋەش، ھىچ كەلمىدى پەيامى،
بادى ساباغا ئەيتاي، ئەرزم ئەيتىپ قەبالە.

ھىچ بولمىدى پارامۇش، شامۇ سابا كۈڭۈلدىن،
ئۇچقاچ كۈزدىن پەرىۋەش، قان ياش كۈزۈمگە ھالە.

گۈلشەن ئىچىدە ھەرگىز كۈڭلۈم مېنىڭ خوش ئەمەس،
كۈرسەتمەسە جامالىن، ماڭا شىرىن ماقالە.

كۈرمەككە زادۇ ھەيران ئول غۇنچەئى كامالىنى،
بۇلبۇل كەبى كېچەلەر قىلغۇم پىغانۇ نالە.

پۇرقەتتە كويدى جانىم، ھىچ قالمىدى قارارىم،
دەردىم پۇتسەم تۈگەنمەس، دەپتەر بولۇر رسالە.

ئول يارى قەدىرداندىن ئالالمايىن ھىچ خەبەر،
بىچارە تىلبە قىلدى ياراتقانغا ھاۋالە.

تىكىپ يولغا كوزنى، بىچارە خەستە يىغلار،
قولنى ئېچىپ دۇئاغا، مەستانە بولدى ۋالە.

× ×

مومىن ئەرسەڭ سەن غەنىمەت، بىل جۇۋانلىق ۋاختىنى،
سەرپ قىلغىل سەن ئىبادەتكە جۇۋانلىق ۋاختىنى.

كىمكى نادان بولسا قاچىغىل، دىلنى ۋەيران ئەيلىگەي،
خىزمىتى داناغا سەرپ ئەت بۇ جۇۋانلىق ۋاختىنى.

سورسا: “نادان كىم؟” دىيان، ئەيتقىل ئاڭا: “بىدەرتلەر”،
دەرتسىز ئادەم خاراپ ئەتكەي جۇۋانلىق ۋاختىنى.

سوھبىتى دانانى بىلگىل دىن ئويىن ئابات ئىتەر،
سەئى ئىتىپ دىن يولغا باشلار بۇ جۇۋانلىق ۋاختىنى.

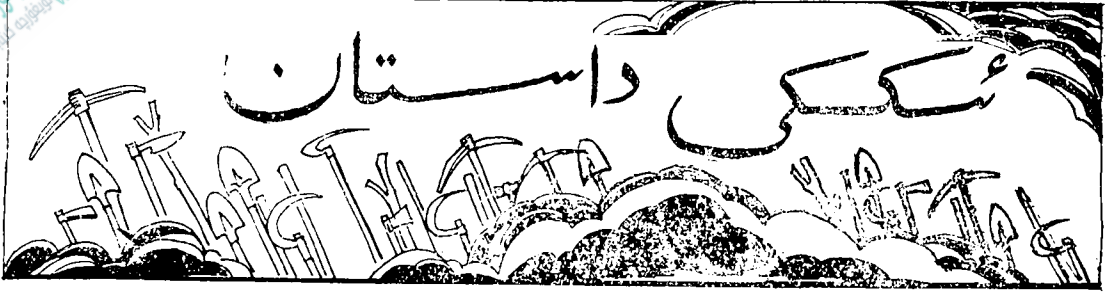
بىز نىھالدۇر كىم جۇۋانلىق، راست بىرلە راست بولۇر،
راستقا بەرمەي ئەگرى قىلما بۇ جۇۋانلىق ۋاختىنى.

سوپى ئېنىلۇۋەت بولغىل، يائا بولۇۋەت ئى رەپىق،
تاڭلا دەپ بەرمە قولۇڭدىن بۇ جۇۋانلىق ۋاختىنى.

ئۆتكەن ئىشنى ياد قىلما، كەلىمىگەنگە مۇنتەزىر،
دىمىگىل “پەريادۇ ۋاي” بىلگىل غەنىمەت ۋاختىنى.

مىڭكى داستان

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئايشەم ئەخمەت

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

18 - ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرى جۇڭغارخانلىقى بىلەن مانجۇلار ئوتتۇرىسىدا ئۇرۇش يۈز بەردى. جۇڭغار ئۇيراتلىرىنىڭ خانى قۇنتاجى مانجۇلاردىن مۇداپىئە كۆرۈش ئۈچۈن، قۇمۇلغا قوشۇن يۆتكەپ، قۇمۇلنىڭ ئاستانە، سوقماق، توغۇچى، لاپچۇق، قارا دۈۋە قاتارلىق جايلاردا تور (گازارما) لارنى سالدۇرۇپ، ئۇ تورلاردا نۇرغۇن لەشكەر توختاتتى. بۇ لەشكەرلەر قۇمۇل خەلقىنى پات - پات بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ، پاراكەندىچىلىككە سېلىپ تۇردى. قۇنتاجى، لەشكەرلەرنىڭ قۇمۇلنى بىر يىلدا ئۈچ قېتىم بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشىغا رۇخسەت قىلغان ئىدى. خەلق قۇنتاجى لەشكەرلىرىدىن قورقۇپ، كۈندۈزلىرى تۇرخۇنلىرىدىن ئىس چىقىرالمىتتى. ئۇلار ئاش - تامىغىنى كېچىلىرى يوشۇرۇن ئېتىپ يەۋىلىپ، كۈندۈزى ئاشلىق - تىلۈك ۋە قازان - قومۇچىنى يوشۇرۇپ قويمايتتى، ھەتتا نۇرغۇن ئادەملەر چول - باياۋانلارغا قېچىپ بېرىپ شۇ يەرلەردە مۆكۈنۈپ ياشاشقا مەجبۇر بولغان ئىدى. بۇ خىل زۇلۇمغا چىدىمىغان قۇمۇل خەلقى ئاخىرى كۈتمىدى. خەلق سەركەردىسى مۇھەممەت شاھى غازىبەك قۇمۇل خەلقىگە باشلامچىلىق قىلىپ قۇنتاجى لەشكەرلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلدى. ياچىبەگ ئەنە شۇ يىللاردا چىققان خەلق قەھرىمانلىرىنىڭ بىرى. ياچىبەگ ئارتام - باغداش ئەتراپ - لىرىدا، تۈرك ۋە ئەلتى تاغلىرىدا يۈرۈپ جۇڭغارلار بىلەن سوقۇشقان. جۇڭغار لەشكەر - لىرى ئۇنى تۇتۇش ئۈچۈن ئوسمان بەگ دېگەننى سەككىز مىسقال ئالتۇنغا سېتىۋېلىپ، بۇ ساتقىننى پايلامچىلىققا سالغان. ئوسمان بەگ ياچىبەگنى تۇتالماي، ئاخىرى ياچىبەگنىڭ سىڭىلىسىنىڭ ئېرى سامانچى دېگەننى ئىشقا سالغان. سامانچى ياچىبەگنى ھەسە - مىسكىر بىلەن قىلتاققا چۈشۈرۈپ، جۇڭغار لەشكەرلىرىگە تۇتۇپ بەرگەن. خەلق قەھرىمانى ياچىبەگ جۇڭغار لەشكەرلىرى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن. قوزغىلاڭچى خەلق كېيىن خانىن سامانچىنى تۇتۇۋېلىپ، ئۇنىڭ تېرىسىنى تۈلۈمچە سويۇپ، پوستىغا سامان تېققان. "ياچىبەگ" داستانى مانا شۇ ۋەقەلەرنى تەسۋىرلەيدۇ.

تومۇر خەلپە - (تومۇر - مۇجاڭ) 1912 - يىلى قۇمۇلدا مانجۇ ھاكىمىيىتى ۋە شامەخسۇت ۋاڭنىڭ زۇلۇمغا قارشى كۈتمىگەن دىخانىلار قوزغىلىڭىنىڭ سەركەردىسى. تومۇر خەلپە باشچىلىقىدىكى بۇ قوزغىلاڭ پۈتۈن شىنجاڭنى زىلزىلەگە كەلتۈرگەن. قوزغىلاڭچىلار ئاز ۋاقىت ئىچىدىلا قۇمۇلنىڭ ئون ئىككى تاغ رايونىنى قولغا كىرگۈزۈپ، قۇمۇل ۋاڭى ۋە ئۈرۈمچى جاڭجۇنلىرىنىڭ كۆپ قېتىملىق ھۇجۇمىنى چېكىندۈرۈپ،

ئۇلارنى زور چىقىمغا ئۇچراتقان. ئەمما ئاخىرى ياڭ زىڭشىڭ تومۇر خەلىپىنى ئالداپ، ئۇرۇمچىگە ئېلىپ چىقىپ، ئۇنى 1913 - يىلى 9 - ئايدا بىر قەسىم ئادەملىرى بىلەن بىللە ئۆلتۈرۈۋەتكەن. «تومۇر خەلىپە» داستاندا مانا شۇ تارىخىي ۋەقەلەر بايان قىلىندۇ.

ياچىبەگ

ئۆتكەن ئىدى ياچىبەگ،
بۇلاڭ - تالاڭ زاماندا.
دۈشمەن بىلەن جەڭ قىلىپ،
كەتتى ئاخىر ئارماندا.

ياچىبەگنىڭ ئويلىرى،
تۈرك تېغى ئەلتىدە.
ھىلە - تاما يوق ئىدى،
ياچىبەگنىڭ ئەپتىدە.

قۇنتاجىنىڭ لەشكىرى،
قىلدى خەققە سورۇقلۇق.
سار سېلىشتى ① خالايتىق،
ئوي - ماكانى تۇرۇقلۇق.

يىمەك - ئىچمەك نى ھاجەت،
قاچلاپ كەتتى قۇرۇقلۇق.
ھالدىن كەتتى خالايتىق،
تېپىلماستىن ئۈزۈقلۇق.

شۇندا چىقتى ياچىبەگ،
ئوڭ قولغا نەيزە ئىپ.
تاغلار ئارا يول سالدى،
پالۋانلارنى يېتەكلەپ.

ياچىبەگنى كۈرگەنلەر،
سومباتلىقكەن دەر ئىدى.

گۈرۈزى - بازغان قوللىرى،
يولۋاس كەبى ئەر ئىدى.
ياچىبەگ خوپ ئەر ئىدى،
يەتتە قۇلان يەر ئىدى.
يەتتە قۇلان يەپ بولۇپ،
يەنە بارمۇ دەر ئىدى.

ياچىبەگنىڭ دادىسى،
ئىدى ئېتى سۇلايمان.
ياچىبەگنىڭ سىڭلىسىنى،
سامانچى دىگەن ئالغان.

سوقلەت ② - سورىن سامانچى،
ياچىغا بولدى پايلاقچى.
نەپگە سېتىپ جېنىنى،
بولدى ياۋغا يالاقچى.

ياچى دىگەن بىر كىشى،
ئارقىسىدا مىڭ كىشى.
ياچىغا ئېگىلىمىسە،
قۇتۇلمايدۇ ھىچ كىشى.

ياچى دىگەن يانچىيدۇ،
دۈشمەن بولسا سانچىيدۇ.
كىمكى يانسا ياچىغا،
ئىرباڭ بىلەن يانچىيدۇ.

① سارسېلىشىش - خارلىنىپ قېلىش (تاسقىلىپ يۇرۇش).

② سوقلەت - يوقلاڭ ئىشلارغا سوقۇلۇۋالدىغان مەمەدان.

بۇ ئىشلاردىن خەۋەرسىز،
كورمەك بولۇپ يۇرتىنى.

سامانچى ئۇنى ئىزلەيتتى،
ئۇندىن - بۇندىن سوراقلاپ.
تاغۇ تاغ ئاراسىدا،
يۇرگەن ئىدى يول پايلاپ.

شۇل ئەسنادا ياچىغا،
ئۇچراپ قالدى سامانچى.
تىچ كەلدىگە دەپ ئۇنى،
قارشى ئالدى سامانچى.

ئىشقا سالدى چېرىكلەر،
سامانچىدەك غالىچىنى.
مىڭلاپ چېرىك موكۇندى،
تۇتماق بولۇپ ياچىنى.

ئۆتكۈر كۈزلۈك ياچىبەگ،
ئەتراپقا نەزەر سالدى.
ياۋنى كورمىگەن بىلەن،
كۆڭلىدە تۇيۇپ قالدى.

ياناي دىدى ئۆزىنى،
ئالماق بولۇپ دالدىغا.
شۇ چاغ كەلدى سامانچى،
ياچىبەگنىڭ ئالدىغا.

”بىزنىڭ ئويلەر تىچ بولدى،
چۈشۈپ ئۆتۈڭ ياچىبەگ.
ھېرىپ - ئېچىپ كەلگەنسەز،
سېنچاي ئىچىڭ ياچىبەگ“

ئۇيان ئوتتى ياچىبەگ،
بۇيان ئوتتى ياچىبەگ.
ئاخىر ئويگە كىرمەكنى،
قارار ئەتتى ياچىبەگ.

ئۇيرات خاننىڭ خېتىدە،
تۇتسۇن دىدى ياچىنى.
توغام - توغام يول توراپ،
چېرىك قويدى بارچىنى.

سەككىز مىسقال ئالتۇنغا،
سېتىۋالدى ئوسماننى.
ئولتۇرمەكچى بولۇشتى،
ياچىبەگدەك ئوغلاننى.

تۇتماق بولدى ئوسمانبەگ،
ياچىبەگنى تىڭ - تىڭلاپ،
تۇتالمايدى ياچىنى،
پايلسىمۇ غىلجىڭلاپ.

ياچىبەگنىڭ جېنىغا،
سۇيقەست قىلدى ئوسمانبەگ.
سامانچىنى ئالداشقا،
نىيەت قىلدى ئوسمانبەگ.

سامانچىمۇ سېتىلدى،
ئوسمانبەككە قېتىلدى.
ياچىبەگنى پايلدى،
تۇتماق بولۇپ ئېتىلدى.

ياچىبەگنى تۇتماققا،
ئەھدە قىلدى سامانچى.
بۇ ئىشلارنىڭ تەكتىنى،
بىلەلمىدى ھېچ ياچى.

سۇلايمان بەك سورىدى،
”ياچى دىگەن قايدا؟“ دەپ.
جاۋاپ بەردى سامانچى:
”تاغ ئارىسى باغدا“، دەپ.

تاغ ئارىلاپ ياچىبەگ،
چۈشۈپ كەلدى بىر كۈنى.

قىلتاقنى چۈشەنگەندە،
تولدى كوڭلى پەرياتقا.

چۇقان سالى چىرىكلەر:
يۇردۇڭ تاغدا ياچىبەگ،
ئەمدى قولغا چۈشتۈڭمۇ،
ئوبدان چاغدا ياچىبەگ.

بۇنى ئاڭلاپ ياچىنىڭ،
كوزلىرىدىن ئوت ياندى.
باغلانسىمۇ قاتمۇ - قات،
چىرىكلەرگە تاشلاندى.

بىر تىك بېقىپ قارىدى،
سامانچىنىڭ يۈزىگە.
قوللىرىنى جورىدى،
سامانچىنىڭ كوزىگە.

ئېلىپ ماڭدى ياچىنى،
ئولتۇرۇشكە چاغلاندى.
ئاللا قولى دىگەن ئوغلى،
ئارقىسىدىن تاشلاندى.

ياچىبەگ—ئەلنىڭ ئوغلى،
ئوت ئىكەن، چاقماق ئىكەن.
ياچىبەگنى ئولتۇرگەن،
جالالىق ئۇيرات ئىكەن.

× ×

ھەسرەت بىلەن خالايدىق،
دۇئا بەردى دوستىغا.
سامانچىنى جازالاپ،
سامان تىقتى پوستىغا.

تۇيغۇزىمىدى بۇ ئىشنى،
سامانچى ئايالىغا.
چۈشۈرمەكچى بولدى ئۇ،
ياچىبەگنى دامىغا.

پۇرسەت كۈتۈپ تاللاغا،
چىقىۋالدى سامانچى.
خىيال سۇرۇپ شۇ ئۆيىدە،
يالغۇز قالدى بۇ ياچى.

سامانچى چىرىكلەرنى،
ھەر تەرەپتە توختاتتى.
ياچىبەگنىڭ ئېتىنىڭ،
ئۇلاڭىنى بوشاتتى.

شۇ ئەسنادا چاقىردى:
"چاپسان چىقىڭ ياچىبەگ!"
چىرىكلەر كېلىپ قاپتۇ،
ئاتقا مىنىڭ ياچىبەگ.

ئۆيىدىن چىقىپ ياچىبەگ،
چۈشۈپ قالدى قاپقانغا.
ئۈزەڭگىگە پۇت سېلىپ،
يېقىلىپ چۈشتى بىر يانغا.

چىرىكلەر بېسىپ كېلىپ،
قورشىۋالدى ياچىنى.
سالما تاشلاپ بوينىغا،
تۇتۇۋالدى ياچىنى.

توغرا تاغنىڭ ئالدىدا،
توراڭ ئالدى ياچىنى.
ئەلەنجىسىگە قويماي،
باغلاپ ئالدى ياچىنى.

ھەيران قالدى ياچىبەگ،
قاراپ شۇ چاغ ئەتراپقا.

تومۇر خەلىپە

قارلار يېغىپ ياز بولمايدۇ،
باغداشنىڭ تاغى.
دەرت كەلگەندە پايلىمايدۇ،
يۈرەكنىڭ داغى.

لەپ - لەپ قىلىپ قارلار ياغدى،
تاغلارنى بويلاپ.
ئۆتكۈر كۆزلەر ئوقيا بولدى،
دۈشمەننى پايلاپ.

ئالتاي ياتتۇق مىنگاڭدا،
سوكسوك بىلەن ئوت قالاپ.
كۆزنىڭ خومارى ئاقتى،
قۇمۇل يولىغا قاراپ.

قارا كېچە، قارا ياغاچ،
مېنىڭ يولدۇشۇم.
يوپۇرمىغى شىلدىرلىسا،
ھوشياردۇر بېشىم.

دەھشەت بىلەن ئېلىشقاندا،
دۈشمەن بىلەن مەن.
ئۆلۈپ قالسام يىغلارسىزمۇ،
جان قېرىندىشىم.

ھوگا بولۇت ئۈستۈمدە،
دۈشمەن مېنىڭ قەستىمدە.
مەن خۇداغا راست بولسام،
دۈشمەن ئاياق ئاستىمدا.

تاغ سايان قىلدۇق سەپەر،
ئەمدى نىچۇك ھاللار كېچەر.
تاغدىمۇ ئادەم تولا،
ئويناپ - كۈلۈپ كۈنلەر ئوتەر.

قار - يامغۇر يېغىۋاتىدۇ،
بولۇ داۋاندىن سېرىلىپ.

چېرىكلەر كېلىۋاتىدۇ،
ئەزرائىلدەك كېرىلىپ.

توۋە يېنىدىن چېرىك چىقتى،
ئەلىسىنى دېڭىگايىتىپ.
ئاخۇن - موللىلار قاچتى،
سەللىسىنى قەڭگايىتىپ.

ئۆچكۈرە بۇغداي ئۇن تارتتۇق،
ھەممە خەقكە ئاش بولدى.
تومۇر خەلىپە دىگەن باتۇر،
ئۇن ئىككى تاققا باش بولدى.

كوتەل بېشى تەنشىگدە،
تەسكەن ئوتۇن چاپتۇق بىز.
قېرىم بىلەن شەر سوقۇپ،
ئوتتۇرسىدا ياتتۇق بىز.

يەنداشەيمۇ كەلگەندە،
تولا سوقتى داڭداڭنى.
تاغچىلارمۇ ئەر ئىكەن،
تارتىپ ئالدى جۇڭجاڭنى.

تومۇر خەلىپە تەۋرىدى،
ئاسماندىكى يۇلتۇز دەك.
چەندارىننى يىقتىتى،
جاڭگالدىكى توڭگۇزدەك.

ئاقچوق سېپى ئۆپۈركەن،
چەندارىن دىگەن چوقۇركەن.
تاغچى پالۋانلار چۈشسە،
چەندارىنمۇ قوقۇركەن.

چېرىكلەرنىڭ ئولۇڭى،
چىڭ خاڭمىياۋغا پاتىمدى.
چەندارىننىڭ ئەسكىرى،
يەرلەر تېپىپ ياتىمدى.

ئەمبەرغۇل دىگەن يەردە،
بىر تاتلىق بېغىر قىلغان.
يوسۇپ ئاخۇن رەمەتلىك،
تورۇق ئاتنى يېغىر قىلغان.

كۈتەل بېشى تەنشىگە،
ئالا ئىنەكنى ئولتۇرگەن.
بايلار گۈش تالاشقاندا،
موللىمەتنى كويدۇرگەن.

ئورنگون دىمەك بىزنى،
ئۈچ يىل تىجىدۇق سىزنى.
ئارپا - بۇغداينى كورۇپ،
تاشلىۋەتمەڭلار بىزنى.

قاغىلار قاغۇم سايان،
سەگۈنچىگىم سەرۋەك سايان.
تاغچىلار تاققا ماڭغاندا،
قالغانلار قاراپ قالغان.

ئاتلار ئۇرۇق، يوللار يىراق،
جانلاردىن ئوتتى،
ئاتنى سېمىز ساقلىغانلار
قۇش بولۇپ ئۇچتى.

داۋان توۋەن چۈشۈپ كەلدۇق،
ئاتلار ئويناتىپ.
قوللىرىمىزدا كۈمۈش مىلتىق،
شەر قۇلان ئاتىپ.

سەن بىزنى سۇقتۇم دەيسەن،
سېپى چولاق قامچاڭ بىلەن.
خۇدايىم كەسسۇن قولۇڭنى،
ئۆتمىگەن قاچاڭ بىلەن.

خويما كاتتا جەڭ بولدى،
كۈشتى دىگەن دەندە.
جىڭتەي دىگەن ئەر بولۇپ،
قورقۇپ ئولدى شۇ دەمدە.

ئاقچوق سېپىغا چىقىپ،
چەندارىغا ئوق ئاتتۇق.
چەندارىمۇ زور چىقىپ،
يارداك ياقىلاپ قاچتۇق.

تاغدا يايلىغان كالىلار،
قارىغاي ئارىلاپ كەتتى.
دوست بولمىز دىگەنلەر،
ئەمدى ئايرىلىپ كەتتى.

توۋەندىن چىقىپ كەلدى،
يۇمۇلاق - يۇمۇلاق قوڭغۇزلار.
ھوشۇرنى تۇتۇپ بەرگەن،
مەمەت قولىدەك توڭگۇزلار.

كۈل بويىدا نىمىلەر بار،
ئۆدەك بىلەن غازلار بار.
ئۆدەك ئاتساڭ غاز قالسۇن،
دۈشمەن ئولۇپ دوست قالسۇن.

بىز ئۆلسەك ئولۇپ كەتتۇق،
ئەل - يۇرتلار ئامان قالسۇن.
بىزنى دىگەن يارەنلەر،
ئۆلمەستىن ھايات قالسۇن.

مىلتىغىمنى مەن ئېسىپ،
تاغلاردا ئوۋ ئوۋلۇدۇم.
ئۈچ بالامنىڭ دەردىدە،
ئۇيرات بولۇپ دولۇدۇم.

خوي غېرىپ بولدى كىشى،
باغداش دىگەن تاغ ئىچىدە.
قانستىم بولسا ئۇچارمەن،
تۇن قاراڭغۇ كېچىدە.

ئۆچكۈردۈمۇ، ئۆچكۈردۈم،
نەنەن تېخىدا چۈش كوردۇم.
كېچە يېتىپ ئۇيقۇمدا،
بالىلىرىمنى چۈش كوردۇم.

ئۇرۇمچىنىڭ يولىدا،
ئاتمىش يەردە بۇلاق بار.
تومۇرنى ئېلىپ چىقسا،
ھەر كۈنلۈكى سوراق بار.

ئۇرۇمچىنىڭ چېرىكى،
ئاتلىرىنى يالدايدۇ.
تومۇرنى ھالاك قىلىپ،
نەيزىسىنى قاندايدۇ.
مەن بۇ يەرلىك ئەمەسمەن،
يەر سۈيىنى بىلىمەسمەن.
يەر سۈيىنى بىلىگەندە،
باغلىساڭمۇ تۇرماسمەن.

ئۇرۇمچىدىكى جاڭجۇنلەر،
ئولتۇرۇشكە مايىللار.
پۇل بەرسىمۇ ئونۇمايدۇ،
جاڭجۇن دىگەن جاھىللار.

تومۇرنى ئېلىپ چىقىپ،
ئاتمىش يەردىن چاپتۇردى.
چىڭ ۋاڭ غوجام قاراقچى،
جۇڭجاڭنىمۇ تاپتۇردى.

قىيىن ئىگەر چاپتۇردى،
كىمخاپ بىلەن ياپتۇردى.
يۈزى قارا شامەخسۇت،
شۇنچە خەقنى ئاتتۇردى.

ئۇ زاماندا تىچلىق يوق،
شاڭ پاڭلارغا مەش قويدى.
بىر جىڭ توت سەر ئاش بېرىپ،
پالۋانلارنى ئاچ قويدى.

قوراي يولى ھەيۋەتلىك،
ئۇنىڭ ئىچى زارەتلىك.
مۇرادىغا يەتمىگەن،
تومۇر خەلپە رەمەتلىك.

شامەخسۇتتىن خەت چىقتى،
ئۇقالماستىن دوگولەتتۇق.
سۇخەنچى بولغان لالىنى،
تاغ بېشىدىن تىكلەتتۇق.

ئىگىز تاغنىڭ ئارقىسىدا،
كاتتا - كىچىك شەزەر بار.
دۈشمەن بىلەن جەڭ قىلىپ،
جۇڭجاڭ ئالغان ئەرلەر بار.

چىڭ ۋاڭ غوجام خەت بەردى،
"جۇڭجاڭلارنى بەرسۇن" دەپ.
تومۇر خەلپە خەت بەردى،
"تۇرۇشار بولسا كەلسۇن!" دەپ.

كوشوتىنىڭ داۋاندا،
ئات كوكسىدە جوغۇلا.
تومۇرنى تۇتۇپ بەردى،
مەمەت قولىدەك دوغىلار.

مېنى ئولتۇرگىدەك ئەمدى،
ئوقادۇرمەن ئىمانىمنى.
قىيامەت قايسىم بولغاندا،
ئالادۇرمەن جاۋاۋىمنى.

ئىگىز قارىغاي تاغدا،
سۇلار ئاقىدۇ سايدا.
مەن مۇندا غېرىپ جايدا،
ئاتا - ئانىلار قايدا؟

جان چىقاردا كەلسەڭدى،
جانان قاشىمغا مېنىڭ.
نى ئالامەت تاغلىرى،
سېرىلدى باشىمغا مېنىڭ.

تومۇر خەلپە كەتتىغۇ،
ئۇرۇمچىگە يەتتىغۇ.
"ئۇنىڭ يانغا ئوتتۇم" دەپ،
زەردى بىلەن كەتتىغۇ.

شاهزاده پەررۇخ

(خەلق داستانى)

داستانى ساقلىغۇچى: ئېلى ئومەر
نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرېھىم ئىسمائىل

رېۋايەت قىلغۇچىلار ئانداغ رېۋايەت قىلىپتۇركى، قەدىمقى زاماندا قەندىھار دىگەن بىر شەھەر بار ئىدى. بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ ئىسمىنى لەندىھۇر دەپ ئاتىتتى. لەندىھۇرنىڭ ناھايىتى زەبەردەست بىر ئوغلى بولۇپ، ئېتى پەررۇخ ئىدى. قىرىق يىگىت شاھزادە پەررۇخقا ھەمرا بولۇپ، ئۇنى مۇھاپىزەت قىلاتتى.

كۈنلەردىن بىر كۈنى شاھزادە يىگىت-لىرىنى ئەگەشتۈرۈپ ئۆزىنىڭ چار بېغىغا يېتىپ كەلدى. بۇ يەردە بىر مەھەل سەيلى-تاماشا قىلىپ كوڭۇل ئاچقاندىن كېيىن، ئۆزى يالغۇز شاھى سۇپىغا كېلىپ ئارام ئالدى. شۇ ئەھۋالدا ئۇنىڭدا ئۇيقۇ غەلبە قىلىپ، بىر چۈش كوردى. چۈشە، توت يۈز كېنە-زەكنى ھەمرا قىلىپ، ئاي دېسە ئاي ئەمەس،

كۈن دىسە كۈن ئەمەس، ئاپتاپى تەلئەت ۋە مۇشتىرى سائادەت، ھوسنى لاتاپەت بىر نازىنىن قىز شاھ سۇپا ئالدىدىكى گۈللەر پورەكلەپ ئېچىلغان گۈلزارلىقتا نامايەن بولدى. قىز نەچچە خىل ناز - كېرەشمىلەرنى جىلۋىغا كىرگۈزۈپ، بۇ نەزىمنى ئوقۇغىنىچە شاھزادىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلدى:

قىز:

بۇ باغنىڭ گۈللىرى بېسىپاردۇرلەر،
بۇ گۈللەرنى سويۇپ قالغاچقا كەلدىم.
مۇھەببەتكە كوڭۇل خۇشتاردۇرلەر،
يۈرەكتە ئىشقى ئوتى يانغاچقا كەلدىم.

پەررۇخ:

كوزى چولپان ئوزى ئايدەك نىگارم،
يۈزىڭنى بىر كورۇپ ئاغدى خىيالىم.
پىدا بولسۇن ساڭا مېنىڭ جانۇ - جانىم،
بايان ئەيلە ئوزۇڭ قايدىن كېلۇرسەن؟

قىز:

مېنىڭ نامىمنى سورىساڭ ئەي نىكوزات،
ئېرور گۈلرۇخ، ئۈزەممەن ئادىمىزات.
قويۇلغاندۇر ئاتامغا قىلىچخان ئات،
سېنى دەپ بۇ ماكانلارغا كېلىپمەن.

پەررۇخ:

ئەسىر قىلدى مېنى ھوسىن - جامالىڭ،
كوڭۇلگە ياقتى بەك شىرىن كالامىڭ.
بولاي ئالدىڭدىمەن دائىم غولامىڭ،
بايان ئەيلە ئوزۇڭ قايدىن كېلۇرسەن؟

قىز:

ماكانىم سورىسىلەر شەھرى يەمەندۇر،
قۇچاغى كەڭرى ھەم باغۇ - چىمەندۇر.
يىگىتى ۋە قىزلىرى خۇشخۇي لېۋەندۇر،
سېنى دەپ بۇ ماكانلارغا كېلىپمەن.

پەررۇخ:

كىشىنىڭ بولسا مەرغۇپ دولتى - يارى،
ئوتەر خۇشخۇي كۈلۈپ ئومۇر باھارى.
ۋىسالىڭغا سېنىڭ بولدۇم خۇمارى،
بايان ئەيلە ماڭا، نەدىن كېلۇرسەن؟

ئەلەقسە، گۈلرۇخ شاھزادىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئىگىلىپ تازىسى قىلدى. قولىدىكى ئۇچ تال قىزىل گۈلنى جىلۋە - ناز بىلەن تۇتۇپ بېرىپ، بۇلبۇلگويادەك قاقاقلاپ كۈلۈپ قىز - لار بىلەن بىرلىكتە گۈللەر ئارىسىغا كىرىپ كوزدىن غايىپ بولدى.

شاھزادە گۈلنى قولىغا ئېلىپ بىر پۇراپلا چۈچۈپ ئويغاندى. قارىسا چۈشى ئىكەن. ۋۇجۇدى ئىشىق ئوتىدا قىزىپ، يۈرىكى پىراق يالقۇنىدا كويۇۋېتىپتۇ. شاھزادە بۇ ئازاپقا تاقەت قىلالماي ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلدى. يىگىتلەر شاھزادىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تېپىپ دەرھال پادىشاھ لىندىھۇرغا خەۋەر قىلدى. پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ، گىرىيان ۋە ئالان بولۇپ ۋەزىر - ئەمىرلىرى بىلەن باققا يېتىپ كەلدى، قارىسا ئوغلى زەبۇن ۋە رەمەق جان بو - لۇپ يېتىپتۇ، سەرۋىدەك بويى يادەك ئىگىلىپتۇ، قىزىلگۈلدەك چىرايى زەپىرەندەك سار - غىيىپتۇ. قەندىھار شاھزادىنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىنىپ، نىمە بولغانلىغىنى سوراپ ھېچكىمدىن بىرەر ئېغىز جاۋاپ ئالالمىدى. ئۇ ئىلاجىسىز شاھزادىنى چاھار جۇپقا (تەختىراۋانغا) يات - قۇزۇپ ئوردىغا يۆتكىتىپ كەلدى. ئوردا ئەھلى يىغىلدى. پەررۇخنىڭ ئانىسى - مەلىكە شەھرىيار ئوغلىنىڭ دەردىدە ئورتىنىپ، كوزلىرىدىن ياش تۆكۈپ يېتىپ كەلدى ۋە پەرزەندە - دىنىڭ يۈزىگە يۈزىنى يېقىپ "ئەي كوزۇمنىڭ قارىسى مېھرىۋانىم بالام! نىمە بولىدىڭىز، كوزىڭىزنى ئېچىپ ماڭا جاۋاپ بېرىڭ!" دەپ نالە - پەريات قىلدى. شاھزادىدىن سادا چىقمىدى.

شاھزادىنىڭ ئاتابېك ئىسىملىك دانىشمەن ۋە بىلىملىك بىر ۋەزىرى بار ئىدى. ئۇ ھەر قانداق مۇشكۈل ئىشقا چارە تاپالايتتى. ۋەزىر ئوردىغا بېرىپ شاھزادىنى كوزدىن كەچۈردى: شاھزادە كوزى يۇمۇلغان، چىرايى سارغايغان ۋە ئېغىر نەپەس ئالغان ھالدا، ئۇنىسىز ياتاتتى. ئاتابېك ئۇنىڭ قانداق بولۇپ بۇ ھالغا گىرىپتار بولغانلىغىنى سورىغان ئىدى، يىگىتلەردىن بىرى سوزلەپ مۇنداق دىدى: "بىز سەيلى - تاماشا ئۇچۇن شاھزادە بىلەن باققا بارغان ئىدۇق، شاھزادە شاھ سۇپىدا ئازراق ئارام ئالغان، بىز بىر سائەتتىن كېيىن بېرىپ ئۇنى بۇ ئەھۋالدا كوردۇق." ئاتابېك بۇ گەپنى ئاڭلاپ، شاھزادىنىڭ ئەھ - ۋالىنى مۇلاھىزە قىلدى ۋە پادىشاھقا تىۋىپ چاقىرتىلى! - دىدى.

پادىشاھى لىندىھۇرنىڭ سارىيىدا ئۇچىۋىز نەپەر تىۋىپ بار ئىدى، پادىشاھ دەرھال ئۇلارنى چاقىرتىپ كېلىپ، بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

ئىلاج ئەيلەڭ بۇ بىمارنىڭ دەردىگە،
جانىم بالام پاتراق شىپا تاپسۇنلەر.
داۋا قىلىڭ چەككەن ئازاپ رەنجىگە،
جانىم بالام پاتراق شىپا تاپسۇنلەر.

شە - شەلەردىن ئېلىپ كەلگەن تىۋىپلەر،
ئوغلۇم ئۇچۇن ياخشى دورا بېرىڭلار.
ساقايتساڭلار خالىغاننى ئېلىڭلار،
جېنىم بالام پاتراق شىپا تاپسۇنلەر.

شاھزادىدۇر مېنىڭ ئومۇر چىراغىم،
دىل خوشلۇغۇم، كوزۇم نۇرى، قاراغىم.
ئۇسىز ئوتىمەس گالدىن ئەسلا تاماغىم،
جېنىم بالام پاتراق شىپا تاپسۇنلەر.

ۋەدەم شۇلدۇر قىرىق غولام - قۇل بېرەي،
خىزمىتىڭلار قىلىپ قۇلدەك تەلمۇرەي.
غەزەمدىن ئون يەتتىنى ئوتۇنەي،
جانىم بالام پاتراق شىپا تاپسۇنلەر.

تېۋىپلەر پادىشا تەرىپىدىن كۆپ ئىززەت - ئىكرامغا مۇيەسسەر بولدى، ياخشى كۈتۈل - دى. ئۇلار شاھزادىنىڭ ئەتراپىدا پەرۋانىدەك ئايلىنىپ تومۇرلىرىنى تۇتۇپ، دورىلارنى ئىچكىۋىدى، ھەممە ماھارەتلىرىنى ئىشلەتتى، بىراق، نەتىجىسى بولمىدى. شاھزادە جويۇلۇپ سوزلەيدىغان، گەپ سورىسا جاۋاپ بەرمەيدىغان، ئىشقىياتقا مۇناسىۋەتلىك سوزلەرنى ئاڭ - لىسا، كوزلىرىدىن تاراملاپ ياش ئاققۇزىدىغان بىر ھالەتنى ئىپادە قىلدى. تېۋىپلەردىن بىرى: "ئەي پادىشاھى ئالەم، ئوغلنىڭىز ئىلگىرىكىدىن سەل - پەل ياخشىلانغان بولسىمۇ، لېكىن كېسەللىك ھالىتىدە چوڭ ئۆزگىرىش بولمىدى. قۇرئان ئوقۇتۇپ، دېمىدە ئىچكىۋۇپ كورسەك قانداق بولار؟" - دەپ ئېيتتى.

قەندىھار ئوردىغا قارى - قۇرئانلارنى چاقىرتتى. قارىلار بىر نەچچە كۈن قۇرئان تىلا - ۋەت قىلىپ، شاھزادىگە دېمىدە ئىچىۋىدى، شاھزادە خېلىلا ئوڭشىلىپ قالدى. بىر كۈنى شاھزادىنى ئاتا - ئانىسى يولەپ خاس ھوجرىغا ئېلىپ كىردى ۋە ئۇنىڭغا "ئول كۈنى چارباقتا سەيلىگە بېرىپ بۇ ھالەتكە گىرىپتار بولغىنىڭىزدىن بۇيان، بىز ناھا - يىتى بىارامچىلىقتا قالدۇق، ئوغلۇم، قەيەرىڭىز ئاغرىيدۇ؟ نىمىشقا تائام يىمەيسىز، گەپ - سوز قىلمايسىز؟ بۇنىڭ سەۋىۋىنى بىزگە بايان قىلىڭىز، بىز چارە قىلساق قانداق؟" دەپ ئېيتتى.

شاھزادە پەررۇخ بىر ئاھ چېكىپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

چار باققا باردىم بىر كۈنى سەيلىگە،
دوستلار مېنى ئۆزىگە يار ئەيلىدى.
قىلدۇق ئۇندا خېلى ئۇزاق تاماشا،
خوش مەنزىرلەر بىزنى خۇشتار ئەيلىدى.

تۇرار ئىدى باغدا گۈللەر ئېچىلىپ،
گۈپۈلدىگەن خۇش پۇراقلار چېچىلىپ،
پىشقان ئىدى مېۋىلەر تەڭ يېتىلىپ،
بىزنى كورۇپ قۇشلار ئەشئار ئەيلىدى.

قىلدۇق ئۇزاق دوستلار بىلەن سەيرىلەر،
گۈلزار ئىچىرە كىرىپ ئۇزدۇق لەيلىلەر،
سۇغا چومدۇق، يىدۇق شەرۋەت مېۋىلەر،
شاتلىغىنى ھەركىم بىسيار ئەيلىدى.

كوردۇم بىر چۇش: بولدى باغدا يار پەيدا،
ئاڭا ئىدى نۇرغۇنلىغان قىز ھەمرا،
بولدۇم ئۇنى بىر كورۇپلا چىن شەيدا،
كوكسۇم ئارا ئىشقى قارار ئەيلىدى.

كېلىپ گۈلدەك ئىگىلىپ قىلدى سالامى،
پۇتتى سەۋىر - تاقىتىمنىڭ چىدامى،
ئاقىتى بالدەك ئاغزىدىن سوز - كالامى،
مەقسىدىنى ماڭا ئاشكار ئەيلىدى.

جانغا سېلىپ يالقۇنلۇق بىر ئوت - ئاتەش،
غايىپ بولدى تۇيۇقسىز ئول يار - مەھۋەش،
شۇندىن بۇيان چەكمىشىمدۇر دەرت - نالەش،
كۈن - تۈنۈمنى ئازاپ دىشۋار ئەيلىدى.

پەررۇخ بۇ نەزمىنى ئوقۇپ، بىر ئاھ چەكتى - دە، يەنە ھۇشىدىن كەتتى. ئاتا - ئانە -
سى ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالىنى كورۇپ تېخىمۇ بىرام بولدى. شاھى قەندىھار: "مېنىڭ بۇ پەر -
زەنت جىگەر بەندىم بىر يارى مەھبۇپقا چۈشىدە كۆڭۈل ئېلىندۇرغان ئوخشايدۇ، ئەي
ۋەزىرلەر، ئولمالار، ھوكمالىرىم! بۇنىڭ ئىلاجى نەمىدۇر؟ بۇنىڭغا چارە قىلىڭلار! دەپ بۇ
مۇرەببەنى ئوقۇدى:

بۇ جاھاننىڭ ئىشلىرى كۆڭلۈمگە ئازار ئەيلىدى،
كەلتۈرۈپ ئوغلۇمغا دەرت، دەردىمنى بىسيار ئەيلىدى.
قان بولۇپ ئاقتى كوزۇمنىڭ ياشلىرى شۇ ۋەجھىدىن،
ئەي يارانلار، بۇ ئالەم شۇنچە مېنى خار ئەيلىدى.

چاقىرىپ نۇرغۇن تىۋىپ، سورىدىم بالامنىڭ دەردىنى،
ئىشلىتىپ كوردى ئۇلار چارە - ئۇسۇلنىڭ ھەممىنى،
بولمىدى بەۋا، سېرىغلىق باستى ئوغلۇم چەيرىنى،
بۇ ئەلەم بارغانسېرى ھالىمنى ناچار ئەيلىدى.

گەر بۇنى بىلسەم جاھانغا زادىلا كەلمەس ئىدىم،
لەندىھۇر ئاتنى ئۈزەمگە ئارى دەپ قويماستىم،

ياكى بالدۇر ئۆلگەن بولسام بۇ بالا كۆرمەس ئىدىم،
بۇ رەھىمسىز كاژ پەلەك بەختىمنى تارمار ئەيلىدى.

لەندىھۇر بۇ نەزمىنى ئوقۇپ، كۆزلىرىدىن باھار بۇلۇتىدەك ياش توكتى. ۋەزىر ئەمە - رالەرنىڭ مەسلىھەت بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. ۋەزىر ئاتابېك: "ئەي شاھى جاھان، شاھزادىڭىزنىڭ كېسەللىگە تېپىزراق ئامال قىلمىساق بولمايدۇ. مۇنەججىم - قۇرئەندازلەرگە قۇرئە سالدۇرۇپ باقساق قانداق؟" دىدى. پادىشاغا بۇ سۆز مەقبۇل كېلىپ، ۋەزىر ئەمىرالارغا "مۇنەججىم - قۇرئەندازلارنى ئوردىغا ھازىر قىلىڭلار!" دەپ ئەمىر قىلدى. كۆپ ئۆتمەي ئوردىدا بىر - مىڭ يەتتە يۈز نەپەر مۇنەججىم - قۇرئەنداز ھازىر بولدى. پادىشا شاھزادىنىڭ دەردىگە داۋا تاپسىلا، ئۇلارنى دۇنيادىن بەھاجەت قىلىدىغانلىغىنى ئۇختۇردى. ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە تون - سەرۋاپىلار كىيىدۇرۇلدى، قۇرئەنداز - مۇنەججىملەر ياخشى سائەتلەرنى مۇلاھىزە قىلىپ، قۇرئى سېلىپ، پادىشاغا بۇنداق جاۋاپ بەردى:

— ئەي پادىشاھى ئالەم! شاھزادىڭىز يەمەن ۋىلايىتىنىڭ پادىشاھى قىلىچخاننىڭ قە - زى - مەلىكە گۈلرۇخنى چۈشىدە كۆرۈپ ئاشىقى شەيدا بولۇپ كۆڭۈل ئالدۇرۇپتۇ، بۇلىسۇل قىزىل گۈلنى كۆرمىگۈنچە سايىرىماس، ئاشىقنىڭ مەشۇغىنى كۆرمىگۈنچە كۆڭلى ئېچىلماس. شاھزادىنىڭ مەقسىدى يەمەنگە بارغاندىلا ھاسىل بولۇر، ئۇ، يار ۋىسالىغا ئېرىشمىگۈنچە بۇ رەنجىدىن خالاس بولماس!

ۋەزىر ئاتابېك: "پادىشاھى ئالەم، بىزنىڭچە شاھزادە يەمەن دىيارىغا بېرىپ مەشۇغىنى تېپىپ كۆڭلىنى ئېچىپ كەلگىنى تۈزۈك"، دەپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

كىمكى بولسا دۇچار ئىشقى ئوتىغا،
دىلىدا بار بولۇر بىر مۇددىسى.
يېتىپتۇر ئوغلىڭىز بىچارىلىقتا،
يەمەن شەھرىدىدۇر ئۇنىڭ داۋاسى.

پەرىشاندىر ئۇنىڭ ھەرچەندە ھالى،
كىشىگە سۆزلىمەس مەجنۇن مىسالى،
بولۇپتۇر زەپىران گۈلدەك جامالى،
ئېغىردۇر كۈنۈ - تۈن تارتقان جاپاسى.

بولۇپتۇر ئۇ گۈزەل بىر قىزغا ئاشىق،
كۆرۈپتۇر قىزمۇ ھەم ئانى مۇۋاپىق،
كېلۇرلەر بىر بىرىگە بەكمۇ لايىق،
ھەر ئىككى پەرزەنتنىڭ باردۇر ۋاپاسى.

مەگەر ئادەمدە ئىشقى - ئىزھارى يوقتۇر،
مۇھەببەت ئەھلى بىرلە كارى يوقتۇر،

ئۇنىڭ نەپىسى زىمىستانىدەك سوغۇقتۇر،
قۇلاققا ياقىمىغاي سويگۇ - ناۋاسى.

ئاتابېك قىلدى سۆزنى ئاشمىقانى،
يەمەن سارى بولۇش لازىم راۋانە.
شاھزادىدۇر بۇ دەم مىسلى پەرۋانە،
شۇنىڭ بىرلە كۆرەر كۆزنىڭ قاراسى.

ئاتابېك پادىشاغا "شاھى ئالەم، شاھزادىنى يەمەنگە سودىگەر قىياپىتىدە ئەۋەتەيلى - ئۇ، ئۇ يەردە مەھبۇبىنى كۆرۈپ تەسكىن تاپار ۋە ھايات بولسلا، چوقۇم قايتىپ كېلىدۇ، دىدى". نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئورۇن تۇتۇپ ياتقان شاھزادە بۇ گەپنى ئاڭلاپ كۈلۈمسىردى، پادىشا پەرزەنتىدە رۇي بەرگەن بۇ ئۆزگىرىشنى كۆرۈپ، ناھايىتى خوشال بولدى ۋە ۋەزىرىنىڭ مەسلىھىتىگە كۆنۈپ، شاھزادىنى يەمەنگە يولغا سېلىشقا ھازىرلىق قىلدى. شاھزادىگە ۋەزىر ئاتابېكنى ھەمرا قىلدى، قىرىق نەپەر غولام (خىزمەتچى) تەيىنلىدى ۋە تىت يۈز خېچىرغا يىپەك مال ۋە ئىسىل ماتارلار ئارتىپ بەردى. مۇندىن باشقا يىستەرلىك ئال - تۇن - كۈمۈش تەقلەپ بەردى. پادىشا پەررۇخنى. ئۈچ كۈنلۈك يولغىچە ئۆزىتىپ باردى. ئۇ خوشلىشىش ئالدىدا: "مەن سېنىڭ ئارزۇيۇڭغا قاندىم. تىرىك تۇرۇپ سېنىڭدىن جۇدا بو - لىدىغان بولدۇم. يەمەن بىلەن قەندىھارنىڭ ئارىلىغى بىر يېرىم يىللىق يولدۇر، تولىمۇ خە - تەرلىك يەرلىرى باردۇر، سېنى خۇدايىتائاللاغا تاپشۇردۇم"، دىدى ۋە يىغىلاپ تۇرۇپ بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

مۇندىن كېتەر بولدۇڭ يەمەن شەھرىگە،
ئەي پەرزەندىم، بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم.
قالدىم ئەمدى جۇدالىقنىڭ دەردىگە،
ئەي پەرزەندىم بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم.

ئۇشبۇ دۇنيا ئىكەن شۇنداق ۋاپاسىز،
قەدەم قويدۇڭ سەپەرلەرگە ئاتاسىز،
قەدرىڭ ئىدى جاندىن ئېزىز - باھاسىز،
ئەي پەرزەندىم بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم.

ياساتقانتىم سېنىڭ ئۈچۈن چاھار باغ،
ۋەيران بولۇپ، تۇتتى ماكان ئاندا زاغ،
ئۇچتىڭ بەختىم كۆكىدىن سەن - نۇرچىراغ،
ئەي پەرزەندىم بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم.

كۆرەرمەنمۇ دىدارىڭنى جان بالام؟
سەنسىز قانداق يۈرەلەرمەن شات - خورام،

قىللارمۇ كۇتاھ ئومرۇم كۆپ داۋام؟
ئەي پەرزەندىم بىر ئاللاغا تاپشۇردۇم.

ئەي ئىلاھا! رەھىمىمايىم ئۆزەڭسەن،
ئەيلە ئۇنى ھەر دائىما بى دۇشمەن،
قىلغىل ھەربىر قەدىمنى باغ - چىمەن،
پەرزەندىمنى بىر ئۆزەڭگە تاپشۇردۇم.

شاھزادىنىڭ ئانىسى شەھرىيارخانمۇ: "جاندىن ئېزىز بالام، تىرىك تۇرۇپ ئەجەپ
سەندىن ئايرىلىپ كەتتۇق، كاشكى، بۇ دۇنياغا كەلمىگەن بولساق پەرزەنت ئوتىغا مۇنداق
مۇپتىلا بولماس ئىدۇق" دەپ زار - زار يىغلاپ نالە قىلىپ بۇ بېيىمنى ئوقۇدى:

يەمەنگە بارغىلى قىلىدىك ئىرادە،
سەندىن ئايرىلغىچە ئۆلسەم ئىدىم مەن.
جۇدالىق دەردىدە قىينالغىچە كۆپ،
دوزاقنىڭ ئوتىدا كۆيسەم ئىدىم مەن.

يىراق يولنىڭ ئەجەپ دەردى ياماندۇر،
خەتەرلىك ۋە مۇشەققەتلەر ھاماندۇر.
مېڭىپ جاندىن جۇدا بولغان چىناندۇر،
سەندىن ئايرىلغىچە ئۆلسەم ئىدىم مەن.

سېنى ئون ئاي قوساغىمدا كۈتەردىم،
بېقىپ كۈن - تۇن ھالال ئاق سۈتنى بەردىم،
چاپا - رەنجىڭنى تارتىپلا كەلدىم،
سەندىن ئايرىلغىچە ئۆلسەم ئىدىم مەن.

ئەگەردە كەلمىسەڭ مەن ھەم بارۇرمەن،
كېزىپ چول - دەشتىنى يىغلاپ زارلىنىۇرمەن.
سېنىڭچۈن جانىمە قۇربان قىلۇرمەن،
سەندىن ئايرىلغىچە ئۆلسەم ئىدىم مەن.

ئاناڭ دىلخەستە ئاجىز - ناتىۋاندۇر،
سېنىڭ دەردىڭدە باغرى لەختە قاندۇر،
يېتىپ ۋەسلىڭگە كەلسەڭ شادىماندۇر،
سەندىن ئايرىلغىچە ئۆلسەم ئىدىم مەن.

ئاتا - ئانا پەرزەندىنى يولغا سالدى. شاھزادە پەررۇخ يولغا راۋان بولدى. ئۇنىڭ مېھرىۋان ئاتا - ئانىسى ئوغلنىڭ قارىسى يۈتكىچە ئارقىسىدىن قاراپ تۇرۇپ، ئاندىن ئۆز شەھرىگە ياندى.

ئەلەقسە، شاھزادە شۇل يۈرگەنچە مەنزىل - ماراھەللەرنى تەي قىلىپ، قەتىرلەرنى بادە ئەيلەپ، دەشت - باياۋانلارنى كېزىپ، دەريا - ئېقىنلارنى كېچىپ، ئالتە ئاي يول يۈرۈپ، بىر دەريايى ئېزىم خۇنخارغا يەتتى. قارىسا بۇ دەريايى ئېزىمدىن ئۆتمەسكە ھىچقانداق چارە يوق. ئاخىرى ئۇ كېمە تېپىپ دەرياغا چۈشتى. ئۇنىڭ دەريادا يۈرگىنىگە ئىككى يېرىم ئاي بولۇپ قالغان ئىدى. قازايى ئاسمانى، تەقدىرى - رەببىنى بىر بادى مۇخالپ (تەتۈر قۇيۇن) بوران پەيدا بولدى. بوران ئانداغ قاتتىق چىقىشكى، كېمىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى جانلىرىدىن ئۆمىت ئۇزۇشتى. بوران كېمىلەرنى بىر بىرىگە ئۇرۇپ پارە - پارە قىلدى. توت يۈز خېچىردىكى مال ۋە قىرىق غۇلامنىڭ ھەممىسى سۇغا غەرق بولۇپ كەتتى. پەقەت شاھزادە بىلەن ئاتابېك ئىككىيلەنلا بىردىن ئىككى تاختايغا ئېسىلىۋېلىپ ھايات قالدى. دولقۇن - لۇق ئېقىن ئۇلارنى ئايرىۋەتتى. شاھزادە پەررۇخ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

ئىنىسۇ - مەلەك، يەرۇ - كوكنى خەلق ئەيلىگەن زۇلجىلال،
بۈگۈن ماڭا سەن ئۆزەڭ رەھمەت ئاتا - ئەيلىگىل.
بۇ ئالەمدە ھەممىگە سەن قادىرۇ بەر كامال،
بۈگۈن ماڭا سەن ئۆزەڭ رەھمەت ئاتا ئەيلىگىل.

ئادىمىنى بىر سىقىم خاكتىن پەيدا ئەيلىدىڭ،
ئاڭا ھاۋا ئانامنى ئاشىق شەيدا ئەيلىدىڭ،
بىر بىرىدىن بۇلارنى ئاخىر جۇدا ئەيلىدىڭ،
بۈگۈن ماڭا سەن ئۆزەڭ رەھمەت ئاتا ئەيلىدىڭ.

نەھ قەۋمىنى توپاندا قىلدىڭ تامام ھالاكەت،
ئوت ئىچىدە ساقلىدىڭ خېلىنى ساق - سالامەت،
دارغا ئېسىپ مەنسۇرنى چەككۈزدۈڭ كۆپ نادامەت،
بۈگۈن ماڭا سەن ئۆزەڭ رەھمەت ئاتا ئەيلىدىڭ.

يۇنۇسنى سەن بېلىقنىڭ قارىنىدا تىچ ساقلىدىڭ،
بەدىنىگە ئەيىۋىنىڭ قۇرۇت سالىدىڭ نەچچە مىڭ،
زار يىغلىتىپ ياقۇپنى يۇسۇپتىن ئايرىدىڭ،
بۈگۈن ماڭا سەن ئۆزەڭ رەھمەت ئاتا ئەيلىدىڭ.

ئەي چار يار، ئولما، ھەمدە بار ساھابىلەر،
پاتىمەنىڭ جىگەرى نەبى روسۇلزالىلەر،

كەر بالادا قان توككەن ھەمە شەھدانەلەر،
بۇگۇن ماڭا سەن ئۈزەڭ رەھمەت ئاتا ئەيلىدىڭ.

ئاسى — جاپى ئىممەتنىڭ ئەي رەھبىرى مۇھەممەت!
يىغلاپ شەپەد كەلتۈردۈم ھالىمغا سەن ئۈزەڭ يەت!
بولغىل مېنىڭ ھەر قانداق ئىشلىرىمغا يار — مەدەت!
بۇگۇن ماڭا سەن ئۈزەڭ رەھمەت ئاتا ئەيگىل!

ئەلقسىسە، مۇناجاتنىڭ خاسىيىتى بىلەن بوران توختىدى. كۈن چىقىپ يورۇقچىلىق بولدى. شامال تاختاينى سۈرۈپ، شاھزادىنى دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئېلىپ كەلدى. ئاتابېك بولسا قىرغاقتىن كۆپ يىراقلىشىپ كەتمىگەنلىكتىن دەريا ئېقىنى ئۇنى كەلگەن قىرغاققا يەتكۈزدى. بىچارە ئاتابېك تىرىك قالغىنىغا يۈزىنىڭ شۇكرى — سانا ئېيتىپ، شەھرى قەندىھارغا قاراپ راۋان بولدى. يەيدىغان نەرسە بولمىغاچقا، يولدا ئوت يىلتىزلىرىنى يەپ، يامغۇر سۈيىنى ئىچىپ، مىڭ تەسلىكتە ئۆز شەھرىگە يېتىپ كەلدى. پۈتۈن شەھەر خەلقى ھەيران بولۇپ: "ئاتابېك نىمىشقا شاھزادىنى تاشلاپ يېنىپ كەلگەندۇ؟" دېيىشتى. پادىشاھى لەز — دىھۇر ۋە مەلىكە شەھرىيارخانلار ئاتابېك بىلەن كورۇشۇپ يىغا — زارە قىلىشتى. ئاتابېك يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى بىر بىر بايان قىلدى. پادىشا بىلەن شەھرىيارخان "ئاھ بالام!" دەپ بېھۇش بولۇپ يەرگە يىقىلدى. ئول كۈنى ئوردا ئىچى تەۋرەپ، قەندىھاردا قىيامەت بولغاندەك بولۇپ، بۇ ئىشتىن ھەممە كىشىنىڭ كۆڭلى بۇزۇلدى. "شاھزادە پەررۇخ بارچە غۇلاملىرى بىلەن دەريايى خۇنخاردا غەرق بولۇپتۇ، قىسمەت شۇنداق پۈتۈلگەن ئىكەن" دېگەن گەپلەر تارقالدى. لەندىھۇر شاھزادىنىڭ نەزىرىسىنى ئۆتكۈزۈپ، قەۋرىسىنى تىكلەيدى. كۆپ ئۆتمەي ئاتابېككۇمۇ سەپەر جەريانىدا چەككەن رىيازەتنىڭ تەسىرىدىن تاماق سىڭمەي كېسەل بولۇپ، ئالەمدىن ئۆتتى.

پادىشا پەرزەندىنىڭ ھەم ۋەزىرىنىڭ ئىچ ئاغرىغىدا ئېغىر كېسەل بولۇپ يېتىپ قالدى. مەلىكە شەھرىيارخان شاھزادىنىڭ دەردىدە ئولۇپ كەتتى. پادىشانىڭ كېسەلى كۈندىن — كۈنگە ئېغىرلاشتى. پادىشا بىر كۈنى ۋەزىر — ئەمىرلىرىنى ھەم پۈتۈن شەھەر خەلقىنى چاقىرىتىپ، غەزەنە ئىشىكلىرىنى ئاچقۇزۇپ، غېرىپ — مۇساپىرلەرگە ئالتۇن — كۈمۈش ئۆلەشتۈرۈپ بەردى. ئول كۈنى پىقىر — بىچارىلەر ئاجىز — ناتىۋانلار دۇنياغا مۇمىتاز بولدى. پادىشا مۇلا — زىملارغا: "مېنى يولەڭلار!" دەپ بۇيرۇپ، پۈتۈن ئوردا ئەھلى ۋە خالايىقلار ئالدىدا بۇ نەزمنى ئوقۇدى:

كېتەر بولدۇم ئەمدى بۇگۇن،
رازى بولۇڭلار دوستلۇرۇم.
ئامانەتنى بەرگۈم بۇگۇن،
رازى بولۇڭلار دوستلۇرۇم.

بۇلبۇل سايرار گۈللۈك باغدا،
پەرزەندىم يوق قالدۇم داغدا،

شۇڭقار خۇيلۇق گۈلۈم قايدا،
رازى بولۇڭلار دوستلۇرۇم.

تاپقۇزماستىن مەقسەت - مۇرات،
باستى مېنى دەرت قاتمۇ - قات.
ئولسەم كىمىلەر ئەيلەگەي ياد،
رازى بولۇڭلار دوستلۇرۇم.

توگە ئازنار تايلاقى يوق،
ئاتلار كىشىنەر قۇلانى يوق،
قويلار مەرەر قوزاسى يوق،
رازى بولۇڭلار دوستلۇرۇم.

دۇنيادىن كۆپ شاھلار ئوتتى،
نوۋەت ئەمدى ماڭا يەتتى،
قۇرغۇي يەڭلىغ بالام كەتتى،
رازى بولۇڭلار دوستلۇرۇم.

مەن لەندېھۇر ئەمدى نېتەي؟
نالان قىلىپ پەرياد ئېتەي،
بۇ دۇنيانى تاشلاپ كېتەي،
رازى بولۇڭلار دوستلۇرۇم.

پادىشا قەندېھار بۇ غەزەلنى ئوقۇپ جان ئۇزدى. ۋەزىر - ئەمىرلەر پادىشانى سۇغا
ئېلىپ، نامىزىنى ئوتەپ جەسىدىنى لەھەتكە تاپشۇردى. نەزىرلىرىنى كەڭرى بېرىپ قەد -
دېھارغا باشقا پادىشا تەيىن قىلدى.

گەپنى ئەمدى شاھزادە پەررۇختىن ئىشتىكەيمىز:
ئەلەقسە، شاھزادە ئۇل كۈنى دەريانىڭ قىرغىغىغا چىقتى، ئۆزىنىڭ تىرىك قالغىنىغا
يۈز مىڭ شۈكرى قىلىپ، باياۋان تەرەپكە راۋان بولدى. يولدا بارغۇنچە، غەرق بولۇپ
كەتكەن پۇل - مال ۋە غۇلاملىرى يادىغا كېلىپ، بىر دەردى مىڭ بولۇپ، كۆزلىرىدىن
يامغۇردەك ياش توكۇپ بۇ ئەشئارنى ئوقۇدى:

نىگارم ھوسنى شەمىگە گويا پەرۋاندىدەك كۆڭلۈم،
تىلەر ۋەسلىنى ئاۋارە بولۇپ دېۋاندىدەك كۆڭلۈم.
ئانى دەپ غەمگۈزارىمدىن، ئانا يۇرتۇمدىن ئايرىلدىم،
كېزىپ چوللەردە سەرسانە ئەجەپ ۋەيرانىدەك كۆڭلۈم.

ئېقىپ ياشىم سېزىپ كەتتى قاراسى كوزلىرىمنىڭكى،
مۇھەببەت دەشتىدە قىلدى مېنى ئەپسانىدەك كوڭلۇم.
گۈزەل گۈللۈك پىراقىدا پەلەكنى ئورتىدى ئاھىم،
مېنى ئەتتى پاناسىز بىر يېتىم بىچارىدەك كوڭلۇم.

پەلەك رەھمەتمىدى ھەرگىز ماڭا، ھەمراھلىرىغا ھەم،
ئۇلارنى قىلدى غەرق سۇغا سولاشتى لالىدەك كوڭلۇم.
كى يەتمەس كەچمۇگۈنچە ھىچكىشى جانانغا جاندىن،
تاپۇرمەن يارنى شۇ چاغدا كۈلەر رەيھانىدەك كوڭلۇم.

شاھزادە بىر باياۋاندا كېتىپ باراتتى، يىراقتىن بىر باغۇ - بوستانلىق كورۇندى.
بارسا ئانداغ ئاجايىپ جايدۇركى، گۈللەر ئېچىلىپ مېۋىلەر پىشىپ كەتكەن. مېۋىلەرنىڭ
بەزىلىرى ئادەمگە ئوخشاش كۈلۈپ سوزلسە، بەزىلىرى يىغلاپ تۇرۇپتۇ. يەنە بەزى
مېۋىلەر ئەتىگەندە دەرەختتىن چۈشۈپ، كەچتە چىقىۋالسا، يەنە بەزىلىرى پەسە زابان
بىلەن ھەمدۇ ئېيتىپ تۇرۇپتۇ.

شاھزادە بۇ ئالامەتنى كورۇپ، ياراتمىشنىڭ كارامىتىگە تەھسىن ئوقۇدى.
شاھزادىنىڭ قوسىغى ئاچ ئىدى. ئۇ مېۋىلىك دەرەخلەردىن بىرىنىڭ تۈۋىگە كېلىپ
شاخقا قول ئۇزاتقان ئىدى، مېۋىلەر دەرھال دەرەخ ئۈستىگە چىقىۋالدى. شاھزادە بۇنى
كورۇپ، بۇ مېۋىلەرنىڭ مەنى ئىكەنلىكىنى سەزدى - دە، باغدىن يېنىپ چىقتى. ئۇ ئۈچ
كۈن جەزىرىدە ماڭدى. ئىگىز بىر قۇم دوۋىسىگە يېتىپ كەلدى. قۇم دوۋىسىنىڭ
ئۈستىگە چىقىپ قارىغان ئىدى، يىراقتا بىر يېشىلزارلىق ۋە ئېقىن سۇ زاھىر بولدى.
ئۇ، بىر سائەت يول مېڭىپ ئول باققا باردى. بۇ باغنىڭ مېۋىلىرىمۇ پىشىپ كەتكەن
ئىدى. شاھزادە مېۋىدىن بىرنى ئۇزۇپ ئاغزىغا سالغان ئىدى، ئۇ مېۋە بەكمۇ ئاچچىق
ئىكەن، زادىلا يىمەلمىدى. شاھزادە ئول باغنىڭ ئاجايىپ جان - جانىۋارلىرى، رەڭگىمۇ -
رەڭ گۈل ۋە مېۋىلەرنى تاماشا قىلىپ، ئاندىن چىقىپ كەتتى. ئۇ يول يۈرۈپ يەنە
بىر سەھراغا يېتىپ كەلدى، بۇ يەردە ساقاللىرى ئاقارغان، قول - پۇتلىرى ئالتە - يەتتە
غۇلاچ ئاغامچىدەك سورۇلۇپ تۇرىدىغان بىر گۈرۈھ ئادەمنى كوردى. بۇ ئادەملەرنىڭ
بېلىنىڭ يۇقۇرىسىلا ئادەمگە ئوخشايتتى. پۇت - قوللىرىنىڭ ئۈستىنى يوق ئىدى. شاھ-
زادە ئۇلارغا يېقىن باردى. ئۇلار شۇ ھامان تەڭلا قىيا - چىيا كۈتىرىپ، ئەرسات - قە-
يامەت پەيدا قىلدى، جەزىرە زىل - زىلىگە كېلىپ كەتتى. شاھزادە: "ئۇزۇندىن بېرى
ئادەمنى كۆرمىگەچ، مەندىن قورقۇۋاتسا كېرەك"، دەپ ئويلاپ، ئارقىسىغا ياندى. بۇ
چاغدا، ئۇلاردىن بىرسى: "ئەي بېرى كەلگىل، يانمىغىل، بۇ يارەملىرىمنىڭ ھالىغا يەت-
كىل. بۇلاردىن گەپ سورىغىل، بۇلار مۇرادىغا يەتسۇن. سەن ھەم مۇرادىڭغا يەتسكىل!"
دېدى. شاھزادە بۇ تەلەپنى قوبۇل كورۇپ، ئۇلارنىڭ قېشىغا كەلدى. ئۇلاردىن: "ئى،
خالايقىلار! سىلەر قايسى تائىپىدىن بولۇرسىلەر؟ نېمە ئۈچۈن بۇنداق چۇقان كۈتىرىسىز-
لەر؟" دەپ سورىدى. بۇلار يېغىدىن پارىخ بولۇپ: "ئەي شاھزادە، سىز بىر نازىمنىڭغا
ئاشىق ئوخشايسىز، بىز ھەم سىزدەك مۇھەببەت ئوتىدا كويىگەلەردۇرمىز. قولى

سۇنۇقنىڭ دەردىنى قولى سۇنۇق بىلۇر. بىز يىغلىماي كىم يىغلىسۇن؟ سىزنى كورۇپ يىغلىدۇق،” دەپ ئېيتتى. شاھزادە: ”مېنىڭ بىر نازىنىڭ قىزغا ئاشىق ئىكەنلىكىمنى قايدىدىن بىلىدىڭلار؟” دەپ سورىدى. ئۇلار: ”بۇ جەزىرىگە ئاشىقلاردىن باشقىلارنىڭ قەدىمى يەتمەيدۇ. بۇ جايغا ئادەملىكى كەلسە، ئۇنى ئاشىق دەپ بىلىمىز. بىزمۇ ھەم ئانداغ ئاشىقلاردىن دۇرمىزكى، شۇنچە قېرىپتۇرمىز. ئەسلا مۇرادىمىزغا يەتكىنىمىز يوقتۇر،” دېيىش-تى. شاھزادە: ”سىزلەر كىمگە ئاشىقدۇرسىزىلەر؟” دەپ سورىدى. ئۇلار: ”بىز ئۇشۇ مېۋىد-گە ئاشىقدۇرمىز، تۇۋىگە چۈشكەننى تېرىپ يەيدۇرمىز، ئەمما ئۈستىگە چىقالمايمىز، ئۆز قولىمىز بىلەن بىرەر مېۋە ئېلىپ يەسەك، مۇرادىمىز ھاسىل بولغان بولاتتى” دېيىشىپ، بىر ياۋا مېۋىلىك دەرەخنى كۆرسەتتى. شاھزادە: ”ئەجەپ ئاچچىق مېۋىگە ئاشىق بولۇپ قاپ-سىلەرغۇ؟” دېگەن ئىدى، ئاشىقلار: ”ئاچچىق نەرسىدىن قېچىپ، تاتلىق نەرسىگە يۈگۈرسە، قانداغ ئاشىق بولالايدۇ؟ مېۋىنى ئۆزىمىز ئېلىپ يەيلى دېسەك، پۇت - قوللىرىمىزنىڭ ماغ-دۇرى يوق،” دەپ ئېيتتى. شاھزادە، بۇلار راست ئېيتسا كېرەك، دەپ ئويلاپ قېلىپ، ئۇلارنىڭ بىرىنىڭ قېشىغا بېرىپ ئولتۇرغان ئىدى، ئۇل مەخلۇق سۇرۇلۇپ كېلىپ شاھزادىغا چىرىمىشۋالدى. شاھزادە ئورنىدىن قوپۇپ ئۇنى ھىلىقى مېۋىلىك دەرەخنىڭ تۈۋىگە ئېلىپ باردى. ئۇل مەخلۇق ئۇ مېۋىدىن يىمىدى، ئەكسىچە شاھزادىنى بارغانسېرى قاتتىق چىرىماشقا باشلىدى. شاھزادە ئالدىنغانلىغىنى بىلىپ پەريات قىلدى. ئۇل مەخلۇق يېنىدىن جۇۋالدۇرۇز چىقىرىپ، شاھزادىگە سانچىپ ئۇنىڭ قېنىنى شۇراشقا باشلىدى. شاھزادە كۆپ قىيىنلىپ شوخۇلۇق دەرەخلەرگە ئۆزىنى ئوردى، مەخلۇق ئاچرىمىدى. بەلكى بارغانسېرى چىڭ چىرىمىشۋالدى. شاھزادە ئانچىنان پۇشايمان قىلدى. ئاخىرى ماغدۇرسىزلىنىپ يەقىلىپ بۇ مۇناجاتنى ئوقىدى:

ئۆزەڭ رەھىم ئەتكۈچى قادىر ئىلاھا،
ئاجىزغا مېھرىۋانسەن تا ئەزەلدىن.
يېتىپمەن سەرنىگۈن كۈچسىز - مادارسىز،
مېنى قىلغىل خالاس بۇ دەرت - ئەلەمدىن.

بالاغا ئىشقى بائىس بولدى تەھقىق،
ئىشىم بولدى ھەمىشە يىغلىماغلىق.
رودىپايىلار ئىلكىدىن بەرگىل ئامانلىق،
ئۆزەڭ رەھىم ئەيلىگىل قادىر ئىلاھا.

ئازاپتىن قۇتۇلۇشقا يوق ماجالىم،
مېنىڭ ھىچ سەندىن ئۆزگە يوق پاناھىم.
شۇرالغاچ قانلىرىم، ئاز قالدى جانىم،
ئۆزەڭ رەھىم ئەيلىگىل قادىر ئىلاھا!

ئەلەقسە، شاھزادە بۇ مۇناجاتنى تۈگىتىپ تۇرىشىغا، بىر ئاقساقال تۇرانە كىشى كۆز ئالدىدا نامايان بولدى. ئۇ ئاقساقال، شاھزادىنىڭ بېشىدىن يولەپ شۇنداق دېدى: ”ئەي

شاھزادە، ساڭا رەھىم كەلدى. بۇ رۇدىپايلاردىن قۇتۇلماق بەسى مۇشكۇلدۇر، ئولۇدىن باشقا ھېچ چارە يوقتۇر. سەن مانا بۇ يول بىلەن ماڭغىل: يولدا بىر ئىگىز دەرەخكە دۇچ كېلسەن. ئۇل دەرەخنىڭ يوپۇرمىغى زەھەر، دەرەخنىڭ تۈۋىدە بىر بۇلاق بار. مەن ھازىر ئۇل بۇلاقنىڭ سۈيىنى بەنت قىلىپ، كوزىمنى ئېتىۋەتتىم، دەرەخنىڭ يوپۇرمىغىنى سىقىپ بۇلاق سۈيىگە تامغۇزۇپ قويدۇم. سەن شۇ بۇلاق بويىغا بارغىن - دە، "سۇ ئىچسەن" دەپ بۇلاققا ئېگىشىپ تۇرۇۋال، ئەمما ئىچمىگىل. ئېچىپ قالساڭ ھالاك بولۇرسەن. رودىپاي قان ئىچىپ ئۇسساپ كەتتى، ئۇ سۇدىن ئىچىپ، زەھەر تەسىرىدىن يىقىلىدۇ. شۇ ھالدا سەن ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇپ كېتەسەن!"

بۇ كىشى سۈرە پاتىئە ئوقۇپ شاھزادىغا دۇئا قىلغان ئىدى، شاھزادىنىڭ بەدىنىدىكى جاراھەتلەر سەللىمازا ساقىيىپ كەتتى. ئۇل كىشى كوزىدىن غايىپ بولدى. ئۇ خېزىر ئىدى. شاھزادە مىڭ بىر مۇشەققەت بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، رۇدىپاينى يۇدېگىنىچە، خېزىر كورسەتكەن يول بىلەن ھېلىقى بۇلاقنىڭ بويىغا يەتتى. شاھزادە رودىپايغا "سۇ ئىچىۋالاي" دەپ دۇم ياتتى، ئەمما سۇدىن ئىچمىدى. ئۇ بېشىنى كوتىرىپ: "ئەجەپ تاتلىق سۇ ئىكەن" دىدى. رودىپاي: "سەن ئائىنىپ، سۇنىڭ تاتلىق يېرىنى ماڭا قويماي ئىچىپ تۈگەتكەن ئوخشايسەن"، دەپ، بۇلاق سۈيىنى دەم تارتىشىغا باشلىدى ۋە زەھەر كۈچىدىن شۇ ھامان بېھۇش بولۇپ يىقىلدى. ئۇنىڭ قول - پۇتلىرى بوشاپ شاھزادە ئازات بولۇپ قالدى. پەر - رۇخ رودىپايدىن قۇتۇلۇپ يولغا راۋان بولدى. ئۇ ئالتە ئاي يول ماڭدى. باياۋانلاردا قان ئىچكۈچىلەر ئۇچرىسا قىلىچ بىلەن چاپتى، ۋەھشىلەر خىرىس قىلسا، ئولتۇردى. شۇ تەرىقىدە يول يۈرۈپ يول يۇرسىمۇ مول يۈرۈپ، يارىنى سېغىنسا بۇ نەزىملەرنى ئوقۇپ سەپەرنى داۋام ئەتتى:

غېرىپلىقتا يوقتۇر كوڭلۇم ئارامى،
كوز ئالدىمغا كېلىپ كوڭلۇم ئالۇرسەن.
تالەدەك ئىگىلىپ قىلىپ گۈلدەك سالامى،
كرېمىڭىڭدىن يۈرەككە ئوق ئاتۇرسەن.

بولدى پەرھات شىرىن ئۈچۈن چىن ئاشىق،
ھۇزرا ئۈچۈن ۋامۇق ئىدى مۇۋاپىق،
خىيال قىلسام بېغىشلايسەن خوشاللىق،
سەنلا پەقەت مېنىڭ كوڭلۇم ئالۇرسەن.

ئىشىق رەشتىدە ھەچكىم گادا بولمىسۇن،
جاناندىن بىردەم جۇدا بولمىسۇن،
مەندەك تىنەپ غەم ئىچىدە قالمىسۇن،
سەنەمگە ئوت تۇتاشتۇرۇپ يانۇرسەن.

بويۇڭ نازۇك مىسلى لالاھ ئەھمەردۇر،
يۈزۈڭدۇر ئاي، كوزۇڭ نۇرلۇق ئەختەردۇر،

ناز كىرەشمەڭ بەھرى - ئەۋزى كەۋسەردۇر،
نىچۇن ماڭا بۇنچە جاپا قىلۇرسەن.

پەررۇخ ئاھى يەتتى ئاسمان پەلەككە،
كوڭۇل بەرمەس سەندىن زادى بىلەككە،
ھىچ توختىماس يەتمىگۈنچە تىلەككە،
يارىم سەنلا ماڭا ۋاپا قىلۇرسەن.

ئەلقسەسە، شاھزادە پەررۇخ بىرنەچچە زامان يول يۈرۈپ بىر تاغنىڭ غارىغا يەتتى. بۇ كۈنى مەلىكە گۈلرۇخ ئىنىڭ ئانىسى بىلەن بىللە توت يۈز كېنەزەكنى ئېلىپ ئۆزىنىڭ ئەينى ھايات ئاتلىق چارباغىغا سەيلىگە چىققان ئىدى. ئۇلار كەچكەچە بۇ يەردە دەم ئالدى. قاراڭغۇ چۈشكەندە مەشەللەرنى ياندۇرۇپ قويۇپ، تۈن ھەسسە بولغىچە سوزلىشىپ ئولتۇرۇشتى. ئاخىرى كۈزلىرىدە ئۇيقۇ غەلىبە قىلىپ، ئۇخلاپ قېلىشتى. مەلىكە گۈلرۇخ ئۇيقۇسىدا چۈش كوردى. ئۇ چۈشىدە ئون - يىگىرمە كېنەزەكنى كەينىگە سېلىپ تاماشا قىلىپ، شىرىن سۇلۇق بۇلاق بويىغا باردى. كوردىكى، شا سۈپىغا يېقىن گۈلزارنىڭ تۈۋىدە چىرايلىق بىر يىگىت يېتىپتۇر. گۈلرۇخ شۇنداق بىر قارىغان ئىدى، ئۇل يىگىتنىڭ ئىككى قېشى ئارىسىدىن بىر ئىشقى ئوتى ئۇچۇپ چىقىپ گۈلرۇخنىڭ سىنە ساندۇرقىغا بەنت بولدى. مەلىكە بۇ ئوتنىڭ تەپتىگە ئەسلا تاقەت قىلالماي، بىر سائەتچە يىگىتنىڭ بېشىدا ئۇنىڭغا تەلپۈرۈپ قاراپ ئولتۇردى، شاھزادە ئويغانمىدى. گۈلرۇخ سەۋرى قىلالماي، ئۇنىڭ يۈزىگە سۇ سەپتى، شاھزادە بىسدار بولدى. ئاندىن گۈلرۇخ ناز - كېرەشمىلەر بىلەن ئۇنىڭغا: "ئەي جېنىمنىڭ جانانىسى، كوڭلۇمنىڭ پۇرخەندىسى! يۈرىڭىگە ئوت سېلىپ ئىچىمنى ئورتەپ بۇ يەرگە قايسى ۋاقىتتا كەلگەن ئىدىڭ؟ سەن قايسى ۋىلايەتتىن بولۇر - سەن؟" دېدى. شاھزادە كۈلۈپ تۇرۇپ پەسە سوز بىلەن: "ئەي، مېھرىۋانم، بىز ئەتە كورۇشەيلى" دېدى - دە، كۈزىدىن غايىپ بولدى. مەلىكە "ئاھ!" دەپ ئويغىنىپ كەتتى. قارىسا چۈشى، تاڭ ئاتقانلىغىنى بايقاپ دەرھال ئورنىدىن قوپتى. يۈرىگىگە كىرىۋالغان ئىشقى ئوتىغا ھىچ ئىلاج قىلالماي كوڭلىدە: "بۇ چۈش بىلەن بۇنداق بالاغا گىرىپىدار بو - لۇپتۇرمەن. بۇ چۈش ئەۋەتتە ياخشىلىقتىن دېرەك بەرسە كېرەك"، دەپ ئويلىدى. ئۇ يۈزىگە نىقاپ تارتىپ، كېنەزەكلىرىنى ھەمرا قىلىپ كۆرگەن چۈشكە تەبىر تېپىش ئۈچۈن چاھار باغنىڭ غەربىدىكى تاققا بارماقچى بولۇپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

بىللە يۈرگەن كېنەزەكلەر تاغلار سېرى بارمايلىمۇ؟
كوڭلۇم سۈيگەن ھەمراىرىم تاغلار سېرى بارمايلىمۇ؟

سوزلەر تىلىم بەنت بولدىلەر، ئەقلى - ھوشۇم لال بولدىلەر،
كۈزدە ياشىم قان بولدىلەر، تاغلار سېرى بارمايلىمۇ؟

پەرھات كېلىپ كەسكەن تاغلار، ئەتراپىدا گۈزەل باغلار،
سايىر بۇلبۇل، خوشال چاغلار، تاغلار سېرى بارمايلىمۇ؟

ئامۇ كوزلۇك خۇشخۇي قىزلار، قەلەم قاشلىق ئايدەك يۈزلەر،
تەلى تاتلىق شىرىن سوزلەر، تاغلار سېرى بارمايلىمۇ؟

گۈلرۇخنىڭكى بەختى قارا، كويۇپ باغرى بولدى يارا،
يارى ئۇچۇن جانى پىدا تاغلار سېرى بارمايلىمۇ؟

ئەلەقسە، گەپنى شاھزادىدىن ئاڭلايمىز: شاھزادە پەررۇخ ئول كۈنى غاردا قوتۇپ،
ئەتىسى تاغ ئۈستىگە چىقىپ ئەتراپقا قارىغان ئىدى، كەڭ كەتكەن يېشىلچىلىق كورۇندى.
پەررۇخ مەھبۇبىنىڭ ھوسۇن گۈلىدىن بۇي ئالدى، ئويلىدىكىم، يارىمنىڭ چار بېغى شول
بولغاي، خوشاللىغىنى باسالماي بۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

نەزەر سالسام تاغ ئۈستىدىن يىراققا،
ساپ ھاۋالىق يارىم بېغى كورۇندى.
قاراپ ياننىڭ جامالىغا خىيالەن،
غېمىم تۈگەپ كۆڭلۈم ئەجەپ سويۇندى.

باققا بېرىپ يارىم بىلەن يۈرەرمەن،
ئايرىلماستىن بىللە ئويىناپ كۆلۈرمەن،
خالغانچە ئالما، ئانار ئۈزەرمەن،
لەيلىزارلىق يارىم بېغى كورۇندى.

شول يارنى دەپ چەكتىم سانسىز چاپالار،
قىلىپ كەلدىم ئۆز ۋەدەمگە ۋاپالار،
توسالدى يوللىرىمنى بالالار،
ئىنتىزارلىق يارىم بېغى كورۇندى.

نۇرنى كورسە پەرۋانە جىم تۇرامدۇ؟
جانان ئۇچۇن جاننى ئاياپ بولامدۇ؟
پەررۇخ تاپماي نىگارنى چىدامدۇ؟
خۇش ناۋالىق يارىم بېغى كورۇندى.

شاھزادە پەررۇخ تاغدىن چۇشۇپ، ئازراق يول يۈرۈپ، چار باققا يېتىپ كەلدى. بۇنداق
ئاۋات باغنى ئېھتىمال ھەچقانداق ئادىمىزات كورمىگەندۇر! باغ شۇ قەدەر چوڭ ۋە
چىرايلىق ئىدىكى، شىپاڭلىرىغا ئالتۇندىن زىننەت بېرىلگەن، باغلىرىدا مېۋىلەر پىششىپ
• مەي باغلاپ، گۈلزارلىقلىرىدا گۈللەر ئېچىلىپ، بۇلبۇللار سايراپ، ئېرىقلىرىدا كۈمۈشتەك
سۇلار جارى بولۇپ تۇرۇپتۇ. شاھ سۇپىغا زەرباپتىن توققۇز قەۋەت تۈشەك سېلىنىپ

مامۇق تەكىلەر ئورۇن تۇتۇپتۇ. قارىسا، بەھشكە جىلۋە ئۆگىتىدىغان بۇ باغدا ھېچقانداق ئادىمىزات كورۇنمەيدۇ. پەررۇخ ئايلىنىپ يۈرۈپ، باغنىڭ مېۋىلىرىدىن يىدى. ئۇ بىر پەس تاماشا قىلغاندىن كېيىن، شاھ سۈپىغا كېلىپ تۈشەك ئۈستىگە چىقىپ ياتتى ۋە كوزى ئۇيىقىغا كەتتى. مەلىكە گۈلرۇخ تاغدىن قايتىپ، چارباقتا كىرىپ، تۈشەك ئۈستىدە ياتقان شاھزادىنى كوردى. قارىسا، چۈشەك كورگەن يىگىتنىڭ ئوزى. كېنىزەكەلەر بۇ بىگانە يىگىتنى كورۇپ پەريات كوتەردى. مەلىكە: "ماجرا قىلماڭلار، ئۇل كىشى مۇساپىر بولسا كېرەك"، دېدى ۋە ئاستا بېرىپ قېشىدا ئولتۇردى. مەلىكىنىڭ ئىشقى ئوتى يۈز ھەسسە زىيادە بولدى. مەلىكە گۈلرۇخ قولغا يەلپۈگۈچ ئېلىپ، شاھزادىنى بىر ھازا يەلپۈدى. شاھزادە ئۇيىقىدىن بىدار بولدى. گۈلرۇخ يىگىتنىڭ يۈزىگە تەلپۈرۈپ بۇ غەزەلنى ئوقۇدى:

يارىم پىراقىڭدا يېنىپ ھەركۈندە چەندەن يىغلىدىم،
سەرۋى سىياقنىڭ ياد ئېتىپ، ئاھلەر ئۇرۇپ قان يىغلىدىم.

كوردۇم چۈشۈمدە مەن سېنى بولدۇم ئاجايىپ شادىمان،
ئويغانغىنىمدا، تاپمىدىم يانىمدا ھەيران يىغلىدىم.

باقتىم يولۇڭغا تەلپۈرۈپ، كورسەتمىدىڭ دىدار كۈلۈپ،
كەتتى چىرايمىم ئوزگىرىپ كويۇڭدا ھەر ئان يىغلىدىم.

يادلاپ سېنى مەن ھەر مەھەل، بولدۇم داۋاسىز بىر كېسەل،
يا كەلمىدى جانغا ئەجەل، بى سۈيى سامان يىغلىدىم.

ئاقىتى كوزۇمدىن قان خۇناپ، بولدى كويۇپ باغرىم كاۋاپ،
قىينالدى جان تارتىپ ئازاپ چاكى گىرىبان يىغلىدىم.

شۇل دەم سېنى بۇ باغ ئارا كوردۇم، كوزۇڭ ئاچ، بىر قارا،
تويماي جامالىڭغا مانا خۇرسەندى خەندەن يىغلىدىم.

مەلىكە تاقەت قىلالماي شاھزادىنىڭ يۈزىگە سۇ سەپتى، شاھزادە سىلىكىنىپ ئويغاندى. كوزىنى ئېچىش ھامان، مەلىكە ئۇنىڭغا گۈلدەك ئىگىلىپ تۇرۇپ سالام قىلدى. شاھزادە گۈلرۇخنىڭ سالامىغا جاۋاپ بېرىپ، بىھۇش بولۇپ يىقىلدى. مەلىكىمۇ بىھۇش بولۇپ يىقىلدى. بىر سائەتتىن كېيىن، ھەر ئىككىسى ھۇشىغا كېلىپ، بىر بىرىگە قاراپ نەزمە ئوقۇشتى:

سوئالى مەلىكە گۈلرۇخ:

كوڭلۇم ئالغان ئەي ۋاپادار نىگارم،
ئىنتىزارىم، شاتلىغىم، دىلخۇمارىم،

كىملىكىنى بىلمەك ئېرۇر خىيالىم،
جاۋاپ بەرگىل ماڭا، قايدىن كېلۇرسەن؟

جاۋابى شاھزادە پەررۇخ:

جامالىكىنى چۈشتە كورگەن ئىدىم مەن،
جاھان كېزىپ، سېنى ئىزلەپ يۈردۈم مەن،
ئۇشۇ كويىدا مىڭ بىر تىرىلىپ، ئۆلدۈم مەن،
بۇ دىيارغا سېنى ئىزلەپ كېلىپمەن.

سوئالى مەلىكە گۈلرۇخ:

كىرىمىڭ ئوق، قېشنىڭ يادۇر جانانە،
ئاتماق ئۇچۇن سىنەم قىلىدىڭ نىشانە،
بولدى دەردىم سېنى كوردۇم زىيادە،
جاۋاپ بەرگىل ماڭا قايدىن كېلۇرسەن؟

جاۋابى شاھزادە پەررۇخ:

سوزلەشكىلى يوقتۇر تۈزۈك ماجالىم،
تۈگىمەيدۇ ئېيتسام كەچمىش ئەھۋالىم،
كورۇپ سېنى قاندى ئارزۇ - ئارمانىم،
بۇ دىيارغا سېنى ئىزلەپ كېلۇرمەن.

سوئالى مەلىكە گۈلرۇخ:

ئىسىمىڭ نېدۇر، قايسى ئەلدۇر دىيارىڭ؟
كىمدۇر ئېزىز ئانا - ئاناڭ تاجدارىڭ؟
قاي تەرىققە ئۆتتى كەچمىش ئەھۋالىڭ؟
جاۋاپ بەرگىل ماڭا قايدىن كېلۇرسەن؟

جاۋابى شاھزادە پەررۇخ:

نامىم پەررۇخ، دىيارىمدۇر قەندىھار،
شاھ ئاتامنىڭ لەندىھۇر دەپ نامى بار،
بولماس ھىچكىم يار كويىدا مەنچە خار،
بۇ دىيارغا سېنى ئىزلەپ كېلىپمەن.

يۇتۇپ كەتتى دەريا قىرىق قولۇمنى،
ھىساۋى يوق مالۇ - مۈلۈك، پۇلۇمنى،
رودىپاي چولدا شورىدى قان - خۇنۇمنى،
بۇ دىيارغا سېنى ئىزلەپ كېلىپمەن.

گەپنى ئەمدى پادىشاھى خەيىبەردىن ئىشتىكەيمىز.

ئەلقىسسە، بىر كۈنى پادىشاھى خەيىبەر ئەر بابى دولەت، ۋەزىر - ئەمىرالىرى بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ: "ئەي ۋەزىر - ئەمىرالىرىم! بۇ ۋىلايەت ۋە شەھەرلەردە ماڭا مۇناسىپ ساھىبجامال قىز بولسا، ئۇنى ماڭا مۇيەسسەر قىلىڭلار!" دەپ ئۆز ئارزۇسىنى بايان قىلدى. ئول ئارىدا بىر ۋەزىر تۇرۇپ ئېيتتىكى: "ئەي شاھى ئالەم، يەمەن شاھى قىلىچخاننىڭ بىر قىزى باردۇر، بۇ قىزدەك چىرايلىق قىز جاھاندا يوقتۇر، ھەر كىمكى، ئۇنىڭ ھوس - نى - جامالىنى كۆرسە ئەقلى - ھۇشىنى يوقىتىدۇ. ھازىر ئۇ راسا كامالغا يەتتى"، دەپ بىسىيەر تەرىپ قىلدى. پادىشاھى خەيىبەر قىزنى كۆرمەي تۇرۇپلا ئاشىق بىقارار بولدى. ئۇ: "ئەي، ۋەزىر - ئەمىرالىرىم! ئانداق بولسا بۇ ئىشقا جابدۇنۇڭلار، غەزنىنىڭ ئىشىگىنى ئېچىڭلار، لازىم بولىدىغانلىكى مائالاردىن ئېلىڭلار!" دەپ بۇيرۇق چۈشۈردى.

ۋەزىر ئەمىرالار يەمەن جابدۇغىنى قىلىپ، ياراملىق ئۇچپۇز خىزمەتكار تەيىن قىلدى، قىرىق خېچىرغا يۈك بولغىدەك كىمخاپ، ئالتۇن - كۈمۈش ۋە باشقا لازىملىق نەرسىلەرنى تەييارلىدى ھەم مۇنشىلەرگە نامە يازدۇردى. نامىنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى: "پادىشاھى خەيىبەردىن پادىشاھى قىلىچخانغا سالام ۋە بايان بولسۇنكى، بۇ كۈنلەردە ئۆزلىرىنىڭ بىر ساھىبجامال قىزلىرى بار ئىشى، ھوسنى لەتاپەتتە، پەھىمى - پاراسەتتە بەر كامال دەپ ئاڭلىدۇق، ئېنىڭ ئىشقى ھەۋاسى مېنىڭ بېشىمغا چۈشۈپتۇر. خالىسىلا، مېنى پەرزەنتلىككە قوبۇل كۆرۈپ، ئائىمىم قىلىمىسىلا، بىزىلەر ئاتا - بالا بولساق، ھەر نەرسىلەر باركى ئېنى مۇيەسسەر قىلساق ۋە يەنە ھەر يىلى يەمەن ۋىلايىتى تولىدىغان باج - ئۈچ مىڭ ئالتۇندىن ئۆتسەك، نامە تامام ۋەسسالام".

ئەلچىلەر خىزمەتكارلارنى ۋە قىرىق خېچىرغا يۈكلەنگەن سوغىلارنى ئېلىپ يەمەن ۋىلايىتىگە راۋان بولدى. ئۇلار يولغا چىقىش ئالدىدا، پادىشاھى خەيىبەر: "مەندىن ئول رەئىناغا سالام دەڭلار!" دەپ، خۇن جىگىرىدىن ئاھ ئۇرۇپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

گۈلزار ئارا گۈللۈكتە سايىرىغىلى بۇلبۇل يوق،
ئول قاشى قارا يارغا مەندىن سېغىنىپ قۇللۇق.

ئاشىقمەن جامالىغا، بۇلبۇلمەن نىھالىغا،
يەتكۈزسە ۋىسالىغا رۇخسارى قىزىلگۈللۈك.

ۋەزىر - ئەمىرا ماڭدى، يارغا سوغىلار ئالدى،
كوكۇلمدە ئۈمىت ياندى، كەلتۈرگەي ماڭا خوشلۇق.

كۆرمەي يارنى مەن ھەيران، بولدى يۈرىگىم بەريان،
ئىشقىدا دىلىم گىريان ئۇ ئايدەك ئىشىش نۇرلۇق.

ئۆزگىچە خىيال ئەتمە، غەيرىنى ۋىسال ئەتمە،
مەندىن ئۆزگە يار ئەتمە، ئورناتتىم ساڭا دوستلۇق.

ئەلەتسىسە، ئەلچىلەر يولغا چىقىپ بىر ئاي ئۆتكەندىن كېيىن يەمەن شەھرىگە يېتىپ كەلدى. يەمەن شاھى قىلىچىخان ئەلچىلەرنىڭ خەيپەردىن كەلگىنىدىن خەۋەر تېپىپ، ئۇلارنىڭ شەھەرگە كىرىشىگە رۇخسەت قىلدى. ئەلچىلەر قىلىچىخان بىلەن كۆرۈشۈپ، ئېلىپ كەلگەن سوغاتلىرىنى سۇندى، ئاندىن ناھىنى تۇتۇپ بەردى. قىلىچىخان نامىنى كۆرۈپ، ماقۇلغا كەلدى. ئۇ كەلگەن ئەلچىلەرگە: "پادىشاھى خەيپەردەك چوڭ زات مەن دەك بىر شىكەستىگە ئوغۇل بولماقنى ئىختىيار قىلغان بولسا، جان - دىلىم بىلەن قوبۇل قىلىۋەمەن، ئۇندىن ئارتۇق لايىق بىزگە مۇيەسسەر بولماس"، دەپ جاۋاپ بەردى. ئاندىن ئەلچىلەرگە شاھانە سەپايىلار بېرىپ، ئۇلارنى يولغا سالدى.

ئەلچىلەر، پادىشاھى خەيپەرگە قىلىچىخاننىڭ جاۋاۋىنى بىر بىرلەپ بايان قىلدى، خەيپەر ئويلىنىش چاغدۇغىنى قىلىپ، قىزنىڭ ئەڭگىنىنى زەرباپ، كىمخاپ، تەتلىلاردىن قىلىپ، ھەر بىر ياتلىق كىيىمىنى توققۇز نۇسخىدىن تىكتۈرۈپ، قىزغا ئاتاپ گۆھەر تاج راسلاپ، ئون ئىككى مىڭ ئەمىرا بىلەن يەمەنگە قاراپ يولغا چىقتى. خەيپەر يەمەنگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن، كىيۈۈلۈك ۋە قەينى ئاتلىق رەسمى قائىدىلىرى بەجا كەلتۈرۈلۈپ، توي تەييارلىغىغا تۇتۇش قىلىندى.

ئەلەتسىسە، بۇ خەۋەر گۈلرۇخقا يېتىپ، ئۇنىڭ بېشىغا ئاسمان يېقىلغاندەك بولدى. ئۇنىڭ پەررۇخ بىلەن كۆرۈشكىنىگە تىخى بىر يېرىم كۈنلا بولغان ئىدى. شاھزادە بۇ ۋەقەنى ئاڭلاپ، گۈلرۇخقا قاراپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

شاھزادە پەررۇخ:

كەلدىم يارىم سېنى سوراغلاپ،
كوڭلۇم ساڭادۇر، نە خىيالدا سەن؟
ھىجرىڭدە ئوتتۇم يۈرەكنى داغلاپ،
كوڭلۇم ساڭادۇر، نە خىيالدا سەن؟

مەلىكە گۈلرۇخ:

كېلىپسەن يارىم، مېنى سوراغلاپ،
يۈزۈڭگە باقالماي غەم خىيالىدىمەن.
ھىجرىڭ كويدۇرەر باغرىمنى داغلاپ،
كوزۇڭگە باقالماي غەم خىيالىدىمەن.

شاھزادە پەررۇخ:

رەھىم ئەتمەسمۇ كىشى دوستىگە،
چۈشۈپسەن جاننى ئالماق قەستىگە،
ۋاپا ئەيلەگىل مەندەك خەستىگە،
كوڭلۇم ساڭادۇر نە خىيالدا سەن؟

مەلىكە گۈلرۇخ:

بويۇڭ سەرۋىدۇر يۈزۇڭ ماھى تاپ،
قاشىڭدۇر قەلەم، تىشىڭ دۇر ناياپ،
كۈلسەڭ لېۋىڭدىن پارلايدۇ ئاپتاپ،
يۈزۇڭگە باقالماي، غەم خىيالىدىمەن.

شاھزادە پەررۇخ:

ئاتا - ئانامدىن كەلدىم ئايرىلىپ،
قاناتلىرىم سۇندى قايرىلىپ،
كەتتى رەڭگىم تامام سارغىيىپ،
كوڭلۇم ساڭادۇر نە خىيالىدىمەن؟

مەلىكە گۈلرۇخ:

بويۇڭدۇر شەمشات، ئاھۇدۇر كوزۇڭ،
جاننى كويدۇرەر شەكەردەك سوزۇڭ،
قۇلۇڭ مەن سېنىڭ، شاھىم سەن ئوزۇڭ،
يۈزۇڭگە باقالماي غەم خىيالىدىمەن.

شاھزادە پەررۇخ:

نىگارم، سەن - سەن ئومرۇم چىراغى،
ھىجرىڭدە سىزدى يۈرىڭىم ياغى،
قۇربانلىقىمەن باشتىن - ئاياغى،
كوڭلۇم ساڭادۇر نە خىيالىدىمەن؟

ئەلەقسە، شاھزادە: "ئەي يارۇ - ۋاپادارم! نە ئىلاج قىلۇرمىز؟ بىگانىلەرگە، قارا -
نىيەت رەقپىلەرگە دۇچار بولماي قاچايلى، ئۇلار ئاگاھ بولۇپ قالسا، ئىشىمىزغا دەخىل
بولغۇسى"، دېدى. مەلىكە ئېيتتىكى: "ئانداغ بولسا، بۇ كېچە بىر تەرەپكە چىقىپ كېتەيلى،
پادىشاھى خەيىر تولىمۇ يامان زالىمدۇر. مەن بۇ تاغ يوللىرىنى بىلۇرمەن، ئۇ يوللارنى ئوزگە
كىشى ئوقمايدۇ، مەن قىزلار بىلەن شىكار قىلىپ كورۇۋالغانمەن."
ئىككىيلەن ئۇل كېچە تاغ ئارىلاپ يولغا راۋان بولدى. يول ئۈستىدە، شاھزادە
پەررۇخ پەلەكنىڭ بىۋاپالىغىدىن شىكايەت قىلىپ، بۇ مۇرەببەنى ئوقۇدى:

بۇ رەھىمسىز زالىم پەلەك ئەزەلدىن،
ھىچ كىشىگە ئەسلا ۋاپا قىلمىدى.
يەلكىسىگە يۈكلەپ غەملەر تاغىنى،
ھىچ كىشىگە ئەسلا ۋاپا قىلمىدى.

بەزىلى تاپتى تەختى سۇلايمان
ئوتتى ئۇنىڭ ئىلىكىگە يەرۇ - جاھان،
بولدى دايم مەئىشتى پاراۋان،
ئاخىرىدا دۇنيا ۋاپا قىلمىدى.

بەزىلەرنىڭ ئوتتى ھەر ئان گېلى ئاچ،
ئۇستى - بېشى كونا، يىلىك - يالىڭاچ،
قىلالىدى ھەتتا بۇڭا ھىچ ئىلاج،
ھىچ كىشىگە دۇنيا ۋاپا قىلمىدى.

نىيىتىنى قىلىپ ماڭا كۆپ يامان،
خاتۇنلىققا ئالار ئىشىش ئول سۇلتان،
بۇڭا قانداق چىدالسۇن بۇ ۋىجدان؟
ئۇشبۇ دۇنيا ماڭا ۋاپا قىلمىدى.

ئۇلار باياۋاندىن كېتىپ باراتتى، ئالدىغا بىر توپ يىلقا ئۇچرىدى. بۇ يىلقلار سۇ-
لايمان ئەلەيھىسالامنىڭ كويىقايتىن ئېلىپ چىققان يىلقلار ئىدى. مەلىكە: "ئەي تەڭ -
رىنىڭ جانىۋارلىرى، بۈگۈن سۇلايمان ئەلەيھىسالامنىڭ ھەقىقى ھورمىتىدىن بىزنى دەرماندە
قىلىمىغل" دەپ، كەمەندە (سالغا) تاشلىغان ئىدى، ئىككى قۇلان تۇتۇلدى. ئىككىيلەن بۇ
قۇلانلارغا مىنىپ يولغا راۋان بولدى.

ئەلەسسە، ئەمدى سوزنى قىلىچىخاندىن ئىشتىمىز: قىلىچىخان مەلىكىنىڭ يوقالغانلىقىنى
بىلىپ، تەرەپ - تەرەپكە كىشى بۇيرىدى. ئەمما ئۇلار مەلىكىنى تاپالمىدى، پادىشا كېنىزەك
لەرنى چاقىرىتىپ، ئۇلاردىن مەلىكە گۈلرۇخنىڭ قەيەرگە كەتكەنلىكىنى سورىدى. ئۇلار:
"مەلىكە بۇنىڭدىن بەش كۈن مۇقەددەم چار باغدا بىر دېۋانە بىلەن بىللە ئولتۇراتتى،
قېشىغا كىشى كىرگۈزمەس ئىدى، ئاشۇ كۈندىن بۇيان ئۇنى كۆرمىدۇق"، دەپ جاۋاپ بەر-
دى. قىلىچىخان دەرغەزەپ بولۇپ: "قىز بالا دىگەن شۇنداقمۇ بولامدۇ؟ ھىلىمۇ ھەم بول-
سا ئىزلەپ بېقىڭلار، ئەگەر تېپىلمىسا، پادىشاھى خەيپەرگە جاۋاپ بەرمىگىمىز بەسى مۇشكۈل
بولدۇ"، دىدى. ئۇ ئۇچىيۇز ئاتلىقنى قوراللاندىرۇپ، ئۇلارغا قاچقانلارنى قوغلاش توغرىلىق
بۇيرۇق چۈشۈردى. ئاتلىقلار يولغا چىقتى. ئۇلار ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ كەينىدىن ئۇچقانداك
قوغلاپ، ئۇلارغا يېتىۋېلىشقا ئاز قالغاندا، قازايى ئاسماندىن بىر بالايى مۇخالىپ (قارا بو-
ران) كۆتىرىلىپ، كۆز ئاچقۇزماي قويدى. ئۇلار ئائىلاج دۇم يېتىشىپ تاڭ ئاتقىزۇشقا
مەجبۇر بولدى. ئەتىسى ئۇلار ئىزلەشنى داۋاملاشتۇرغان بولسىمۇ، ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ
ئىزىنى يوقىتىپ قويدى. شۇڭا ئىلاجىمىز قىلىچىخان ھوزۇرىغا قايتتى. قىلىچىخان ئەھۋالنى
پادىشاھى خەيپەرگە مەلۇم قىلدى. پادىشاھى خەيپەرنىڭ قەھرى - غەزىۋى تېشىپ، شەھرى
يەمەنگە لەشكەر تارتىپ، ئۇنى تۇيۇقسىز ھۇجۇم بىلەن بېسىۋالدى. قىلىچىخاننى ۋە ئۇنىڭ
ئەمىرلىرىنى تۇتۇپ زىندانغا تاشلىدى. نۇرغۇن يەمەنلىكلەر باشقا ئەللەرگە قېچىپ كەتتى.

پادشاھى خەيپەر قىلىچخاننى: "قىزىڭنى ماڭا بېرىمەن دەپ مېنى ئالداپ، ئۇنى بىگانىگە قوشۇپ قاچۇرۇۋەتتىڭ"، دەپ قاتتىق قىيىن - قىستاققا ئالدى.

ئەلقسىسە، ئەمدى گەپنى ئاشىق - مەشۇقلاردىن ئاڭلىغايىمىز: ئۇل كېچە شاھزادە پەررۇخ بىلەن مەلىكە گۈلرۇخ قوغلاپ كېلىۋاتقانلارغا تۇتۇق بەرمەسلىك ئۈچۈن، ئاتلىرىنى ئۇچ - قاندىك چېپىپ بىر بىرىدىن خېلىلا ئۇزاپ كېتىشكەن ئىدى. يول ئىككى ئاچماققا بولۇن - دى. ئۇنىڭ بىرى قەلئە تارۇققا، ئىككىنچىسى شەھرى رىكىنىگە ئېلىپ باراتتى. ئۇلار ئادى - شىپ قالدى. شاھزادە پەررۇخ قەلئە تارۇق يولىغا، مەلىكە گۈلرۇخ شەھرى رىكىن يولىغا يۈرۈپ كەتتى. يەمەن بىلەن رىكىننىڭ ئارلىقى ئۈچ ئايلىق، رىكىن بىلەن تارۇقنىڭ ئارلىقى بىر يېرىم كۈنلۈك كېلەتتى. رىكىن پادىشاھى دىلبەندە كەيىقبات پادىشاھى كىرۇخقا باج تاپشۇراتتى. قەلئە تارۇقمۇ كەيىقبات تەۋەلىگىدە ئىدى.

شاھزادە پەررۇخ مەلىكە يېتىمەن دەپ ئۇزۇن يول باستى. بورانمۇ توختىدى، تاڭ يور - رىدى. قارىسا مەلىكە كورۇنىمىدى. كۆپ ئىزلىگەن بولسىمۇ، ھېچ يەردىن دېرىڭىنى ئالالمىدى. مىنگەن ئېيتتى، "ئەي تەڭرىنىڭ جانىۋىرى، سېنى خۇداغا ئامانەت قويدۇم، ھايات بولساق كورسەرمىز" دەپ قويۇپ بېرىپ، مەلىكىنىڭ پىراقىدا بۇ غەزەلنى ئوقۇدى:

قىلدى پەلەكنىڭ گەردىشى ئۇل گۈلئوزارىمىدىن جۇدا،
كوڭلۇمنى بەرگەن ئومۇرلىك ئۇل رۇخسارى ماھىمىدىن جۇدا.

ئۇ ئەردى بەستىم ماغدۇرى، بەختىم چىراغنىڭ نۇرى،
ئاقى كوزۇمنىڭ يىغۇرى بولغاچ شۇل يارىمىدىن جۇدا.

ئەمدى كورەلمەسمەن ئەنى، ئۇ ھەم كورەلمەسلەر مېنى،
سۇندى ھاياتىمنىڭ يېغى بولدۇم بەھارىمىدىن جۇدا.

يارىم مېنى ئەيلەرمۇ يات، سۈرگەيمۇ بۇ ياقلارغا ئات،
قىلغايىمۇ بىر كوڭلۇمنى شات، ئەيلەپ بۇ ھالىمىدىن جۇدا.

قۇربان ئېتەي جانىمنى مەن، ساداقىتىم بارىمنى مەن،
ئېيتاي كىمگە ھالىمنى مەن؟ بولدۇم ئارامىمىدىن جۇدا.

ھىچكىم مېنىڭدەك بولمىسۇن، ئوز يارىدىن ئايرىلمىسۇن،
غۇنچە گۈلن تۈزۈتمىسۇن بولدۇم ۋىسالىمىدىن جۇدا.

شاھزادە پەررۇخ شۇنداق قىلىپ مەلىكىنى يوقىتىپ قويدى. ئۇ ھەر كۈنى بازارغا كىرىپ يارىنى ئىزلەپ يېنىپ چىقار ئىدى.

ئەلقسىسە، ئەمدى گەپنى گۈلرۇختىن ئىشتىكەيمىز:

ئول كېچە مەلىكە شاھزادىدىن ئايرىلىپ بىر سائەت يول ماڭدى، بوران توختىغاندا قارىسا، شاھزادە يوق. ئۇ، ئائىلاچ مىنگەن ئېتىنى قويۇپ بېرىپ شەھرى رىكىنگە كىردى. كۆپ ئىزلىگەن بولسىمۇ، شاھزادە پەررۇخنى تاپالمىدى. يۈزىگە نىقاپ تارتىپ، سەھراغا چىقتى، ھەر تەرەپلەرگە باردى، كۈن كەچ بولدى. گۈلرۇخ شاھزادىنىڭ پىراقىدا يىغلاپ، دەرەخلەرگە قونۇپ سايىراۋاتقان قۇشلارغا قاراپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

يەمەندە قېلىپتۇر گۈللۈك باغلىرىم،
شۇ يەرگە ئەي قۇشلار ئۇچۇپ بېرىڭلار.
سورسا مۇبادا ئاتام ۋە ئانام،
ئۇلارغا قىزىڭلار ئاماندۇر دەڭلار!

ۋاپالىق يارىمنى بۈگۈن يۇتتۇردۇم،
شەمى چىراغىمنى دىمەك ئۇچۇردۇم،
بەختىمنىڭ قۇشىنى باشتىن ئۇچۇردۇم،
يارىمنى كۆرسەڭلار ئاماندۇر دەڭلار!

جانىمدىن ئېزىزراق ئىدى دىلىبەرىم،
پاك نىيەت - ئافكوڭۇل سوزى شەكەرەم،
قامتى كېلىشكەن بويى ئەنبەرىم،
يارىمنى كۆرسەڭلار ئاماندۇر دەڭلار!

بارارغا يوقتۇركى مېنىڭ ماكانىم،
بىلىمەيدۇ كىشىلەر نامۇ - نىشانىم،
سورسا ئەگەردە ماھى تابانىم،
يېتىملىك دەردىدە ئاماندۇر دەڭلار!

پەررۇخىم نامىڭىز ئۈچمەس جاھاندىن،
ئىزلەيمەن قالغىچە سىزنى دەرماندىن،
كەچمەيمەن ئۆلسەممۇ سىزدەك ئوغلاندىن،
كۆرسەڭلار گەر ئۇنى ئاماندۇر دەڭلار!

گۈلرۇخ يولىنى داۋام قىلدى. بىر گەمە ئوي كورۇندى، گەمىگە كىرىپ قارىغان ئىدى، بىر قېرى خاتۇن ئولتۇرۇپتۇ. قىز سالام بەردى، ئول قېرى خاتۇن ئورنىدىن قوپتى، گۈلرۇخ ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى. قېرى گەپ سوراپ: "ئەي قىزىم، سىز قەيەردىن، نىمە ئىش بىلەن بۇ يەرگە كېلىپ قالدىڭىز، قاياققا بارماقچىسىز؟" دېدى. مەلىكە ئۇنىڭغا قاراپ يىغلاپ تۇرۇپ توۋەندىكى مەسنۇنى ئوقۇدى:

يەمەنلىك بىر مۇساپىر قىز ئېرورمەن،
پەلەكنىڭ گەردىشىدىن ئورگىلۇرمەن.

كوئۇل بەردىم شۇڭقار يەڭلىغ نىگارغا،
قېشى مىسلى قەلەم، كوزى خۇمارغا.

يېتىشتۇك بىر ئوچۇقچىلىق - سەھراغا،
چىقىپ قاتتىق بوران ئالدى ئاراغا.

جۇدا قىلدى بوران ئوشۇل يارىمدىن،
پەلەك لەرزى قىلدى مېنىڭ زارىمدىن.

تېنەپ يۇرۇپ كېلىپ قالدىم بۇ يەرگە،
ماكانىم يوق مېنىڭ ئەسلا كىرەرگە.

كىشى كەلتۈرسە ناگاھ شول يارىمنى،
سويۇنچىگە بېرەر ئەردىم يارىمنى.

...

سېنىڭ ھالىڭ نىچۇك بولغاندۇر يارىم،
ساڭا قۇربان قىلاي جاننى شۇڭقارم.

قارا قاشلىق ئەي يارىم پىراقىڭ،
ماڭا بولدى زىيادە ئىشتىياقڭ.

كويۇپ ئىشقىڭدا كۈل بولغان گادامەن،
بۇ ئىشقا چارە ئىزلەپ مۇپتىلا مەن.

پىراقىڭ جانغا تۇشتى ئەي شۇڭقارم،
كورۇشمەكنى نېسىپ ئەتكەي خۇدايىم.

يەنە ئىزلەپ تېپىپ بارسام قېشىڭغا،
بولۇپ پەرۋاندىكە قونسام بېشىڭغا.

مەلىكە گۈلرۇخ بۇ نەزمىنى تۈگەستىپ، بىھۇش بولۇپ يىقىلىدى. موماي مەلىكىنىڭ
بېشىدىن يولەپ: "ئەي دىلدارى بىھۇش! خۇدايىتائالا ئىرادە قىلسا شۇل يار ۋاپادارىڭىزنى
كورەرسىز، ئەگەر بارۇر - كېلۇر يېرىڭىز بولمىسا، بىر نەچچە كۈن مېنىڭ قېشىمدا تۇرغايىسىز،
تا جېنىم تېنىمدە باردۇر، خىزمىتىڭىزنى قىلۇرمەن!" دىدى.

موماي ھەر كۈنى چەرخ ئىگىرىپ، بازاردا يىپ سېتىپ كۈن ئالۇر ئىدى. گۈلرۇخ مومايغا ماڭا بىر كەشتىلىك خەسە، بىر مىسقال ئۇرۇش يىپ كەلتۈرۈپ بېرىش، مەنمۇ بىكار ئولتۇرماي، دىدى. موماي بۇ نەرسىلەرنى ئەكىلىپ بەردى. گۈلرۇخ ئۆزىنىڭ باش بارماق قولىنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن مىسلىسىز چىرايلىق كەشتە تىكتى. ئۇ كەشتىنى ئال-دىغان خېرىدار بولسا يۈز تەڭگىگە سېتىش، ئۇنىڭدىن ئارتۇق ياكى كەم ساتماڭ، دەپ تاپىلاپ مومايغا بەردى. ئۇ پەررۇخ مۇشۇ شەھەرگە كېلىپ قالغان بولسا، كەشتىنى تونۇۋال-لىدۇ، دەپ ئويلىغان ئىدى.

موماي كەشتىنى بازارغا ساتقىلى ئېلىپ چىقتى. ئول شەھەردە خوجا مۇكەددەر جاۋا-ھەرپۇرۇش ئىسىملىك بىر جوھۇد بار ئىدى. ئۇ كەشتىنى كورۇپ ھەۋەس قىلىپ قالدى. باھاسىنى سورىغان ئىدى، موماي يۈز تەڭگە! دەپ جاۋاپ بەردى. جوھۇد دەسلەپ باھانى تالىشىپ كوردى، كېيىن موماي دىگەن نەرقىدە ئېلىشقا مەجبۇر بولدى. جوھۇد كەشتىدىكى ئاجايىپ گۈزەل سۈرەتنى كورۇپ ھەيران قالغان ۋە "بۇنى قانداق چىۋەر قول نازىنىن تىككەندۇر" دەپ ئويلىغان ئىدى. موماي كەشتىنى سېتىپ بولۇپ، بازاردىن گوش، ياغ، گۈرۈچ ۋە يەنە بىر پارچە خەسە، ئىككى مىسقال يىپ ئېلىپ ئويىگە قايتتى. گۈلرۇخ بىلەن موماي تاماق ئېتىپ يېمىشكەندىن كېيىن، گۈلرۇخ تۇن بويى ئۇخلىماي يەنە بىر دانە كەشتە پۈتكۈزدى. بۇ كەشتىمۇ ئاۋالقىغا ئوخشاشلا چىرايلىق ئىدى. موماي بازارغا كەشتىنى ئاپىرىپ يەنە خوجا مۇكەددەر بىلەن سودىلاشتى، كەشتىنى بەش يۈز تەڭگىگە ساتتى. يەنە ياغ، گوش، گۈرۈچ، خەسە ۋە يىپ قاتارلىقلارنى ئېلىپ قايتتى. خوجا مۇكەددەر كەشتىنى ئالغاندىن كېيىن ئويىگە ئاپىرىپ ئۇنى ئۇزاققىچە كورۇپ چىقتى. ئۇنىڭ ئىچىگە بىر ئوت كىرىۋېلىپ يۈرىكىنى كويدۇردى. ئۇ كەشتىنى تىككەن جانانغا غايىۋانە ئاشىق - نىگارار بولغان ئىدى. جوھۇد شۇ كۈندىن باشلاپ دۇكانغا چىقماي كوكسىنى نەم يەرگە چاپلاپ كوزىدىن ياش تامچىتىپ، ئول سۈرەتتىن كوزىنى ئۈزمەي ياتتى. جوھۇدنىڭ بىر قېرى دەللە ئانىسى بار ئىدى. ئۇ ھىلە - مىكىردە شەيتانغىمۇ دەرس بېرەلەيتتى. ئول قېرى ئوغلىنىڭ ھالىدىن خەۋەر تېپىپ: "ئى ئوغلۇم، ساڭا نىمە ۋەقە بولدى، كوز ئۈزمەيۋاتقىنىڭ نىمە سۈرەتتۇر؟" دەپ سورىدى. جوھۇد: "ئانا، بىر موماي ئىككى قېتىم بازارغا كەشتە ئېلىپ كىرگەن ئىدى، ئۇ كەشتىلەرنى مەن ئالتە يۈز تەڭگىگە سېتىۋالدىم. نىمە بالا بولدى، ئول كەشتىنى تىككەن چىۋەرگە ۋالىنى شەيدا بولۇپ قالدىم. ئۇنىڭ كىم، قەيەردە ئويى بارلىغىنى بىلمەيمەن، ئوغلۇڭنىڭ دەردى مانا شۇدۇر"، دەپ جاۋاپ بەردى. ئانىسى جوھۇدقا يول كورسىتىپ، "سەۋرە قىلغىل، ئۇنىڭ چارىسىنى قىلىپ ئارزۇيۇڭغا يەتكۈزەي، سەن بۇ ئويىدە تۇرماي دۇكانغا چىق، ھىلىقى موماي كەلسە، دەرھال ماڭا خەۋەر قىلغىن!" - دىدى.

مەلىكە گۈلرۇخ ئۈچىنچى قېتىمدا موماي ئېلىپ كەلگەن خەسەگە ئۆزىنىڭ سۈرىتىنى ئەينەن كەشتىلەپ، باھاسىنى مىڭ تەڭگە توختىتىپ ئۇنى يەنە مومايغا بەردى. موماي كەشتىنى بازارغا ئاپىرىپ، خوجا مۇكەددەر گوھەر پۇرۇچقا ئۆز نەرقىدە ساتتى. جوھۇد پۇلىنى ئويىدىن كەلتۈرۈپ بېرىمەن، دەپ موماينى توختىتىپ قويۇپ، ئانىسىنى باشلاپ كەلدى. موماي بازاردىن ياغ، گوش، گۈرۈچ ۋە رەخت ئېلىپ ئويىگە قايتتى. جوھۇدنىڭ ئانىسى ئۇنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ بېرىپ ئويىنى كورۇۋالدى.

ئەلقسە، ئەمدى گەپنى شاھزادە پەررۇختىن ئىشتەكەيمىز.
شاھزادە پەررۇخ گۈلرۇخنى ئىزلە - ئىزلە، رىكىنگە كېلىپ قالدى. ئۇ ئۆزى يالغۇز
كوچىدا كېتىپ بېرىپ، بىر دۇكاندا ئېسىقلىق تۇرغان ئۇچ دانە كەشتە ياغلىقنى كورۇپ
قالدى. شاھزادە كەشتىدىن گۈلرۇخنىڭ سۈرىتىنى كورۇپ، ئاھ تارتىپ دۇكان ئالدىدا
بىھۇش بولۇپ يىقىلدى. جوھۇد بۇ ئەھۋالنى كورۇپ ھەيران بولدى. شاھزادە بىر سائەت -
تىن كېيىن ھۇشقا كەلدى. ئاندىن سۈرەتكە قاراپ بۇ غەزەلنى ئوقۇدى:

جۇدا مەن، داغمەن دائىم، ئىشىم بولماق ئەلەم ئاندىن،
بۇ دەردىمنى كىتاپ قىلسام ئاشارلەر قانچە داستاندىن.

ھاياتىم نەخلىنى تەڭرىم قۇرۇتتى تەقدىرى بىرلە،
كورۇڭ ئەي دوستلۇرۇم ئەمدى جۇدا مەن ئىنتىزارىمدىن.

نىگارىدىن يىراق تۇشكەن مۇساپىر بىر غەرىپتۇرمەن،
ئامان بول دەپ دۇئا قىلدىم مەن سۈرە قۇرئاندىن.

بۇ سۈرەتكە داۋادۇرمەن ئەقىل - ھۇشتىن ئازادۇرمەن،
تۇنۇ - كۈن زارۇ يىغلارمەن خەۋەر ئوقماي نىگارىمدىن.

شاھزادە گەرىيان قىلىپ تۇراتتى، جوھۇدنىڭ ئانىسى يېتىپ كېلىپ ئوغلغا: "بۇ كىشى -
نى ئويگە ئېلىپ بارغىل، نىمە دەردى بار، ئوقايلى!" دېدى. جوھۇد شاھزادىنى ئويىگە
باشلىدى. ئويىدە قېرى دەللە پەررۇخقا "ئەي يىگىت، ئۆز ئاشىمىدىن ئايرىلغان بىر مەشۇق
سۈرىتىنى كەشتىلەپ بىزگە قالدۇرۇپ كەتكەن. ئۇ بۇ خىل يول بىلەن ئاشىمىنى ئىزلەپ
يۈرىدۇ"، دېدى. شاھزادە: "مەن شۇ ئاشىق بولىمەن، بىز شۇنداق ئاشىق - مەشۇقلەردىندۇر -
مىزكى، پەلەكنىڭ ئىشى بىزنى ئايرىپ مۇشۇنداق قىلىپ قويدى"، دېدى. قېرى دەللە ئوغلنىڭ
قۇلىغىغا: "مەھبۇبىڭىز شىرك پەيدا بولۇپ قالدى، بۇنى تېزىرەك يوقاتقىل" دەپ كۈسۈرلىدى.
ئۇل جوھۇد پەررۇخنىڭ چاي ئىچمەۋاتقان پىيالىسىگە پىنھان ھالدا بىھۇش دورىسى سېلىپ -
ۋەتتى. پەررۇخ چايىنى ئوتلاپ ھۇشەندىن كېيىن، كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ ئېلىپ،
ئۇنى بىر جەزىرىگە ئاپىرىپ تاشلاپ قويدى. ئەتىسى شاھزادىنىڭ يۈزىگە تاڭ شامىلى
تېگىپ، ئۇ ھۇشقا كەلدى ۋە ئۆز ئەھۋالىنى كورۇپ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

قادىر ئاللا، ئولەر بولدۇم بۇ چولەدە،
مەن نەيلەيىن ياردىن خەۋەر بولمىسا؟
ئۆزەڭ ساڭلا ئولەر بولدۇم بۇ يەردە،
مەن نەيلەيىن ياردىن خەۋەر بولمىسا؟

ئىزلەپ يارىم خەۋىرىنى ئاڭلىسام،
ھىجر ئوتىدا يۈرىگىمنى داڭلىسام،

تېپىش ئۇچۇن ھىممەت قۇردىن باغلىسام،
مەن نەيلەيمىن ياردىن خەۋەر بولمىسا

كەزدىم تىنماي بۇ دىياردا كۆپ جاينى،
ئاق تۇردۇم مەن قىشلاق، شەھەر، چول - سايىنى،
تاپالمىدىم ھەچقەيەردىن ئۇل ئايىنى،
مەن نەيلەيمىن ياردىن خەۋەر بولمىسا.

قادىر ئاللا تېزىرەك يەتكۈز يارىمغا،
ئالما، ئانار پىشقان گۈزەل باغمىغا،
كۆرۈپ ئۇنى كېلەي ئەسى ھالىمغا،
ئولسەم تۇزۇك، ياردىن خەۋەر بولمىسا.

ئەلەقسە، ئەمدى گەپنى مەلىكە گۈلرۇختىن ئاڭلىغايمىز:

ئەتىسى جوھۇدنىڭ ئانىسى ھەلىكەزلىك لىباسىنى كىيىپ، بېشىدىن ئايىغىغىچە لىچەك ئارتىپ، بۇۋى سۈرىتىدە ياسىنىپ، مەلىكە گۈلرۇخ ئورۇنلاشقان مومايىنىڭ كۈلبىسىگە يېتىپ كەلدى. كىرىپ مەلىكىنىڭ ئالدىدا ئەدەپ بىلەن سالام قىلغان ھالدا قول قوشتۇرۇپ تۇرۇپ: "ئەي جانان، مەھبۇپ دىلناۋاز! سېنىڭ بىر ئاشىغىڭ بار ئىكەن، ئۇ ئويىمىزگە كەلگىلى ئۈچ كۈن بولدى. تولىمۇ نالە - زار قىلىپ يىغلايدۇ، ئالدىغا تائام قويماق: شول يارىمنى كۆرمىگۈنچە تاماق يىمەسمەن، دەپ يىمەيدۇ. دۇنيادا ئاشىق بولسا، ئۇنىڭچىلىك ئەقىدىلىك بولماس!" دەپ ئېيتتى. مەلىكە بۇ قېرى دەلىلىدىن: "ئۇنىڭ مېنىڭ ئاشىغىم ئىكەنلىكىنى قانداق ئۇختىلا؟" دەپ سورىغان ئىدى، موماي: "ئۆزەڭنىڭ سۈرىتىنى كەشتىلەپ بازاردا ساتقۇزغان ئىكەنمەن، ئۇنى ئوغلىۇم سېتىۋېلىپ دۇكاندا قويغان ئىدى. ئۇل ئاشىغىڭ دۇكانغا كېلىپ سۈرەتنى كوردى - دە، بېھۇش بولدى، ئۇنى ئويىگە ئاپىرىپ ئېسىگە كەلگەندە سورىماق: بۇتتۇرگەن يارىمنى سۈرەتتىن كۆرۈپ ئايلىنىپ كېتىپتەنمەن، دېدى. مەن تەسەللى بېرىپ، تېپىشقا ياردەم بېرىي، دېدىم. كۆچمۇ - كۆچا، ئویمۇ - ئوي سۇرۇشتۇرۇپ، سېنى مۇشۇ ئويىدىن تاپتىم. ئۇل يىگىتنىڭ ئېتى شاھزادە پەررۇخ ئىكەن. خالىساڭ مەن بىلەن بىرگە بېرىپ ئاشىغىڭنى كۆرۈپ كەل!"، دېدى. گۈلرۇخ شاھزادىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ، بېھۇش بولۇپ يىقىلدى. بىر سائەتتىن كېيىن ھۇشقا كېلىپ، خۇن جىگرىدىن ئاھ ئۇرۇپ، بۇ مۇرەببەنى ئوقۇدى:

ئاڭلاپ سېنىڭ شۇل مۇبارەك ئېتىڭنى،
بولدى ئەجەپ كۆڭلۈم خوشال، نىگارم.
بىر كۆرۈشكە ئارزۇ بولدۇم يۇزۇڭنى،
كۆرۈشتۈرگەي ئىككىمىزنى خۇدايىم.

گەر كىشىنىڭ يارى بولسا يىراقتا،
مۇشۇ يەڭلىغ سارغىيۇرلەر پىراقتا،

ئىنسان بۇنداق دەرت تارتىمىسۇن ھىچ ۋاقىتتا،
يوللىرىڭغا قاراپ قالدى نىگارم.

ئارىمىزدا رەقىپ بىھەد تولادۇر،
كورەلمەستىن سېنى دىلىم يارادۇر،
ئۇچراشقاندا ئارزۇلىرىم قانادۇر،
بولماس سەنسىز مېنىڭ كۆڭلۈم ئارامم.

قىسمەتلەرگە نىلەرنى دەي ئەي جانان،
قۇلۇڭدۇرمەن، ئۈزۈڭ بولساڭ شاھ خوبان،
قەيەردىسەن، يېتەي ساڭا خىرامان،
پۇتتى ئەمدى مېنىڭ سەۋرى - چىدامم.

ئەلقسىسە، گۈلرۇخ ئۇ ئويگە بېرىشنى ئىختىيار قىلىپ، يۈزىگە نىقاپ تارتىپ يولغا چىقتى. ئوي ئىگىسى موماي ئارقىسىدىن ئۈزىتىپ: "ئەي مەلىكەم! مېنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالماڭ!" دەپ ئىلتىجا قىلدى. ئۇل دەللە مەلىكىنى كەينىگە سېلىپ، خوشاللىقتىن تېرىسىگە سىغىماي، ئۇنى ئوغلىنىڭ خاس ھوجرىسىغا ئېلىپ كىردى. مەلىكە قارىسا ھوجرىدا شاملا يېقىلىپ، توشەكلەر سېلىنغان، شاھزادىدىن دېرەك يوق، پەقەت بىر چارا كوز جوھۇد يالغۇز ئولتۇرۇپتۇ. مەلىكە ئۇنى كورۇپ ھەيران بولدى ۋە ئۆزىنىڭ قىلتاققا چۈشۈرۈلگەنلىكىنى بىلدى. جوھۇد مەلىكىنى كورگەندىن كېيىن، بىر دەردى مىڭ بولۇپ، ئەسلا ئولتۇرالمىدى. ئۇ: "كەلگەن قەدەملىرىگە مۇبارەك بولسۇن!" دەپ بىر تەخسە جاۋاھىرىنى گۈل - رۇخنىڭ ئالدىغا قويدى ۋە ھوجرا ئىشىگىنى مەھكەم قىلدى. يامان نىيىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن چارا كوزلىرىنى پاقىرىتىپ، ھىجىمىپ تۇرۇپ بۇ بىيىتىنى ئوقۇدى:

ئەي، خېنىم، ئۆزلىرىگە ئەرزىم بار،
مېڭىش ھەم تۇرۇشلىرى ئۈزدۈر.
دەي دىسەم يۈرىڭىدە دەزىم بار،
ئولتۇرۇپ ھەم قوپۇشلىرى ئۈزدۈر.

ساچلىرىدۇر خۇددى نەفس تارە،
ئوت سالۇرلەر كۆڭۈلگە ھەر بارە،
چىدىشىغا يوقتۇر ئەمدى ھىچ چارە،
قاشلىرى قىرغان قەلەم، چاچلىرى قۇندۇزدۇر.

بويلىرى سوخسور، كوزلىرى گەۋھەر،
گۈل كەبى نازۇك، ھىدىلىرى ئەنبەر،

ئىلتىپاتلىرىغا بولسام مۇيەسسەر،
جاماللىرىدىن تۇنمۇ كۈندۈزدۇر.

مەلىكە ئۇنىڭغا: "ئەي دەيۇز، مەن بۇ يەرگە سېنى دەپ كەلمىگەن ئىدىم، سېنىڭ ئاناڭ قېرى دەللە مېنى ئالداپتۇ. سەن مېنى بوزەك قىلىمەن، دەپ خام - خىيال قىلما، بەربىر ھەچنىمگە ئىگە بولالمايسەن! - دېدى. جوھۇد بۇ گەپكە كۈنمەي، بارغانسېرى ھەددىدىن ئاشتى. مەلىكە يېنىدىن خەنجەرنى ئالدى. "ئەي ئېلىس! قولۇڭنى تارت، بولمىسا سېنىمۇ، ئۈزەمنىمۇ ھالاك قىلىمەن!" دېدى ئۇ. بولۇۋاتقان جودانى ئاڭلاپ، جوھۇدنىڭ ئانىسى ئىشكىنى قاقتى. جوھۇد ئانىسىغا ئىشكىنى ئېچىپ بەردى. "سەۋرى قىلغىل ئوغ - لۇم، مەلىكە ھەرقاچان سېنىڭ، ئۇ كېيىنچە سوزۇڭگە ئۇناپمۇ قالار، تاغارغا بېسىۋالغان ئۇنى ھەرقاچان يىگىلى بولىدۇ"، دېدى موماي. شۇ ئارىلىقتا مەلىكە جوھۇدنىڭ ھوجرد - سىدىن قېچىپ چىقىپ، ئەينەك دەرىزىلىك بالاخانا ئۆيىگە چىقىۋالدى. ئۇ، ئۆيىدە ئولتۇرۇپ جوھۇدتىن قۇتۇلۇش چارىلىرىنى ئويلىدى.

ئەلقسىسە، ئەمدى گەپنى شاھزادە پەررۇختىن ئىشتىكەيمىز:

شاھزادە بازارغا كىرىپ، بىر كوچىدا كېتىپ باراتتى، ئالدىغا بىر تومۇرچى يولۇقتى، تومۇرچى پەررۇختا: "ئەي يىگىت، مەن كۈرەك باسقۇلى ئادەم ئىزلەپ كېتىپ باراتتىم، ئوبدان ئۇچراپ قالدىڭىز، بۈگۈن ماڭا ياردەملەشسىڭىز، ئىش ھەققىڭىزنى تولىسەم"، دەپ ئېيتتى. شاھزادە ماقۇللۇق بىلدۈردى. تومۇرچىنىڭ دۈكىنى ئول جوھۇدنىڭ ئۆيىنىڭ ئارقا تەرىپىگە جايلاشقان ئىدى. شاھزادە دۇكانغا كىرىپ كۈرەك بېسىشقا كىرىشتى. تومۇرچى شاھزادىنىڭ ماھارىتىگە ھەيران قالدى. شاھزادە كەچ كىرگەندە ئىشنى تۈگىتىپ، ئىككى تەڭگە ئىش ھەققىنى ئېلىپ ئۇ دۇكاندىن چىقتى. ئۇ، كوچىدا يارىنى يادلاپ بۇ مۇرەببەنى ئوقۇدى:

نىگارم ئىشقىدا ئاز قالدى جانىم،
دىلىم كويىدى، تىلىم كەلدى ناۋاغا.
تېنىمدە قالمىدى زەررە ماجالىم،
ناۋانى باشلىدىم يىغلاپ خۇداغا.

ساماندىك ساغرىپ توكتۇم يېشىمنى،
خۇدايىم ئوڭشىغاي ئاخىر يېشىمنى،
بىرۈرلەر يەتكۈزۈپ سۈيگەن كىشىمنى،
مېنىڭدەك ناتىۋان ئاجىز گاداغا.

ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ سەرسانە بولدۇم،
ۋىسالىنى تىلەپ مەستانە بولدۇم،
يېنىپ شەمئىدە پەرۋانە بولدۇم،
سېلىپتۇر ئول مېنى بۇنداغ بالاغا.

ئەلقسىسە، گۈلرۇخ قېچىش ئامالىنى ئويلاپ بالىخانىدا ئولتۇرغىنىدا، كۈچا تەرەپتىن بىيىت ئوقۇغان تونۇش ئاۋاز ئاڭلاندى. قارىسا، پەررۇخ پەرىشان ھالدا ئۆزى تۇرغان ئۆي تەرەپكە كېلىۋېتىپتۇ. مەلىكە دەرھال بىر پارچە خەت يېزىپ ئۇنىڭ يولىغا تاشلىدى. پەررۇخ بالىخانا ئالدىدىن ئوتۇپ كېتىۋېتىپ يولدا تۇرغان خەتنى كوردى ۋە ئۇنى ئېلىپ ئوقۇدى. خەتتە شۇنداق يېزىلغان ئىدى:

”ئېقىدەتكەش ۋە ھىدايەت ئەندىش، نىكو خىيال، پەسەندە ئەپئال ئاپتاپى تەلەتلىك، مۇشتىرى سائادەتلىك، جاندىن ئېزىز، قەندىن لەزىز، ئاشىقى دىلناۋاز، بۇلبۇلدەك خوش ئاۋاز شاھزادە پەررۇخقا! با مۇخالىپتا ئايرىلغان، ھىجران شامە-لىدا سورۇلغان ۋە ئىش رەنجىدىن بەرگىلىرى سۇنغان كېمىنە گۈلرۇختىن سەدھى سالام!

مۇددىيىم شۇلكى، بىچارە مەشۇقلىرى گوھەر سەدەپتىن ئايرىلغانىدەك، كىيىك تاغدىن ئايرىلغانىدەك، بۇلبۇل قىزىلگۈلدىن ئايرىلغانىدەك، قاراڭغۇ كېچىدە ئايرىلىپ چوللەردە يۈرۈپ بۇ شەھەرگە كېلىپ قالدىم. بىر نەچچە سائەت بولدى، خوجا مۇكەددەر جەۋھەر پۇرۇش دىگەن جوھۇدنىڭ مىكرىلىك قىلتىغىغا گىرىپتار بولدۇم. ئەتە—دۈشەنبە كۈنى يېرىم كېچە بولغاندا، بىر ئات ئېلىپ تومۇرچى كۈچىسىنىڭ كەينى بىلەن بالىخانلىق ئۆيىنىڭ ئارقىسىغا كېلىپ تۇرسىڭىز! قاچماقتىن باشقا چارە يوقتۇر.

خەتنىڭ كەينىگە بولسا بۇ غەزەل پۈتۈڭلىك ئىدى:

”ئەي سابا ئەيغىل مېنىڭ ئەرزىمنى ئول شوخ يارىغا،
قامىتى شامشاد كەبى ئول كوزلىرى خۇمارغا.

تەندە تاقەت قالمىدى، ھەم جاندا راھەت قالمىدى،
ھەم دۇئا بىرلە سالام بولسۇن ئۇشول بىچارغا.

كۈزدە شەرىم، دىلدا سەۋرىم، ئەلدە قەدرىم يوق مېنىڭ،
سەن ئىنايەت ئەيلىگىل ئاجىز زەئىپنىڭ ھالىغا.

كەتتى باشىدىن ھۇشۇم ئۇچتى قولۇمدىن بەخت قۇشۇم،
تاغۇ-تاشلار ئىرىگەي مەندەك يىتىمنىڭ زارىغا.

بىلىمگەي ھىچكىم تۇرار جايىمنى، يوقتۇر سىردىشىم،
قۇتقۇزۇپ ئالغىل، قويۇپ بەرمەي مېنى ئەغيارغا.

نامە تامام ۋەسسالام، مەھبۇبەڭ گۈلرۇختىن.

ئەلقسىسە، شاھزادە ئول كېچىنى بىدارلىق بىلەن ئۆتكۈزدى. ئەتىسى ئاتنى قويۇپ بەرگەن

چولگە بېرىپ ئاتنى تېپىپ، يېرىم كېچە بولغاندا ئۇنى شەھەرگە ئېلىپ كىردى. بەختكە قارشى، ئۇ ئادىشىپ تومۇرچى كۆچمىسىغا ماڭىدىم دەپ باشقا بىر خالسا كۆچىغا كىرىپ قېلىپ، ھەپچەرنى بەرق ئىتەلمەي، ئېتىنىڭ يۈگىنىنى تۇتقىنىچە ئولتۇرۇپ قالدى. بۇ چاغدا شاھزادىنى ئۇيقۇ غەپلەت قىلدى. ئۇ كۆزىنىڭ ئاچىپىغىنى سەل - پەل چىقىرىۋېلىش ئۈچۈن ئاتنى پۇتىغا باغلاپ قويۇپ، تامغا يولەنگىنىچە مۈگىدەشكە باشلىدى. بۇ چاغدا بىر ئوغرى كۆچىغا چىققان بولۇپ، ئوغۇرلايدىغان نەرسە تاپالماي تەنتىپ يۈرەتتى. ئۇ، بۇ يەر - دىن ئۆتتى. قارىسا بىر ئادەم پۇتىغا ئاتىنىڭ چولۇقۇرىنى باغلاپ قويۇپ ئۇخلاپ قاپتۇ. ئوغرى پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ، ئاتنىڭ چولۇقۇرىنى كەستى - دە، ئۇنى مەنىپ تومۇرچى كۆچىسىغا كىرىپ كەتتى. ئۇ قورقۇپ كېتىپ باراتتى. ئەينەكلىك بالخانا ئالدىغا كەلگەندە نىقاپ تارتقان بىرو بالخاندىن ئاغامچا بىلەن سىرىلىپ چۈشۈپ، ئۇنىڭ كەينىگە مەنىگىشە - ۋالدى. ئوغرى قورقۇپ كەتكەنلىكتىن ئاتنى بولۇشىغا چاپتۇردى. گۈلرۇخ ئات ئۈستىدە كېتىۋېتىپ ئاتنى تونۇدى. لېكىن مەنىگۈچىنىڭ پەررۇخ ئەمەسلىگىنى بايقىدى. ئوغرىمۇ كەي - نىگە قاراپ، چاپلىرى ئاتنىڭ ئىككى يېنىغا چۈشۈپ تۇرغان، نىقاپ ئىچىدە جامالى ئاپتاپ تەك شولا ئۇرۇپ تۇرغان بىر ساھىبجامالىنى كوردى. ئۇ ئاتنى چاپتۇرغىنىچە ئۈدۈل ئويىمگە يېتىپ كەلدى. شۇندىلا گۈلرۇخ ئۇنىڭ ئوغرى ئىكەنلىگىنى بىلدى. ئۇ: ئولۇمىدىن قېچىپ يەنە ئولتۇرگۈچىگە ئۇچراپتەن، بۇنىڭغا بىر چارە قىلىمىم لازىم، دەپ ئويلىدى. ئوغرى مەنىگەشتۈرۈپ ئېلىپ كەلگىنىنىڭ گۈزەل بىر قىز ئىكەنلىگىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا قارىتا يامان نىيەتتە بولدى. گۈلرۇخ ئۇنى ئالداپ قۇتۇلماقچى بولۇپ: "ئەي كىشى! مەن سېنى دەپ ئۆز ئېرىمدىن ۋاز كېچىپ، ئارقاڭدىن كەلدىم، ئەگەر سەن ھەم مېنى ياخشى كۆرسەڭ، شاراپ كەلتۈرگىل!" دەپ ئېيتتى.

ئوغرى شاراپ كەلتۈردى. ئۇ مەشئەلنى ياندۇرۇپ قويۇپ چەمىنىگە شاراپ قۇيۇپ، گۈلرۇخقا تۇتتى. گۈلرۇخ: "مەن ساڭا ئاشىقتۇرمەن، مەن ساقى بولاي، مەن ئۇچۇنمۇ، ئوزۇڭ ئۇچۇنمۇ سەن ئىچكىم!" دېدى ۋە دەممۇ - دەم قۇيۇپ بېرىپ ئوغرىنى غەرق مەس قىلىپ قويدى. ئوغرى خاقىراپ، ئولۇكتەك ئۇخلاشقا باشلىدى. مەلىكە ۋاقىتنى غەنىمەت بىلىپ، يۈزىگە نىقاپ تارتىپ قولغا بىر دانە ھاسا ئېلىپ قاچتى ۋە كەيىقبات شەھرىگە يول ئالدى. ئۇ يولدا كېتىۋېتىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇدى:

بۇ غەرىپلىقتا كېتەر بولدى ئېزىز باشم مېنىڭ،
يا ئانام يوق، يا ئانام يوق، يا قېرىنداشم مېنىڭ.

ھەر زامان يادىمغا يەتسە سەن نىگارم سوزلىرى،
لەھزە - لەھزە قان بولۇر بۇ كۆزدىكى ياشم مېنىڭ.

ئايرىلىپ سەندىن نىگارم مېڭ نادامەت ئەيلىدىم،
بار ئىكەن قىسمەتتە بىر قاتتىق قارا تاشم مېنىڭ.

بۇ ئېزىز جانىمدىن ئارتۇق مېھرئۆلىم سەن ئوزۇڭ،
تاپمىدىم مەن قايدىدۇر سەن ئەي قارا قاشىم مېنىڭ؟

مەلىكە گۈلرۇخ كەيقىبات شەھرىگە قاراپ مېڭىۋەردى.

ئەلەقسە، كەيقىبات سۇلتانلىغىنىڭ ھۆكۈمەت غەزىنىسىدە بىر جان جاھاننامە بولۇپ،
مۇبادا پادىشا ئولۇپ قالسا، ئۇنىڭ يۈزى تۇتۇلۇپ قالاتتى، ئولگەن پادىشانىڭ ئورنىغا كىم
پادىشا بولماقچى بولسا، ئۇنىڭ يۈزىدە ئەكس ئېتەتتى. شۇ كۈنلەردە كەيقىبات دىيارىنىڭ
پادىشاھى كىرۇخ ئولۇپ قالغان ئىدى. گۈلرۇخ كەيقىباتقا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقاندا، پادى-
شاغا ماتەم تۇتۇش ئاياقلىشىپ كەيقىباتنىڭ ئېتىۋېتىلگەن دەرۋازىسى ئېچىۋېتىلگەن ئىدى.
ۋەزىر-ئەمىرلار دەرۋازا ئالدىدا جاھاننامىگە قاراپ ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ يۈزىدە بىردىن-
بىر ساھىبجامال ئايال ئەكس ئېتەتتى. دەرۋازا ئالدىغا بېرىپ قالغان گۈلرۇخ ئۆزىنى جا-
ھاننامە يۈزىدە كورۇپ ھەيران قالدى. ۋەزىر-ئەمىرلار ۋە پۈتۈن شەھەر خەلقى: "مۇبارەك
بولسۇن!" دېيىشىپ، ئۇنىڭ پادىشا بولغانلىغىنى تەبرىكلەشتى. گۈلرۇخ: "مەن بىر مۇساپىر
مەزلۇمەمەن، پادىشا بولۇشقا لايىقتىم يوق، مېنى بۇنداق مەسخىرە قىلىۋاتىلار!" دېدى.
ئەمىرلار: "بۇ خەلدا پادىشا تۇرغۇزۇش بىزنىڭ ئادىتىمىز، بۇ جاھاننامە سىز ئۈچۈن ئېچى-
لىپتۇ، شۇڭا سىزنى پادىشا قىلدۇق"، دېيىشتى ۋە ئۇنى شاھانە سەرۇپا كىيىدۇرۇپ، بېشىغا تاج
تاقاپ ئالتۇن تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغۇزدى. يېڭى پادىشانىڭ شەرىپى ئۈچۈن، ئەلگە ئالتۇن-
كۈمۈش ۋە لەئلى-ياقۇتلار ئېسىن قىلىندى، ئۇندىن كېيىن ۋەزىر-ئەمىرلارنىڭ ھەممىسى
ئالدى-كەينى تىزىلىپ، كاناي-سۇنايلار چېلىپ داغدۇغا بىلەن تەنتەنە قىلىشتى.

مەلىكە گۈلرۇخ تەختى سەلتەنەتكە چىققاندىن كېيىن، دولەتنى ئەدلى-ئادالەت بىلەن
ئىدارە قىلىپ، خەلقنىڭ ھەمىيەسىگە مۇيەسسەر بولدى. ياخشىلارنى كۈتىرىپ، يامانلارنى جا-
زالاپ، دولەتتە تىنچلىق ۋە يۈكسۈلۈش بەرپا قىلدى. ھەممە ئادەم ئۇنىڭ قابىلىيەتىگە
تەھسىن ئوقۇشتى.

گۈلرۇخ تەخت ئۈستىدە شاھزادىنى ياد ئېتىپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

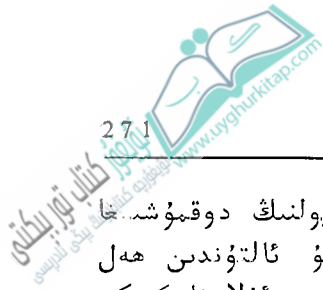
كورۇڭ بۇ پانى دۇنيانى مېنى ياردىن جۇدا قىلدى،
ئېغىر كۈنلەر سېلىپ باشقا ئۇزاق جەۋرى-جاپا قىلدى.

گۈزەل يارنىڭ پىراقىدا تۈمەن تۈرلۈك ئازاپ چەكتىم،
مېنى ئاخىر خۇداۋەندى بۇ يۇرتقا پادىشا قىلدى.

قەيەردە سەن گۈزەل شۇڭقار تاپاي ئىزلەپ سېنى ھەر بار،
سېنىڭ بىرلە كورۇشمەكنى نىگارنىڭ مۇددىدا قىلدى.

سەنسىز كوڭلۇم ئارامى يوق، بۇ شاتلىقنىڭ خۇرامى يوق،
سېنى يادىمغا كەلتۈرسەم كۈلۈپ كوڭلۇم جۇلا قىلدى.

مېنىڭدىن ھېچ ئۈمىت ئۈزۈمە، كوڭلۈمنى ئۈزگىگە بولمە،
كېتەر ھىجران تۈنى ئاخىر ھەرنە قىلسا خۇدا قىلدى.

گۈلرۇخ شاھزادىنى تېپىش مەقسىدىدە، شەھەر تېشىدىكى توت يولىنىڭ دوقمۇشىغا مۇنار ئورناتتى ۋە ئۇنىڭغا ئۆز قولى بىلەن سۈرىتىنى نەقىش قىلدى. بۇ ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن مۇنارىغا مۇئەككەل قىلىپ، بىر نەچچە ياساۋۇلنى ئورۇنلاشتۇردى. ئۇلارغا كىمكى سۈرەتنى كۆرۈپ پەريات ئۇرۇپ يىغىلسا، دەرھال ئۆزىگە خەۋەر قىلىشنى تاپىلدى. ئۇندىن باشقا، پەررۇخنىڭ ئۆز-دېرىگىنى قىلىپ، باشقا جايلارغىمۇ چاپارلار ئەۋەتتى.

ئەلەقسە، ئەمدى گەپنى جۈھۇددىن ئىشىكتە يىمىز:

گۈلرۇخ قېچىپ كەتكەندىن كېيىن، جۈھۇد ئۇنى كۆپ ئىزلىدى، ئەمما ھىچبىر يەردىن دېرىگىنى ئالالمىدى. ئۇ، ئىزلە-ئىزلە كەيىنات شەھرىگە كېلىپ قالدى. توت يولىنىڭ دوخ-مۇشىدىكى مۇنارىغا سىزىلغان سۈرەتنى كۆردى ۋە گۈلرۇخنى تونۇپ پەريات ئۇرۇپ يىغىلدى. ياساۋۇللار ئۇنى تۇتۇۋېلىپ، پۇت-قوڭلىرىنى يەرگە تەككۈزمەي مەلىكىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. مەلىكە ئۇنى زىندانغا تاشلىدى.

جۈھۇدنىڭ ئانىسى ئوغلىنى ئىزلەپ چىقتى. ئۇمۇ يۈرە-يۈرە، مۇنارە ئورنىتىلغان جاي-جايدا كېلىپ قالدى. ئۇ سۈرەتنى كۆرۈپ بۇ ئوغلىنىڭ مەھبۇبىنىڭ سۈرىتى ئەمەسمۇ؟ دەپ ئاھ ئۇرۇپ يىقىلدى. ياساۋۇللار بۇ قېرىندىمى ئاپىرىپ زىندانغا تاشلىدى. ئۇل كېچە ھىلىقى ئوغرى ئۆيىدە ھاراق ئىچىپ مەسەت بولۇپ يىقىلغان ئىدى. ئۇ ئەتىسى ھۇشقا كېلىپ مەلىكىنىڭ قېچىپ كەتكەنلىگىنى بىلدى. ئۇ ئەلەمگە چىدىماي، نالە-زار قىلىپ، مەلىكىنىڭ پىراقىدا بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

تاشنى باغرىغا يېقىپ، باغرىنى تاش قىلغان خېنىم،
ئۆزىنى ئالدىمدا ۋاقىتتىنچە ياۋاش قىلغان خېنىم،
كۆيدۈرۈپ ئىشقىدا ھالىمغا چىداش قىلغان خېنىم،
بىۋاپالىق ئەيلىبان سىرىنى پاش قىلغان خېنىم.

سەن نىچۇن بۇنداق قىلىپ ئىككى كۆزۈمنى ياشلىدىڭ؟
يىغلىتىپ مەن خەستەنى دوزاق ئوتىغا تاشلىدىڭ؟
كۆلدۈرۈپ كىملىرىنى سەن، نەلەردە ئويناپ ياشلىدىڭ؟
قاينىتىپ ھەر ئان ئىچىمنى خۇددى داش قىلغان خېنىم.

نە ئەۋەن تاپتىڭ مېنىڭدىن غىچ گۇناھىم بىلىمىدىم،
ئول كېچە تۇتۇڭ شاراپىنى، مەن "سۈمۈرەيتىم" دىدىم،
زورلۇدۇڭ، كۆڭلۈڭ ئۈچۈن ئىچتىم، لېكىن رەنجىتىمىدىم،
بىر كېچە ئۆلپەت بولۇپ يالغان ئاداش قىلغان خېنىم.

تاشلاپ ئەتمەي بىر يولى، قاي جايدا بولساڭ ياد ئەت،
ئەرتە... ئاخىرىدا كېلىپ كۆڭلۈمنى خۇرسەند-شاد ئەت،

ھەق تائالادىن تىلەي ئومۇمنى باغ ئاباد ئەت،
ھوسىنى ئالدىمدا مىسلى نۇر قۇياش قىلغان خېنىم.

ئوي-خىيالىڭنى پەقەتلا بىلىمدىم ئەي دىلرەبا،
رەھىمى قىلماي زەررىچە بولدۇڭ دېرەكسىز سەن جۇدا،
روزي مەھشەردە ئۇنى ئادىل سوراپ قويغاي خۇدا،
رەنجىتىپ، دەرتتە مەجەزىمنى سولاش قىلغان خېنىم.

ئوغرى ئاخىرى دەرتكە چىدىيالىماي، مەلىكىنى ئىزلەپ يولغا چىقتى. ئۇ ھەم ماڭا-
ماڭا، ئول مۇنارنىڭ ئالدىغا يېتىپ باردى. ئۇمۇ سۈرەتىنى كورۇپ گىريان بولغانلىقتىن،
ياساۋۇللار تەرىپىدىن تۇتۇلۇپ زىندانغا تاشلاندى.

ئەلقسىسە، ئەمدى گەپنى شاھزادە پەررۇختىن ئىشىكتەيمىز:
ئول كېچە شاھزادە پەررۇخ كۈچىدا ئۇخلاپ قالغان ئىدى، بىر ئاۋاز قۇلىغىغا كە-
رىپ ئويغاندى. قارىسا، پۇتىغا باغلاپ قويىغان ئات يوق، مىرشاپلار يولدا چىراقلرىنى
يېقىپ، دۇمباقلىرىنى چېلىپ كېلىۋېتىپتۇ. پەررۇخ ئاستىلا ئۆزىنى بىر ياقىغا ئالدى. تاڭ
يورىدى. ئۇ گۈلرۇخنى ئانچىنان ئىزلىدى، يە گۈلرۇختىن، يە ئاتتىن دېرەك ئالالمىدى.
شاھزادە بىر قەلەندەرنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۆزىنىڭ شاھزادىلىق لىباسلىرىنى ئۇنىڭغا سېلىپ
بەردى، بەدىلىگە قەلەندەرنىڭ جەندە-كۇلاھلىرىنى تېگىشىپ ئالدى. ئۇ قەلەندەرچە كىيە-
نىپ يەمەن دىيارىغا ئەزم قىلدى. يولدا كېتىۋېتىپ يارنى سېغىنىپ خۇن-جىگىرىدىن ئاھ
ئۇرۇپ، بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

كۈللى جانلىقنى ياراتقان ئەي خۇدا!
قىل ماڭا رەھىمەت ئىنايەتنى بۈگۈن.
جۈملە ئادەمگە ئۈزەڭسەن پادىشا،
قىل ماڭا رەھىمەت، ئىنايەتنى بۈگۈن.

دەرت ئەلەملىك بىر غېرىپمەن ئولگىچە،
جان چىقار ئول شۇخى يارىم كورگىچە،
مەن نىتەي شەھرى يەمەنگە بارغىچە،
قىل ماڭا رەھىمەت، ئىنايەتنى بۈگۈن.

سەن ئىگەمسەن، مەن قۇلۇڭمەن بىرۇبا،
ئاھ ئۇرارمەن پۇرقتىڭدە يار-يار،
ھەر قاچان مەن رەھىمتىڭگە ئىنتىزار،
قىل ماڭا رەھىمەت، ئىنايەتنى بۈگۈن.

قادىرا، يەتكىل قەلەندەر دادىغا،
سال قۇلاق چەككەن پىغانۇ زارىغا،
يەتكۈزۈرسەن ئول قەلەمقاش يارىغا،
قىل ماڭا رەھىمەت، ئىنايەتنى بۈگۈن.

چەرخ ئۇرۇپ بارغۇنچە گۈلرۇخ قاشىغا،
سالما دەرتنى مەن پېقىرنىڭ باشىغا،
كىم چىدار بۇ كۈزلىرىمنىڭ ياشىغا،
قىل ماڭا رەھىمەت، ئىنايەتنى بۈگۈن.

ئەلەقسە، شاھزادە پەررۇخ شەھرى كەيىقماقتا يىقىنلاشقاندا، يىراقتىن ئىگىز بىر مۇنارە كۆرۈندى. ئۇ، بىر ئاز يول مېڭىپ ئول مۇنارە ئالدىغا يېتىپ كەلدى. مۇنارىدىكى سۇ-رەتنى كۆردى. ئۇ، "ھەر يەرگە بارسام بۇ سۈرەتنى كۆرىمەن، لېكىن ئۆزىنى كۆرەلمەيمەن، ئاھ، كۆرگۈلۈك!" دەپ بىھۇش بولۇپ يىقىلدى. ياساۋۇللار ئۇنى پادىشاغا مەلۇم قىلدى. گۈلرۇخ ئۇنىڭ ئۆز مەھبۇبى ئىكەنلىكىنى سېزىپ ياساۋۇللارغا: "ئۇنى ئازار بەرمەي ئىز-زەت-ئىكراملار بىلەن ئالدىغا ئېلىپ كېلىڭلار!" دەپ بۇيرىدى. ياساۋۇللار پەرماننى ئادا قىلىپ، شاھزادىنى ئوردىغا ئېلىپ كەلدى. گۈلرۇخ يۈزىگە نىكاپ تارتىپ، ئول كەلگۈچىنى يېنىدا ئولتۇرغۇزدى. ئاندىن سۇئال سوراپ: ئەي يىگىت، سىز نىمە ئۈچۈن بۇنداق ئاۋارە بولۇپ يۈرىسىز؟- دېدى. پەررۇخ: ئەي شاھى ئالەم! بىر شەرغۇپ مەھبۇبەم بار ئىدى، بۇنىڭدىن ئايرىلغىلى بىر يېرىم يىل بولۇپتۇر، ھەر بارە سۈرىتىنى كۆرىمەن، ئۆزىنى كۆرەلمەيمەن. ئەمما ئۇنىڭ ھالى نىچۇك كويىدا ئىكەن؟- دەپ بۇ بىيىتىنى ئوقۇدى:

پەلەكنىڭ گەردىشى بىرلە ئۇشۇل ياردىن جۇدا بولدۇم،
يۈرەكنىڭ ئاتىشى بىرلە ئۇشۇل ياردىن جۇدا بولدۇم.

نىتەي يارنىڭ ئېتى ئۈچتى، بېغىمدىن بۇلبۇلۇم كۈچتى،
غېرىپلىق دەرت-ئەلەم يەتتى ئۇشۇل ياردىن جۇدا بولدۇم.

نىگارم ئىشقىدا شەيدا قەلەندەرمەن، چېكەرمەن ئاھ،
رەقپىلەر مۇددىئى ئاگاھ ئۇشۇل ياردىن جۇدا بولدۇم.

ئېتى گۈلرۇخ ئىدى زادە، مېنىڭ پەررۇخ شاھزادە،
جۇدا بولماققا ئىرادە ئۇشۇل ياردىن جۇدا بولدۇم.

شاھزادە غەزەلنى ئوقۇپ، بىھۇش بولۇپ يىقىلدى، مەلىكە ئۇنىڭ يۈزىگە سۇ سەپتى.
شاھزادە ھۇشقا كەلدى. مەلىكە نىكاپ ئىچىدە كۆزىگە ياش ئالدى، لېكىن تۇيۇرمىدى.

ئۇ شۇ كۈنلا مۇنار بىلەن قوشۇپ سۈرىتىنى ۋەيران قىلدى. ئۇ شاھزادىگە: "ئەي يىگىت! بىر يۈز قىرىق شەھەردىكى قىز- ئاياللارنىڭ ھەممىسىنى كەلتۈرۈپ ئالدىڭدىن بىر بىرلەپ ئۆتكۈزەي، ئۇلار ئىچىدىن يارىڭنى تېپىۋالغىن!" دەپ ئېيتتى. ئۇ شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن ئاياللارنى يىغدۇردى. يەتتە كۈنگىچە ئات- كالا سويىدۇرۇپ ئۇلارغا ئاش بەردى. ئاياللار پەررۇخنىڭ ئالدىدىن بىر بىرلەپ ئۆتكۈزۈلدى. ئەمما پەررۇخ يىزلاردىن ھېچمىسىنى "بۇ مېنىڭ مەھبۇبەم" دەپ ئېيتىمىدى. يەتتىنچى كۈنى ۋەزىر شاھزادىنى ئوردىغا ئېلىپ كىردى. بۇ چاغدا، شامال گۈللۈخنىڭ نىقاۋىنى كۆتۈرۈۋەتتى. شاھزادە شۇ ھامان ئۇنىڭ يۈزىنى كۆرۈپ قالدى. مەلىكە ئۇنى يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپ "مەھبۇبەڭنى تاپتىڭمۇ؟" دەپ سورىدى. شاھزادە "ھە، ھازىر خەۋىرىنى ئالدىم!" دېدى. مەلىكە: سېنىڭ يارىڭ قايدىدۇر؟ ماڭا ئەيتقىل، ئەكەلدۈرەي، مۇرادىڭغا يەتكۈزەي!" دېدى. پەررۇخ مەلىكىگە قاراپ تۇرۇپ، بۇ غەزەلنى ئوقۇدى:

بولمايىن ئەسلا سېنىڭدەك يار- جاناندىن جۇدا،
بەھرىراقتۇر بەلكى بۇندىن بولغىنىم جاندىن جۇدا.

بىزنى بۇ زالىم پەلەك قىيناپ نە كويغا سالمىدى؟!
كورمەيىن خۇۋلۇقنى، بولدۇق دوست- قەدىرداندىن جۇدا.

ياش توكۇپ قىلدۇق ناۋالار يادلىنىپ بىر- بىرىمىز،
قۇمرى بولغاندەك گوياكى باغۇ- بوستاندىن جۇدا.

مەلىكە تاقەت قىلالماي يۈزىدىن نىقاۋىنى ئالدى، ھەر ئىككىسى بىر بىرىنى كۆرۈپ تېھۇش بولدى. ئۇلار ھۇشغا كەلگەندىن كېيىن، مۇڭدېشىپ باشلىرىدىن ئوتۇشكەن ۋەقەلەر- نى بايان قىلىشتى. گۈللۈخ شاھزادىغا شاھانە سەرۋاپىلارنى كەيدۈرۈپ، ئۇنى ئۆز تەختىدە ئولتۇرغۇزدى. ئوردا ئەھلى پەررۇخنىڭ پادىشا بولغانلىغىنى تەبرىكلىدى. تەبلى نەقىقارلار چېلىنىپ، ئۇ ئىشقا داغ- دۇغا قىلىندى.

ئەللىسىمە، بىر كۈنى مەلىكە بىلەن گۈللۈخ جام جاھاننامەنى قوللىرىغا ئېلىپ ئۇنىڭغا نەزەر تاشلاشتى. جاھاننامەدىن شاھزادىنىڭ ئاتا- ئانىسىنىڭ، ئۇنىڭ پىراقىدا يىغلاپ ئولۇپ كەتكەنلىكى مەلۇم بولدى. ئۇلار جاھاننامەنى يەمەن دىيارىغا توغرىلىغان ھىدى. ئۇنىڭدا پادىشاھى خەيبەرنىڭ يەمەنگە كېلىپ خۇسۇمەت بىلەن مەلىكە گۈللۈخنىڭ ئاتىسىنى زىن- دانغا تاشلىغانلىقى نامايان بولدى. ئۇلار بۇ ئەھۋاللاردىن خەۋەر تېپىپ زار- زار يىغلاشتى. ئۇلار مەسلىھەتلىشىپ يەمەنگە بېرىپ گۈللۈخنىڭ ئاتىسى قىلمىچاننى زىنداندىن قۇتۇلدۇ- رۇشنى، قەندىھارغا بېرىپ پەررۇخنىڭ مەرھۇم ئاتا- ئانىسىنىڭ قەۋرىسىنى زىيارەت قىلىشنى قارار قىلىشتى. شۇندىن كېيىن، شاھزادە پەررۇخ لەشكەرلەرنى جەمى قىلىشقا ئەمىر قىلدى. ئۈچ لەك لەشكەر جەمى قىلىندى، نامدار پالۋانلارنىڭ بارلىقى چاقىرتىلدى. ئۇلار ياخشى سائەتنى تاللاپ يولغا چىقتى. ئانداغ لەشكەرلەشلىك قىلىندىلەركى، بىر مىڭ يەتتە يۈز

نەپەر قۇرئەنداز ھۆكۈم سەپنىڭ ئالدىدا ماڭدى. ئەسكەرلەرنىڭ كىيىمى قىزىل مەخمەلدىن، ئاتلارنىڭ جابدۇقلىرى ئالتۇن - كۈمۈشتىن ئاراستە قىلىندى. شاھزادە بىلەن مەلىكە ئۈچۈن ئىگە - جابدۇقلىرىغا لەئلى - ياقۇتتىن كۈز قويۇلغان، زەر زەپۈر بىلەن زىننەتلەنگەن ئىككى ئات تەييارلاندى. ھەربىر قوشۇن بىردىن ئالتۇن تۇغ كۈتەردى. ئۇلار نۇرغۇن مەنزىل - ماراھەللەرنى ئارقىدا قالدۇرۇپ، ئاخىرى ئەينىلەيات ناملىق چارباققا يېتىپ كەلدى. بۇ يەرگە پادىشاھى خەيپەرنىڭ خاس خىزمەتچىلىرى ئورۇنلىشىۋالغان ئىدى. كەلگەنلەر ئۇلارنى تۇتۇپ دەرەخلەرگە باغلاپ قويدى. پەررۇخ بىلەن مەلىكە ئاۋال پادىشاھى خەيپەرگە نامە ئەۋەتىپ كۆرمەكچى بولدى. ئەلچىلەر نامىنى ئېلىپ يەمەنگە ئاتلاندى.

ئەلچىسى، پادىشاھى خەيپەر كەيىقەبانتىن ئەلچىلەر كەپتۇ، دەپ ئاڭلاپ، كىرىشكە ئىجازەت بەردى، پادىشاھ نامىنى ئوقۇتۇپ ئاڭلىدى. نامەدە مۇنداق دەپ يېزىلىپتۇ: شاھزادە پەررۇخ بىلەن مەلىكە گۈلرۇختىن پادىشاھى خەيپەرگە سالام!

خەۋەر تېپىلغانىكم، مەن مەلىكە گۈلرۇخ قىزى قىلىچاندىۋىرەن. بىر شاھزادىگە كۈ - گۈل ئالدۇرۇپ، سەندىن قېچىپ، چول - جەزىرىلەردە يۈرۈپ، مېھنەت - مۇشەققەتلەر تارتىپ، ئاخىرى خۇدايىتالانىڭ تەقدىرى بىلەن دىيارى كەيىقەبانتقا سۇلتان بولدۇم. سەن بىزنىڭ زىمىنىمىز يەمەننى بېسىۋېلىپ، خالايمىقلارنى ئەسىر قىلىپ، ئاتامنى زىندانغا سېلىپتۇرسەن. ساڭا بىزدىن بۇيرۇق: يەمەندىن كەلگەن يولۇڭ بىلەن ئۆز مەملىكىتىڭ خەيپەرگە قايت، ئەگەر بۇ سۆزۈمگە ئۇنىماي گەدەنكەشلىك قىلىدىكەنەن، ھەر نە يامانلىقنى ئۈزەڭدىن كۆرگىل.

نەزمە:

"ئەگەردە ياخشىلىقنى بىلسەڭ ئەي شاھ،
كى خەيپەر سارى غارەم ئەيلىگىل راھ.

قوبۇل ئەتمەي سۆزۈم قىلساڭ يامانلىغ،
قىلۇرمەن ئاتلىنىپ جانىڭغا چاپا.

كىرۈرمەن سەن بىلەن يالغۇز غازاتقا،
مەدەت بەرگەي زەپەرگە ئول شاھىنشا.

كېيىن قىلساڭ پۇشايمان پايدا بەرمەس،
سۈرۈپ ئىتتەك، قېنىڭ قىلغايىمەن دەريا.

ئارام بەرمەي سۈرۈپ خەيپەرگە بارىپ،
قىلۇرمەن تەختىڭنى گۈم، سېنى رەسۋا.

پادىشاھ خەيپەر نامىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، بېشىغا ئاسمان يىمىغاندەك بولدى. ئۇ: "ئەي ۋەزىر - ئەمىرالار! كۆرۈڭلار، بۇ ئاتىسىدىن قارغىش ئالغان ناھەلى قىزنى!

ھەددىدىن ئېشىپ مۇنداق ئەخمىقانە سۆزلەرنى قىلىپتۇ، بۇ ئەلچىلەرنى تۇتۇپ ئولتۇرۇڭلار!“ دەپ ۋاقتىرىدى. ۋەزىر- ئەمىرلار: “شاھىمىز، سەۋرى قىلسىلا، خوتۇن كىشى دىگەننىڭ قىلغان سۆزىنىڭ ئەتىۋارى يوق، ئادەمنى ئولتۇرمەك ئاسان، ئولتۇرگەندىن كېيىن تىرىل- دۇرگىلى بولمايدۇ، بۇلارنى ئولتۇرۇپ قويساق، ئاداۋەت كۆپىيىدۇ، ئەلچىگە ئولۇم يوق دىگەن سۆز بار، بىزمۇ چىرايلىقچە بىر پارچە نامە يېزىپ ئىبەرتىپ باقايلى، ئاتىسى بىزنىڭ ئىلىكىمىزدە بولغانلىقتىن، ئول قىز باش ئېگىپ تەسلىم بولسا ئەجەپ ئەمەس”، دىيىشتى. بۇ گەپكە پادىشا ماقۇل بولدى. پادىشاھى خەيپەرنىڭ ئەلچىلىرى نامىنى ئېلىپ ئەينىلەيات چار بېغىغا يېتىپ باردى. ئەلچىلەر پادىشا پەررۇخ بىلەن مەلىكە گۈلرۇخنى كۆرۈپ: “دۇن يادا مۇنداقمۇ سەلتەنەتلىك پادىشا بولامدۇغان؟” دەپ ھەيران قېلىشتى ۋە نامىنى ئۇلارغا تەسلىكتە تۇتۇپ بەردى. نامىنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

پادىشاھى خەيپەردىن مەلىكە گۈلرۇخقا سۆز شۇلكى، سەن ئول چاغدا مەندىن قېچىپ بىر بويىنى يوغاننى تېپىپ، ئۇنى باشلاپ كېلىپ، ماڭا ئاھانەتلىك سۆزلەر بىلەن نامە يېزىپ ئىبەرتىسەن. ئەلچىلىرىڭنى ئولتۇرەر ئىدىم، ھالا سەۋرى قىلدىم. ھىلى ھەم بولسا مېنى دىگىل، گۇناھىڭدىن ئۆتۈپ، ئاتاڭنى زىنداندىن خالاس قىلاي، ئەگەر سۆزۈمگە ئەمەل قىلمىساڭ، مەندىن رەنجىمىگىل، جانىڭغا كۈللى بالالەرنى سالا- لۇرمەن، نامە تامام ۋەسسالام.”

گۈلرۇخ نامەنى ئوقۇپ دەرغەزەپ بولدى، ئەلچىلەرنىڭ قۇلاق، بۇرۇنلىرىنى كېسىپ، ئۇلارنى بويۇنلىرىغا ئېسىپ، “ھەرنە كورگىنىڭنى دىگىل” دەپ ھەيدىۋەتتى. ئۇندىن كېيىن لەشكەرلىرىنى ئېلىپ داغدۇغا بىلەن يەمەنگە قاراپ يۈرۈش قىلدى. ئۇلار بىرنەچچە كۈن يول يۈرۈپ شەھەرگە يېقىن بىر جايغا كېلىپ چۈشتى. پادىشاھى خەيپەر قايتىپ كەلگەن ئەلچىلەرنى كۆرۈپ، ئەلەمگە چىدىماي، ساراسىملىق ئىچىدە لەشكەرلىرىنى يىغىشقا بۇيرۇق بەردى. بىر لەك ئوتتۇزىمىڭ لەشكەر جەمى بولدى. ئەتىسى ھەر ئىككى تەرەپنىڭ لەشكەر- لىرى بىر بىرىگە قارشى سەپ تۇزدى. گۈلرۇخ شاھزادىدىن رۇخسەت ئېلىپ، ھەممىدىن ئاۋال مەيدانغا چۈشتى. ئۇ قارشى تەرەپكە قاراپ: “ئەي جېنىدىن توپىغان ھارامزەدىلەر، قېنى قايسىڭ جېنىڭدىن توپىدۇڭ؟ مەيدانغا چۈش!” دەپ ۋاقتىرىدى. پادىشاھى خەيپەر كۆردىكى، مەلىكە گۈلرۇخنىڭ ئۆزى مەيدانغا چۈشۈپتۇ. پادىشاھى خەيپەر دەرھال مەيدانغا چۈشمەكچى بولدى. ھوكىمالىرى قۇرۇق سېلىپ ئۇنى توستى. ئۇلار: “پادىشانىڭ بۇ مەيدانغا چۈشمىگى خەتەرلىك ۋە ئەيىپ ئىشتۇر. چۈنكى ئەركىشى بىلەن خاتۇن كىشى جەڭ قىلىشقا بولمىغاي”، دىيىشتى. پادىشاھى خەيپەر ئۆزىنىڭ قىزى مېھرىناغا: “مەيدانغا سەن چۈشكىل!” دەپ ئەمىر قىلدى. مېھرىنا يىگىرمە تۆت مىڭ قىز بىلەن جەڭ ياراغ- لىرىنى ئېلىپ، جەڭ مەيدانغا كىرىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ كەيگەن كىيىملىرىنىڭ ھەيۋىتىدىن ئەتراپلىق قىزىللىققا چۈمۈلگەندەك بولدى. مېھرىنا مەلىكە گۈلرۇخقا “سەن جاھىللىق قىلما، دادامغا خوتۇن بولغىل، مەن گۇناھىڭنى تىلەۋالاي، قالغانلارنىڭ ئەدىۋىنى بولسا ئۆزەم بېرىسەن” دىدى. مەلىكە: “ئەدىۋىنى بېرىشنى مەندىن ئۈگەن” دىدى- دە، كەلگەنچە كېلىپ ئۇنىڭ بېلىدىن تۇتۇۋېلىپ، ئاتتىن ئۇزۇپ ئالدى- دە، يەرگە ئۇردى. مېھرىنانىڭ ئۈستىخانلىرى چۆل- چۆل بولۇپ، ئاغزىدىن قان يېنىپ، ئۇ شۇ سائەتتىلا تىن تارتماي ئۆلدى. پادىشاھى خەيپەر بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ: “ئەي قىزلار! بالامنىڭ

ئىنتىقامنى ئالماي نىمىشقا قاراپ تۇرىدىلەر؟“ دەپ ئاچچىق ۋاقتىدى. يىگىرمە تۆت مىڭ قىز لەشكەرنىڭ ھەممىسىلا مەلىكە گۈلرۇخنىڭ قاراپ ئات سالىدى. گۈلرۇخمۇ يىۋىلەرنىڭ ئۆزىنى ئانداغ ئۆردىلەركى، يەر - زىمىن زىل - زىلىگە كەلدى. ئۇ، ئۇلارنى گاھى قىلىچ بىلەن، گاھى خەنجەر بىلەن ھۇجۇم قىلىپ پاراكەندە قىلدى. ئۇ ھەر قېتىم زەربە بىلەن ئۇرغاندا توت - بەشلەپ قىزنىڭ بېشى چېچى بىلەن يۈگۈشۈپ، يەرگە دومىلاپ چۈشەتتى. جەڭ مەيدانىدا كېسىلگەن باشلار مۇنارىدەك بولۇپ، قانلار دەريادەك ئاقتى. دۈشمەننىڭ ئايال ئەسكەرلىرىدىن ئون بىر مىڭى ئۆلدى. پادىشاھى خەيىر بۇ مەغلۇبىيەتتىن غەزەپكە كېلىپ، بىر لەك ئوتتۇزنىڭ ئەسكىرىنىڭ ھەممىسىنى جەڭگە ئاتلاندۇردى. شاھزادە پەررۇخ - نىڭ ئەسكەرلىرىمۇ ھۇجۇمغا ئوتتى. ئىككى دەريايى لەشكەر بىر بىرلىرى بىلەن گىرەلىشىپ ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئانداغ جەڭ قىلدىلەركى، ئولگۇچىلەرنىڭ كاللىسى سايىنىڭ تېشىدەك يېتىپ كەتتى. توكۇلگەن قانلار ھەممە يەرگە سەلدەك يامىرىدى. ئاخىرى، پادىشاھى خەيىر چىداشلىق بېرەلمەي، قۇيرۇغىنى خادا قىلىپ، شەھرى خەيىبەرگە قاراپ قاچتى. پەررۇخ بىلەن گۈلرۇخنىڭ قوشۇنى ئۇنى قوغلاپ ماڭدى. قوغلاپ كېلىۋاتقان قوشۇن قاچقانلارنىڭ بىر مۇنچىلىرىنى ئۆلتۈردى بىر مۇنچىلىرىنى ئەسەرگە ئالدى. پادىشاھى خەيىبەرنى بولسا، سالغا تاشلاپ تۇتۇۋېلىپ ئۇنى ئاتنىڭ قۇيرۇغىغا سۈرىتىپ ئۆلتۈردى. ئۇلار دەريادەك بېسىپ بېرىپ شەھرى خەيىبەرنى ئىگەللىدى. شەھەر خەلقى پادىشاھى خەيىبەرنىڭ زۇلمايدىن قۇتۇلغانلىغىغا خوشال بولۇپ، قىزغىن تەنتەنە قىلىشتى. مەلىكە گۈلرۇخ بىلەن شاھزادە پەررۇخ بۇ يەردىكى خەلققە شەپقەت قولىنى سوزۇپ، ئۇلارغا قىزىلدىن كېلىشچە ياخشىلىق - لارنى قىلدى. ئۇندىن كېيىن، ئۇلار يەمەنگە قايتىپ بېرىپ قىلىچىخانىنى زىنداندىن قۇتۇلدۇردى. قىلىچىخان قايتىدىن تەختكە چىقتى. پەررۇخ بىلەن گۈلرۇخ پادىشانىڭ ئالدىدا، بېشىدىن ئۆتكۈزگەن سەرگۈزەشتىلەرنى سوزلەپ، خالايسىنى ھەيران قالدۇردى. ئارىدىن ئازراق ۋاقىت ئوتتى. پەررۇخ ئۆزىنىڭ قەندىھارغا بېرىش ئارزۇسىنى ئېيتتى. گۈلرۇخ: “ئەي قەدىردانم! سەن قەندىھارغا بېرىپ كەلگۈنچە مەن قانداقمۇ تاقەت قىلىپ تۇرالايمەن، قەندىھار بىلەن يەمەننىڭ ئارىلىغى بىر يېرىم يىللىق يول ئەمەسمۇ؟“ دېدى. شاھزادە: “سۇيۇملىگىم، بېرىپ كەلمەسەم بولمايدۇ، مەندىن ئايرىلىپ كۆپ تاقەت قىلىدىك، يەنە ئازراق سەۋرى قىل، ئاتا - ئانىمىنىڭ تۈپرىغىنى يوقلاپ، ھايات بولساملا قايتىپ كېلىمەن“ دەپ ئېيتتى ۋە يولغا چىقىشقا ئالدىرىدى. شاھزادىگە ھەمرا بولغىلى 20 كىشى قوشۇپ بېرىلدى. نۇرغۇن مال - دۇنيا تەق قىلىپ بېرىلدى. مەلىكە گۈلرۇخ شاھزادىنى توت يۈز قىز بىلەن توت كۈنلۈك يەرگە بېرىپ ئۆزىتىپ قويدى. ئاشىق - مەشۇقلار خوشلە - شىش ئالدىدا بىر بىرىگە قاراپ نەزمە ئوقۇشتى:

گۈلرۇخ:

كېتەر بولدۇڭ قەندىھارغا بۇ يەردىن،
گۈزەل يارىم سەنسىز قانداق قىلارمەن؟
كېتەر بولدۇڭ ئۆز يورتۇڭغا يول ئېلىپ،
سەن بولمىساڭ يارىم قانداق چىدارمەن.

پەردۇخ:

تەقدىر مېنى سالىدى بۇگۇن بۇ كويغا.
ئامان بولسام ئاخىر بىر كۈن كېلەرمەن.
ئىلاجىم يوق مېنىڭ، كىردىم بۇ يەرگە،
خوش قال يارىم تىرىك بولسام كېلەرمەن.

گۈلرۇخ:

مېنى تاشلاپ كەتسەڭ ئەگەر نىگارم،
مۇمكىن قەدەر پاتراق كەلگىن خۇمارم!
كېچە - كۈندۈز يولۇڭدىدۇر نىگاھىم،
سەن بولمىساڭ يارىم قانداق چىدارمەن؟

پەردۇخ:

پەريات ئۇرۇپ ئەپغان قىلىپ يىغلىما،
يۈرگىنىنى ئەلەم بىلەن تىلغىما،
خوشال ئۆتسۇن ئۆمرىڭ سېنىڭ دائىما،
خوش قال يارىم تىرىك بولسام كېلەرمەن.

گۈلرۇخ:

تىرىكلىكتە كىم ئايرىلۇر يارىدىن؟
جان رىشتىنى، يۈرگىنىڭ پارىدىن،
قايسى بۇلبۇل كېتەر گۈلزار جايىدىن،
سەن بولمىساڭ يارىم قانداق چىدارمەن؟

پەردۇخ:

ۋەدەم شۇلدۇر: بۇدا كەتسەم سېنىڭدىن،
قايتىپ كېلىپ ئايرىلمايمەن يېنىڭدىن،
بۇ گېپىمگە ئىشەن گۈلۈم دىلىڭدىن،
ئامان بولسام قېشىڭغا مەن كېلەرمەن.

گۈلرۇخ:

خەير جېنىم مېھرىۋانم يولۇڭ بولسۇن،
مەنزىلەردە مېنىڭ يادىم گۈلۈڭ بولسۇن،
پات قايتىپ كەل، ئۇزاق كۈتكەن تويۇڭ بولسۇن،
سەن بولمىساڭ يارىم قانداق چىدارمەن.

مەلىكە شاھزادىنى يولغا سېلىپ، كەينىدىن قاراپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ قارىسى كوزدىن
يوقالغاندىن كېيىن ساراڭغا قايتىپ كەلدى.

ئەلەقسە، ئەمدى گەپنى شاھزادە پەررۇختىن ئاڭلىغايمىز: شاھزادە يىگىرمە نەپەر ھەمراستى بىلەن نەچچە ئايلاپ يول مېڭىپ، ئاخىرى قەنىدىھار تەۋەسىگە يېقىنلاشتى، ئۇ ئاتا-ئانىسى ۋە يار-بۇرادەرلىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ زار-زار يىغلاپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

گوهر ئېشان شەھرىم مانا كورۇندى،
ئاتام قۇرغان چار باغلىرىم ئامانمۇ؟
كورۇپ شەھرىم كوڭلۇم ئەجەپ سۇيۇندى،
تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرت - ماكانىم ئامانمۇ؟

پەلەك ماڭا كۆپ غەملەرنى يەتكۈزدى،
ھەيدەپ يىراق ئۆزگە ئەلگە كەتكۈزدى،
ھەر قەدەمدە كۈرمىڭ جاپا چەككۈزدى،
يار - بۇرادەر تۇققانلىرىم ئامانمۇ؟

كېچە - كۈندۈز خىزمەت قىلغان غولاملار،
ئاهۇ كۈزلۈك كېنىزەكلەر، خادەملەر،
ئېزىز ئانا ۋە تەندىكى ئادەملەر،
سېغىنىپ كەلدىم، سىلەر ئېسەن - ئامانمۇ؟

كىشى كۆرسە مېنى بىلمەي كىم بۇ دىگەي،
ئاتىم بىلسە، ئاتا-ئانىمنى ياد ئەيلىگەي،
ئۆز يېرىمگە كەلگىنىمدىن شاد ئەيلىگەي،
پۈتكۈل ۋەزىر ئەمىرالىرىم ئامانمۇ؟

ئۇ شەھەرگە كىردى. خالايقىلار شاھزادىنى ئەسلا تونۇمىدى. بەزىلىرى ئۇنى كورۇپ: «بۇ ئوغۇل خەلىپە قەنىدىھارغا ھەجەپ ئوخشايدىكەن!» دېيىشتى. شاھزادە ئاتا-ئانىسىنىڭ ماڭغان - تۇرغان يەرلىرىگە قەدەم بېسىپ، بوۋىسىدىن قالغان ئەينەكلىك ئوردىغا چۈشتى. خالايقىلار «بۇ كىمدۇ؟» دەپ ھەيران بولۇشتى. كۆپ ئۆتمەي، ئۇنىڭ شاھزادە پەررۇخ ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى. كېنىزەكلەر شاھزادىنىڭ قېشىغا كېلىشىپ، زار-زار يىغلاشتى. چوڭ - كىچىك شاھزادىنىڭ مەرھۇم ئاتا-ئانىسىغا قارىلىق تۇتتى. شاھزادە گورۇستانلىققا بېرىپ، ئاتا-ئانىسىنىڭ قەۋرىسىنى قۇچاقلاپ، ئۆپكە - ئۆپكەنى باسالمايغان ھالدا، تاغۇ-ناشلار ئېرىپ كەتكىدەك يىغلاپ بۇ بېيىمنى ئوقۇدى:

پەريات ئۇرۇپ قىلسام پىغان ئاتام سېنى كۆرەرمەنمۇ؟
ياقام يىرتىپ بولسام بەريان ئاتام سېنى كۆرەرمەنمۇ؟

نېتەي، نېتەي، جانىم نېتەي، باشىمنى مەن توھپە ئېتەي،
قەۋرەڭنى مەن كۈزگە سۈرتەي ئاتام سېنى كۈرەرمەنمۇ؟

دۇنيا كىمگە ۋاپا قىلدى؟ يەر قوينغا بارىن ئالدى،
يىتىم بولۇپ بالاڭ قالدى، ئاتام سېنى كۈرەرمەنمۇ؟

مەنسۇر يەڭلىغ دارغا چىقسام ئىبراھىمدەك ئوتقا كىرسەم،
زىكىرىيادەك ھەرە قويسام ئاتام سېنى كۈرەرمەنمۇ؟

قولۇڭ تۇتسۇن قىلىچ كۈيزا، ئۆلپەت بولسۇن پاتەم - زوھرا،
جايىڭ بولسۇن جەننەت - مەئۇا، ئاتام سېنى كۈرەرمەنمۇ؟

قىرىق كۈن خەتە - قۇرئان ئوقۇسام نەزەرگە مىڭ قوينى سويسام،
توت يۈز قۇلنى ئازات قىلسام، ئاتام سېنى كۈرەرمەنمۇ؟

ئۆتكەن ئومۇم بەربات بولدى، ئىچىم چەندەن غەمگە تولدى،
ئاتام سەنسەز نېتەي ئەمدى، ئاتام سېنى كۈرەرمەنمۇ؟

ئەلەقسىسە، شاھزادە ئاتا - ئانىسىنىڭ نەزىر - چىرىغىنى ئۆتكۈزدى. ئۇلار ئۈچۈن
مەچىت، مەدرىس سالدۇردى. ۋەخپىلىك يەر سېتىۋالدى. قالغان مال - مۈلكىنى كەمبەغەل
يىتىم - يىسىرلارغا تارقىتىپ بەردى. يۇرتنىڭ يېڭى پادىشاسى شاھزادىنىڭ قايتىپ كەلگەن -
لىكىنى كۆرۈپ: "پادىشاھنىڭ قولىدىن كەتمىگەن" دەپ ئەندىشە قىلغان ئىدى. شاھزادىنىڭ
يەمەنگە بېرىشنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ كۆڭلى جايىغا چۈشۈپ، شاھزادىنى يوللۇق
تۇتۇپ ئۆزىتىپ قويۇش نىيىتىگە كەلدى. شاھزادىنىڭ ئاغىنىلىرىدىن يىگىرمە يىگىت شاھزا -
دىگە ھەمرا بولۇپ بىللە كېتىشنى ئىختىيار قىلدى. شاھزادە شەھەر خەلقى ۋە ئۇرۇق -
تۇققان قۇۋىم - قېرىنداشلىرى بىلەن خوشلىشىپ يولغا راۋان بولدى.

ئەلەقسىسە، ئەمدى گەپنى قىلىچىغاندىن ئىشتىكەيمىز:

قىلىچىخاننىڭ بىر ۋەزىرى بولۇپ، پۇل ۋە مال - مۈلكى بىھەد نۇرغۇن ئىدى. ئۇ
ھەممە ۋەزىرلەرنىڭ كاتتىسى بولۇپ، مەلىكە گۈلرۇخقا پىنھان ئاشىق بولۇپ يۈرەتتى. ئۇ
شاھزادە بىلەن گۈلرۇخ رىكىگە كەتكەندىن كېيىن، بۇ ئىشقىتىن ئۈمىدىنى ئۈزگەن ئىدى.
مەلىكە قايتىپ كېلىۋىدى، ئۇنىڭ كونا يارىسى يەنە قوزغالدى. ئۇ مەلىكىنى نەدە كۆرسە،
ئاھ - ۋاھ تارتىپ، شۇ ئەتراپتىن كېتەلمەيدىغان، ئويىگىمۇ بارمايدىغان بولۇپ قالدى.
خاتۇنى بۇ ئەھۋالنى سېزىپ، نەچچە قېتىم ئۇنى ئويىگىمۇ ئېلىپ كەتتى، ئاخىرى ۋەزىر
مەلىكىنىڭ دەردىدە بىمار بولۇپ ئۆيدە يېتىپ قالدى. ئۇ، ھال سوراپ كەلگەنلەرگە
مەلىكىنى تەرىپ قىلىپ، خاتۇنىنى سەت كۆرۈپ بۇ بىيىتنى ئوقۇيتتى:

گۈلرۇخۇم ئون تورت ياشار، كىرگەندە ئون بەش ياشىغا،
ئەي خوتۇن قىلغۇم نەزەر دائىم ئۇنىڭ كوز، قاشىغا.

ئولكى ئونبەشتىن ئوتۇپ يەتسە يىگىرمە ياشىغا،
كوزلىدىم، پېيىغا چۈشتۇم، باقمىدىم ھىچ باشقىغا.

سەن قېرى ئوتتۇزدىن ئاشتىڭ رەڭگى - رويىڭ بەكمۇ سەت،
سېنى كويدۇرسەم بېيىپ قايىناق ئۇماچنىڭ داشىغا.

سوغىقى ئاشقان قېرى بەستىمدە ماغدۇر قويىمىدىڭ،
پات ئولۇم بەرسۇن خۇدايىم سەن قېرى قاقۇاشىغا.

ۋەزىرنىڭ خاتۇنى بۇ سۆزلەرنى ئىشىتىپ: "ئەي نىيىتى بۇزۇلغان جۇۋايىنىمەڭ، ئوز
ۋاقتىدا مەنىمۇ چىرايلىق قىز ئىدىم، ساڭا تېگىپ چوكان بولىدۇم، كېيىن بىلا تۇغۇپ
جۇۋان بولىدۇم. ھالا بۇ كۈنلەرگە يېتىپ، بىر گۈلنى تېپىپ ئەمدى مېنى سەت كوردۇڭمۇ؟
سەن ئاتامدىن قالغان پۇل، مال ۋە قۇل - كېنىزە-كىلەرنىڭ يۈزىدىن پادىشاغا باش ۋەزىر
بولدىغانىدىڭ؟" دەپ خاپا بولدى. بىر كۈنى ۋەزىرنىڭ يېنىغا ئۆلۈدىن ئېشىپ قالغان
مەككەرلىقتا شەيتانغا دەرس ئۆتىدىغان بىر رەھبىرى كەمپىر كىرىپ كەلدى. ۋەزىر كەمپىرگە
"ئەي ئانا، ماڭا بىر رەم ئېچىپ بەرسىلە؟" دېدى. كەمپىر رەم سالدى ۋە مۇنداق دېدى:
"ئەي ۋەزىرى ئەزەم! ئوزلىرى پىر نازىنى قىزغا ئاشىق بىقارار بولۇپلا، ئەمما بۇ قىز سىلگە
مۇيەسسەر بولمايدۇ، ھەتتا يۈزىنىمۇ كۆرەلمەيدىكەنلا!" ۋەزىر: "ئانداغ بولسا،
قانداغ قىلىسام ئاڭا ئىگە بولالايمەن، ماڭا يول كۆرسەتسىلە!" دېدى ۋە ئۇنىڭ ئالدىغا
يۈز دىنار ئالتۇن قويدى. كەمپىر ناھايىتى مەنىئەتدار بولۇپ: "ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئول
رەننىڭ يارى يۇرتىغا كېتىپتۇ، مېنىڭچە بۇ ياخشى پۇرسەتتۇر. شاھزادە بۇ يەرگە يې-
تىپ كېلىشتىن بۇرۇنلا ئۇنى يوقىتىش كېرەك، مەلىكە ئوزلىرىنىڭ بولىدۇ، دېدى. ۋەزىر:
"ئەي ئانا! ھەرنە ئىش بولسا ئوزلىرىنىڭ قولىدىن كېلىدۇ. بۇنىڭ ئىلاجىنى ئوزلىرى قىلما-
لا!" دەپ ئۇنىڭ ئالدىغا يەنە ەك دىنار ئالتۇن قويدى. ئول كەمپىر بۇ بۇلنى كورۇپ خو-
شاللىغىنى ئىچىگە سىغدۇرالمىدى بۇ بېيىمنى ئوقۇدى:

پۇلنى كۆرسە ھەر كىمنىڭ كوزى ئويناپ كېتىدۇ،
پۇلى بارنىڭ ھەر ئىشى ئەپلىككەنە پۇتىدۇ.

كىشى بولسا گەر بېخىل تاپماس مۇرات ئايۇ - يىل،
مەينەتچىلىك ئىچىدە دەردۇ - ھەسرەت يۇتىدۇ.

سېخى بولسا گەر كىشى، روناق تاپار ھەر ئىشى،
قولۇڭ ئوچۇق بولسىلا ئىشنىڭ ئاسان پۇتىدۇ.

بولۇپ مەھبۇپقا ئەسىر كويىگەن بولساڭ ئەي ۋەزىر،
كورگىل بۇڭا تېز تەدبىر، بولمىسا پەيت ئوتتۇدۇ.

كەلتۇر قەغەز - قەلەمنى، چاقىرىپ كەل ئوغاۋىنى،
ياردىڭغا ئۇ چىرايلىق بىر نامىنى بۇتتۇدۇ.

قىلغىل سوزۇڭ بايانە، قۇرغا تىزسۇن دۇردانە،
ئوقۇسا يارىڭ سېغىنىپ ياشلىرىنى توكۇدۇ.

ۋەزىر دەرھال ئۇ قېرىنىڭ ئوغلىنى چاقىرتىپ كەلدى، رەمچى كەمپىرنىڭ ئوغلى راسا كېلىشتۈرۈپ بىر پارچە يالغان نامە پۇتتى. بۇ رەمچى كەمپىرنىڭ جادۇگەرلىك خىسلىتى بار ئىدى. نامە تەييار بولغاندىن كېيىن، ئۇ دۇرۇت ئوقۇپ، ئۆزىگە ھۇرۇپ بىر سىبىرىنى ئىتقا ئايلاندى - دە، نامىنى چىشلەپ ۋەزىرنىڭ ئويىدىن ئۇچقانداك چېپىپ چىقىپ كەتتى. ئۇ پادىشا سارىيى ئەتراپىغا يېتىپ باردى ۋە بىر ئىسمىيات بىلەن مۇشۇك سۈرىتىگە كىرىپ، پادىشا تۇرغان ئوينىڭ مورىمىدىن ئوي ئىچىگە چۈشۈپ كەتتى. ئۇ ئوي ئىچىدە پادىشا - نىڭ سېلىغىلىق تۇرغان تونىنى تېپىپ، ئۇنىڭ يانچۇغىدىن پادىشانىڭ موھورىنى تېپىپ، ئۇنى ئېلىپ كەلگەن نامەگە باستى. موھورنى يەنە تونىنىڭ يانچۇغىغا سېلىپ قويۇپ، ئوينىڭ مورىمىدىن يامىشىپ چىقىپ، چاپقىنىچە ۋەزىرنىڭ ئويىگە يېتىپ كەلدى ۋە ئەسلى قىياپىتىگە قايتتى. ئەتىسى ۋەزىر ئۈچ نەپەر كازاپىنى تېپىپ، ئۇلارنى نامە بىلەن پەررۇخنىڭ ئالدىغا ماڭغۇزدى. بۇ كازاپلار يەتتە كۈن يول يۈرۈپ، پەرھات قازغان مەشھۇر تاغنىڭ تۆۋىگە يېتىپ كەلدى. ئۇلار بۇ يەردە قىرىق نەپەر ھەمراسى بىلەن كېلىۋاتقان شاھزادە پەررۇخقا يولۇقتى ۋە نامەنى ئۇنىڭغا تۇتۇپ بەردى. نامەگە مۇنداق سۆزلەر پۈتۈلگەن ئىدى.

“... قەيناتىلىرى قىلىمىچىخاندىن، قەينىنانىلىرى مەسۇەرخاندىن، بالا نىھايە، قۇللۇق ئاداسىدىن مەپھۇم بولغايسىم، يىگىرمە كۈن بولدى، مەھبۇبىلىرى - مەلىكە گۈل رۇخ ئالەمدىن ئوتتى. قازاغا رىزا بولۇپ، بالاغا سەبرى قىلماق كېرەك. تەقدىرگە ھىچ چارە يوقتۇر، دىدار قىيامەتكە باقى قالدى. ئىسەنلىكلەرنى سوراپ موھورىنى بېسىپ ئالدىلىرىغا خەۋەر ئەۋەتتىم، ۋاقىپ بولغايتا.”

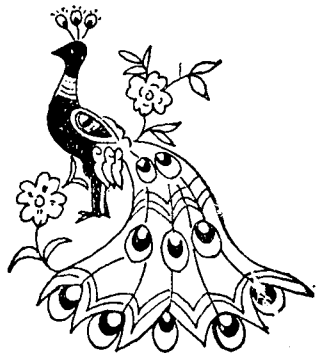
شاھزادە پەررۇخ بۇ نامەنى ئوقۇپ پەريات كوتىرىپ، شۇ زامان بېھۇش بولدى. بىر سائەتتىن كېيىن، ئۇ ھۇشقا كېلىپ خەت ئېلىپ كەلگۈچىلەردىن:

— مەلىكە ئالەمدىن كېتەر ۋاقتىدا نىمە دەپ كوز يۈمدى؟ — دەپ سورىدى. ئۇلار: “ئۆز -

لىرىنى يادلاپ، ئاھ، شاھزادە پەررۇخ! دەپ تىنىقتىن توختىدى”، دەپ جاۋاپ بېشىتى. شاھزادە بۇنى ئاڭلاپ: “ئول بىچارە مېنى دەپ ئۆلگەن بولسا، مەن ئۇنىڭىز ھاياتىنى نىمە قىلاي!” دەپ قاتتىق بىر ئاھ تارتىپ شۇ ھامان جان تەسلىم قىلدى، يارانلىرى ئۇنى يۇيۇپ تاراپ، شۇ زاماننىڭ رەسمىيەتلىرى بىلەن دەپن قىلدى، قەۋرىگە تۇغ - ئەلەملەر قاددى.

گەپنى ئەمدى مەلىكە گۈلرۇختىن ئىشتىكىمىز:

ئەلەقسە، مەلىكە گۈلرۇخ شاھزادە پەررۇخنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلاپ، توت يۈز كېنىزەكنىڭ ھەمراھىدا دەرھال يولغا چىقىپ، كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ پەرھات تېغىغا يېتىپ كەلدى. مەلىكە پەررۇخنىڭ يىگىتلىرىدىن شاھزادىنىڭ ئۆلۈمى توغرىسىدا سوراشتۇردى. ئۇلار گۈلرۇخقا: "ئات - لىرى مۆھۈرىنى بېسىپ، ئۆزلىرىنى ئۆلدى دەپ نامە ئەۋەتكەن ئىكەن، شاھزادە بۇ ئەلەمگە چىدىيالماي قازا تاپتى"، دېيىشتى. مەلىكە رەڭگى ئۆچكەن، كۆز ياپرىغىدەك تىترىگەن ھالدا ئۇلاردىن: "شاھزادە مەن توغرىلىق نىمە دېدى؟" دەپ سورىدى. يىگىتلەر گۈلرۇخقا پەررۇخنىڭ ئۆلۈمى ئالدىدىن ئېيتقان سۆزلىرىنى ئېيتىپ بەردى ۋە ساقلاپ قويۇشقان نامىنى ئۇنىڭغا سۈن- دى. مەلىكە نامىنى ئوقۇپ: "ئەي بىۋاپا ئاتام! يالغان سۆزلەپ يارىمنى ئۆلتۈرۈپسەن، يارىم مېنى ئۆلدى، دەپ مەن ئۇچۇن جان نىمىسار قىلىپتۇ، ئۇ ئۆلگەن يەردە، مەن نىمە ئۇچۇن تىرىك قالىدىكەنمەن!"، دېدى - دە، قولىدىكى قىلىچ بىلەن پەررۇخنىڭ قەۋرىسىنى بىر ئۇرۇپ ئىككى پارە قىلدى. شاھزادىنىڭ جەسىدى نامايان بولدى. گۈلرۇخ "ئاھ، پەررۇخۇم!"، دەپ ئۈنىمىگە ئۆزىنى ئاتتى، ئۇنى قۇچاقلاپ، يۈزىنى - يۈزىگە سۈرتۈپ، كۆز ياشلىرىنى سەلدەك ئاققۇزۇپ يىغلىدى. تاغۇ - تاشلار ئۇنىڭ پىغانىنىڭ ئەكس سادا- سىنى ياندۇردى. گۈلرۇخ يىغلا - يىغلا ھۇشسىز كەتتى ۋە قايتىلاپ كۆزىنى ئاچمىدى. ئۇ، شۇ ھالەتتە جان تەسلىم قىلغان ئىدى. يىگىتلەر ئاشىق - مەشۇقلارنى بىر قەۋرىگە دەپنە قىلدى. قەۋرە بېشىغا تۇغ - ئەلەملەر ئورنىتىلدى. بۇ يەردە قىرىق قىز ۋە قىرىق يىگىت قالدى. قالغانلار ئۆز يوللىرىغا راۋان بولدى. قالغانلار قۇدۇق كولاپ، سۇ چىقىرىپ، زىرائەت تېرىپ، بۇ جايىنى باغۇ - بوستانلىق كەنتىگە ئايلاندۇردى. بۇ قىرىق ھەمرا، كۈنلەرنىڭ بىرىدە كېچىسى ئوخشاشلا چۈش كوردى: شاھزادە پەررۇخ بىلەن مەلىكە گۈلرۇخ كاتتا بىر باغدا قول تۇتۇشۇپ سەيىر - تاماشا قىلىپ يۈرگەنمىش ھەم بۇ قىرىق جۇپ كىشىنىڭ ھەر بىرىگە بىردىن ئالما تۇتۇپ بەرگەنمىش... بۇلار ئويغىنىپ قارىسا، راستىنلا قوللىرىدا بىردىن ئالما تۇرۇپتۇ. ئۇلار، كۆرگەن چۈشلىرىنى بىر بىرىگە ئېيتىشىپ يىغلاشتى، ئۇلار بۇ ئىككى ئاشىق - مەشۇقنىڭ توپى قىيامەتكە باقى قالدى، دېيىشتى.

ئۇيغۇر خەلق ماقالى - تەمسىللىرىدىن

- كېپەكتە قۇۋۋەت يوق،
ئابدالدا ئۇيات.
- ساپال ئۇچۇن ساق قالغىچە،
گوھەر ئۇچۇن كۈكۈن بول.
- ئوچكىنىڭ موپى تۈگمەس،
بەگىنىڭ ئويى.
- كورپە سالسا تىز ئۇيىتار،
داستىخان سالسا يۈز.
- يامان ياماندىن قورقۇدۇ،
كەتمەن ساماندىن.
- بىر كەپتەردە قىرىق قىزنىڭ ئىشقى بار.
- ئاقلىنىڭ ئىشى تۈگمەس،
گالۋاڭنىڭ غېمى.
- كوچەت تىكسەڭ پۇتاپ تۇر،
تۈز لىم ئالسىن.
- كۈپىنى يامانلىغان كوزىسىز قالار.
- بىلىم ئالسىن.
- تەڭلىدە نان بولسا،
بىلەكتە جان بولىدۇ.
- دوستلىرىڭ يوق باغدىن،
دوستلىرىڭ بار تاغ ياخشى.
- كۈسسىنىڭ ئۇزۇن بولسا،
قولۇڭ كويىمەس.
- كوزى كىچىكتىن كۈڭلى تار يامان.
- كۈڭۈل ئۇخلىمىسا كۈز ئۇخلىماس.
- دۈشەندىن ئاش يىگىچە
تاغدىن تاش يە.
- چەت بىنامنىڭ تۈلكىسى كوپ،
خوشامەتچىنىڭ كۈلكىسى.

- مەسچىتكە مورا يوق،
ئادەتكە دورا.
- ئادەم ئەتكەنگە تازىم ئەت.
ئالغان پايدا، ساتقان زىيان.
- تەمسىز قوغۇننىڭ ئۇرۇغى كوپ.
تاققا يامغۇر قارقىلماس،
قېلىنغا گەپ.
- سويىمگەنگە سۈركەلمە.
ھالال ناننىڭ مېھنىتى يوق.
- ئاچنىڭ ئاچچىغى يامان،
توقنىڭ شوخلىغى.
- ئويۇڭ ئورماندا بولسا
ئوتوندىن غەم يىمە.
- يىقىلمىپ چۈشۈپ يولنى ئەيىپلىمە.
بازىرى يېقىن باي بولماس،
مازىرى يېقىن خار.
- ئەخلاق — قىزنىڭ زىننىتى.
كەچكىنىڭ داۋاسى تولا،
قېرىنىڭ باناسى.
- چاياندىن ئىلتىپات كۈتمە،
زالىمدىن شەپقەت.
- قىزىنى كىپەككە ئال،
ئانىسىنى ئالتۇنغا.
- بىلەككە قارىماي يۈرەككە قارا.
نەيىتى ياماننىڭ كوڭلى ئالا.
- ئاغزى بۇمشاق گۆش يەيدۇ،
ئاغزى قاتتىق مۇش.
- نامەرتكە سوزساڭ بوينۇڭنى،
پۇچەك ياڭاققا تولدۇرار قوينۇڭنى.
- قۇلۇڭ ياغ بولسا خوشناڭغا سۇۋا.
ئېچىق بېشىدا دەرەخ ئايىنماس،
باي ئۆيىدە كەمبەغەل.
- ئەدەپ — ئەخلاق بازاردا سېتىلماس،
ئەدەپسىزگە ھىچكىشى قېتىلماس.
- ئۇستا ئوۋچى شىر ئاتار،
ئۇستا دىخان بوز ئاچار.
- خوشامەتچى بولماي دىسەڭ
تاماخور بولما.
- خوشناڭ يىغىلغاندا سەن كۈلمە.
ئىچى تارغا دۇنيامۇ تار كېلەر.
- ئىشلەپ يىگەن لەززەتلىك،
تمەپ يىگەن مىننەتلىك.

- ئەقىللىق ئۆزىدىن كۆرەر،
نادان باشقىدىن.
- خوشناڭ سائى ياقىمىسىمۇ،
سەن خوشناڭغا ياق.
- خوشناڭ كەلسە ئاشقا
چىرايىڭ بولمىسۇن باشقا.
- ياخشى خوشنا دەرتكە داۋا،
ئوسال خوشنا باشقا بالا.
- غەيرەتلىك كىشىنىڭ غەيۋىتى بولماس،
غەيرەتسىز كىشىنىڭ ھورمىتى.
- تەلۈنگە تاياق تۇتقازماڭ،
بوۋاققا مايلاق.
- ھۇنمىرى يوق ئەردىن مەكيان ياخشى.
- بىلىملىك ئويلاپ تاپار،
بىلىمسىز كولاپ.
- نەپىسىنى يىمىققان سۇلتان بولۇر،
يىمىمىغىنى ئۇلتاڭ بولۇر.
- ئېرىنچەكنىڭ ئەتىسى تۈگىمەس،
تاماخورنىڭ پەتىسى.
- كۈچەتنى سۇندۇرغۇچە،
قۇلۇڭنى قايرىپ كۆر.
- ھال تارتقان ئورۇق قالار،
ماي تارتقان قۇرۇق.
- دۈشمىنىڭ ئۆلسە ھازا تۇتما،
ۋاپاسىزدىن يار تۇتما.
- يەككە قولىدىن چاۋاك چىقماس،
پۇختا ئىشتىن كاۋاك.
- بېشى يوقنىڭ ئىشى يوق،
يۇرتى يوقنىڭ جېنى يوق.
- ئىسسىغى يوق كاڭدىن كات ياخشى،
ۋاپاسىز تۇققاندىن يات.
- توپلىغۇچى: ماخمۇتجان ئىسلام

دەريا

يالقۇنتاغ

源泉总第9期（维吾尔文）

维吾尔古典文学和民间文学丛刊

新疆人民出版社编辑出版

（乌鲁木齐市解放路306号）

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷

787×1092 毫米 16 开本 18印张 1 插页

1983年1月第1版 1983年8月第1次印刷

印数：1——12,300

统一书号：M10098·734 定价：1.00元

